

6295

ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಂ

8K0.94294
BAH

ಸಂಪಾದಕರು

ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

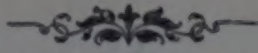
Copyright Registered

ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು
ಇವರ ಗ್ರಂಥದಾಸ : ೧೩-೧೨-೧೯೯೭

|| ಶ್ರೀ ||

ಬಾಹುಬಲಿಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಂ

ಸಂಪಾದಕರು

ಆರಮಸೇಯ ವಿದ್ವಾನ್, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ, ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು

ಮೈಸೂರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಮೈಸೂರು ಜೈನ ಅನೋಸಿಯೇಷನ್-ಸಂಘ

ಮತ್ತು

ಬೆಳ್ಳೂರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಶಾಂತಿರಾಜಯ್ಯನವರು

ವರ್ಧಮಾನ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು

೧೯೭೭

ಬೆಲೆ ೨-೦-೦

8K0.942945

BAH

જેન નીચે

જી. નં. ૧૧ - ૧૧ - ૧૧

જી. નં.

6295

જી. નં.

જી. નં.

28/3/78

જી. નં.

જી. નં.

03/-

294702

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಮತಗಳು, ಒಂದೆರಡು ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗಳಾದನಂತರ ಭೂಮಿಯಿಂದೇಳುವ ರೆಕ್ಕೆಯ ಹುಳುಗಳಂತೆ, ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಅನಾದ್ಯಂತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನಲೀಲೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದುವು. ಆ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಿಮಜಂಝಾಮಾರುತಕ್ಕೂ ಸಿಲುಕಿ ಹೋರಾಡಿ ಕುಟುಕು ಜೀವನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೈನವೈದಿಕಾದಿ ಸನಾತನಮತಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಾಂತ—ಖಂಡನಮಂಡನಪ್ರಕರಣಗಳಿಂದ ಆ ಕೆಲವು ನಾಮಾವಶಿಷ್ಟವಾದ ಮತಗಳಿದ್ದು ವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಆ ಮತಗಳಾಗಲಿ ಆ ಮತೀಯರಾಗಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಲೂ ಆ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಸಾಹಿತ್ಯಾದಿಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು. ಯಾವ ಮತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೆಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥರಾಶಿಯಿಲ್ಲವೋ ಆ ಮತವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಬಾಳಲಾರದು. ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯೆಂಬುದು ಮತದ ಪ್ರಾಣವಾಯು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತವು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬಾಳೀತು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮತೀಯರ ಅಭಾವವಾದರೂ ಆ ಮತಬೋಧಕಗಳಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉಳಿದರೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಆ ಮತೀಯರುಂಟಾಗಬಹುದು. ಮತಗ್ರಂಥಗಳು ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರೂ ಹುಟ್ಟಿರುವವು ಆ ಮತೀಯರ ಔದಾಸೀನ್ಯದಿಂದ ಅಳಿದು ಹೋದರೂ ಮುಂದೆ ಅಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ ; ಆ ಮತೀಯರಾಗುವ ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಜೈನವೈದಿಕಾದಿ ಸನಾತನಮತಗಳೆಂಬ ಹಡಗುಗಳು ನಾನಾವಿಪತ್ತುಗಳೆಂಬ ಪ್ರಬಲತರ ತರಂಗಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಈ ಮತಗಳ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯೆಂಬ ಭದ್ರಸ್ತಂಭದ ಆಧಾರದಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಇವು ಬಾಳಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿರ್ನಾಮವಾದ ಮತ್ತು ನಾಮಾವಶಿಷ್ಟವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಮತಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಈ ಮತಗಳೂ ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತಿ

ದ್ವಿವು. ಅಂದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕುದಾದ ತನ್ನ ಮತವು—ಧರ್ಮವು ಬಹುಕಾಲ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ಸಂತಾ ನಪರಂಪರೆಗೂ ನಿಖಿಲಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯ ಸುವವನಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೈನನಿಗೂ ತನ್ನ ಮತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು ಕಾಪಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿರಳವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು “ಏನೋ” ಎಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಇದನ್ನು ಮನನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟನಪ್ರಚಾರಾದಿಕಾರ್ಯ ಗಳ ಮಹತ್ತ್ವವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದು.

ಅನೇಕ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರೂ ಮಹಾಕವಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತ ಕನ್ನಡ ತಮಿಳು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅದ್ವಿತೀಯವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲಮತಗಳ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂ ದಲೂ ಮುಕ್ತಕಂಠವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಉತ್ತರಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಜೈನಬಾಂಧವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತ ಹಿಂದೀಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕಗ್ರಂಥಗ ಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇರುವುದೂ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾ ಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜೈನಬಾಂಧವರೂ ತಮಿಳುದೇಶದ ಜೈನಬಾಂ ಧವರೂ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತಾರಾದರೂ ಈಚೀಚಿಗೆ ಕೆಲ ವರು ಧರ್ಮಬಾಂಧವರು ಈ ಉಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಶುಭಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಕಾಗದ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಒಹುದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಬಾಳಿಕೆಬರುವವುಗಳಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಅದ್ಭುತವಾದ ಅನೇಕ ಪುರಾತನದೇವಾಲಯಗಳಿರುವಾಗ ನೂತನದೇವಾ ಲಯಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಖ್ಯಾತಿಗೋಸ್ಕರ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ಪುರಾತನದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಧಿಕಪುಣ್ಯದಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳು ವಂತೆ ನಾವು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಲ್ಲದ ರಸಭಾವಗಳಿಲ್ಲದ ಪೊಳ್ಳುಮಾತುಗಳನ್ನು

ಜೋಡಿಸಿ ಅದೊಂದು ಕವಿತೆಯೆಂದೂ ತಾನೊಬ್ಬ ಕವಿಯೆಂದೂ ಮೆರೆದು ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿಯ ಪರಿಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು ಮಹಾಕವಿಗಳ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು ಜನತೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕರವೂ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೂ ಆಗಿರುವದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಬಲದ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರಬಹುದು ; ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.

ಈಗ ನಾವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೇವಿಾಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಕ್ತಿಗಮನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರ ತೀರ್ಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾರತವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವೀರನಾಗಿ ಬಾಳಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ನಾಗಕುಮಾರನೆಂಬ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನ “ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತ” ಎಂಬ ಈ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಬಹುಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ “ವಿಕ್ರಮಂಧರ” ಎಂಬುದು ಜನ್ಮನಾಮ. ಅವನನ್ನು “ಸುಖಿನಾಗದತ್ತ” ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹಾಡುಗಬ್ಬವಾದರೂ ಕವಿತಾಪ್ರಾಧಿಮ್ಯವಿರುವುದೂ ಪ್ರೌಢವಾದ ಗದ್ಯಗಳು ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇದು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸರಿದೂಗುವಂತಿರುವುದರಿಂದ ಕವಿಯು ಇದನ್ನು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ರಚಿಸಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ ಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾವಿಷಯವು ಅತ್ಯಂತಮನೋರಂಜಕವಾಗಿಯೂ ಕವಿತೆಯು ಬಹುಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜೈನರಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳದಿರುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜೈನರಲ್ಲಿ ಸೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ—ಹರಿವಂಶ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಇನ್ನಾವ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವೆರಡು ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರೆಯುವಷ್ಟು ಇನ್ನಾವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವ್ಯುತ್ಪನ್ನರಾದ ಲೇಖಕರುಗಳ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಅನೇಕಪ್ರತಿಗಳು ಅಶುದ್ಧ ಮಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳ್ಳೂರಿನ ಧರ್ಮಾತ್ಮರೂ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಶಾಂತಿರಾಜಯ್ಯನವರು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ನಮಗೆ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಆ ಮಹಾಶಯರೇ ಮೂಲಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು ಜೈನ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ — ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾಶನವು ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಹುದಿನಗಳಿಂದಿರುವ ಆ ಉದ್ದೇಶಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಘವು ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದುದರಿಂದ ಸಂಘಕ್ಕೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಪರಿಶೋಧನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರಾಫ್ ಪದ್ಮರಾಜಯ್ಯನವರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯನವರೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಶಾಂತಿರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೂ ಹಾಸನದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಪಿ. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಯ್ಯನವರಿಗೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಪದ್ಮನಾಭಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮೈಸೂರು ಜೈನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಕವಿಪರಿಚಯ

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವನು ಬಾಹುಬಲಿಕವಿ. ಈತನು ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜೈನವೈಶ್ಯಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾದ “ ಸಣ್ಣಣ್ಣ ” ನೆಂಬವನ ಪುತ್ರನು. ಈತನ ತಾಯಿ “ ಬೊಮ್ಮಲಾದೇವಿ ” ಯೆಂಬವಳು. ಈತನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯ ೪೪ — ೪೫ ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೂ ದಯಾದಾನ ವ್ರತ ಶೀಲ ಚಾರಿತ್ರ ನೀತಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸವಿನುಡಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನವರಸಭರಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಪ್ರಚಂಡನೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಕವಿರಾಜಹಂಸನೆಂದೂ ಸಂಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನೆಂದೂ ಬಿರುದುಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾರು

ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇವು ಭೈರವೇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ದೊರೆತಿರಬಹುದು.

ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಕಳದ ಗುರುಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಕೀರ್ತಿಭಟ್ಟಾರಕಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಜ್ಜನರೊಡನೆ ಕೆರವಾಸೆಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಭೈರವರಸನು ಕುಳಿತು ಮಹಾಪುರಾಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯೆಂಬ ವಿಶೇಷಪರ್ವದ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ವ್ರತವಿಶೇಷದ ಪ್ರಸ್ತಾವವು ಬಂದು ಆಗ ದೊರೆಯು ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಚರಿತೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನೆಂದೂ ಅದನ್ನು ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ತಾನು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇನೆಂದೂ ಕವಿಯು ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕವಿಯು ಮಹಾಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನನೂ ಪ್ರೌಢಕವಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪಠನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಇವನ ಈ ಕವಿತೆಯು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ರಸಭಾವಪರಿಪುಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಶೃಂಗಾರ ವೀರರಸಪ್ರಧಾನವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಥಾಮಾಧುರ್ಯವಾದರೋ ವಾಚಕರ ವಾಚನಾಭಿರುಚಿಯು ವ್ಯಚ್ಛಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಮುಂದು ಮುಂದೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಉದ್ದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇಹಲೋಕವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವಾಚಕರಿಗೆ ರಸಭಂಗವಾಗುವುದಾದರೂ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳದಿರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ:—

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಆಶ್ವಾಸಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಂಧಿಗಳಂತೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಂಧಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ಏಳು ಆಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಸಂಧಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಎಂಟನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಅಂದರೆ ಮೂವತ್ತನೆಯದಾದ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಸಂಧಿಯ ಸುಮಾರು ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗವನ್ನು ರಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅವಸಾನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೆಂದು ೨೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಕೊನೆಯ ಗದ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ “ ಕೊಳದೊಳ್ತುಳುಂಕಿಯಾ

ಡುವ ಕುಮುದಜಲವಾರಿಕೇಳೀವ್ಯಾವರ್ಣಸಂ ವಿಚಕ್ಷಣಬಾಹುಬಲಿಕವಿವಿರಚಿತ
ನಾಗಕುಮಾರಸುಹಾವುಣ್ಯಪುರುಷಸ ಚರಿತಪುರಾಣಮಂತರಿಸಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾವ
ದೊಳು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಚ್ಛಾಸವಿಚಕ್ಷಣರಾದ ವೇಣುಪುರದ ಸಮಸ್ತಭವ್ಯಜನ
ಶಿರೋಮಣಿಗಳುಂ ಪೇಳಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾ ವರ್ಧಮಾನಕವಿಯ ವಾಕ್ಯ
ಸಂಚಮೆಂತೆಂದೊಡೆ " ಎಂಬೀ ಗದ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ
ವರ್ಧಮಾನನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯು ಅವಶಿಷ್ಯಗ್ರಂಥಭಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ
ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕವಿಯು ಮೊದಲನೆಯ ಕವಿಯ ಪುತ್ರನೋ ಶಿಷ್ಯನೋ
ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಕವಿಯೇ
ತಂದೆಯ ಅಥವಾ ಗುರುವಿನ ಸ್ಮರಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ
ಈ ಊಹೆಯು ನಿರಾಧಾರವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯ ಕವಿತೆಯು ಪ್ರೌಢವಾಗಿಯೂ ಮಧುರವಾಗಿಯೂ
ಇರುವಂತೆ ವರ್ಧಮಾನಕವಿಯ ಕವಿತೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಹೃದಯವಾಚಕರು
ತಿಳಿಯುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜೈನರ ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತ
ತವನ್ನೂ ವೈರಾಗ್ಯ ಅಥವಾ ಶಾಂತತವನನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಹು
ಬಲಿಕವಿಯು ಇನ್ನೆಂತು ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕವಿಯ ಕಾಲ

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುಖ್ಯಕರ್ತನು ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ
ಅವನ ಕಾಲವು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವನ ಉತ್ತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದ
ವರ್ಧಮಾನಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮೊದಲು
ನಾವು ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆವು—

ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಾನೇ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದ್ದರೆ ಗ್ರಂಥದ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲವನ್ನು ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಎನಿಸೋ.
ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಂದಲೇ ಅವನ ಗ್ರಂಥದ ಮತ್ತು ಅವನ
ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾಲದ ಬೇರೆ ಕೆಲವು
ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಾಲವನ್ನೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ—

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯು “ಯತಿರೂಪಿನ ಶಾರದಾ ಮೂರ್ತಿ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಯಿಹನು” ಎಂದೂ “ಆ ಯತಿಪತಿಯ ಶುಭಧ್ಯಾನಕೆ ರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿ ಕೆರವಾಸೆ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ಮಾನವಪತಿ ಡಾವಣೆ ಭೈರವೇಂದ್ರ ಸಿಹನು” ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಭೈರವೇಂದ್ರನನ್ನು “ಜಿನಚರಣಭಕ್ತ, ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರ, ನೀತಿಪರ, ಅರಿನ್ಯಪರಿಗೆ ಕಾಲಭೈರವ, ರಾಜಯೋಗೀಂದ್ರ, ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಕುಲವನಚೈತ್ರ, ಜಿನಧರ್ಮಸುಘನಾಯಕ” ಎಂದು ವೊದಲಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಭೈರವೇಂದ್ರನೇ ಕವಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯು ಆ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಭೈರವೇಂದ್ರನ ಸಮಕಾಲಿಕನೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನಾವು ಆ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಭೈರವೇಂದ್ರನ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೆ ಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಆದರೆ ಶೃಂಗೇರಿಮಠದಲ್ಲಿ “ನರಸಿಂಹಭಾರತಿ” ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಟ್ಟವಾಳಿದುದರಿಂದಲೂ ಭೈರವೇಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೊರೆಗಳು ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ದೊರೆತನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಕವಿಯ ಕಾಲದ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಭೈರವೇಂದ್ರನೂ ಇಂಥವರೇ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದೂ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿರುವುದಾದರೂ ಭೈರವೇಂದ್ರನ ಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಂಶದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಸಾಕಾರಮಹಾರಾಯನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಪುತ್ರನಾದ ಜಿನದತ್ತರಾಯನಿಗೂ ವೈಷಮ್ಯವುಂಟಾಗಿರಲು ಜಿನದತ್ತರಾಯನು ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹದೊಡನೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಓಡಿಬಂದು ಹುಂಬುಚದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಸಕಲಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೂ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಅನುಗ್ರಹವು ಕಾರಣವೆಂದೂ ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಪದ್ಮಾವತೀಯಕ್ಕೆಗೆ ಭೈರವಿಯೆಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಜಿನದತ್ತರಾಯನನಂತರ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅವನ ಪುತ್ರನಾದ ಪಾರ್ಶ್ವಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯ “ಭೈರವಿ” ಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತನಗಿಟ್ಟು

ಕೊಂಡು “ ಭೈರವರಸ ” ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ವಂಶ ಜರು ಕೆಲವರು “ ಭೈರವರಸ—ಭೈರವೇಂದ್ರ ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ವಂಶದ ಓರ್ವ ಭೈರವರಸನು ಹುಂಬುಚದಿಂದ ಮೂಡಬಿದಿರೆಯ ಯಾತ್ರಾನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಗಾರನಾಗಿದ್ದ ಕಾಪಿ ಟ್ಟಿನ ಏಳುನಾಡು ಹೆಗ್ಗಡೆಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಕೇಳಿ ಸಾವೋ ಪಾಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ಪ್ರೇಳಿದರೂ ಅವನು ಕೇಳದಿರಲು ಬಳಿಕ ಹುಂಬುಚದಿಂದ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕರೆಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕಾರ್ಕಳಪ್ರಾಂತವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪರಂಪರೆಯವರು ಸುಮಾರು ೫೦೦ ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ದೊರೆಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು “ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ” ದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ಈ ರಾಜವಂಶಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಭೈರವರಾಯನೆಂಬವನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೮೪ ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಕಳಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಶೃಂಗೇರಿಯ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ತಾನು ನೂತನವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಜಿನದೇವಾಲಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು. ಈ ದೇವಾಲಯವು ಈಗಲೂ ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿದೆ. ಅನಂತಶಯನದೇವಾಲಯವೆಂದು ಇದರ ಹೆಸರು.

ಭೈರವರಾಯನ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಕೀರ್ತಿಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ದೇವಾಲಯವು ಅನ್ಯಾಕ್ರಾಂತವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ದೊರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಬಹು ಸುಂದರವಾದ ಚತುರ್ಮುಖಬಸದಿಯೆಂಬ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೮೬ ರಲ್ಲಿ ಅರ, ಮಲ್ಲಿ, ಮುನಿಸುವ್ರತ ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳ ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಈ ಇಮ್ಮಡಿ ಭೈರವರಾಯನೊಡನೆ ಮೂಡಬಿದಿರೆಯ ಚಿಕ್ಕರಾಯಚೌಟ, ವೆಂಕಟಪ್ಪನಾಯಕ, ಸೂರಾಲಿನ ತೋಳಾರ ಈ ಮೂವರು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ

ಬಂದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಕಳವ್ರಾಂತವು ವೆಂಕಟಪ್ಪನಾಯಕನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಯ್ತು. ಆಗ ಭೈರವರಾಯನು ಕಾರ್ಕಳದಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡುಹರದಾರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆರವಾಸೆಯೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇಮ್ಮಡಿ ಭೈರವರಾಯನಿಗೆ ಡಾವಣಿ ಭೈರವರಾಯ, ಭುವನೈಕವೀರ ಪಾಂಡ್ಯ, ಚಂದ್ರಶೇಖರರೆಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಇಮ್ಮಡಿ ಭೈರವರಾಯ ನನಂತರ ಅವನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ಡಾವಣಿ ಭೈರವರಾಯನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನೂ ಈ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಕವಿಯು ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿರುವುದು ಈ ಡಾವಣಿಭೈರ ವೇಂದ್ರನನ್ನೇ. ಇವನು ಯಾವಾಗ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರ ವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇವನ ತಂದೆ—ಇಮ್ಮಡಿ ಭೈರವರಾಯನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೮೬ ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಕಳ ಚತುರ್ಮುಖಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದಲೂ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದುದರಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾಲಾನಂತರ ಈ ಡಾವಣಿ ಭೈರವೇಂದ್ರನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೯೦—೯೧ ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸುವಕಾಶವಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೪೯೮ ರಿಂದ ೧೫೨೧ ರ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೭೫ ರಿಂದ ೧೫೯೮ರ ವರೆಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶೃಂಗೇರಿಮಠದ ಪೀಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆದ “ಶ್ರಿಂಗೇರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ” ವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕವಿಯು ಹೇಳಿರುವ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಭೈರವೇಂದ್ರನು ೧೫೯೧ ರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಆ ವರ್ಷದಿಂದ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಸಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ೧೫೯೮ ರ ವರೆಗೆ ೮ ವರ್ಷಕಾಲವಾಗುವುದು ಅಂದರೆ ೮ ವರ್ಷಕಾಲ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ದೊರೆತನದಲ್ಲಿ ಡಾವಣಿ ಭೈರವೇಂದ್ರನೂ ಸಮಕಾಲದವರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾದುದು. ಕವಿಯು ಇವರಿವರನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಭೈರವೇಂದ್ರನು ದೊರೆತನಕ್ಕೆ ಬಂಧನಂತರ ಸುಮಾರು ೩ ನೆಯ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂಬ

ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೯೩ ರಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹುಟ್ಟಿತೆಂದೂ ಕವಿಯು ಆ ಸರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಡಾವಣಿ ಭೈರವೇಂದ್ರನ ಸಮಕಾಲದವನೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತು ಈ ಗ್ರಂಥವೂ ಕವಿಯೂ ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯವರೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹುಟ್ಟಿ ಸುಮಾರು ೩೪೦ ವರುಷಗಳಾದುವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು.

ರತ್ನಾಕರಕವಿಯು ರತ್ನಾಕರಶತಕ ಅಸರಾಜಿತೇಶ್ವರಶತಕ ತ್ರಿಲೋಕ ಶತಕಗಳೆಂಬ ಶತಕತ್ರಯವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೫೭ ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ರತ್ನಾಕರನು ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ರತ್ನಾಕರನಿಗೆ “ ಕವಿಹಂಸರಾಜ ” ನೆಂಬ ಬಿರುದಿದ್ದಿತು. ಆ ಬಿರುದೇ “ ಕವಿರಾಜಹಂಸ ” ಎಂದು ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ಈ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಗೂ ಬಂದಿದೆ. ರತ್ನಾಕರನ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವನ ಅನ್ಯವಹಿತೋತ್ತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ರತ್ನಾಕರನನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯನ್ನೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಆಧಾರ.

ಶ್ರೀ ಪಾಠಕರು ಇಂಡಿಯನ್ ಆಂಟಿಕ್ವಿಯರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಸ್ವ. ಶಕ ೧೫೮೪ ರಲ್ಲಿ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ನಾಗಕುಮಾರಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನೆಂದೂ ಶ್ರೀ ಸರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರು ಕವಿಚರಿತ್ರೆಯ ದ್ವಿತೀಯಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಸ್ವ. ಶಕ ೧೫೬೦ ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾಮೇಧಾವಿಯಾದ ಈ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬೇರೆಯಾವುದಾದರೂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕವಿಯನಂತರದವನೇ ವರ್ಧಮಾನಕವಿಯೆಂದಿಷ್ಟೇ ಇವನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲದೆ ಇವನ ಮತ್ತಾವ ವಿಚಾರವೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ.

ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬಹುಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆಯುವೆವು.

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

೧. ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ನಾಗಕುಮಾರನು ಶ್ರೀ ನೇಮಿತ್ತೀರ್ಥಂ ಕರರ ತೀರ್ಥಕಾಲದವನಾದುದರಿಂದ ಕವಿಯು ಶ್ರೀ ನೇಮಿತ್ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬಳಿಕ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರು, ಆಚಾರ್ಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಸಾಧುಗಳು, ಮೂವರು ಕಡಮೆಯಾದ ಸವಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳು, ಕವಿಸರಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು, ಕುಂದೇಂದುಮುನಿಗಳು, ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರು, ಏಲಾಚಾರ್ಯರು, ಅಕಳಂಕರು, ಪೂಜ್ಯಪಾದರು, ಲಲಿತಕೀರ್ತಿಭಟ್ಟಾರಕರು, ಕವಿಯ ಗುರುವಾದ ಶಾಂತಿಕೀರ್ತಿಮುನೀಶ್ವರರು, ಶಾರದಾದೇವಿ, ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿ, ಕೂವ್ಮಾಂಡಿಯಕ್ಕಿ, ಸರ್ವಾಹ್ಲಯಕ್ಕಿ ಇವರುಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆದಿಪಂಪ, ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಜನ್ನ, ಗುಣವರ್ಮ, ರನ್ನ, ಪೊನ್ನ, ಕಂತಿ ಇವರುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ * ಕುಂದಾದ್ರಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ತರು

* ಈ ಕುಂದಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಬೆಟ್ಟವು ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಹರದಾರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯೆಯ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ಜೀರ್ಣದೇವಾಲಯವೂ ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಶಿಲಾಮಯ ಮಾನಸತಂಭವೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಯಕ್ಷ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಪಾಪವಿಚ್ಛೇದಿನಿಯೆಂಬ ಬಹು ಮನೋಹರವಾದ ತಿಳಿನೀರಿನ ಸರೋವರವಿರುತ್ತದೆ. ಜೈನರಿಗೆಲ್ಲ ಪೂಜ್ಯತಮರಾದ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕುಂದಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಮುನಿಪಾಡಚಿಹ್ನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗೆ ಕುಂದೂರೆಂಬ ಜೈನರಾಜಧಾನಿಯಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಶೃಂಗೇರಿ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಆ ರಾಜರ ಆಳಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಶೃಂಗೇರಿಮಠದೊಳಗಿರುವ ಜನಾರ್ದನದೇವಾಲಯವು ಜಿನದೇವಾಲಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯವು ಕೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ “ಶ್ರೀಂಗೇರಿಕ್ಷೇತ್ರಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ” ದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನುಪಮವಾದ ಈ ಕುಂದಾದ್ರಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯ ಉಕ್ತಿಯು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೆಂದು ತೋರದು.

ವಾಯು ಶೃಂಗೇರಿಪುರವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಂಶವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನೂ ಡಾವಣಿ ಭೈರವೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಲಲಿತಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ “ವಿವಿಧ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷ್ಯಕಾವ್ಯನಾಟಕಗಳ | ವಿವರವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ || ಕವಿತೆಯ ಪೇಳ್ಮೆನೆಂ ದೊಳ್ಳು ದಿಗೊಳ್ಳುತಿಹ | ಕವಿ ತಾ ಕವಿಯಲ್ತಿ ಧರೆಗೆ ” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದುಷ್ಟ ಕವಿತೆಯ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಸತ್ಕವಿತೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮಹಾವೀರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ವಿಪುಲಾಚಲದಲ್ಲಿ ಗೌತಮಗಣಧರರು ಶ್ರೇಣಿಕ ನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಈ ನಾಗಕುಮಾರನ ಶ್ರೀ ಪಂಚಮಾಕಥೆಯು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ವಾಗಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ವರ್ಣಿಸಿದರೆಂದೂ ಅದನ್ನು ತಾನು ಈ ಗ್ರಂಥರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆಂದೂ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಲಾಲಿಸ ಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

೨. ಪುರವರ್ಣನಸಂಧಿ

ಮೂರುಗಾಳಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದಿರುವ ಲೋಕದೊಳಗೆ ತ್ರಸನಾಳಲೋಕವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರೆಮದ್ದಳೆಯು ಮೇಲೊಂದು ಮದ್ದಳೆಯನಿಟ್ಟಂತೆ ಮೂರು ಲೋಕವೂ ಇರುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡುವರೆಯ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪವು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಲವಣಸಮುದ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಲಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಲಕ್ಷಯೋಜನಪರಿ ಮಾಣವುಳ್ಳ ಮೇರುಪರ್ವತವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಖಂಡವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮನಗರಾದಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಮಗಧದೇಶವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧಸಂಪತ್ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಲಖಾತಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಉದ್ಯಾನವನ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡಮನೆಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಗಳಿಂದಲೂ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುವ ಕನಕಪುರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯುಧಶಾಲೆ ನಾಟಕಶಾಲೆ ಚಿತ್ರಮಂಟಪ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರಮನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜಯಂಧರನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಸಕಲರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಪುರುಷರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದುವೋ ಎಂಬಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಘುಹಾಪ್ರತಾಘಿಯೂ ಸುಂದರನೂ ಧಾನಶೀಲನೂ ಕೀರ್ತಿ

ಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜಪವತಿಯಾದ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಳು. ನೀತಿಯುತನೂ ಸದ್ಗುಣಿಯೂ ಆದ ನಯಂಧರನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯಿದ್ದನು. ಜಯಂಧರರಾಜನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಎಂಟುಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನರಾಜರೂ ಅನೇಕಸಾಮಾನ್ಯರಾಜರೂ ಅನೇಕವಿದ್ವಜ್ಜನರೂ ಇದ್ದರು. ಆ ವೀರಜಯಂಧರನು ನೀತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಮಡದಿ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಸಮಸಾಸಾನಂತರ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ಚಾತಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ “ಶ್ರೀಧರ” ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು.

೩. ಪೃಥ್ವೀದೇವೀಪರಿಣಯ ಸಂಧಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಾಸವನೆಂಬ ವರ್ತಕನು ಒಂದು ಉತ್ತಮರತ್ನಗಳ ಪುಂಜವನ್ನಿಕ್ಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನಿರಿಸಿ ನಿವಾಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ದೊರೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದನು. ಆಗ ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು “ದೊರೆಯೇ! ಅನೇಕ ಜಲಸ್ಥಲಯಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಾಸವನ ಕಾಣ್ಕೆಯಿದು” ಎಂದು ಹೊಗಳಿದರು. ಆಗ ದೊರೆಯು ವಾಸವನನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಜುಮ್ಮೆಂದು ರೋಮಾಂಚವಾಯ್ತು. ಆನಂದಬಾಷ್ಪವು ಸುರಿಯಿತು. ಕಾಮಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಸವಳಿದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಬೆಮ್ಮರ್ದು “ಈ ಚಿತ್ರಪಟವು ಯಾರದು” ಎಂದು ವಾಸವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದ ಗಿರಿಪುರದ ರಾಜನಾದ ಶ್ರೀವರ್ಮನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿಗೂ ಹರಿವರ್ಮನೆಂಬ ಪುತ್ರನೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯೂ ಜನಿಸಿದರೆಂದೂ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿಯಾದ ಆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಶ್ರೀವರ್ಮರಾಜನು ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಡಗೇರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯಂಧರನು ಕುಲವೃದ್ಧರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ ಆ ವಾಸವನನ್ನೂ ಗಿರಿಪುರಗೆ ಕನ್ಯಾ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶುಭಶಕುನಗಳಾದುವು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀವರ್ಮನಿಗೆ ರತ್ನಾಭರಣವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ

ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳಾದ ಭೃತ್ಯರು ದೊರೆಗೆ ಇವರಿವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ದೊರೆಯು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸಭೆಯು ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಜಯಂಧರನಿಗೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ದೊರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವರ್ಮ ವೊದಲಾದವರು ಒಪ್ಪಿ ಆಗಲೇ ತಾಳಿಬಂದಿಯೂ (ವೀಳ್ಯಪ್ರಸ್ತವೂ) ಸಡೆಯಿತು. ಮುತ್ತೈದೆಯರು ವಧುವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ವಧುವನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಕಲ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಹರಿವರ್ಮನು ಕನಕವುರಿಗೆ ಉತ್ಸವದೊಡನೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿನಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಜಯಂಧರನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು. ನಾಗಬಲಿ ವೊದಲಾದ ವಿಧಿಗಳೂ ಔತಣಗಳೂ ಉಡುಗೊರೆಗಳೂ ಆದನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿವರ್ಮನು ಹೊರಟು ಗಿರಿವುರಿಗೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತ ಬಂದು ದಿನ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಪ್ರಭಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಕರುವಾಡವನ್ನೇರಿ ಆಗತಾನೆ ಉದಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇಂಥ ಗಂಡುಮಗನನ್ನು ಪಡೆದವಳಿಗೆ ಮೂರು ಲೋಕವು ತೃಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ' ಎಂದು ಬಗೆದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿದಳು. ಆಗ ಮರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಕುಟುಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನೂ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಅಂಗಸಾಧನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪೃಥ್ವೀಮಾದೇವಿಯು ಗಂಡುಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಮುಖದೊಳೆಯದೆ ಮುಡಿಗಟ್ಟದೆ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪತಿ--ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ಬಂದು ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಪುತ್ರದುಃಖವೆಂದು ಬಗೆದು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುರುಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ "ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆವ ದಿವಸವು ನಿನಗೆ ಮುಂದೆಯಿದೆ. ನಿನಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು" ಎಂದು ಸಂತೈಸಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಆಕೆಯ ಶೋಕವು ದೂರವಾಯ್ತು. ಕಣ್ಣೀರು ನಿಂತಿತು. ತಲೆಬಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ್ತಿರುವ ಆಕೆಯನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿ ದೊರೆಯು ಓಲಗಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ವನಪಾಲಕನು ಬಂದು ವಸಂತತುರ್ವಿನಲ್ಲಾದ ತಳಿರು ಪುಷ್ಪ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೊರೆಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ಈ ಪುಷ್ಪಫಲಗಳಿಂದ ಪ್ರತಾಪಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆದ ಪುತ್ರನಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಂತೇ ಭಾವಿಸಿ ಆಕೆಯು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ದೊರೆಯು “ವನವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸು, ಬರುವೆನು” ಎಂದು ವನಪಾಲಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

೪. ಸವತಿಮತ್ಸರಸಂಧಿ

ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರವೆಂಬ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಸಕಲ ವೈಭವದೊಡನೆ ಸುಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ಹೆಣ್ಣಾನೆಯನ್ನೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಹತ್ತಿ ಅವರೂ ಪತಿಯೊಡನೆ ಒಬ್ಬಳ ಹಿಂದೊಬ್ಬಳು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಆ ರಾಣಿಯರ ಸಕಲಸ್ತ್ರೀಪರಿವಾರವೂ ಹೊರಟಿತು. ಆಗ ಕಹಳೆಯು “ಪತಿಭಕ್ತೆ, ಪರಮಪತಿವ್ರತೆ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಯುತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾಮುಕರು ತೊಲಗಿ” ಎಂದು ದನಿದೋರಿತು. ಆಗ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಯ ರೂಪಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ “ಈಕೆಯು ರತಿಯೋ? ರಂಭೆಯೋ?” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಸಖಿಯು “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದೇವಿಯನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯವಳು” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸವತಿಮತ್ಸರವು ಅಂಕುರಿಸಿತು. ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಪತಿಯನ್ನೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯನ್ನೂ ಹಳಿದಳು. ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ ವಿನಾ ದಾರಿಬಿಡೆನೆಂದು ತಾನೇರಿದ ಆನೆಯನ್ನು ದಾರಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಆಗ ಉಭಯಸಕ್ಷದ ಸ್ತ್ರೀಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯೆದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು “ಇದೇನು ಗಲಭೆ?” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಖಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು “ಆಕೆಯು ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಾರಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಡೆದು ನಿಂತಿರುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಉದ್ಯಾನದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಿನೇಶ್ವರನಿಗೂ ಮುನಿಸಮೂಹಕ್ಕೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತು ಪಿಹಿತಾಸ್ತ್ರವಮುನಿಗಳಿಂದ ದಾನ ಪೂಜಾ ಶೀಲ ಉಪವಾಸಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರಸ್ವರೂ

ಪವನನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಸಂಸಾರವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆಂದೂ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಸುಂದರನೂ ಚರಮ ಶೂರನೂ ಆದ ಪುತ್ರನು ನಿನಗೆ ಜನಿಸುವನೆಂದೂ ಆತನು ಮಹಾಮಂಡಲಿಕನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿ ಕೊನೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನೆಂದೂ ಬಾಲಸೂರ್ಯ ವೃಷಭಗಳ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಾಣುವೆಯೆಂದೂ ವೊದಲಾಗಿ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಜಿನೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ದೊರೆಯು ವಸಕ್ರೀಡೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಪುರಜನರೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

೫. ನಾಗಕುಮಾರಜನನಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿನ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಬಹಿಷ್ಕೇಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಮಿಂದು ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಜಿನೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪತಿಯು ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುರತಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡಳು. ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಪತಿಯು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ವೃಷಭವನ್ನೂ ಉದಯಸರ್ವತಶಿಖರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನೆಂದಳು. ವೃಷಭವನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನದ ಫಲದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸುವನೆಂದೂ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನದ ಫಲದಿಂದ ಆ ಪುತ್ರನು ಸಕಲಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಂದೂ ದೊರೆಯು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದಳು. ಒಳಿಕ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆದು ಆಕೆಗೆ ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥ ಖಡ್ಗ ಮೊದಲಾದ ಯುದ್ಧಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೂ ಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ, ಮುನಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ, ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಮತ್ತು ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಯಕೆಯೂ ಉಂಟಾದುವು. ದೊರೆಯು ಪುಂಸವನ ಸೀಮಂತ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ದಾನಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನೂ ಬಹು ವೈಭವ

ದಿಂದ ನಡೆಸಿದನು. ನವಮಾಸವು ಪೂರ್ತಿಯಾದನಂತರ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಶುಭ
 ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಆಗ ಅರಮನೆಯು ತಳೆರು ತೋರಣಗಳಿಂದ
 ಅಲಂಕೃತವಾಯ್ತು. ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳು ಭೋರ್ಗರೆದುವು. ದೊರೆಯು ಪುತ್ರೋ
 ತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೂತಿಕಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಾಲಕನ ಮುಖಾ
 ವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಗುವಿನ ಹಲಕುಲಿತಾದಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
 ಆನಂದಬಾಷ್ಪಪೂರಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ಪತ್ನಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾಚಕರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಜಾತಕರ್ಮ ವೊದಲಾದ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿವಸ ನಾಮ
 ಕರಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿಗೆ “**ವಿಕ್ರಮಂಧರ**” ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಬಾಲ
 ಕನು ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಪೃಥ್ವೀ
 ದೇವಿಯ ಭವನಕ್ಕೆ ಆಹಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮುನಿಗಳು ಬರಲು ಆಕೆಯು ಮಗು
 ವನ್ನು ದಾದಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಆಹಾರದಾನದಲ್ಲಿ ದತ್ತಚಿತ್ತಳಾದಳು. ಆ
 ದಾದಿಯರು ಮಗುವನ್ನು ಸಂದನವನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜಿನಮಂದಿರದ
 ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಗುವಿನ ಕಾಲು ಆ ಮಂದಿರದ ವಜ್ರಕವಾಟಕ್ಕೆ
 ಸೋಂಕಿದೊಡನೆ ಅವನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅದು ತಾನಾಗಿ ತೆರೆಯಿತು. ಆಗ
 ದೇವದುಂದುಭಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ವೊದಲಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆ ಊಳಿಗದ ಹೆಂಗುಸರಿರುವಾಗ ಮಗುವು ಅಂಬಿಗಾಲನ್ನಿ
 ಡುತ್ತ ಮಂಟಪದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋಗಿ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯಂಕರವಾದ
 ನಾಗವಾಪಿಯೆಂಬ ಬಾವಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು
 ನೋಡುತ್ತ ಆ ಬಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಜಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
 ಹಾವು ಅವನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಹೆಡೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಆತುಕೊಂಡಿತು. ಇತ್ತ
 ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತರ ಊಳಿಗದ
 ಹೆಂಗುಸರು ಹೋಗಿ ದೇವಿಗೆ ಮಗುವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನೂ ವಜ್ರಕವಾಟವು
 ತೆರೆದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಹುಡುಕಿದೆವೆಂದೂ ಮನ್ಮಥ
 ನನ್ನೂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನ್ನೂ ಪೂರ್ವದ ಮೈರಿಗಳು ಕೊಂಡೊಯ್ದಂತೆ ಯಾವನೋ
 ಪಾಪಿಯು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಭಹುದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಸಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಬಳಿಕ ಜಿನಮಂದಿರದ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ನಾಗವಾಪಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗುವಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದಳು. ಅದರ ವಿಷಜಲವು ಆಕೆಯ ಮೊಳಕಾಳಿಸುದ್ದವಾಯ್ತು. ಮಗುವು ತಾಯಿಯ ಮೊಗವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಮಗುವು ತಾಯಿಯ ಕೈಗೆ ಬಾರದೆ ಆ ಸರ್ಪದ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಟಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲು ಆಗ ದೊರೆಯು ಓಡಿ ಬಂದು ಸರಪಣಿಯಿಂದ ಬಾವಿಗಳಿಗಿದ್ದ ಪುತ್ರದಾಸವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಘಣಿರಾಜನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪತ್ತೀಸಹಿತನಾಗಿ ಭಂಗಾರದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ದೊರೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೈಳಿದರು. ಬಳಿಕ ಜಿನೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಆ ಮಗುವಿಗೆ “ನಾಗತನಯ” ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಪತ್ತೀಪುತ್ರ ಪುರಪರಿವಾರಜನರೊಡನೆ ಪುರಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಬಳಿಕ ಸಕಲಕೋವಿದನೆಂಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಗುರುವಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು.

೬. ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿಯರ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ಪಂಚಸೌಗಂಧಿಯೆಂಬ ಗಣಿಕಾಸ್ತ್ರಿಯು ಬಂದು ದೊರೆಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರಾದ ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ವೀಣಾವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸುವವನನ್ನು ಅವರು ವರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನಿನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಹೇಳಲು ದೊರೆಯು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಇತ್ತ ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾಣರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿಯರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಬಂದು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದೊರೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು. ಅವರ ದಾಸಿಯರು ವೀಣೆಯನ್ನು ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ದೊರೆಯು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು

ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ
ಯು “ ತಡವುಂಟು, ನಾಗಕುಮಾರನು ಬರಬೇಕು ” ಎಂದನು. ಆಗ ಕುದು
ರೆಯ ಸವಾರಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾಗಕುಮಾರನು ಬಂದು ದೊರೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದು
ಕತ್ತಿಯನ್ನೂರಿ ನಿಂತನು. ಅವನ ಅನುಪಮಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿನ್ನರಿ
ಮನೋಹರಿಯರು ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಿತರಾದರು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ದೊರೆಯ
ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕುಳಿತು ಒಮ್ಮೆ ದೊರೆಯ ಮುಖವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಕಿನ್ನರಿ
ಮನೋಹರಿಯರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೊರೆಯು “ ಇವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿ
ಯರೆಂಬ ಭೇದವನ್ನು ಕಂಡು ವಿಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸುವವನಿಗೆ ಈ ಕಸ್ತಿಯರು ”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಕಸ್ತಿಯರಿಗೆ “ ನೀವಿನ್ನು ವಿಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ” ಎಂದನು.
ಅವರು ಬಹುಮನೋಹರವಾಗಿ ವಿಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದರು. ಆ ವಿಣಾಗಾನ
ವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು. ಆ ಕಸ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಳಾರು ಕಿರಿಯ
ಳಾರೆಂಬ ಭೇದವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ವಿಣಾವಾದನದಿಂದ ಅವರನ್ನು
ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ
ಮಗನಾದ ಶ್ರೀಧರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಆ ಕಸ್ತಿಯರನ್ನು
ನಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಬೆರಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದೊರೆಯು ನಾಗ
ಕುಮಾರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಎದ್ದು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ
ಕಿನ್ನರಿಯು ಹಿರಿಯಳೆಂದೂ ಮನೋಹರಿಯು ಕಿರಿಯಳೆಂದೂ ಕಿನ್ನರಿಯ ವಿಣಾ
ವಾದನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನ್ಯೂನತೆಯಿರುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ
ದೊರೆಗೂ ಆ ಕಸ್ತಿಯರಿಗೂ ಒಹುಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಆಗ ದೊರೆಯು
ಕಿನ್ನರಿಯ ವಿಣಾವಾದನದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯಾವುದೆಂದು ಕೇಳಲು ನಾಗಕುಮಾ
ರನು “ ವಿಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವವರ ಕೊರಳಿಗೆ (ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಗೆ) ಅನುಸಾರ
ವಾಗಿ ತಂತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳುಗಳು ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು ; ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿರಬೇಕು. ಇವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಾದರೋ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿದ್ದು. ಇದೇ
ನ್ಯೂನತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಇವಳಿಗೆ ಶಾರದೆಯೇ ಇದಿರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ ” ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೆಂಬ ಭೇದವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡೆಯೆಂದು ದೊರೆಯು
ಕೇಳಲು ನಾಗಕುಮಾರನು “ ಕಿನ್ನರಿಯು ಎಡಬಲಗಡೆಗೆ ನೋಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನು
ನೋಡುತ್ತ ವಿಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಳು. ವಿಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಾಗಲೂ ನುಡಿಸು

ವಾಗಲೂ ರಾಗವನ್ನು ಆಲಾಪಿಸುವಾಗಲೂ ಮನೋಹರಿಯ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಕಿನ್ನರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. " ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕನ್ನೆಯೂ ಸಭಿಕರೂ ದೊರೆಯೂ ಬಹುಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ಬಳಿಕ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ ಆ ಕನ್ನೆಯರ ಕೈಗಳನ್ನು ನಾಗಕುಮಾರನ ಕೈಗಳಮೇಲಿಟ್ಟು ಧರ್ಮದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಪಾಲಿಸೆಂದನು. (ಕಿನ್ನರಿಯು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವಾಗ ಆಕೆಯು ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಲಗಟ್ಟಿಸಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮೇಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಯಾವನವತಿಯೆಂದೂ ಮನೋಹರಿಯು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವಾಗ ತಾನು ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುತ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಅಕ್ಕನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಕಿರಿಯಳು-ಚಿಕ್ಕವಳೆಂದೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದನೆಂದು ಭಾವವು)

೨. ಮತ್ತಗಜಮರ್ದನಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿವಸ ಭಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಅಧೀನರಾಜರು ಕಳುಹಿದ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು ನೀಲಗಿರಿಯೆಂಬ ಭದ್ರಗಜವು ಸೊಕ್ಕಿ ಯಾರನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ದೊರೆಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಎಡಬಲಗಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಧರನು ಎದ್ದುನಿಂತು ತನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾನು ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ದೊರೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಜತೆಗಾರರೊಡನೆ ನಗರದ ಭಯಂಕರಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನೀರಾಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಸೆಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿ ರೇಗಿ ಸುಂಡಿಲನ್ನೆತ್ತಿ ನೀರನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು. ಆಗ ಶ್ರೀಧರನ ಕಡೆಯ ಪಟುಭಟರು ಅದನ್ನು ತಿವಿಯಲು ಅದು ಭೋಂಕನೆ ಎದ್ದು ಶ್ರೀಧರನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬಂದಿತು. ಶ್ರೀಧರನು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಸೆಯು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ನಡುಕೇರಿಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರನು ಮುಗ್ಗುರಿಸಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಮೈಗಾವಲಿನವರೂ ಸಬಳಿಗರೂ ದಿಗಲುಬಿದ್ದು ಆಸೆಯನ್ನು ತಿವಿದು ಶ್ರೀಧರನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆಸೆಯು ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಭಯಂಧರನು ಸಾವಿರ

ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಆನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾವಟಿಗರು ಸಾಹಸದಿಂದ ಅದರ ಕಾಲಿಗೆ ಸರಸಣಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆ ಆನೆಯು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅನೇಕರನ್ನು ದಿಗ್ಬಲಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತು. ಆಗ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗಕುಮಾರನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದು ವಜ್ರಾಂಕುಶವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಆ ಆನೆಯು ಹೋದ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಯಂಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆ ಭದ್ರಗಜವಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಅದು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸುಂಡಿಲನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಮದಜಲವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಅದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಪಾದರಸದಂತೆ ಒಲಿದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಸಿಂಹದಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಡುನೆತ್ತಿಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲು ಅದರ ಸೊಕ್ಕುಡಗಿ ನಿಂತಿತು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಆ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಕುಣಿಸುತ್ತ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎತ್ತರವಾದ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೊರೆಯು ನೋಡಿದನು. ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾಗತನಯಗೆ ಆರತಿಯೆತ್ತಿದರು. ಅವನು ಒಂದು ತಂದೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ರಗಿದನು. ಅವನು ಮಗನನ್ನು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಆ ಆನೆಯನ್ನೂ ಕಡಗ ಕಂಠಾಫರಣ ಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ರಾಜ ಪುತ್ರರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಮಂತರು ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾಗ್ಮಿ ಮೊದಲಾದವರು ನಿಸಗಿ ಸರಿಯಾರೆಂದು ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು.

೮. ದುಷ್ಪಾಶ್ವದಮನಸಂಧಿ

ನಾಗಕುಮಾರನು ಆನೆಯ ಸೊಕ್ಕುನ್ನಡಗಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಘೋಟದೇಶದ ದೊರೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದುಷ್ಪವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಸರದಾರರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಗಡ್ಡಗಳನ್ನು ನೀವುತ ಎದ್ದು ಬಹುಸಾಹಸದಿಂದ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಆಗ ಅದು ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಕಿಡಿಸೂಸುವಂತೆ ಕಡಿದು ಬಿಸಾಡಿತು.

ಆಗ ಆನೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಆ ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲೆಯುತ್ತ ಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಓಡಾಡಿ ಆನೆಗಳನ್ನು ಚದರಿಸಿತು. ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಓಡಾಡುತ್ತ ಅನೇಕರನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ನಗರವೆಲ್ಲ ರಕ್ತಮಯವಾಯ್ತು. ಆಗ ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ಮನಸೊಂದು ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ನಾಗತನಯನೆದ್ದು ಆ ಕುದುರೆಗಿದಿರಾಗಿ ಪೋಗಲು ಅದು ಬಾಯಿತೆರೆದು ಸಿಂಹದಂತೆ ಇವನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ತನ್ನ ವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆ ಕುದುರೆಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತನು. ಅದು ಪುಟಹಾರಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತು. ಆ ಅಸಹಾಯಶೂರನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳು ದುಃಖಿಸಿದರು. ಇತ್ತ ಆ ಕುದುರೆಯು ಪಟ್ಟಣದ ಮುಂದಣ ಬಯಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಓಡಾಡಿತು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಲಿಸಿ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕುದುರೆಯ ಸರದಾರರೆಲ್ಲ ಬಂದು ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಬಳಿಕ ಅವನು ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಪುರಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕಡಿವಾಣವಿಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟಹಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪುತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ದೊರೆಯು ಬಹುಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅಂತಹ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದ ತಾನು ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದು ಬಗೆದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ತಂದೆಯ ಕಾಲಿಗೆರಗಲು ಅವನು ಪುತ್ರನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ಕಡಗ ಕಂಠಾಭರಣ ಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಂದವರನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಘೋಟದರಸನು ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು.

ನಾಗಕುಮಾರನ ಕೀರ್ತಿಯು ಪಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಜಯಂಧರ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟದರಸಿ—ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ಕಂಗಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀಧರನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾಗಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆಂದೂ ಅವನೇ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದೂ ಅವನು ಆ

ಆಸೆಯನ್ನೂ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿದನೆಂದೂ ಅವನ ತಾಯಿಯು ಅದೃಷ್ಟ ಶಾಲಿನಿಯೆಂದೂ ನನ್ನ ಯೌವನವೆಂಬ ವನಕ್ಕೆ ನೀನು ಕೊಡಲಿಯಲ್ಲದೆ ಮಗನಲ್ಲವೆಂದೂ ಸವತಿಯ ಮಗನಿಗೆ ದೊರೆತನವಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ದೊರೆತನವು ದೊರೆಯದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಮರುಗಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಧರನು ತಾಯಿಗೆ ಬಹುವಿಧಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಬರುವಾಡು ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನು ಅನುಗೊಳಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಉತ್ತಮವಾದ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿ ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸಿದನು. ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಮಹಾ ಭಟರನ್ನೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಹದನದಲ್ಲಿದ್ದನು.

೯. ಜೂಜಿನಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿನ ನಾಗತನಯನು ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿಯರೊಡನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೋಸ್ಕರ ಸಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಮಗನಿಗೆ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ಕಂಡು “ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಗೆಯು ಬೇರೊಂದು ವಿಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ನೋಡು. ಮಾವನ್ನು ಹಬ್ಬಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಬಳ್ಳಿಯು ಕೆಟ್ಟ ಮರಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಹೋಗುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೋಡು ” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದೊರೆಗೆ ಚಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಮೊದಲು ನಂಬಿ ದೊರೆಯು ಮಹಾಕೋಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಆಕೆಯು ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಗವಾಸಿಯು ವಿಷಜಲವು ಮೊಳಕಾಲ್ವುದು ವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆಕೆಯು ಮಗನ ಕಾಲಿನ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳು ತೆರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಸುವು ಹೆಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಮಗುವನ್ನು ಆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿ ಸಂದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಆಕೆಯು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಮಗನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅರಸಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು ಆಕೆಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ನಲವನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೊರೆಯು ಮತ್ಸರದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತೆಂದು ಬಗೆದನು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಅಕೆಯೊಡನಿದ್ದು ಮರುದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮಾಡುವಾಗ ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ ಸುಗಂಧವು ದೊಂದ ಅನನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಲಗಲಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯು ನಾಗ ಕುಮಾರನ ಕತ್ತಿ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಳು. ಬಳಿಕ ನಾಗಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಓರಗಿಯ ರಾಜಪುತ್ರರೊಡನೆ ವಿನೋದಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಲುಬ್ಧಗನಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯಿಲ್ಲದಿರ ವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಣ ಬೇಡಿದನು. ಆಕೆಯು ಒಹವಾಗಿ ಕಡೆದರೂ ಕೇಳದೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹೊ ರಟುಮೊದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ದೊರೆಯು ತಿಳಿದು ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮಾ ತನ್ನು ಲ್ಲಂಘಿಸಿದಳೆಂದು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ದಾದಿಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಆಕೆಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಬಳಿಕ ನಾಗಕುಮಾರನು ಬಂದು ತಾಯಿಯ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿ ಮಹಾಕೋಪಾ ವಿಷ್ಟನಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿನಗಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ದೊರೆ ಗೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಶಪಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಜೂಜಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೂ ಮಕುಟವರ್ಧನರಾಜರನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನೋಲಿಸಿ ಅವರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳಿಂದ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ದೊರೆಯು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ನಾಗಕುಮಾರನಿಂದ ಅವರವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಮಂತ್ರಿಯು ಹೋಗಿ ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದ ಜೂ ಜಾಡಿ ಅವನೂ ಸೋತನು. ಬಳಿಕ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿ ನಾಗಕುಮಾರ ನನ್ನು ಬರುವಾಡಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಲು ಅವನನ್ನು ಕರೆದನು. ಆಗ ಅವನು ತಂದೆಗೆ ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಹಿತೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಮಗನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ ಭತ್ಯ ಚಾಮರ ಸಿಂಹಾಸನ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಸಕಲ ರಾಜಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಗಕುಮಾರನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು ಆಕೆಯು ಪತಿಯ ಭೂಷಣಗ ಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀತಳಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪತಿಯ ಪಾದಸಮೀಪದ ಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎರಗಿದಳು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ

ಮುಂದಾಡಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ತಂದೆಯ ಕಾಲಿಗಿರಗಿದನು. ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕಾಂತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಬೇರೆಯವರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು.

೧೦ ವ್ಯಾಲಸಮಾಗಮ ಸಂಧಿ

ಶೃಂಗಾರವನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಿಂದ ತನಗೋಸುಗ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕರುಮಾಡದಲ್ಲಿ ನಾಗಕುಮಾರನಿದ್ದನು. ಶೂರಸೇನದೇಶದ ಉತ್ತರಮಧುರೆಯ ಜಯವರ್ಮ ಜಯಾವತಿಯರ ಪುತ್ರರಾದ ವ್ಯಾಲಮಹಾವ್ಯಾಲರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದ ವ್ಯಾಲನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣು ಓರ್ವ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅಳಿದು ಹೋಗುವುದೆಂದೂ ಅವನೇ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ಯಮಧರಮುನಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಜಯವರ್ಮನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಲನಿಗೆತ್ತು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಾಲಮಹಾವ್ಯಾಲರು ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಪಾಟಲಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಶ್ರೀವರ್ಮನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿಗೂ ಗಣಿಕಾಸೌಂದರಿ ಧಾತ್ರಿಯೆಂಬೀರ್ವರು ಮಹಾರೂಪವತಿಯರಾದ ಪುತ್ರಿಯರಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ವಿಜಯಪುರದ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ದೊರೆಯು ತನಗೆ ಕೇಳಿಸಿದನು. ದುರಾಚಾರಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಮಹಾರೂಪಸಂಪನ್ನರಾದ ಈ ವ್ಯಾಲಮಹಾವ್ಯಾಲರಿಗೆ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀವರ್ಮನು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು. ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿತಶತ್ರುವು ಕ್ರೋಧಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದು ಪಾಟಲಿಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ದಾಂಧಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ಜಿತಶತ್ರುವಿಗಿದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಾಸೆಯಿಂದ ಬಿಗಿದು ಎಡದ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಅವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿದು ಓಡಿಸಿ ಜಿತಶತ್ರುವನ್ನು ಶ್ರೀವರ್ಮನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಲನು ಪೆಡೆಗಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಮೈದಡಹಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ವ್ಯಾಲನು ಓರ್ವ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕನಿಂದ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ನಾಗತನಯನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೋ

ನುಗ ಕನಕಪುರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅತ್ತ ನಾಗತನಯನು ಆನೆಗಳ ಬೇಂಟೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅತ್ತ ಶ್ರೀಧರನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಭಟಸಮೂಹದೊಡನೆ ಅನುಮೋದಿಸಿದನು. ಆಗ ವ್ಯಾಲನು ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಾಗತನಯನು ಆನೆಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿತಾಗ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದನು. ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿವಾರಜನರಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಲನು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾಗತನಯನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ವ್ಯಾಲನು ಬಂದು ನಾಗಸುತನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತೃತೀಯನೇತ್ರವು ನಷ್ಟವಾಯ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷಪರವಶನಾಗಿ ನಾಗತನಯನಿಗೆ ವಂದಿಸಲು ಅವನು ವ್ಯಾಲನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾಯ್ತು. ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಧರನು ತಿಳಿದು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ನಾಗಕುಮಾರನ ಮನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಆ ಭಟರೆಲ್ಲ ನಾಗಕುಮಾರನು ಬಿಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಜಿನವೂಜಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಬಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಆಗ ವ್ಯಾಲನು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಕೊರಲಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೂಂಕಿದನು. ಆಗ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಬಂದು ವ್ಯಾಲನನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಅವರನ್ನೂ ಭಟರನ್ನೂ ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯ್ತು. ನಾಗತನಯನು ಜಿನವೂಜಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾವಡಿಗೆ ಬಂದನು. ವ್ಯಾಲನು ಆ ಕದನದ ಅದ್ಭುತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ವ್ಯಾಲನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಗುತ್ತ ಅವನಿಗೆ ಪನ್ನೀರಿನ ಮಜ್ಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಗಸುತನು ವ್ಯಾಲನೊಡನೆ ಖ್ಯಾತಿವಡೆದಿದನು.

೧೧. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪರದೇಶಗಮನಸಂಧಿ

ತನ್ನ ಸೇನೆಯು ಸೋತುಹೋಯ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಧರನು ತಾನೇ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ವ್ಯಾಲನು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನು ಕೀಳಲು ನೋಡಿದನು. ನಾಗತನ

ಯನು ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡಿ ಜತೆಗಾರರಾದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಪಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯು ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ದೊರೆಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ದೊರೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಕದನವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನು ನಾಗತನಯನಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನ ತೇಜಃಪ್ರಸಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಧರನು ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಲೇಸೆಂದು ಬಗೆದು ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಬಂದ ವ್ಯಾಲನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಗನ ಮೈದಡಹಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗತನಯನು “ ಒಂದು ಬರೆಗೆ ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳುಂಟೆ? ಒಂದು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೊಡೆಯರೆ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಕೊಡೆಂದೂ ನನಗೆ ನೋಕ್ಕಿದ ರಾಯರ ಸೀಮೆಗಳುಂಟೆಂದೂ ನಾನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿಸೆಂದೂ ತಂದೆಯ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ವ್ಯಾಕುಲಪಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಾಲನು “ ಲೋಕವನ್ನು ಸುತ್ತಿಸಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕಂಡೊಪ್ಪಿಸುವೆನು, ದುಃಖಿಸಬೇಡಿ ” ಎಂದನು. ಬಳಿಕ ನಾಗತನಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಸಂತೈಸಿ ತನ್ನ ಆ ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ತಾನೇರಿ ತನ್ನ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಲನಿಗಿತ್ತು ಹೊರಟನು. ಆಗ ಪುರಪರಿವಾರಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದರು. ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ತಾನು ವ್ಯಾಲನೊಡನೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಇತ್ತ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊರೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯೂ ದೇವಿಯನ್ನು ದೊರೆಯೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಅತ್ತ ವ್ಯಾಲ ನಾಗತನಯರು ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಶೂರಸೇನದೇಶದ ಉತ್ತರಮಧುರಾನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಪುರಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ ದೇವದತ್ತಿಯೆಂಬ ಬಿಲೆವೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳಿಂದಿಳಿದು ಆಕೆಯ ಚಿತ್ರಮಂಟಪದ ಮುತ್ತಿನ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ವ್ಯಾಲನು ಆನೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ದೇವದತ್ತಿಯು ಆ ನಗರ

ವನ್ನು ಆಳುವ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯಮಂತ್ರಿಯು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಜ ಪುರದರಸನಾದ ಜಯವರ್ಮನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಗುಣಾವತಿಗೂ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಶೀಲೆಯೆಂಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಸಿಂಹ ಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಹರಿವರ್ಮನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಾಗ ಹರಿವರ್ಮನನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಆಕೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚದಿರಲು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಆತನು ಮಹಾದುಷ್ಟನೆಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಈ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಪಹರಿಸುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗತನಯನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಸೆರೆವನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಆ ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬೆಯೆದ್ದಿತು. ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯನು ಬಿಲ್ಲು ಬುವಿಡಿದು ಬಂದನು. ಆ ಗಲಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಾಲನೂ ಬಂದು ಆ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದು ನಾಗತನಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ “ಈ ದುಷ್ಟರಿತನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಪಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಿರುಹಿದನು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ತಡೆದು ಬಿಡಿಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಸದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ವ್ಯಾಲನು “ನನಗೂ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಗತನಯನನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಗತನಯನು ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ವ್ಯಾಲನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಣಿಸೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವ್ಯಾಲನ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿದನು. ಒಳಿಕ ಸಿಂಹಪುರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಹರಿವರ್ಮನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆತನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಆತನ ವಶಪಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಧುರಾನಗರದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

೧೨. ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರಸಂಧಿ

ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಶ್ಮೀರನಗರದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಸಂದಭೂಪತಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಧಾರಿಣಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪನತಿಯಾದ ತ್ರಿಭುವನರತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯು ಜನಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಯೌವನವತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವೀಣಾಪದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನಿಪುಣೆಯಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಿದಳು. ಪುತ್ರಿಯ ರೂಪ ಯೌವನ ವೀಣಾ

ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆಕೆಗೆ ವರನಾ
ರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನು ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು
ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ದೊರೆಯು ಅನುಮತಿಸಿ ಚಪ್ಪನ್ನದೇ
ಶಗಳ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇರ್ತಿ
ವರ್ಮನೆಂಬವನು ಉತ್ತರಮುಖ್ಯರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು
ವ್ಯಾಲಸಹಿತನಾಗಿ ಕಾಶ್ಮೀರನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ನಂದಭೂಪಾಲನು ರಾಜಕು
ಮಾರರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇದಿಗೊಂಡು ಉಪಚರಿಸಿದನು. ತ್ರಿಭುವನ
ರತಿಯು ಅಲಂಕೃತಳಾಗಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿಳಿದಳು.
ಆಕೆಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲ ಬಿರಗಾದರು. ನಂದಭೂ
ಪಾಲನು ವೀಣೆಗಳನ್ನು ವಾದಿಸಿ ಮಂದಾರವುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಇಚ್ಛೆಬಂದವನಿಗೆ ಸೂಡೆಂದನು. ಆಕೆಯು ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ
ಸಖಿಯರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ನಾಗ
ಕುಮಾರನ ಶೌರ್ಯ ವೀರ್ಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ ಮುಖಚಂದಿರ
ನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಯ ಸಂತಸಗಡಲುಕ್ಕಿತು. ರೋಮಾಂಚವಾಯ್ತು. ಲಜ್ಜೆಯಂ
ಕುರಿಸಿತು. ಅನಂದಬಾಷ್ಪವುಂಟಾಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ಕಡುಜಾಣರು ವೀಣೆ
ಯನ್ನು ನುಡಿಸಿರೆಂದು ದೊರೆಯು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಜ
ಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ತಾವು ಕಲಿತ ವೀಣಾವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಶಾರದೆಗೊಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ನುಡಿಸಿ
ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಆ ಕಣ್ಣೆಯು ಯಾರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚದಿರಲು ಆಗ ನಾಗಕುಮಾ
ರನು ವೀಣೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೋಷವರ್ಜಿತವಾದ ವೀಣೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ತೆಗೆದು ಗಾಂಧರ್ವಗಾಯಕರೂ ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ತಾನಮಾನಗಳಿಂದ ಸ್ವರದೋರಿ
ನುಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಮಸ್ತ ಸಭಿಕರೂ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರು
ಷಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಆ ವೀಣಾವಾದನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನಂದಪರವಶರಾದರು.
ಆಗ ತ್ರಿಭುವನರತಿಯು ನಾಗತನಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರ
ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಬಳಿಕ ಮಂಗಲವಾದ್ಯಗಳು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿ
ರಲು ಘನಿಸುತನು ಆ ಕಣ್ಣೆಯೊಡನೆ ಮಣಿಮಯರಥವನ್ನೇರಿ ಉತ್ಸವದಿಂದ ನಂದ
ಭೂಪಾಲನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ನಂದಭೂಪಾಲನು ಶುಭಮುಹೂ
ರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನು ನಾಗತನಯನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು.

೧೩. ಭೇತಾಳಮರ್ದನಸಂಧಿ

ನಂದರಾಜನ ನಂದನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಸಂದನನು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ನಾಗಸಂತನ ಬಳಿಗೆ ವಸಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು “ಈ ವಸವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ? ಅಲ್ಲೇನು ಹೋದ್ದುಗಳುಂಟು? ಹೇಳು” ಎಂದನು. ಆಗ ಆ ವರ್ತಕನು “ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರಮ್ಯಕವೆಂಬೊಂದು ಅರಣ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭೂತಿಲಕವೆಂಬ ಜಿನವಂದಿರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳು ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಬಾಗಿಲಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ‘ನನ್ನ ಕುಂಡತಿಯ ಸೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ’ ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸಂದನನು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ದಟ್ಟವಾದ ಆ ಕಾಡನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲೋರ್ವ ಬೇಡನು ಪತ್ತೀಸಹಿತನಾಗಿ ಬಂದು ಬಂದು ಆನೆಗೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಅದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಮಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದುವರಿದು ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೇಟೆಗಾರರ ಗುಂಪನ್ನೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಯರ ಆಟಪಾಟಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಆ ಕಾಸನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಮಯವಾದ ಜಿನಮಂದಿರವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಜಯವೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೊಡನೆ ಅದರ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳು ತೆರೆಯಲು ಆನಂದದಿಂದ ಒಳವೊಕ್ಕು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದನು. ಆಗ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲೋರ್ವ ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆತನು “ಇದು ರಮ್ಯಕವನ. ನಾನು ರಮ್ಯಕನೆಂಬ ಶಬ್ದ. ರಮ್ಯಕಿಯೆಂಬ ರೂಪವತಿಯಾದ ನನ್ನ ಕುಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿ ಭೀಮರಕ್ತಸಂಜವನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕಾಲಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನಾನು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳ್ವದಕ್ಕರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ಆ ಭೀಮರಕ್ತಸನ ಬಹು ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾಲಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮರಕ್ತಸನು ಮಹಾರೌದ್ರಾವೇಶದಿಂದ ಭಯಂಕರರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನಾಗಸಂದನನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಶಾಂತನಾಗಿ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ನೀನು ಬಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ರಮ್ಯಕಿಯನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕಳುಹೆಂ

ದು ಹೇಳಲು ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಾಗಸುತನಿಗೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದು ಕರಡಿಗೆ ಯನ್ನೂ ಬಂದು ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ ಒಡ್ಡ ವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ನಾಗತನಯನು “ ನಾನು ನೆನೆದಾಗ ಇವುಗಳ ನ್ನು ತಂದು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಮ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಆ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ರಮ್ಯಕನಿಗೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಅವನಿಂದ ರೈವತಾಚಲದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಚನಗುಹೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಯಂಕರನಾದ ಆ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದೇವಿಯರೊಡನೆ ಮುಖ್ಯದೇವಿಯಾದ ಸುಂದರಸೆಯು ಬಂದು ನಾಗತನಯನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೋತ್ತರವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಭಂಗಾರದ ಕಲಶಗಳಿಂದ ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನಿತ್ತು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಬಹುರೂಪಿಣಿ ಪೊದಲಾದ ಸದೈಗಳನ್ನಿತ್ತಳು. ನಾಗತನಯನು “ ನೆನೆದಾಗ ಬನ್ನಿ ” ಎಂದು ಆ ಸದೈಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿ ತಾನು ಆ ಬೇಡನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಮಣಿಕೂಟಸರ್ವತದ ವೇತಾಳಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಯಂಕರನಾದ ವೇತಾಳನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದನು. ಇವನು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರೌದ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಆ ವೇತಾಳನು ಇದಿರುಬಂದು ಈರ್ವರೂ ಬಹುಸಮಯದವರೆಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾಗಕುಮಾರನು ವೇತಾಳನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರು “ ಜಗಜಟ್ಟಿ, ವೇತಾಳ ಮರ್ದನ ” ಎಂದು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. “ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೋಂಕಲು ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಶಾಹತ್ವವು ತೊಲಗಿತು. ಸಿದ್ಧಿರತ್ನಗಳಿರುತ್ತವೆ ” ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಯ್ತು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ ದಿವ್ಯರತ್ನರಾಶಿಗೆ ನೀನು (ನಾಗಸುತನು) ಬಡೆಯ ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಶಾಸನವನ್ನು ನೋಡಿದನು.

೧೪. ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯಸಮಾಗಮಸಂಧಿ

ನಾಗಸುತನು ಮಣಿಕೂಟಸರ್ವತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ವೇತಾಳಸರ್ವತದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಅಲವ ಮುರಗ ಬಿಳಲುಗಳನ್ನು ಗುಟೆಕ್ಕೆ ಉಯ್ಯಾಲಾಡುವಾಗ ಓರ್ವ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು ಆಗಿಂದ ಬಾಷ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಸಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು

ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು “ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನನಗರದ ವನರಾಜನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಬಂದು ದಿವಸ ಕ್ರೀಡಾನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹೋಗಿರಲು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ದಾಯಾದಿ ಸೋಮಪ್ರಭನು ಹೊರನೂಂಕಿ ಮರಳಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ವನರಾಜನು ಈ ಮಣಿಕೂಟ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಗಿರಿಕೂಟವೆಂಬ ನಗರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ವಸನಾಲೆಯೆಂಬವಳು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ ಬಹು ರೂಪವತಿಯಾದ ಪುತ್ರಿಯಿರುವಳು. ಈ ಅಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುವವನು ಆಕೆಗೆ ಸತಿಯಾಗುವನೆಂದು ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ನಾಗತನಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ ಅವನ ಹಜ್ಜೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದು ವ್ಯಾಲನು ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜಯವಿಜಯರೆಂಬ ಈವರು ಮುನಿಗಳು ಬರಲು ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ವನರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಲ ನಾಗಸುತನನ್ನು ತನ್ನ ರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮದುವೆಗೆ ಸನ್ನಾಹಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಗಸುತನು ತನಗೆ ಮದುವೆಯು ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನದಲ್ಲಾಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಲನನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ಆ ಸೋಮಪ್ರಭನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವನರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಆ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಸೆಯಿಂದ ಹಿಂಗಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಅವನ ಕಡೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಓಡಿಸಿ ಗಿರಿಕೂಟಪುರಕ್ಕೆ ಭೃತ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿ ವನರಾಜನನ್ನೂ ನಾಗತನಯನನ್ನೂ ಬರುವಾಡಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಸೋಮಪ್ರಭನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ನಾಗತನಯನು ಅವನ ಮೈದಡಹಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೂ ವನರಾಜನಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದನು. ಅವನು ನನಗೆ ರಾಜ್ಯವು ಬೇಡವೆಂದು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ವನರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಾಗನಂದನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಅತ್ತ ಸುಸ್ರತಿಸ್ತಪುರದ ಜಯವರ್ಮರಾಜನಿಗೂ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಜಯಾವತಿಗೂ ಚರಮದೇಹಿಗಳೂ ಮಹಾರೂಪಸಂಪನ್ನರೂ ಆದ ಭೀದ್ಯಾಭೇದ್ಯರೆಂಬೀವರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ಎಳೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ಜಯವರ್ಮನಿರುವಾಗ

ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಿಂಧುಮುನಿಗಳು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳಿಕೆ ಕೈಮುಗಿದು "ನನ್ನ ಪುತ್ರರು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವರೇ? ಇವರಿಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠರಿದ್ದಾರೆಯೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮುನಿಗಳು "ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ ಇವರು ಸೇವಕರು" ಎಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯವರ್ಮನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸೋಮಪ್ರಭಮುನಿಗಳಿಂದ ಛೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು ನಾಗಸುತನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ತನುಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠರುಂಟೆಯೆಂಬ ಹಮ್ಮಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಿತ್ತು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವನರಾಜನ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದರು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವನರಾಜನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಕಾದಿದನು. ಅವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಛೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿ ಕೊಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗಿಸಿ ವ್ಯಾಲನೊಡನೆ ಕೊಟೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಗತನಯನು ಕುಲಪರ್ವತಗಳು ಅಳುತ್ತಾ ವಂತೆ ಧನುಷ್ಯಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ "ಬೇಡ ನಿಲ್ಲು, ಅವರು ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನೀನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು" ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಯ್ತು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಕುಮಾರನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಛೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು ಆನಂದಜಾಪವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ತಾವು ಜಯವರ್ಮರಾಜನ ಪುತ್ರರೆಂದೂ ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಲನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ವನರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ನಾಗತನಯನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಓರ್ವ ವರ್ತಕನು ಕಸ್ತೂರಿಮೃಗವನ್ನೂ ವೀಣೆಯನ್ನೂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಗಕುಮಾರನು "ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ? ಅಲ್ಲೇನು ಚೋದ್ಯವುಂಟು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವರ್ತಕನು ಅಂತರ ಪುರದ ಧೊರೆಯಾದ ಸಿಂಹರಥನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಳಾಂತಕವೆಂಬ ಅರಣ್ಯವಿದೆ

ಯೆಂದೂ ಬಹು ಭಯಂಕರವಾದ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದೊಂದು ವಿಷ ವೃಕ್ಷವಿರುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗತನಯನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮರವನ್ನೇರಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದುತಿರುವಾಗ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಶತಭಟಸಹಸ್ರಭಟರು ಬಂದು ನಾಗತನಯನೊಡನೆ ಕದನವನ್ನದ್ಧರಾದರು. ಅವನು ಮರದಿಂದಿಳಿದು ಆ ವಿಷಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ನಾಗಸುತನನ್ನು ಕುರಿತು “ಈ ವಿಷಫಲಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲುವವನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗುವನೆಂಬ ಯೋಗೀಂದ್ರರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಾದಿದ್ದು ಇಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡೆವು. ನಮ್ಮಿಂದ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ವಂದಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತರಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಸಿಂಹರಥನು ಪರಿವಿತ್ತಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದು ನಾಗತನಯನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು “ತಕ್ಷಕ ಜೂಡಾಮಣಿಯೆಂಬ ಈ ವಿಷವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀನು ಮೆದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ವನಪಾಲಕನಿಂದ ಕೇಳಿದೆನು. ನಿನ್ನ ಸೋದರಮಾವನಾದ ಹರಿವರ್ಮನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಹರಿಣಲೋಚನೆಯು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ. ಅವರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಯೌವನವತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ತೊಟ್ಟಿಲುಗಿರಿಗೆಯನ್ನು ನಿನಗೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಅಂತರಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಳಿಕೆ ಗಿರಿಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸುತನು ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಅಂತರಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು.

೧೫. ಚಂಡಪ್ರಭನು ಗಿರಿಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಸಂಧಿ

ನಾಗಕುಮಾರನು ಅಂತರಪುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅತ್ತ ಸಿಂಧುದೇಶದ ಶೋಭಾವತಿಪುರದ ಚಂಡಪ್ರಭನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಓರ್ವ ಚಿತ್ರಗಾರನು ಬಂದು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ತಂದು ದೊರೆಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದೊರೆಯು “ಇಂತಹ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂದು ಸಭಿಕರನ್ನು ಕೇಳಲು ಓರ್ವ ವರ್ತಕನೆದ್ದು “ಗಿರಿಪುರದರಸನಾದ ಹರಿವರ್ಮ ಹರಿಣಲೋಚನೆಯರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಲ್ಕು ರೂಪ ಯೌವನ ಹಾವ ಭಾವ ವಿಲಾಸ ವಿಭ್ರಮವತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಅರವಿಂದನೆಂಬ ಚರನನ್ನು ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ಆ ಕಸ್ಟೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿದನು. ಅತ್ತ ಹರಿವರ್ಮನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅರವಿಂದನು ಹೋಗಿ

(25)

ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಚಂಡಪ್ರಭನು ಹೇಳಿಕಳುಹಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ದೊರೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು “ ನಾಗತನಯಗೆ ಈ ಕಷ್ಟೆಯ ವಾಗ್ದತ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ತಂದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಅರವಿಂದನು ಹೋಗಿ ಚಂಡಪ್ರಭನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೊಡನೆ ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿ ಕಡಿಯಾಗಿ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ನಿಖಿಲಸನ್ನಾಹಸಮೇತನಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಗಿರಿಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹರಿವರ್ಮನ ದಳಪತಿಯಾದ ಹರಿಕೇತುವೂ ಅವನ ತಮ್ಮ ನಾದ ಸಿಂಹಕೇತುವೂ ಸಮಸ್ತ ನಾಯಕರೊಡನೆ ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧರಾದರು. ಉಭಯಸೈನ್ಯಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ಅನೇಕರು ಮಡಿದರು. ಹರಿವರ್ಮನ ದಂಡನಾಯಕನಾದ ಹರಿಕೇತುವು ಚಂಡಪ್ರಭನ ದಂಡನಾಯಕನಾದ ವೃಷಭಾಂಕನ ಬಾಣದಿಂದ ಮಡಿದನು. ರಣರಂಗವು ರಕ್ತಮಯವಾಯ್ತು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಸವಾಯ್ತು. ಉಭಯ ಸೈನ್ಯಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಪಾಳಯವನ್ನು ಸೇರಿದುವು.

೧೬. ಕಗ್ಗೊಲೆಕಾಳಗ ಸಂಧಿ

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವರ್ಮರಾಜನು ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ಸಿಂಹಕೇತುವು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದೊರೆಯು ಅವನಿಗೆ ಸೇನಾಪತಿಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ದೊರೆಯಿಂದ ವೀಳ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಗಣಿತಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಕಾದಾಡಿ ಚಂಡಪ್ರಭನ ಅನೇಕಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

೧೭. ಕೋಟೆಕಾಳಗ ಸಂಧಿ

ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಚಂಡಪ್ರಭನ ಕಡೆಯ ದೊರೆಗಳೂ ದಂಡನಾಯಕರೂ ಸೈನ್ಯವೂ ಅಣಿಯಾಗಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಆಗ ಹರಿವರ್ಮನ ಸೈನ್ಯವು ಅಣಿಯಾಗಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿತು,

ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸೈನಿಕರು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಕಾದಾಡಿ ಲಗ್ನೆಯನ್ನೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ವೀರನಾರಾಯಣರು ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಭಟರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಕಾದೆಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸುರಿದರು. ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸೈನಿಕರು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬಿಯಾಯ್ತು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವೀರಸೈನಿಕರು ಮಡಿದರು. ಹರಿವರ್ಮನ ದಂಡನಾಯಕನಾದ ಸಿಂಹಕೇತುವು ಬಹುಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾದಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವು ಕೋಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾರಿಜಸಖನು ಅಸ್ತಂಗತನಾದನು. ಆಗ ಉಭಯಪಕ್ಷದ ಸೈನಿಕರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

೧೮. ಚಂಡಪ್ರಭನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸಂಧಿ

ಆ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವರ್ಮನು ತನ್ನ ಅಧೀನರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನೂ ಕೋಟೆಯು ಚರ್ಚರಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿಂದ ನೋಟಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು “ ಇಂದು ಕೋಟೆಯುಳಿದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ” ವೆಂದು ಬಗೆದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಲಗಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಸಾಮಂತರಾಜರುಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದನು. ಒಳಿಕ ವರಸೇನನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನು ಶತ್ರುವು ಬಲಿಷ್ಠನೆಂದೂ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನೆಯು ಹಗೆಯ ಕೈಸೇರಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಾದಿದರೂ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಅಂತರಪುರಸತಿಯಾದ ಸಿಂಹರಥನಿಗೆ ಅವನ ತಂಗಿಯನ್ನೂ ಸೊಸೆಯನ್ನೂ (ತನ್ನ ಪತ್ನೀಪುತ್ರಿಯರನ್ನು) ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಲೇಖನವನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಇತ್ತ ಅನೇಕ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳು ಭೀತರಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅತ್ತ ಸೂರ್ಯೋದಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಪುರದರಸನಾದ ಸಿಂಹರಥನು ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಗತನಯನ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹರಿವರ್ಮನ ಕಡೆಯ ಭೃತ್ಯನು ಬಂದು ಸಿಂಹರಥನಿಗೆ ಲೇಖನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿಸಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾಗತನಯ ಸಿಂಹರಥ ವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಅತ್ತ ಹರಿವರ್ಮನು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು. ಉಭಯ

ಪಕ್ಷದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ಅನೇಕರು ಮಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಹರಿವರ್ಮನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ಸಂದರ್ಭವೊದಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಗಕುಮಾರನು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಡೆಯ ಶತಭಟಸಾಸಿರಭಟರು ಮೊದಲಾದ ವೀರಭಟರು ಕಾದಿ ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿ ಜಯವಿಜಯರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಚಂಡಪ್ರಭನು ಗರುಡವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಆಗ ವ್ಯಾಲಸು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿದನು. ಅನೇಕ ಸೈನಿಕರು ಹತರಾದರು. ಸುಮತಿಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದನು. ಚಂಡಪ್ರಭನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಭೇದ್ಯನೂ ಪ್ರವರಸೇನನನ್ನು ಅಭೇದ್ಯನೂ ಸೆರೆಹಿಡಿದರು. ಆಗ ಚಂಡಪ್ರಭನು ಸಕಲ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ಮಣಿಮಯರಥವನ್ನೇರಿ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕಾದಿ ಚಂಡಪ್ರಭನ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕೆಡಹಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸಿಂಹಲಂಘನದಿಂದ ಚಂಡಪ್ರಭನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಗಟ್ಟು ಬಿಗಿದನು. ಆಗ ಜಯಭೇರಿಯಾಯ್ತು. ಶತ್ರು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಭಯಘೋಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಸಿಂಹರಥನೂ ಹರಿವರ್ಮನೂ ಬಹುಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಬಳಿಕ ವೈಭವದಿಂದ ನಾಗಸುತನು ಪುರಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಚಂಡಪ್ರಭ ಮೊದಲಾದವರ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಗಳಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಹರಿವರ್ಮನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯನ್ನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು.

೧೯. ಸುಕಂಠನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ

ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಾಗಸುತನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ಭವ್ಯರನ್ನೂ ಒರವಾಡಿ ಆ ಗೋವುಗಳ ಹಾಲನ್ನು ಕರಿಸಿ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಅಭಿಷೇಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭವ್ಯಜನರೊಡನೆ ಉಜ್ಜಂತಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಜಿನರಿಗಭಿವಂದಿಸಿ ಬಲದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಲಶಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಉತ್ತಮವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ಮುನಿ

ಗಳಿಗೆರಗಿ ಬಂದು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಹಸ್ತಿನಪುರದರಸನ ಮಂತ್ರಿಯು ಬಂದು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಉಪಚರಿಸಿ ಅವನು ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವನು ಕೈಮುಗಿದು ಇಂತೆಂದನು—

“ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಅಭಿಷಂಧ್ರನ ಅಣ್ಣನಾದ ಶುಭಚಂದ್ರನು ವತ್ಸದೇಶದ ಕೌಶಂಬಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯಾರ್ಥಸರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಸಂಚಯವೆಂಬ ಪುರವಿದೆ. ಅದರ ದೊರೆಯಾದ ಸುಕಂತನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕಳಕಂತೆಗೂ ವಜ್ರಕಂತನೆಂಬ ಪುತ್ರನೂ ರುಗ್ಮಿಣಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯೂ ಜನಿಸಿದರು. ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಚಿತ್ರಮಾಲಿ ಸುಶರ್ಮ ಚಿತ್ರಾಂಗದರೆಂಬ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಸುಕಂತನು ಇತರ ಖೇಚರರನ್ನು ತೃಣಪ್ರಾಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ನೂರ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಬುಡಕ್ಕೆ ತರಿಸುವನು. ಒಂದು ದಿನ ನಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲಿ ಖೇಚರಾಧಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಸುಕಂತನನ್ನು ಓಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ವೇಷವಾಹನನೆಂಬ ಖೇಚರನು ನೆಲೆನಿಂತನು. ಸುಕಂತನು ಪತ್ತೀಪುತ್ರಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ತೆಂಕಲಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ವತ್ಸದೇಶದ ಸೊಬಗನ್ನು ಕಂಡು ಶುಭಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಭೃತ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿ ತನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಸಿದನು. ಶುಭಚಂದ್ರನು ಅಲಂಘ್ಯವೆಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ನೀತಿಸಾಗರನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ದುಷ್ಟಖೇಚರನಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಆತನಿಂದ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ದೊರೆಯು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಸುಕಂತನು ಬಂದು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದನು. ಆಗಲೇ ರಾಜಗೃಹ ಮಣಿಮಾಡಮೊದಲಾದುವುಗಳಾದುವು. ಗ್ರಾಮವು ಪುರವಾಯ್ತು. ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಗಳ ನಿರ್ವಾಣವಾಯ್ತು. ಸುತ್ತಣ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದನು. ಬಳಿಕ ಶುಭಚಂದ್ರನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಸುಖಾವತಿಗೂ ಸ್ವಪ್ನದ ಬಹು ರೂಪನತಿಯರಾದ ಏಳುಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸುಕಂತನು ದೊರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ದೊರೆಯು ಅವನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಆ ಪಾಪಿ ಖೇಚರನು ಕೌಶಂಬಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಆ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೊಯ್ದು ತನ್ನ ಅರಮನೆ

ಯೊತ್ತಿನ ಮಣಿಕೂಟನವನದಲ್ಲಿ ರಿಸಿದನು. ಆಗ ಆತನ ಪತ್ನಿಯು ಆ ಕನ್ಯೆಯ ರನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಆ ಕನ್ಯೆಯರ ಮುಂದಿರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕನ್ಯೆಯರು ಅವನನ್ನು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಪತ್ನಿಯು ತಡೆಯಲು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಳಾದ ನಾಗದತ್ತಿಯು ಪುರುಷವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸೆರೆವನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಭಿಚಂದ್ರನ ಕಾಲ್ಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಶೈಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಆ ನಾಗದತ್ತಿಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆ ಖೇಚರನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಚಂಡಪ್ರಭನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ನಾಗತನಯನನ್ನು ಕರೆದು ತರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಲು ದೊರೆಯು ತನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳು ದಣಿವಂತೆ ನೋಡಿದೆನು. ಪೆಣ್ಣುಗಳ ಸೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು” ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಅವನನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಆ ಉಜ್ಜಂತಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ಬಂದು ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಲೇಖನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸ್ನಾನಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಕಲಸನ್ನಾಹಸಮೇತನಾಗಿ ಗಿರಿಪುರದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಕೌಶಂಬಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪಾಳಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಅಭಿಚಂದ್ರನು ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ನಾಗಸುತನಿಗೆರಗಿದನು. ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ನಾಗತನಯನು ಸುಕಂಠನ ಬಳಿಗೆ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಸುಕಂಠನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆ ದೂತರು ಹೋಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಶುಭಚಂದ್ರನ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಕೌಶಂಬಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಾಗತನಯನು ಹೇಳಿಕಳುಹಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಕಂಠನು ಕೋಪಿಸಿ ಖೇಚರರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗೆಳೆಯರು ಎದ್ದು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಪೌಜನ್ಯ ಇತ್ಯ ನಾಗತನಯನು ತನ್ನ ಪೌಜನ್ಯ ಅನುಗೊಳಿಸಿದರು.

೨೦. ಸುಕಂತನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಖೇಚರರೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಚರರೂ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಕದನಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭೂಮಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಛೇದ್ಯನು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯರನ್ನು ಕೊಂದನು. ಚಿತ್ರಮಾಲಾಲ್ಯಾದಿಗಳು ಛೇದ್ಯನಿಂದ ಗಾಯವಡಿದು ಬಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಕಂತನು ಕನಲಿ ಚಂದ್ರ ಹಾಸವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನೊಡನೆ ಅನೇಕ ಖೇಚರನಾ ಯಕರೂ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಸುಕಂತನ ಪತ್ನಿಯು ಬಂದು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಾದುದನ್ನೂ ಹೇಳಿ ತಡೆದರೂ ಕೇಳದಿರಲು ನೀನು ವಿರಲಿರೋಮನೆಯಾಗಿದ್ದು ಹೇಳಿ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟಳು. ಆಗ ರಣಭೇರಿಯು ಧ್ವನಿಯಾಯ್ತು. ಸುಕಂತನು ರತ್ನಮಯವಾದ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ತನ್ನ ಅಪರಿಮಿತಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ನಾಗತನಯನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಹುಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾದಾಡಿದನು. ಖೇಚರರು ನಾಗಕುಮಾರನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಕ್ಷದವರು ಭೀತರಾಗಿ ಕಳವಳ ಗೊಂಡರು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಖೇಚರಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಕಂತನು ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಇದಿರು ಬಂದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಸ್ತ್ರಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಕಾದಾಡಿ ಬಳಿಕ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಗಗನಗಾಮಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಈವರೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಕಾದಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ನಾಗಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಕೈಚಳಕದಿಂದ ಸುಕಂತನ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಛೇದಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಪಾಳಯದಲ್ಲಿ ಜಯಭೇರಿಯ ನಾದವಾಯ್ತು. ಛೇದ್ಯ ಅಭಿಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಆನಂದಬಾಷ್ಪಪೂರಿತರಾಗಿ ಬಂದು ನಾಗತನಯನನ್ನು ವಂದಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪರವಶರಾದರು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾಯ್ತು. ಆಗ ನಾಗತನಯನು ಪಾಳಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

೨೧. ಉತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಂಧಿ

ಸುಕಂತನ ಪುತ್ರನಾದ ವಜ್ರಕಂತನು ತಂದೆಯ ರುಂಡಮುಂಡಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಂದು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದನು. ಆಕೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಶೈಶೋಪಚಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ವಜ್ರಕಂಠನು ತಂದೆಯ ಶವಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಓಲಗಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಷದ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ರಾಯಸಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ ಸೇನಾಸಮ್ಮೇಳನರಾಗಿ ಬಂದರು. ಹದಿನಾರು ಅಕ್ಲೋಹಿಣಿಬಲವು ಸೇರಿತು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯ್ತು. ಆಗ ಸುಕಂಠನ ಮಡದಿಯು ಪತಿವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಗನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಾಗತನಯನೊಡನೆ ಕಾಳಗವು ಸಲ್ಲದೆಂದೂ ಆ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ನಾಗತನಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೆಂದೂ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಅವನು ಆ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾಗತನಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ನಾಗತನಯನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗಳು ಬಂದು ನಾಗಸುತನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ವಜ್ರಕಂಠನು ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಚರಣವನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸುತನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗಲೇ ವಜ್ರಕಂಠನು ತನ್ನ ವಾಹನದಿಂದಿಳಿದು ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಸಮಸ್ತರಿಸಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಮಣಿಮಯಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅಭಿಚಂದ್ರನು ಮರುಕದಿಂದ ಎದ್ದು ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನು ನಾಗಸುತನ ಪಾದಕ್ಕೆ ರಗಿಸಿದನು. ನಾಗನಂದನನು ಖೇಚರಪಡೆಗೆಲ್ಲ ಪಡಿ ಬಿಡಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲ ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಮರುದಿನದ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಕಂಠನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳುಹಲು ಭೇದ್ಯನು ರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕಿರುತ್ತಾ ನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ನಾಗಸುತನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗಲೇ ನಾಗಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಅಗಣಿತಸೈನ್ಯಸಮ್ಮೇಳನಾಗಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯಪರಿಪಾಲನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸಿಂಧುನದಿಯ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಳಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಗೆಲೆಯರೊಡನೆಯೂ ಖೇಚರಬಲದೊಡನೆಯೂ ರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಘವಾಹನನನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ಆಗ

ಖೇಚರಲೋಕದ ಖೇಚರರೆಲ್ಲ ಬಂದು ತಾಗಿ ನಾಗಸುತನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸರ್ವಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಜ್ರಕಂಠನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನಿತ್ತರು. ಬಳಿಕ ನಾಗಕುಮಾರನು ಅವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವಜ್ರಕಂಠನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ವಜ್ರಕಂಠನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ರುಗ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ಧಾರೆಯೆರೆದನು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಖೇಚರರಾಜರು ತಂತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಅನುಪಮವಿದ್ಯಾಸಹಿತವಾಗಿ ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟರು. ಸನ್ಮಾನ ಪ್ರತಿಸನ್ಮಾನಗಳಾದನಂತರ ನಾಗಸುತನು ವಿಜಯಾರ್ಥದಿಂದಿಳಿದು ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಲವಣಸಮುದ್ರದ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಂಕವಾಲೆಯ ಜಯಸ್ತಂಭವನ್ನು ನೆಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಿನಮಂದಿರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತ ಮಧ್ಯದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಾಜರು ವಸ್ತುವಾಹನಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ನಾಗಕುಮಾರನು ಜಯಶೀಲನಾಗಿ ಬಂದು ಅಭಿಷಂಧ್ರ ವೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಹಸ್ತಿನಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

೨೨. ಮಹಾವ್ಯಾಲ ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಂಡ ಸಂಧಿ

ಅಭಿಷಂಧ್ರನು ಶಶಿಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯನ್ನೂ ಶುಭಚಂದ್ರನ ಆ ಏಳು ಮಂದಿ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನಾಗತನಯಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು. ಇತ್ತ ಇವರು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಅತ್ತ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮೇಘವಾಹನನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯು ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ತನ್ನ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವವನೇ ತನಗೆ ಪತಿಯೆಂದು ಶಪಥವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಸಾಕಿದ ದಾದಿಗೆ ಕಾಮಲತೆಯೆಂಬ ಅನುಪಮರೂಪವತಿಯಾದ ಮಗಳು ಜನಿಸಿ ನವಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಆಕೆಯು ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಅತ್ತ ಅವಂತೀದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನೀನಗರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಜಯಸೇನನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಜಯ

ಶ್ರೀಗೂ ಬಹು ಸುಂದರಿಯಾದ ಮೇನಕೆಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯು ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ವರಸನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದು ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ರಾಜಪುತ್ರರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಕೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಹಸ್ತಿನಪುರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಲನಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನು. ತಮ್ಮನನ್ನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ವ್ಯಾಲನು ತನ್ನ ಫಾಲನೇತ್ರವು ಅಡಗಿದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ನಾಗಸುತನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಅವನೊಡನೆ ದೇಶಸಂಚಾರಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ದೊರೆಯ ಪುತ್ರಿಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳುಹಿ ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ನಾಗತನಯನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೊರೆಯ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು. ಆ ಪಟವು ಮೇನಕೆಯ ಕೈಸೇರಿ ಆಕೆಯು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಕಾಮಬಾಣಹತಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ತಿಳಿದು ಆಕೆಯ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಒರೆಯಿಸಿ ಹಸ್ತಿನಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ನಾಗಸುತನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಮೇನಕೆಯ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಿಂದ ದೂತರು ಬಂದು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇನಕೆಯ ಸ್ವಯಂವರ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿತಳಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳುಹಿ ಆಕೆಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜಯಸೇನನು ನಿನಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಮಹಾವ್ಯಾಲನ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾಗಸುತನು ಸಕಲ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇನಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿವಸ ಮಹಾವ್ಯಾಲನು ಮಧುರೆಯ ಮೇಘವಾಹನನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿಯ ಶಪಥವನ್ನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಘವಾಹನನು ಪುತ್ರಿಯ ಸ್ವಯಂವರದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ತನ್ನ ಸೇನಾಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಮೃದಂಗವಾದನದಿಂದ ಆ ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದನು.

೨೩. ದನುಜರ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ

ನಾಗಕುಮಾರನು ದಕ್ಷಿಣಮುಖರಾವುರದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಓರ್ವ ವರ್ತಕನು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೈಮುಗಿದನು. ನಾಗಸುತನು ಆ ವರ್ತಕನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಕಂಡ ಜೋಡ್ಯವೇನುಂಟೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನೀಶ್ವರನ ಮಂದಿರವಿರುವುದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದನುಜರ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗುಸರ ರೋದನವು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಅಸದಕವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗತನಯನು ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ವ್ಯಾಲಭೇದ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಭಟರೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಕವನ್ನೇರಿ ಸಮುದ್ರದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಜಿನಮಂದಿರವನ್ನು ಕಂಡು ಪುಷ್ಪಕದಿಂದಿಳಿದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಶುಚಿ ಭೂತನಾಗಿ ತಾವರೆಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಜಿನಮಂದಿರದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದೊಡನೆ ಅವು ತೆರೆದುವು. ನಾಗತನಯನು ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಧನಧಳಿಸುವ ಮಾಣಿಕ್ಯಸ್ವಾಮಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಾಶ್ರು ಪೂರಿತನಾಗಿ ತಾವರೆಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಸಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಖಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ಕಸಿಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಐನೂರು ಮಂದಿ ತರುಣಿಯರು ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ರಕ್ಕಸಿಯರು ಈ ನಾಗಸುತ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಎದ್ದು ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದರು. ಆಗ ಇವರು ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ಸೆಳಕೊಳ್ಳಲು ಎದ್ದರು. ರಕ್ಕಸಿಯರು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಬಳಿಕ ಆ ಐನೂರವರು ತರುಣಿಯರು ಒಂದು ನಾಗತನಯನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರು. ಅವನು ನೀವಾರೆಂದೂ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದೂ ಕೇಳಲು ಧರಣಿಸೌಂದರಿಯೆಂಬವಳು ಇಂತೆಂದಳು :-

“ಕಡಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭುವನತಿಲಕವೆಂಬ ದ್ವೀಪವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭುವನೈಕವೀರರಾಕ್ಷಸನೆಂಬ ಖೇಚರನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬೀ ವರ್ಗರು ಪುತ್ರರೂ ನಾವು ಐನೂವರು ಪುತ್ರಿಯರೂ ಹುಟ್ಟಿದೆವು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ತಂಗಿಗೆ ವಾಯುವೀಗನೆಂಬ ಮಹಾಕುರೂಪಿಯಾದ ಪುತ್ರನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಡಿದನು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಒಪ್ಪದಿರಲು ಅವನು ರಾಕ್ಷಸ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ದನುಜವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು

ಕೊಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲನ್ನುಮುಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು ' ನೀವು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯರಾಗಿರಿ ' ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಿಡಿಸಿದನು. ' ಆರುತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದವನಿಗೆ ನಾವು ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಪತ್ನಿಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ' ವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದೆವು. ಆ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನು. ನಾಳಿನ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಅವಧಿಯು ತೀರುವುದು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ ! ತಾಯಂದಿರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಣ್ಣಂದಿರಿರುವ ಸ್ಥಳವೇ ತಿಳಿಯದು " ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು.

ನಾಗಸುತನು ಆ ತರುಣಿಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಹೊರಟನು. ಅತ್ತ ಆ ರಕ್ಷಸಿಯರು ವಾಯುವೇಗನ ಓಲಗಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ತರುಣಿಯರ ಪಾರ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳುಹಲು ಅವನು ಆಗಲೇ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಹೊರಟನು. ಮೇಘಮುಖನೆಂಬ ಸೇನಾಪತಿಯು ಐದಕ್ಕೋಹಿಣಿ ರಾಕ್ಷಸಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಹೋಗಿ ನಾಗಸುತನ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಆಗ ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಾನವಸೇನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಘಮುಖನು ತಾಗಿ ಮಹಾವ್ಯಾಲನಿಂದ ಹತನಾದನು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಗತನಯನು ತನ್ನ ಪಾಳಯವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ವಾಯುವೇಗನು ಸಕಲಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಬೇಡವೆಂದು ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಾಳಯದ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳು ನಾಳೆ ತಮ್ಮ ತೋಳ್ಬಲಗಳನ್ನು ತೋರುವೆವೆನಲು ನಾಗತನಯನು ನಸುನಗುತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಖೇಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದನು.

೨೪. ವಾಯುವೇಗನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದೊಡನೆ ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾದುವು. ಬಹು ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ವಾಯುವೇಗನ ಕಡೆಯ ಅನೇಕ ವೀರಭಟರು ಹತರಾದರು. ಬಳಿಕ ವಾಯುವೇಗನು ನಾಗತನಯನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಾಗಸುತನು ಖಂಡಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ದನುಜನೂ ನಾಗಸುತನೂ ರಥಗಳಿಂದಿಳಿದು ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು

ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ದನುಜನು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಅನೇಕರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಪರವಿದ್ಯಾವಿನಾಶಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಆ ಮಾಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದನು. ಆಗ ದನುಜನು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ ನಾಗಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಅವನ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಯಭೇರಿಯಾಯ್ತು. ಆಕಾಶದಿಂದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು. ನಾಗಸುತನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಪುಷ್ಪಕವನ್ನೇರಿ ಪೃಥ್ವೀತಿಲಕದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಲಿನಿಂದ ಗುಹೆಯ ಮಂಚಗಳನ್ನು ನೂಂಕಿಸಿ ಆ ಯುವತಿಯರ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮರುದಿವಸ ಸೂರ್ಯೋದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ನಾಗಸುತನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಂಟಿ ತನ್ನ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರದ ನೆರಳಿನಿಂದ ಐನೂರುಮಂದಿ ಭಟರು ಬಂದು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಾಯುವೇಗನ ಶಿರಶ್ಚೇದನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗುವನೆಂಬ ಮುನಿಸಿರೂಪದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸುತನು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು “ನೀವು ಕಂಡ ಜ್ಯೋದ್ಯವೇನಾದರೂ ಉಂಟೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಕಳಿಂಗದೇಶದ ದಂತಿಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಚಂದ್ರಮತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮದನಮಂಜೂಷೆಯನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಖಡ್ಗಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡೆನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸುತನು ಆಗಲೇ ಸಕಲಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಂಚೀಪುರದ ಪಲ್ಲವರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪದ್ಮೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಧಾರೆಯೆರೆದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಇದಿರ್ವಂದು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಮಂದಿಸಿ

‘ನಿನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಖಡ್ಗಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ದೆನು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು.

೨೫. ರಾಜಲಾವಣ್ಯವರ್ಣನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಾಗತನಯನು ದಂತಿಪುರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅತ್ತ ಕೊಂಕಣದೇಶದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಕತಿಲಕಪುರವು ಕಂಗೊಳಿಸಿರುವುದು. ಆ ನಗರದ ದೊರೆಯು ವಿಜಯಂಧರನು. ವಿಜಯಾವತಿಯು ಆತನ ಪತ್ನಿ. ಒಂದುದಿನ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಮೀಂದು ಆಕೆಯು ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎಳೆಮಿಂಚನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತಹ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದ ಹರೆಯವೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಪತಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆಕೆಯು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ನವಯೌವನವತಿಯಾದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಯು ಚಿತ್ರಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬ ಗಾಯಕಿಯೇರ್ವಳು ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತು ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಅನುಪಮರೂಪಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಈಕೆಗೆ ನಾಗತನಯನೇ ತಕ್ಕ ವರನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಇದುವರೆಗೆ ನೀನೆಲ್ಲಿದ್ದೆಯೆಂದು ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಕೆಯು ಮಧುರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿಯು ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆನೆಂದೂ ಮೃದಂಗವಾದನದಿಂದ ಅಸಮಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ನಾಗಸುತನು ಜಯಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಆತನ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಕಾಮಬಾಣಹತಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಇದು ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸಂಸ್ಕಾರವೆಂದು ಮದನಮಂಜರಿಯು ಬಗೆದಳು. ಶೈಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಮದನಮಂಜರಿಯ ಕೊರಳನ್ನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಈದಿನ ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹತ್ತಿಂಟು ದಿವಸ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗಸುತನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಣಿಗಳ ಒಂದು ಹಾರವನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದಳು. ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಮಸಂತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ತೀತಲಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ತಾಪಕಾರಿಗಳಾದುವು. ಇಂತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ವಿರಹ

ತಾಪದಿಂದ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ
ಆತ್ಮ ನಾಗತನಯನು ದಂತಿಪುರದಲ್ಲಿದ್ದನು.

೨೬. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ದಂತಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಾಗನಂದನನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆ ಮದನ
ಮಂಜರಿಗಾಯಕಿಯು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.
ನಾಗಕುಮಾರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದು “ ಈ ಹಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿ-
ರು? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಉದಾರಿಗಳಾರು? ಹೇಳು ” ಎಂದನು. ಆಗ
ಅವಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ಅನುಪಮಸೌಂದರ್ಯ
ವನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಭೆಯೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷ
ಗೊಂಡಿತು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಕಾಮಬಾಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವನ್ನು
ನೋಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಟನೋರ್ವ ಬಂದು
ನುಸುಸ್ಕರಿಸಿ ವಿಜಯಂಧರನು ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ಆಕೆಯ ಪಾಣಿ
ಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ
ವಾಯ್ತು. ನಾಗಕುಮಾರನು “ ನೀನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೆ ಬಂದಿ-
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದನಮಂಜರಿಯನ್ನು
ಕಳುಹಿದನು. ಆಕೆಯು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು
ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿದ್ದಳು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಬರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದಳು.
ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹುಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಮದನಮಂಜರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-
ಮತಿಗೆ ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಳು. ಇತ್ತ ನಾಗಕುಮಾರನು ಸಕಲಸನ್ನಾಹ
ದೊಡನೆ ಹೊರಟನು.

೨೭. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ವಿನಾಹವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ನಾಗನಂದನನು ಸಕಲ ಭೂಪಾಲರೊಡನೆ ವಿಜಯಂಧರನ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀ-
ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಳೆಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ವಿಜಯಂಧರನು ನಗರ
ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಹುವೈಭವದಿಂದ ಮದುಮಗನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು
ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಿಧಿಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು.

ನಾಗಬಲಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಧಿಗಳಾದನಂತರ ನಾಗಕುಮಾರನು ರಾತ್ರಿ ಸೆಜ್ಜೆವನೆ ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ದಾದಿಯರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಅದೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತೊಲಗಿದರು. ನಾಗತನಯನು ಆ ಲಲನಾಮನೆಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾನಂದ ಪರವಶನಾದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿರಲು ನಾಗಸು ತನು ಆಕೆಯ ಕುರುಳುಕೂದಲುಗಳನ್ನೂ ತಿಲಕವನ್ನೂ ತಿದ್ದಿ ಹಾರಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿ ಬೆರಳುಗಳ ಚಿಟುಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಸೆರಗನ್ನು ಕೆಲನೂಂಕಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಾಯಿಟ್ಟು ರಸದಂಬುಲವನ್ನಿತ್ತು ಆ ತನ್ವಿಯೊಡನೆ ರತಿಸುಖಲೋಲನಾದನು.

೨೮. ಶ್ರೀಪಂಚವಿಾಕಥೆಯ ಸಂಧಿ

ನಾಗತನಯನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊಡನೆ ಸುಖಲೋಲನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಹಿಮ ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯ್ತು. ಬಂದು ದಿವಸ ವಿಜಯಂಧರನು ಅಳಿಯನೊಡನಿರು ವಾಗ ವನಪಾಲಕನು ಅಕಾಲಫಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಮುನಿಯೋರ್ವನು ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ ಅಕಾಲಫಲಪುಷ್ಪಗಳುಂಟಾ ಗಿರುತ್ತವೆಂದೂ ಖಗಮೃಗಗಳು ಜಾತಿವೈರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿ ರುತ್ತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸುದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದಿಳಿದು ಈರ್ವರೂ ಮುನಿಯಿರುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವನಪಾಲಕನಿಗೆ ಅಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಆನಂದ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಭವ್ಯಜನರೊಡನೆ ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಳದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾರೂಢನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮುನಿಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂತರು. ಆಗ ಮುನಿಯು ಕಣ್ಣೆರೆದನು. ವಿಜಯಂಧರ ನಾಗತನಯ ಮೊದಲಾದವರು ಉತ್ತಮಫಲಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತರು. ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಬಂದು ಮುನಿಗೆರಗಿ ನಾಗಸುತನ ಎಡದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಆಗ ನಾಗಸುತನು ಜೀವಗಳಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವಾವುದೆಂದು ಮುನಿಪತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದನು. ಅವರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ ಚಾರಿತ್ರಗಳೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಹಾರನಿಶ್ಚಯ ರತ್ನತ್ರಯಭೇದಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂ ಪಗಳನ್ನೂ ದರ್ಶನಿಕ ವ್ರತಿಕ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರಾವಕರ ಹನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ನಾಗಕುಮಾರನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಮತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬಹುಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನಿಪತಿಯು ಇಂತೆಂದನು—

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಐರಾವತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೀತಶೋಕವೆಂಬ ಪುರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಹೇಂದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿರುವನು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಧನದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಧನದತ್ತೆಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಪುತ್ರೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆಕೆಯು ನೋಂಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಗದತ್ತನೆಂಬ ಪುಣ್ಯಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆತನು ಬಹುಸುಂದರನೂ ಮಹಾಸುಖಿಯೂ ಕೋಮಲಶರೀರನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಸುದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನಿಗೆ ವಸುಮತಿಯೆಂಬ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿಯಾದ ನಾಗವಸುವೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯು ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ನಾಗದತ್ತನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು, ಭೋಗಭೂಮಿಜರಂತೆ, ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಮುನಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ಮುನೀಂದ್ರರು ನಂದನ ವನಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಹೇಂದ್ರರಾಜನು ಭವ್ಯಜನರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಮುನಿಗೊಂದಿಸಿ ಕುಳಿತು ಧರ್ಮಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ನೋಂಪಿವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಆಗ ನಾಗದತ್ತನು ಶ್ರೀಪಂಚಮಾ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಡನಿದ್ದು ಆ ತಿಥಿಯು ಬಂದಾಗ ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಿನರ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಉಪವಾಸನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೋಮಲದೇಹವು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಲಿತು. ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳು ಪೀಡಿಸಿದುವು. ಆಗ ತಾಯಿತಂದೆಗಳೂ ಬಂಧುಗಳೂ ಬಂದು ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ವ್ರತಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನು ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಕಡೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೌಧರ್ಮವೆಂಬ ಪ್ರಥಮಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತಾನು ಇಂತಹ ಉತ್ತಮಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನೆಂದು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದನು. ಇತ್ತ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಅವನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ದೇವನು ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿ ನಾಗದತ್ತನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ

ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ತನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಾಗವಸುವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲೀಯದೆ ದಾನ ಪೂಜಾ ನೋಂಪಿ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಿನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ದೇವನು ಗಗನಕ್ಕಾರಿಡನು. ನಾಗವಸುವು ಉತ್ತರಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿದಾನಶಲ್ಯದಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಡುಪಿ ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನಿಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾದಳು. ಅಂದಿನ ಧನದತ್ತ ಧನದತ್ತಿಯರು ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ಮುಡುಪಿ ಭವಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಈಗ ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಜಯಂಧರ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನು ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಜಿನಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಚ್ಯುತನಾಗಿ ಬಂದು ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನಿಗೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಗೂ ನೀನು ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದೆ. ಆ ದೇವಿಯು ಬಂದು ವಿಜಯಂಧರನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ನಿನಗೆ ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ವ ಭವಸಂಬಂಧವಾದ ಅಧಿಕಸ್ನೇಹವು ಈಗಲೂ ಉಂಟಾದುದು. ನೀನು ಈ ಭವ ದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ.”

ಮುನಿಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ವಿಜಯಂಧರ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹುಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಜಳಿಕ ನಾಗಕುಮಾರನು ಮುನಿಪತಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದನು. ಆ ಮುನಿಪತಿಯು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿನೋಂಪಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಉದ್ಯಾಪನೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಈ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುವವರು ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪಡೆವರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಪೂರಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ನಾಗ ಸುತನು ಭವ್ಯಜನರು ವಿಜಯಂಧರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಸಹಿತನಾಗಿ ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಒಂದು ಮಾವನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

೨೯. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪುರಸ್ಕರಣ ಸಂಧಿ

ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯೂ ಪುತ್ರ ವಿಯೋಗದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ದೊರೆಯು ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಗತನಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರಿಯು ಹೊರಟು ನಾಗಸುತನಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಅವನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಜಯಂಧರನಿಗೂ

ನಾಗಸುತನಿಗೂ ನಿವಾಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಪುತ್ರವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ನಾಗತನಯನೆದ್ದು ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿವಿಸಯಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಜಯಂಧರ ನಿಂದ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿ ಪತ್ತಿಯೊಡನೆ ಹೊರಟನು. ತಾನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪತ್ತಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಕಲವೈಭವಗಳೊಡನೆ ಹೋಗಿ ತಳಿರು ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಕನಕಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆನಂದಾಶ್ರುಪರಿಪೂರಿತರಾಗಿ ಇದಿರ್ಪಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿವಾಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿದನು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಅತುಲವೈಭವದೊಡನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ಮದನಮಂಜುರಿಯು ನಾಗಕುಮಾರನ ಎಂಟುಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮಡದಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಆಗ ಪೃಥ್ವೀ ದೇವಿಯು ಮಗನನ್ನೂ ಸೊಸೆಯರನ್ನೂ ಹಸೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಆರತಿಯಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದಳು. ಆಗ ಸುದರ್ಶನೆಯೆಂಬ ದೇವಿಯು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾ ದೇವಿಯರೊಡನೆ ಬಂದು ಕಾಲಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಸುತನು ಭೀಮರಕ್ತಸನಿಂದ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವೇತಾಳಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ನಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಮುಂದಿರಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಜಯಂಧರ ಮಹಾರಾಜನು ಆ ದೇವಿಯರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ವ್ಯಾಲನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ವ್ಯಾಲನು ನಾಗಸುತನ ದಿಗ್ವಿಜಯವಾರ್ತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವೇದಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ದೊರೆಯು ಪಡಿ ಜೀಡಾರಗಳಿಂದ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು.

೩೦. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಸಂಧಿ

ನಾಗತನಯನು ಕನಕಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಧರನೂ ಅವನ ತಾಯಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯೂ ಮೊದಲೇ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ. ನಾಗಸುತನು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಂದಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿದನು. ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜನು ನಾಗಸುತನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಬಳಿಕ ಫರಿವರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ

ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿವಸ ಜಯಂಧರನು ಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಸರೆಗೂವಲನ್ನು ಕಂಡು ಏರತ್ತಾಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕರೆದು ಮೈದಡಹಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಬಳಗದವರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹೋಗಿ ಪಿತೃತಾಪ್ರವಮುನಿಗಳಿಂದ ಚಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಬಳಿಕ ಜಯಂಧರಯೋಗಿಯು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾಪವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಕೇವಲಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದನು. ಪೃಥ್ವೀಕಂತಿಕೆಯು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದು ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು. ನಾಗತನಯನು ಜಯಂಧರಕೇವಲಿಯ ನಿರ್ದಾಣಕಲ್ಯಾಣಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಲ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಏಕಚ್ಛತ್ರಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ವನಪಾಲಕನು ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ವಸಂತರ್ತುವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ನಂದನವನದಲ್ಲಾಗಿರುವ ಸೊಬಗನ್ನು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾಗಸುತನು ಪತ್ನೀಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆನೆಯಿಂದಿಳಿದು ವನದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಂದನವನದ ವಿವಿಧಮಾದ ಸೊಬಗಿನ ವರ್ಣನವನ್ನು ಪತ್ತಿಯ ರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಣಿವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಲೂ ನಡೆದನು. ರಾಣಿಯರು ಅರ್ತಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದರು. ಬಳಿಕ ನಾಗತನಯನು ತನ್ನ ಸತಿಯರೊಡನೆ ಕೊಳಕ್ಕಿಳಿದು ಮನದಣಿವಂತೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದನು. (ಬಾಹುಬಲಿಕವಿಯ ಕವಿತೆ ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆಗಂಡಿದೆ)

ನಾಗಸುತನು ಬಹುಸಮಯದವರೆಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಗೆಬಗೆಯ ನೀರಾಟವು ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ್ತ ಕೊಳದ ದಡದ ತಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೊಳದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನಾಗಸುತನು ನಾನಾ ವಸ್ತ್ರಾಭೂಷಣಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾರನಾರಿಯರು ವನಪಾಲಕ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸಕಲ ರಾಜವೈಭವದೊಡನೆ ಬಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

೩೦. ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿವಸ ಚಂಡಸಿಕ್ರಮ - ನಾಗಕುಮಾರನು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಿಕ ಸಾಮಂತ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಸರಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ತೋರಿತು. ಕತ್ತಲೆ ಮುಸುಕಿತು. ಬಳಿಕ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಅಮೃತಕಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಅಮೃತಾಂಶುವುದಿಸಿದನು. ಸಮುದ್ರವು ತುಳ್ಯಾಡಿತು. ಕಾಮುಕರಿಗೆ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಫಣಿಸುತನಿಗೆ ಆನಂದವಾಯ್ತು. ನಾಗಸುತನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗಿ ನಾಗರಿಕ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಪುರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕರ ವಿವಿಧಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ವಿವಿಧವಿನೋದವಚನಗಳನ್ನೂ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮರ್ಮವಚನಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿದೂಷಕ ಪೀಠಮರ್ಧ ಮೊದಲಾದವರ ವಿನೋದವಚನಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವಾಯ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಹುಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾಗಸುತನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಸೆಜ್ಜಿವನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂಚವನ್ನೇರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊಡಗೂಡಿದನು.

೩೧. ನಾಗಕುಮಾರನು ಮುಕ್ತವಡೆದ ಸಂಧಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ನಾಗಸುತನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊಡನೆ ರಾತ್ರಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಾಕರ ಮಂಗಲಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಸೆಜ್ಜಿವನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ದಂತಧಾವನ ಸ್ನಾನಾದಿ ವೈಭವಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಭವ್ಯಜನರೊಡನೆ ಬಿನಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಈರ್ಯಾಪಥಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಜಲಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದಷ್ಟೆ ವಿಧಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ವ್ರತನಿಯಮಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಭೂಷಿತನಾಗಿ ಸರ್ವಾವಸರವೆಂಬ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಎಪ್ಪತ್ತುವರುಷ ಕುಮಾರಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಎಂಟುನೂರು ವರುಷ ಸಾವಾಜ್ಯಮುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಗಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ರತ್ನಮಯವಾದ ಏಳು ಸೆಲೆಯ ಕರುವಾಡವನ್ನೇರಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದಲ್ಲಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಕೂಟಗಳ ಒಂದು ಮೇಘರಾಶಿಯು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಯ್ತು. ನಾಗಕುಮಾರನು ಅದರ ಸೊಬಗನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಜಿನಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಆಕಾರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮೇಘರಾಶಿಯು ಬಯಲಾಯ್ತು. ಆಗ ನಾಗಕುಮಾರನು ಈ ಮೇಘದಂತೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಸಾರಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಂಜೆಗೊಂಪಿನಂತೆ ಭೋಗವೂ ಸುರಚಾಪದಂತೆ ಸಿರಿಯೂ ನಶ್ವರವಾದುವೆಂದು ಸಂಸಾರದ ಅನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಹೋದ ಹಡಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಶರಣಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಗ ಬಂಧುಗಳೂ ಸೈನ್ಯ ವೊದಲಾದುವೂ ಶರಣಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಶರಣತ್ವವನ್ನೂ ಅಸಿಯ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಜೀವಾತ್ಮನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸರಕತಿಯು ಜ್ಞಾತೃದೇವಗತಿಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ಗತಿಭ್ರಮಣರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಾನು ಬೇರೆ ಗತಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಾಸೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಏಕತ್ವವನ್ನೂ ಪುತ್ರ ಕಲತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಶರೀರ ವೊದಲಾದುವೆಲ್ಲವೂ ಅನ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮನಲ್ಲವೆಂಬ ಅನ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಮಲ ಮೂತ್ರ ರಕ್ತ ಮಾಂಸ ವೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಶರೀರದ ಅಶುಚಿತ್ವವನ್ನೂ ತೂತಾದ ದೋಣಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರುವ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವುಗಳ ಆಸ್ರವವನ್ನೂ ಪ್ರತ ಸಮಿತಿ ಗುಪ್ತಿ ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ ವೊದಲಾದುವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದಾಗುವ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂವರೆ—ತಡೆಯನ್ನೂ ಹಡಗಿನ ತೂತನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಳಗಿರುವ ನೀರನ್ನು ಬತ್ತಿಸುವಂತೆ ಸಮ್ಯಗ್ ಶರಣಚ್ಛಾನಚಾರಿತ್ರಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕರ್ಮನಾಶರೂಪವಾದ ನಿರ್ಜರೆಯನ್ನೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರಜ್ಜುಪರಿಮಿತವೂ ಅಥೋ ಮಧ್ಯ ಉರ್ಧ್ವಭೇದಗಳುಳ್ಳದೂ ಜೀವಾಜೀವಾದಿ ಷಡ್ಭವೈಭರಿತವೂ ಆದ ಲೋಕವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮ ಸತ್ಕುಲ ಭವೈತ್ಯ ರತ್ನತ್ರಯ ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ದುರ್ಲಭತ್ವವನ್ನೂ ಸರ್ವಜೀವಗ

ಳಿಗೆ ಪಿತಕಾರಿಯೂ ಭವ್ಯಬಂಧುವೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ
 ಜಾರಿಜಾರಿಗೆ ಭಾವಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ
 ಆ ಕರುಣಾಡದಿಂದಿಳಿದು ಮಣಿಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಮಂತ್ರ
 ಬದ್ಧರು ಸಂಟರಿಷ್ಟರು ಮೊದಲಾದವರು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾ
 ದನು. ಆಗ ಕಟ್ಟಿದಿರನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವಕುಮಾರನೆಂಬ ಪುತ್ರನ ಮುಖವನ್ನು
 ನೋಡಿ ಈತನು ಸಕಲವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾ
 ನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಮೈದಡಹಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸಿ
 “ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನೀನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳುಹು ”
 ಎಂದನು. ಆಗ ದೇವಕುಮಾರನು ರಾಜ್ಯವು ತನಗೆ ಬೇಡವೆಂದೂ ತಾನೂ ಜಿನ
 ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಅವನಿಗೆ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ
 ವನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯ ಮೊದಲಾದವರ ಮುಖವನ್ನು
 ನೋಡಿದನು. ಅವರೂ ಇವನ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ತಾವೂ ದೀಕ್ಷೆಗೆ
 ಬರುತ್ತೇವೆಂದರು. ಆಗ ದೊರೆಯು ನಾನಾದೇಶದ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿ
 ಪುತ್ರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಬಳಗದವರನ್ನೂ ಸಮಾ
 ಧಾನಪಡಿಸಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನೊಡನೆ ಅವನ ಸಮಸ್ತ ಪತ್ನಿ
 ಯರೂ ವ್ಯಾಲ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯ ಮೊದಲಾದವರೂ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದರು.
 ನಾಗಕುಮಾರನು ಅಮಲಮತಿಯೆಂಬ ಕೇವಲಿಗಳ ಗಂಧಕುಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಕಲವಸ್ತ್ರಾ
 ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಬಿಸುಟು ಆತನೂ ವ್ಯಾಲ ಮುಂತಾದವರೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕ
 ರಿಸಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಆಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಸುಟು
 ಪದ್ಮಶ್ರೀಯೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ದೇವಕುಮಾ
 ರನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಆವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ನಾಗಕು
 ಮಾರಮುನಿಯು ಇತರ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ಉಗ್ರೋಗ್ರತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಕರ್ಮ
 ಬಂಧನವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭವ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡು
 ತ್ತು ಆರುವತ್ತನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಭದ್ರಸ್ಥಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ
 ದಿಂದ ಜ್ಞಾನಾವರಣ ದರ್ಶನಾವರಣ ಮೋಹನೀಯ ಅಂತರಾಯಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು
 ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆಗ ದೇವೇಂ

ದ್ರನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದರಿದು ಗಂಧಕುಟಿ—ಮಂಟಪವನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಕುಜೇ
ರನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ನಾಗಕುಮಾರಕೇವಲಿಯು ಆ ಕುಜೇರನಿರ್ಮಿತ
ವಾದ ಗಂಧಕುಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರುವತ್ತಾರು ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ
ಭವ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮಾಮೃತಪಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ಆ ಗಂಧಕುಟಿಯನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ
ಅಷ್ಟಾಪದವೆಂಬ ಪರ್ವತಶಿಖರದಲ್ಲಿ ವ್ಯುಪರತಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಚತುರ್ಥ
ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿಂದ ವೇದನೀಯ ಆಯುಷ್ಯ ನಾಮ ಗೋತ್ರಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು
ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇಂದ್ರಾದಿ
ದೇವತೆಗಳು ನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣವೂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ
ಹೋದರು. ವ್ಯಾಲ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯ ಭೇದ್ಯರು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಗಳೂ
ಸಕಲಕರ್ಮಕ್ಷಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತರಾದರು. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಶತಭಟರು
ಮೊದಲಾದವರು ತಂತಮ್ಮ ತಪೋನುಷ್ಠಾನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸದ್ಗತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆ
ದರು. ಇತ್ತ ದೇವಕುಮಾರನು ತಂದೆಯ ಪೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ವೂಜಿಸಿ ತಂದೆಯಂತೆ ದೈವಭಕ್ತನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

|| ಇತಿ ||

ಸೂಚನೆ:—ವಾಚಕರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹು
ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಾವು ಈ ಕಥಾಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ
ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೂಲಗ್ರಂಥದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ
ಗ್ರಂಥವು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋರಂ
ಜಕವಾದ ಕವಿತಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಮೂಲಗ್ರಂಥದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಕವಿತಾರಸ
ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ವಾಚಕರಾರೂ ಕಥಾ
ಸಾರಾಂಶವನ್ನಷ್ಟೇ ಓದಿ ವಿರಾಮವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಮೂಲಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವಶ್ಯ
ವಾಗಿ ಓದಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ
ವಾದ ಸಮ್ಮ ಸವಿನಯ ಸಪ್ರೇಮ ಸೂಚನೆ.

ಮೈಸೂರು,
೫-೧೧-೧೯೩೩.

ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮ

ವಿಷಯ	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
೧ ವೀರಿಕಾ ಸಂಧಿ	೮೩	೧
೨ ಪುರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ	೧೦೩	೮
೩ ಪೃಥ್ವೀದೇವೀಪರಿಣಯ ಸಂಧಿ	೧೨೧	೧೭
೪ ಸಪತಿಮತ್ಸರ ಸಂಧಿ	೯೭	೨೭
೫ ನಾಗಕುಮಾರಚನನ ಸಂಧಿ	೧೨೩	೩೫
೬ ಕಿನ್ನರಿನುಸೋಹರಿಯರ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ	೧೦೩	೪೬
೭ ಮತ್ತಗಜಮರ್ದನ ಸಂಧಿ	೮೭	೫೫
೮ ದುಷ್ಪಾಶ್ವದಮನ ಸಂಧಿ	೬೬	೬೩
೯ ಜೂಜಿನ ಸಂಧಿ	೧೨೯	೬೯
೧೦ ವ್ಯಾಲಸಮಾಗಮ ಸಂಧಿ	೧೩೨	೮೦
೧೧ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪರದೇಶಗಮನ ಸಂಧಿ	೧೦೦	೯೧
೧೨ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ	೧೦೪	೯೯
೧೩ ವೇತಾಳಮರ್ದನ ಸಂಧಿ	೨೦೨	೧೦೮
೧೪ ಛೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯಸಮಾಗಮ ಸಂಧಿ	೧೨೧	೧೨೪
೧೫ ಚಂಡಪ್ರಭನು ಗಿರಿಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಸಂಧಿ	೧೧೧	೧೩೪
೧೬ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಕಾಳಗ ಸಂಧಿ	೭೫	೧೪೩
೧೭ ಕೋಟೆ ಕಾಳಗ ಸಂಧಿ	೯೮	೧೪೯
೧೮ ಚಂಡಪ್ರಭನು ಹಿಡಿದ ಸಂಧಿ	೧೪೦	೧೫೭
೧೯ ಸುಕಂಠನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ	೧೩೩	೧೬೮
೨೦ ಸುಕಂಠನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ	೧೪೩	೧೮೧
೨೧ ಉತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯವರ್ಣನ ಸಂಧಿ	೮೭	೧೯೩
೨೨ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಂಡ ಸಂಧಿ	೧೧೫	೨೦೦
೨೩ ದನುಜರ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ	೭೭	೨೦೯

೨೪ ವಾಯುವೇಗನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ	೧೧೧	೨೧೫
೨೫ ರಾಜಲಾವಣ್ಯವರ್ಣನೆಯ ಸಂಧಿ	೮೮	೨೨೫
೨೬ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ	೯೭	೨೩೨
೨೭ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ವಿವಾಹವರ್ಣನ ಸಂಧಿ	೭೧	೨೪೦
೨೮ ಶ್ರೀಪಂಚಮಾಕಥೆಯ ಸಂಧಿ	೧೪೨	೨೪೬
೨೯ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪುರಸ್ಕಾರವೇಶ ಸಂಧಿ	೯೧	೨೫೭
೩೦ ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಸಂಧಿ	೧೭೫	೨೬೭
೩೧ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ	೧೮೩	೨೮೬
೩೨ ನಾಗಕುಮಾರನು ಮುಕ್ತಿವಡೆದ ಸಂಧಿ	೨೦೨	೩೦೦
	೩೭೧೦	

[ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಸೇರಿರು
ವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಶ್ಲೋಕಸಂಖ್ಯೆಯು ಸುಮಾರು ೬,೦೦೦ ಆಗಬಹುದು]

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೨	೨೦	ಭಾರತೀರೂಪೆ	ಬಾ ರತೀರೂಪೆ
೮	೧೪	ವಿಘೂರ್ಣಿಸು	ವಿಘೂರ್ಣಿಸು
೧೦	೨೩	ಸುರೇಂದ್ರ	ಸುರೇಂದ್ರ
೧೪	೪	ತದ್ವದೆ	ತಪ್ಪದೆ
೧೮	೧೩	ಜಿನುಗತ	ಜಿನುಗುತ
೧೯	೨೬	ಸಚಿವೋತ್ತಮನು	ಸಚಿವೋತ್ತಮನು
೨೧	೧೨	ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು	ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು
೩೨	೪	ಅರುಹಿಸ	ಅರುಹನ
೪೨	೧೪	ಹವ್ಯನೆ	ಹವ್ಯನೆ
೪೩	೧೮	ಲೀಲೆಯೊಳು	ಲೀಲೆಯೊಳು
೪೬	೨೨	ಆವಗೆ	ಆವರ್ಗಿ
೫೩	೧೫	ನಿಮ್ಮ	ನಮ್ಮ
೫೬	೧೦	ಚಾರಿವರಿದು	ಚಾರಿವರಿದು
೭೩	೨೭	ಹೇಳುವೆನು	ಹೇಳುವೆನು
೮೩	೧೯	ವ್ಯಾಲನ	ವ್ಯಾಲನ
೯೬	೮	ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡ	ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡ
೧೦೯	೪	ಒಪ್ಪಿತೊಂದರ	ಒಪ್ಪಿತೊಂದರ
೧೧೨	೨೧	ಎಳ್ಳೆಯಲಿ	ಎಳ್ಳೆಯಲಿ
೧೨೪	೧೮	ತುಳಿತು	ಕುಳಿತು
೧೨೫	೨೩	ನೇವೆಳ್ಳೆನು	ನೇವೆಳ್ಳೆನು
೧೩೦	೨೬	ಸುಪರ್ಣಾಕೀರ್ಣ	ಸುಪರ್ಣಾಕೀರ್ಣ
೧೪೭	೨೪	ತುರುಬಿಕ್ಕಿ	ತುರುಬಿಕ್ಕಿ
೧೪೮	೨೩	ವರುಳ	ವುರುಳ

೧೪೯	೫	ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ	ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
೧೮೪	೨೧	ತಿದಿದ್ಧನು	ತಿದ್ಧಿದನು
೧೮೯	೧೨	ಸಾರೆನುಲತಲಿ	ಸಾರೆನುಲತಲಿ
೧೯೦	೧೩	ತಡಯದೆ	ತಡೆಯದೆ
೧೯೮	೧೮	ಸುತವೆರಸು	ಸುತೆವೆರಸು
೨೦೫	೨೩	ವಿರಾಜಿಸುತಿರಲ	ವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು
೨೩೦	೨೦	ಕವಿಗೊಡಳು	ಕವಿಗೊಡಳು
೨೩೬	೧೮	ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ	ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ
೨೪೦	೨೪	ಬಲ್ಮುತ್ತಿನ	ಬಲ್ಮುತ್ತಿನ
೨೫೧	೨೩	ಜನನಿಜನಕ	ಜನನಿಜನಕ
೨೬೭	೨೦	ಅಂಕರ	ಅಂಕುರ
೨೬೨	೧೫	ಶೀಕರಿ	ಸೀಕರಿ
೨೭೭	೧೪	ಸೀಕರ	ಶೀಕರ
೨೮೩	೨೬	ತೊರಿಸುವ	ತೋರಿಸುವ
೨೮೮	೫	ನೇವೇಳ್ವನದರ	ನೇವೇಳ್ವನದರ
೨೯೩	೩	ಬಲಿದ	ಬಲಿದು
೨೯೫	೧೦	ಚುಂಬನ	ಚುಂಬನ

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಜಿನಾಯ ನಮಃ

ಬಾಹುಬಲಿಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಂ

(ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ)

ಪೇಳುವೆ ನಾಗಕುಮಾರನ ಚರಿತೆಯು | ಕೇಳಿರೊ ಸಕಲಕೋವಿದರು ||ಪಲ್ಲವ||

ಶ್ರೀಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರಕಾಶ ಸುಜ್ಞಾನಾಂಬು-| ರಾಶಿವರ್ಧನ ಸರ್ವಶಾಂತ ||

ಲೇಸುದೋರೆನ್ನ ಹೃತ್ಕುವಲಯಕಮೃತಕ-| ಲೇಶ ಶ್ರೀನೇಮಿಜಿನೇಶ ||೧||

ಜ್ಞಾನವೆ ಮೈಯಾಗಿ ತ್ರಿಜಗವನಿರದೆ ಸು-| ಜ್ಞಾನೋದರದೊಳಿಂಜಿಟ್ಟು ||

ಆನಂದರಸದೊಳೊಲಾಡುವ ಸಿದ್ಧರಿ-| ಗಾನರಗುವೆ ಮನವೊಲಿದು ||೨||

ಅಡಿಗೇರಗುವೆನು ಪಂಚಾಚಾರವೆಂದೆಂಬ | ಪಡಗೇರಿ ಭವಸಾಗರವ ||

ತಡೆಯದೆ ದಾಂಟಿ ದಾಂಟುವರಿಗಾ ಮಾರ್ಗವ | ಬಿಡದೆ ತೋರ್ದಾಚಾರ್ಯಕರ ||೩||

ಪಾಪೋಗ್ರಗ್ರೀಷ್ಮಾಗಮದಿಂದ ಜಗಕಾದ | ತಾಪವ ಧರ್ಮವರುಷದಿ ||

ಲೋಪಿಪುಪಾಧ್ಯಾಯರೆನಿಸ ಜೀಮೂತಗಳ್ | ವ್ಯಾಪಿಸುಗೆನ್ನ ಹೃನ್ಮಭವ ||೪||

ಸಾರಾಸಾರಮಪ್ಪಾತ್ಮದೇಹಂಗಳು | ಕ್ಷೀರನೀರಂತಿರಲವರ ||

ಸೇರುವೆಯರಿದ ಶ್ರೀಸಾಧುಹಂಸಾವಳಿ | ಸೇರುಗೆ ಮನ್ಮಾನಸವ ||೫||

ದುರಿತೇಭಪಂಚಾಸ್ಯರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಪಂಚ-| ಗುರುಗಳ ಪದನಖಪೆನಿಸ ||

ವರಚಂದ್ರರುದಯದೋರುಗೆ ಮನ್ಮನವೆಂ-| ಬುರುತರವೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳು ||೬||

ಮೂವರುಗುಂದಿದ ನವಕೋಟಿಮುನಿಗಳು | ಭೂವಲಯದೊಳುಂಟವರ ||

ಪಾವನಾಂಘ್ರಗಳ ನನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟು | ಭಾವಿಪೆನತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೭||

ಶರಣೆಂಬೆ ಪರಮಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳ-| ನೆರಡನೆ ಗಣಧರರೆನಿಸಿ ||

ಧರೆ ಪೊಗಳ್ವಿನ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕವಿ-| ಪರಮೇಷ್ಠಿಸ್ವಾಮಿಗಳಡಿಗೆ ||೮||

ಪೂರ್ವವಿದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಭೃತತ್ರಯಗಳ-| ನುರ್ವಿ ಸೋಂಕದೆ ತರಲೆಯ್ದಿ ||
 ಶಾರ್ವರೀಸಮಯವೆಂದುಣಿಸನುಳಿದಯೋಗಿ | ತೋರ್ವದೆಮಗೆ ಸತ್ಪಥವ ||೯||
 ಅಂದವಡೆದ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಜಲವಸುರೆ | ಯೆಂದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಪೇಳಲದನು ||
 ಕುಂದದಲರ್ಗಳೆನಿಸಿ ವಾದಿಗಳ ಗೆಲ್ಲ | ಕುಂದೇಂದುಮುನಿಗಿರಗುವೆನು ||೧೦||
 ಜ್ಯೋತಿಷವೈದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗ ಸಲೆ ವಾದಿ-| ವ್ರಾತಭಯಂಕರರೆನಿಸ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರ | ಪ್ರೀತಿ ಕೈಮಿಗೆ ಬಲಗೊಂಬೆ ||೧೧||
 ಭಾರಣಿ ವರನಾಳಿ ಕಡಲೋಟಮುಂತಾದ | ಚಾರುಕೌಶಲ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳ ||
 ಧಾರುಣಿ ಮೊಗಳೆ ಪೇಳ್ವೆಲಾಚಾರ್ಯರ | ಚಾರುಚರಣ ಶರಣೆನಗೆ ||೧೨||
 ನಿಕಳಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳನು ತವಿಸಿದ ಬೌದ್ಧ-| ನಿಕರವ ಗೆಲ್ಲ ತರ್ಕದೊಳು ||
 ಸಕಲವಿದ್ವಜ್ಜನ ಮೊಗಳೆ ಸಿಂಗಳ ಕಟ್ಟಿ-| ದಕಳಂಕಸ್ವಾಮಿಗೊಂದಿಪೆನು ||೧೩||
 ನಾಗಾರ್ಜುನನಟ್ಟಿದ ಸಿದ್ಧರಸಕಣೆ | ಯಾಗಿ ಕಾಲ್ದೊಳೆದುದಕವನು ||
 ತೋಗಿ ತೋರಿದ ಪೂಜ್ಯಪಾದರ ಪಾದಕ್ಕೆ | ಬಾಗುವೆನನ್ನಯ ಶಿರವ ||೧೪||
 ಇಳೆಯೊಳು ಕಲಿಕಾಲಗಣಧರರೆನಿಸಿದ | ಲಲಿತಕೀರ್ತ್ಯಾರ್ಯರ ಪದಕೆ ||
 ಬಲವು ಕೈಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆರಗುವೆ | ಸಲೆ ನನ್ನ ಪರಮಗುರುವಿಗೆ ||೧೫||
 ಎನ್ನಯ ಗುರು ಶಾಂತಕೀರ್ತಿಮುನೀಂದ್ರರ | ಚೆನ್ನ ಟದಾವರೆಗಳಿಗೆ ||
 ಎನ್ನಳಕಂಗಳ ತುಂಬಿವಿಂಡುಗಳೆನೆ | ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಚಾಚುವೆನು ||೧೬||
 ವಾಣಿಯ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಯ ಕಾಳಾಪಿ- | ವೇಣಿಯ ದಾಡಮದಂತ-||
 ಶ್ರೀಣಿಯ ವೀಣಾಪಾಣಿಯ ನುತಗೀ-| ವಾರ್ಣಿಯನಾ ಬಲಗೊಂಬೆ ||೧೭||
 ಭಾರತಿ ಭಾರತೀರೂಪೆ ಬಾ ಬುಧಜನ | ಪ್ರೇರಿತೆ ಬಾ ಕಾರುಣ್ಯ-||
 ಮೂರುತಿ ಬಾ ಬಂದು 1ಸಾರಥಿಯಾಗೆನ್ನ | ಚಾರುಮನೋರಥಕೊಲಿದು ||೧೮||
 ಶಾರದೆ ಜಡರತ್ನ ಸಾರದೆ ಪೆರರ ಕೈ-| ಸಾರದೆ ಬಂದೆಮ್ಮುವನು ||
 ಸೇರದೆ ಯಿನ್ನು ನೀ ಚಾರದೆ ಹೋರದೆ | ಸೇರದೆ ಮಾಡೀ ಕೃತಿಯ ||೧೯||
 ಅತಿಶಯಾರ್ಥಂಗಳ ತೋರಿ ಜಾಡ್ಯವ ತೂರಿ | ಮತಿಗೆ ಮಂಗಲವನಿತ್ತಿನ್ನ ||
 ಕೃತಿಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನ ದಾಯಕಿಯಾಗು ಪದ್ಮಾ-| ವತಿದೇವಿ ನುತಪುಣ್ಯಜೀವಿ ||೨೦||

ಪಾಶಾಂಕುಶಫಲವರದಹಸ್ತಗಳುಳ್ಳ | ಭಾಸುರಕೋಮಲಾಕಾರೆ ||
 ಓಸರಿಸದೆ ಯೆಲೆ ಕೂಷ್ಮಾಂಡಿ ಯಕ್ಷಿ ಕೊ-| ಡೀ ಸತ್ಕೃತಿಗೆ ಮಂಗಲವ ||೨೧||
 ತಿರದೊಳು ಧರ್ಮಚಕ್ರವ ಪೊತ್ತು ಮತ್ತದ-| ನೆರಡು ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದು ||
 ಎರಡು ಕೈಮುಗಿದಿಹ ಸರ್ವಾಣ್ಡಯಕ್ಷ ನೀ-| ನಿರದೀಯೈ ಕೃತಿಗೆ ಮಂಗಲವ ||
 ಭೇದಿಸಿ ಸತ್ಕಥನವನು ಕನ್ನಡಕೆ ತಾ-| ನಾದಿಗನೆನಿಸಿ ಲೋಕದೊಳು ||
 ಆದಿತೀರ್ಥೇಶನ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರವಾಡಿ-| ದಾದಿಪಂಪನ ಪೊಗಳುವೆನು ||೨೨||
 ಚಂದ್ರಜಿನನ ಕಥಾರಸವಾರ್ಧ್ಯವರ್ಧನ | ಚಂದ್ರನೆನಿಸಿದಗ್ಗಲನ ||
 ರುಂದ್ರಕಲೆಗಳೆನ್ನೊಳು ತೋರ್ಕೆ ನಿಜಯಶ-| ಶ್ಚಂದ್ರಿಕೆ ಪಸರಿಸೆ ಜಗವ ||೨೩||
 ಸುಡಿಸಿ ಕಾದಂಬರಿಯನು ಲೀಲಾವತಿ-| ಗಿಡಿಸಿ ಕಪ್ಪನು ಕೀರ್ತಿ ಜಗವ ||
 ಎಡೆಗೊಂಡ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಚಮತ್ಕೃತಿ ಬಂ-| ದೆಡೆಗೊಳ್ವದೆನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಜನ್ನನೊದಗು ಗುಣವರ್ಮನ ಚಾತುರ್ಯ | ರನ್ನನ ಗುಣ ಪೊನ್ನನಿಂಪು ||
 ಎನ್ನಯ ಮತಿಮಗಿದರ್ಪಣವನು ಪ್ರ-| ಸನ್ನವೃತ್ತಿಯನೆಯ್ವಿಸುಗೆ ||೨೪||
 ವಿಬುಧಜನಸ್ತುತಶ್ರೀವೀರದೋರನ | ಸಭೆಗೆ ಮಂಗಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಸ ||
 ಶುಭಗುಣಚರಿತೆ ಕಂತಿಕೆಯರ ಪೊಗಲ್ವ ನಾ-| ನಭಿನವವಾಗ್ಗೋವಿಯರ ||೨೫||
 ರತ್ನವ ರತ್ನಗಳ್ಳೀರಿದಂತೀ ಕೃತಿ-| ರತ್ನದೊಳ್ವಲೆ ಸೊಬಗಾಂತು ||
 ರತ್ನತ್ರಯ ಮೈದೋರುಗೆ ವರಕೃತಿ-| ರತ್ನಪರೀಕ್ಷಕರ್ಮಜ್ಞೆ ||೨೬||
 ಧರಗತಿಚೆಲ್ವೆತ್ತ ಕರ್ಣಾಟದೇಶಕೈ-| ಸಿರಿಯಾಗಿ ಕುಂದಾದ್ರಿಯೆನಿಸ ||
 ಗಿರಿಯೊಪ್ಪುತಿಹುದು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕವನು ತನ್ನ | ತಿರದೊಳಾಂತಿರುದೆಂದೆನಿಸ ||
 ಯೋಗಿಗಳಿಂ ಭೂತಕೋಟಿಗಳಿಂ ವೀತ-| ರಾಗನಾಲಯಗಳಿಂ ಕ್ರೂರ-||
 ನಾಗಗಳಿಂ ಬಲ್ಲುಪೆಗಳಿಂ ಮೃಗಗಳಿಂ-| ದಾ ಗಿರಿತಟನೊಪ್ಪುತಿಹುದು ||೨೭||
 ಆ ಪರ್ವತವೆಕ್ಕಂಡದ ತಿಲೆ ನಾ-| ನೇ ಪೇಳ್ವಿನದರಗ್ರದಲಿ ||
 ಪಾಪವಿಚ್ಛೇದಿನಿವೆಸರ ಸರೋವರ | ತಾ ಪವಿತ್ರತೆವೆತ್ತಿಹುದು ||೨೮||
 ಮಳೆಯೆಂದು ಹೆಚ್ಚದೆ ಗ್ರೀಷ್ಮವೆಂದಿಳಿಯದೆ | ಜಲಚರಗಳಿಗಿಂಬುಗೊಡದೆ ||
 ಧಳಧಳಿಸುತ ಮುತ್ತಿನ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ | ಕುಳಿಗೊಂಡಿಹುದಾ ಕೊಳನು ||೨೯||
 ಬಳಲೈಯ ರವಿರಥದಶ್ವನಿಜಯವಾ | ತಿಳಿಗೊಳದೊಳು ನೀರುಂಡು ||
 ಕಳೆವಲ್ಲದೊಡವರಾಸರ ತೊಲಗಿಸ | ಜಲವುಂಟೆ ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯೊಳು ||೩೦||

ಉರಗಗಳಾ ಕೊಳದುದಕವ ಸೋಂಕಿದ | ಮರುತನ ಸೇವಿಸಲವರ ||
 ಗರಳವಳಿವುದೆಂದೊಡಾ ನೀರಮಿಂದವ-| ರಿರವ ಬಣ್ಣಿ ಸಲು ಬಂದವುದೆ ||೨೪||
 ಯೋಗಿರಾಜನು ಶಾಂತರಸದಿ ರಾರಾಜಿಸಂ-| ತಾ ಗಿರಿಯಾ ಕೊಳದಿಂದ ||
 ತಾ ಗರುವಿಕೆವಡೆದಲ್ಲರ ಶಿರವನು | ಜಾಗಿಸುತಿಹುದೇನನೆಂಬೆ ||೨೫||
 ಅದರ ಘಾತಕೆ ನಾಗಲೋಕವೆ ಗಡಿ ಮ-| ತ್ತದರ ದಕ್ಷಿಣತೀರದಲಿ ||
 ಮದನಾರಾತಿ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶನ | ಸದನವಿಹುದು ಸೊಬಗಾಂತು ||೨೬||
 ಧರೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮತ್ತದರ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ತಾ-| ನಿರದೆ ನೋಡುತ್ತಲಾ ನಗದ ||
 ಅರುಹನಾಲಯದ ಮುದಣ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ | ಕರಮೆಸೆದಿಹನು ಪದ್ಮಜನು ||
 ಅವನೀ ಕೃತಿಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾಯಕನು ಮ-| ತ್ತವನಿಷ್ಟ ಗಿರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿ ||
 ತವೆ ಚೆಲ್ವಿತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿವೆಸರ ಪುರ | ಭುಷಣಕಗ್ಗಲಮೆನಿಸಿಹುದು ||೨೭||
 ಅದನು ದಕ್ಷಿಣವಾರಣಾಸಿಯೆಂಬರು ಮೇಲೆ | ಚದುರೆ ಸರಸ್ವತಿಯಿಷ್ಟ ||
 ಸದನ ತಾನದು ನೋಡೆ ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರ-| ವದರ ಮಹಾತ್ಮೆಯಿನ್ನೆಂತೊ ||೨೮||
 ಆಪುರದೊಳಗುಳ್ಳ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಕಲಕ-| ಲಾಪ್ರವೀಣರು ನೀತಿವಿದರು ||
 ಪಾಪದೂರರು ದಾನಿಗಳು ಧನಾಧ್ಯರು | ರೂಪಸಂಪನ್ನರಧಿಕರು ||೨೯||
 ಮಣಿನಿಚಯದೊಳು ನಾಯಕರತ್ನ ತಾರಾ-| ಗಣದೊಳು ಚಂದಿರನಿಷ್ಟ ||
 ಗಣನೆಯಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹನು ಸಣ್ಣಣಾಖ್ಯದ | ವಣಿಜಶಿರೋಮಣಿಯಲ್ಲಿ ||೩೦||
 ಆತನ ಸದ್ವಿಧು ಬೊಮ್ಮಲಾದೇವಿಯೆಂ-| ಬಾ ತರಳಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತವಳು ||
 ನೀತಿಕೋವಿದೆ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಸದ್ಗುಣಗಣ-| ವ್ರಾತೆ ವಿನೂತನಸೀತೆ ||೩೧||
 ತನುವೆರಡಸುವೊಂದೆನಿಸಿ ಪೊಗಳ್ತೆವೆ-| ತ್ತನುರಾಗದಿಂದಿರಲವರ್ಗೆ ||
 ಜನಿಸಿದ ಭುಜಬಲಿಯೆಂದೆಂಬ ಕುವರನು | ವಿನಯವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು ||೩೨||
 ಹರದಿಕೆ ದಯೆ ದಾನ ವ್ರತ ಶೀಲಚಾರಿತ್ರ | ಗರುವಿಕೆ ನೀತಿಚಾತುರ್ಯ ||
 ಸ್ಥಿರ ನೆಲಸಿದೆ ನಿಸ್ಸೊಳಲೆ ಜಾಹುಬಲಿಯೆಂದು | ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿವುದವನ ||೩೩||
 ಸವಿನುಡಿ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪವುಳ್ಳವ ಮೇಲೆ | ವಿವಿಧವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನು |
 ಸವರಸಭರಿತದ ಕೃತಿವೇಳ್ವ ಮನದಂದು | ಕವಿರಾಜಹಂಸನೊಪ್ಪಿದನು ||೩೪||
 ಈ ಪರಿಯವನಿರಲಾ ಪುರಸತಿ ಯತಿ-| ರೂಪಿನ ಶಾರದಾಮೂರ್ತಿ ||
 ಏಪೇಳ್ವ ಸರಸಿಂಹಭಾರತಿಯಿಹನು ಕೃ-| ಪಾಪೂರ್ಣಶರಣಿ ತಾನೆನಿಸಿ ||೩೫||

ಸರ್ವತೋಭದ್ರವೆಂದೆಂಬ ದೇಗುಲವ ಸು-| ಪರ್ವಲೋಕವ ಸೋಂಕುವಂತೆ ||
 ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದನು ತನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲರಿ | ಪರ್ವಲು ದಶದಿಶೆಗಳನು ||೪೭||
 ಆ ನರಸಿಂಹಭಾರತಿಯತಿಪನ ಶುಭ-| ಧ್ಯಾನಕೆ ರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿ ||
 ತಾನಿಹ ಕೆರವಾಸೆ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು | ಮಾನವಪತಿ ಭೈರವೇಂದ್ರ ||೪೮||
 ಅರಿರಾಯಗಂಡರ ಡಾವಣಿ ಶ್ರೀಜಿನ-| ಚರಣಕಮಲಪಟ್ಟರಣ ||
 ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಜರನೆಂದೆಂಬ | ಬಿರುದಿನಿಂದೆಸೆದನಾ ರಾಯ ||೪೯||
 ಎಸಗಿ ದಿಗ್ವಿಜಯವ ರಿವುಗಳ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ | ಮಸಕದಿ ಕಪ್ಪುವ ಕೊಂಡು ||
 ವಸುಧೆಯು ಮನುನೀತಿವಿಡಿದಾಳುತಿಹನೇಂ | ರಸಿಕನೋ ತೆಂಕಣರಾಯ ||೫೦||
 ಅರಿನೃಪರಿಗೆ ಕಾಲಭೈರವ ಮತ್ತವ | ಪರಿಕಿಸೆ ರಾಜಯೋಗೀಂದ್ರ ||
 ಪರಮಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿಯವನ ಕಂಡೊಡೆ ಪಾಪ | ಹರಿವುದು ಸ್ತುತಿಸಲಿನ್ನೆಂತೊ
 ವರಗುರು ಲಲಿತಕೀರ್ತ್ಯಾರ್ಯರ ಸಭೆಯೊಳು | ಪರಮಪುರಾಣದ ಕಥೆಯು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಸಹ ಕೇಳುತ | ದೊರೆ ಭೈರವೇಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದನು ||೫೨||
 ಬರಲು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಕಥೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತವದ-| ಕಿರದೆನ್ನ ಮೊಗವ ತಾ ನೋಡಿ ||
 ಸರಸೋಕ್ತಿ ನಿಸ್ಸೊಳುಂಟೆಲೆ ಬಾಹುಬಲಿಯಿದ | ಚರಿತೆ ಮಾಡ್ಯೆ ನೀನೆಂದ ||೫೩||
 ಬಡಮತಿ ನಾನು ಮತ್ತದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆಯಂತು | ನಡೆಸಿದಪೆನೆ ನಾನೆಂದೆ ||
 ಮೊಡವಿಪನದಕೆಂದ ಕನ್ನಡಿಯೊಳು ಮೇರು-| ವಡಗಿದಂತಹುದು ಪೇಳಿದು ||೫೪||
 ಅರಸಿನ ನುಡಿಗೇಳ್ಳು ಮೇಲದು ಕಾರಣ-| ಪುರುಷನ ಕಥೆಯೆಲೆ ಮಗನೆ ||
 ಧರೆಗತಿಸೇವ್ಯಮವ್ವುದು ಪೇಳು ನೀನೆಂದ | ವರಗುರುಲಲಿತಕೀರ್ತ್ಯಾರ್ಯ ||೫೫||
 ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ಕಥೆಯದನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು | ವ್ಯಾಪಿಪುದ್ಯೆ ಕೀರ್ತಿ ಜಗವ ||
 ಪಾಪವಳಿವುದು ರಾಯನ ನುಡಿಗೇಳಿಂದ-| ರೇಪೇಳ್ವೆ ವಿದ್ವಜ್ಜನರು ||೫೬||
 ಜಿನದತ್ತರಾಯನ ಕುಲವನಚೈತ್ರನು | ಜಿನಧರ್ಮಸಂಘನಾಯಕನು ||
 ನಿನಗದು ಪುಣ್ಯಕಾರಣಮೆನೆ ನೆಗಳೆನಾ-| ನನುನಯಮಪ್ಪ ಸಂಗತಿಯು ||೫೭||
 ಹಣ ಹೊನ್ನು ತೃಣವೆಂದು ಬಗೆದು ಮೋಕ್ಷಕೆ ಸಂದ | ಘಣಿಕುಮಾರನ ಸತ್ಕಥೆಯು||
 ಹಣಹೊನ್ನಿ ಗಾಟಿಸಿ ಪೇಳ್ವವನಾನಲ್ಲ | ಗುಣಪಕ್ಷವಿಡಿದು ಪೇಳುವೆನು ||೫೮||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕುಂಬಳಕಾಯ ತೋರದ ಮುತ್ತಿ-| ನಿರವಾಂತು ಮೆರೆವ ಕಾವ್ಯಗಳು ||
 ಇರಲು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯ ತೋರದ | ವರಮುತ್ತಿಸಂತೀ ಕೃತಿಯು ||

ಇಂಬಿನ ಕೃತಿಗಳ ನೋಡಲೀ ಕೃತಿ ಲವ-| ಣಾಂಬುಧಿಯೊತ್ತಿನ ಬೆಂಚೆ ||
 ಪೊಂಬೆಟ್ಟದೊತ್ತಿನ ಪರುಷದ ಕಣಿ ತಾ-| ನೆಂಬಂತೆ ಸೊಲ್ಲು ದೋರುವೆನು ||೬೦||
 ಚೆಸ್ಪಿನೊಳಿಹ ಮುತ್ತು ವಸ್ತುಕ ವರ್ಣಕ | ಚೆಸ್ಪ ಕಳೆದು ಸರಗೈದ ||
 ಮುಸ್ಸಾಣಿಮುತ್ತಿನ ಹಾರವೆಂದೆನಿಪೊಂ-| ದೊಸ್ಪದೋರದೊಡವ ಕವಿಯೆ ||೬೧||
 ವಿವಿಧಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷ್ಯಕಾವ್ಯನಾಟಕಗಳ | ವಿವರವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ||
 ಕವಿತೆಯ ಪೇಳಿಸೆಂದೊಳ್ಳು ದಿಗೊಳ್ಳುತಿಹ | ಕವಿ ತಾ ಕವಿಯಲ್ದೆ ಧರೆಗೆ ||೬೨||
 ನುಡಿಜಾಣ್ಮೆಯಿಲ್ಲದ ಕವಿತೆ ತಾನದು ನೋಡೆ | ಮುಡಿವೊಲೆಯಿಲ್ಲದ ಪೆಣ್ಣ ||
 ಬಿಡಗಿನಂತೆಂಬುದನರಿಯದೆ ಪೇಳ್ವರು | ಜಡರು ತಾವೇಕೆಯೊ ಕೃತಿಯು ||೬೩||
 ಜಾತಿಯನರಿಯದೆ ಶಬ್ದವ ತಿಳಿಯದೆ | ನೂತನಭಾವಗಳಿರದೆ ||
 ನೀತಿರೀತಿಗಳಳವಡದೆ ಕೆಲಂಬರ-| ದೇತಕೆ ಪೇಳ್ವರೊ ಕೃತಿಯು ||೬೪||
 ಕನಕವ ಸೇವಿಸಿದವ ಮಣ್ಣು ಮಸಿಯನು | ಕನಕವೆನುತ ನೆರವಿದೊಡೆ ||
 ಮನಬಂದ ತೆರದಿ ದುಷ್ಕವಿಕೃತಿವೇಳ್ತೊಡೆ | ಜನರದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೆ ||೬೫||
 ಕವಿತೆಯೆಂಬುದು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮತ್ತದ | ಶವಕೆ ಸಿಂಗರಮಾಳ್ವಂತೆ ||
 ಕವಿಗಳು ಕೆಲಬರು ಕ್ಷೀಣನಾಯಕರ ಮೇ-| ಲ್ವಿವರಿಸರೇಕೆಯೊ ಕೃತಿಯು ||೬೬||
 ಜಾಜಿಯ ಹೂವು ದೇವರ ಶೇಷೆಯೆಂಬೊಂದು | ವ್ಯಾಜದಿ ಕೃತಿಯು ಪೇಳಿದೊಡೆ ||
 ತೇಜವಹುದು ಪುಣ್ಯವಹುದು ಕೇಳ್ವವರಧಿ-| ರಾಜರಹರು ಮೋಕ್ಷ ಪುರಿಗೆ ||೬೭||
 ಕುರುಡಿಯ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ತೂತುಮದ್ದಳೆಯೆಂ-| ಬಿರವಾಂತು ಪೇಳ್ವ ದುಷ್ಕೃತಿಯು ||
 ಇರದೆ ಕೇಳ್ವವರೆ ಕೇಳಲಿ ಸತ್ಕೃತಿಯಿದ | ಸರಸಕೋವಿದರು ಲಾಲಿಪುದು ||೬೮||
 ಕಬ್ಬ ಮುಟ್ಟದೆ ಕುರಿ ಸೋಗಿಯ ಮೆಲ್ವಂತೆ | ಕಬ್ಬದೊಳಿಹ ನವರಸದ ||
 ಒಬ್ಬಳಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ದೋಷವ ಕಲ್ಪಿಪೊಂ-| ದುಬ್ಬಸವೇಕೆಯೊ ಕೆಲರ್ಗೆ ||೬೯||
 ಮುಗುಣರು ಕಾವ್ಯವ ರುಚಿಮಾಡಿ ಕೇಳ್ವಂತೆ | ವಿಗಡರದೇಕೆ ಲಾಲಿಸರು ||
 ಸೊಗಯಿಸ ಹಾಲ ಸವಿಯ ಹಂಸೆ ಬಲ್ಲಂತೆ | ಜಿಗುಳೆ ತಾನೇನರಿದವುದೆ ||೭೦||
 ನಾಗಸರದ ರವಕುರಗನಲ್ಲದೆಯೊಳ್ಳೆ | ತೂಗಬಲ್ಲದೆ ನಿಜಶಿರವ ||
 ಸೋಗಿ ನರ್ತಿಸುವಂತು ವೇಷನಿನಾದಕೆ | ಗೂಗೆ ತಾನೇನನರ್ತವುದು ||೭೧||
 ಬಿಟ್ಟು ರಸವನುರೆ ಕಸವ ಪಿಡಿದ ಧಾರೆ-| ವಟ್ಟಲ ಪೋಲ್ವ ದೂಸಕರು ||
 ಮಿಟ್ಟನೆ ಮಿಡುಕದಾಲಿಸಿದೊಡೀ ಕೃತಿ ಝುಮ್ಮು-| ದಟ್ಟದೆ ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗವರ ||೭೨||

ತವರಾಜಶರ್ಕರೆಯನು ಬಾಯೊಳಗಟ್ಟು | ಲವಣವಿದೆಂಬ ವಂಚಕರು ||
ನವರಸಭರಿತದ ಕೃತಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ | ಸವಿಯಾಯಿತೆಂದು ಸೊಲ್ಲ ಪರೆ ||೨೩||
ಬಲ್ಲ ಸುಜಾಣರು ಮೊಳ್ಳಿತೆಂದೆನೆ ಸಾಕು | ಮೊಳ್ಳಿತಲ್ಲೆಂಬ ದೂಸಕರ ||
ಸೊಲ್ಲ ತಾನದು ದೃಷ್ಟಿಪಾತ ಹೊದ್ದದ ಮಂತ್ರ-| ವಲ್ಲವೆ ಯಾ ಸತ್ಕೃತಿಗೆ ||೨೪||
ಕುಶಲಕೋವಿದಬಾಹುಬಲಿಯೆಸಗಿದ ಕೃತಿ | ಪೊಸದೇಸಿಯ ನೆಲೆವೀಡು ||
ರಸಿಕರ ಕರ್ಣರಸಾಯನ ಶೃಂಗಾರ-| ರಸದ ಪ್ರವಾಹ ತಾನಲ್ಲೆ ||೨೫||
ಮೆಲ್ಲೆ ದೆಯವರಿಗೆ ಬಾಹುಬಲಿಯ ಕೃತಿ | ಚೆಲ್ಲೆ ಗಾತಿಯ ಲಲ್ಲೆ ವಾತು ||
ಕಲ್ಲೆ ದೇಯವರಿಗೆ ಕುಂಡಕ್ರಿಯೆ ಧರೆ | ಯೆಲ್ಲಕೆ ಪೊಸಜೀನಸೋನೆ ||೨೬||
ಪರತೇವುದೊ ಬಾಹುಬಲಿ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿ | ತರಿಸಂದು ಪರಿಕಿಸೆ ಬುಧರು ||
ಅರಿಯದವರ ಮೆಚ್ಚು ನೆರೆ ಜಾಣರ ಮೆ-| ಚ್ಚರಿಮರುಳರಿಗೆದೆಗಿಚ್ಚು ||೨೭||
ಗುರುನಿರೂಪದ ಭೀತಿ ತಪ್ಪದೆ ನವರಸ-| ಭರಿತದೊಳೀ ಸತ್ಕಥೆಯ ||
ಎರಚಿಸುವೆನು ನಾನು ಲೀಲೆಗಾರಕೆಯೊಳು | ಪರವು ವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ||೨೮||
ವೀರಜಿನೇಶನ ಸಮವಸರಣ ಬಂದು | ಸೇರಲು ವಿವುಲಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ||
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಗೌತಮಮುನಿ ಪೊಳ್ಳನು | ಧೀರಶ್ರೇಣಿಕನೊಳೀ ಕಥೆಯ ||೨೯||
ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗ-| ಳ್ವಿತ್ತರಿಸಿದರು ಸತ್ಕಥದಿ ||
ಮತ್ತದ ನಾನು ವರ್ಣಕವ ಮಾಡುವೆನೇಕ-| ಚಿತ್ತದಿ ಲಾಲಿಸಿ ಬುಧರು ||೩೦||
ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವಂದು ತೊಡಗಿದ ಕಥೆಯ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೩೧||
ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೊಂದನೆಯ ||
ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೩೨||
ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ |
ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೩೩||

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨. ಪುರವರ್ಣನನಂದಿ

ಚದುರ ಜಯಂಧರನಾಳುವ ಧರೆಯ ಸಂ-| ಪದವ ಲಾಲಿಸಿ ಕೋವಿದರು ||ಪ||
 ತಪ್ಪದೆ ಮೂರುವಾಯುವಿನಾಧಾರದಿಂ-| ದಿವ್ವದು ಲೋಕ ಮತ್ತೊಳಗೆ ||
 ಇವ್ವದು ತ್ರಸನಾಳಲೋಕ ಮೂರದರೊಳ-| ಗೊಪ್ಪಿಹುದಡಕಿಲಿಟ್ಟಂತೆ ||೧||
 ಅರೆಮದ್ದಳೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಮದ್ದಳೆಯ ತಂ-| ದಿರಿಸಿದಂತಿಹುದು ಮೂಲೋಕ ||
 ಎರಡಂತಿರಲಿ ಮಧ್ಯಮಲೋಕವಿಹುದು ಸಿಂ-| ಗರದೋರಲಖಿಳದ್ವೀಪಗಳು ||೨||
 ವರಜಂಬೂಧಾತಕಿಪುಷ್ಕರಾರ್ಧಗಳಿಂ-| ಬೆರಡುವರೆಯ ದ್ವೀಪಗಳು ||
 ಇರಲವರೊಳು ನಟ್ಟನಡುವೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ | ಕರಮೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ||೩||
 ವಿವರಿಸಿ ಬದಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಕಿಕ್ಕಿದ | ಕವೆಯಾರದೆಸೆನ ರೇಖೆಯೊಳು ||
 ತವೆ ಮೂಡಿತೊ ನೀರು ತಾನೆಂಬ ಬೆಡಗಿಂದ | ಲವಣವಾರಾಶಿಯೊಪ್ಪಿಹುದು ||೪||
 ಬೆಟ್ಟವ ಬೆಟ್ಟಗಳಟ್ಟುವಂದದಿ ತಡಿ | ಮುಟ್ಟಿದಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಜಜ್ಜರಿತಗಳಪ್ಪ ತೆರಗಳಿಂ-| ದಟ್ಟಣಿಸಿದುದಾ ಜಲಧಿ ||೫||
 ಪೊಡವಿಗೆ ನೀಸಂಜಬೇಡೆನುತ್ತಭಯವ | ಕೊಡುವಂತು ಘೂರ್ಣ ನಮಸಗಿ ||
 ಬಿಡದುಬ್ಬ ತೇಂಕುತ ನೂಂಕುವ ಭರತದಿ | ಕಡಲು ವಿಘೂರ್ಣಿಸುತ್ತಿಹುದು ||೬||
 ತುರಗ ಕುಳೀರ ಕುಕ್ಕುರ ವ್ಯಾಳ ಕಚ್ಚಪ | ಕರಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಮಕರಾದಿಗಳ ||
 ಹರವರಿಯಿಂ ಶೀಕರಗಳಿಂ ನೊರೆಗಳಿಂ | ಕರಮೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು || ೭||
 ತೊಳಗುವ ತುಂತುರುಗಿಡಿಗಳಿಂ ವಡಬಾಗಿ | ತಲೆಯೆತ್ತಿತೆನೆ ನಸುದೋರ್ಪ ||
 ವಿಲಸಿತಮಣಿಮಯಶಿಖರಗಳಿಂದಲಿ | ಜಲರಾಶಿ ಬೀರಿತು ಸೊಬಗ ||೮||
 ವಡಬಾನಳನನೋಲಗಿಸಲಂದೈತಂ-| ದಡವಿಗಿಚ್ಚಿನ ಪುಂಜವೆನಿಸಿ |
 ತಡಿಯೊಳು ಮಡಲೊಂಡ ವಿದ್ಯುಮಲತೆಗಳಿಂ | ಕಡಲು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪವೆತ್ತಿಹುದು ||೯||
 ವಾರಾಶಿಯಾಳಾವಾಳದ ಜಲ ತೋರ | ಮೇರುಗಳ್ಳುಲಶೈಲಗಳು ||
 ಚಾರುಮೇಖೆ ಕೊನೆದುರುಗಲಂತಿರ್ಥಲು ನ-| ಮೇರುವಂತಿರ್ಪುದಾ ಮೇರು ||೧೦||

ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತುಸಾಸಿರ ಯೋಜನ | ಪೊಂಬೆಟ್ಟದುತ್ಸೇಧ ಮತ್ತೆ ||
 ಇಂಬುಗೊಂಡಿಹುದಿಳೆಯೊಳು ಸಾಸಿರವಂತು | ತುಂಬಿದ ಲಕ್ಷಯೋಜನವು ||೧೧||
 ಸುರಲೋಕ ಪಳತಾಗಿ ಸಡಿಲೊಡೆ ತಾಳ್ಗು ಮೆ | ಸುರಲೋಕಮೆಂದು ಜೋಕೆಯೊಳು ||
 ಸರಸಿಜಸಂಭವ ಕೊಟ್ಟಾಂಕೆಗಂಭದೊಂ- | ದಿರವಾದುದಾ ಮಹಾಮೇರು ||೧೨||
 ಮೇರುವಿಂ ತೆಂಕಲಿವ್ವುದು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ- | ದಾರ್ಯಾಖಂಡವದರೊಳು ||
 ಭೂರಿದೇಶಗಳುಂಟಲ್ಲ ಮಗಧದೇಶ | ಸಾರಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿಹುದು ||೧೩||
 ಗ್ರಾಮ ನಗರ ಪೇಡ ಖರ್ವಡ ಮಿಗೆ ದ್ರೋ- | ಣಾಮುಖಾದಿಯೊಳಾ ದೇಶ ||
 ರಾಮಣೀಯಕವತ್ತಿಪುರದು ವರಭೋಗ- | ಭೂಮಿಯ ಸಿರಿಯನೇಳಿಸುತ್ತ ||೧೪||
 ಜಾತಿಧರ್ಮವನೆಳ್ಳನಿತು ಮಾರದ ನಡೆ | ನೀತಿಸಿದ್ಧಾಯದ ತೆರಿಗೆ ||
 ಪ್ಯಾತಿವಡಿದ ಸತ್ಕೃತ್ಯವಲ್ಲದೆ ದು- | ನಿರ್ಲಿತಿಯ ನಡೆಗಳಲ್ಲ ||೧೫||
 ಬಡತನ ಕುಟಿಲತೆ ಕಕ್ಕಸವೆಂಬುದು | ಬೆಡಗಿನ ಬಿಂಕಕಾತಿಯರ ||
 ನಡುವಿನೊಳಕದೊಳ್ಳುಚಗಳೊಳಲ್ಲದೆ | ಮಡುಕಲಿಲ್ಲಾ ದೇಶದೊಳು ||೧೬||
 ಮುತ್ತು ಪುಟ್ಟದ ಜಲ ರತ್ನ ಪುಟ್ಟದ ಗಿರಿ | ಕತ್ತುರಿಮಿಗವಿಲ್ಲದಡವಿ ||
 ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯದಿಳೆ ಪೆತ್ತು ಸಾಕದ ಪೆಣ್ಣ- | ಕತ್ತಿಲ್ಲವದನೇನೆಂಬೆ ||೧೭||
 ದೇವಮಾತೃಕೆ ನದೀಮಾತೃಕೆಯಾದ ನಾ- | ನಾವಿಧ ಬೆಳೆಯ ಭೂಮಿಗಳು ||
 ಆವಾಗ ಬೆಳೆದೊರಗುವ ಧಾನ್ಯಸಂದೋಹ- | ಕಾವಾಸಮಾಗಿರುತಿಹುದು ||೧೮||
 ಅರಲಂಬಗಂಜೀವ ಲತೆಗಳು ತುಂಬಿಗ- | ಳ್ವರಸಿ ತೊಳ್ಳುತ್ತ ತಂಬಿಲರು ||
 ಪರಪುಟ್ಟಸಿಂದ ಮಾಗಿಯ ಮೂದಲಿಪ ಮಾ- | ಮರಗಳೊಂಬವೆತ್ತೆತ್ತ ||೧೯||
 ಅರಗಿಗಳ 1ತುಂಡ ನಸು ಸೋಂಕೆ ಯುರಿಗೊಟ್ಟ- | ದರಗೋ ತಾನೆನೆ ಧಾರಿಟ್ಟು ||
 ಸುರಿವ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣ ರಸದಿಂದ ಬೆಳೆವುವು | ಸುರುಚಿರ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಗಳು ||೨೦||
 ಕೊಬ್ಬ ಬೆಳೆದು ಗಂಟೊಡೆದು ಪರಿವ ಸಿಡು- | ಗಬ್ಬಿನ ರಸದ ಕಾಲ್ವೆಯೊಳು ||
 ಉಬ್ಬ ಬೆಳೆದ ಶಾಲಿವನದ ಕಂಪಿಂಗಳಿ- | ಯೊಬ್ಬಳಿ ಮುಸುಕಿ ರಾಜಿಪುದು ||೨೧||
 ಕಳಮೆಯ ತೆನೆಗಳು ಬಣ್ಣಸರಗಳೆನೆ | ಬಳುಕುತ್ತ ನೀರೊಳು ತಮ್ಮ ||
 ನೆಳಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾವು ತಲೆದೂಗಿದಪವೆನ- | ಲೊಲೆವುವು ಎಲರ ಲೇಪದೊಳು ||೨೨||

ನಿಡಿದಾಗ ಬಾಗಿ ತೂಗುವ ಪಾಲ್ತನೆಗಳ | ತುಡುಕಿ ಗಿಳಿಗಳಂಬರಕೆ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಕೊಂಡೇಳ್ವವಂಗಜನ ಬಿ-| ಲ್ಪಡೆಯ ಬಲ್ಲಾಳಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ||೨೩||
 ಮಿಡಿವಿಲ್ಲಿ ನೊಳು ಗಿಳಿಯೆಸುವೊಂದು ನೆವದಿ ತ-| ಮೈ ಡಗೈಯ್ಯನೆತ್ತಿ ಬಲ್ಲೊಲೆಯ||
 ಬೆಡಗಿನಿಂ ಪಥಿಕರ ನಡೆಗೆಡಿಸುವರಲ್ಲಿ | ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕಳಮೆ ಗೋಪಿಯರು ||೨೪||
 ಬೆಳೆವಂದೊಕ್ಕೊಡನೀರೆರೆದಾತಗೆ | ಪಲವು ಕುಂಭದಿ ಪೊತ್ತವೆನಿಸಿ ||
 ಕಳಮೆ ವನದ ಬದಿವಿಡಿದು ತೆಂಗಿನ ಮರ | ಫಲಭಾರದಿಂ ಬಳ್ಳುತಿಹವು ||೨೫||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ವಿಷಯಕಾಂತೆಯ ಸಿಂದೂರಾಲಂಕೃತಸೀಮಂತ
 ಮಾಣಿಕದ ಮಂಡನವೆನಿಸಿ ಕೆಂಧೂಳಿಂ ಕೆಂಕಂಬಡೆದ ಪೇರ್ವಟ್ಟಿಗಳ ಬಳಿವಿಡಿದು
 ಕೆಂದಳಿರ ತುರುಗಲಿಂದೊಪ್ಪಂಜಿತ್ತು ಬಾಲಸಹಕಾರದ ಬಾಳ್ವಂದರಂಗಳೊಳ್ಳದನ
 ಕಿರಾತನ ದೀಹದ ಪುಲ್ಲಿಗಳೆನೆ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ಲಿಗಂಗಳ ಕೊಲ್ಲಿನೋಟದ ವಿಳಾಸಮಂ
 ಜೀರುತ್ತೆ ಕೆಂದಳದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಕೆಂಕಂಬಡೆದ ತಣ್ಣದಿರ್ಗಲ್ಲ ಕರಮನಾಂತು
 ಪಳುಕಿನ ವೇದಿಕೆಯೊಳ್ಳಿಂದು ||

ಮೊಲೆಗಳ ಬಿಂಕದಿಂ ಮದನಮದೇಭದಂ-| ತಳವಟ್ಟ ದೇಸಿಕಾರ್ತಿಯರು ||
 ನಳಿತೋಳ ಸುಂಡಿಲಂದದೊಳೆತ್ತಿ ನಿರ್ಮಲ | ಜಲವೆರೆವರು ಪಾಂಥರಿಗೆ ||೨೬||
 ಉಸುರುವಿಡಿದು ಕೈಗಳನೊಡ್ಡಿ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ! ನಸು ಬಾಗಿ ಪಥಿಕರು ಜಲವ ||
 ಒಸೆದೀಂಟುವರು ತಮ್ಮ ನೇತ್ರಪುತ್ರಿಕೆ ಮೊಗ-| ರಸವನೀಂಟುತ್ತಿರಲವರ ||೨೭||
 ಮಗಮಗಿಸುವತೋಳಮೊದಲನೋಡುತಮುದ್ದು-| ಮೊಗದಚೆಲ್ವಿಕೆಯನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಮಿಗೆ ಪೀರ್ವರೆರೆದಷ್ಟು ಜಲವ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯ | ಪೊಗೆಯಂತೆ ತುಂತುರುಮಸಗೆ ||
 ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಳಶದ ಜಲವನು ಪೊಸ | ಚಂದ್ರಕೆಯಿಂದ ಪರ್ಚಿಸುತ ||
 ಚಂದ್ರಾನನೆಯರು ನೀರೆರೆವರು ಪಂ-| ಚೇಂದ್ರಿಯ ನಲಿಯೆ ಪಾಂಥರಿಗೆ ||೨೮||
 ಪೊಗಳ ಲೇನಂತಸ್ಸು ಮಗಧದೇಶದ ಶ್ರೀಯ | ನಗೆಮೊಗವೆಂಬ ಚೆಲ್ವಿನೊಳು ||
 ಸೊಗಯಿಸುತಿಹುದು ಕನಕಪುರ ಸೊಬಗಿನಿಂ | ಮಿಗುತ ಸುರೇಂದ್ರಪುರವನು ||
 ಅಲರಬಾಣಗೆ ವನದುರ್ಗ ವಸಂತಗೆ | ನೆಲೆವೀಡು ನಾಡು ತಂಬೆಲರ್ಗೆ ||
 ಪೊಳಲೆಂಬ ಚಂದ್ರಗೆ ಪರಿವೇಷ ತಾನೆನೆ | ಬಳಸಿಹುದುದ್ಯಾನವನವು ||೨೯||
 ಸುತ್ತಿದ ಜಲಖಾತಿ ಮಿಸುನಿಗೇದಗೆಯ ಚೆ-| ಲ್ವೆತ್ತ ಬಾಳ್ವೆಲಿ ಮತ್ತೊಳಗೆ ||
 ಮೊತ್ತದಿ ಸಾಲ್ಲೊಂಡು ಪೂತು ಕಾತೊರಗುವ-| ತ್ಯುತ್ತುಮತರುಲತೆಯಿಹವು ||

ನರನಗ್ನಿ ಬಾಣದಿ ಖಾಂಡವವನಭಂಗ-| ವಡೆದಮೇಲಮರೇಂದ್ರ ತನಗೆ ||
 ತರಿಸುವನಲ್ಲಿಂದ ಪುಷ್ಪಫಲವನೆಂದೊ-| ಡೊರೆವುದೇನದರ ವಿಸ್ತರವ ||೩೩||
 ತಿಳಿಗೊಳನುಂಟು ತಾವರೆಯುಂಟು ಕೃತಕಾ-| ಚಲವುಂಟು ತಣ್ಣುಳಿಲುಂಟು ||
 ಅಳಿಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಯುಂಟುಂಚೆಕೊಂಚೆಗ-| ಳ್ಳೊಳವಕ್ಕಿಗಳು ಮೊಕ್ಕಳವು ||೩೪||
 ವಿರಹಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪವೆತ್ತ ಧಾರಾಗೃಹ | ವರದಂಪತಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ||
 ಸುರುಚಿರಲತಿಕಾಭವನದ ಬಲೊತ್ತ-| ವಿರಲೊಪ್ಪಿತಾ ಉದ್ಯಾನ ||೩೫||
 ಹುರುಡಿಪಮುನಿವಕಾಲ್ಪಿಡವ ಕಾತರದಿ ಬಂ-| ದಿರದೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ತು ಚುಂಚಿಸುವ ||
 ಸರಸಕಲಾವಿದರೆನಿಪ ವಿಟೀವಿಟ-| ರಿರಲೊಪ್ಪಿತಾ ಉದ್ಯಾನ ||೩೬||
 ಮುಸುಕಿ ಕೆಂಧೂಳು ಬಟ್ಟೆಯ ಮರ ತಳಿರೇರಿ-| ದಸುಕೆಗಳೆನಲೊವ್ವುತಿಹುದು ||
 ವಸುಧೀಶತನಯರ ಹಯಸಾಧಕದಿ ರಂ-| ಜಿಸುವುದೊಯ್ಯಾಳಿಯ ಬಯಲು ||
 ನೆನೆಯಿಸಿದುದು ಮಾನುಷೋತ್ತರಗಿರಿಯನು | ಕನಕದ ವಪ್ರವಿಸ್ತಾರ ||
 ಘನತರ ತೆರೆಗಳೆಂ ಪುಷ್ಕರವರವಾರ್ಧಿ | ಯೆನಲೊಪ್ಪಿತಲ್ಲಿ ನೀರಗಳು ||೩೮||
 ಜಲಖಾತಿಯೊಳು ನಿಚ್ಚ ನಾಗಿನಿಯರು ಬಂದು | ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುವಾಗವರ ||
 ಮೊಲೆಗಳೊಳ್ಳಣ್ಣೊಳ್ಳೆಣಸುವವಲ್ಲಿಯ | ಜಲಜಕುಡ್ಮಳ ಸೈದಿಲೆಗಳು ||೩೯||
 ಒತ್ತಿದ ಹುಲಿಮೊಗ ಪಗೆವಲ ಪುಲ್ಲಿಯ | ಮೊತ್ತವ ಪೊಲಬುದಪ್ಪಿಪವು ||
 ಕೊತ್ತಳಂಗಳು ಕೇಳ್ವ ಪಗೆವರಿಗತ್ತಳ | ಕೊತ್ತಳಂಗಳನಾಗಿಪವು ||೪೦||
 ಮುಗಿಲಟ್ಟೆಯೊಳಾಡುವ ಬೇಚರಿಯರ | ಮುಗಿಲುಮುಸುಕಲವರ್ಗಿತ್ತು ||
 ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿನಾಣ್ಣುವರ್ ಕಾಮಾಂಧಖಚರರು | ಮಿಗೆಪೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚುಗಳ ||೪೧||
 ಇನನ ವರೂಢದ ಗಾಲಿಗಳ್ವಾಯ್ವು | ತೆನೆತೆನೆಯಂಬುಗಂಡಿಯೊಳು ||
 ತೆನೆಗಳು ಪೊಯ್ಗು ಮೆಂದಳ್ಳಿ ಕಾಲ್ನೀಡದೆ | ಇನನ ಸಾರಥಿ ಪೆಳವಾದ ||೪೨||
 ವಿಲಸಿತಗಿರಿದುರ್ಗ ಕೋಂಟಿಯುನ್ನ ತಿಯಿಂದ | ಜಲದುರ್ಗಜಲಖಾತಿಯಿಂದ ||
 ಬಳಸಿದುದ್ಯಾನದಿಂ ವನದುರ್ಗವೆಂಬಿನ | ಪೊಳಲು ರಾರಾಜಿಸುತಿಹುದು ||೪೩||
 ತಿಳಿಗೊಳನಂತಿರೆ ಜಲಖಾತಿಯಂಬುಜ-| ದಲರಿನಂತಿರೆ ಪುರವರವು ||
 ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಿರಿಯಿರೆ ನೃಪಗೇಹ ಪೊಲ್ಲುದು | ಜಲಜಕರ್ಣಿಕೆಯೊಂದು ಸೊಬಗ ||
 ಪೆಣೆದೇಳ್ವ ಧೂಪಧೂಮಾಳಿ ಕವಿದ ಮುಗಿ-| ಲ್ಮಣಿರುಚಿ ಸುರಚಾಪವೆನಿಸಿ ||
 ಮಣಿಮಯಶಿಖರಗಳಿಂದೆಸೆವವು ರೋ-| ಹಣನಗವೆನೆ ಬಸದಿಗಳು ||೪೫||

ವಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗುತ್ತರಗಳನೀವ ಪ್ರ-| ವೀಣವಿದ್ವಜ್ಜನರಿದ ||
 ಮಾಣದೆ ವಿದ್ಯಾವುಂಡಪವಿಹವು ನೀ-| ರಾಣಿಯ ಶಿಖರಗಳೆಸೆಯೆ ||೪೬||
 ಎಣಿಸಿ ಕೊಂಡೆಯ್ತು ವರೆಂಬಿನೆ ಗೃಹಗಳು | ಗಣನೆಗಗ್ಗಳ ನೋಡಲೆಲ್ಲ ||
 ಮುಣಿಯುಹಮ್ಭ್ಯಂಗಳು ಪಾರರಾವ ಜಿ-| ನ್ನಣದೊಳಿವರೊ ಗೃಹಗಳ ||೪೭||
 ಅಂಬರಮುಣಿಯುಹಮ್ಭ್ಯಂಗಳ ಮೇಲೆ ದಿ-| ವ್ಯಾಂಬರಾಲಂಕಾರೆಯರು ||
 ಇಂಬಿಸಿ ಸುಳಿವರು ಪಾರನಾರಿಯರು ತಾ-| ವಂಬರಚರಿಯರೆಂಬಂತೆ ||೪೮||
 ಪುರವನಿತೆಯರತಿರೂಪವತಿಯರೆಂ-| ಜಿರವಸರಿದು ದಿವಿಜಿಯರು ||
 ಬರಲಮ್ಮರಾ ನಗುಗೆ ಜಾಣರು ತಮ್ಮ | ಸರಿಸೋಡಿ ಜರಿದಸರೆಂದು ||೪೯||
 ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳೆಂಬಿನ ಕೇರಿಕೇರಿಗ-| ಳೆತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡಹವು ||
 ಮತ್ತವರೊಳು ಸೋಮಸೂರ್ಯವೀಡಿಗಳಂತು | ಮೊತ್ತದ ಜನಪದವೆಸೆಯೆ ||೫೦||
 ಪರಿದಪ್ಪ ಜನಸಂಪದನನಿಟ್ಟಿಸಲೆಂ-| ದಿರದೆ ಪಲವು ಕಣ್ಣುಗಳ ||
 ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೆರೆದಳೆಂಬಿನ ಕಂಚುಗಾರರ | ಸುರುಚಿರ ಪಸರವೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೧||
 ಧಳಧಳಿಸುವ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಣ್ಣಳಿದು ಮ-| ತ್ತಲರಂಬು ಮದನಗೇಕೆಂದು ||
 ಸಲೆ ಕಟ್ಟಿ 1ಮಾರುವಂದದಿ ಪೂಮಾಲೆಯ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯರು ಮಾರುತಿಹರು ||
 ವನದೊಳು ಪುಟ್ಟಿದ ಮರಗಳಿವೆಮ್ಮಯ | ತನುಗಂಧಕೆಣೆಯೆ ತಾವೆಂಬ ||
 ಮುನಿಸಿನಿಂ ಕಲ್ಲೊಳಿಟ್ಟರೆವಮೊಲರೆವರು | ವನಜಗಂಧಿಯರು ಚಂದನನ ||೫೨||
 ನೋಟವಾತ್ರದೊಳು ನಿರಕ್ತರನೊಲಿದೆದೆ | ಗೋಂಟಿಯ ತಳಪಟಮಾಳ್ವ ||
 ಚಾಟುವೆಣ್ಣು ತಿಂಥಿಣಿಯಿಂದ ವೇಶ್ಯಾ-| ವಾಟ ರಾರಾಜಿಸುತಿಹುದು ||೫೩||
 ಅರಲ ಜಾಣನೆ ದೇವ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವೆ ಶಾಸ್ತ್ರ | ಧರೆಯೊಳಿನ್ನಿಲ್ಲ ಬೀರೊಂದು ||
 ಜಿರುದಿನುಗ್ಗ ಡದ ಬಿಂಕದ ಬಿಲೆವೆಣ್ಣುಗ-| ಳಿರಲೊಪ್ಪಿತಾ ಸೂಳೆಗೇರಿ ||೫೪||
 ಮದನನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪೊನ್ನ ಪೊತ್ತೆಗಿಯಿವನ | ಚದುರು ಕೈಗೊಳ್ಳುದೆಂದು ||
 ಬದರುತ್ತಿಲೆವಸರಿಗರೆತ್ತಿ ಪಿಡುವರು | ಮುದದಿ ಬಿಳ್ಳಿಲೆಗವಳಿಗಿಯ ||೫೫||
 ಪುರವನಿತೆಯರ ಮೈಗಂಪನುಂಡಕ್ಕಿಸ-| ಲರಿದೆನುಗಕ್ಕಾಷಧಿಯ ||
 ಇರದೀವುದೆಂಬಂತೆ ಗಂದಿಗವಸರದಿ | ಮೊರೆವಳಿನಿವಹ ರಾಜಿವುದು ||೫೬||

ಪಟ್ಟಿಪಟ್ಟಾವಳಿ ಚೀನಿಚಿತ್ರಾಂಬರ | ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಮಿಗಲೆನಿಸಿ ||
 ಒಟ್ಟಿಪ್ಪುವಲ್ಲಿ ದೂಸಿಗವಸರಗಳೊಂದು | ಕಟ್ಟಾಯತವನೇನೆಂಬೆ ||೫೮||
 ಗಟ್ಟಿಯ ತೂಕಬಣ್ಣಂಗಳ ದೂರದಿಂ | ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಂಡನಾತ್ರದಲಿ ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಪೇಚ್ಚಿಚ್ಚರಿಗರಿಪ್ಪರು ಸಾಲು | ಗಟ್ಟಿರೆ ನಾಣ್ಯರಾಶಿಗಳು ||೫೯||
 ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರನ್ನದೊಡವು ತಾವೆಂದೊಂ-| ದಿರವಾಂತು ಮಣೆವ ಸರಗಳು ||
 ಕರಮೆಸೆದಿಪ್ಪವು ಕುಂಭಜನೀಂಟಿದ | ಶರಧಿಯ ಪೇರೊಡಲೆನಿಸಿ ||೬೦||
 ಸಿರಿ ನೆಲಸಿದಳಲ್ಲಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯರ | ವರಭವನದೊಳೆಂದರಿದು ||
 ಶರಧಿಯ ತೆರೆಯ ತುಂತುರೊಳಹಿತಲ್ಪದಿ | ಹರಿಯೊರಗಿದನು ತಾಪದಲಿ ||೬೧||
 ಸರಗೊಳಿಸಿದ ಬೆಳ್ಳಿವೆಟ್ಟಂಗಳನಿಪೊಂ-| ದಿರವಾಂತ ಸೌಧಂಗಳಿಂದ ||
 ಕರಿ ಹಯ ಭಟರ ಸಂದಣಿಯಿಂದ ಮೆರೆವವು | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಕೀಲಿಗಳು ||೬೨||
 ಗರುಡಿವನೆಗಳೊಪ್ಪವೆತ್ತಿಹವಲ್ಲಿಯ | ಗರುಡಿಕಾರರೊಳು ಪೇತಾಳ ||
 ಸರಿಬಹೆನೆನುತಲಿ ಸೂಚಿಯಗ್ರದೊಳೇಗ | ಶಿರವಿಟ್ಟು ತಪಸು ಮಾಡುವನು ||೬೩||
 ಸುರನಿತಂಜಿನಿಯರ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವ | ಧರೆಯ ವೀರರು ಮಿಗೆ ಮಾಳ್ವ ||
 ಸುರುಚಿರಮಾಂಗಲ್ಯವೇದಿಕೆ ತಾನೆಂ-| ದಿರವಾಂತುದಂಕದ ಕಣಸು ||೬೪||
 ನೀಲದ ಮಣೆಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿದರೆನೆ ಗಜ-| ಶಾಲೆಯ ಮದಗಂಪಿಗಳಿಸಿ ||
 ಮೇಲಳಿವಿಂಡಿರೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರಗಳ | ಸಾಲ ಸಂಣೆಗಳೊಪ್ಪಿಹವು ||೬೫||
 ವಾಜಿಗಳಿವು ಕಂಡೊಟನನ ಹಯಂಗಳ | ತೇಜಗಡಿಸದಿರವೆಂದು ||
 ಓಜೆ ಕೈಮಿಗೆ ಮರೆಗೈದರೊ ತಾವನೆ | ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದಶ್ಚ ಶಾಲೆ ||೬೬||
 ಇಂಬುವೆತ್ತಿಹ ರಾಜಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಟ್ಟ ಪೀ-| ತಾಂಬರವೆನಿಸಿ ಪೊಮ್ಮದಿಲು ||
 ತಾಂ ಬಳಸಿಹುದವಳಿಕ್ಕಿದ ಮಕುಟ ತಾ-| ನೆಂಬಿನ ಕರುಮಾಡವಿಹುದು ||೬೭||
 ಕರುಮಾಡವಿದು ಮೇರುವದು ತಾನೆಂಬೊಂದು | ಪರಿಭೇದ ತಿಳಿಯದೆ ತನಗೆ ||
 ಸ್ಥಿರ ನೆಲಸಿತು ಧ್ರುಪವೆಂಬ ತಾರಗಿಯಂ-| ದೊರೆವುದೇನದರ ವಿಸ್ತರವ ||೬೮||
 ಕರುಮಾಡವನೇರಿ ಬಿನದಕಾರ್ತಿಯರು ಕ-| ತ್ತುರಿಯಲಿ ಹರಿಣನ ರೂಪ ||
 ಬರೆಯೆ ಚಂದಿರನೊಳು ಪುತ್ತಾಲವೊಲನೆಂ-| ದೊರೆವುದು ಲೋಕ ತಾನದನು ||೬೯||

ಗಿರಿಗಳು ಮಂದರಗಿರಿಯನೋಲಗಿಸಂತು | ಕರುಮಾಡಕನತಿದೂರದೊಳು ||
 ಹಿರಿಯುಪ್ಪರಿಗೆ ನಾಟಕಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ | ವರಮಣಿಹರ್ಯಂಗಳಿಹವು ||೨೦||
 ತದ್ವದೆಯುಗ್ರಕಾಳೋರಗಸಂಕುಳ-| ಮಿಪ್ಪ ವಲ್ಮೀಕದಂದದೊಳು ||
 ಇವ್ವುದಾಯುಧಶಾಲೆ ಭಂಡಾರದ ನಿಧಿ-| ಗೊವ್ವುವ ಕಾವು ತಾನೆನಿಸಿ ||೨೧||
 ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿ ಚಿತ್ರಮಂಟಪ ಹಿಂದೆ | ಸುತ್ತಿದ ಬಳ್ಳಿವಾಡಗಳು ||
 ಎತ್ತಿದ ಕೊಂಗಳಸಗಳಿಂದ ನೃಪಗೇಹ-| ಎತ್ತುದು ಕಣ್ಣೆ ಮೋಹನವ ||೨೨||
 ಕೆದರಿದ ಪೂವಲಿ ಗಾಜಿನ ನೆಲಗಟ್ಟು | ಪುದಿದ ಕತ್ತುರಿಯ ಕಾರಣೆಯು ||
 ಅದರೊಳು ಕಾಮನ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳೆನೆ | ಮದಯಸೌವನೆಯರಾಡುತಿಹರು ||೨೩||
 ಎತ್ತಣವಿವು ನಡೆದಾಡುವ ಚೆಲ್ವಿನ | ಚಿತ್ತಾರಗಳು ತಾವೆನಿಸಿ ||
 ಭಿತ್ತಿಗಳೊಳು ಪೊಳೆವವು ನಡೆದಾಡುವ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರ ನೆಳಲು ||೨೪||
 ತಡೆಯದೆ ತೂಗುಮಂಚದೊಳೊಲೆದಾಡುವ | ಕಡುಚೆಲ್ವೆಯರ ಜಿಡೆನೆಳಲು ||
 ಒಡನೆ ಕನ್ನಡಿನೆಲದೊಳಗಾಡೆ ನವಿಲುಗಳು | ತುಡುಕಿ ನಗಿಪವು ಪಾವೆಂದು ||೨೫||
 ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ಪಚ್ಚೆಯ ಲೋವೆಯ ಕಾಂತಿ | ಚೆಲ್ಲಿರೆ ಶಾಡ್ವಲಗೆತ್ತು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಮೊಗವಿಕ್ಕಿ ಮುಗ್ಧಮೃಗಗಳು | ಚೆಲ್ವೆಕಾತಿಯರ ನಗಿಪವು ||೨೬||
 ಅರಮನೆ ತಿಳಿಗೊಳ ಪೆಣ್ಣುಳು ಪೆಣ್ಣಂಚೆ | ಸ್ಥಿರಸಿಂಹಾಸನಮೆಂಬ ||
 ಸರಸಿಜಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳು ಜಯಂಧರನೆಂಬ | ವರರಾಜಹಂಸನೊಪ್ಪಿದನು ||೨೭||
 ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಾನೆ ಪುರುಷರೂಪನು ದಿವ್ಯ-| ತೇಜವೆರಸಿ ತಾಳ್ಕುದೆನಿಸಿ ||
 ರಾಜೇಂದ್ರನಿಪ್ಪನು ವಾಗ್ಗೇವಿವದನಸ-| ರೋಜದೊಳಿರೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ||೨೮||
 ರಜವಾರಡಿ ಕಂಟಕ ರಾಜಬಾಧೆ ವಾ-| ರಿಜಕೆಂದು ಸಿರಿಯದನುಳಿದು ||
 ನಿಜಗೊಂಡಳು ಸಾರಹೃದಯಸದ್ಗುಣಿಯೆಂದು | ವಿಜಿತಾರಿಜಯಭೂಪನೊಳು ||
 ತನ್ನಯ ರೂಪು ಜಯನ ಮುಂದೆ ಮೆರೆಯದೆ | ತನ್ನೊಳು ತಾ ನಾಣ್ಣಿ ಮದನ ||
 ತನ್ನ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಸುಡುವಾತನೆ ಕಾಮ-| ವಂ ನೆರೆ ತಾಳಿದುಮೇಶ ||೨೯||
 ಜಡಿಯಲವನು ಖಡ್ಗವನು ಪರರಾಯರ | ತೊಡೆಗಳು ನಡುಗಿ ಮತ್ತವರ ||
 ಪೊಡವಿ ಕಂಪಿಸೆ ಪೊಡವಿಯನಾಂತ ಶೇಷನ | ಪೆಡೆ ಕೊಂಕಿ ಕಡಲು ತುಳ್ಳುವವು ||
 ಮೊತ್ತದ ಪಗೆವರು ಸೆಣಸಿಯವಗೆ ಬಿ-| ನಿತ್ತೊಡಿ ಪೊಕ್ಕರಲ್ಲದೊಡೆ ||
 ಎತ್ತಣ ಕರಿ ಹಯ ಕಾಡೊಳು ಕಡಲೊಳ-| ದೆತ್ತಣ ನೀರ ಮಾನಿಸರು ||೩೦||

ಕರಮೆ ಪೂಸಿದ ಚಂದನ ತಾನಲ್ಲವೆ | ಧರೆಯೆಂಬುದವನ ಭುಜಕ್ಕೆ ||
 ಪಿರಿದೆನೆ ಕಮಲ ಫಣಿಪ ದಿಕ್ಕರಿಗಳು | ಶಿರವೆತ್ತಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿಹವು ||೮೩||
 ವಡಬಾನಳಿಂದ ರವಿಯಿಂದ ಫಣಿಪನ | ಪಡೆವಣಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಮಡಿಯ ||
 ಬೆಡಗುವೆತ್ತಿಪ್ಪುದು ಮೂರುಲೋಕದೊಳಾ | ಪೊಡವಿಪಾಲನ ತೀವ್ರತೇಜ ||೮೪||
 ಬೇಡೆ ಕೊಡುವ ಸುರತರು ಕಾಮಧೇನುಗಳ್ | ಗಾಡಿಕಾರನ ತ್ಯಾಗಕಣೆಯೆ ||
 ಬೇಡದ ಮುನ್ನ ಯಾಚಕರಿಗಿನ್ನೊಬ್ಬರ | ಬೇಡದಂತೀವನಾ ನೃಪತಿ ||೮೫||
 ಸರನಾಥಚಂದ್ರನ ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಕೆಯಿಂದ | ಶರಥಿ ಪೋಲ್ತವು ಪಾಲ್ಗಡಲ ||
 ಗಿರಿಗಳು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯ ಪೋಲ್ತವು ಸುರ-| ಕರಿಯ ಪೋಲ್ತವು ದಿಗಿಭಗಳು ||

ಪಡನ || ಮತ್ತಮಾ ರಾಜೇಂದ್ರಂ ವಿಜಯಧರ್ಮತಿಯಾಗಿಯುಂ ಗೋತ್ರಾಂ
 ಯಲ್ತು, ಜಿತಮದನನಾಗಿಯುಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ತು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮಾಲಿಂಗಿತನಾಗಿ
 ಯುಂ ಜಡಶಯನನಲ್ತು, ವಿವೇಕಚಾತುರ್ಯಚತುರಾಸನನಾಗಿಯುಂ ರಜೋಗುಣ
 ನಲ್ತು, ಲೋಕೈಕವೀರಮಿತ್ರನಾಗಿಯುಂ ಕರದಂಡಪ್ರಿಯನಲ್ತು, ಕುವಲಯಾಭಿ
 ರಾಮನಾಗಿಯುಂ ದೋಷಾಕರನಲ್ತು, ನಿತ್ಯದಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿಯುಂ ಧರ್ಮಾಂ
 ಧನಲ್ತು, ಝಷಕೇತುವಾಗಿಯುಮನಂಗನಲ್ತು, ಭೋಗಾವಭಾಸಿಯಾಗಿಯುಂ
 ದ್ವಿಜಿಹ್ವನಲ್ತು, ಸಕಲಭೂಭೃತ್ಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಮಿತ್ರರಾಜಭ್ರಮಣನಲ್ತು, ವಿವಿ
 ಧಗುಣರತ್ನಾಕರನಾಗಿಯುಂ ವಿಷಾತ್ಮಕನಲ್ತುಮಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ||

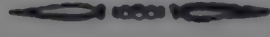
ವೀತರಾಗನೆ ದೇವ ಜಾತರೂಪನೆ ಗುರು | ಭೂತಹಿತವೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ತನಗೆ ||
 ಜಾತಿಜರಾಮರಣಂಗಳ ಕೆಡಿಸುವಂ-| ದಾತುರದಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿಹನು ||೮೬||

ನೆಟ್ಟನೆ ಮೂರುಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ರೂಪಿನಿಂ | ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟನೊ ಬಿದಿಯೆನಿಸಿ ||
 ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತು ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯೆಂಬ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಯಾ ನೃಪಗೆ ||೮೭||
 ತಳಿರಡಿ ಪೊಂಬಾಳಿದೊಡೆ ತೋರಪೊರವಾರು | ಸೆಳೆ ನಡು ಕಿರು ರೋಮರಾಜಿ ||
 ನಳಿತೋಳು ನೆಲೆವೊಲೆ ನಗೆವೊಗದಿಂದಲಾ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪುತ್ತಿಹಳು ||
 ಅಸಿಯ ಪುರ್ಬುಗಳಿಂದ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನು | ನೊಸಲಿನಿಂ ತೊಳಪೆಳೆವೆರೆಯ ||
 ಹಸುಳೆದುಂಬಿಯ ಪಂತಿಗುರುಳ್ಳಳಿಂ ಗೆಲ್ಪಳಾ | ಕುಸುಮಶರನ ಮಂತ್ರದೇವಿ ||
 ಅಂಚೆಯ ನಡೆಯಿಂದ ಧಳಧಳಿಸುವ ಬಳ್ಳಿ-| ಮಿಂಚನು ಕಡೆಗಣ್ಣಳಿಂದ ||
 ಇಂಚರದಿಂದ ವಿಸಂಚಿಯ ಗೆಲ್ಪಳಾ | ಪಂಚಶರನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ||೮೮||

ಅರಸಿನ ಕಾರ್ಯವ ಪ್ರಜೆಯ ಬಾಳ್ವೆಯ ತಾ-| ನೆರಡನು ತ್ರಾಸಿಗಟ್ಟಂತೆ ||
 ಸರಿಗಾಣ್ಣ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ ನಯಂಧರನೆಂಬ | ವರಮಂತ್ರಿಯಿಹನು ಭೂಭುಜಗೆ ||
 ಪರಿಕಿಸೆ ಮಕುಟವರ್ಧನರೆಂಟುಸಾಸಿರ | ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಸಂದಣಿಯಿಂದ | ನರನಾಥಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದನು ||೯೩||
 ನುಡಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಯಾವ ದೊರೆಗಳಾಗಲಿ ತುಟಿ | ಮಿಡುಕಲಿಲ್ಲ ವನೋಲಗದ ||
 ಕಡೆಕಟ್ಟ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನೆಂದರೆ ಜಗದೊಳು | ಪಡಿಯಾರು ಜಯಭೂಭುಜಗೆ ||೯೪||
 ವೀರಜಯಂಧರನಾಣೆಯೆಂದರೆ ಮೇಲೆ | ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಪಕ್ಕಿಗಳು ||
 ನೀರುಣ್ಣಲಮ್ಮದು ಕಾದ ಕಬ್ಬುನವೆಂದೊ-| ಡಾರು ಮಾರುವ ದಕ್ಷರದನು ||೯೫||
 ಬಟ್ಟೆಗಳೊಳು ಜಾಳಿಗೆಗಳು ಬಿದ್ದರೆ | ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮವು ಗೆದ್ದಲುಗಳು ||
 ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಕಪಿಗಳು ಪಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲವು | ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯನೇನನೆಂದಿ ||೯೬||
 ಪೆರತೇನು ಮರೆದೊಮ್ಮೆ ಪರವನಿತಾಜನ | ತರುಬಿದ ಪೂಗಂಪಿಗೆ ||
 ಎರಗಲಮ್ಮದು ಗಂಡುದುಂಬಿ ಪೆಣ್ಣುಂಜಿಗ-| ಳೆರಗಿದೊಡರಿಯೆ ನಾನದನು ||೯೭||
 ರಾಜನೆಂತಂತುಟು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದೆನಿಪೊಂ-| ದೋಜಿಯೊಳಾಳುತ ಧರೆಯ ||
 ರಾಜೇಂದ್ರ ರಾರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ ಸನ್ಮಾರ್ಗ-| ದೋಜಿಗೆ ತಲೆವಣಿಯೆನಿಸಿ ||೯೮||
 ಜನರನಿರದೆ ಜೋಗುಳೆಯಾಡಿಸುತಿಹ | ಮನುಜೇಶನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಜೋಗುಳೆಯ ಹಾಡುವಳೆಂ-| ಬನುವೆತ್ತ ನೀತಿ ತಪ್ಪುಗುಮೆ ||
 ಮಡದಿ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆ ಗರ್ಭಣಿಯಾಗಿ | ತಡೆಯದೆ ನವವಾಸ ತೀವಿ ||
 ಪಡೆದಳು ನಂದನನನು ಪೂರ್ವಯಾಮಿನಿ | ಪಡೆವಂತೆ ಮೃಗಲಾಂಛನನ ||೧೦೦||
 ಜಾತಕರ್ಮಗಳಾದಿಯಾದುತ್ತವಗಳ | ಭೂತಳ ಪೊಗಳೆ ತಾನೆಸಗಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸುತಗೆ ಶ್ರೀಧರನಾಮವಿತ್ತ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೊಂದನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೦೨||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಅಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨. ಪೃಥ್ವೀದೇವೀಪರಿಣಯಸಂಧಿ

ಒರೆವೆನು ಜಯಭೂಭುಜ ಸೃಷ್ಟೀದೇವಿಯು | ಪರಿಣಯವಾದ ಸತ್ಕಥೆಯು ||ಪಲ್ಲ||
 ಭೂಸುದತೀಶನೊಡ್ಡೊಲಗಪತ್ತಿರ-| ಲಾ ಸಮಯದಿ ಬಂದು ಸಭೆಯು ||
 ವಾಸವನೆಂದೆಂಬ ಪರದ ಪೊಕ್ಕನು ಪರ-| ದೇಶವ ಪೊಕ್ಕು ವಿಹರಿಸಿ ||೧||
 ವರರತ್ನಂಗಳ ಪುಂಜವನಿಕ್ಕಿ ಮೇ-| ಲರಿಸಿ ಚಿತ್ರದ ಪಟವೊಂದ ||
 ಇರದಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯದ-ಕೂಲನಿವಾಳಿಯು | ದೊರೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದನಾ ವಣಿಜ ||೨||
 ಧಾತ್ರೀಶ ಚಿತ್ತೈಸು ಪಿರಿದೆನೆ ಸ್ಥಲಜಲ | ಯಾತ್ರೈಗಳನು ಮಾಡಿ ಬಂದ ||
 ಸುತ್ರಾಮನ ಕಾಣ್ಕೆಯನೆಂದೆನುತಲಿ | ವೇತ್ರಹಸ್ತರು ಪೊಗಳಿದರು ||೩||
 ಕರ ಲೇಸು ಬಂದುದು ಕುಳ್ಳಿರೈ ವಾಣಿಜ್ಯ | ಪರದುಗೈದೈ ಬಹುದಿವಸ ||
 ಇರಿಸಿದ ಪಟದೊಳಿದೇನು ರೂಪೆನುತಲಿ | ಸುರುಳಿದೆರೆದು ನೋಡಿದನು ||೪||
 ಇದ ಕಂಡಮಾತ್ರದಿ ಯೋಗಿಗಳ್ಳನ್ನಯ | ಪದಕೆರಗುವುದೆಂದವರ್ಗೆ ||
 ಮದನನಟ್ಟಿದ ಕಾಗಜವೆನಿಸುವ ಚೆಲ್ವಿ-| ನೊದವಾದುದಾ ಚಿತ್ರಪಟವು ||೫||
 ಆಯತವಾಯ್ತು ಚೆಲ್ವಾಯ್ತಿದ ಒರೆವ ಕ-| ಟ್ವಾಯದ ಚಿತ್ರಿಗರುಂಟೇ ||
 ರಾಯನ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯೆ ಬರೆದುದೆಂ | ಬಾಯತದೋರಿತಾ ಪಟವು ||೬||
 ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಿ ಜುಮ್ಮೆಂದು ವೈಯೊಳು | ಮೂಡೆ ರೋಮಾಂಚನ ನೃಪನು ||
 ಮಾಡಿದ ಮಾಟದ ಮನುಜರಂತಾದ ಬ-| ಟ್ವಾಡಲಾನಂದಬಾಪ್ಪಗಳು ||೭||
 ರಸಚಿತ್ರದ ಪೆಣ್ಣು ಮರೆಗೊಂಡು ಮನ್ಮಥ-| ನೆಸೆ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿ ನೃಪನು ||
 ಬಸವಳಿದನು ಬಿಂಡಾದನು ಬಿಮರ್ದನಂ-| ದುಸುರ್ದನು ವಾಣಿಜ್ಯನೊಡನೆ ||೮||
 ಪರಮಸಖನು ನಮಗಹುದು ಕಾಣೈ ಪುಷ್ಪ-| ಶರನೆಸುವಂಜಿಗಿಮ್ಮುವನು ||
 ಗುರಿಯು ಮಾಡಿದೆ ಸಾಕು ವಾಸವ ಪೇಳಿವ | ತರುಣಿಯ ರೂಪಿನ ಪಟವು ||೯||
 ನರನಾಥ ಬಿನ್ನಹ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶಕ್ಕೆ-| ಸಿರಿಯೆನಿಸಿದ ಗಿರಿಪುರದ ||
 ಅರಸು ಶ್ರೀವರ್ಮಗೆ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂದೆಂಬ | ತರುಣಿ ಮತ್ತಪರೀವರ್ಗಿ ||೧೦||

ಹರವರ್ಮನೆಂದೆಂಬ ಕುವರ ತಾನುದಿಸಲು | ಕರರೂಪವತಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ಪರಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳು ಪುಟ್ಟಿದ | ಸಿರಿಯೆನಲುದಿಸಿ ಬೆಳೆದಳು ||೧೧||
 ಆ ಪೆಣ್ಣು ವ್ರತಗುಣಚಾರಿತ್ರಶೀಲಸ್ವ- | ರೂಪವಿಲಾಸವ ನಾನು ||
 ದ್ವೀಪಾಂತರದೊಳು ಕೇಳಿದ್ವಿ ಶ್ರೀವರ್ಮ- | ಭೂಪತಿಯೋಲಗವೊಕ್ಕು ||೧೨||
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ರತ್ನವ ಕಾಣಿಕೆಗೊಡ- | ಲಿರದೆನಗುಚಿತಾಸನವ ||
 ದೊರೆ ಯಿತ್ತು ಸಿಮ್ಮಯ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ | ಪರಮಸಂತೋಷವನೆಯ್ದೆ ||
 ಕುಡಿಮಿಂಚು ಪೆಣ್ಣು ರೂಪವನಾಂತಿಕೆಯೊಳು | ನಡೆತಂದುದೊ ತಾನೆನಲು ||
 ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಪೊಂದಟ್ಟಿಯ | ಪಿಡಿದೈತರುತಿರ್ದಳಾಗ ||೧೪||
 ಬರುತಿರ್ಪ ಪೆಣ್ಣು ನಿಯಾಸ್ಯಚಂದ್ರಮನಿಂ- | ದರಸಿನ ಹೃದಯಾಂಭೋಧಿ ||
 ಕರ ಪರ್ಚಿತಮ್ಮಯ ನೇತ್ರೋತ್ಪಲಗಳು | ಪರಮಸಂತಸವೆಯ್ವಿದುವು ||೧೫||
 ಅಡಿಗಳಾರೆಮಗೇತಕೆ ನಾಸಿಕವಾರ | ಪಡೆದಿದೊಡವಳ ಮೈಗಂಪ ||
 ಒಡಲು ಬಿರಿಯಲುಂಬಿನೆಂಬಂತೆ ಜಿನುಗತ | ಒಡನೆ ಬಂದುವು ತುಂಬಗಳು ||೧೬||
 ಅಂಬುಜವನದೊಳಾಡುವ ಪೊಸ ಸಿರಿಯೋ ತಾ- | ನೆಂಬ ಸೌಭಾಗ್ಯದೇಳೈಯಲಿ ||
 ಕೆಂಬಜ್ಜಿಗಳು ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳು ಪ್ರತಿ- | ಬಿಂಬಿಸುತಿರೆ ಬಂದಳವಳು ||೧೭||
 ಜಿನಸಿದ್ದ ಶೇಷಯನಪ್ಪಾಜಿ ಕೈಕೊಳ್ಳು- | ದೆನುತ ಪೊಂದಟ್ಟಿಯ ನೀಡೆ ||
 ಘನತರವ್ರತಶೀಲಯುತೆ ನೀನೆ ಮುಡಿಸೆಂ- | ದಿಸಿಸು ಬಾಗಿದ ಸಿಜಶಿರವ ||೧೮||
 ತಳದ ಪೊಂಬಟ್ಟಲ ಕೆಳದಿಯ ಕೈಗಿತ್ತು | ನಲವಿನಿಂ ನಳಿತೋಳ್ಗೊಳ್ಳಿತ್ತಿ ||
 ಇಳೆಯಾಣ್ಮನ ಮಣಿಮಕುಟಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಯಲರ ಮಾಲೆಯ ಸೊಡಲವಳು ||
 ಮಗಳೆ ಬಾರಾ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ನೀನೆನುತಲಿ | ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ||
 ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಪೆಣ್ಣು | ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಂದವನು ||೨೦||
 ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳೆವೃತಿರ್ಪನೌ ನಿನಗೊರನಹ | ನಲ್ಲನವನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ||
 ಸೊಲ್ಲಿ ಸಬೇಕೆನ್ನೊಡನೆನೆ ನಮ ನಗು- | ತೊಲ್ಲನೆ ತಲೆವಾಗಿದಳು ||೨೧||
 ನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯುಪವಾಸವ್ರತದೊಂ- | ದುನ್ನತನೋಂಪಿಯ ನೋಂತೆ ||
 ಇನ್ನು ಪಾರಣೆಯ ಮಾಡತಿವೇಳೆಯಾಯ್ತೆಂದು | ಕನ್ನೆಯ ಕುರುಳ ತಿದ್ದಿದನು ||
 ಅನಿತರ ಮೇಲಾ ಕುವರಿಯಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು | ಜನಪಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ನಡೆದಳು ಮೈಗಂಪಿಗೆ | ಜಿನುಗುತ ತುಂಬವಿಂಜೆಯ್ದೆ ||೨೩||

ಆ ಸಮಯದಿ ನಾನೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದವ-| ನೀಶ ಜಿನ್ನಹ ಪೋಷಿಸೆಂದೆ ||
 ವಾಸವ ನಿಲ್ಲಿಂದೆಂಟುದಿವಸವೆನ್ನ | ಭೂಸುಂದತೀಶ ಮನ್ನಿಸಿದ ||೨೪||
 ವರಚಿತ್ರಪರಿಣತೆಯೆಂಬಳ ಕೈಯಲಾ | ತರುಣಿಯ ರೂಪಿನ ಪಟವ ||
 ಬರೆಸಿ ಮುದ್ರೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮಡಗಿದು ಕೊಡೆ ನಾ-| ನೊರೆವುದೇನವನ ವಿನಯವ ||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡೆಯ್ತು ಪಾಂತರ-| ದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಡಗುಗಳೇರಿ ||
 ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕತಿಸಯ ದಿವಸಕೆ ಬಂದೆನೆಂ-| ದೆಲ್ಲವ ಪೇಳ್ದನಾ ವಣಿಜ ||೨೫||
 ಪರದನ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕುಲವೃದ್ಧರಾಸ್ಯವ | ನರನಾಥ ಸಿಟ್ಟಿ ಸಲವರು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯವಿದರಿಕೆಮು ಮನುಜರ | ತೆರಳಿಸೆಂದರು ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ||೨೬||
 ಅರಸಾ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯ | ತೆರಳಿಸೆ ವಾಸವನೆರಸು ||
 ಅರಮನೆಯನು ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ಹೊರಹೊಂಟ-| ನೆರಡನೆ ದೊರೆಯವನಲ್ಲೆ ||
 ಸುಜನರು ಶುಚಿಗಳು ಹೇಮವರ್ಣರು ವಾ-| ರಿಜಭವಗಿಣೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗರು ||
 ದ್ವಿಜರೀವರಿದಿರೆ ಬಂದರು ವಾಯಸ ಮುಂದೆ | ಗಜಮುಟ್ಟದೊಳು ತಿದ್ದಿದುದು ||
 ಮದನನ ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾನೆನಲೋರ್ವ | ಸುದತಿ ಮಹಾರೂಪವತಿಯು ||
 ಇದಿರಾಗಿ ಪೂರ್ಣಕುಂಭವ ತಂದಳು ತೋಳ | ವೊದಲ ಬೆಡಗು ಜೀರೆ ಸೊಬಗ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಯೊಂದೆಳೆವೆಣ್ಣಿ ದಿರಾಗಿ | ನಡೆತಂದು ಪೂವಾಲೆಯನು ||
 ಕುಡಲದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡತಿಹರುಷದಲವ-| ರಡಿಯಿಟ್ಟರೇನ ಪೇಳುವೆನು ||೨೭||
 ಇದಿರೆಯ್ದುಂದುದು ಸುರಭಿಯಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ | ಯಿದಿರೆ ಬಂದುದು ಕಲಿವೃಷಭ ||
 ಇದಿರೆ ಬಂದುದು ಸುರೆ ತೀವಿದ ಘಟ ಮುಂ-| ದಿದಿರೆ ಬಂದುದು ಮಾಂಸಖಂಡ ||
 ಹಸುಬ ಹಾಲ್ವಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಶಕುನವಕ್ಕಿ | ಯುಸುರ್ದವು ಶುಭವಚನಗಳ ||
 ಬಸೆದು ಜಂಬುಕವಾದಿಯಾದ ಮೃಗಂಗಳು | ಹಸನಾದ ಶಕುನದೋರಿದುವು ||೨೮||
 ಈಪರಿ ಶುಭಶಕುನಗಳ ಕೈಗೊಳುತ್ತವ-| ರಾ ಪೆಣ್ಣಿಹ ಪುರಿಗೆಯ್ತಿ ||
 ಏಪೇಳ್ವೆ ಪೊಕ್ಕರುತ್ತಾಹದಿ ಶ್ರೀವರ್ಮ-| ಭೂಪತಿಯೊಡ್ಡೊಲಗವ ||೨೯||
 ಮಣಿಮಯಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ಭೂಭುಜಾ-| ಗ್ರಣಿ ಯಿರೆ ಸಚಿವವಾಸವರು ||
 ಮಣಿಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾದಿ ಪಾವುಡವಿತ್ತು | ಮಣಿದರು ತಮ್ಮಯ ಶಿರವ ||೩೦||
 ನರನಾಥ ಚಿತ್ತೈಸಿತ್ತ ಕನಕಪುರ-| ದರಸನ ಸಚಿವೋತ್ತಮನು ||
 ಪರದ ಶಿರೋಮಣಿ ವಾಸವನೀತನೆಂ-| ದೊರೆದರು ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ||೩೧||

ಬನ್ನಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಮೆನುತುಚಿತಾಸನದೋರಿ | ಮನ್ನಿಸಿಯವರನಾ ನೃಪನು ||
 ತನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಪೊಗ ನೋಡಿ ನುಡಿದನಂ-| ದುನ್ನತಾಸಂದ ಕೈಮಿಗಲು ||
 ಅರಮನೆಯಲಿ ವಾಸವನಿಗಾಗಲಿ ಮಿಕ್ಕ | ಪರಿವಾರ ಸಹ ನಯಂಧರನ ||
 ಕರಮೆ ಸಂತೈಸು ನೀನೆನೆ ಕೇಳಿ ಯಾ ಮಂತ್ರಿ | ಕರೆದೊಯ್ದು ವಿನಯದೊಳವರ ||
 ವಾಸವನನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆನ್ನಯ | ವಾಸಕೆನುತ ಹರಿವರ್ಮ ||
 ಆ ಸಮಯದೊಳೆದ್ದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ವಿ-| ಲಾಸದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ದೊರೆಯ ||
 ಆ ಮರುದಿವಸದುದಯದೊಲಗದೊಳು | ಭೂಮಿಾಶ್ವರೆ ನಯಂಧರನು ||
 ಸ್ವಾಮಿ ಬಿನ್ನಹ ನಮಗುಂಟೆನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ | ನೇಮದಿ ನೃಪ ತತ್ಸಭೆಯ ||೪೦||
 ಅವನಿಸನೋರ್ವ ಕುಮಾರನೋರ್ವನು ಮ-| ತ್ತವರ ಪ್ರೇಮದ ಮಂತ್ರಿಯೋರ್ದ ||
 ಇವರೀರ್ವರುಳಿದೊಲಗ ಹರೆಯಲು ಮೇ-| ಲ್ತಿವರಿಸಿದನು ನಯಂಧರನು ||೪೧||
 ಕನಕಪುರದ ಜಯಭೂಭುಜ ನಿಮ್ಮಯ | ತನುಜಾತೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರ ||
 ತನಗೊಲಿದೀವುದು ಪರಿಣಯವಿಧಿಯೊಳೆಂ-| ದನುರಾಗ ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ||೪೨||
 ಬೀಯಗಮನೆ ತಮಗಾದುದರಿಂದೆಮ್ಮ-| ನೊಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ||
 ರಾಯ ನೀ ಕೊಡು ನಿನ್ನ ಕುವರಿಯನೆಂದತಿ | ಪ್ರಿಯವಚನವ ದೋರಿಸನು ||೪೩||
 ಇಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕುಲವೃದ್ಧರುಗಳ ಭೂ-| ಕಾಂತ ಬರಿಸೊಂದವರು ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಪೇಳಿದರು ನಯಂಧರನೊಳು | ಮುಂತಪ್ಪ ಕಾರ್ಯದ ಹದನ ||೪೪||
 ಕನಕಪುರವನಾಳ್ವ ಜಯಭೂಭುಜನಿಗೆ | ವನಿತಾಮನೆಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ಮನದನ್ನಳಹಳೆಂಬ ಮುನಿವಾಕ್ಯವೆಮಗುಂ-| ಟನುವಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮಯ ಬರವು ||
 ಎಂದಿಂತು ಕುಲವೃದ್ಧರೊರೆಯೆ ಕೇಳ್ಲೆಲ್ಲರಾ-| ನಂದವಡೆದು ಲಗ್ನವನು ||
 ಅಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸೆ ಸವಿಾಸವಾಗಿರಲದ-| ಕೆಂದನಿಂತೆಂದಾ ರಾಯ ||೪೫||
 ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊರೆಂಬ ಹಮ್ಮುಗಳೆಮಗಿಲ್ಲ | ನಮ್ಮಯ ಹರಿವರ್ಮವೆರಸು ||
 ನಿಮ್ಮೊಡನೆಯ್ತೆ ತನುಜಾತೆಯನೆಂದು | ಸಮ್ಮತವಾಕ್ಯದೋರಿದನು ||೪೬||
 ಪರನಾರ್ಥವಿದು ದೇವರ ನುಡಿ ಡಂಬಕ-| ದಿರನಿನಿಂದೇನುಂಟು ಫಲವು ||
 ವಿರಚಿಸಬಹುದಿಲ್ಲ ಬಂದಿಯುತ್ಸಹವನೆಂ-| ದೊರೆದರು ಕುಲವೃದ್ಧರಂದು ||೪೭||
 ಆ ನುಡಿಗೇಳುತ ಚಿತ್ರಮಂಟಪಕೆಯ್ತಿ | ಮಾಸವಸತಿ ರಾಗಿಯನು ||
 ತಾನಾಗ ಬರಿಸಲು ಬಂದಳವಳು ಸ-| ಮ್ನಾನ ಕೈ ಮಿಗೆ ರಾಯನೆಡೆಗೆ ||೪೮||

ದೇವಿ ಕೇಳೆಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವ | ಭೂವರ ವಿವರಗಾಣಿಸಲು ||
 ದೇವ ನೀ ಕಂಡುದೆ ಕಾರ್ಯವೆಂದೆನುತಲಂ-| ದಾ ವಧೂಮಣಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||೫೦||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಪೆಂಡವಾಸದ ತಂಡವ | ಬರಿಸಿ ನಂದನೆಗೆ ಮಜ್ಜನವ ||
 ವಿರಚಿಸಿ ಪಜ್ಜಾಭೋಜನವಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳ | ಹರುಷದಿ ನೆಗಟ್ಟರಾ ದವಸ ||೫೧||
 ಚಂದದಿ ಪೊಳಲು ಸಿಂಗರವಾದುದು: ತಾಳಿ-| ಬಂದಿಯು ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ||
 ತಂದು ಕಟ್ಟಿದರು ಕನ್ನಿಗೆ ಸತಿಯರು ವಾದ್ಯ-| ಸಂದೋಹ ಜಗವನಂಡಲೆಯೆ ||೫೨||
 ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ ಚೇನಿಚೇನಾಂಬರ ಗಂಧ | ಕತ್ತರಿ ಪೂಮಾಲೆಗಳನು ||
 ಇತ್ಯಳು ಪೊಂಬಡಲಿಗೆಯೊಳು ಶ್ರೀಮತಿ | ವೊತ್ತದ ಸ್ತ್ರೀಸಂಕುಲಕೆ ||೫೩||
 ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹಿಡಿದುದಾಗಳೆ ತೋರ | ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಗಳ ಹರಸಿ ||
 ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯ ಮಸ್ತಕದೊಳು ನಳಿತೋಳ್-| ಳೆತ್ತಿ ನೂಸಿದರು ನೀರೆಯರು ||
 ವಾರದೊಡಿಗೆಯಾದಿ ದಿವ್ಯಭೂಷಣಗಳು | ಸೇರಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ||
 ಆ ರಾಣಿ ಸುತೆಗಿತ್ತು ಹರಸಿ ತಳೆದಳಾಗ | ಚಾರು ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳ ||೫೪||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಜನನಿಗೊಂದಿಸಿ ಪಿತಗೆರಗಿ ಮ-| ತ್ತೆಲ್ಲರಿಗವನತೆಯಾಗಿ ||
 ಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕಂಬನಿ ಬಟ್ಟಾಡುತ್ತ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಡರಿದಳು ||೫೫||
 ಅರಗಿನ ಮುದ್ರೆ ದುಕ್ಕೂಲದ ಪನ್ನಂಗ | ವರಮಣಿಮಯ ವಜ್ರದಟ್ಟಿ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕಾಸಿನ ಭಟರು ವೆರಸಿ ರಾಯ | ತೆರಳಿಸಿದನು ನಂದನೆಯ ||೫೬||
 ಹಿಂದೊಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳು ಸಾಕಿದ ದಾದಿ | ಯಂದಳೆಗಳು ಮುನ್ನೂರು ||
 ಚಂದದಿ ಕುಳಿತೆಯ್ದುವ ಸಖಿಯರ ವಾಜಿ-| ವೃಂದವನಾರು ಲೆಕ್ಕಪರು ||೫೭||
 ಸರಿವರೆಯದ ಕೆಳದಿಯರಿಚ್ಛಾಸಿರ | ಕರಿಹಯಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||
 ಅರಗಿಳಿ ನವಿಲು ಪಾರಿವ ಮುಂತಾದುವ | ತೆರಳಿಸಿದನು ಸುತೆಯೊಡನೆ ||೫೮||
 ಪಟ್ಟಿ ಚೇನಾಂಬರದಿವ್ಯಭೂಷಣಗಳ | ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||
 ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಾರ ಬಂಡಿ ಕೀಲಾರವ | ನೆಟ್ಟನೆ ನೃಪ ತೆರಳಿಸಿದ ||೫೯||
 ಬೆಟ್ಟವೆಂಬಿನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಮುಂ-| ದಿಟ್ಟರಮನೆಗುಡುಗೊರೆಯ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ನೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರಾನಂದಾಶ್ರ | ಬಟ್ಟಾಡೆ ಸಚಿವವಾಸವರು ||೬೦||
 ಎಡಬಲದೊಳು ಬಂದೊಳಿಗದವರಿಗೆ | ಹಿಡಿಹೊನ್ನುಗಳ ತಾವು ಕೊಡುತ ||
 ನಡೆದರು ಕೈಯಾಂತ ಯಾಚಕಸಂದೋಹ-| ಕೊಡೆದು ಕೊಡುತ ಜಾಳಿಗೆಗಳ ||

ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೇರಿ ನಿಜವಾಹನಂಗಳ | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಮೊತ್ತವೆರಸು ||
 ಹರಿವರ್ಮ ನಗರಿಯ ಮೊರವಂಟ ಕೆಂಧೂಳ | ಮೊರಳಿಯೊಳಾಗವ ಹೂಳಿ ||೬೩||
 ಎಡಬಲದೊಳು ದಾಟುಯರಂದಳಗಳು | ನಡುವೆ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ||
 ಕಡುಸಿನ ಭಟರು ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಯ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ | ನಡೆದುದು ಸೇನೆಯೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೪||
 ನದಿನದಗಳ ತೀರವಿಡಿದು ಬಿಡುತ ಬೀಡ | ಮುದದಿ ಬರುತ ನಯಂಧರನು ||
 ಚದುರಿಸಿದಟ್ಟಿದ ಚರನ ಬೀಗದೊಳೀ | ಹದನ ಸೂಚಿಸು ರಾಯಗೆನುತ ||೬೫||
 ಚರನೆಯ್ವಿ ಕನಕಪುರವ ಪೊಕ್ಕು ರಾಯನೊ- | ಳೊರೆಯ ಕನ್ನಿಕೆ ಬಪ್ಪ ತೆರನ ||
 ಹರುಷದೊಳಿತ್ತ ಸಂದವಗಂಗಳಿತ್ತನ | ಸುರುಚಿರ ಪೊನ್ನ ರಾಶಿಯನು ||೬೬||
 ತನ್ನಯ ಗಡಿಯಿಂದ ಗಾವುದಕೊಂದೊಂದು | ರನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಮಾಡಗಳ ||
 ಸನ್ನುತವೆತ್ತು ಮಾಡಿಸಿದನು ಪೊಳಲೊಂದು | ಚೆನ್ನವನೀನ ಪೇಳುವೆನು ||೬೭||
 ಕನ್ನಡಿದೋರಣ ಬಣ್ಣಸರದ ಗುಡಿ | ಯುನ್ನತಮಣಿಗುರುಜುಗಳು ||
 ಪನ್ನೀರ ಚಳೆಯ ಪೂವಳಿಗಳಿಂದೆಸೆದುವು | ಬಿನ್ನಣವೆನೆ ಬೀದಿಗಳು ||೬೮||
 ಇದೆಯಿದೆ ಗಡಿ ಮುಟ್ಟ ಬಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ | ಕುದುರೆಮಂದಿಯ ಸಿಂಗರಿಸಿ ||
 ಇದಿರಾಗಿ ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಕಳುಹಿದನೇಂ | ಚದುರನೊ ಜಯಭೂಭುಜನು ||
 ಪುರವರದೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ | ಯರಸುಮಕ್ಕಳ ಮೊತ್ತವೆರಸು ||
 ಸರನಾಥನಿಡಿರುಗೊಂಡುಭಯ ನಿಬ್ಬಣಸಹ | ಮರಳಿದ ಪುರಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||೭೦||
 ಬಿಳತಿಗೆಗಣ್ಣ ಬಿಳ್ವೆಳಗು ಬಿಳ್ವಿಂಗಳ | ಬಳಗವೆಂಬಿನ ಪಸರಿಸಲು ||
 ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರಾನನೆಯರು ನೋಡಿದರು ನಿಂದು | ನೆಲೆವಾಡಗಳಲಿ ಸಾಲ್ಕೊಂಡು||
 ಬಿಳದಿಂಗಳು ಮುಸುಕಿದ ಕುವಲಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ- | ಯೊಲು ಕಣ್ಮನಕಿಂಬುವೆತ್ತು ||
 ತೊಳಪ ಶಾಲಿಯ ಪನ್ನಂಗದೊಳೊಪ್ಪುವ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ಕಂಡರವರು ||೭೨||
 ಇವಳೆಮ್ಮ ನೃಪನ ಚಿತ್ತವ ಸೋಲಿಸತಕ್ಕ | ಯುವತಿ ಮತ್ತಿವಳಗ್ರಜನು ||
 ಅವನೀಗ ಹರಿವರ್ಮ ನೂತನಮದನನೆಂದವನ ನೋಡಿದರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ||೭೩||
 ಪೊಳಲ ಜನಂಗಳೀ ಪರಿ ನೋಡುತಿರೆ ನೃಪ- | ನಿಳಯಕೆ ಬಂದು ಭೂಭುಜರು ||
 ಇಳಿದರು ವಾಹನಂಗಳ ವೇತ್ರಧಾರಿಗ- | ಕುಲುಕು ಬಿನ್ನಣಿಸೆ ಬಿಂಕಗಳ ||೭೪||
 ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯುಭಯಚಾಮರ ಮೇ- | ಲೆತ್ತಿದ ಬಿಳುಗೊಡೆ ಮೆರೆಯ ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆ ಬಂದಳು ಸತಿಯರ | ಮೊತ್ತದಂದಣಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭೫||

ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳ | ಸಲ್ಲಿಲೆ ಮಿಗೆ ತಂದೆತ್ತಿ |
 ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಳಿದರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕಳು ಕಬ್ಬು-| ಪಲ್ಲಸ್ತಿಸಿರೆಯೆನಲವಳು ||೨೬||
 ಹರಿವರ್ಮಗೆ ತನ್ನರಮನೆಯಲಿ ಮಕ್ಕಳು | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಸಂದಣಿಯ ||
 ಅರಮನೆಯುಲುಪೆ ಕೀಲಾರಗಳಾದಿಯ | ಪಿರಿದುಪಚರದಿ ಮನ್ನಿಸುತ ||೨೭||
 ಎನ್ನಯ ಹೃದಯಸಖನು ನೀನಹುದೆಂದು | ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡೆ ನಾನೆನುತ ||
 ಸನ್ನುತಮಪ್ಪಡುಗೊರೆಗಳಿಂದಾ ರಾಯ | ಮನ್ನಿಸಿದನು ವಾಸವನ ||೨೮||
 ವರಸುಣಿಮಯಮಪ್ಪ ಮಾಂಗಲ್ಯಮಂಟಪ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಜಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಯೊಳು ||
 ತರಗೊಂಡ ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯಂಗಳೊಳು ಸಿಂ-| ಗರವಾದುದೇನ ಪೇಳುವೆನು ||೨೯||
 ಹರಿವರ್ಮ ತನ್ನನುಜಾತೆಯ ಜಯಧೂ-| ವರನಿಗೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳು ||
 ಧರೆಪೊಗಳ್ವಿನ ಕೈಧಾರೆಯನೆರೆದನು | ಕರಮೆಸೆವಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳು ||೩೦||
 ಆದುವು ನಾಗವಲಿಯು ಕಂಬವಲಿಯು ಮ-| ತ್ತಾದುವಂತೊಸಗೆಯಕೌತಲವು ||
 ಆದುವನೋಸ್ಯಮಪ್ಪಡುಗೊರೆ ಯಾಚಕ-| ರಾದಿಯ ಸಕಲಜನರಿಗೆ ||೩೧||
 ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ಜಯಧೂ-| ಪೋತ್ತಮನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅತ್ತಲು ಹರಿವರ್ಮ ಗಿರಿಪುರಕ್ಕೆದಿದ-| ನಿತ್ತಲವರು ಸುಖಮಿರಲು ||೩೨||
 ಮನದನ್ನಗನುಕೂಲನಾಯಕಿ ತಾನಾಗಿ | ತನುವೆರಡಸು ವೊಂದೆನಿಸಿ |
 ವನಿತಾಮಣಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ತಾನಿರುತೊಂದು | ದಿನದ ಪ್ರಭಾತಕಾಲದೊಳು ||೩೩||
 ಪುರದ ಸೊಬಗ ನೋಡ ಬಂದು ತಾರಾಳಿಯ | ನೆರವಿವೆರಸು ಮೇಘಪಥಕೆ ||
 ತೆರಳುವ ಶಶಿಲೇಖೆಯೆನೆ ಸಖಿಯರ ಮೊತ್ತ | ವೆರಸಡರಿದಳು ಮಾಡವನು ||೩೪||
 ಸುರಸತಿಯರಿಗೆವೆಯಾಟದ ಸೊಬಗ ತಾ-| ನಿರದುಪದೇಶ ಗೈಯಲ್ಕಿ ||
 ಭರದಿಂದಾಗಸಕೆಯ್ದು ವಂತಾ ರಾಣಿ | ಕರುಮಾಡವನಡರಿದಳು ||೩೫||
 ಕರೆಯಿಲ್ಲದ ತುಂಬುವೆರೆಯೊ ತಾನೆಂಬಿನ | ಮೆರಹುದೋರಲು ನಿಜವದನ ||
 ನೆರೆವೆಣ್ಣಳರಸಿ ನೋಡಿದಳು ದಿಗಂತವ | ತುರುಗೆ ತನ್ನಯ ಕಣ್ಣೆಳಗು ||೩೬||
 ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಪ್ಪವಡಿಸಲಂದು ಪೂರ್ವದಿ-| ಗ್ವನಿತೆ ತಾನಿರದೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದ ||
 ಅನುಪಮ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯೊ ತಾನೆಂಬಿನ | ದಿನಕರನುದಯದೋರಿದನು ||೩೭||
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ತಿಮಿರಗಜವ ನಿಜಕರದೊಳು | ಸೀಳಿ ನೆತ್ತರ ಕೆಂಪಿಸೊಳು ||
 ಬಾಲಕೇಸರಿಯಿದುರ್ದೆನಿಸುವ ರವಿಯನಂ-| ದಾ ಲಲಿತಾಂಗಿ ನೋಡಿದಳು ||೩೮||

ಧರೆಯೊಳುನ್ನ ತವೆತ್ತ ಭೂಭೃನ್ನಿ ಜಯದ | ಶಿರಕೆ ಪೊಳೆವ ಮಂಡಲಾಗ್ರ ||
 ಕರವ ನೀಡುತ ರಾಜಪುತ್ರ ತಾನೆಂಬೊಂ-| ದಿರವಾಂತ ದಿನನಾಯಕನ || ೮೯ ||
 ಕಂಡವಳಿಂತೆಂದೆಣಿಸಿದಳಂತಪ್ಪ | ಗಂಡುಮಗನ ಪಡೆದಳಿಗೆ ||
 ಮಂಡಲಮೂರೊಂದು ತೃಣಕೆ ಸಮಾನಮೆಂ-| ದಿಂಡೆಯಾಡಿದಳು ಕಂಒಸಿಯ ||
 ಬಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ಪಕ್ಕವಲುಗುತ ಕೊರಲೆತ್ತಿ | ಬಾಯ ಬಿಡುವ ಮರಿಗಳಿಗೆ ||
 ಬಾಯೊಳು ಬಾಯಿಟ್ಟು ಕುಟುಕೀವ ಪಾರಿವ-| ದೊಯ್ಯಾರವನು ಕಂಡಳೊಡನೆ ||
 ಹಲಗೆ ಸಂಪುಟ ಕಂಟ ತಾಳಪತ್ರಗಳಾಂತು | ಪೊಳಲ ಪೀಠಿಯೊಳೊಜೆವೆತ್ತು ||
 ತಳುವದೊಡುವ ತಾಣಕೆಯ್ಪುವ ಮಕ್ಕಳ | ಬಳಗವ ಕಂಡಳಾ ಚಾಣೆ || ೯೦ ||
 ಸೋಗೆದೆಗೆದ ಕಾವಿಯ ಕಾಸೆ ಚಲ್ಲಣ | ಲಾಗಿನ ಕುಲ್ಲಾವ ಮೆರೆಯೆ ||
 ಲಾಗಿಸಿ ಪೊಯ್ಪುತೊಡ್ತುತ ರಾಜಕುವರರು | ಪೋಗುತಿರ್ದರು ಸಾಧನೆಗೆ ||
 ಇಂತಪ್ಪ ತೆರನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪೃಥ್ವಿಮಾದೇವಿ | ಯಂತರಂಗದೊಳೆಣಿಸಿದಳು ||
 ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವೇನು ಸುಡುಸುಡು ಮುನ್ನ ನಾ | ನೋಂತವಳಲ್ಲ ನೋಂಪಿಯನು ||
 ಸೆಳೆನಡು ಬೆಳೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗರ್ಭಭಾರದಿ | ಸುಳಿದಾಡಿ ನವಮಾಸ ನೆರೆಯೆ ||
 ಹಲವು ಮಾತುಗಳೇನು ಸುತನ ಪಡೆವ ಭಾಗ್ಯ | ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲರಿಗುಂಟೆ || ೯೧ ||
 ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಸೊಡರ್ವಟ್ಟನಿಟ್ಟು ತೊಪಿರಿವ್ರತ | ಬೆಳಗ ದಿಟ್ಟಿಯ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ||
 ನಲವಿನಿಂದಿಟ್ಟು ಬೋಗುಳವಾಡಿ ನಾನೆಂ-| ದೆಳೆಗೂಸ ಸಂತ್ಯಸುವೆನು || ೯೨ ||
 ಅಂಬುಜದೊಳು ಸುಳಿವಳಿವಾಲೆಗಳೆನೆ | ಬಂಬಲುಗುರುಳನೊಲೆವ್ರತ ||
 ಅಂಬೆಗಾಲೊಳು ಒಹ ಸುತನ ಕಾಣದಮೇ-| ಲಂಬಕವೇಕೆ ಹೆಂಗಳಿಗೆ || ೯೩ ||
 ಕೆಲನೂಂಕಿ ಮೇಲುದ ತೊರೆದ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ | ಮೊಳೆವಲ್ಲಳೆಂ ನಸುಗರ್ಜಿ ||
 ಮೊಲೆಯುಂಬ ಸುತನ ಸೀತಾರವ ಕೇಳದ | ಲಲನೆಗೇತಕೆ ಕರ್ಣಗಳು || ೯೪ ||
 ಅಲರ್ವಲಿಗೆದರಿದ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳು | ತಳರ್ನಡಿ ನಡೆವ್ರತ ಕೆಡೆದ ||
 ಎಳೆಗೂಸ ನೆಗಪಿ ಯಾ ಪರಿಮಳಗೊಳ್ಳದ | ಲಲನೆಗೇತಕೆ ನಾಸಿಕವು || ೯೫ ||
 ಒಂದು ಮೂರೆರಡೈದು ನಾಲ್ಕೆಂದು ತೊದಲ್ಪುಡಿ-| ಯಿಂದ ಹಾರದ ಮುತ್ತನೆಣಿಸ ||
 ಕಂದನ ಪೊಳೆವ ಬಾಯ್ಪೆರೆಯ ಚುಂಬಿಸದಿಹ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯೇಕೆ || ೧೦೦ ||
 ತಾತ ಬಾ ತಾತನ ತಾತ ಬಾ ನಲವನೀ-| ವಾತ ಬಾ ಬಾ ಪುತ್ರನೆಂದು ||
 ತಾತನೊಡ್ಡಿದ ಕೈಯನುಳಿದು ತನ್ನ ಪ್ಪದೊ-| ಡೇತಕೆ ತನು ಹೆಂಗಳಿಗೆ || ೧೦೧ ||

ನಲವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೀವ ತನೂಜನ | ಸುಳಿದಾಟವಿಲ್ಲದಂಗಳವು ||
 ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರಮನಿಲ್ಲದಾಗನ ಪೆರತೇನು | ಜಲಜವಿಲ್ಲದ ಸರೋವರವು ||
 ಎನಗೋರಗೆಯರಾದಬಲೆಯರಿಂತಪ್ಪ | ತನಯರ ಪಡೆದೊಡೆ ನಾನು ||
 ಪನಿವ ಕಂಬನಿನಿಡುಸುಯ್ಯನೆ ಪಡೆದೆನೆಂ-| ದೆನುತ ಚಿಂತಾತುರೆಯಾಗಿ ||೧೦೩||
 ಮುಖದೊಳೆಯದೆ ಮುಟಗಟ್ಟದೆ ಯೊತ್ತಿನ | ಸಖಿಯರಾಸ್ಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ||
 ತಿಖಿ ಸೋಂಕಿದೆಳೆಲತೆಯಂತೆ ಬಂಬಲುಜಾಡಿ | ಯಖಿಳಕಲಾಪಿದೆ ಯಿರಲು ||
 ಬಿಡುಮುತ್ತಿಗೆಣೆಯಹ ಚೊಕ್ಕವಾತುಗಳನು | ನುಡಿವೃತಿದುರ್ದು ತಾಸೀಗ ||
 ಕಡುಚಿಂತೆವಡೆದಂದವೇನೆಂದು ಸಖಿಯರು | ನುಡಿಸಲಮ್ಮದೆ ತೊಲಗಿದರು ||
 ಎಸಗಿ ವೈಭಾತಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಮಿಸುನಿಯ ಹಾವ್ರಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ||
 ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ರತಿಯೆಡೆಗೆಯ್ವಿ ಬಪ್ಪಂದದಿ | ವಸುಧಾಧಿಪತಿ ನಡೆತಂದ ||೧೦೪||
 ಇದಿರೇಳದೆ ಗಲ್ಲಗೈಗೊಂಡು ತಲೆವಾಗಿ | ಸುದತಿಯಿರಲು ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಇದು ಪುತ್ರದೋಹಳ ಬೇರೊಂದಲ್ಲವೆಂ-| ದೆದೆಯೊಳು ನುಡಿವೃತಾ ರಾಯ ||
 ಮೆಲ್ಲನೈತಂದವಳಿದರ್ಧಾಸನ-| ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುರುಳುಗಳ ||
 ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂ ತಿದ್ದಿ ಕಂಬನಿಗಳ ಕರ-| ಪಲ್ಲವದಿಂದೊರಸಿದನು ||೧೦೫||
 ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸತಿಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯವ-| ನಿಕ್ಕು ಕಿಚ್ಚಿ ನೋಳಿಂದಾಗ ||
 ದಿಕ್ಕನೆ ಪೊನ್ನ ಪಂಜರದಿಂದ ಕನ್ನಡ-| ವಕ್ಕಿ ಸರಂ ದೋರಿದುದು ||೧೦೬||
 ಮಡಿಲೊಳು ಮಕ್ಕಳನಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಾಡದ | ಮಡದಿಯರುಗಳ ಸಂಪದನ ||
 ಸುಡುಸುಡು ಕಲ್ಲ ಪುತ್ಥಳಿಯ ವಿಶಾಸಕೆ | ಕಡೆಯೊಂದುದು ರಾಜಕೀರ ||೧೦೭||
 ಅರಗಿಳಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ನೃಪನ ಚಿತ್ತ | ಕೊರಗಿತು ಪುತ್ರದೋಹಳವು ||
 ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಕಂಬನಿಗಳ ಗುಡುಗುಡನೆನೆ | ಸುರಿದಳು ರಾಯನದ್ಧಾಂಗಿ ||
 ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆವ ದಿವಸ ಮುಂದೆ ನಿನಗಿದೆ | ಚಿಕ್ಕಹರೆಯ ನೋಡೆ ನಿನಗೆ ||
 ಇಕ್ಕಲೇತಕೆ ಕಂಬನಿಯೆಂಬ ಬಿಡು ಮುತ್ತಿ-| ನೆಕ್ಕಸರವ ಯೆಲೆ ನೀರೆ ||೧೦೮||
 ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೀರೆಂಬ ನದಿ ನಿನ್ನ ಕ್ಲೇಶಮೆಂ-| ಬುನ್ನ ತಪಂಕಮನುಳಿದು ||
 ಎನ್ನ ಮನದ ರಾಗವ ತೊಳೆದವುದಿ-| ದೇಂ ನೆರೆ ಚಿತ್ರವೋ ರಮಣಿ ||೧೦೯||
 ಎಂದಿಂತು ನುಡಿವ ಮೆಲ್ಲದೆಗಾರನ ಮಾತು | ಬಂದು ಸೋಂಕಲು ಕರ್ಣವನು ||
 ಕುಂದಿತವಳ ಪುತ್ರದೋಹಳ ನಿಮಿಷದಿ | ನಿಂದುವು ಸುರವ ಜಾಷ್ಣಗಳು ||೧೧೦||

ಮುಗುಳುನಗುತ ತಲೆವಾಗಿಹ ನಲ್ಲಳ | ಮೊಗವ ನೆಗಹಿ ಮುಂಡಾಡಿ ||
 ಮಿಗೆ ನಲವಾಂತೋಲಗಶಾಲೆಗೆಯ್ವಿದ | ಮುಗುಳಂಜಿಲ್ಲ ದಂಗಜನು ||೧೧೫||
 ವನಕೆ ವಸಂತಸೆಯ್ಯಂದಸೆನುತ ತಳಿ-| ರನುಪನುಪುಷ್ಪಫಲಗಳ |
 ಜನನಾಥಗಿತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾಂಗದೊಳೆರಗಿದ | ವನಪಾಲನಾ ಸಮಯದೊಳು ||
 ಕೆಂದಳಿರಿಂದ ಪ್ರತಾಪಸಂಯುತ ಪೂವಿ-| ಸಿಂದ ಜಸಾಸ್ವಿತನಪ್ಪ ||
 ನಂದನನಹನೀ ಫಲದಿಂದಮೆನುತವ-| ನಂದಟ್ಟಿದನು ರಾಣಿಯೆಡೆಗೆ ||೧೧೬||
 ತನಯನ ಪಡೆದಂತೆ ಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳ | ವನಜಾಕ್ಷಿ 1ಕೈಕೊಂಡಳಿತ್ತು ||
 ವನವ ಸಿಂಗರಮಾಡು ಬಹೆವು ನಾವೆನುತಿತ್ತು | ವನಪಾಲಗುಡುಗೊರೆಗಳನು ||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ |
 ಪ್ಯಾತಿವಡೆದು ಪೊಯ್ವಿದ ಭೇರಿಯ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೧೧೭||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ವೊಂದನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೊರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೧೮||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೧೯||

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೪. ಸವತಿಮತ್ಸರನೆಂದಿ

ಪೇಳುವೆ ಸವತಿಮತ್ಸರದ ಸತ್ಕಥೆಯನು | ಕೇಳಿರೊ ಸಕಲಕೋವಿದರು ||ಪಲ್ಲವಿ||

ನರನಾಥನುತ್ಸಾಹಭೇರಿಯು ವೊಯ್ಸಿ ಸಿಂ-| ಗರವನಕೆಯ್ತು ವರ್ತಿಯಲಿ ||

ಪುರಜನ ಪರಿಜನ ಬಂಧುಜನಂಗಳು | ನೆರೆದೆಯ್ತಂದುದೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ||೧||

ಶಿರವನು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷ ತೆಗುರೆ ಪಾಠಕ | ಸ್ವರಕೆ ಕರ್ಣವ ಮನ್ನೆಯರ ||

ವರಮಣಿಮಕುಟಕೆ ಪಾದವನೊಡ್ಡುತ | ದೊರೆಗಳರಸ ಹೊರಹೊಂಟ ||೨||

ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನೆಂಬಾನೆಯನಡರಿ ನೃ-| ಪಾಲರುವೆರಸು ನಂದನಕೆ |

ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಜಯಭೂಭುಜ ನಡೆದನು | ಸೂಳಿಸೆ ವಾದ್ಯಕೋಟಿಗಳು ||೩||

ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರವಾಂತು ಶ್ರೀಧರಾಂಜಕೆ ತಾ-| ನಿರದೇರಿ ಪೆಣ್ಣಾನೆಯನು ||

ದೊರೆಯ ಬೆಂಬಳಿಗೊಂಡು ನಡೆದಳು ಸಖಿಯರ | ನೆರವಿಯ ಬಳಸಿನೇಳಿಯಲಿ ||

ಸಿಂಗರವಾಂತು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ತಾನೇರಿ | ಹೆಂಗಳರಸಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||

ಅಂಗಜನ್ಯೆಸಿರಿಯೆನೆ ಹೊರಹೊಂಟಳು | ಹಿಂಗದೆ ಮೊಳಗೆ ವಾದ್ಯಗಳು ||೪||

ಗಿಂಡಿ ಹಡಪ ಚಾಮರ ಭತ್ರ ಸೀಗುರಿ | ದಂಡಿಗೆ ವೇಣು ವೀಣೆಗಳ ||

ತೊಂಡೆವಾಯ್ದೆರೆಯ ಕೋಮಲೆಯರು ಪಿಡಿದೆತ್ತು-| ಗೊಂಡೈದಿದರು ಮಾನಿನಿಯ||

ಅಲತಿಗೆವಜ್ಜೆ ಕೆಂಬಜ್ಜೆ ಪಾವುಗೆವಜ್ಜೆ | ತಳಿವಜ್ಜೆ ತಾವರೆವಜ್ಜೆ ||

ಧಳಧಳಿಸುವ ರನ್ನ ವಜ್ಜೆಯ ಪೆಣ್ಣುಗ-| ಳಿಸಿ ನಡೆದರವಳೊಡನೆ ||೫||

ಉಂಗುರವಿಡಿನಡುವಿನ ಸೆಳೆನಡುವಿನ | ಕಂಗೊಳಿಸಸಿಯ ನಡುವಿನ ||

ಸಿಂಗನಡುವಿನ ಕಡಂದುರುನಡುವಿನ | ಹೆಂಗಳೆಯ್ತು ದರವಳೊಡನೆ ||೬||

ಮೊಳೆವಮೊಲೆಯಮೊಗ್ಗಿ ಮೊಲೆಯಪೇರುರತುಂಬಿ | ಬೆಳೆವಮೊಲೆಯುಬಟ್ಟ ಮೊಲೆಯು

ಮೊಳೆವ ಮೊಂಗಳಸವ ಗೆಲ್ವ ಮೊಲೆಯು ಜೆಲ್ವ | ಲಲನೆಯುರೆಯ್ದರೊಡನೆ ||೭||

ದುಂಡುದೋಳಿನ ನಳಿತೋಳಿನ ಕುಸುಮಕೋ-| ದಂಡನೇರುವ ಮದಕರಿಯ ||

ಶುಂಠಾದಂಡದಂತೆಸೆವ ತೋಳಿನ ಪ್ರ-| ಚಂಡೆಯುರೆಯ್ತು ದರೊಡನೆ ||೮||

ಮುದ್ದುಮೊಗದ ನಗೆಮೊಗದ ಪೂರ್ಣೇಂದುವಂ-| ತಿದ್ದಮೊಗದ ತಾವರೆಯು ||
 ಗೆದ್ದಮೊಗದ ದೇಸಿಗಾತಿಯರೈದಿತು | ಹೊದ್ದಿ ತತ್ತೋಮಲೆಯೊಡನೆ ||೧೧||
 ತೆಳುಗದಪಿನ ನುಣ್ಣು ದಪಿನ ಪೊಗರುಣ್ಮೈ | ಪೊಳೆವ ಕದಂಪಿನ ಕಾಂತಿ ||
 ತುಳುಕುವ ಪೊಂಗನ್ನಡಿಗದಪಿನ ಚೆಲ್ವ | ಲಲನೆಯರೆಯ್ದಿ ದರೊಡನೆ ||೧೨||
 ನಗೆಗಣ್ಣು ಸೈದಿಲೆಗಣ್ಣು ತಾವರೆಗಣ್ಣು | ಮಿಗಗಣ್ಣು ಮರಿಮೀಸಗಣ್ಣು ||
 ಬಗಸೆಗಣ್ಣುಸಿಯ ಕಣ್ಣೆಸಲ್ಲಣ್ಣು ಭಾವೆಯ-| ರಗಣಿತವೈದಿದರೊಡನೆ ||೧೩||
 ನೀಲಗುರುಳ ನಿರಿಗುರುಳೆಳೆದುಂಬಿಯ | ಸಾಲನೇಳಿಸ ಪಂತಿಗುರುಳ ||
 ಸೋಲವ ಕತ್ತುರಿಮನೆಗೀವ ಕುರುಳ ಮು-| ರಾಳಗಾಮಿಸಿಯರೈದಿ ದರು ||೧೪||
 ಮಂಡಳಿಕರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಾಮಂತರ | ದಂಡನಾಯಕರ ಮನ್ನೆಯರ ||
 ಪಂಡವಾಸದ ತಂಡವೈದಿತಿರದೆ ಭೂ-| ಮಂಡಲೇಶನ ರಾಣಿಯೊಡನೆ ||೧೫||
 ಹಡಪದಬಲೆ ನೋಡು ಹಸ್ತವ ಕಾಮಿನಿ | ಹಿಡಿಯೌ ಕಾಳಾಂಜಿಯನು ||
 ನಡೆಸಪೋ ಸೆನ್ನು ಖವೆನುತೆಯ್ಪಿದರವ-| ಳೊಡನೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಾಂತೆಯರು ||೧೬||
 ಮುಡಿಮೊಲೆ ಪೊರವಾರುಗಳ ಬಿಣ್ಣಿಗೆ ಕೊರ-| ಲ್ನಡುತೊಡೆಗಳು ಕೊಂಕುವುದು ||
 ಕಡುದೊಡ್ಡಿ ತೆನೆ ಕಂಡ ಕಾಮುಕರೆದೆ ನಡ-| ನಡುಗಿದುದವರೆಯ್ದುವಾಗ ||೧೭||
 ಪತಿಭಕ್ತಿ ಪರಮಪತಿವ್ರತೆ ಸನ್ಯುಕ್ತ್ವ-| ಯುತೆ ಬರುತಹಳೆ ಕಾಮುಕರು ||
 ಅತಿವೇಗದೊಳು ತೊಲಗುವುದೆಂದು ಕಹಳಾ | ತತಿಯೊದರಿದುವು ಮೋಹರಿಸಿ ||
 ತಡೆಯದಿಂತೊದರುವ ಕಹಳೆಯ ರವಗೇಳಿ | ಪೊಡವಿಪನಗ್ರದ ಮಹಿಷಿ ||
 ಬಡನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಕಂಡಳು ನಡೆತಪ್ಪ | ಬಿಡಗಿನ ಬಿಂಕಗಾತಿಯರ ||೧೮||
 ತಾರಗೆಗಳ ಬಲ್ಮೊತ್ತದೊಳು ಶಶಿರೇಖೆ | ರಾರಾಜಿಪೊಲು ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿ ||
 ಸಾರಸಿಂಗರಸತಿಯರು ಸಹ ಬರೆ ಕಂ-| ಡಾ ರಾಣಿ ತಲೆದೂಗಿದಳು ||೨೦||
 ಸುರಚಾಪವೊ ರತ್ನಾಂಜಿತ ಶಿಬಿಕೆಯೊ | ತರುಣಿಯೊ ಪೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚೊ ||
 ಕರಿಯ ಮುಗಿಲೊ ನುಣ್ಣುರುಬೊ ಪೇಳಿನಗೆಂ-| ದೊರೆದಳವಳು ಕೆಳದಿಯೊಳು ||
 ಜಲಜವೊ ಮುಖವೊ ಮಿಸ್ಸಳೊ ನಿಡುಗಣ್ಣುಳೊ | ಮೊಲೆಗಳೊ ಚಕ್ರವಾಕಗಳೊ ||
 ಕೊಳನೊ ಕೋಮಲೆಯೊ ಪೇಳೆಲೆ ಸಖಿ ನೀನೆಂದು | ಕೆಳದಿಯನವಳು ಕೇಳಿದಳು ||
 ಅಳಿಗಳೊ ಕುರುಳುಳೊ ತಳಿರೊ ಚೆಂದುಟಿಯೋ | ಪೊಳೆವ ದಂತಗಳೊ ಕುಂದಗಳೊ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯೊ ಚೆಲ್ವ ಲತೆಯೊ ಪೇಳಿನಗೆಂದು | ಲಲನೆ ಕೇಳ್ಳಳು ನಿಜಸಖಿಯ ||

ರತಿಯೊ ಖೇಚರಿಯೊ ನಾಗಿನೆಯೊ ಸಿರಿಯೊ ಸರ-| ಸ್ವತಿಯೊ ರಂಭಿಯೊ ಪೇಳಿವಳ ||
 ಅತಿಪೊಳ್ಳುಗಳೆಯಬೇಡಲೆ ಸಖಿ ನೀನೆಂದು | ಶತಪತ್ರಸೇತ್ರ ಕೇಳಿದಳು ||೨೪||
 ಲತೆಯಲ್ಲ ರತಿಯಲ್ಲ ಶಚಿಯಲ್ಲ ಬೇರೊಬ್ಬ | ಸತಿಯಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ ತಂಗಿ ||
 ಅತಿರೂಪವತಿ ಪೃಥ್ವಿಮಾದೇವಿಯವಳೆಂದು | ಚತುರ ಪೇಳ್ವಳು ರಾಣಿಯೊಡನೆ ||
 ಪೆರತೋರ್ವಳಲ್ಲ ವಮ್ಮಾಜಿ ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರಾಣ-| ದೆರೆಯನ ಚಿತ್ತವನಿರದೆ ||
 ನೆರೆ ಸೂರೆಗೊಂಡವಳಿವಳೆಂದಳು ತುಂಬು-| ವೆರೆವೊಗದವಳೊಡತಿಯೊಳು ||೨೬||
 ಕೆಳದಿಯ ನುಡಿಯೆನಿಸುನಿಲನ ಸೋಂಕಿಂದ | ಲಲನೆಯ ಹೃದಯಕಾಷ್ಠದೊಳು ||
 ತಳಿತುದು ಸವತಿಮುಚ್ಚರವೆಂದೆನಿಸಗ್ಗು | ಚಿಳಿಚಿಟಿಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ ||೨೭||
 ಎನ್ನ ಮೇಲಣ ಕೋಪದಿಂದಲಿ ಬಿದಿಯಿಾ | ಚೆನ್ನೆಯ ಪಡೆದನಲ್ಲದೊಡೆ ||
 ನಿನ್ನಾಣೆ ಯೆಲೆ ಸಖಿ ಯಿಂತಪ್ಪ ರೂಪಿನ | ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸತಿಯ ನೀ ತೋರು ||
 ಧರೆಯೊಳು ವಿಧಿ ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆ ಮೆರೆಯಲೆಂದು | ವಿರಚಿಸಿದೊಡೆ ವಿರಚಿಸಲಿ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ವೈಭವವನು ಇವಳಿಗೆ ನಮ್ಮ | ದೊರೆ ಯಿತ್ತ ಬಗೆಯ ನೀ ನೋಡು ||
 ನೆರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಯುಂಡ ದೊರೆಯಿತ್ತರದಕಿಂತು | ಬೆರತು ಬಿಂಕದೊಳ್ಳಿತಪ್ಪ ||
 ಅರುಗುಲಿ ಪಣ್ಣಾವಳಿಳೆಯೊಳಗಿವಳಂತೆ | ಪೆರೆನೊಸಲಳೆ ಪೇಳಿನಗೆ ||೩೦||
 ಅವನಿಯ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು ನೋಡುವಂದದೊ-| ಳಿವಳ ಬಿಂಕವ ನಾನೀಗ ||
 ಹವಣಿಗೆ ತಹೆನೆಲೆ ಸಖಿ ನೀ ನೋಡೆನು-| ತವಳು ನಿಲಿಸಿದಳಾನೆಯನು ||೩೧||
 ಒಡತಿ ನಿಂದಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನಾ ಸಖಿ | ನುಡಿದಳೀಗವಳ ಸುದ್ದಿಯನು ||
 ತಡಹ ಬೇಡಮ್ಮಾಜಿ ರಾಯನ ವನಕೇಳಿ-| ಗೆಡರಾಗದಿರದು ನಿನ್ನಾಣೆ ||೩೨||
 ಸವತಿತನದ ಬಾಳು ಕಷ್ಟ ಮತ್ತದರೊಳು | ಸವತಿಮುಚ್ಚರವತಿಕಷ್ಟ ||
 ಸವತಿಮುಚ್ಚರವ ರಚ್ಚೆಯೊಳು ಪ್ರಯೋಗಿಪ | ಯುವತಿ ಕಷ್ಟವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ||
 ಇದಿರರಿಯದ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ಮುಚ್ಚರವನು | ಹೃದಯದೊಳಿಂಬಿಡಬೇಕು ||
 ಅದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕನ್ಯತಂತ್ರಗಳಿಂ-| ದಿದು ನೀತಿಯ ರಾಯನರಸಿ ||೩೪||
 ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಸಖಿಯವಳು ಬಂದೆನ್ನಯ | ಪಾದಕೆರಗಿದಲ್ಲದಿಲ್ಲಿ ||
 ಹಾದಿಯ ಕೊಡುವವಳಲ್ಲೆಂದು ನಿಂದಳಂ-| ದಾ ದೇವಿ ಮಾರ್ಗವ ತಡೆದು ||೩೫||
 ಕಟ್ಟಾಯತವಾಗಿ ನಿಜಸಖಿಯರು ಸಹ | ನೆಟ್ಟನೆ ವನದ ಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ದಿಟ್ಟಿ ನಿಂದಿರೆ ಪೃಥ್ವಿಮಾದೇವಿಯ ಚೂಣಿ | ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ತಂದುದಾಗ ||

ಬರದಿರಿ ನಿಲ್ಲಿರೌ ನವೋಡತಿಯ ಕಾ-| ಲ್ಲಿರದೆಯ್ತಂದು ನಿವೋಡತಿ ||
 ತಿರವಾಗಿದಲ್ಲದೆ ಕೊಡೆವು ಮಾರ್ಗವನೆಂ-| ದೊರೆದರಾಳಿಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೭||
 ಅಡಿಗಿರಗಿಸಿಕೊಂಬವಳಾರು ಗಿರಿಪುರ-| ದೊಡೆಯನ ನಿಜನಂದನೆಯ ||
 ತಡೆದು ನಿಲುವ ಪೆಣ್ಣುಳಾರೆನುತಿದಿರಾಗಿ | ನಡೆದರು ಬಿಂಕಗಾತಿಯರು ||೩೮||
 ನಿಡಿಯುವು ಬಿಲ್ಲು ಸುರಗಿ ಕೂರುಗುರ್ಗುಳು | ಕಡೆಗಣ್ಣುಳು ಸರಳುಗಳು ||
 ತೊಡರ್ಗುಳು ಚರಣದಾಭರಣವಾಗಲು ಬಿ-| ಲ್ಪಡೆಯೆನೆ ಪೆಣ್ಣೊಳೊದಗಿತು ||೩೯||
 ತೊಟ್ಟ ರವಕೆ ಜೋಡು ನಿರಿಮಿರಗಾಸೆಗ-| ಳಿಟ್ಟ ತಿಲಕ ಹರಿಗೆಗಳು ||
 ದಿಟ್ಟಿಗಳಾಯುಧವಾಗಿ ಭೋಂಕನೆ ಬಲು | ದಿಟ್ಟಿಯರೊದಗಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೪೦||
 ಮುಡಿಯಾಭರಣ ಸೀಸಕ ಕಂಗಲು ಮೈ-| ದೊಡಿಗೆ ಕಂಗಳೆ ವಾಜಿಗಳು ||
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ಬಿಳಗು ಬಲ್ಲೆಹವಾಗಿ ಸತಿಯರು | ನಡೆದರು ಹಯಕಾರರಂತೆ ||೪೧||
 ಪುದಿದ ಕತ್ತುರಿಯಣ್ಣು ಕುಚಕುಂಭಂಗಳ | ಪುದುಗೊಂಡು ಬಿಮರ್ದಿಳಿವುತ್ತು ||
 ಮದಲೇಖಿಯಂತಿರೆ ಮಂದಗಮನೆಯರು | ಮದಗಜವೆನಲೊದಗಿದರು ||೪೨||
 ಮನವೆ ತುರಂಗ ಪೇರ್ಮುಡಿ ಪಳವಿಗೆ ಕ-| ಣ್ಣೊನೆವೆಳಗಸ್ತ್ರಸಂದೋಹ ||
 ಅನುವೆತ್ತು ಜಘನ ಗಾಲಿಗಳಾಗಿ ರಥಗಳೆಂ-| ದೆನಲೊದಗಿದರು ನೀರೆಯರು ||೪೩||
 ಬಿಂಕದ ಮೊಲೆಗಳಿಂದೊಗುವ ಕುಂಕುಮರೇಣು | ನೂಂಕಿ ನೆಗೆಯಲಾಗಸಕೆ ||
 ಕಂಕಣದುಲುಹಿನಾರ್ಭಟಿ ಪಸರಿಸುತಿರ-| ಲ್ಪಿಂಕಗಾತಿಯರೊದಗಿದರು ||೪೪||
 ಬೇಡವೆಂದೆನೆ ಕೇಳದೈತಪ್ಪದೈತರ | ಗಾಡಿಯ ನೋಡು ನೋಡೆನುತ ||
 ಪಾಡುಪಂಥಗಳಾಡುತಿದಿರೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರು | ಕೂಡುಹುಬ್ಬಿನ ನೀರೆಯರು ||೪೫||
 ಜಲಖಾತಿ ಲಾವಣ್ಯ ಜಘನ ಕೊತ್ತಳಿ ಬ-| ಲ್ಮೊಲೆಗಳು ತೆನೆ ತಾವಾಗಿ ||
 ಅಲರಶರನ ಜಂಗಮದುರ್ಗವೆಂಬಿನ | ಸಲೆ ಘಾಜಾಯ್ತು ಸ್ತ್ರೀನಿವಹ ||೪೬||
 ಉಡುಗೆಯ ಬಗಿದುಟ್ಟು ಮಲ್ಲ ಗಂಟುಗಳಿಕ್ಕಿ | ಮುಡಿಯನೊಡೆದು ಜಡೆ ಹೆಣೆದು||
 ಪಿಡಿದ ವೀಣೆಗಳ ಲೌಡಿಗಳಂತೆ ತಿರುಹುತ | ಕಡುಪಿನೊಳಿದಿರಾದರವರು ||೪೭||
 ದಂಡಿಗೆ ಕಿನ್ನರಿ ವೇಣು ವೀಣೆಗಳನು | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯರಾಂತು ||
 ದುಂಡುದೋಳುಗಳೆತ್ತಿ ನಿಂದರು ಕುಸುಮಕೋ-| ದಂಡನ ಮಾಸಾಳ್ಗಳಂತೆ ||
 ಪನ್ನೀರ ಕುಪ್ಪಿಗೆ ಪರಿಮಳಗರಡಿಗೆ | ಕನ್ನಡಿ ಪಾವುಗೆಗಳನು ||
 ಚೆನ್ನೆಯಿರದಿಡುಗುಂಡುಗಳಂತೆತ್ತಿ | ಸನ್ನದ್ಧರಾದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೪೮||

ಬಿಂಕದ ಬಿರುದಿನುದ್ಧಂಡೆಯೋರ್ವಳು ಮಣಿ-| ಕಂಕಣವನು ಚಕ್ರದಂತೆ ||
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಹುತ ಸಿಂದಳಿದಿರಾಗಿ | ಮುಂಕೊಂಡು ಬಹರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||೫೦||
 ಕವಣೆಯಂಬಿನ ಕಾಂಚೀದಾಮನು ತಿರುಹುತ | ಸವಯೌವನ ಸಿಂದಳಿದರೆ ||
 ಅವಳ ಹಿಂದಿಕ್ಕುತ ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಸಿಂದರು | ತವಕದ ಕಡುಚಪಲೆಯರು ||೫೧||
 ಇದೆ ಯಿದೆ ಚೂಣಿ ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ತೆಂಬಸಿತಕ್ಕೆ | ಚದುರೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವ ಕಂಡು ||
 ಇದು ಚಿತ್ರವೆತ್ತಣದೀಕಲಕಲವೆಂದು | ಹೃದಯಸಖಿಯ ಕೇಳಿದಳು ||೫೨||
 ಅಡಿಗೆ ನೀವೆರಗಿದಲ್ಲದೆ ತಾಸು ಮಾರ್ಗವ | ಕೊಡೆನೆಂದು ಸಿಮ್ಮಗ್ರಜೆಯು ||
 ತಡೆದು ಸಿಂದರ್ದಪಳಿದಕೇನು ಹದನೆಂದು | ನುಡಿದಳಾ ಕೆಳದಿ ರಾಣಿಯೊಳು ||
 ಎರಗಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ತನಗೇನು ಹೆಚ್ಚು ನಾ-| ನೆರಗಲು ನನಗೇನು ಕುಂದು ||
 ಎರಗಿ ಪಡೆವುದೇನು ತಿರುಗಿರೌ ನೀವೆಂದು | ನೆರೆವೆಣ್ಣಳರಸಿ ಪೇಳಿದಳು ||೫೪||
 ತಿರುಗಲೇಕಮ್ಮಾಜಿ ವನಕೆಯ್ದಬೇಕೆಮ್ಮ-| ಸಿರದೆ ತಡೆವ ಸತಿ ಯಾರು ||
 ಅರೆಸಿಮಿಷಕೆ ಕಣ್ಣು ಹಬ್ಬುವ ಮಾಳ್ವೆವೆಂ-| ದೊರೆದರಾಳಿಯರು ಭಾಷೆಗಳ ||೫೫||
 ಎನ್ನ ನಡುವ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳವಳಾನೆ | ಬಿನ್ನಿತ್ತು ಬೆರತೋಡದೊಡೆ ||
 ನಿನ್ನಯ ಸಖಿ ನಾನಲ್ಲ ನೋಡೆಂದೋರ್ವ | ಚೆನ್ನ ನುಡಿದಳಂದಲ್ಲಿ ||೫೬||
 ತಳಿರೆಂದು ನಳಿನವಲ್ಲರಿಯೆಂದು ಕದಳಿಯ | ವಿಲಸಿತ ಕಂಬವೆಂದೆನ್ನ ||
 ಪೊಳೆವ ಚೆಂದುಟಿ ತೋಳ್ಕೊಡೆಯ ಕಂಡವಳಾನೆ | ಬಳಿಸಂದು ಬರಬೇಕಮ್ಮ ||
 ಪೇಳಲೇನೆನ್ನಯ ಕುಟಿಲವಿದ್ಯೆಯೊಳಾ | ಬಾಲೆಯೇರಿದ ಕರಿಣಿಯನು ||
 ತಾಳವಟ್ಟದಿ ಕುಣಿಸುವೆನೆಂದೋರ್ವ ಮ-| ರಾಳಗಾಮಿನಿ ಪೇಳಿದಳು ||೫೮||
 ನಡೆಯನು ನಡೆಯಿಂದ ಕುಂಭವ ಮೊಲೆಗಳಿಂ-| ದೊಡನೆ ಸೊಂಡಿಲ ತೋಳ್ಗಳಿಂದ ||
 ಪಡಿಯಲ್ಲವೆನಿಸಿ ಸೋಲಿಸಿಯವಳಾನೆಯ | ಗಡಿಯ ದಾಂಟಿಸುವೆ ನೋಡಮ್ಮ ||
 ಬಾಲೆ ನೋಡವಳೇರಿದಾನೆಯ ಮುಂಡಿಲ | ತೋಳ್ಳೊಳು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಾನು ||
 ಬಾಲಮ್ಮಣಾಳವ ಕೀಳ್ವಂತೆ ಕೀಳ್ವನೆಂ-| ದಾಲಿದಳೋರ್ವಳುದ್ದಂಡೆ ||೬೦||
 ಹೊಕ್ಕು ಹೆಣಗಿ ಬಂದೊಡ್ಡಿದೊಡವಳಾನೆ | ದಿಕ್ಕನೆ ತೋರ ಕುಂಭಗಳ ||
 ಕಕ್ಕಸಕುಚಗಳಿಂದಿರಿದೋಡಿಸುವೆನೆಂ-| ದುಕ್ಕಿ ನೋಡಿದಳೋರ್ವ ಕೆಳದಿ ||೬೧||
 ಎಂದಿಂತು ಸಖಿಯರು ಸೊಲ್ಲಿ ಸುತಿರಲದ-| ಕೆಂದಳಿಂತೆಂದಾ ರಾಣಿ ||
 ಇಂದು ನಾನವಳೊಳು ಸೆಣಸಿದೆನಾದೊಡೆ | ಕುಂದದೆ ನೃಪನ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ||೬೨||

ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಳ್ವಗೆ ಭೃತ್ಯ ಜನಕಗೆ | ವರಸುತ ರಾಣಿ ವಲ್ಲಭಗೆ ||
 ಹಿರಿಯವರಿಗೆ ಕಿರಿಯವರಳ್ಳಿ ನಡೆದೊಡೆ | ಧರಯೋಳವರಿಗುಂಟೆ ಕೊರತೆ ||೬೩||
 ಅರುಣನ ಪದನಖಕಿರಣವೆಂಬಲರ್ಗಳ | ಸರಗಟ್ಟುವೆನು ಬೈತಲೆಗೆ ||
 ಗುರು ಪೇಳ್ವ ಧರ್ಮಾಮೃತದೋಕುಳಿಯಾಡಿ | ತೆರಳಿಸೆ ಭವತಾಪವನು ||೬೪||
 ಮತ್ತಿನ್ನು ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾತಿನೊಳೇನೆಂದು | ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆ ತಿರುಗಿ ||
 ಮೊತ್ತದ ಪತಿಯರು ಸಹ ಪೋದಳುದ್ಯಾನ-| ದೊತ್ತಿನ ಜಿನಮಂದಿರಕೆ ||೬೫||
 ಮನದಸುರಾಗದೊಳಿಳಿದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ವನಜಲೋಚನೆ ಶುಚಿಯಾಗಿ ||
 ಜಿನನಿಳಯವ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಜಿನಪಗೆ | ಮುಸಿಜಯಕೆ ನಮಿಸಿದಳು ||
 ವರಧರ್ಮವೃದ್ಧಿರಸ್ತೆಂದು ಯೋಗೀಂದ್ರರು | ಪರಸಲವಳು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ||
 ಸುರುಚಿರಪುಣ್ಯಕಾರಣವಾವುದೆನಗದ-| ನೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ||೬೬||
 ಮಗಳೆ ಕೇಳೆಂದು ಶ್ರೀಹಿತಾಸ್ತ್ರವಮುಸಿ | ಸುಗತಿಕಾರಣವಸಂತೆಂದು ||
 ಬಗೆಯೊಗೆ ಪೇಳ್ವನು ವರದಂತರುಚಿಗಳು | ನಗುತಿರೆ ಶಶಿಕಿರಣಗಳ ||೬೭||
 ದಾನಪೂಜಿಯು ಶೀಲೋಪವಾಸಗಳೆಂ-| ಬೀ ನಾಲ್ಕು ಸುಗತಿಕಾರಣವು ||
 ದಾನವೊಂದದು ನಾಲ್ಕುಭೇದ ಚತುಸ್ಸಂಘ-| ಕಾನಂದ ಮಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ||
 ದಾನದೊಳುತ್ತಮವನ್ನ ದಾನವೆಯದ | ಸಾನುರಾಗದೊಳಿತ್ತರಿಗೆ ||
 ಏನೆಂಬೆನುತ್ತರಕುರು ದೇವಕುರುಗಳು | ತಾನಲ್ಲವೆ ನೆಲೆವೀಡು ||೬೮||
 ಸುರಲೋಕ ನರಲೋಕ ನಾಗಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ | ಸಿರಿಗೆ ಸಿಂಗರ ತಾವಾಗಿ ||
 ವರಮುಕ್ತಿಪುರಿಗೆಯ್ದು ವರನ್ನ ದಾನದೊಂ-| ದೊರೆಗೆ ಬರುವ ದಾನವುಂಟೆ ||೬೯||
 ಅಭಯದಾನವನಿತ್ತ ಫಲದಿಂದ ಸುರಲೋಕ-| ವಿಭವಕೆ ಮೊದಲಿಗರೆನಿಸಿ ||
 ಶುಭಗುಣಚರಿತರೆಂದೆನಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಗೆಲ್ಲು | ಪ್ರಭುಗಳಹರು ಮೋಕ್ಷಪುರಿಗೆ ||
 ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತು ಭೈಷಜ್ಯದಾನವ | ಭಕ್ತಿ ಕೈಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವರು ||
 ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಗೆಲ್ಲು | ಮುಕ್ತಿಸತಿಗೆ ಪತಿಯಹರು ||೭೦||
 ಸಿದ್ಧವೀ ನುಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನದ ಫಲದಿ ಪ್ರ-| ಸಿದ್ಧಸುಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಸಿ ||
 ಸಿದ್ಧಾಂತವೇದಿಗಳೆನಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಗೆಲ್ಲು | ಸಿದ್ಧಪದವಿಗೆಯ್ದು ವರು ||೭೧||
 ಚಿಷ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ವಾತಿಯ ಮಳೆನೀರು | ಸುಪ್ಪಾಣಿಮುತ್ಯಾಗುವಂತೆ ||
 ಒಪ್ಪುವ ಸತ್ಪಾತ್ರಕಿತ್ತೊಡೆ ದಾನವ | ತಪ್ಪದಹುದು ಮೋಕ್ಷಸುಖವು ||೭೨||

ಹಲವು ಮಾತೇನು ಮಧ್ಯಮಪಾತ್ರಂಗಳಿ-| ಗೊಲವು ಕೈಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ||
 ಜಲಜಪತ್ರದ ಜಲಜಿಂದು ಮುಕ್ತಾಫಲ-| ದೊಲು ತೋರ್ಪ ತೆರನದು ಸಿದ್ಧ ||೨೬||
 ಕ್ರೋಧ ಮಾನವು ಮಾಯಾಲೋಭಮುಳ್ಳವರಿಗ-| ತ್ಯಾದರ ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನ||
 ಕಾದ ಕಬ್ಬುನಕಿಕ್ಕಿದ ನೀರು ಮಳಲೊಳು | ಜೀದಿವರಿದು ಸೂಸಿದೆಣ್ಣೆ ||೨೭||
 ಕ್ಷೇತ್ರವನರಿದು ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ ಮಗಳೆ ಸ-| ತ್ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ||
 ಕ್ಷೇತ್ರವನರಿಯದೆ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ ಕು-| ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ||೨೮||
 ಎಲವವ ಚೂತವನಿರದೊಂದು ಬಾವಿಯು | ಜಲದಿಂದ ಸಲಹಲಂತವರ ||
 ಫಲವೆ ಸೂಚಿಸದೆ ಕುಪಾತ್ರಸತ್ಪಾತ್ರಗ-| ಳ್ಗೊಲಿದಿತ್ತ ದಾನದ ಫಲವ ||೨೯||
 ಎಂದಿಂತು ಧರ್ಮದೋಜಿಯ ಮುನಿ ವೇಳಲಾ-| ನಂದವನೆಯ್ವಿ ಮತ್ತವಳು ||
 ಕುಂದದೆ ತನುವಿನ ಹೇಯ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮನ-| ದಂದಳೇನೆಂಬೆ ನಾನದನು ||೩೦||
 ಕೇಳುತ ಧರ್ಮವ ದಾನಪೂಜಿಗಳ ಸು-| ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಶೀಲೋಪವಾಸದಿ ನಡೆವಾಸೆ ಪುಟ್ಟಿತು | ಪಾಲಿಸು ಗುರುವೆ ದೀಕ್ಷೆಯನು ||೩೧||
 ದಾನಪೂಜಿಯ ಮಾಳ್ವ ನಿಮ್ಮಂದಿಗರೆಲ್ಲ | ಮಾಸಿತದೀಕ್ಷೆವಡೆದೊಡೆ ||
 ದಾನಪೂಜಿಗಳ ಮಾಳ್ವವರಾರಿಂತಿದ | ನೀನೆಣಿಪರೆ ಪೇಳು ಮಗಳೆ ||೩೨||
 ಧನವಿದ್ದು ದಾನಪೂಜಿಯ ಮಾಳ್ವ ಮನವಿದ್ದು | ತನುವ ದಂಡಿಸಲೇಕೆ ಬೀರೆ ||
 ತನುವ ದಂಡಿಸ ಜಿನಮುನಿಗನ್ನವನೀಯೆ | ಜಿನರಾಣೆ ಸದ್ಗತಿಯಹುದು ||೩೩||
 ಕುಲವನಚೈತ್ರನೆಂದೆನಿಸ ಕುವಾರನ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಪಡೆದು ನೀ ಬಳಿಕ ||
 ತಳುವದೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು | ಕಲಿಲವಿಜಯರಾಡಿದರು ||೩೪||
 ಸುತನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಳ್ಳೆಂದು | ಸುತಮೋಹವ ತೋರಿ ನುಡಿದು ||
 ಅತುಳವೈರಾಗ್ಯವ ಚ್ಯುತಮಾಳ್ವರೆ ನೀನು | ಯತಿಕುಲವಾರ್ಧಿಶಶಾಂಕ ||೩೫||
 ಅಕ್ಕನ ಮಗ ಶ್ರೀಧರ ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲೆ | ಮಕ್ಕಳಿನ್ನೆ ನಗೇಕೆ ಬೀರೆ ||
 ದಿಕ್ಕನೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಪಾಲಿಪುದೆನುತ ಮೈ-| ಯಿಕ್ಕಿದಳವಳು ಗುರುವಿಗೆ ||೩೬||
 ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಿದವಳ ಮೃದುನುಡಿಯೆಂಬ | ಕರಕಮಲಂಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ||
 ವರಮುನಿ ನುಡಿದನು ಮಗಳೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಂಬ | ಹರೆಯವಿದಲ್ಲ ನೀ ಕೇಳು ||
 ಕಾರಣಪುರುಷನು ಚರಮಶರೀರನು | ಮಾರನ ಗೆಲ್ವ ಚೆನ್ನಿಗನು ||
 ವೀರವಿಕ್ರಮಗುಣವಿತರಣಶೀಲನು | ನಾರಿ ನಿನಗೆ ಸುತನಹನು ||೩೭||

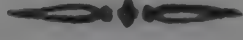
ನಿನ್ನಯ ಗರ್ಭದೊಳುದಯಿಸ ಕುವರನು | ಪನ್ನಗತನಯನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಸನ್ನುತವೆತ್ತು ಮಹಾಮಂಡಲಿಕನೆಂ-| ಬುನ್ನತಿಕೆಯ ದೊರೆಯಹನು ||೮೯||
 ರಾಜಸುತೆಯರೆಂಟುಸಾಸಿರವನು ರಿಪು-| ರಾಜರನುರೆ ಬಲ್ಪುಗೆಡಿಸಿ ||
 ಮೂಜಗ ಪೊಗಳ್ಳಿನ ಮದುವೆಯಹನು ಘನ-| ತೇಜನೆಂದೆನಿಸಿ ಬಾಳುವನು ||೯೦||
 ನಾಡಾಡಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದೊಡೆ ನಾವಿಂ-| ತಾತುವರಲ್ಲೆಲೆ ಮಗಳೆ ||
 ಪಾಡುಗಾಣಿಸಿ ಜಿನಧರ್ಮವ ಕರ್ಮವ-| ನೋಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಗೆಯ್ಯುವನು ||೯೧||
 ನಿನ್ನ ತಿಳುಹಲೆಂದು ಪೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ | ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಂಬು ನೀನಿದನು ||
 ಇನ್ನೊಂದು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥವ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೆಂದು | ಸನ್ನುತ ಯೋಗಿ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದ ||
 ಎಳೆನೇಸರ ಬಿಂಬವ ಕಾಣೈ ಮತ್ತೊಂದು | ಕಲಿವೃಷಧನು ಬಂದು ನಿನ್ನ ||
 ಸಿಳಯವ ಪೊಗುವ ಸ್ವಪ್ನವ ಕಾಣೈ ಯಾ ನುಡಿ | ಶಿಲೆಯೊಳು ಬರೆದ ಶಾಸನವು ||
 ಹಿಂದೆ ಕೇಳರಿಯೆಯ ಜಿನಜನನಿಯರೆಲ್ಲ | ಮುಂದುವರಿದು ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲು ||
 ಇಂದುವರೆಗೆ ಜಿನಧರ್ಮವಿಂತುಳೆವುದೆ | ಮುಂದೆ ಕೃಕೊಳು ನೀನು ತಪವ ||೯೪||
 ಎಂದಿಂತು ಮುನಿಪ ನಿರೂಪಿಸೆ ಕೇಳ್ದಾ-| ನಂದವಡೆದು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ವಂದಿಸಿ ಜಿನಪಗೆ ಮುನಿಗಳ ಜೀಳೊಂಡು | ಬಂದಳು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ||೯೫||
 ವನಜಲಕೇಳಿಯ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಪುರ-| ಜನ ಸಹ ಮಗುಳ್ಳೆಯ್ವಿ ಪುರಗೆ ||
 ಮನಸಂದು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯವ | ನೆನೆನೆನೆದಾನಂದಿಸುತ ||೯೬||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವಂದರಮನೆಯೊಕ್ಕ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೯೭||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಜಿನವದನ ಕುಲ
 ಶ್ರೈಲೋಚ್ಚ ಯೋದ್ಧೂತಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜತ್ಪಂಚಾಯಮಾನಾನೂನ
 ಪುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜನಸ್ತುತ್ಯಸತ್ಕೃಜಿತಪ್ರಕರಕವಿರಾಜಹೃಸೆ ಬಾಹುಬಲಿ
 ವಿರಚಿತಮಪ್ಯ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಿದುವೆ ಚಯಂಧರವಿಲಾಸವರ್ಣನಂ
 ನಾಮ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೫. ನಾಗಕುಮಾರ ಜನನಸಂಧಿ

ಶಶಿಕುಲವಾರ್ಧ್ಧಿವರ್ಧ್ಧನಚಂದ್ರಸುದಯದೊಂ-| ದೆಸಕವ ಲಾಲಿಸಿ ಬುಧರು ||ಪ||
 ಒಂದು ದಿವಸ ಪೃಥ್ವಿಮಾದೇವಿ ಮಣಿಗಣ-| ದಿಂದೆಸದಿಹ ನಿಜಗೃಹದ |
 ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಗಿರ್ದಳು ಸಖಿ-| ವೃಂದವೆರಸು ಲೀಲೆಯೊಳು ||೧||
 ನನೆಗಳೆಂಜನ ಮುದ್ದು ಮೊಗದಿ ಮೊಡವೆದೋರೆ | ತನುಲತೆ ಕೆಂಪೇರಲೋರ್ವ |
 ವನಜಲೋಚನ ಹೊನ್ನ ಸೆಳೆಗೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಿಣಿ | ಯೆನಿಸ ನಾಮವನಿತ್ತಳವಳ್ಳಿ ||
 ನಿರಿವಿಡಿದುಟ್ಟು ಪೊಂಬಟ್ಟಿ ಕುಂಕುಮದಣ್ಣು | ಮಿರುಗುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದೊಡವು ||
 ತುರುಬಿದ ಕೆಂಪಾಜಿ ಕೆಂಬಲ್ಲು ಪೊಸದೇಸಿ | ಮೆರೆಯಲೊಸ್ಪಿದಳಂದವಳು ||೨||
 ಜಾತಿಸದ್ಮಿನಿ ಪುಷ್ಪಿತೆಯಾದಳೆಂಬುದ | ಭೂತಳಕರುಪುವಂದದಲಿ ||
 ಆ ತರುಣಿಯ ಮಗಮಗಿಸ ಮೈಗಂಪಿಗೆ | ಸೋತೆರಗಿದುದಳಿವೃಂದ ||೪||
 ಉಚಿತವಿಸೋದಗಳಿಂದ ತೈದಿವಸನ | ಸುಚರಿತ್ರೆ ಕಳೆದು ಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಶುಚಿಯಾಗಲೆಳಸಿ ಮಜ್ಜನಭವನವ ಸಖಿ-| ನಿಚಯವೆರಸು ಪೊಕ್ಕಳಂದು ||೫||
 ಬಣ್ಣದುಟಿಯ ಭಾವೆಯರು ಬಲೊಲೆಗಳ | ತಿಣ್ಣಕೆ ಬಡನಡು ಬಳ್ಳಿ ||
 ಹೆಣ್ಣುಗಳರಸಿಗೆ ಶುದ್ಧನೀರೆರೆದರು | ಬಣ್ಣಿಪುದೇಸೊಂದು ಸೊಬಗ || ೬||
 ಚಾರುದುಕೂಲ ಚಂದನದಣ್ಣು ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಸೇರಿದ ಮುಡಿ ವಜ್ರದೋಲೆ ||
 ತೋರ ಮೂಗುತಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳಿಂದ | ನಾರಿ ಸಿಂಗರವಾದಳೆಂದು ||೭||
 ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಗೆ ತೋಳ್ತೊಲೆ ಮುಡಿ ಮೂಡಿತೊ | ಪೊಳೆವ ಕರ್ಪುರದ ಶಲಾಕೆ ||
 ತಳೆದುದೊ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವೆನಲೆಸೆವಳು ರಾಜ-| ಲಲನೆ ಬೆಳ್ಳಸದನಗೊಂಡು ||೮||
 ಅಂದವಡೆದ ಪುಷ್ಪಫಲಸಹಿತದಿ ಜಿನ-| ಮಂದಿರಕೆಯ್ವಿ ಜಿನಪಗೆ ||
 ವಂದಿಸಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಳಯಕೆಯ್ವು-| ಲಂದಿನ ರಾತ್ರಿಕಾಲದೊಳು ||೯||
 ತಿಳಿಗೊಳನೆಂಬಿನ ಪೊಳೆವ ನುಣ್ಣುಳುಕಿನ | ನೆಲಗಟ್ಟಿನೊಳು ಮೆಲ್ಲನೆಯ್ವಿ ||
 ಲಲನಾಮಣಿ ಸೆಜ್ಜಿವನೆಯ ಪೊಕ್ಕಳು ಸಿರಿ | ಜಲರುಹವನು ಪೊಗುವಂತೆ ||೧೦||
 ಅಂಜೆಯ ಕೊರಳ ತುಪ್ಪುಳುವಾಸಿನ ಸೆಳೆ | ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಪಂಚಶರನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯೆಂಬಿನ | ಚಂಚಲನೇತ್ರೆ ಕುಳಿತಳು ||೧೧||

ಹಣ್ಣಿನೊತ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕಿ ಬಪ್ಪಂದದಿ ತೊಂಡೆ-| ವಣ್ಣನೇಳಿಪ ಚೆಂದುಟಿಯ ||
ಹೆಣ್ಣಿನೊತ್ತಿಗೆ ರಾಯ ನಡೆತಂದನೊಂದೆಳೆ-| ವೆಣ್ಣಿನ ಕೈಲಾಗುವಿಡಿದು ||೧೨||
ಮುಗುಳುನಗುತ ಭೋಂಕನಿದಿರೇಳಲಾ ರಾಣಿ | ಸುಗುಣರ ದೇವ ಕೈವಿಡಿದು ||
ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ ಕುಳಿತನು ತೊಡೆತೊಡೆ ಸೋಂಕಿ | ಮೃಗನೇತ್ರವೆರಸು ಮಂಚದಲಿ||
ಪರಿಮಳವೀಳೆಯ ಪನ್ನೀರ ಕುಪ್ಪಿಗೆ | ವರಮಣಿದೀಪ ಮುಂತಾದ ||
ಸ್ಮರಕೇಳಿಗುಚಿತವೆಂದೆನಿಸ ವಸ್ತುಗಳನು | ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಜೋಕೆಗೊಳಿಸಿ ||೧೪||
ಕಾಲವರಿದು ಕಲೆಯರಿದಂತರಂಗದ | ಸೋಲವರಿದು ಸೊಗಸರಿದು ||
ಊಳಿಗವೆಣ್ಣುಳೊಯ್ಯನೆ ತೊಲಗಿದರಿಂದ್ರ-| ಜಾಲದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಂತೆ ||೧೫||
ಮೆಲ್ಲನೆ ತನುತನುಸೋಂಕಿದ ಸೊಗಸಿನ | ಲಲ್ಲೆವಾತಿನ ಯಿನಿರಸವ ||
ಚೆಲ್ಲಿದರೋರೋರ್ವರು ಕಚ್ಚಿದಲೆಗಳು | ಪಲ್ಲಟವಾದುವೇನೆಂಬೆ ||೧೬||
ಸಡಿಲಿತು ನಿರಿ ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡುವು ತೋಳ್ಗಳು | ಮುಡಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸೊಸಿದುವು ||
ಗಡಿಯ ದಾಂಟಿತು ಲಜ್ಜೆ ಮುನಿಸು ಮೋಹನ ಲಲ್ಲೆ | ಕುಡಿಯಿಟ್ಟು ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು||
ತಲೆದೋರಿತು ಶಕುನಿಯ ನಾದ ಕಂಕಣ-| ದುಲುಹಿನಾರ್ಘಟೆ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ||
ಗಳರವ ಹಬ್ಬಿತು ಮೊರೆಗೆಟ್ಟ ಮಾತಿನ | ಕಲಕಲ ಮಸಗಿತೇನೆಂಬೆ ||೧೮||
ಮುರಿ ಮಾನಕಳವಟ್ಟ ಬಂಧ ಚುಂಬನ ತಕ್ಕೆ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಲಲ್ಲೆವಾತುಗಳು ||
ಗರಗರಿಕೆಯೊಳು ಸೊಪ್ಪಡಗಿ ಕೂಡುವ ಕೂಟ | ಕರಮೊಪ್ಪಿತಂದವರಲ್ಲಿ ||೧೯||
ಪೊಗರೇರುವ ಮುಖ ಮೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆನ್ನೊ-| ಳುಗಿಯದಿರವು ಮೊಲೆಯೆನಿಸಿ ||
ಬಿಗುಹೇರುವ ತೆಕ್ಕೆಯ ಬಿಂಕಮೆಂಬುದು | ಸೊಗಯಿಸಿತಂದವರಲ್ಲಿ ||೨೦||
ಎವೆಯಲುಗದ ನೋಟ ಮುದ್ದಾಟ ಬಾಯ್ದೊಟ | ತವಕ ತಳ್ಳಂಕ ಹೂಂಕಾರ ||
ಲವಲವಿಕೆಯೊಳಿವ ಕುಟುಕುದಂಬುಲಮೆಂಬು-| ದವರೊಳೊಪ್ಪಿದುರ್ದೇನೆಂಬೆ ||
ಸೊಕ್ಕುದೋರುವ ನಖಹತಿ ದಂತಹತಿಗಳು | ತೆಕ್ಕೆಯ ನೂಂಕುವ ಪುಳಕ ||
ಸಕ್ಕರೆಸವಿಯ ನೂರ್ಮಡಿಸುವ ಚುಂಬನ | ಮಿಕ್ಕುದವರ ಮನದಳವ ||೨೨||
ಬಲುದುದು ಮರವೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಕ್ಕೆ ಸಡಿಲಿತು | ತಳಿತವು ಸ್ವೇದಬಿಂದುಗಳು ||
ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳರೆ ಮುಗಿದುವು ಸುರತಾಂತ್ಯ | ಸಲೆ ಸಂದುದಾ ಪ್ರಿಯತಮರ್ಗಿ ||
ಸೊಂಪುಗುಂದಿದ ಮುಡಿ ಗುಜ್ಜುವಡೆದ ಮೊಲೆ | ಕಂಪಿಸುವಂಗ ನಿಟ್ಟುಸುರು ||
ಕೆಂಪಾದ ಕಡಿಗಣ್ಣಿ೦ದೆಸೆದಿದರ್ಠಾ | ದಂಪತಿಗಳು ತಲ್ಪದೊಳು ||೨೪||

ಸಮರೂಪ ಸಮಯೌವನ ಸಮರಸಿಕತೆ | ಸಮರತಿಸುಖಮೆಂಬುದವರ್ಗಿ ||
 ಸಮನಿಸಿದುದುರತಿಪತಿಯನೋಂಪಿಯನಾವ | ಕ್ರಮದಿನೋಂತರೊಮ್ಮನ್ನಲವರು ||
 ಅಲರ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆ ಕರ್ಪುರವೀಳ್ಳ ಪನ್ನೀರ | ಚಳಿಯ ಮುಂತಾದುಪಚರದಿ ||
 ಕಳೆದು ತಮ್ಮಾಸರ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂದಲಾ | ಚೆಲುವ ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೨೬||
 ನೆರೆ ವೆಣ್ಣುಳರಸಿ ನಲ್ಲನ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯೊ-| ಳೊರಗಿದು ಕಡೆಯ ಜಾವದೊಳು ||
 ಪೆರೆ ಪಿಂಗದೇರಡು ಸ್ವಪ್ನಗಳ ಕಂಡು ಕ-| ಳ್ದೆರೆದಳಾನಂದ ಕೈಮಿಗಲು ||೨೭||
 ಹರೆದುದು ಕಳ್ಳಲೆ ನಿದ್ರೆಯೊಡನೆ ಯೆಸ-| ಳ್ದೆರೆದವಂಬುಜ ಕಣ್ಣೊಡನೆ ||
 ನರನಾಥನರಸಿಯ ಹೃದಯದೊಡನೆ ರಾಗ-| ಭರಿತವಾಯ್ತೆಂದ್ರಿಕ್ಕಿನೊಳು ||
 ದಿನಕರನುದಯದಿ ಪುಣ್ಯಪಾತಕಿಯರ | ದನಿಗೇಳುತ್ತೆದ್ದು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯ ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ತಾನೆಸಗೆ ಸಿಂಗರವಾಂತು | ಜನನಾಥನೆಡೆಗೆಯ್ದಿದಳು ||೨೮||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಳಿತಿದರ್ಶನದೊಳು ಭೂ-| ವಲ್ಲಭನೊಡನೆ ತಾನಿಂತು ||
 ಸೊಲ್ಲ ದೋರಿದಳೆಂದು ಬೆಳಗಪ್ಪಜಾವದಿ | ನಲ್ಲ ನಾ ಕಂಡೆ ಸ್ವಪ್ನಗಳ ||೨೯||
 ಕೆಲೆವುತ ಕೋಡಿಟ್ಟು ಪಿಣಿಲ ಮಾರ್ದೋಡೆವುತ | ನೆಲನ ಕೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಮಲೆವುತ ಬಂದೆನ್ನ ನಿಳಯವ ಪೊಗುತಿರ್ಪ | ಕಲಿವೃಷಭನ ಕಂಡೆ ನಾನು ||
 ಕತ್ತಲೆಯೆನಿಸ ತಮಾಲದರಣ್ಯವ | ಮುತ್ತಿ ಸುಡುವ ದಾವಶಿಖಿಯ ||
 ಬಿತ್ತೊ ತಾನೆಂಬಿನ ಮೂಡವೆಟ್ಟದ ನಡು | ನೆತ್ತಿಯೊಳಿರ್ದ ಭಾಸ್ಕರನ ||೩೦||
 ಕಂಡೆ ನಾನೆಂದಿಂತು ರಾಣಿ ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ | ಮಂಡಲಪತಿ ನಸುನಗುತ ||
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನೀ ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನಗಳಿಂದ | ಗಂಡುಮಗನು ನಿನಗಹನು ||೩೧||
 ಕಲಿವೃಷಭನ ಕಂಡ ಫಲದಿಂದ ಕೇಳವ-| ನಿಳಗತಿಬಲ್ಲಿದನಹನು ||
 ನಳಿನಸಖನ ಕಂಡುದರಿಂದ ಕರ್ಮವ | ಗೆಲಿದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೋಗುವನು ||೩೨||
 ಎನಲಾ ನುಡಿಗೇಳುತ ಹಿಂದೆ ತನ್ನೊಳು | ಮುನಿಗಳು ಪೇಳ್ತುದೆಲ್ಲವನು ||
 ಅನುರಾಗದೊಳು ನೃಪಗೊರೆದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರ-| ಮನೆಗೆಯ್ದ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು ||
 ತಿಣ್ಣೆತಾದುವು ಮೊಲೆ ಮುಡಿ ಪೊರವಾರ್ಗಳು | ನುಣ್ಣೆತಾದುವು ಕದವುಗಳು ||
 ಬಣ್ಣವಾದುದು ತುಟಿ ಸೊಂಪಡದುದು ತನು | ಹೆಣ್ಣುಗಳಧಿನಾಯಕಿಗೆ ||೩೩||
 ಎಳೆನೀರು ಕಬ್ಬಿನ ರಸವಾದಿಯಾದುವ | ಕೊಳಲೀಯದತಿಜತನದೊಳು ||
 ಸುಹುತಲಿದರೊಳ್ಳುಣಿಸುಗಳಿಂ ಗರ್ಭ-| ದೊಳವನರಿತ ಜಾಣೆಯರು ||೩೪||

ಬಡವನ ನಡುಮನೆಯೊಳು ನಿಧಿ ನೆಲಸಲು | ಬಡತನ ತೊಲಗುವಂದದಲಿ ||
 ಮಡದಿಮಣಿಗೆ ಗರ್ಭ ನೆಲಸಲಂದೊಯ್ಯನೆ | ನಡುವಿನ ಕೃಶತೆ ಹಿಂಗಿದುದು ||೩೮||
 ವರವೀರವಿಕ್ರಮ ಗರ್ಭದೇಶಕೆ ಬಂ-| ದಿರವನರಿದು ತ್ವರಿತದೊಳು ||
 ತೆರಳುವ ಬೇಹಿನ ಚರನೆ ಪೋದುವು | ಹರಿಣನೇತ್ರೆಯ ತ್ರಿವಳಿಗಳು ||೩೯||
 ಮಿಸುನಿತಾವರೆಯ ಬಲ್ಲೊಗ್ಗಿ ಗಳಗ್ರದ | ಪೊಸಗಂಪಿಗಳಿಸಿ ಕಾಯ್ದಿದ್ ||
 ಹಸುಳೆದುಂಬಿಗಳೆನಲವಳ ಕುಚಾಗ್ರದೊ-| ಳೆಸೆದುದೇನೆಂಬಿ ನುಣ್ಣುಪ್ಪು ||೪೦||
 ಉದರದೊಳಿದ್ ಬಾಲಕನ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯೊಂ-| ದೊದವ ಸೂಚಿಸುವಂತವಳ ||
 ವದನ ಬೆಳ್ಳೀರುತಿದುರ್ದು ಶರತ್ಕಾಲದ | ವಿಘುಬಿಂಬವೆಂಬ ಚೆಲ್ವಿನೊಳು ||೪೧||
 ನಡೆ ಮೆಲ್ಲ ನಾದುದು ನುಡಿ ಮೆತ್ತನಾದುದು | ಜಡತೆ ಹೊದ್ದಿತು ತನುಲತೆಗೆ ||
 ನಿಡಿದನೇರಿತು ನುಣ್ಣು ಕಾಂತಿಗಾಸ್ಪದವಾಯ್ತು | ಮಡದಿಮಣಿಯ ಕೇಶಪಾಶ ||
 ಕುಲಕೆ ಸಿಂಗರವಾದ ಗರ್ಭವಿರಲು ಬೇರೆ | ಹಲವು ಭೂಷಣಗಳೇಕೆಂದು ||
 ಹೊಳೆವ ಮೂಗುತಿಯೋಲೆ ಮುತ್ತಿನೊಜ್ಜ ರದಿಂದ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯಿದ್ಗಳೇನೆಂಬಿ ||
 ತಿಲಕ ನುಣ್ಣೊಸಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಗೆ ಕಾ-| ಲ್ಲಲತೆಗೆ ಕಣ್ಣಂಜನವು ||
 ಮೊಲೆಗೆ ಮೇಲುದು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾರ ಭಾರವಾ | ಲಲನೆಗೆ ಗರ್ಭದೇಳೆಯೊಳು ||
 ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಬಸುರದರ ಮೇಲಿದೆ ಬಲ-| ಗಡೆಯಣ ಕುಡಿಯಳ್ಳಿ ಪೊಣ್ಣೆ ||
 ಜಡತೆವೆಗ್ಗ ಳವಿಲ್ಲ ಪಡೆವುದು ಗಂಡೆಂದು | ನುಡಿವರು ಚದುರೆಯರಲ್ಲಿ ||೪೨||
 ದೇವಿ ಪಡೆವುದು ಪೆಣ್ಣಾದರೆ ಸಾಕೆಂದು | ದೇವತೆಗಳಿಗನೃಪರು ||
 ತಾವು ಹರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ವರು ಸೋದರ | ಮಾವನ ಮಕ್ಕಳಂದದಲಿ ||೪೩||
 ಪಡೆದೊಡನೆಯು ತೀವಿ ರತ್ನದ್ವೀಪಕ್ಕೆ | ಹಡಗನಟ್ಟಿದ ಹರದಂಗಿ ||
 ಪಡಿಯಾಗಿ ಯಾ ರಾಯ ಜಿಂತಿಸುತಿದ್ನೇಂ | ಕಡುದೊಡ್ಡಿತೊ ಮೋಹಪಾಶ ||
 ಕುರುಳ ತಿದ್ದುವನು ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ ಪಿಡಿವನು | ಕರದಿ ಬಸುರ ತಡಹುವನು ||
 ಸ್ವರುಶನೇಂದ್ರಿಯವೊಂದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸುಖ-| ಭರಿತವಾಗಿಹುದುಭೂಭುಜಗೆ ||
 ಪೊಡವಿಯು ಹೊರುವುದೊಂದಭ್ಯಾಸವನು ತ-| ನ್ನೊಡಲೊಳೊಪ್ಪುವ ಬಾಲಕಗೆ ||
 ಬಡರಿಸಿದಪಳೆನೆ ಸುರಭಿಮೃತ್ಸೇವನೆ | ಕಡು ಶೀಲವತಿಗಾದುದಂದು ||೪೪||
 ಕರಿ ಹಯ ರಥಗಳ ನಿಶಿತ ಕೂರಸಿಗಳ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸಂಗ್ರಾಮಗಳ ||
 ಬಿರುದಿನ ವೀರಮಾಸಾಳ್ಗಳನಿಟ್ಟೆವೊಂ-| ದುರುತರ ಬಯಕೆ ದೋರಿದುದು ||೪೫||

ಅರುಹನ ಪೂಜಿಸ ಮುನಿಗಳ ರಕ್ಷಿಸ | ಕರುಣದೊಳಖಿಳರ ಪೊರೆವ ||
 ಪರಮಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳ ಲಾಲಿಸ | ಸುರುಚಿರ ಬಯಕೆದೋರಿದುದು ||೫೧||
 ಧರೆ ಪೊಗಳ್ವಿನ ಪುಂಸವನ ಸೀಮಂತಾದಿ | ಸುರುಚಿರಮುಪ್ಪ ಕರ್ಮಗಳ ||
 ಸುರತರುವಿಗೆ ಕೈಮೂಡಿತೊ ತಾನೆನೆ | ನರಪತಿ ನಡೆಸೆ ಯುತ್ಸವವ ||೫೨||
 ಆ ನರಪತಿಯಾಳ್ವ ಸೀಮೆಯೊಳಾಗುವ | ದಾಸಪೂಜೆಗಳ ಮೋಮಗಳ ||
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ನವಮಾಸ ನೆರೆಯಲಂದು | ತಾನೊದಗಿತು ಶುಭಲಗ್ನ ||೫೩||
 ಮಲಗಲೀಯದೆ ಕುಳ್ಳಿರಗೊಡದೊಯ್ಯನೆ | ಸುಳಿದಾಡಿಸಿ ಜಾಣೆಯರು ||
 ಬಳಲಿಕೆಯರಿದೋಜಿವೆತ್ತುನ್ನ ತಾಸನ-| ದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೋಮಲೆಯ ||೫೪||
 ಚೆನ್ನಗೊಳಿಸಿ ಮೇಲುದ ಬಳಲಿದ ಮೊಗ-| ವಂ ನೋಡಿ ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ||
 ಪನ್ನೀರ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ದೈನ್ಯವಚನದೋರಿ | ಬೆನ್ನ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಮೈದಡಹಿ ||೫೫||
 ಕುಸುಮಕೋದಂಡನ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಹಡೆದಂತೆ | ವಸುಧೆ ಮೋರುವ ಹಡೆದಂತೆ ||
 ಬಿಸಗದಿರನ ಮೂಡ ದಿಗ್ವಿಧು ಹಡೆದಂತೆ | ಶಶಿಮುಖಿ ಹಡೆದಳು ಸುತನ ||೫೬||
 ಬಿಸಕಂದದಂತಿರೆ ಮಾಸು ಪೊಕ್ಕಳು ತಾ-| ನೆಸೆವಿರೆ ನುಣ್ಣಾಳದಂತೆ |
 ಮಿಸುಪ ಕೆಂದಾವರೆಯಲರೊ ತಾನೆಂಬಿನ | ಹಸುಳೆ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪದೋರಿದುದು ||
 ಕಡುಗಲಿಗಳ ದೇವ ಜನಿಸಿದ ನೀವೆಲ್ಲ | ತಡೆಯದೊದಗಿ ಸೇವೆಗೆಂದು ||
 ಪೊಡವಿಯ ನೃಪರ್ಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತು ಘಂಟಿಯ | ಕಡುಜಾಣೆ ಪೊಯ್ದಳೆಂದಲ್ಲಿ ||
 ದೆಸೆಗಳನೊಡೆದುಬೈ ಬದ್ಧವಣದ ರವ | ವಸಗೆಗಾತಿಯುರಿದೆಯ್ವಿ ||
 ಉಸುರಿ ಕುಮಾರೋದಯವನು ಸುಲಿದರು | ವಸುಧೀಶನಂಗಚಿತ್ತವನು ||೫೭||
 ಅಲರ್ವಲಿ ಯಚ್ಚ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಯೊಳು | ಪೊಳಲ ವೀಧಿಗಳು ಮೆರೆದುವು ||
 ತಳಿತವು ಗುಡಿತ್ತೋರಣ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ | ತಳದರು ಲೇಖನಾಹಕರು ||೫೮||

ವಚನ|| ಮತ್ತವನಾ ರಾಜಭವನದೊಳೊದರುವ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ್ ಕೆದರುವ
 ಪೂವಲಿಗಳ್ಳುದ್ಧಿವೇಳ್ವ ವೃದ್ಧಿಯರ್ ಶುದ್ಧಂಗಿಯ್ವ ಎಶುದ್ಧಿಯರ್ ತಳಿವ ಪನ್ನೀ
 ಗಳು ಬಳಿವ ಕತ್ತುರಿಯ ಕರ್ದಮಂಗಳೊತ್ತುವ ಕಮ್ಮಿಣ್ಣೆಗಳ್ಳುತ್ತುವ ಮದಾ
 ಳಿಗಳರೆವ ಕುಂಕುಮಂಗಳ್ಳೆರೆವ ಬಿನ್ನೀರ್ಗಳ್ಳಜ್ಜನಂಬೊಗುವ ರಾಜಕಾಂತೆಯರ್
 ಕಜ್ಜಳಮನೆಚ್ಚುವ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ಪಾಸುವ ದಣುಬಂಗಳ್ಳೊಸುವ ನೀರಾಜನಂಗ
 ಳುಡುವ ದುಕ್ಕೂಲಂಗಳ್ಳೊಡುವ ವಿಭೂಷಣಂಗಳ್ಳೊಡುವ ಪೂಮಾಲೆಗಳ್ಳೀಡುವ

ಜಾಯಿನಂಗಳ್ವಾಡುವ ಗಾಸಂಗಳಾಡುವ ಪಾತ್ರಂಗಳ್ವೂಜಿಸಿದ ಕಣಿಶಂಗಳಿಂ
 ರಂಜಿಸುವ ಕಳಸಂಗಳ್ವಿಂಬತ್ತೈಲಂಬಿರೆದ ಲಶುನಧೂಮಂಗಳಿಂಬುವೆತ್ತಿಸಗುವ ಹೋ
 ಮಂಗಳ್ವೊರಲೊಳ್ವೊಂಗುನೂಲಂ ಸುತ್ತಿಮೆರೆವ ಕುಡುಗೋಲ್ಗುಳ್ ನೂಲಂಸುತ್ತಿ
 ಮೆರೆವ ನೇಗಿಲಾಗಳ್ ಪಾಪಂ ಪೋಪಂತೆ ಪಂಜರದಿಂ ಪೋಪ ಕೋಗಿಲ್ಗುಳಂತೆ
 ಸ್ವರಂದೋರ್ವ ಪಡಿಯರತಿಯರ್ಪಡಿಯರತಿಯರ ಬಿಸಂಬಿತ್ತೊರಗಳಿಂ ಕಿತ್ತು ಸಾರ್ಜಿದ
 ಬಾಳ್ಗಳ್ವಾಳ್ಗಳಂ ಜಡಿಯುತ್ತ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುವ ಕಾಪಿನ ಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳ
 ಮನದಂತುಜ್ಜಿಸಲಿಸ ಕಾಳ್ಪತ್ತಿಯ ಬತ್ತಿಯೊಳ್ಪತ್ತಿಸಿದ ದೀಪಂಗಳಳವಿಗಳುಂಬವೆ
 ತ್ತಿರಲದಂ ನೀಡುಂ ನೋಡುತ್ತವೊಸಗೆವರೆಗಳಬ್ಬರದೊಳ್ವೊತಿಕಾಸದನಕ್ಕೆಯ್ವೆ
 ವಂದು ಬಿಸಲತೆಯ ಪಕ್ಕದೊಳ್ಳೆಂದಾವರೆಯಿಪ್ಪಂತು ಲಲನೆಯ ತೋಳ್ಪಕ್ಕದೊಳಿ
 ಪ್ಪ ಬಾಲಕನ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೀಡುಂ ನೋಡಿ ಹಲಕುಲಿಶಾದ್ಯವಿಳಲಕ್ಷ
 ಣಾಂಕಿತಂಗಳಂ ಕಂಡಾಸಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬುಸಂಜನಿತಲುಳಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ನಿಜಚಿತ್ತೇ
 ಶ್ವರಿಯ ವದನಸುಧಾಂಶುಮಂಡಲದೊಳ್ಳುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಬಿಳ್ವಿಂಗಳಂ ಜಿತ್ತರಿಸುತ್ತ
 ಮಲ್ಲಿಂ ಮಗುಳ್ವಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಮಣಿಮಯಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದೊಳ್
 ಜಯಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಕುಳ್ಳಿದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ||

ಕಡಿಸಿ ಸಂಕಲೆಗಳ ಸರೆಯ ನೃಪಾಲರಿ-| ಗುಡುಗೊರೆಗಳನೊಸೆದಿತ್ತು ||

ನುಡಿದತಿವಿನಯವ ಬೀಳ್ವೊಟ್ಟ ಸಂತಸ-| ಗಡಲೊಳವರು ಮೂಡಿ ಮುಳುಗೆ ||

ಪಟ್ಟಿ ಭೂಷಣ ಪರಿಮಳ ಕರಿ ಹಯಗಳ | ಕೊಟ್ಟು ಕೈದನೆಯದಾ ನೃಪತಿ ||

ಬಿಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಸರಿಯ ಪೊನ್ನಿನ ರಾಶಿಯ ಸೂರೆ-| ಗೊಟ್ಟನು ಯಾಚಕಜನಕೆ ||೬೨||

ಚೆನ್ನವಡೆದು ಚಾತಕರ್ಮಗಳಾದಿಯ | ಸನ್ನತಕ್ರಮಗಳ ನಡೆಸಿ ||

ಉನ್ನತವೆತ್ತಿಸಗಿದ ನಾಮಕರಣವ | ಪನ್ನೆರಡನೆ ದಿವಸದೊಳು ||೬೩||

ಬಸುರೊಳಿಪ್ಪಾಗ ಸಂಗ್ರಾಮವ ನೋಳ್ವೊಂದು| ಪೊಸತಪ್ಪ ಬಯಕೆಯ ತಾಯ್ಗೆ ||

ಎಸಗಿದ ಕಥನದಿ ವಿಕ್ರಮಂಧರನೆಂಬ | ಪೆಸರಿಡಲಂದು ನಂದನಗೆ ||೬೪||

ಪೊಡವಿಸಾಲರ ತಲೆವನಿಯಾಗು ನೀನೆಂದು | ತಡೆಯದೆ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಟ್ಟು ||

ಮಡದಿಯರವನ ತೂಗಿದರು ಜೋಜೋ ಯೆಂಬ | ನುಡಿಗಳು ಕಿವಿಗಿಂಪುದೋರೆ||

ಜೆಲುವೆತ್ತ ಕಾಂಚನಗುಹೆಯೊಳು ಮರಿಸಿಂಹ | ಬಿಳೆವಂತೆ ಮಿಸುನಿದೊಟ್ಟಿಲೊಳು||

ಬಿಳಿವ್ರತಿದ್ದನು ಪ್ರತಿಪದ್ಧಿಸದಿಂದುನ-| ನಿಳಿಗೆಯ್ಪುತಾ ರಾಯಕುವರ ||೬೫||

ಪಿರಿದೆನಿಸಮೃತಹಸ್ತನು ತಾನೆನಿಪೊಂ-| ದಿರವ ಧರೆಗೆ ಸೂಚಿಸಂತೆ ||
 ಕರಮೆ ವಿರಾಜಿಸ ಕಿರುವೆರಳೊತ್ತಿನ | ಬಿರಲ್ಗೊರಡ ಚುಂಬಿಸುವನು ||೬೭||
 ಹೊಡೆಮಗುಳ್ವನು ಮುಗುಳ್ಳ ಗುವನು ತೊಟ್ಟಿಲ | ಹಿಡಿದೊಡೆದುಬ್ಬಿ ನಿಲ್ಲುವನು ||
 ಸಡಗರದಿಂದಂಬಿಗಾಲಿಡುವನು ತೊಡ-| ಲ್ಪುಡಿಯಿಂದ ನಗಿಸನೆಲ್ಲರನು ||೬೮||
 ಮಿಗೆ ಪೀರ್ದಪಾಲ್ವನಿಗಳುಮೂಡಿವೊಳೆತವೊ | ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯೆಂಬ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||
 ಮುಗುಳ್ಳೊಳೊ ವಜ್ರದ ವೊಳೆಗಳೊ ತಾವೆಂಬ | ಬಗೆಗೆಬಂದುವು ಪಲ್ಗೊರಡು ||
 ಅಂದುಗೆ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆಯುಡಿನೂಲು ಪುಣಿಸರ | ಬಂದಿಯುಂಗುರ ಸಿಂಗದುಗುರು ||
 ಅಂದವೆತ್ತರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಸೊಡರ್ವಟ್ಟಿ-| ನಿಂದೆಸೆದರ್ಪನಾ ಕುವರ ||೭೦||
 ಕಂದನ ಬೆಳೆವಳಿಗೆಯ ಸೋಡುತತ್ಯಾ-| ನಂದದೊಳೆರೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ಬಂದರು ಮುನಿಗಳಾಹಾರವನವರ್ಗೀವು-| ದೊಂದು ಸಾಭಾಗ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೭೧||
 ಕಂದನ ಸಖಿಯರ ವಶಕೆ ಕೊಡಲು ಪೋಗಿ | ನಂದನವನದ ದೇಗುಲಕೆ ||
 ಅಂದವರಾಡಿಸುತಿರೆ ಜಿನಭವನದ | ಚಂದದ ದ್ವಾರದೇಶದೊಳು ||೭೨||
 ಬಿಸಿಗದಿರ್ಗಲು ಸೋಂಕಲೊಡನೆ ಬೆಳ್ಳಾವರ | ಯೆಸಳ್ಳೆರೆವಂದದೊಳವನ ||
 ಮಿಸುಪ ಕೇಸಡಿಗಳು ನಸು ಸೋಂಕೆ ತೆರದುವು | ಬಸದಿಯ ವಜ್ರಕವಾಟ ||೭೩||
 ಸುರದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿದುವಾಗಸದಿಂದ | ಸುರಿದುದು ಪೂವಿನ ಮಳೆಯು ||
 ಸುರಲೋಕದ ಪುಷ್ಪಫಲ ರನ್ನದೀಪಗ-| ಳಿರಲೊಪ್ಪಿತಾ ಜಿನಗೇಹ ||೭೪||
 ಮುತ್ತಿನ ಹವಳದ ನೀಲದ ರನ್ನದ | ಸುತ್ತಣ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ||
 ಉತ್ತಮಚೈತ್ಯಬಿಂಬಗಳಿಂದ ಜಿನಗೇಹ-| ವಿತ್ತುದು ಕಣ್ಗೆ ವಿಸ್ಮಯವ ||೭೫||
 ಊಳಿಗವೆಣ್ಣಳಿಂತಪ್ಪ ತೆರಸ ತಾವು | ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಸೋಡುತಿರಲು ||
 ಪೇಳಲೇನಾ ರಾಯಕುವರನಲ್ಲಿಂದಂಬಿ-| ಗಾಲಿನಿಂದಿಳಿದ ಮಂಟಪವ ||೭೬||
 ಉರಗರಾಜಗೆ ತಾನು ವಿಷದ ಭಂಡಾರಮೆಂ-| ಬಿರವಾಂತ ಪರಿಸೂತ್ರದೊಳು ||
 ಕರಮೆಸೆದುದು ನಾಗವಾಪಿವೆಸರ ಕೂಪ | ಗರುಡಗೆ ಪುಗಲಿದೆನಿಸಿ ||೭೭||
 ಮಿಸುನಿದಾವರೆಯೊಳು ಸುಳಿವಳಿಮಾಲೆಯೊಂ-| ದೆಸಕದಿ ಬಂಬಲುಗುರುಳು ||
 ನೊಸಲೊಳೆಸೆಯುತಿರಲಂಬಿಗಾಲಿನೊಳಾ | ಹಸುಳೆಯೈದಿತು ಬಾಪಯೆಡೆಗೆ ||೭೮||
 ನೆಟ್ಟನೆ ತಡಿಯೊಳು ಕುಳಿತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿ | ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರತಿರೂಪ ಕಂಡು ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಬಿದ್ದುದು ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಧಾಳಿ-| ಯಿಟ್ಟದೊ ಫಣಿಲೋಕಕೆನಿಸಿ ||೭೯||

ತಡೆಯದೆ ಕಡುಗಾಂತಿವೆತ್ತುಳ್ಳ ನಭದಿಂದ | ಸಿಡಿದು ಬೀಳ್ವಂತೆ ಬೀಳ್ತಪ್ಪ ||
 ಪೊಡವಿಸಾತ್ಮಜನ ಬಂದೆಡೆಯೊಳು ಘನಿರಾಜ | ಪೆಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಪಿಡಿದ ಮತ್ತಿತ್ತ ||
 ಮುನಿಗಳಾಹಾರವ ಕೊಂಡು ಚಿತ್ತೈಸಲಾ | ವನಿತೆಯಿರಲು ದಾಸಿಯರು ||
 ಪಸಿವ ಕಂಬನಿಯೆಸೆದರೆ ಪೇಳಿದರು ಬಂದು | ತನಯನ ಕಾಣದ ಹದನ ||೮೧||
 ತನಯನನಾಡಿಸಿ ತಪೆವೆಂದು ನಂದನ-| ವನದ ದೇಗುಲಕೆ ನಾವೆಯ್ಗೆ ||
 ಇಸಿವನಡಿ ಸೋಂಕೆ ತೆರೆದುವಾ ಬಸದಿಯ | ಘನತರವಬ್ರಹ್ಮಕವಾಟ ||೮೨||
 ದೇವಲೋಕದ ಪುಷ್ಪಫಲಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ | ದೇವದೇವನ ಸೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ತೀವಿದಾನಂದದಿ ಮಗುಳ್ಳವೆಂಬನಿತಕೆ | ನಾವು ಕಾಣದೆ ಬಾಲಕನ ||೮೩||
 ನೀರಜವನದೊಳು ಲತೆಗಳ ಪೊದರಿಸೊ-| ಳೋರಂತೆಯರಸಿದೆವಮ್ಮಾ ||
 ಮಾರನ ಪೂರ್ವದ ಹಗೆ ಕೊಂಡು ಪೋದನಂ-| ತಾರು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ರೊ ಸುತನ ||
 ಹಿಂದೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಪೂರ್ವದ ಹಗೆ | ಬಂದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ||
 ಇಂದಾವ ಪಾಪಿಯೊ ಸುತನ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹಾ | ಯೆಂದೊದರಿತು ಸತಿನಿವಹ ||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗಿದೆ ಹವ್ಯಸೆ ಹಾರಿ ಭೂ-| ಕಾಂತನ ರಾಣಿ ದೇಗುಲಕೆ ||
 ಭ್ರಾಂತಳಂದದಿ ಕಳವಳಿಸುತ ಪೋದಳ-| ದೆಂತು ಸೈರಿಸಳು ಪೆತ್ತವಳು ||೮೪||
 ವನವಾವದೆಸೆ ಯೆನ್ನ ತನಯನಾವೆಡೆ ತೋರಿ | ಜಿನಗೃಹವೆತ್ತಲರ್ಧಪುದು ||
 ಎನುತೈದಿದಳು ನಂದನಕಂದು ಸತಿಯರ | ಧ್ವನಿಯೆ ತನಗೆ ಬಟ್ಟಿಯಾಗೆ ||೮೫||
 ಎಲ್ಲಿ ಜಂದಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಿ ನೀ-| ವೆಲ್ಲಿಯಾಡಿಸಿದಿರಿ ಸುತನ ||
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಎನ್ನಯ ತನುಜಾತನೆಂ-| ದೆಲ್ಲೆಡೆ ವನದೊಳು ತೊಳಲಿ ||೮೬||
 ತಳಿರ್ಗಳ ಸುತನಡಿಯೆನುತ ಮುಂಡಾಡುವ-| ಳಲರ ತೊಂಗಲ ಮೊಗವೆಂದು ||
 ನಲಿದು ಮುದ್ದಿ ಸುವಳು ಕುರುಳೆಂದು ತುಂಬಯ | ಬಳಗದೊಡನೆ ಬಳಲುವಳು ||೮೭||
 ಅರಗಿಳಿ ನುಡಿದೊಡಾ ದೆಸೆಗೆಯ್ದು ವಳು ಕೂಡೆ | ಸ್ವರದೋರಲಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯು ||
 ತೊರೆದ ಮೊಲೆಯನೀಡುವಳು ಕಂದ ಬಾರೆಂದು | ಭರದೊಳೋಸರಿಸಿ ಮೇಲುದನು||
 ಜಿಟ್ಟು ಪೋದನು ಪಿಡಿದುಂಬಾತನೆಂದೆ-| ಗೆಟ್ಟು ಮೊಲೆಗಳು ಕಂಬನಿಯ ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಸೂಸುತಿರ್ದವೊ ತಾವೆಂಬನ | ತೊಟ್ಟಿಡುತಿರೆ ಪಾಲ್ವನಿಗಳು ||೮೮||
 ಕಂದನಾವೆಡೆಯೊಳಿರ್ದಪ ಪೇಳಿರೆ ಬಿಸ-| ಕಂದಗಳಿರ ನಂದನವೆ ||
 ನಂದನನಾವೆಡೆಯಿರ್ದಪನೆನುತೈ-| ತಂದಳವಳು ಜಿನಗೃಹಕೆ ||೮೯||

ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೆ ಶಶಿಕುಲವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ | ಚಂದ್ರನಾವೆಡೆ ತೋರೆನುತ ||
 ಚಂದ್ರವದನೆ ಪೊರಳ್ಳಳು ಸೂಸೆ ಕಣ್ಣೀರ | ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ||೯೩||
 ಅತಿರೂಪಿನವನೆಂಬ ಮಚ್ಚರ ಬೇಡೆನ್ನ | ಸುತನ ತೆರನ ಪೇಳ್ವುದೆಂದು ||
 ಶತಪತ್ರನೇತ್ರ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಬೆಸಗೊಂಡು | ಮತಿಗುಂದಿ ಕಾಣದೆ ಮಗನ ||೯೪||
 ನೀಗುವೆ ತನ್ನಯ ಹರಣವನೆನುತಲಿ | ನಾಗವಾಪಿಯ ತಡಿಗೈಯ್ದಿ ||
 ಬಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಜತನಯನಲ್ಲಿರೆ ಕಂಡು | ಬೇಗದಿ ದುಂಮಿಕ್ಕಿದಳು ||೯೫||
 ನೆಲೆಗೊಡದಿಹ ನಾಗವಾಪಿಯ ವಿಷಜಲ ! ಮೊಳಕಾಲಿನುದ್ಭವಾಯ್ತವಳ್ಳೆ ||
 ತಳುವದೆ ಜನನಿಯ ಮೊಗಗಂಡು ಬಾಲಕ | ತಳೆದನಧಿಕಸಂತಸವ ||೯೬||
 ಎಲ್ಲರಂದದೊಳು ದಾದಿಯರ ಮೊಲೆಯನೂಡಿ-| ತಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ನನ್ನೊಡನೆ ||
 ಸಲ್ಲದು ಮುನಿಸು ಬಾರೆನುತ ಕುಮಾರನ | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದಳಾ ಜನನಿ ||೯೭||
 ಜನನಿಯ ಕೈಗೆ ಬಾರದೆ ಫಣಿಶಿರದೊಳು | ಮನುಗುವ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಕುಣಿದಾಡಿದ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆ | ದನಿದೋರೆ ಝಣಝಣರೆಂದು ||೯೮||
 ಪಡೆವಣಿಯೊಳು ತನ್ನ ನೆಳಲನಿರದೆ ಕಂಡು | ಪಿಡಿದೆಳೆವನು ಬಾರದಿರಲು ||
 ಎಡಗಾಲಿನಿಂದೊದವನು ತನ್ನ ತೇಜಕ್ಕೆ | ಪಡಿಯಾದುದೆಂದೊದವಂತೆ ||೯೯||
 ಬಿಗಿದೊತ್ತುವನು ಬಾಯ ನಾಸಿಕದಲಿ ಸುಯಿ-| ಲ್ಲೆಗೆವುದು ತೆಗೆಯೆ ನಾಸಿಕವ ||
 ಮಿಗೆ ಮುಚ್ಚುವನು ಮೊಡಲುಬ್ಬಿ ಮಿಡುಕುತಿರೆ | ಬಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕುಣಿದಾಡುವನು||
 ನೀಡಲು ಚುರುಚುರನದು ನಾಲಗೆಗಳ | ನೋಡುವನಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ಕೂಡದು ಸುಮ್ಮನಾಗಲು ಕೈಗಳ ಕುತ್ತಿ | ದಾಡೆಯ ಪಿಡಿದಲುಗುವನು ||೧೦೦||
 ಇಂತು ಕುಚರನಾಡುತಿರೆ ಲೆಪ್ಪದ ಫಣಿ-| ಯಂತೆ ಫಣೀಂದ್ರನೊಪ್ಪಿರಲು ||
 ಅಂತದ ರಾಣಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ಬೇಗ ಭೂ-| ಕಾಂತ ಬಂದನು ಬಾವಿಯೆಡೆಗೆ ||೧೦೧||
 ಮಿಸುವಣ್ಣದ ತುಂಬಿ ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯ ಮೇ-| ಲೆಸೆವಂತೆ ಫಣಿಯ ಪಡೆಯೊಳು||
 ಶಿಶುಗಳ ದೇವನೊಪ್ಪಿರೆ ಸಿರಿಯಂದದಿ | ಶಶಿಮುಖಿ ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು ||೧೦೨||
 ಪುರಜನ ಪರಿಜನ ಬಂಧುಜನಂಗಳ | ನೆರವಿ ಬರಲು ಬಾಯ ಬಿಡುತ ||
 ಸರಪಣಿವಿಡಿದು ಭೋಂಕನೆ ನಾಗವಾಪಿಯ | ನರನಾಥಚಂದ್ರ ತಾನಿಳಿದು ||೧೦೩||
 ಕೊಡುಕೊಡು ಪುತ್ರದಾನವನೆಂದು ಫಣಿಪಗೆ | ತಡೆಯದೆ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ||
 ಫಡೆಯ ಮೇಲಾಡುವ ತನಯನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಯೊಡನೊಡನಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ||೧೦೪||

ರಾಣಿವರಸು ಪೊಸಮಿಸುನಿಯ ಪಳಕದಿ | ಕ್ಷೋಣಿಗಧಿಪ ಕುಳ್ಳಿರಲು ||
 ಮಾಣದೆ ದೊರೆಗಳು ಸೇದಿಕೊಂಡರು ನೇ | ರಾಣಿಯ ಸರಪಣಿವಿಡಿದು ||೧೦೬||
 ನಾಗೇಂದ್ರ ನಿಜಸತಿವರಸಿ ಭೂಲೋಕಕೆ | ರಾಗದೊಳೆಯ್ವ ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ನಾಗವಾಸಿಯ ಪೊರಮುಟ್ಟುಸಂದಾ ರಾಯ | ಸೋಗೆಗಣ್ಣು ಬಲೆಸಮೇಶ ||೧೦೭||
 ಘನತರವಿಭವದಿ ಬಲವಂದು ಬಸದಿಯ | ಜಿನಪೂಜಿಗಳ ತಾನೆಸಗಿ ||
 ಜನನಾಥ ತನ್ನಯ ತನುಜಾತಗೆ ನಾಗ- | ತನಯನೆಂಬಭಿಧಾನವಿತ್ತು ||೧೦೮||
 ಹರಣಗಾಯ್ದಾತನೆ ಜನಕನೆಂಬರ ಮಾತು | ಸ್ಥಿರವಾದುದೆಂದೆಲ್ಲ ಪೊಗಳೆ ||
 ಅರುಹನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಾಣಿವರಸು ಸುತ | ವರಸಡ್ವನು ರಾಯ ಗಜವ ||೧೦೯||
 ನೀಲಕುಂತಳೆಯರು ನಿಡುಜಮರಂಗಳ | ಧಾಳಿಸುತಿರಲೀರೆಂಟ ||
 ಮೇಲೆ ಬಿಳ್ಳೊಡೆ ನಿಕಳಂಕಸುಧಾಂಶುವ | ಸೋಲಿಸುತಿರಲಂದವನು ||೧೧೦||
 ವಿರಚಿಸಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವ ಜಿನಶಿಶು | ವರಸಿ ಸುರೇಂದ್ರ ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ಅರಮನೆಗೈದಿದ ಕೆಂಪಿನಾರತಿಗಳ | ನೆರವಿಯ ಸುಳುಹಿನೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೧೧೧||
 ನೆಟ್ಟನೆ ನೃಪನಿಳಯಕೆ ಬರೆ ಕುವರನ | ಕಟ್ಟಾಯತದಿ ದಾದಿಯರು ||
 ದಿಟ್ಟಿವೆಳಗು ಪಂಜರವಾಗೆ ತೋಳ್ಗಳು | ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿರೆ ಸಲಹಿದರು ||೧೧೨||
 ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಸುಖಸಾಗರದೊಳಗಿರ- | ಲೋಲಾಡಿಸುತ ಸರ್ವರನು ||
 ಬಾಲಸುಧಾಂಶುವೆಂಬಿನ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಾ | ಬಾಲಕ ಬೆಳೆದನೋರಂತೆ ||೧೧೩||
 ಜಾರಿತು ತೊದಲು ಮೈದೋರಿತು ನುಣ್ಣುಡಿ | ಪಾರಿತು ಮನದಂಧಕಾರ ||
 ಏರಿತು ತನುಕಾಂತಿ ಸೇರಿತು ಸದ್ಗುಣ | ಬೀರಿತು ನಡೆ ಬಿಂಕನು ||೧೧೪||
 ಸಿರಿವೆತ್ತು ಸಿಂಗರವೆತ್ತೆಳಗನ ಮೇಲೆ | ಸರಿವರೆಯದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ |
 ಹರಿದಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನ ಏರಚಿಸ ಬಗೆದ ಭೂಭುಜನು ||೧೧೫||
 ಅಣ್ಣನ ಕುಲವಧು ಹೆಣ್ಣು ಹಡೆಯಲತ್ತು | ಹೆಣ್ಣುಗಳರಸಿ ತಾ ಕೇಳಿ ||
 ಹೆಣ್ಣೆನ್ನ ಸುತಗೆನುತುಡುಗೊರೆಗಳನು ತ- | ನ್ನಣ್ಣನ ಸುತೆಗಟ್ಟಲಿತ್ತು ||೧೧೬||
 ಪಿರಿದನೆ ಜಿನಪೂಜಿ ಶಾರದಾವೂಜಿಯ | ವಿರಚಿಸಿ ಜಯಭೂಭುಜನು ||
 ವರತನುಜಾತನ ಸಕಲಕೋವಿದನೆಂಬ | ಗುರುವಿನ ವಶವ ಮಾಡಿದನು ||೧೧೭||
 ದೊಳಕ್ಕರ ಮಗ್ಗಿ ಗಣಿತ ಮುಂತಾದವ | ಪೇಳದ ಮುನ್ನ ಕಲಿತನು ||
 ಆಲಸ್ಯ ಹೊದ್ದದೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ | ಲೀಲಾಮಾತ್ರದ ಕಲಿತ ||೧೧೮||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ಕುಮಾರಕಂ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಚ್ಛಂದೋಲಂಕಾರ
ಕವಿತೆ ಯಾಗಮವಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಾಕೃತ ಸುಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಭರತ ಚಿತ್ರ
ಕರ್ಮ ಶಿಲ್ಪ ವೈದ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಷ ಮುತ್ರವಾದ ರಸವಾದ ಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ರತ್ನಪರೀ
ಕ್ಷೆ ಗಜಲಕ್ಷಣ ಹಯಲಕ್ಷಣ ಆಯುಧಾಭ್ಯಾಸ ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯೆ ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆ ಗಾರುಡ
ತೆರೆ ನಾಟಕ ಜಲಸೂತ್ರ ಭೂಮಿಸೂತ್ರ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ಅಗ್ನಿ
ಸ್ತಂಭ ಜಲಸ್ತಂಭ ಭಾರಣಿ ಭಾಷಾಭೇದ ಲಿಪಿಭೇದ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾ
ದ್ಯುಖಿವಿದ್ಯಾಪ್ರವೇಣನೆನಿಸಿ ದೀಪಿಕೆಯೊಳ್ಪತ್ತಿಸಿದ ಪಂಜಿನಂತೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಿಂ
ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ಳಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯಲಂತಲ್ಲದೆಯುಂ ||

ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿಸಿ ಭೂ-| ಕಾಂತಸುತನ ರಾಯನೆಡೆಗೆ ||
ತಾಂ ತಳುವದೆ ಕರೆತಂದು ವಿದ್ಯಾಗುರು | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದನು ||೧೨೦||
ಭೂತಳಕಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿದ ನಿಜತನು-| ಜಾತನ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿದ್ಯಾಗುರುವ ಮನ್ನಿಸಿದ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||
ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಎರಡನೆಯ ||
ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೨೧||
ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವ ||
ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದುಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆಲಾಲಿಸಿಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೨೨||

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೬. ಕಿನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಕಿನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರ ನಾಗಸುತ ಗೆಲ್ಲ | ಜಿನ್ನಣವನು ಪೇಳುವೆನು || ಪಲ್ಲ ||
 ನರನಾಥಚಂದ್ರನೊಡ್ಡೊಲಗವಿತ್ತು ತಾ-| ನಿರೆ ಪಂಚಸಾಗಂಧಿಯೆಂಬ ||
 ಬಿರುದಿನ ಗಣಿಕೆಯೆಯ್ದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿ-| ದೊರೆದಳು ರಾಯನೊಳಿಂತು ||೧||
 ಕೆಸರೊಳು ತಾವರೆ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗೆ ಮು-| ತೊಸೆದುದ್ಭವಿಸುವಂತೆನ್ನ ||
 ಬಸಿರೊಳೊಗೆದು ಪೆಣ್ಮಕ್ಕಳೀರ್ವರು ತಾ-| ವೆಸೆದರು ಜನ್ಮನವಾಂತು ||೨||
 ಹಿರಿಯಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದವ ತಮ್ಮಯ | ವರವೀಣಾವಿದ್ಯದಿರವ ||
 ಪರಿಕಿಸಿ ವೇಳಾತನೆ ಪತಿ ತಮಗೆಂದು | ತಿರುಗಿದರವರು ದೇಶಗಳ ||೩||
 ಧರೆಯ ಜಾಣರ ಜಾಣ್ಮೆಯೆನಿಸ ವಾರಾಶಿಯ | ಪರಡಿಸುದ್ದವ ಮಾಡಿ ಕಳೆದು ||
 ತೆರಳಿ ಬಂದರು ನಿನ್ನ ಪುರದ ಮುಂದಕೆ ನಿ-| ನಿರವಾವುದೆಂದಳಾ ಜಾಣೆ ||೪||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕರೆದು ತಾರೆನುತ ಭೂ-| ಕಾಂತನವಳ ಜಿಲ್ಲೊಟ್ಟು ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ನಗರದೊಳುಳ್ಳ ಜಾಣರ | ಸಂತತಿಯನು ಬರಿಸಿದನು ||೫||
 ಜಾಣರು ಜಗದೊಳಗುಂಟುಂಟಂತಪ್ಪ | ಜಾಣರಲ್ಲವರು ಬೇಕಾದ ||
 ಜಾಣರು ನವಪಂಚಜಾಣರು ಧನದನ | ತ್ರಾಣರಿದ್ದರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೬||
 ಜಾಣರ ಕಡೆದು ಕಂಡರಸಿ ಸೇರಿಸಿದನೊ | ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದಜನೆಂಬಂತೆ ||
 ಜಾಣರಿದ್ದರು ತಿಂಥಿನಿಯಾಗಿ ಸಾಲೊಂಡು | ಜಾಣರಾಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ||೭||
 ಅನಿತರೊಳತ್ತ ಕಿನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರಂ-| ದನುವೆತ್ತ ಸಿಂಗರವಾಂತು ||
 ನನೆಗಣೆಯನ ಸತಿಗೇಳಿಂಟುಮಡಿ ಚೆಲ್ವು | ಘನವೆಸಲೆಸೆದರೇನೆಂಬೆ ||೮||
 ಶಿಲೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಗಳಾಭರಣವನಿಟ್ಟೊಡೆ | ಚೆಲುವಾಗುವವಂತಲ್ಲ ||
 ತೊಳಪ ವಿಭೂಷಣಂಗಳು ಸೊಬಗಾಂತುವಾ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ ಮೈಸೊಂಕೆ ||
 ಪರಡಿನಿಂ ನೂಪುರ ಜಘನದಿಂ ಮೇಖಳೆ | ಬೆರಗ್ಗಳಿಂ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯು |
 ಕರಗಳಿಂ ಕಂಕಣ ಭುಜಗಳಿಂ ಭುಜಕೀರ್ತಿ | ಕರವೊಪ್ಪವೆತ್ತುವಂದವಗೆ ||೧೦||
 ಮೊಲೆಗಳಿಂ ಹಾರ ನಾಸಿಕದಿಂದ ಮೂಗುತಿ | ತೆಳುಗದಪಿಂ ಕರ್ಣಪತ್ರ ||
 ತಿಲಕ ನೊಸಲಿನಿಂದ ಮುಡಿಯಿಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಚೆಲುವಾಧುವಾ ನೀರೆಯರಿಗೆ ||

ಕಡೆಗಣ್ಣಿ೦ದ ಕಜ್ಜಳ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ | ಬೆಡಗಿನಿಂ ಮೇಲುದು ಮೈಯ ||
 ಕಡುಗಂಪಿನಿಂ ಪರಿಮಳದಿಂಪು ಮೆರೆಯಲಾ | ಮಡದಿಯರ್ಗಂದು ಚೆಲ್ವೆತ್ತು ||೧೨||
 ವೃತ್ತಕುಚೆಯರಿಂತು ಸಿಂಗರವಾಂತೇರಿ | ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನು ||
 ಮೆತ್ತನೆ ನಡೆತಂದರೂಳಿಗವೆಣ್ಣಳ | ಮೊತ್ತದ ಬಳಸಿನೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||೧೩||
 ಮುತ್ತಿನ ಕಡಗ ಮುತ್ತಿನ ಪೆಂಡೆಯ ತೋರ-| ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿ ಮೆರೆವ ||
 ಮುತ್ತಿನೋಲೆಯನಿಟ್ಟು ಮೃಗಲೋಚನೆಯರು | ಮುತ್ತಿನ ಭತ್ತವೆತ್ತಿದರು ||
 ಕೀಲ ಕಡಗ ಬಲ್ಲೂಗುತಿ ಕೆಂಬರ-| ಲೋಲೆ ಪದಕ ವಬ್ರಸರವ |
 ತಾಳಿದ ಬಿಂಕಕಾತಿಯರಾ ಪೆಣ್ಣಳಿ-| ಗಾಲಿವಟ್ಟಲನಿಕ್ಕಿದರು ||೧೪||
 ನೂವುರ ಮಣಿಮೇಖಳೆ ಪಂಚಸರ ತೋಳ | ಭಾವುರಿ ತಾತಿಗಳೆಸೆವ ||
 ಚಾಪಳಾಕ್ಷಿಯರು ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗಳಿಗೆಯ ನೀಡು-| ತಾ ಪೆಣ್ಣಳೊಡನೆಯ್ದಿದರು ||೧೫||
 ಹೊನ್ನ ಗೇದಗೆತುರುಜಿನ | ಮುತ್ತಿನ ಓಲೆ | ರನ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದೆಸೆವ ||
 ಚೆನ್ನೆಯರೆಯ್ದಿದರೊಡನೆ ಚಾಮರಗಳ | ಜಿನ್ನಣ ಮಿಗೆ ಥಾಳಿಸುತ ||೧೬||
 ಬಳಲುಮುಡಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ನುಣ್ಣು ದಪಿಸ | ತೆಳುವಸುರಿಸ ಬಣ್ಣ ದುಟಿಯ ||
 ಲಲನೆಯರಾ ಪೆಣ್ಣಳ ಪಿಂತೆ ವೀಣೆಯ | ತಳೆದೆಯ್ದಿದರು ಲೀಲೆಯೊಳು ||೧೭||
 ಬಡನಡುವಿನ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ಭಾವಕಿಯರು | ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಳ ಚಪಳೆಯರು ||
 ಬೆಡಗುಗಾತಿಯರಿನ್ನೂ ವರೂಳಿಗವೆಣ್ಣ-| ಳೊಡಸೈತಂದರಂದವರು ||೧೮||
 ಹಿರಿಯಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದಗಂಡಾತನೀ | ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಪತಿ ಮಿಕ್ಕ |
 ಪುರುಷರೆಲ್ಲರು ಸೋದರಿಗರೆಂದೊದ್ದುವು | ಜಿರುದಿನ ಕಹಳೆಯೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೯||
 ತಳುವದಾ ನಿನದವ ಕೇಳ್ಪೊಲಗದೊಳ-| ಗಳೆಗಧಿಪರು ತಮತಮಗೆ ||
 ತಿಲಕ ಲೇಪನ ಮಣಿ ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳಾದಿ | ಹಲವು ವಶ್ಯದೊಳಿದರಾಗ ||೨೦||
 ಹಾರವನನುಗೊಳಿಸುತ ಮಣಿಮಕುಟಗ-| ಳೊರೆಪೋರೆಯ ತಿದ್ದಿಕೊಳುತ ||
 ಸಾರಕಪುರವೀಳ್ಯಗೊಳುತ ವಿಲಾಸದೊ-| ಳಾ ರಾಜಸಭೆಯಿದುದಾಗ ||೨೧||
 ಇಂದುವಿನರಸಿಯಿಂ ಮೈಯ್ಯಾಂತು ಶರದಭ್ರ-| ದಿಂದಿಳಿವಂತೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ-||
 ಯಿಂದಿಳಿದಾ ರಾಜಸಭೆಯ ಪೊಕ್ಕರು ಸೊಬ-| ಗಿಂದ ಸೌಗಂಧಿಸುತೆಯರು ||೨೨||
 ವರಮಣಿಪೀಠದೊಳ್ಳೈಯ್ಯೂರಿ ಮೈಯುಬ್ಬ | ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಭೂಭುಜನಿಜಯ ||
 ಸ್ಮರನ ಮೋಹನಮಂತ್ರದೇವಿಯರೆನೆ ಬಪ್ಪ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರ ನೋಡಿದುದು||

ತರಳಾಕ್ಷಿಯರ ರೂಪಾತಿಶಯವನೋಳ್ವ-| ರೆರಡೆ ಕಣ್ಣುಗಳಾದುವೆಮಗೆ ||
 ಸುರಪನಿಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಸಿರಕಣ್ಣುಗ-| ಳೆರವ ಕೊಡನೆ ಯೆಂದರವರು ||೨೫||
 ಕರಮೆಸೆದಿಹ ಕೇಶದ ಕಾಂತಿ ಮುಸುಕಿ ಸಿಂ-| ಗರವೆತ್ತ ಮುಡಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||
 ಕರಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಯೊ ತಮಾಲಪುಷ್ಪಗಳೊ ಯೆಂ-| ದಿರದೆ ನೋಡಿದರು ನೋಟಕರು||
 ಕೆಂಬರಲೋಲೆಯೊಳ್ಳಡೆಗಣ್ಣು ರುಚಿ ಪ್ರತಿ-| ಬಿಂಬಿಸಿರಲು ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರಿಕ್ಕಿದವು ಮುತ್ತಿನೋಲೆಗ-| ಳೆಂಬರು ಕೆಲಕೆಲರಲ್ಲಿ ||೨೬||
 ಪುದಿದಿರೆಯಧರದ ಕಾಂತಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಭೆ | ಸದಮಲ ಮೂಗಿನ ಮುತ್ತು ||
 ಅದು ಕೆಂಬರಲದು ನೀಲದ ಪರಳು ಮ-| ತ್ತದು ಗುಂಜಿಯೆಂಬರಂದಲ್ಲಿ ||೨೭||
 ಧಳಧಳಿಸುವ ಬಟ್ಟವೊಲೆಗಳಿಟ್ಟಡೆಯೊಳು | ಪೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳ ||
 ತೊಳಗುವ ಪೊಸವಿ-ಸುನಿಯ ಮಣಿಸರಗಳೆಂ-| ದುಲಿದರು ಕೆಲಕೆಲರಲ್ಲಿ ||೨೮||
 ಬಟ್ಟ ನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಕಾಂತಿಯ ತುರುಗಲ ಜೀಡು | ಬಿಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ನಿರಿಯ ||
 ಕಟ್ಟಾಯತದಿ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಜಾಣೆಯ-| ರುಟ್ಟಿದರಂದೆಣಿಸಿದರು ||೨೯||
 ತಂಗಾಳಿ ದೀಪಿಕೆಗಳನಲ್ಲಾಡುವಂ-| ತಂಗದಿ ರಾಜನಂದನರ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಕುಟಂಗಳನಲುಗಿತಾ | ಹೆಂಗಳ ರೂಪೆಡೆವಿಡದೆ ||೩೦||
 ಅವರ ಸಾದಾಂದುಕಧ್ವನಿ ಘಂಟಾರವ-| ವವರೇ ದೀಪಾಕೃತಿಯಾಗೆ ||
 ಅವರ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಕಾಮುಕಮೃಗನಿವಹವ | ಕವಿದೆಚ್ಚ ಮದನಕಿರಾತ ||೩೧||
 ಅವರ ಪುರ್ಬುಗಳೆಂಬ ಬಿಗಿದ ಸಿಂಗಾಡಿಯೊ-| ಳವರ ಕಟಾಕ್ಷದಂಬಿಂದ ||
 ಅವರ ಬಿಂಗಡೆಯಿಂದ ಮನಸಿಜನೆಚ್ಚನಂ-| ದವರ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾಮುಕರ ||೩೨||
 ಪಿಡಿದೆಲೆ ಕೈಯೊಳು ಮಡಿದೆಲೆ ಬಿರಲೊಳ-| ಗಡಿಸಿದಡಕೆ ಜಾಯೊಳಗೆ ||
 ಬಿಡಗುವೆತ್ತಿರೆ ಕಂಬವನೆಮ್ಮಿಯರೆಜೀವ-| ವಡೆದನಲ್ಲೋರ್ವ ಭೂಭುಜನು ||೩೩||
 ತೆರೆದಕ್ಷಿಯರೆಬಿಟ್ಟ ಜಾಯಿ ಕಂಪಿಸುವಂಗ | ಮರವೆ ಯೆಚ್ಚರು ನಿಟ್ಟುಸುರು ||
 ತುರುಗಿದ ಬೆಮರೆಸೆಯಲು ಹಡಪಿಗನ ಮೇ-| ಲೊರಗಿದನೋರ್ವ ಭೂಭುಜನು||
 ಪಳುಕಿನ ಕಂಬದೊಳಾ ಪೆಣ್ಣುಳ ರೂಪು | ನೆಲೆಗೊಂಡಿರೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಬಲಿದಸ್ವಿ ಚುಂಬಿಸೆ ಕಾಮಾತುರನೋರ್ವ | ಪೊಳೆವ ದಂತಗಳುದುರಿದುವು ||೩೪||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳನೀಪರಿ ಬೆಂಡುವಾರಿಸು-| ತರಸು ಜಯಂಧರನೆಡೆಗೆ ||
 ಅರಸಂಜೆ ಮೆಲ್ಲಡೆಯೊಡಗೂಡಿ ಬರೆ ಬಂದ-| ರರಲಂಬನಧಿದೇವಿಯರು ||೩೫||

ದುಗುಲನಿವಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ಪೂವಿನ ಚೆಂಡ | ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ ಕಾಣ್ಕೊಗೊಟ್ಟು ||
 ಜಗದಾಣ್ಣಗೆ ಪೊತಮಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿದರು | ಮೊಗಕಿದಿರಾಗಿ ಜಾಣೆಯರು ||೧೮||
 ಚೆಲುವೆತ್ತ ವೀಣೆಗಳನು ತಂದಾಳಿಯ-| ರಿಳುಪಿದರವರ ಮುಂಗಡೆಯ ||
 ನಲವಿನಿಂ ನೃಪತಿಗೆರಗಿ ಪಂಚಸಾಗಂಧಿ | ಕುಳಿತಳು ಸುತೆಯರೊತ್ತಿನಲಿ ||೧೯||
 ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಜೋಡುಮನೆಗಳೆಂಬಂದದಿ | ಯೇಣಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪಿರಲು ||
 ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ ಪೇಳಿಸು ಪಲ್ಲವಾಧರಗಳಿಂ | ಕ್ಷೋಣೀಶ ನಿಜಮಂತ್ರಿಯೊಳು ||೨೦||
 ಧರಮೂರರೊಳಗುಳ್ಳ ಚೆಲ್ವನೊಬ್ಬಳಿಗೆಯ್ತು | ಸರಸಿಜಘನ ಚದುರಿಸೊಳು ||
 ಅರೆತಾಣಿತಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಸಿಸೊಳು ತೂಗಿ | ಪರಿಕಿಸಿ ರೂಪಿಟ್ಟನಿವರ ||೨೧||
 ಉಡುಗೊರೆಗಳನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಬೇಕೆಂದು | ಪೊಡವಿಪ ಸೂಚನೆದೋರೆ ||
 ತಡವುಂಟು ನಾಗನಂದನ ಬರಬೇಕೆಂದು | ನುಡಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ ನೇತ್ರದೊಳು ||೨೨||
 ಪುರದ ಮುಂದಣ ಬಟ್ಟಬಯಲೊಳತ್ತಲು ನಾಗ-| ವರಸುತ ಹಯಸಾಧನೆಯ ||
 ವಿರಚಿಸುತಿರಲಲ್ಲಿ ಗೂಳಿಗದವರೆಯ್ತಿ | ಬರಹೇಳಲವನೆಯ್ತಂದು ||೨೩||
 ಇಳಿವಂತೆ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿಂದ ಕೇಸರಿ ತೇಜಿ | ಯಿಳಿದುಡೆಸುತ್ತಿದೊಲ್ಲಿಯನು ||
 ನಲವಿನಿಂ ಪೊದೆವುತೆಯ್ತಿದನು ಪೊಂದೊಡವುಗ | ಳಲಿವುತಿರಲು ರಾಯನೆಡೆಗೆ||
 ಪಟ್ಟಿಯ ಚಲ್ಲಣ ಬಿಗಿದ ಕಮಲಬಂಧ | ಕಟ್ಟಿದ ಬಾಕು ಕಲಕಿದ ||
 ಬೊಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಸಾಣೆ ಖಂಡೆಯ ಪೊಳೆಯಲಾ | ದಿಟ್ಟ ಕೈಮುಗಿದ ರಾಯನಿಗೆ ||೨೪||
 ಕರವ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ನಿಂದ ಕುಮಾರನೊಂ-| ದಿರವ ನೋಡುತ ಕುಳ್ಳಿರೆನದೆ ||
 ವರಮಂತ್ರಿಯತ್ತಲೆ ಮಾತಾಡುತಿರ್ದನು | ದೊರೆಗಳರಸ ಪರಾಕಿಸೊಳು ||೨೫||
 ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನ ಮುಖಪದ್ಮವ ನೋಡುತ | ಸಾಣೆಗತ್ತಿಯನೂರಿಕೊಂಡು ||
 ಜಾಣಶಿರೋಮಣಿ ನಿಂದಿರ್ದನು ಪಂಚ-| ಜಾಣ ಜಿಲ್ಲೂರಿ ನಿಂದಂತೆ ||೨೬||
 ನಿಡುದೋಳು ಕೋಮಲದೇಹ ಕುಂಕುಮವರ್ಣ | ಬಡ ನಡು ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳು ||
 ಬೆಡಗುವೆತ್ತಿರೆ ನಿಂದಿರ್ದನು ಪೊಸಪೊನ್ನ | ಕಡುಚೆಲ್ವ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ||೨೭||
 ಕಪ್ಪುದೋರುವ ವಿಸಾಸೆ ಪೊಗರೇರುವ ಪನ್ನೆ | ಮುಪ್ಪುರಿಗೂಡಿದ ಪುರ್ಬು ||
 ಒಪ್ಪವೆತ್ತಿಸೆಯಲಾ ಕುವರ ನಿಂದನು ಚೆಲ್ವ | ಲೆಪ್ಪದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ||೨೮||
 ಮುತ್ತಿನ ನೀಲದ ರನ್ನದ ಚೆಲ್ವಿನ | ಹತ್ತಕಡಕು ರಾಜಿಸಲು ||
 ಒತ್ತಿಲಿರ್ದನು ಸಾಣೆಯನೂರಿ ಭೂಧುಜ-| ನತ್ತ ನೋಡುತ ಗಾಡಿಕಾರ ||೨೯||

ಕುಂದು ಕಳಂಕ ಪೊರ್ದದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೆ-| ಯುಂದು ನಿಂದಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪನ ಗಾಡಿನೀರ್ಕುಳಿಗೊಂಡು-| ದಂದು ಸೌಗಂಧಿಸುತೆಯರ ||೫೧||
 ತನು ಬಯಸಿತು ಕಣ್ಣುಳು ಮೋಹಿಸಿದುವು | ಮನವೆಳಸಿತು ನಿಮಿಷದೊಳು ||
 ವಸಿತೆಯರೆದೆಗೋಂಟೆ ಜರಿದುದಮಮ ನಾಗ-| ತನಯನ ರೂಪಿನಗ್ಗಳಕೆ ||೫೨||
 ಮದನನ ಮುಂತೊಬ್ಬ ಮದನನಂಬಂದವ | ಸದಮಲರೂಪವತಿಯರ ||
 ಎದೆಗೆಡಿಸಿದ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳಿಮ್ಮಡಿ | ಮದನನಲ್ಲವೆ ಧರೆಗವನು ||೫೩||
 ಪುಳಕದ ಪುಷ್ಪವ ಕೆದರಿಯಾನಂದಾತ್ಮ-| ಜಳದಘೃಪಾದ್ಯವನೆಸಗಿ ||
 ನಲವಿನೊಳವನ ತಮ್ಮೆದೆ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಗೆ ಕ-| ಣ್ಣ ಲವಾರ್ಗಿಲೊಳುಮಿಗೆ ಪೊಗಿಸಿ ||೫೪||
 ನೋಡುವರೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳುತೆಗೆದು ಮುಂ-| ಡಾಡುವರೊಮ್ಮೆ ಚಿತ್ತದೊಳು||
 ಕೂಡುವರೊಮ್ಮೆ ಮೈಮರೆವರೆಚ್ಚ ರುವರಾ | ಗಾಡಿಕಾತಿಯರೇನನೆಂಬೆ ||೫೫||
 ಇವರ ಕುರುಳ್ಗಳ ಪಿಡಿವುದಕವನ ಕೈ-| ಯವನ ಪನ್ನೆಯ ಸೋಂಕುವರೆ ||
 ಇವರ ನುಣ್ಣದಪುಗಳ್ಸಾಲವೆನುತ ಸಖಿ-| ಸಿವಹ ಸಂತಸವೆತ್ತಾದಾಗ ||೫೬||
 ಮಾರನೈಸಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಳ್ವ | ಚಾರುಹೊಂಗಳಸಕೆ ತಳಿರ ||
 ಸೇರಿಸಿದಂತಿಹುದಿವರ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ-| ಸೇರುವಾಗವನ ಹಸ್ತಗಳು ||೫೭||
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ ಹಾಸಿನ ಮೇಲವನೊಳು | ಲಲೆವಾತಿವರಾಡುವಾಗ |
 ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗಳಿಗಿಯ ನೀಡುವಂತಾಗಲೆಂ-| ದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳೋರ್ವ ಕೆಳದಿ ||೫೮||
 ಹುಸಿಗಿವರೆನ್ನ ತಾರ್ಕಣೆಗೊಟ್ಟಡೆಯದು | ಹುಸಿಯಲ್ಲ ದಿಟಮೆಂದಿವರ ||
 ಹುಸಿಜಗಳವ ತಿದ್ದುವಂತಾಗಲೆಂದೋರ್ವ | ರಸಿಕೆ ನುಡಿದಳಂದಲ್ಲಿ ||೫೯||
 ಮಲಯಜತರುವನೇಳೆಲೆವಾಳೆಯ ಲತೆ-| ಗಳು ಸೇರಿದಂತೊಡವೆರೆದು ||
 ಸಲೆ ಸಂದು ಸಮರತಿಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯನಾಂತು | ಲಲಿತಲತಾಕೋಮಲೆಯರು||
 ಸಡಿಲಿದ ತಕ್ಕಿ ಚಪ್ಪಲರಿದ ಮೊಗ ನಸು | ಮಿಡುವಳ್ಳೆ ಬಿಂಡೆದ್ದ ಕಣ್ಣು ||
 ಬಿಡುವ ಬಿಮರು ತಾರುತಟ್ಟಾದ ಕೇಶ ಬಿ-| ಳ್ಳಡರ್ದ ಬಾಯ್ದೆರೆ ಚೆಲ್ವ ಬೀರೆ ||೬೦||
 ಬಳಲಿ ಬಿಂಡಾಗಿ ತಳ್ಳದೊಳಿರೆ ಪನ್ನೀರ | ತಳಿದು ನಾನಿವರ ಮೊಗಕ್ಕೆ ||
 ಅಲರ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಿಂ ಬೀಸುವಂತಾಗಲೆಂ-| ದುಲಿದಳೋರ್ವಳು ಜಾಣೆಯಲ್ಲಿ ||೬೧||
 ಅನ್ನೆಬರಾರಾಯನ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ | ಸನ್ನೆಯನರಿದೋಜಿವೆತ್ತು ||
 ಸನ್ನುತ ಚಿತ್ರಾಸನದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದರ್ | ಚೆನ್ನಿಗರರಸ ಚೆಲ್ವನೊಳು ||೬೨||

ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನ ಮೊಗದತ್ತೊಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆಯಾ | ಯೇಣಲೋಚನೆಯರಿದ್ದತ್ತ ||
 ಚೂಣಿವರಿದುದಾತನ ಕಡೆಗಣ್ಣು ವೂ-| ಬಾಣಕ್ಕೆ ಸರಿಮಿಗಿಲಿಸಿ || ೬೪||
 ಮಲಯಜದಣ್ಣಿನಿಸಿತು ಮೈಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಯಲರೆನಿಸಿತು ಜಲ್ಲುಟಿಗೆ ||
 ಮೊಲೆವೆಟ್ಟಂಗಳಿಟ್ಟಿಡೆಗಂಡು ನಿರ್ಘರ | ಜಲವಾಯ್ತವನ ಕಣ್ಣೆಳಗು || ೬೫||
 ಪಳುಕಿನ ಕಂಭದೊಳಗೆ ದೀಪಿಕೆಯ ನು-| ಣ್ಣೆಳಗು ಭೇದಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ ಹೃದಯವ ನಾಗಸುತನ ಕ-| ಣ್ಣೆಳಗು ಭೇದಿಸುತಿರ್ದದಾಗ ||
 ಇವಳಕ್ಕೆ ಇವಳೇಗ ತಂಗಿಯೆಂಬುದ ಮೇ-| ಲವರ ವೀಣಾಪುರಕ್ಕೆಗಳ ||
 ವಿವರಗಾಣಿಸಿದಾತಗೀ ಪೆಣ್ಣುಗಳೆಂದು | ಭುವನೇಶ ಪೇಳ್ವು ಮತ್ತಾಗ || ೬೬||
 ನೀವಿನ್ನು ವೀಣೆಗಳನು ಬಾಜಿವುದನೆ | ಕೋವಿದೆಯರು ವೀಣೆಗಳ ||
 ತೀವಿದ ಗವಸಣಿಗೆಯನುಗಿದರು ಕ-| ಬ್ಬಾವಿನ ಕುರೆಯ ಕೀಳ್ವಂತೆ || ೬೭||
 ಬಲಿದು ತಂತಿಯ ನೀವಿ ರ್ಪುಗಿಯ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆ | ಕಳೆಯ ಕಡ್ಡಿಗಳನು ಸಾರ್ಜಿ ||
 ಚೆಲುವಿನಿಂ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ವೀಣೆಗಳನು ಬ-| ಲ್ಮಾಲೆಗಳ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾಗ || ೬೮||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳ್ಳಳ | ಚೆಲ್ಲೆಗಣ್ಣುಬಲೆಯರಿಳುಪೆ ||
 ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಕೇತಕಿದಳದಂಬು ಕಬ್ಬಿನ | ಜಲ್ಲ ಸೇರಿದ ತೆರನಾಯ್ತು || ೬೯||
 ಬೀಯವಾಗದೆ ಕೆಂಬಾಯದೆರೆದು ಮೆಲ್ಲ-| ನೊಯ್ಯಾರಗಾಡಿವೋಡಿಯೊಳು ||
 ಆಯೆಂದಾಳಾಪವೆತ್ತಿದರಳಿಗಳು | ಬಾಯ ಕಂಪಿಗೆ ಶ್ರುತಿದೋರೆ || ೭೦||
 ಸಲೆ ಸಂದ ದೊರೆಗಳ ಮನವೆಂಬ ಶಿಶುವನು | ಮಲಗಿಸಿ ಮೊಲೆವೆಟ್ಟದೊಳು ||
 ತಲೆಯೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿದಳ್ ಚಿತ್ರವು | ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ ರಾಗದೂತಿ || ೭೧||
 ಕಮ್ಮನೆ ಬಪ್ಪ ರಾಗಕ್ಕಿತ್ತು ಕರ್ಣವ | ಕಿಮ್ಮೆನ್ನದಾ ರಾಜಸಭೆಯು ||
 ಜುಮ್ಮುಜುಮ್ಮೆನುತೇಳ್ವ ಪುಳಕಕ್ಕೆ ತನುವಿತ್ತು | ನೆಮ್ಮಿತಂಗಜನ ಕೂರಲಗ || ೭೨||
 ಕಿನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರ ಮುಂದೆ ನಮಗಿ-| ಲ್ಲನ್ನೇತರ ರಾಗವೆಂದು ||
 ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು ಪೋದರಂದು ಮ-| ಹೋನ್ನ ತಗಿರಿವನಗಳಿಗೆ || ೭೩||
 ಅವರಾಳಾಪವೆಂಬಮೃತವ ತನ್ನಯ | ಕಿವಿಯೊಳು ಮಿಗೆ ಪೊಟ್ಟಿಯೊಡೆವ ||
 ಹವಣರಿಯದೆ ಫೀರ್ಡನಲ್ಲದೊಡೆಲ್ಲಿಯ | ಶಿವನ ಸುತಗೆ ಘಣಿಬಂಧ || ೭೪||

ಗಾನದೇವತೆ ವೀಣೆವಿಡಿದು ಹಾಡಿದಳೆನೆ | ಮಾನಿನಿಯರು ಹಾಡುತ್ತಿರಲು ||

ಭೂನಾಥ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಭೆಯತ್ತ ನೋಡಲಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬೆ ನಾನವರಿರವ ||೨೬||

ಕೆಲರ ಮಕುಟ ಬಾಗಿರುವು ಕೆಲರಾನನ | ತಳೆದುವು ಸ್ನೇಹಬಿಂದುಗಳ |

ಕೆಲರಾ ಪೆಣ್ಣುಗಳತ್ತಲೆ ನೋಡುತ್ತಿದರು | ಕೆಲಬರೆಂದರು ತಮ್ಮ ತೆರನ ||೨೭||

ವೀರತನದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದವರ್ಗಳಿಗೀ | ನಾರಿಯರೆಂದೆನ್ನುದೊರೆಯೆ ||

ಆರಡ್ಡತಡೆಯಲೊಟ್ಟೈಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದೆನೆಂ-| ದೊರಂತೆ ನುಡಿದನಲ್ಲೋರ್ವ ||೨೮||

ಬಿಲ್ಲ ಸ್ವಯಂವರವೆನ್ನು ನೀ ವಜ್ರದ | ಬಿಲ್ಲ ತರಿಸು ತಾರೆಗಳ ||

ಚೆಲ್ಲವಂತೆಚ್ಚು ಪೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲೊಯ್ದೆನೆಂ-| ದಲ್ಲಿ ನುಡಿದನೋರ್ವ ಸೃಪನು ||೨೯||

ಹಿರಿಯಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದವ ಕಾಣ್ಪುದ-| ಕರಿದು ಪಡೆದ ಪದ್ಮಜಗೆ |

ಸ್ವರವಾವುದು ವೀಣೆಯಿಂಚರವಾವುದೆಂ-| ಬಿರವುಗಾಣಿಸದಿದೆ ನಮಗೆ ||೩೦||

ದೊರೆಯೆ ನಿನ್ನಾಸ್ಥಾನದ ಚಾಣ್ಮೆಯ ನೋಡ-| ಲಿರದೀ ಕುಟಿಲದೇವಿಯರ ||

ಸುರಪತಿ ಕಳುಹಿದನಿದು ಸಿದ್ಧವೆಂದೋರ್ವ-| ನೊರೆದನಂತಹುದೆನೆ ಸಭೆಯು ||೩೧||

ಜನನಾಥಸಭೆಯೊಳಿಂತಾಡುವ ನುಡಿಗಗ್ರ-| ತನಯನಾಸ್ಯವ ನೋಡಲವನು ||

ಮನವೆರಡಿಲ್ಲದೆ ನಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಾ | ವನಿತೆಯರನೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ||೩೨||

ಮುರಿದ ಹುಯ್ಯಲದೊರೆ ಕಲಿಯ ವೊಗವ ನೋಳ್ವ | ತೆರದೊಳು ನಾಗನಂದನನ ||

ಮಿರುಗುವ ಮುಖಪದ್ಮವ ನೋಡಲವನೆದ್ದು | ಕಿರುನಗೆವೆರಸಿ ಪೇಳಿದನು ||೩೩||

ಕಿನ್ನರಿ ಹಿರಿದು ಮನೋಹರಿ ಕಿರಿದು ಸ್ಮ-| ಪೋನ್ನತ ಕೇಳು ಬಿನ್ನಹವ |

ಕಿನ್ನರಿ ವೀಣೆಯ ನುಡಿಪಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು | ಭಿನ್ನಮುಂಟೆಂದನಾ ಕುವರ ||೩೪||

ಆ ನುಡಿಯೆನಿಸ ಮಹಾಸಂಕ್ರಮಣದೊ-| ಳಾನಂದವೆನಿಸ ಗಂಗೆಯಲಿ ||

ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಪೊಂಬಣ್ಣವ ಮೈಗಾಂತ-| ರಾ ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರಂದು ||೩೫||

ತನಯನ ನುಡಿಯೆಂಬ ದಿನಮಣಿ ತಲೆದೊರೆ | ಜನನಾಥನೆದೆವನೆಯಿಂದ ||

ಘನತರಚಿಂತಾಖಳನೆದ್ದ ಸಂತಸ-| ವೆನಿಸ ನಿಕ್ಷೇಪವನುಳಿದು ||೩೬||

ಕಿನ್ನರಿಗಾನಂದವಾಯ್ತು ಕೂಡೊಪ್ಪಚ್ಚೆ | ಭಿನ್ನವಾಯಿತು ಮನದೊಳಗೆ ||

ತನ್ನೊಳು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದಳಕ್ಕಟ | ಎನ್ನೊಳು ಕುಂದಾವುದೆನುತ ||೩೭||

ಜಾಣರ ದೇವನ ರೂಪು ಕುಟ್ಟಿಮದೊಳು | ಕಾಣಿಸಲದ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ವೀಣೆಯ ಬಾಜಿಸುತಿದೆ ನದೊಂದೆನ-| ಗೂಣೆಯವುಂಟು ಬೇರಿಲ್ಲ ||೮೮||
 ತನ್ನಯ ದೋಷ ತನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆಂಬ | ಸನ್ನುತನೀತಿ ತಪ್ಪುಗುವೆ ||
 ಇನ್ನೇನು ದೋಷಗಳುಂಟೊ ಕಾಣಿಸವೆಂದು | ಕಿನ್ನರಿ ತಲೆವಾಗಿದಳು ||೮೯||
 ವೀಣೆಯ ಕಿನ್ನರಿ ಬಾಜಿಸುತಿರ್ಪಾಗ-| ಲೂಣೆಯವಾವುದೈ ಕಂದಾ ||
 ಮಾಣದೆ ಪೇಳೆಂದು ನೃಪ ಬೆಸಗೊಳಲಿಂತು | ಜಾಣರ ದೇವ ಪೇಳಿದನು ||೯೦||
 ಕೊರಲಿಗೆಯನುಸಾರಿಯಾಗಿ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ | ಬೆರಳ್ಳಳು ಬರುತಿರಬೇಕು ||
 ಬೆರಳ್ಳಳ ಮೇಲೆ ಲೋಚನವಿರಬೇಕದು | ನಿರುತ ವೀಣೆಯ ಬಾಜಿಸರಿಗೆ ||೯೧||
 ವೀಣೆಯ ನುಡಿಸುವಾಗಿವಳ ಲೋಚನವೀ | ಕ್ಷೋಣಿಯ ಮೇಲಿರ್ದುದನು ||
 ಲೂಣೆಯಗುಡೆನು ಮತ್ತಿವಳಿಗೆ ಪಡಿ | ವಾಣಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ||೯೨||
 ಒಂದು ರೂಪರಡು ಶರೀರವಲ್ಲದೆ ಭೇದ-| ವೆಂದೆಂಬುದಿಲ್ಲಿ ವರಲ್ಲಿ ||
 ಕಂದ ನೀನಕ್ಕತಂಗಿಯರೆಂಬ ಭೇದಗಂ-| ಡದವೆಂತೆನೆ ಪೇಳ್ವನವನು ||೯೩||
 ಎಡಬಲದತ್ತ ನೋಡದೆಯಗ್ರಭಾಗದ | ಬಿಡಗಿನ ಬಿಂಕದೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೋಡುತ ಕಿನ್ನರಿ | ತುಡುಕಿದಳಿವಳು ವೀಣೆಯನು ||೯೪||
 ಪಿಡಿವಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯ ಮೊಸತಾನಗಳ ತಂದು | ನುಡಿವಲ್ಲಿ ರಾಗದೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ಕಿನ್ನರಿಯತ್ತ ಮನೋಹರಿ | ಗೆಡೆಯಾಡುತಿರೆ ಕಂಡೆನೆಂದ ||೯೫||
 ಆ ನುಡಿಗೇಳಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಮೊಲೆಯೊಡೆವಂ-| ತಾ ನೀರೆಯರು ಮುಗುಳ್ಳಗುತ ||
 ಆನಂದ ಮಿಗೆ ಕಂಭವ ಮರೆಗೊಂಡರಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬೆ ತಾಯ ಸಂಭ್ರಮವ ||೯೬||
 ಇವರೆನಗಪಳಿಮಕ್ಕಳು ಕಿನ್ನರಿ ಹಿರಿ-| ದಿವಳು ಕಿಂಚಿತುಪುಟ್ಟುವೆಂದು ||
 ಇವರ ಭೇದಗಳೀಗ ತೋರವೆನಗೆ ನಿಮ್ಮ | ಕುವರ ಕಂಡುದು ಚಿತ್ರವೆನುತ ||೯೭||
 ಕರೆತಂದು ಕಂಭವ ಮರೆಗೊಂಡ ಪೆಣ್ಣಳ | ಪರಮಸಂತಸದಿ ಸೌಗಂಧಿ ||
 ಕರುಣದಿ ಸಲಹೆನುತಡಿಗಿರಗಿಸೆ ರಾಯ | ಶಿರವಿಡಿದಿತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ||೯೮||
 ಕಂದ ನೀನಿವರ ಸುಧರ್ಮದೆ ರಕ್ಷಿಪು-| ದೆಂದು ತತ್ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ ||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪನ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತನ-| ದೊಂದು ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ||೯೯||
 ಜಾಣರ ದೇವ ಸುಜಾಣಶಿರೋಮಣಿ | ಜಾಣಿನಿಂ ಜಗವ ಸೋಲಿಸಿದ ||
 ಜಾಣೆಯರನು ಗೆಲ್ಲೆಯೈ ಮುಖ ಭಾಪೆಂದು | ಮಾಣದೆ ಪೊಗ್ಗುದಾ ಸಭೆಯು||

ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತಸುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ಸಭೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು||
 ವರವುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಎರಡನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೦೨||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು||

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨. ಮತ್ತಗಜಮರ್ದನಸಂಧಿ

ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ನೀಲಗಿರಿವೆಸರಿನ ಭದ್ರ-| ಹಸ್ತಿಯ ಸತ್ಕಥನವನು || ಪಲ್ಲ ||
 ಪರರಾಯರಟ್ಟಿದ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳ-| ನಿರವೆ ಕೈಗೊಳುತ ಮನ್ನಿಸುತ ||
 ಅರಸು ಜಯಂಧರನೋಲಗವಿತ್ತು ತಾ-| ನಿರುತಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು || ೧ ||
 ಮಗನ ಕಾಣೆನು ಮೊಮ್ಮಗನಿತ್ತ ಪೋದನೊ | ತೆಗೆತೆಗೆ ಮಣಿವ ಸರಗಳ ||
 ನೆಗೆನೆಗೆ ಸೌಧವನೆನಿಪದ್ಭುತರವ | ನಗರಿಯೊಳುದಿಸಿತೇನೆಂಬೆ || ೨ ||
 ಮರಗಳನೇರು ಪಸರವ ಬಿಟ್ಟೀಳೇಳು | ಮುರಿಮುರಿದೆಡಬಲಕೋಡು ||
 ತಿರುಗಿಸೋಡದೆ ಬೇಗದ ಸಾಗುಸಾಗೆಂಬ | ಸ್ವರವುಟ್ಟಿತಾ ನಗರದೊಳು || ೩ ||
 ಅವನೋಡಿದನವ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೀಳಿದು-| ದವನ ಬೆಂಕೊಂಡುದಯ್ಯಯ್ಯೊ ||
 ಅವನ ನೆತ್ತರನೀಂಟುತಲದೆಯದೆಯೆಂಬ | ರವ ಪುಟ್ಟಿತಾ ನಗರದೊಳು || ೪ ||
 ಎತ್ತಣದೀಯದ್ಭುತರವಮೆಂದು ಭೂ-| ಪೋತ್ತಂಸನಾಲಿಸುತಿರಲು ||
 ಬತ್ತರಿಸಿದ ತ್ವರಿತದಿ ಬಂದೋರ್ವನಾ | ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೈಮುಗಿದು || ೫ ||
 ದೊರೆಯೆ ಬಿನ್ನಹ ನಿಮ್ಮಯ ಪಟ್ಟದ ನೀಲ-| ಗಿರಿಯೆಂಬ ಭದ್ರಗಜೇಂದ್ರ ||
 ಧರೆಯ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಳ್ವಂತೆ ಕಿಳ್ಳುದು ಸೊಕ್ಕಿ | ಪಿರಿದಸ್ಸ ಕಟ್ಟುಗಂಬಗಳ || ೬ ||
 ತಾವರೆಬಳ್ಳಿಗಳಾದುವು ಕಟ್ಟಿದ | ಸಾವಿರ ನಿಗಳಬಂಧಗಳು ||
 ತೀವಿ ತಡೆವ ವೀರರ ಗದೆ ಜೋಳದ | ಕಾವಾದುದಾ ಭದ್ರಗಜಕೆ || ೭ ||
 ತಡೆದ ಮಾವುತರನು ತೆಗೆದುದ್ದ ಕಿಟ್ಟಿಟ್ಟು | ಹಿಡಿದುದು ಕೊಂಬಿನಗ್ರದಲಿ ||
 ಎಡಬಲದೊಳು ಕಟ್ಟಿದಾನೆಯ ತಿವಿದೊತ್ತಿ | ಕೆಡಹಿದುದಾ ಭದ್ರಹಸ್ತಿ || ೮ ||
 ಗಳಿಕೋಲುವಿಡಿದು ಬಂದಾಂತ ಸಾಣೆಗರನು | ತುಳಿದಶ್ವಶಾಲೆಯ ನೂಂಕಿ ||
 ಕೆಲವು ತೇಜಿಗಳನು ತಿವಿಯೆ ಕಂಡೆದ್ದುವು | ಕೆಲವು ಪಳಾಸವ ಕೊಂಡು || ೯ ||
 ಅವರ ಬೆನ್ನನೆ ಪೋಗಿ ರಾಜಬೀದಿಯ ಪೊಕ್ಕು | ಭವನದ ಚುಂಚುಲೋವೆಗಳ ||
 ತಿವಿದೊತ್ತಿ ಕೆಡಹುತಿರ್ದುದು ಗಳಿಕಾರರು | ತಿವಿಯಲವರ ಸಡ್ಡೆಗೊಳದೆ || ೧೦ ||
 ನೀಲಾಚಲವ ಮುತ್ತಿದ ದಾವಾಗ್ನಿಯ | ಜ್ವಾಲೆಯೆಂಬಿನ ಸೃಪಸುತರು ||
 ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನ ತಡೆದರು ಪೊಳಿವಿಟ್ಟಿ-| ಗೋಲ ಮೊನೆಯ ಮುಂದುಮಾಡಿ || ೧೧ ||

ಎಡಕೆ ಮುರಿಯೆ ಬಲದವರೊತ್ತುವರು ಬಲ-| ಗಡೆಗೆ ಮುರಿಯೆ ಮುಂದುಗಡೆಯ ||
 ಕಡುವೀರರೊತ್ತುವರವರತ್ತ ಮುರಿಯೆ ಬೆಂ-| ಗಡೆಯವರಾರ್ದು ತಿವಿವರು ||೧೨||
 ನಾಕುದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಂಕುವ ರಾಜಕುವರರ | ನೂಕುತಾಕಿಗೆ ಯಾ ಗಜವು ||
 ನಾಕುವೊಗವ ಕೈಗೊಂಡುದೆಂಬಿನ ಮುಖ | ನಾಕುಕಡೆಯೊಳಿರುತಿಹುದು ||೧೩||
 ಮುಂದಣವರು ಮೋಹರಿಸಿ ಬಂದರು ಬರೆ | ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಹಜ್ಜೆಗಳ ||
 ಒಂದು ಭರದೊಳಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದು ತಿವಿದು ನೀಳಿ | ಕೊಂದುದಿದಿರ ನೃಪಸುತರ ||೧೪||
 ಅದ ಕಂಡು ಹಿಂದಣವರು ಬೊಬ್ಬಿದೊರತ | ಕದುವ ತಿವಿದರು ತಿವಿಯಲು ||
 ಅದ ತಾನರಿಯದಂದದಿ ಪೋಗುತವರನು | ಸದೆದು ಭೋಂಕನೆ ತಿರುಗಿದುದು ||೧೫||
 ಎಡಬಲದೊಳು ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರರು | ಸಡಗರಿಸಲು ಜಾರಿವರಿದು ||
 ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ಚಿಗುಳಿದುಳಿದು ನವರುಧಿರವ | ಕೂಡುವುತೊಡಲು ಬೀಗುವಂತೆ ||೧೬||
 ಹಾರೆಕಾರರ ಗಳೆಕಾರರ ಕೂಡಿಷ್ಟು | ಪೋರುತ್ತ ಚಿನ್ನವರದರ ||
 ಕೇರಿಯು ಪೊಕ್ಕು ಪೊಂಗಳ ಕೆದರುತ ಮದ-| ಧಾರೆಯೊಳಿಳೆ ಜಾಗೀಳೆ ||೧೭||
 ಮುತ್ತುಗಳನು ತೀವಿಕೊಂಡು ಶುಂಡಾಗ್ರವ-| ನೆತ್ತಿದುದೆತ್ತಲಾ ಮುತ್ತು ||
 ನೆತ್ತಿಗೇರಿದುದಾನೆಯ ಕುಂಭಕೂಟದಿ | ಮುತ್ತುಂಟೆಂಬುದಂದಾಯ್ದು ||೧೮||
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಹಣ ಹೊನ್ನ | ತಾನಾಗ ಕೆದರಿ ದಣಿಯದೆ ||
 ಚೀನಿಚೀನಾಂಬರಗಳ ಕೆದರಿತು ನಿತ್ಯ-| ದಾನಿಯ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ತಡೆಯೆ ||೧೯||
 ಮದಜಲದಾಮೋದವಿರೆ ಬೇರೆ ನಿಮಗಿ-| ಲ್ಲಿದಿರುಪಸರವೇತಕೆಂದು ||
 ಕೆದರ್ವಂತೆ ಪರಿವಂಳಗರಡಿಗಳನೆತ್ತಿ | ಕೆದರಿದುದೆಣ್ಣೆ ಸಿಗಳಿಗೆ ||೨೦||
 ಮಾಲೆಗಾರರ ಕೇರಿಯು ಪೊಕ್ಕು ಪೂವಿನ | ಮಾಲೆಗಳನು ಕೆದರುತ್ತ ||
 ಸೊಳೆಗೇರಿಗೆ ಭೋಂಕನೆಯ್ಯಂದುದು ವಿಟ-| ಜಾಲ ಸಾಗಿತು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ||೨೧||
 ಡಿಂಡೀರಪಿಂಡಗಳಿಗೆ ಕಾಲು ಬಂದಂತೆ | ಹಿಂಡು ಚಮರಿಗಳೆದ್ದಂತೆ ||
 ಮಂಡೆಯ ಕೆದರಿಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಸೊಳೆಯರ ಬ-| ಲ್ತಂಡವೆದ್ದುದು ಚಲ್ಲವರಿದು ||೨೨||
 ಒಡಲ ಬಲೊಮ್ಮಲೆಗಳಪ್ಪಳಿಸೆ ಹುಬ್ಬಿನ ಕ-| ಪ್ಪೊಡನೆ ಬಿಮರಿ ಸೋದಿಳಿಯೆ ||
 ಕೆಡೆದ ಮುಸುಂಕ ಮಗುಳೆ ಸೊಡುತೆದ್ದರು | ಹಡಪಿನ ಮುದಿಸೊಳೆಯರು ||೨೩||
 ಬಿಡಿರೆ ನಿಮ್ಮಾಟವ ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಹಂಜಿಯ | ಹೆಡಗೆಯಂತಾದಮೇಲೆನುತ ||
 ಗಡಿಯ ದಾಂಟಿಸುವಂತೆ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕಿಯರ | ಬಡದೆ ಬೆಂಕೊಂಡುದಾ ಗಜವು||

ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು ಕರಿ ಮನೆಯ ನೂಂಕಲು ಕಂ-| ಡಿರದೋಡುತಿರಲು ಮತ್ತವಳ ||
ಸುರತಕೆಳಸಿ ಚಾಪೆಯ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೋರ್ವ | ತಿರುಗುತಿರ್ದನು ಬೆಂಬಿಡದೆ ||
ಮದಗಜವೆಯ್ದುದು ಲೇಸುಲೇಸು ನ-| ಮೈದೇಹಾರ ನೀಗುವೆನೆನುತ ||
ಚದುರವಿಟರು ಕೆಲಂಬರು ಕಡೆಗಾಲಿಂದ | ಮುದಿಸೊಳೆಯರ ಕೆಡಹಿದರು ||೨೬||
ಸರಿ ತನ್ನ ಕುಂಭಕೆ ಯಾನಕೆಯವರ್ಗಳ | ಗುರುಕುಚಗಮನಗಳೆಂಬ ||
ಪುರುಡಿ ನಿಂತಿವಂತೆ ತಿವಿದುದಾ ಮದಕು | ಸುಮಿಂಡಿಯರನಾಯ್ದಾಯ್ತು ||
ಹಸುಮಕ್ಕಳೆನ್ನದೆ ಬಸುರಿಯರೆನ್ನದೆ | ದೆಸೆವಲಿಗೆದರುತ್ತೆಲ್ಲರನು ||
ಬಿಸುಬಿರಿವುತಲದೆ ಪೊಳಲೊಳುಗಜ | ವಸುಧಾಧಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೨೭||
ಇಂತೆಂದು ನುಡಿದ ದೂತನ ಮಾತುಗೇಳಿ ಭೂ-| ಕಾಂತ ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಡಬಲನ ||
ಅಂತರಿಸದೆ ಪೊಂದೊಡರ್ಗಳಲಿಯಲೆದ್ದು | ನಿಂತು ಶ್ರೀಧರ ಜಿನ್ನವಿಸಿದ ||೨೮||
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೆಂಬ ಭೇದವ ಕಂಡೆನಂ-| ದುಕ್ಕಿ ನುಡಿದ ಕಾಯವಲ್ಲ ||
ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಸೊಕ್ಕುಮುರಿದು ಕಂಬಕೆ ತಂ-| ದಿಕ್ಕುವೆ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಒಲಗದೊಳು ತಿಂಥಿನಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತೀ | ನೀಲಕುಂತಳೆಯರ ಮುಂದೆ ||
ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ ಮಲತೊಡಾ ಹಸ್ತಿಯ | ನೀಳುವೆ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ||೨೯||
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ಮುಂದಾಡುವ ಮಾತಲ್ಲ | ಕೊಂಬುವಿಡಿದು ನಾನು ಗಜವ ||
ಬೆಂಬಿಡದೊತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಿನಾಯಕ-| ನೆಂಬ ಶಂಕೆಯ ತೋರುವೆನು ||೩೦||
ಗಂಡೆದ್ದು ಕಾದಿತಾದೊಡೆ ಮಸ್ತಕಕೆ ಪೊಯಿ-| ಚೆಂಡಿನಂದದಿ ಪುಟ ನೆಗೆದು ||
ಅಂಡಿಸಿತಾದೊಡೆ ನಾನದನೆಳೆತಹೆ | ಸೊಂಡಿಲ ಕೈಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ||೩೧||
ಬೆಸನ ಕೊಡೆನುತ ಮುಂಗೈಸರಪಣಿಗಳ-| ನೊಸೆದು ಸೇರಿಸುತ್ತೈತಂದು ||
ಪಸರಿಸಿ ಕೈಯೊಡ್ಡೆ ಕರ್ಪುರವಿಳ್ಳವ | ವಸುಧೀಶನಿತ್ಯ ನಂದನಗೆ ||೩೨||
ಸುರಗಿ ಸಬಳ ಹಾರೆ ಕಟ್ಟಿಗಿಗಳನಾಂತ | ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ವೊತ್ತನೆರಸು ||
ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೆಯ್ದಿದ ನೋಡುತ ಪುರ-| ವರದ ಭೀಕರದ ಬೀದಿಗಳ ||೩೩||
ನೀರಾಟವನಾಡುತುದ್ಯಾನವ ಪೊಕ್ಕು | ವಾರಣವಿರೆ ಸರಸಿಯೊಳು ||
ವೀರಭಟರು ಸಹ ಮೂವಳಸಾದರು | ಧಾರುಣಿಪತಿಸುತನದನು ||೩೪||
ಕಂಡು ನೀರೊಳು ತನ್ನ ನೆಳಲನಿರದೆ ಖತಿ-| ಗೊಂಡು ತಿವಿದು ತೀವಿ ಜಲವ ||
ಸುಂಡಿಲನೆತ್ತಿ ಪೂತ್ಕರಿಸುತಿದುರ್ದು ರವಿ-| ಮಂಡಲ ಜಲಮಯವಾಗೆ ||೩೫||

ಕಲ್ಲಲಿಕ್ಕುವರಿಡುವರು ಬಡಿಕೋಲೊಳು | ಗಲ್ಲಿಸಿ ಗದೆಯೊಳಿರಿವರು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಬೈವರು ಬೈದೊಡಾಗಜ ತನ್ನ | ಸಲ್ಲವೆಂದೊರಗಿಹುದಲ್ಲಿ ||೩೮||
 ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳ ಜಾಜಿಸುತ ಕುಜಬಿಯಂ-| ದುಲಿದರದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ತಲೆದೋರಿತು ವೀರಾವೇಶ ಕಣ್ಣಳು | ಸಲೆ ಕೆಂಪಡದುವಾ ಗಜಕೆ ||೩೯||
 ತಲೆವಾಗಿ ನೆಲವ ತಿವಿದು ತೋರ ಕುಂಭವ-| ನೊಲೆವುತ ಭೋಂಕನಾ ಹಸ್ತಿ ||
 ಬೆಳಗ ಬೀರಲು ರದನಗಳಿದ್ದುದಳಿಗಳ | ಬಳಗ ಝಂಕರಿಸುತಾವರಿಸೆ ||೪೦||
 ನೊಂಡಿಲನೆತ್ತಿಕೊಂಡೇಳ್ವ ಭಟಾಯವ | ಕಂಡು ಭಟರು ಬೆನ್ನಾಗೆ ||
 ದಿಂಡುಗಿಡಹಿ ತೊತ್ತಳದುಳಿದುದು ತರು-| ಷಂಡಂಗಳನು ತಿವಿತಿವಿದು ||೪೧||
 ನಿಂಬೆ ಹಲಸು ತೆಂಗು ಮಾವು ಮಾದಳ ದಾ-| ಳಿಂಬ ಕದಳಿ ಖರ್ಜೂರ ||
 ಜಂಬು ಶ್ರೀಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಕ-| ದುಬವ ನುಗ್ಗು ಗುಟ್ಟಿದುದು ||೪೨||
 ವೊಲ್ಲೆ ಮರುಗ ಜಾಜಿ ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ | ಮಲ್ಲಿಗೆ ದವನ ಪಚ್ಚೆಗಳು ||
 ಖುಲ್ಲ ಗಜದ ಕಾಲಾಟದಾರ್ಥಬೆಗಿ-| ನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋದುವೊ ಕಾಣಲರಿದು ||೪೩||
 ಅತ್ತಲಂತಃಪುರವಾದಿಯಾದಬಲೆಯು-| ರುತ್ತುಂಗಸೌಧಗಳೇರಿ ||
 ಮೊತ್ತಮೊತ್ತದಿ ನೋಡುತಿರ್ದರು ಶ್ರೀಧರ | ಮತ್ತಗಜವ ತಹನೆನುತ ||೪೪||
 ಇತ್ತ ವನವ ಕೀಳ್ವದ ಕಂಡು ಪಟುಭಟ-| ರೊತ್ತಿ ತಿವಿಯೆ ಗಜವವರ ||
 ತೊತ್ತಳದುಳಿವುತ ಭೋಂಕನೊದಗೆ ಬಿ-| ನ್ನಿತ್ತನೇನೆಂಬೆ ಶ್ರೀಧರನು ||೪೫||
 ಜಿಟ್ಟಸೂಟಿಯೊಳ್ಳೆ ಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳವ | ತೊಟ್ಟನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಳ್ಪಾಗ ||
 ಮುಟ್ಟಲೊದಗಿ ಗಜವರೆ ಕೈಯ ಸಬಳವ | ಜಿಟ್ಟು ಸಾಗಿದ ಬೇಗದೊಳು ||೪೬||
 ಎತ್ತಿದ ಬಾಲವೊಂದಿಸಿಸಗಲಿದ ಕರ್ಣ | ಪೊತ್ತ ಶುಂಡಾದಂಡವೆಸೆಯೆ ||
 ಎತ್ತ ಮುರಿದೊಡತ್ತ ಮುರಿವುತ ಭರದಿ ಬೆಂ-| ಬತ್ತಿದುದಾ ಭದ್ರಹಸ್ತಿ ||೪೭||
 ಉಡುಗೊರೆಗಳ ಬೇಡಿದಂತೀವೆನುಂಬಳಿ | ಗೊಡುವೆನಾರಾಗಲಿ ಗಜವ ||
 ತಡೆದವರಿಗೆ ತಾನೆನುತ್ಪದಿದ ಕೈಯ್ಯ | ಪೊಡೆದು ನಗಲು ಪುರಂಧ್ರಿಯರು ||೪೮||
 ಸಡಗರಿಸಿದ ಮದಗಜವ ಮಗುಳೆ ನೋಡಿ | ನಡುಗೇರಿಯ ಚೌಕದೊಳು ||
 ಕೆಡೆದನು ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ಹೂತ ಕಕ್ಕೆಯ ಸಸಿ | ಕೆಡೆವಂತಾ ರಾಜತನಯ ||೪೯||
 ಎಲೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಕ್ಕಿದ ರಾಯಕುವರನೆಂ-| ದುಲಿವುತ ಸಬಳಿಗರೊದಗಿ ||
 ಕೆಲರಾ ಗಜಕಿರಾಗಿ ನಿಂದರು ಕೆಲ-| ರೆಳೆದರು ತಲೆವಿಡಿದವನ ||೫೦||

ತಡೆದ ಸಬಳಿಗರ ತೆಗೆದೀಡಾಡುತ | ಸಡಗರಿಸಿತು ಶ್ರೀಧರಗೆ ||
 ಪೊಡವಿಪಾಲನ ಮೈಗಾವಲ ಸಬಳಿಗ-| ರೊಡಹಾಯ್ತು ತಡೆದರಾ ಗಜನ ||೫೧||
 ಕಿರುವಿದಿರಿನ ಬಲ್ಲೊದರೊಳು ಕಣ್ಗುರೆ | ಮೆರೆವಂತೆ ಬೆನಕನ ಜೋಹ ||
 ತರುಬಿ ತೀವಿದ ಸುಳದ ಸಂದಣಿಯೊಳ-| ಗುರೆ ಸಿಕ್ಕಿತಾ ಭದ್ರಹಸ್ತಿ ||೫೨||
 ನೆರೆ ವಿಕಸಿತವಾದ ಕೇದಗೆಯಲರೊಳು | ಮರಿದುಂಬಿ ರಾರಾಜಿಸಂತೆ ||
 ಮಿರುಗುವ ಸುಳಸಂದೋಹದ ಬಲ್ಲೊನೆ-| ದುರುಗಲೊಳೆಸೆದುದಾ ಹಸ್ತಿ ||೫೩||
 ಮುಸುಕಿದ ಸುಭಟಸಂದೋಹವ ನಿಮಿಷದಿ | ಕುಸುರಿದರಿದು ಸುಳಗಳ ||
 ರಸದಾಳೆಯ ಕಬ್ಬು ಜಗಿವಂತೆ ಜಗಿವತ್ತೆ-| ಕ್ಲೆಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದುದಾ ಹಸ್ತಿ ||೫೪||
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಲರ ಅಡ್ಡ ಸೀಳಿ ಕೆಲರನುದ್ದ-| ಕಿಟ್ಟು ಕೆಲರ ದಿಗುಬಲಿಯ |
 ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲರ ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿ ಕೆಲರ ನುಗ್ಗು-| ಗುಟ್ಟಿ ಕೆಲರ ಹತಿಸಿದುದು ||
 ಆ ವೇಳೆಯೊಳು ಜಯಭೂಭುಜ ಕಳುಹಲು | ಸಾವಿರಾನೆಗಳಾ ಗಜನ ||
 ಮಾವತಿಗರ ಹಜ್ಜೆ ಸನ್ನೆ ಯೊಳಿರದೆಯ್ದಿ | ಮೂವಳಸಾಗಿ ಮುತ್ತಿದುವು ||೫೫||
 ಹೊರಜೆಯಂಕುಶ ಹಾರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸರಪಣಿ | ವೆರಸು ಮಾವಂತಿಗರೊದಗಿ ||
 ಕರಿಗಳ ಮರೆಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನಾ ಹಸ್ತಿಯ | ಚರಣಕಿಕ್ಕಿದರು ಸಂಕಲೆಯ ||೫೬||
 ಎಡಬಲದಾನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಲಾಗಿಸಿ | ತೊಡಚಿ ಬಲ್ಲೊರಜೆಯ ಬಿಗಿದು ||
 ಕಡಿದರಂಕುಶದೊಳಾ ಗಜದ ಕುಂಭವನೇಂ | ಕಡುಗಲಿಗಳೊ ಮಾವತಿಗರು ||೫೭||
 ಕಾಲ ಕಟ್ಟಿದ ಸಂಕಲೆಗಳ ತಾವರೆ-| ನೂಲ ಕೀಳ್ವಂದದಿ ಕಿಳ್ಳು |
 ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾವತಿಗರ ಝಾಡಿಸಿ ದಿ-| ಜ್ಮಾಲೆಗೆ ಬೀಳ್ವಂತಿಟ್ಟು ||೫೮||
 ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿದಾರ್ಥನೆಗಳ ಚಲ್ಲಿಸಿ ತಿವಿ-| ದೆತ್ತಿ ಹಾಕಿತು ಬೆನ್ನಾದ ||
 ಮೊತ್ತದಾನೆಗಳ ಹಿಂದಣ ಕಾಲು ವಿಡಿದಿರಿ-| ದೊತ್ತಿದುದಾ ಭದ್ರಹಸ್ತಿ ||೫೯||
 ಕೆಲವಾನೆ ಪೂರಾಯಘಾಯದೊಳೊರಗಿದೊ | ಕೆಲವು ಘೋಳಿಡುತ ಸಾಗಿದುವು ||
 ಕೆಲವು ಕೊಂಬುಗಳೂರಿ ಕೆಡೆದುವು ಧರಣಿಗೆ | ಕುಲಗಿರಿಗಳು ಬೀಳ್ವಂತೆ ||೬೦||
 ಕರಿಗಳಿಂದಿರಿದಿರ ನೀಲದ ಮಂಟಪಂಗಳ-| ನಿರದೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡುತಾ ಗಜವು ||
 ಪುರವ ತೊತ್ತಳದುಳಿದುದು ಕಾಲನ ಕೋಣ | ಧರಿಸಿತೊ ಗಜರೂಪವೆನಿಸಿ ||೬೧||
 ಕೆಳೆಯರು ವೆರಸೊಂದು ಬಯಲೊಳು ಘಣಿಸುತ | ಬಿಲುವಿದೈಯನು ಸಾಧಿಸುತ ||
 ಪೊಳಲ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕೇಳ್ಲರಮನೆಗಾಗಿ | ತಳುವದೆಯ್ಯಂದನಲ್ಲಿಂದ ||೬೨||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾಕುಮಾರಕಂ ತಾಂ ಮುನ್ನ ಪಿಡಿದಿದರ್ ಬಿಲ್ಕೋಲನಿ
 ರಿಸಿ ವಜ್ರಾಂಕುಶಮನಾಂತು ಮಾತೆಯರಿಯದಂತರಮನೆಯಂ ಪೊರವುಟ್ಟು
 ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕರಿ ಪೋದಬೀದಿಯೊಳ್ಳರುತ್ತಮಿಷ್ಟಲ್ಲಿ ಪೋಳಾಗಿ ಶಿರಮುರ
 ನುಗ್ಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದರ್ಸುಮಕ್ಕಳಂ ಕೆದರಿದ್ ರುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕಂ
 ಗಳಂ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ ಮಕರತೋರ ಣನವಿಲುಯ್ಯಾಲೆ ಮಣಿಮಾಡಂಗಳಂ ಪೊಂ
 ಬಾಳೆಯಂತೊರಗಿದ್ ಪೆಣ್ಣೊಸುಗಳಂ ಪಾಪಿ ಶ್ರೀಧರ ಪೋದ ಮಾರಿಯಂ ಕರೆ
 ತಂದು ಪುರಮಂ ಪಾಳ್ಮಾಡಿದನೆಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದೆ ಪಲಂಬುವ ಜನಂ
 ಗಳಂ ಪಸಿದ ರಕ್ಕಸನ ಮನೆಗೆ ಪಾಳಂ ಜೀಳ್ವನಂತೆ ಪೋದಪನೀ ಕುಮಾರಕನೇಂ
 ಮರುಳನೋಯೆಂಬಾಪ್ಪಜನಂಗಳಂ ಬಿದಿರ ಪೊದರಂ ನುಗ್ಗುಗುಟ್ಟಿದಂತೆ ಪುಡಿಪು
 ಡಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ ಸಬಳಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಂ ಪೋಗೆಯೋಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಿದಿ
 ರೊಳಾನೆಯ ಬಲ್ವೆಣಂಗಳ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ನಿಂದ ನೆತ್ತರಕಡಲೊಳ್ಳಿದ್ದು
 ಪೊರಳುತ್ತ ಮಾಂಸದ ಜೊಂಡು ಬೆನ್ನಮೇಲೊಟ್ಟಿಕೊಳುತ್ತ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿರಿದು
 ನೋಯಿಸಿದ ವೀರರ ಕರುಳ್ಳಳಂ ಹಿರಿದು ಕೊರಳಿಗೆ ತೊಡರ್ಚಿಕೊಳುತ್ತ ಕರಿಶಿ
 ರದ ಮುತ್ತಂ ದೆಸೆವಲಿಗೆದರುತ್ತ ನೆತ್ತರಂ ತೀವಿ ಶುಂಡಾಗ್ರಮನೆತ್ತಿ ಪೂತ್ಕರಿಸುತ್ತ
 ಮಿದರ್ ಭದ್ರಗಜಂ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ನೆತ್ತರ ಕಡಲಿಂ ಭೋಂಕನೆದ್ದು ಶುಂ
 ಡಾದಂಡಮನೆತ್ತಿದಿರೆಯ್ತರ್ಪಾಗಳ್ ||

ನೀಲಾಚಲದ ಮೇಲಿಂದಿವ್ವೋಳಾಗಿ | ಕಾಳಿಂದಿ ಯಿಳಿತಂದುದೆನಿಸಿ ||

ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನ ಕಟದಿಂದ ಮದಜಲ | ಬೀಳುತಿರ್ದುದು ಸಾಲೊಂಡು ||೬೫||

ವರನಾಗಸುತನೊಳು ಪೊಣವೆನೆಂದಾ ಗಜ-| ವಿರದೆ ತಾ ಮೂರುಸುಂಡಿಲನು ||

ಧರಿಸಿದುದೋಯೆನಲೆರಡುಕಪೋಲದಿಂ | ಸುರಿವುತಿರ್ದುದು ಮದಜಲವು ||೬೬||

ಕರಿಯ ಮುಗಿಲಿನೊಳ್ಳೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚಿನೊಂ | ದಿರವಾಂತಾ ರಾಯಕುವರ ||

ಕರಿಪತಿಯೊಳು ಸೇರಿ ಹೆಣಗಿದ ಫಡಫಡ | ತಿರುಗೆಂಬ ನುಡಿಯ ಗಾಢದೊಳು||

ಬರಿಕೈಯ ಸುಳುಹಿಗೆ ಕೋಡುಗಳಿರಿತಕ್ಕೆ | ಚರಣಘಾತಕೆ ಪಾದರಸದ ||

ಪರಿಯೊಳೊಲಿದು ತಪ್ಪಿ ಪೋರುತಿರ್ದನು ಮರು | ಸರಿಯುಂಟೆ ನಾಗಸಂದನಗೆ||

ತಡೆಯದೀ ಪರಿಯೊಳು ಬಳಲಿಸಿಯದರ ಮುಂ-| ಗಡೆಯೊಳು ಬೀಳಲಂದವನು ||

ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದುದಾ ಗಜ ಚಂದ್ರ-| ನೆಡೆಗೆ ಬರುವ ರಾಹುವಂತೆ ||೬೭||

ಕಲಿಗಳೊಳಗೆ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲವೆಂ-| ದೊಲಿದವಗೊಂದಿಸುವಂತೆ ||
ತಲೆವಾಗಿ ಭೋಂಕನೆ ತಿವಿದುದು ಪುರಜನ-| ರಳವಳಿದೊಳರೆಜಾಯ್ತಿಟ್ಟು ||೨೦||
ಭರದಿ ತಿವಿದ ಭದ್ರಗಜದ ಕೋಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ-| ದುರುಳಿದನೇಳೆಂಟುರುಳ ||
ಮರಳಿ ಲಾಗಿ ಸಿದನದರ ಕಂಧರಕೊಂದು | ತರಳಕೇಸರಿಯೊ ತಾನೆನಲು ||೨೧||
ಓಸರಿಸದೆ ಧರಣಿಯೊಳಾಳ್ ಕೊಂಬನ-| ತ್ಯಾಸುರ ಮಿಗೆ ಕೀಳ್ತಿದ್ದು ||
ಕೇಸುರಿವಾಲೆಯ ಕಾರಿರುಳೊಳಗೆತ್ತಿ | ಬೀಸಿದಂತಾಗೆ ಝಾಡಿಸಿತು ||೨೨||
ಕೊಡುಹುತಿರಲು ಕಂಡು ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡು-| ತೊಡನೆತ್ತಿ ಬಲ್ಮುಷ್ಟಿಯೊಳು ||
ನಡುನೆತ್ತಿಯ ತಿವಿದನು ತಿವಿಯಲು ಘೇ-| ಳಿಡುತ ನಿಂದುದು ಮದವುಡುಗಿ ||
ಸುರರು ಪೂಮಳಿಗರೆದರು ಚಲ್ಲವರಿದರ್ | ಪರಿಜನ ನೆರೆದುದೊಗ್ಗಾಗಿ ||
ಕರಿಪತಿಯನು ತಾಳವಟ್ಟದಿ ಕುಣಿಸುತ | ನರನಾಥಸುತನೈದಿದನು ||೨೪||
ಮತ್ತದಂತಿಯನು ಕುಣಿಸುತ್ತೈತರುತಿಪ್ಪ | ಚಿತ್ತಜರೂಪನ ಮುಖವ ||
ಮುತ್ತಿನುತ್ತಂಗೆ ಹಜಾರದಿ ನಿಂದು ಭೂ-| ಪೋತ್ತಮನೀಕ್ಷಿಸುತಿದರ್ ||೨೫||
ಕರಮೆ ವಿರಾಜಿಸ ನಭದಿಂದ ಚಂದ್ರನೀ | ಧರಣಿಗಳಿದನೊ ಎಂಬಂತೆ ||
ಕರಿಪತಿಯಿಂದೊಮ್ಮನಿಳಿದ ನಿವಾಳಿಯು | ನೆರವಿಯಾಗಸವಸಂಡಲೆಯೆ ||೨೬||
ಬಣ್ಣದುಟಿಯ ಬಡನಡುವಿನ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿ-| ದೆಣ್ಣೆಗುಟಿನ ನೀಳ್ತಸಿಯ ||
ಕಣ್ಣಿನ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರಾಂತು ಬಂದರು | ಸಣ್ಣ ಮುತ್ತುಗಳಾರತಿಯ ||೨೭||
ಕುಂಕುಮವರ್ಣದ ಕೋಮಲದೇಹದ | ಬಿಂಕದ ಕೋರಿವೆಣ್ಣುಗಳು ||
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಂದರಾರತಿಗಳ ಮೀ-| ನಾಂಕಸನ್ನಿಭನೊತ್ತಿಗಾಗಿ ||೨೮||
ಚಿನ್ನಗಾವಿಯ ಸೀರೆ ಕುಂಕುಮಲೇಪನ | ರನ್ನದೊಡವು ರಾಜಿಸಲು ||
ಪೊನ್ನಪುತ್ತಳಿಗಣೆ ತಾನೆನೆ ಬಂದಳು | ಕಿನ್ನರಿಯಾರತಿವಿಡಿದು ||೨೯||
ಮುತ್ತಿನ ಸೆರಗಿನ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಸೀರೆ | ಯೊತ್ತಿ ಬಿಗಿದ ವೋರೆದುರುಬು ||
ಕತ್ತುರಿತಿಲಕವೆಸೆಯೆ ಮನೋಹರ ಬಂದ-| ಳೆತ್ತಣ ರತಿಯಿವಳೆನಿಸಿ ||೩೦||
ಕೆನ್ನೀರಾರತಿಯನು ತೂಪಿರಿವುತ | ತನ್ನ ಮಗಗೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
ಉನ್ನತಹರುಷದೊಳೆತ್ತೆಯೆತ್ತಿದರಾಗ | ಚೆನ್ನೆಯರಾರತಿಗಳನು ||೩೧||
ತಾರಾಲೋಕ ಭೂಮಂಡಲಕಿಳಿದಂತೆ | ತೇರೈಸಿ ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡೆಸೆವ ||
ಅರತಿಗಳ ನೋಡುತೆಯ್ವಿ ಪಿತನ ಪಾದ-| ವಾರಿಜಗಳಿಗೆರಗಿದನು ||೩೨||

ಅಡಿಗಿರಗಿದ ತನುಜಾತನ ತೆಗೆದಸ್ವಿ | ಪೊಡವಿಸನತಿಹರುಷದಲಿ ||
 ಕಡಗ ಕಂಠಾಭರಣಂಗಳನಿತ್ತ ನೀ | ಪಿಡಿದಾನೆ ನಿನಗಿರಲೆಂದು ||೮೩||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಮಂತರು | ವರಕವಿಗಮಕಿವಾದಿಗಳು ||
 ಸರಿ ನಿನಗಾರೆಂದು ಘಣಿರಾಜತನಯನ | ಕರವೆತ್ತಿ ಪೊಗಳ್ಳರಂದಲ್ಲಿ ||೮೪||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಸಭೆಯು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಎರಡನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೮೫||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ವೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಜಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೮೬||

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೮. ದುಷ್ಪಾಶ್ವದಮನಸಂಧಿ

ಪೊಡವಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಫಣಿಸುತ ದುಷ್ಪವಾಜಿಯ | ನಡರಿದ ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿಪೆನು ||೪||
ನೆಟ್ಟನೆ ಫಣಿಸುತ ಗಜವ ಪಿಡಿದ ವಾರ್ತೆ | ಮುಟ್ಟಿ ಕರ್ಣವ ಘೋಟದರಸು ||
ಅಟ್ಟಿದ ಮಂದಾಸಿನೊಳು ಶಕಟದ ಮೇ-| ಲಿಟ್ಟೊಂದು ದುಷ್ಪವಾಜಿಯನು ||೧||
ಕರವೊಪ್ಪವೆತ್ತು ಹಜಾರದೊಳೊಲಗ-| ವಿರಲಂದು ಜಯಭೂಭುಜನು ||
ತುರಗವನೊಪ್ಪಿಸಿದರು ಘೋಟದರಸಿನ | ಚರರು ಪಾವುಡಸಮೇತದೊಳು ||೨||
ಖುರಪುಟದೊಳು ಕರ್ಬೊನ್ನ ಮಂದಾಸನು | ಕೆರೆಯುತ ಹಯಮಿರೆ ನೃಪನು ||
ತುರಗರೇವಂತರೆನಿಸ ಬಲುಬಿರುದಳ್ಳ | ಸರದಾರರತ್ತ ನೋಡಿದನು ||೩||
ಓರೆಮುಂಡಾಸು ಚಿತ್ರಾಂಗಿಕಮಲಬಂಧ | ಸೇರಿದ ಕಾಲ ಕುಪ್ಪಸದ ||
ಭಾರಿಯ ಸರದಾರರೆದ್ದರು ನೀವುತ | ನೇರದ ನಿಡುಗಡ್ಡಗಳ ||೪||
ಕಡಿಯಾಣವನು ಸೂತ್ರಗೋಲುಗಳಿಂದಿಕ್ಕಿ | ಕಡಿಯಲವರು ಜಿಂಜಿರಿಯು ||
ಕಿಡಿಸೂಸೆ ತುಂಡುತುಂಡಿಗೆ ಕಡಿಯಾಣವ | ಕಡಿವುತ ಪೊರಮಡೆ ಹಯವು ||೫||
ಮಾರಿಯ ಮುಂದಲೆ ಹಿಡಿವಂತೆ ಕಂಧವ | ಸೇರಿ ರಾವುತರು ತುಡುಂಕೆ ||
ಸೇರಲೀಯದೆ ಕಚ್ಚಿ ಜಿಚ್ಚಿ ಬಿಸಾಡಲು | ವಾರಣವಡ್ಡೆ ಸಿದುವು ||೬||
ಕರಿಯ ಮುಗಿಲ ಮಧ್ಯದಿ ತೋರ್ಪ ಮಿಂಚೆನೊಂ-| ದಿರವ ಕೈಕೊಂಡಾ ವಾಜಿ ||
ಹರಿದಾಡುತಿರ್ದುರದಮಮ ವಾಜಿರೂಪವ | ಧರಿಸಿದ ಮಾರುತನೆನಿಸಿ ||೭||
ಭರದಿ ಬಾಯ್ಗೆರೆದು ಹೇಷಾರವ ಕೆದರುತ | ತುರಗ ಲಾಗಿಸುವಾರ್ಥಟಿಗೆ ||
ಕರಿಗಳು ಘೇಳಿಡುತೆದ್ದು ವಂದಿಂದಿತ್ತ | ಹರಿಯೆಂಬುದಾಯ್ತುಗಳಿಗೆ ||೮||
ಕಿತ್ತವು ಪಡಿಗಳು ಮದಿಲುಮಾಡಂಗಳ | ಹತ್ತಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
ತೊತ್ತಳದುಳಿದುದು ಪುರವರವನು ನೆಣ | ನೆತ್ತರಿಂ ಧರೆ ಜೌಗೇಳಿ ||೯||
ಪುರವೆಲ್ಲ ಹಯಮಯವಾಯ್ತೊ ತಾನೆಂಬಿನ | ತುರಗರಕ್ಕಸನೋ ಮೇಣೆನಿಸಿ ||
ತಿರುಗಿತು ತಿರ್ರನೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರ ಕಚ್ಚಿ | ಹಿರಿವುತ ಕರುಳುಖಂಡಗಳ ||೧೦||

ತುರಗರೂಪಿನ ವಸ್ತ್ರವ ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮರು | ವರಹಯ ಚಿತ್ರದಿಂದೆಸೆವ ||
 ಸುರುಚಿರಹರ್ಮ್ಯವ ಪೊಗಲಮ್ಮರಾ ಹಯ-| ದುರವಣೆ ಕಡುಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೧೧||
 ಆನೆ ಪೂದೋಟವ ಪೊಕ್ಕಂದವೆತ್ತಿರ-| ಲಾ ನರಸತಿ ಮನನೊಂದು ||
 ದಾನವರಿಪು ಚಕ್ರವ ನೋಡುವಂದದಿ | ತಾ ನೋಡಿದ ನಾಗಸುತನ ||೧೨||
 ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಕಾಸೆ ಸುತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯು | ಮಿಗೆ ರಂಗುವೆತ್ತೊಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯೆ ||
 ಹಗುರ ಶೃಂಗಾರದಿ ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು | ಜಗವ ಸೋಲಿಸುವ ಚೆನ್ನಿಗನು ||
 ಅರೆದೆರೆದಾನನವೆರಸಿಕ್ಕಿದ ಕಣ್ಣು | ಬಿರಿದೆದೆ ನೂಸಿದ ಕರುಳು ||
 ಪರಿವ ನೆತ್ತರ ಪೊಸಲೆಸೆಯೆ ಬಿದ್ದಿದರು | ಬುರಹತಿಯಲಿ ನೊಂದ ಭಟರು ||೧೪||
 ಮಿದುಳೆದ್ದ ತಲೆ ಜಬ್ಬುಜರಿಯಾದ ಪೊರಾರ | ಸದಲೆದ್ದ ತೊಡೆತೋಳು ಳೆಸೆಯೆ ||
 ಮೆದೆಯೊಟ್ಟಿದಂತೆ ಬಿದ್ದಿದರಕಟ ಹಯ-| ವದಸದಿ ಹತವಾದ ಭಟರು ||೧೫||
 ಇಂತತಿಭೀಕರವೆತ್ತ ವರ್ಗದೊಕ್ಕಿಹೀ-| ಕಾಂತನಂದನ ನಡೆತರುತ ||
 ತಾಂ ತಳುವದೆ ಕಂಡಕಾಲನೆ ಹಯರೂಪ-| ನಾಂತನೆಂದನಿಸುವ ಹಯವ ||೧೬||
 ಉಡೆಸುತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯು ವಲ್ಲಿಯು | ಸಡಿಲಿಸಿ ಬಲಗೈಯೊಳಾಂತು ||
 ಎಡದ ಕೈಯಲಿ ಚಬುಕಳವಡೆ ನಡೆದನು | ಕಡುಚಾಣ ಹಯಕಿದಿರಾಗಿ ||೧೭||
 ಮಾಲಿದ ಕರ್ಣ ತೆರೆದ ಬಾಯಿ ನೆಗಹಿದ | ಬಾಲವೆಸೆಯಲಾ ವಾಜಿ ||
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿತಮಮ ಕುಮಾರನ ಕೇಸರಿ | ಮೇಲಿಕ್ಕುವಂತೆ 1 ಶೂದ್ರಕನ ? ||೧೮||
 ಪಿಡಿದ ವಲ್ಲಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಯದ ಸಕ್ತದ ಮೇ-| ಲಿಡುತಲಾ ವಲ್ಲಿಯ ಕೂಡೆ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಲಾಗಿ ಸಿ ಕುಳಿತನು ನಟ್ಟ-| ನಡುಬೆನ್ನ ಮೇಲಾ ಕುವರ ||೧೯||
 ಸಿಡಿಲ ಪೊಡವು ಸಿಂಹನ ಬಲ್ಲು ಶರಘನ | ಬೆಡಗು ಮಿಂಚಿನ ಚಂಚಲತ್ವ ||
 ಕಡೆಗಾಲದಗ್ನಿಯ ತೀವ್ರವಾ ಹಯದೊಳು | ಕಡೆದೆರೆದಂತಿದುರ್ದಾದಾಗ ||೨೦||
 ಹೊಳೆದುದು ಪುಟ ನೆಗೆದುದು ಲಾಗಿ ಸಿದುದು | ಘಳಿಲನೆ 2 ಚಿಮ್ಮಿದುದೈದೆ ||
 ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿದುದು ಸಾಗಿದುದದು | ಪ್ರಳಯಸಮಾರನೆಂಬಂತೆ ||೨೧||
 ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯೆಂಬಿನ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಮಾ-| ಮಸಕದಿ ಹಯ ಕೊಂಡುಸಾಗಿ ||
 ಅಸಹಾಯಶೂರನ ಕಾಣದೆ ಪುರಜನ-| ರಸವಳಿದಳಲ್ಲ ರಂದಲ್ಲಿ ||೨೨||

ಹಿಂಗದೆಯಕಟ ವರಾಂಗನ ದುಷ್ಟತು-| ರಂಗ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ||
 ಶೃಂಗಾರಹಾರನ ಹಯ ಕೊಂಡುಹೋಯ್ತೆಂದು | ಕಂಗೆಟ್ಟರಾ ಪುರಜನರು || ೨೩ ||
 ಸಗರಚಕ್ರಿಯ ಹಿಂದೆ ದುಷ್ಪಾಶ್ವವೊಯ್ದು-| ತಗಣಿತವೀರನಿಕ್ರಮನ ||
 ಮಿಗೆ ಕೊಂಡು ಸಾಗಿತನುಮ ದುಷ್ಟಹಯಮೆಂದು | ಬಗೆಗುಂದಿ ಕಳವಳಿಸಿದರು ||
 ಕ್ಷಿ ತಿಸುತಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿ ಜನಕನ ಹಿಂದೆ | ಕೃತಕಾಶ್ವವೊಯ್ದಂತಾವ ||
 ಕೃತಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೊ ಕುವರನನೆಂದೆಲ್ಲ-| ರತಿದುಃಖವಟ್ಟರೇನೆಂಬೆ || ೨೪ ||
 ಸರಳು ತಾಗಿದ ಕೇಸರಿಯೆಂಬನ ಹಯ | ಪುರದ ಮುಂದಣ ಬಯಲೊಳಗೆ ||
 ಹರಿದಾಡುತಿರಲವ ಬಿಚ್ಚದಂದದೊಳಿದ | ತುರಗದ ಮನಕಿಂಬುಗೊಟ್ಟು || ೨೫ ||
 ಖುರಹತಿಗಳ್ಳಿಯಾಗಸಕೆ ಗೂಳಿಯ ವಸುಂ-| ಧರೆ ಪೋಗುತಿರ್ದುದೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಭರದೊಳೆದ್ದುದು ಕೆಂಧೂಳು ರವಿಯ ರಥ-| ವಿರದೆ ಮೃಚ್ಛಕಟದಂತಾಗೆ || ೨೬ ||
 ಎನ್ನಿ ಚೈಯೊಳಗವನಿದ್ದ ನಾಗಿರಬೇ-| ಕಿನ್ನವನಿಚೈಯೊಳೆಂದು ||
 ತನ್ನೊಳು ತಾ ಮೆಚ್ಚಿ ವಶವಾದುದೆನೆ ಹಯ | ಪನ್ನಗಸುತಗೊಳಗಾಯ್ತು || ೨೭ ||
 ಪೊಸದೊರೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಜ್ಯವ ತನ್ನ | ವಶಮಾಡಿಕೊಂಬ ರೀತಿಯೊಳು ||
 ಅಸಹಾಯಶೂರ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಾಜಿರತ್ನವ | ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆ || ೨೮ ||
 ಮಡಸನ್ನೆಯೊಳು ಕದಲಿಸುವನು ಕದಲಿಸಿ | ತೊಡೆಸನ್ನೆಯೊಳು ನಿಲಿಸುವನು ||
 ಅಡಕದೊಳುಂಚದೊಳೇರಿಯಾ ಹಯವನು | ತೊಡೆ ಮಡಕೊಳಗು ಮಾಡಿದನು ||
 ಸರಳದೊಳೇರಿ ಭೋಂಕನೆ ಮೊಗುಚುವ ಕೂಡೆ | ಮುರಿಮಾನದಿಂದೆರುವನು ||
 ತಿರುಗಿಸುವನು ಚಕ್ರಾಕೃತಿಯೊಳು ಬೀಳ್ತ | ನೊರೆವಿಂಡಿಸೊಳು ಧರೆ ನೆನೆಯೆ || ೨೯ ||
 ಹಲವು ಬಿನ್ನಾಣದೊಳಿಂತೇರಿ ತುರಗವ | ಬಳಲಿಸಿ ಕಂದವ ತಟ್ಟಿ ||
 ಕಲಿಗಳ ದೇವ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಲಿಸಲು ಮೇಲೆ | ತಳಿದರು ಸುರರು ಪೂಮಳೆಯ || ೩೦ ||
 ತುರಗರೇವಂತ ಯಾಚಕಜನಸುರಭೂಜ | ಪರರಾಯಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲ ||
 ಅರರೆ ಪೂತುರೆ ಮಯ್ಯು ಭಾಪೆಂದು ಪೊಗಳತ | ಸರದಾರರೊದಗಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೩೧ ||
 ಸತ್ತಿಗೆ ಚಾಮರ ಸಿಂಧ ಸೀಗುರಿಗಳ | ಮೊತ್ತದ ಬಳಸಿನೇಳ್ಳಿಯಲಿ ||
 ಚಿತ್ತಜಸನ್ನಿಭ ಪೊಳಲ ಪೊಕ್ಕನು ಚೆ-| ಲ್ವತ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೀರೆಯರು || ೩೨ ||
 ಬಿಡದೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಯ ಸೇರಿ ಕುಮಾರ್ಗದ | ನಡೆಯ ಮಾಣ್ಣದೊ ತಾನೆಂಬ ||
 ಬಿಡಗಿನೊಳಾ ಹಯ ನಡೆದುದು ಕಾಲ್ಗುಳು | ಪೊಡವಿಯ ಸೋಂಕವೆಂದೆನಿಸಿ || ೩೩ ||

ಉಗುಳುತಿರ್ದುಂದು ಜಾಯಿಂದ ಕಾಲ್ಗುಳನೆಂಬ | ಬಗೆಯೊಳು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ||
 ಮಿಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬಪ್ಪ ಹಯವ ಭೂಪತಿ ನೋಡಿ | ಯಗಣಿತಾನಂದವೆಯ್ಪಿದನು ||
 ಕಡಿಯಾಣವಿಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟವಾಜಿಯ ತೊಡೆ | ಮಡಸನ್ನೆಯೊಳು ಕುಣಿಸುತ್ತ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಬಪ್ಪ ತನಯನ ನೃಪ ನೋಡಿ | ಪಡೆದನಧಿಕಸಂತಸವ ||೩೭||
 ಸನ್ನುತಮಪ್ಪ ಸುಲಕ್ಷಣ ಹಯವಿದು | ಬಿನ್ನನಿತ್ತುದು ಎನ್ನ ಸುತಗೆ ||
 ಎನ್ನಂತೆ ಧರೆಯೊಳದಾರು ಕೃತಾರ್ಥರೆಂ-| ದುನ್ನತಾನಂದವೆಯ್ಪಿದನು ||೩೮||
 ನೋಡಿ ತುರುಗವ ತುರಗದ ಮೇಲಿರ್ದ | ಗಾಡಿಕಾರನ ನೋಡಿನೋಡಿ ||
 ಆಡಲವೆ ಸಂತಸವೆಂಬ ಕಡಲೊಳೋ-| ಲಾಡಿದನಾ ರಾಜೇಂದ್ರ ||೩೯||
 ಕುಂಡಲರುಚಿಗಂಡಮಂಡಲದೊಳು ಹೊಯಿ | ಚಂಡಿನಂದದೊಳೊಲಾಡೆ ||
 ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಸುತೈಸುತ ಹಯವ ಭೂ-| ಮಂಡಲಕಿಳಿದನೋಜೆಯೊಳು ||೪೦||
 ಮುತ್ತಿನಕ್ಷ ತೆಗಳ ತಳಿದಾರತಿಗಳ-| ನಿತ್ತಲು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು ||
 ಚಿತ್ತಜಸನ್ನಿಧ ಪೋಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭೂ-| ಪೋತ್ತಂಸನಡಿಗಿರಗಿದನು ||೪೧||
 ಅಡಿಗಿರಗಿದ ತನುಜಾತನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ | ಪಿಡಿದು ಗಲ್ಲವ ಮುಂಡಾಡಿ ||
 ಕಡಗಕಂಠಾಭರಣವನಿತ್ತನು ನೀನು | ಪಿಡಿದಶ್ವ ನಿನಗಿರಲೆಂದು ||೪೨||
 ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಧಿನಾಥಗೆಯೆಂದೆನುತಲಿ | ಸವಿಸಯದಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ||
 ವಿವಿಧವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳನಿತ್ತನು | ಭುವನೇಶ ಹಯವ ತಂದವರ್ಗೆ ||೪೩||
 ಧರೆಯೊಳಾರಿಗು ಬಿನ್ನ ಕೊಡದ ವಾಜಿಯು ನಮ್ಮ | ದೊರೆಯಟ್ಟಲದ ನಿಮ್ಮ ಕುವರ||
 ಅರೆನಿಮಿಷದೊಳೇರಿ ವಶಮಾಡಿದನು ರಾಯ | ಸರಿಯುಂಟೆ ನಿನ್ನ ನಂದನಗೆ ||೪೪||
 ಎಂದಿಂತು ಪಲವು ತೆರದೊಳು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾ-| ವಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ ಚರರು ||
 ಹೊಂದಿದಾಸಂದದಿ ಪೋಗಿ ತಮ್ಮೊಡೆಯನೊ-| ಳೊಂದುಳಿಯದೆ ಪೇಳಿದರು ||೪೫||
 ಪಡೆದೊಡೆ ಕುವರನ ಪಡೆಯಬೇಕಂತುಟಿಂ-| ದಡಿಗಡಿಗಾ ವಾರ್ತೆಯನೆ ||
 ತಡೆಯದೆ ಘೋಟದರಸು ಕೇಳಿ ಸಂತಸ-| ವಡೆದನೇನೆಂಬಿ ಮುತ್ತಿತ್ತ ||೪೬||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಘಣಿತನಯನ ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಕುಡಿ | ಯಿಟ್ಟುದನರಿದು ಭೂಭುಜನ ||
 ಪಟ್ಟದರಸಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಸುತಗೆ ಕಂ-| ಗಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು ಬುದ್ಧಿಯನು ||೪೭||
 ಮಗನೆ ಶ್ರೀಧರ ಕೇಳು ರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳ | ಬಗೆಯರಿಯದ ರಾಜಸುತರ್ಗೆ ||
 ಜಗದೊಡೆತನವೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತವರಂತೆ | ನಗೆಗೆಡೆಯಾರು ಲೋಕದೊಳು ||೪೮||

ಪಿಮುಣರ ಖಳರ ದುಷ್ಟರ ದುಶ್ಚರಿತರ | ಪುಸಿವರ ಕೆಳಿತನ ಸಲ್ಲ ||
 ವ್ಯಸನಿಗಳೊಡನಾಟ ಸಲ್ಲ ಮಗನೆ ಯಿದು | ವಸುಧೇಶಸುತಗುಳ್ಳ ನೀತಿ ||೪೯||
 ವಳಿತವಿಲ್ಲ ದವಳಾ ವಳಿಗಳಸಲು ಸಲ್ಲ | ಕಲಹ ಸಲ್ಲದು ಕ್ಷೀಣರೊಡನೆ ||
 ಮುಳಿಸು ಸಲ್ಲದು ಗುರುಹಿರಿಮರೊಡನೆ ಸಭೆ-| ಯೊಳು ಸಲ್ಲವಟ್ಟಹಾಸಗಳು ||
 ಕಾಲಕಾಲೋಚಿತಗಳನರಿಯಲು ಬೇಕು | ಮೇಲೆಣಿಕೆಗಳಿರಬೇಕು ||
 ಇಳು ಕುದುರೆ ಬೇಕು ಹಣವಿರಬೇಕು ನೃ-| ಪಾಲಸುತರಿಗೆಲೆ ಮಗನೆ ||೫೦||
 ಕರಿಹಯಭಟಕೋಟಿ ಬೇಕು ಸಾಹಸ ತನ್ನೊ-| ಳಿರಬೇಕು ವಿಕ್ರಮ ಬೇಕು ||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ವಶವಾಗಿರಬೇಕಿದು | ನಿರುತ ಮಗನೆ ರಾಜಸುತರ್ಗೆ ||೫೧||
 ಪಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಷ್ಟರ ದುಷ್ಟರ | ಮೂಲವ ಭೇದಿಸಬೇಕು ||
 ಊಳಿಗದವರಿಗೊಳಗುದೋರದಿರಬೇಕು | ಧಾಳಕನಾಗಿರಬೇಕು ||೫೨||
 ಬಲುಹಗೆಯನು ಭಿನ್ನತಂತ್ರದಿ ಗೆಲಬೇಕು | ಕೆಳಗೊಂಡು ಪರತಂತ್ರದಲಿ ||
 ಗೆಲಬೇಕೊಳಹಗೆಯನು ರಾಜಸುತರಿಗೆ | ತಲೆವಣಿಯಿಾ ನೀತಿ ಮಗನೆ ||೫೩||
 ಇವು ಮೊದಲಾದ ಮಹಾನೀತಿಗಳು ನಾಗ-| ಕುವರನೊಳಿವೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ||
 ಅವನೆ ಕೃತಾರ್ಥ ಮತ್ತವನ ಪಡೆದ ತಾಯಿ | ಭುವನದೊಳತಿವಿಖ್ಯಾತೆ ||೫೪||
 ಪಟ್ಟವರ್ಧನ ಭದ್ರಗಜವೆಂಬುದು ಬೆನ್ನ | ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಲೆ ಕಂದ ನಿನಗೆ ||
 ನೆಟ್ಟನವನೆ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಪರ-| ರಟ್ಟಿದ ವಾಚಿರತ್ನವನು ||೫೫||
 ಪಡೆದೊಡೆ ತನಯನ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯ ಮುಖ | ಪಡೆದಳು ಕಂದ ನಾ ನಿನ್ನ ||
 ಪಡೆದೆನು ಕೇಳಿನ್ನ ಯೌವನವನಕೆ ನೀ | ಕೊಡಲಿಯಲ್ಲದೆ ಸುತನಲ್ಲ ||೫೬||
 ಬೆಳೆಯ ಸಿರಿಯ ಮೊಳೆಯಲಿ ಕಾಣಬಹುದಿ-| ನ್ನಿಳೆಯೊಡೆತನವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ||
 ಬಲಿದನು ಸವತಿಯ ಮಗ ಬಲುಹುರುಡಿ ನಿಂ | ಫಲವಾವುದೆಂದಳಾ ಜನನಿ ||೫೭||
 ಆಹಾ ಹಸನಾದುದೆಲೆ ತಾಯಿ ನೀನಿಂ-| ತೂಹಿಸುವರೆ ನಾಗಸುತನು ||
 ವಾಹಕಸುತರಂತೆ ಕರಿಹಯಗಳನೇರೆ | ಸಾಹಸಿಯಾದನೆ ಧರೆಗೆ ||೫೮||
 ಭೂನಾಗ ಸೆಳೆಯಲಾರವುಡೆ ಕಡುಪೆರ್ಚಿ ಮ-| ಹಾನಾಗನಧಿಪತಿತ್ವವನು ||
 ಆ ನಾಗಸುತ ಸಾಹಸಿಯಾದನೆಂದಿಂತು | ನೀವೆಣಿಸರೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ||೫೯||
 ಟಿಟ್ಟಿಭ ಸಾಹಸಿಯಾದೊಡೆ ಖಗರಾಜ | ಪಟ್ಟಕೆಡರೆ ಗರುತ್ತನಿಗೆ ||
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೀಳಿನೆ ಬೇರ್ವೆರಸಿ ಶಿರವ ನೀನು | ಬಿಟ್ಟಿರು ತಾಯೆ ಚಿಂತೆಯನು ||೬೦||

ಎಂದಿಂತು ಜನನಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೆಳೆಯರ | ಸಂದಣಿಯನು ಮಿಗೆ ಬರಿಸಿ ||
 ಮಂದಿ ಕುದುರೆಯನು ಕಟ್ಟಿಮೆಸುತ ಹೊನ್ನ | ಬಂದಿಗೆಗಳನುರುಳಿಸಿದ ||೬೨||
 ಎಲ್ಲಿ ಮದೇಭಂಗಳು ದಿವ್ಯಹಯಗಳುಂ-| ಟ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಸೇವಕರ ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನಿತು ಪೊನ್ನಳನಿತ್ತವನು ತ-| ನ್ನಲ್ಲಿಗಿರದೆ ಬರಿಸಿದನು ||೬೩||
 ಅಟ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬಲುಬಿರುದುಗಳನು | ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾಪಟುಭಟರ ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಶ್ರೀಧರ ಬರಿಸಿಕೊಂಡೀ ಪರಿ | ಕಟ್ಟಿದ ಮಂದಿ ಕುದುರೆಯ ||೬೪||
 ಇದೆಯಿದೆ ಘನಿತನಯನ ಹತಿಸುವೆನೆಂಬ | ಹದನವ ನೆನೆದು ಶ್ರೀಧರನು ||
 ಮುದದಿ ಚಟ್ಟಿಗಳನು ಬರಿಸಿಕೊಂಡನು ಕಲಿ-| ಹೃದಯರಾರುಂಟವನಂತೆ ||೬೫||
 ಓತು ಕಟ್ಟಿದ ಮಂದಿ ಕುದುರೆಯನಗ್ರಜ | ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದನೆಂದು ||
 ಪ್ರೀತಿಯ ಮಿಗೆ ತಾಳ್ದನು ಮನದೊಳು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೬೬||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಜಿನವದನಕುಲ
 ಶೈಲೋಚ್ಚಯೋದ್ಭೂತಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜತ್ಪಂಜಾಯಮಾನಾನೂನ
 ಪುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜನಸ್ತುತ್ಯ ಸತ್ಕೃಜಿತಪ್ರಕರಕವಿರಾಜಹಂಸೆ ಬಾಹು
 ಬಲಿವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಿದುವೆ ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯ
 ವರ್ಣನಂ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೯. ಜೂಜಿನನಂಧಿ

ಸಲೆ ಸಂದ ದೊರೆಗಳ ಜೂಜಿನಿಂ ಘಣಿಸುತ | ಗೆಲಿದ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು || ಪ ||
 ರಾಜಕುಮಾರರ ತಲೆವಣಿ ಮಿಗೆ ರಿವು-| ರಾಜನುಸ್ತಕಶೂಲನೆನಿಸ ||
 ತೇಜೋನಿಧಿ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಘಣಿ-| ರಾಜನಂದನನೊಂದುದಿನಸ ||೧||
 ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುವ ಮನದಂದು ಹಿತ್ತಿಲ | ಚಲುವೆತ್ತ ಶೃಂಗಾರವನಕೆ ||
 ತಳದನೇನೆಂಬೆ ಕಿನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರು | ಬಳಿಸಂದು ಬರೆ ಲೀಲೆಯೊಳು ||೨||
 ಪಡೆದೊಡಲಲ್ಲವೆ ನಾಗತನೂಜಗೆ | ಕೊಡುವೆನೆನುತ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ತಡೆಯದೆ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯವ ತಾ ಕೊಂಡು | ನಡೆದಳು ಸಖಿಯರು ವರಸು ||೩||
 ನರನಾಥನುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿರೆ ಪಟ್ಟ-| ದರಸಿ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆಯು ||
 ಹರಣದೇರೆಯ ನೋಡೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಸಿತೋರಿ | ಯೊರೆದಳಿಂತೆಂದು ರಾಯನೊಳು ||
 ಪರಮಪತಿವ್ರತೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರೆಂ-| ಬಿರವ ಬಲ್ಲೆವು ನಾವರಸಾ ||
 ಪರಿಮಳ ಸಹ ಪೋಪ ಬಗೆಯಿದು ಬೇರೊಂದು | ಪರಿಯ ಸೂಚಿಸುತಿದೆ ನೋಡು ||
 ತಡೆಯದೆ ಮಾಕಂದವನಸ್ವಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಕಡುಕೊಬ್ಬ ಕೆಲದ ಕಾಮರಕೆ ||
 ಕುಡಿನೀಡುವೊಲು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರೆಯ್ದುವ | ನಡೆಯ ಬಿನ್ನಣವ ನೋಡರಸಾ ||
 ಬಿಸಿಲೆನ್ನದೆ ಬಿಸಿಲಿಂದ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ | ಬಿಸುಪೆನ್ನದೆ ನಿನ್ನ ತೇಜ ||
 ಕುಸುಮಕೋಮಲೆ ಪೋಪ ಬಗೆಯಿದು ಚಿತ್ರವೆಂ-|ದುಸುರಿದಳವಳು ರಾಯನೊಳು||
 ಇವಳ ನುಡಿಗೆ ಪಡಿಯಾಗಿದೆ ನೋಡಿದೊ-|ಡವಳ ಗಮನ ತಪ್ಪದೆಂದು ||
 ಹವಣಿಲ್ಲದ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಚಿತ್ತದೊ-|ಳವನಿಸ ಮತ್ತೆಗಿಸಿದನು ||೪||
 ಕುಲಟಿಯಾದೊಡೆ ನೀತಿಸತ್ಯಸದಾಚಾರ | ತಲೆದೋರ್ಪವೆ ಹಿಂದೆಯವಳ್ಳಿ ||
 ನೆಲೆಗೊಡದಿಹ ನಾಗವಾಪಿಯ ವಿಷಜಲ | ವೊಳಕಾಲಿಸುದ್ದವಾಗುವುದೆ ||೫||
 ತೆಗೆವುವೆ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳು ಪಾಣೈಯ | ಮಗನ ಕೇಸಡಿಸೋಂಕಿನಿಂದ ||
 ಮಿಗಿಲೇನು ಬಾವಿಯ ಬೀಳವಾಗಲವನ ವಾ-|ಸುಗಿ ಬಂದು ಪಡೆಯನೊಡ್ಡುವನೆ ||
 ಎಂದಿಂತು ಸತಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಣಗಳ ಹಲ-|ವಂದದಿ ತೂಗಿ ತನ್ನನದ ||
 ಸಂದೇಹವೆಂಬ ಪರ್ವತವ ಹೊಯ್ದನು ನಿ-|ನ್ನಂದೇಹವೆನಿಸ ವಜ್ರದೊಳು ||೬||

ಧರೆಯೊಳು ಜೈನಸ್ಥ ವಿಷ್ಣುಯೋ ನಾಸ್ತಿಯೆಂ-| ದೊರೆವ ನೀತಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿ ||
 ಸ್ಥಿರಕರಿಸಿದನು ಸಲ್ಲಳು ಪೋವುದು ದು-| ಶ್ವರಿತಕಲ್ಪೆಂದಾ ರಾಯ ||೧೨||
 ಯತಿಗಳ ಪಾದವೂಜೆಗೊ ಮೇಣು ಪದ್ಮಾ-| ವತಿಯನಾರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೊ ||
 ಸುತನೊತ್ತಿಗೊ ಪೋಗುತಹಳೆಯೆಂದವಳನಾ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲು ||೧೩||
 ಜನನಿಯ ಬರವನೊಳಿಗಪೆಣ್ಣಳಿಂ ನಾಗ-| ತನಯ ಕೇಳಿದಿರೈದಿ ನಮಿಸೆ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದೆತ್ತಿ ಪರಿಮಳಧರಿತದ | ಕನಕಪಾತ್ರವನೀಯಲವಳು ||೧೪||
 ಪರಳೊತ್ತಿ ನೊಂದುವಮ್ಮಾಜಿ ಪಾದಗಳೆಂ-| ದೊರೆವುತ ಕೈಲಾಗಿ ನಿಂದ ||
 ಅರಮನೆಗೈದಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳನು ವನಕೆ ಕಿ-| ನ್ನರಿಮನೋಹರಿಯರು ವೆರಸು ||೧೫||
 ಇಳೆಗಧಿನಾಥನಿಂತಪ್ಪ ತೆರನ ಕಂಡು | ಕೆಲದೊಳಿದರ್ಪಿಸಿಯ ಮುಖವ ||
 ಪೊಳೆದು ನೋಡಲು ಭೋಂಕನೆ ನಿಜಶಿರವಾಗಿ | ನೆಲನ ಬರೆದಳುಂಗುಟದಿ ||೧೬||
 ಮೂಡಿದ ಬೆಮರು ನೀರೊಡ್ಡಿದಧರ ಕಪ್ಪು-| ಗೂಡಿದ ಮುಖ ಭೀತಿ ಬಲ್ಪು ||
 ಪಾಡಳಿದಂಗವೊಪ್ಪಿರಲಿದಳು ಪೊಗೆ | ಯೂಡಿದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ||೧೭||
 ಜಾಲಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಹರಿಣಿಯೆಂತಂತೆ ಯಾ | ಬಾಲೆ ನಿಂದಿರೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ನಾಲಗೆಯೊಂದರಿಂದಾಗದುದೇನೆಂದು | ಭೂಲಲನೇಶ ನೆನೆದನು ||೧೮||
 ಪರರ ಕೆಡಿಪೆನೆಂಬಾತ ಕೆಟ್ಟಪನೆಂ-| ದೊರೆವ ನೀತಿಗೆ ಟೀಕನಿವಳು ||
 ಬರೆವಂತೆ ನೆಲನ ಬರೆವುತಿರೆ ಕಂಡು ಭೂ-| ವರನೆಣಿಸಿದ ಚಿತ್ತದೊಳು ||೧೯||
 ಪಿಸುಣನೆ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತವನಿಂದತಿಕಷ್ಟ | ಪಿಸುಣಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟವನು ||
 ಪಿಸುಣರ ನುಡಿವಿಡಿದನ್ಯರ ಕೆಡಿಪನೇಂ | ವಸುಧೆಗಧಿಕಜಾಹಿರನೊ ||೨೦||
 ಕಂಡುದ ಪೇಳ್ವವ ಮಧ್ಯಮ ಕಾಣದೆ | ಕಂಡೆನೆಂಬವನತ್ಯಧಮ ||
 ಕಂಡು ಪೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವಾತನೆ ಭೂ-| ಮಂಡಲಕತಿಪುಣ್ಯಪುರುಷ ||೨೧||
 ಪರಮಪತಿವ್ರತೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರೆಂ-| ಬಿರವ ಬಲ್ಲವಳಿವಳಿಂತು ||
 ಬರೆದಳಿಂದಿನ್ನೆಂತು ಬಿಟ್ಟಿತೊ ಸವತಿಮ-| ತ್ಸರವೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳೆಣಿಸಿ ||೨೨||
 ಇದು ಬೇರೊಂದಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಪೆರ್ಚಿನಿಂ-| ದೊದವಿದ ಮಚ್ಚರವೆಂಬ ||
 ಹದನ ಭಾವಿಸಿಯದ ಹೃದಯದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು | ಸದಮಲಕೀರ್ತಿಸಂಪನ್ನ ||೨೩||
 ಆ ಸಮಯದೊಳೋರ್ವ ಪೆಣ್ಣಣಿಯೆಯ್ತಂದು | ಭೂಸುದತೀಶ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಹೋಸದಾರೋಗಣೆಸಮಯವೆನಲು ವಿ-| ಲಾಸದೊಳಿಳಿದ ಸಾಧವನು ||೨೪||

ಭೋಜನವಾಗಿ ಮೇಲಿರುಳೋಲಗವನಿ-| ತೋಜಿಯಿಂ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರ ||
 ರಾಜಿತಭವನಕೆಯ್ವಿದನು ಪಾವನಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ | ರಾಜೇಂದ್ರನಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು ||೨೫||
 ಅಂದಿನಿರುಳು ಮತ್ತವಳ ತಕ್ಕೆಯು ಬಿಡ-| ದೊಂದಿದು ಮರುದಿವಸದೊಳು ||
 ಒಂದು ಪಜ್ಞೆಯೊಳಾರೋಗಣೆಮಾಡಿ ಮೇ-| ಲೆಂದಸಿಂತೆಂದು ರಾಣಿಯೊಳು ||
 ಇಳಿಗತಿ ಬಲ್ಲಿದನಹನೆಂದು ಫಣಿಸುತ | ಪಲಬರಿಗುಂಟು ಮಚ್ಚರವು ||
 ನಿಳಯದಿಂದತ್ತಿತ್ತಲವನ ಕಳುಹಬೀಡ | ಎಲೆ ದೇವಿ ಜತನವೆಚ್ಚರಿಕೆ ||೨೬||
 ಎಂದಿಂತು ರಾಣಿಯೊಳೊರೆದೋಲಗಶಾಲೆ-| ಗಂದೈದೆ ಜಯಭೂಭುಜನು ||
 ಬಂದಿ ಕೋಲ್ಪಡ್ಗ ತುರಂಗ ಮುಂತಾದುವ-| ನಂದಿರಿಸಿದಳು ಗೂಢದೊಳು ||೨೭||
 ಸರಿವರೆಯದ ರಾಜಸುತರೊಯ್ಯಾಳಿಗೆ | ತೆರಳಬೀಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ||
 ತುರಗವ ಸಿಂಗರಗೈತರಲಟ್ಟಿದ | ನರನಾಥಸುತ ಸೇವಕರ ||೨೮||
 ತ್ವರಿತದೊಳವರೆಯ್ವಿ ಹಯವ ಕಾಣದೆ ಬರ-| ಲರಸಿನ ತಂತ್ರವೆಂದರಿದು ||
 ಪರಿದೆಯ್ವಿ ಫಣಿರಾಜಸುತ ನಿಜಮಾತೆಗೆ | ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಪೇಳಿದನು ||೨೯||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ಮೊತ್ತವೇರಿ ಹಯಂಗಳ | ನೆರೆದು ನಿಂದಿದೆ ಬಾಗಲೊಳು ||
 ತೆರಳಿಸೆನ್ನನು ವೈಯ್ಯಾಳಿಗೆ ಬೇಗದಿ | ತರಿಸಿ ಕೊಡಮ್ಮ ವಾಜಿಯನು ||೩೦||
 ಬೇಡ ಮಗನೆ ಮುಂದೆ ತಮಗೆ ನಿನ್ನತ್ತಣೆಂ | ಕೇಡಾಗದಿರದೆಂಬ ಕಥದ ||
 ನಾಡ ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಹರಣಕ್ಕೆ | ಹೂಡದಿಹರೆ ತಕ್ಕುದನು ||೩೧||
 ಎಳೆವರೆಯದ ಸಿಂಹನ ಮೇಲೆ ಗಜಗಳು | ಮುಳಿದೇಗೆಯ್ಚುವಮ್ಮಾಜಿ ||
 ಬೆಳಗುವ ಮಣಿದೀಪಿಕೆಗೆ ಪತಂಗದ | ಸುಳುಹಿಸಿಂದುಂಟೆ ಬಾಧಗಳು ||೩೨||
 ಆಲೋಚನೆ ಬೇಡ ಕಳುಹೆನೆ ಪೇಳ್ವೊಳೊ-| ಯ್ಯಾಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಜೀಳ್ವೊಡಲು ||
 ಬಾಲಕ ಕೇಳೆನ್ನ ವಿತ್ತಾಪಹಾರವ | ಕೋಳುಗೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣ ಸೃಪನು ||೩೩||
 ಸಾಧಕಕಾನ್ಯೆಯ್ವೆ ನಮ್ಮಯ್ಯ ಮುನಿವನೆ | ಬೋಧೆಯ ನುಡಿಗಳಂತಿರಲಿ ||
 ಸಾಧಕವಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಪರರಾಯರಿಂ | ಬಾಧೆ ಬಾರದೆ ನಾಳೆ ಸಿರಿಗೆ ||೩೪||
 ಮಾತೆಯ ಮಾತ ಮಾರಿದನಿವನೆಂಬಪ-| ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡದೆನ್ನ ||
 ಮಾತೆ ನೀ ಕಳುಹೆನುತಲಿ ಮಾತೆಯ ಪಾದ | ಕಾತುರದಿಂದೆರಗಿದನು ||೩೫||
 ಅಡಿವಿಡಿದರೆ ಮೊಗ ನೋಡದೆ ನುಡಿಯದೆ | ಪಡೆದಮ್ಮ ಮೋನದೊಳಿರಲು ||
 ಪೊಡವಿಪನಾಜ್ಞೆಯ ಮಾರಬೇಡೆನುತವ-| ನಡರಿದ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯನು ||೩೬||

ಪಟಹ ಡಿಂಡಿಮ ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂ-| ಬಟಿ ಭೇರಿ ಕಹಳೆ ಶಂಖಗಳು ||
 ಚಟುಲನಿನಾದ ದಿಕ್ತಟವ ಮುಸುಂಕಲು | ಭಟಕೋಟಿವೆರಸೆಯ್ದಿದನು ||೩೮||
 ಈ ವಾದ್ಯರವವೆತ್ತಣದೆಂದಾ ರಾಯ | ಸೇವಕರನು ಬಿಸಗೊಳಲು ||
 ಆ ವಿವರಗಳನಂದವರು ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ | ಭೂವರ ತಲೆದೂಗಿದನು ||೩೯||
 ಎನ್ನ ವಾಕ್ಯವೆ ಮಾರಿ ಕುವರನ ಕಳುಹಿದ | ಜೆನ್ನೆಯ ಸರ್ವಸ್ವವನು ||
 ತನ್ನಿ ಬೇಗದೊಳು ನೀವೆನುತಲಟ್ಟಿದ ರಾಯ | ಸನ್ನತ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ ||೪೦||
 ಅರಸನ ನುಡಿಯನು ಮಾರಲಾರದೆ ತಾ| ವಿರದೆಯ್ವಿ ಪರಿಚಾರಕಿಯರು ||
 ಕರವ ಮುಗಿದು ಕಂಬನಿಯ ಸೂನುತ ಮೆಲ್ಲ-| ನೊರೆದರು ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯೊಳು||
 ಹರಿದಾಟಕೆ ಕುವರನ ಕಳುಹಿದರೆಂ-| ದರನು ಕೋಪಿಸಿಯಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ||
 ಸಿರಿಯ ಸೆಳೆದು ತರಲೆಂದಟ್ಟಿದ ಕಾರ್ಯ-| ದಿರವಾವುದು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ||೪೧||
 ಪರರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯ | ಶಿರವನು ತಾಯಿ ಮೊಲೆಯನು ||
 ಅರಿಯೆಂದೊಡರಿಯಬೇಕೇತಕೆ ಚಿಂತೆ ನಿ-| ಮ್ಮರನು ಪೇಳ್ವದೆ ಕಾರ್ಯವೆನುತ ||೪೨||
 ಓಲೆ ಮೂಗುತಿ ಮುತ್ತಿನೊಜ್ಜರ ಪೊರತಾಗಿ | ಮೇಲಾದ ಭೂಷಣಂಗಳನು ||
 ಆಳಿಯರಿಗೆ ಬೇಡದ ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟಳಾ | ಬಾಲೆಯದೇಂ ಪತಿಹಿತೆಯೊ ||೪೩||
 ಉಟ್ಟ ದಿವ್ಯಾಂಬರವೊಂದನುಳಿದು ಮೇಲೆ | ಪಟ್ಟಿ ಚೀನಾಂಬರಗಳನು ||
 ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲಿ ಹೊತ್ತರು ಹೊರೆ-| ಗಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತರು ಮಿಕ್ಕವನು ||೪೪||
 ಅರಗಿಳಿ ತೊತ್ತಿರು ಮೊದಲಾದ ವಿತ್ತಾಪ-| ಹರವನೆಲ್ಲವ ಸೂರೆಗೊಂಡು ||
 ಅರಸಿಯ ರಕ್ಷಣಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದುಳಿದರು | ಪಿರದಪ್ಪ ಕುಲವೃದ್ಧಿಯರು ||೪೫||
 ಅರಸು ವಿಚಾರಿಸದೆನ್ನ ಮೇಲಿನಿತವ | ಕರುಣದೋರ್ಪಾಗಲಾ ಮುನ್ನ ||
 ಪರರ ಸಿರಿಗೆ ಕೇಡನೆಣಿಸಿದ ಫಲವೆಂ-| ಬಿರವ ಭಾವಿಸಿದಳಂದವಳು ||೪೬||
 ಪುರದ ಮುಂದಣ ಬಟ್ಟಬಯಲೊಳತ್ತಲು ನಾಗ | ವರಸುತ ಗಜಸಾಧಕವ ||
 ವಿರಚಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳೆಯ್ವಿ ಪುರವರವನು ಪೊಕ್ಕು | ನೆರವಿಯ ಸಖರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ಅರಮನೆ ಶಿಶಿರಾಂಬುಜದಂದವೆತ್ತಿರೆ | ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ||
 ಸಿರಿಯೆಡೆಗಂಗಜ ಬಪ್ಪಂದದೊಳವ | ಬರುತ ಕಂಡನು ಜನನಿಯನು ||೪೭||
 ಕದಪಿಸ ಕೈ ಬಾಗಿದ ಶಿರ ಕಣ್ಣಳಿಂ-| ದುದುರ್ವ ಕಂಬನಿ ಪೆರ್ಚಿದುಸುರು ||
 ಕೆದರಿದ ಕೇಶ ಕೊರಗಿದಂಗವೆಸೆಯಲಾ | ಸುದತಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಿದಳಾಗ ||೪೮||

ಜಿನಜಿನ ಯೆನ್ನನು ಪಡೆದೊಡಲಿಂಗಿಂತು | ಜನಿಸಿತೆನ್ನಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲವು ||
 ಜನನಿ ನನ್ನಂತರುಗುಲಿಗಳು ಧರೆಯೊಳಾ-| ರೆನುತವ ಮುಲುಮುಲು ಮರುಗೆ ||೧೯೧||
 ತಿಂದು ದಕ್ಕಿಸಲಾರದೆ ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗ-| ಳಿಂದು ಕರುಗಳನುಗುಳ್ಳ ||
 ಅಂದದೊಳುಗುಳುತಿರ್ದುವು ಕಂಬನಿಗಳ-| ನಂದಿರದವಳ ನೇತ್ರಗಳು ||೧೯೨||
 ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರೆಂಬೆಣ್ಣೆಯು ಸೋಂಕಿನಿಂ-| ದವನ ಕೋಪಾಸುಸಿರದೆ ||
 ಭುವನವೆಲ್ಲವ ದಂದಹ್ಯವನಾಸವ ಮಾಪ್ಪ | ಹವಣ ಕೈಕೊಂಡುದೇನೆಂಬೆ ||೧೯೩||
 ಜನಕನೆಂದೆನಿವೊಂದು ಸುಗಮಿಯೆನ್ನಯ | ಜನನಿಗಿಸಿತು ವ್ಯಾಕುಲವ ||
 ಅನುಗೊಳಿಸಿದನಲ್ಲ ದನ್ನೊರ್ದ ನಾದೊಡೊಂ-| ದಿಸುಪೊತ್ತಾನು ಸೈರಪೆನೆ ||೧೯೪||
 ಬಗೆಯೆನ ಬಸುಪಾಸರೆಯೊಳು ಬಿನ್ನಲಿ | ಸುಗಮನ ಕರುಗಳ ಮೇರು ||
 ನಗವ ಕಿತ್ತವನ ಮೇಲೆತ್ತಿನೆ ತಾನೆಂಬ | ಬಗೆದಂದನಾ ರಾಯಕುವರ ||೧೯೫||
 ಜನನಿ ನಿನ್ನಯ ಮೊಗಗಾಣ್ಣುದುಳ್ಳೊಡೆಯೆನ್ನ | ಜನಕಗೆ ನಿನ್ನವಿಧಿಯನೆ ||
 ಅನುಗೊಳಿಸುವೆನು ಕೇಳಿ ನುಡಿ ಪುಸಿದೊಡೆ | ನಿನಗವಗಾನು ಪುಟ್ಟಿದೆನೆ ||೧೯೬||
 ಎಂದಿಂತು ಶಪಥವ ನುಡಿದು ಮಾತೆಯ ನಿಜ-| ಮಂದಿರವನು ಪೊರವಟ್ಟು ||
 ಬಂದನಂದಿರದರಮನೆಯ ಹಜಾರದ | ಮಂದಣ ಸಸಿಮಾವನೆಡೆಗೆ ||೧೯೭||
 ಶಶಿಮಂಡಲವ ತನ್ನಯ ಕುಡಿದರ್ಗಿಗಳಿಂ-| ದೊಸದು ಚುಂಬಿಸುವುದುಂದ ||
 ಸಸಿಮಾವಿನ ಮರಮೆಂಬಭಿಧಾನದೊ-| ಳೆಸದಿಹುದದನೇನೆಂಬೆ ||೧೯೮||
 ಬೆಳುದಿಂಗುಳೆ ಬಿಟ್ಟಿತಾದುದೊ ಕರ್ಪುರ | ವಳುಕೆ ತಾ ಬಲಿದುದೊ ಯೆನಿಸಿ ||
 ಪಳುಕಿನ ವೇದಿಕೆಯದಕೊಪ್ಪುತಿಹುದಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತು ಸೃಪಾಲನಂದನರು ||೧೯೯||
 ನೆತ್ತಪಗಡೆ ಚದುರಂಗ ಗಿರಿಜೆಭಾರ | ಗುತ್ತಾದಿಯಾದ ಜೂಜುಗಳ ||
 ಮೊತ್ತಮೊತ್ತದೊಳಾಡುತಿಹರು ಮೇಲೊಡ್ಡವ-| ನಿತ್ತು ಜಾಳಿಗೆಜಾಳಿಗೆಗಳ ||೨೦೦||
 ಇಟ್ಟ ವಿಭೂಷಣವವರ್ಗೆ ದೊಡ್ಡಿತೆಯೊಡ-| ಹುಟ್ಟಿದ ಪೆಣ್ಣಕ್ಕಳುಗಳ ||
 ಕಟ್ಟಿಯೊಡ್ಡ ವತಗರಾನೆಸಿ ಪುಲೆಗಳ | ನೆಟ್ಟನೆ ಕಾದಿಸುತಿಹರು ||೨೦೧||
 ಇಂತಪ್ಪ ಜೂಜುಗಾರರ ಮೊತ್ತದೊಳು ಭೂ-| ಕಾಂತನಂದನ ಜೂಜನಾಡಿ ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಸೋಲಿಸಿ ಸೆಳೆಕೊಂಡನ-| ಸಂತವಿಭೂಷಣಂಗಳನು ||೨೦೨||
 ಬಸೆದೆಂಟುಸಾಸಿರಮಕುಟವದ್ದ ನರಾಡಿ | ವಸನವಿಭೂಷಣಾವಳಿಯ ||
 ಮಿಸುಕದಲ್ಲಾಡದೆ ಸೋತು ಕೊಟ್ಟರು ಜೂಜಿ-| ನೆಸಕವನೇನ ಹೇಳುನೆನು ||೨೦೩||

ಇಂಜಿನಿ ದೊರೆಗಳ ಜೂಜಿನಿ ಗೆಲ್ಲು ದಿ-| ವ್ಯಾಂಬರಭೂಷಣಾಗಳಲಿ ||
 ತುಂಬಿದ ತಾಯರನುಸೆಯನು ನಿಜಕೀರ್ತಿ | ತುಂಬಲು ದಿಗುತಟಗಳನು ||೬೪||
 ಜನನಿಯ ಗೃಹವ ತುಂಬಿದನೆಂಬುದೇನದು | ಘನವೆ ಕೈಯ್ಯಾಂತ ಯಾಚಕರ ||
 ಮನುಷ್ಯರ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ | ಜನಪತಿಸುತ ತುಂಬಿದನು ||೬೫||
 ಪೋಳಗಲು ಭೇರಿ ಯಾ ಸಮಯದಿ ನೃಪರು ಭೂ-| ಲಲನೇಶನೋಲಗಕೆಯ್ತೆ ||
 ಗಳಿತವಿಭೂಷಣರಾದಂದವೇನೆಂ-| ದಿಳೆಯಾಣ್ಣು ಬೆಸಗೊಂಡನವರ ||೬೬||
 ಎಂತ್ತುಟಿಂದೆನಬಹುದುರಾಜಮತನೊಳು | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಜೂಜನಾಡಿ ||
 ಇಂತೆನುಗಾದ ದಿಂದವರು ಪೇಳಲು ಭೂ-| ಕಾಂತ ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ||೬೭||
 ಬಲೆ ಮಂತ್ರಿ ನೋಡು ನೋಡಿಸಿಬರು ದೊರೆಗಳ | ಸುಲಿದನ್ಮೆ ಘನಿರಾಜತನಯ ||
 ಗೆಲಿದು ನೀನಿವರ ವಸ್ತುವನೆಲ್ಲ ಹಿಂದಕೆ | ಸಲಿಸಿಕೊಡ್ತೆ ಹೋಗಿಂದ ||೬೮||
 ಜಿನ್ನಹ ಜೀಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾರು ಜೂಜಿನೊಳಾ | ಪನ್ನಗಸುತನ ಸೋಲಿಪರು ||
 ಪನ್ನಗಸುರನರಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲವ-| ದೆನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಸಾಧ್ಯವಹುದೆ ||೬೯||
 ಬಲ್ಲೆವೈ ಚದುರಂಗದೊಳು ನಿನಗೆಣೆಯಹ-| ರಿಲ್ಲ ನೀನದರಿಂದಲವನ ||
 ಸಿಲ್ಲದೆ ಸೋಲಿಸಬಹುದು ಹೋಗೆಂದು ಭೂ-| ವಲ್ಲಭ ಕಳಹಲಾ ಮಂತ್ರಿ ||೭೦||
 ಪರಿಮಿತ ಜನ ಸಹ ಜೂಜಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ-| ಯರೆ ಕಂಡು ಘನಿರಾಜತನಯ ||
 ಬರವಿದೇನೆನೆ ಚದುರಂಗವನಾಡೆ ನೀ-| ನಿರೆ ಬಂದೆ ನಾನೆಂದನವನು ||೭೧||
 ಇದು ಜೂಜಿನ ಕಟ್ಟಿ ನೀವೆನ್ನೊಳಾಡುವ | ಹದನಾವುದೆಂದನಾ ಕುವರ ||
 ಅದಕೇನು ಮೋಲೊಡ್ಡಕಿವೆಯಿಟ್ಟಭೂಷಣ | ಚದುರ ನೀನಾಡು ಬಾರೆಂದ ||೭೨||
 ಎನಲಾ ನುಡಿಗಿ ಸಮ್ಪುಖನಡೆದೀರ್ವರಂ-| ದನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು ||
 ಮನಸಂದು ಕುಳ್ಳಿದರು ಚದುರಂಗಿಗ-| ಳನುವೆತ್ತ ಚುಬುಕುಹಸ್ತದೊಳು ||೭೩||
 ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಚೆಲ್ಲೆತ್ತ ಮನೆಗಳುರೆ | ತುರುಗಿದ ರನ್ನವಲಗೆಯ ||
 ನೆರೆ ಜಾಣರರಸನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ತಾ-| ವರಿದು ಸೇವಕರಿತ್ತರಾಗ ||೭೪||
 ಮುತ್ತು ಹವಳ ನೀಲ ಮಾಣಿಕ್ಯಮುಂತಾ-| ದುತ್ತಮಗೆಲಸದಿಂದೆಸೆವ ||
 ಬತ್ತೀಸಸಂಖ್ಯೆಯ ಕರುಗಳನಿರದೆ ತಂ-| ದಿತ್ತರೊಲಿದು ಸೇವಕರು ||೭೫||
 ಅರಸರಸಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರಿಗಿದಿರು ಮ-| ತ್ತಿರದವರಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ||
 ಕರಿ ಹಯ ರಥಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ಮುಂಗಡೆಯೊಳು | ಸರಗೊಳಿಸಿದರಾಳುಗಳ ||೭೬||

ನಟ್ಟನಡುವಿನಾಳ್ಗಳ ತಮ್ಮಯ ಗಡಿ | ಮುಟ್ಟನೊಂಕಿದರು ಜೋಕೆಯೊಳು ||
 ನೆಟ್ಟನರಸು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಳಿದರು ಕಾಲ-| ನಿಟ್ಟವು ಹಯಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೭೭||
 ಹೊಳೆದುವು ತೇರುಗಳಾಸೆ ಜೋಡಾದುವು | ತಲೆಪಟ್ಟುನಿಂದವಾಳುಗಳು ||
 ಹಲವೇನು ತೆರವೆಮರವೆಯಿಲ್ಲ ಕಲುಕಲು | ಹಳಚಿದಂತಾಯ್ತವರಾಟ ||೭೮||
 ತುರಗವ ಕಾಲಿಕ್ಕಗೊಡರಾಳ ಮುಂದೊತ್ತಿ | ಬರಲೀಯರು ಭದ್ರಗಜವ ||
 ಹರಿಯಲೀಯರು ತೇರ ಸುಳಿಯಲೀಯರು ಸಮ | ಗರುಗಳ ನೋಯಿಸರವರು ||
 ಅರಸಿನೆಂಟಡಿಯಾಳ ಮೂರಡಿ ಚೌಜೀದಿ | ಕರಿಗಳ ರಥದಡಿ ನಾಲ್ಕು ||
 ತುರಗದೆಂಟಡಿ ಮಂತ್ರಿಯ ನಾಲ್ಕುಡಿಗಳ | ಪರಿಕಿಪರೇಂಟು ಕೈಯ್ಯು ||೮೦||
 ಬಂದೆರಡಾಳು ಬಿದ್ದೊಡೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ ತಾ-| ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆಯಾರಸೆ ಮನೆಯೊಳು | ತಂದು ಮಂತ್ರಿಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ||೮೧||
 ತೇರೊದಗಿದವಾಳು ನೊಂಕಿದವಲ್ಲಿಗೆ | ವಾರಣ ಬಿಂಬವಾಯ್ತು ||
 ವಾರುವನಿಟ್ಟಣಿಸಿದುವು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಂತ್ರಿ | ಸೇರಿರೆ ಪಟಾಸ್ಥಾನದೊಳು ||
 ಅರಿಬಲದರಸುಮಂತ್ರಿಗಳವಳಿದರು | ವರರಥ ನಿಂದವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
 ಕರಿಹಯಗಳು ಗೂಡುಗೊಂಡವು ಮಂತ್ರಿಯ | ಪಿರಿದು ಸಾಕಸವನೇನೆಂಬೆ ||
 ಮಂತ್ರಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಕಕ್ಕ ಸದೋರುತಿರಲೊಂದು | ತಂತ್ರವ ನೆನೆದಾ ಕುವರ ||
 ಮಂತ್ರಿಗುದುರೆ ಬಾಡುತೊಡನೆಯಾತಂಕವ | ಮಂತ್ರಿಯಾಟಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನು ||
 ಅರಸು ಕಳುಹಲಿವ ಬಂದನಿದಕೆ ತಕ್ಕ | ಪರಿಯ ಮಾಳ್ವನು ತಾನೆನುತ ||
 ಕರಿಗಳನಿರದೆ ಜೋಡಿಸಿಯೊಳಪೊಕ್ಕು ಜ-| ರ್ಘುರಿತವಾಡಿದ ನಿಮಿಷದೊಳು ||೮೫||
 ಬಂದಾಟವೆರಡಾಟ ಮೂರು ನಾಲ್ಕಾಟವ | ಸಂಧಿಸಿ ಗೆಲಿದನಾ ಕುವರ ||
 ಬಂದುಳಿಯದೆಯಾಭರಣವ ಸೆಳೆದುಕೊಂ-| ಡಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಯನು ||
 ಹೊದ್ದಿ ಸೊಸೆಗೆ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವತ್ತೆಯಸಗನೊ-| ಳಿದ್ದಂತೆ ಶಕುನದ ಪಕ್ಕಿ ||
 ಬಿದ್ದಂತೆ ಬಲೆಯೊಳೆನ್ನಿ ರವಾದುದಕಟಿಂ-| ದೆದ್ದನಾ ಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿಂದ ||೮೭||
 ಮುರಿದುಟ್ಟ ಧೋತ್ರ ಪೊಳೆವ ಮಿಸುನಿಯ ಜನ್ನಿ-| ವರ ಸಹ ಬಂದಾ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಕೊರಗಿದ ಮೊಗವೆಸೆಯಲು ವಿನಮಿತನಾಗಿ | ನರನಾಥನಿರೊಳು ನಿಂದ ||೮೮||
 ಎಲೆ ಮಂತ್ರಿ ನಾಳೆ ಬಾಳ್ವವರೊಳು ಸಚಿವರ್ಗ | ಕಲಹ ಸಲ್ಲದು ಯೆಂಬ ನಯದಿ ||
 ಸುಲಿಗೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದೆಯ್ಯ ಕುಳ್ಳಿರೆಂ-| ದಿಳೆಯಾಣ್ಮ ಚರರನಟ್ಟಿದನು ||೮೯||

ತ್ವರಿತದೊಳವರೆಯ್ತಿ ಫಣಿರಾಜತನಯನ | ದೊರೆ ಬರವೇಳಿದನೆಂದು ||
 ಕರೆಯಲವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ರಾಯಗೆ | ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಪೇಳಿದನು ||೯೦||
 ಭಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ರಾಯರೊಳೋರ್ವರು | ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳ ಕೊಡದೆ ||
 ಇಪ್ಪವರಿಲ್ಲ ದೇವರು ನನ್ನ ಬರವೇಳಿ-| ದೊಪ್ಪವಾವುದು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ||೯೧||
 ಕಪಟದ ಜೂಜಿಸಿಂದಿಸಿಬರು ದೊರೆಗಳ | ವಿಪುಳವಿಧೂಷಣಂಗಳನು ||
 ಅವಹರಿಸಿದುದೇತಕ್ಕೆ ನೀನೆಂದು ಭೂ-| ಮುಕ ಬಿಸಗೊಂಡ ನಂದನನ ||೯೨||
 ಮಿಲ್ಲತನವ ಗೆಲ್ಲನೆಂದವರೊಳಗೋರ್ವ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದೊಡೆ ದೇವರನ್ನ ||
 ಸಲ್ಲದಾಜ್ಞೆಯನಿಕ್ಕಿಸಿ ನೂಂಕಿಸೆಂದು ಭೂ-| ಪಲ್ಲಭಗೊರೆದನಾ ಕುಮರ ||೯೩||
 ಅವರೇಕೆ ಪೇಳ್ವರೈ ಕಪಟವಲ್ಲಹುದೆಂಬ | ವಿವರಗಾಣೈನು ಯೆಮ್ಮೊಡನೆ ||
 ಕುಮರ ನೀನಾಡು ಬಾರೆನುತಲೆಂದವನನು | ಭುವನೇಶ ಜೂಜಾಡ ಕರೆದ ||೯೪||
 ತಂದೆನುಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೂಜಾಟ ಸಲ್ಪದೆ ಮೇಲೆ | ತಂದೆಯೆಂಬನಿತೆ ನೀನರಸು ||
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾನಾಡಿದಾಗಳೆ ಕಥೆ | ಮುಂದಕ್ಕಿದೇನಾಗದಿಹುದೇ ||೯೫||
 ಜೂಜಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಂಬರು ಕೆಟ್ಟರು | ಜೂಜಿನತ್ತೆಳಸದಿರೆಂದು ||
 ಓಜೆವೇಳ್ವುದ ಮಾಣ್ಯಾಡು ಬಾರೆಂಬುದು | ರಾಜೇಂದ್ರ ನಿಮಗಿದು ನಯವೆ |
 ಕಳು ಮಾಂಸ ವೇಶ್ಯಾಗಮನ ಹಾದರ ಬೇಂಟೆ | ಕಳವು ಜೂಜಿಂಬೇಳು ವ್ಯಸನ ||
 ಸಲೆ ಕಷ್ಟವೆಂಬಿರಿ ಜೂಜಾಟಕಿಂತು ನೀ-| ವೆಳಸೆ ನಗರೆ ಪರಸ್ತಪರು ||೯೬||
 ದ್ವಾರಕೆ ಸುರೆಯಿಂದ ಕಳವಿನಿಂದಂಜನ-| ಚೋರ ಜೂಜಿಂದ ಪಾಂಡವರು ||
 ಚಾರುದತ್ತನು ವೇಶ್ಯಾಗಮನದಿ ಕೆಟ್ಟು-| ದೇ ರಾಯ ನೀನರಿಯುದುದೇ ||೯೭||
 ಪರದಾರದಿಂ ರಾವಣ ಮಾಂಸದಿಂ ಬಕ | ವರ ಬೇಂಟೆಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ||
 ಧರೆಯರಿಕೆಯೊಳು ಮುಂಕೆಟ್ಟರೆಂದೆಂಬುದ | ನರನಾಥ ಕೇಳ್ವು ನೀನರಿಯು ||೯೮||
 ಚಿಂತೆಯು ನೆರವಿ ಕ್ರೋಧದ ಮೊತ್ತ ಕಲಹದ | ಸಂತಾನ ಭಂಗದ ಬೀಡು ||
 ಭ್ರಾಂತಿಯು ತವರು ಪಂಥದ ನೆಲೆ ಜೂಜು ಭೂ-| ಕಾಂತ ನೀವಿದಕೆಳಸುವರೆ ||೧೦೦||
 ನೀತಿವಾತುಗಳಿವ ಬಲ್ಲೆವೈ ಸಾಕಿಷ್ಟು | ತಾತನ ಮಾತ ನಿರಾದೊಡೆ ||
 ಪಾತಕವಹುದು ಕಾಣೈ ಯಾಡು ಪಾತನು-| ಪಾತ ನೀನೆಂದನಾ ರಾಯ ||೧೦೧||
 ಪಿತನ ವಾಕ್ಯವ ನಿರಾರಜಾರದಹುದು ಜೀಯ | ಪಿತನೊಳು ಜೂಜಾಡಬಹುದೆ ||
 ಪಿತನೆಯಾಡೆಂದಮೇಲಾಡಬಹುದು ನಿನ-| ಗತಿನೀತಿ ಸಾಕು ಬಾರೆಂದ ||೧೦೨||

ಬಂದನಿತೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಾರದಿದ್ದುದು ನಿ- | ಮ್ಮಿಂದ ಕಲಿವೆ ನಾನಿದಕೆ ||
 ಸಂದೇಹವೇನು ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವಿ | ದ್ವಂದದೊಳಿಹೆನು ನಾನೆನುತ ||೧೦೩||
 ಚೆಲುವರ ದೇವ ಚಿತ್ರಾಸದೊಳು ಮಿಗೆ | ಕೂಳಿರಲೀರ್ವರ ನಟ್ಟನಡುವೆ ||
 ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತ ಲೆತ್ತದ ರನ್ನವಲಗಿಯು | ನಿಳುಪಿದರೊಳಿಗದವರು ||೧೦೪||
 ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕದ ಸಾರಿಗಳನಿರದೆ ಪೂಡಿ | ದತ್ತಾವಧಾನಗಳಿಂದ ||
 ವೊತ್ತದ ದೊರೆಗಳಚ್ಚರಿವಡಲಾ ನೃಪ | ಲೆತ್ತವ ಸುತನೊಳಾಡಿದನು ||೧೦೫||
 ಡಾಳವ ತೂಗಿ ಹಾಕುವ ಜಿನ್ನಣವನು | ಪೇಳಲಳವೆ ತಣತಣನೆ ||
 ಹೇಳಿದ ಲೆತ್ತವ ಹಾಕುತಿರ್ವರು ನೆತ್ತ | ಜೀಳುತಿರ್ವರು ನೆನೆದಂತೆ ||೧೦೬||
 ಕಲಿಗಳು ಗುಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭೂಷಣ ಮೋದ | ಮೊಲಬ ಮರೆದು ನಾಗಸುತನ ||
 ಗೆಲವ ಹಾರಿದರು ಮಿಕ್ಕವರು ನೃಪಾಲನ | ಗೆಲವ ಹಾರಿದರೇನನೆಂಬೆ ||೧೦೭||
 ಬಂದೆರಡಾಟವ ರಾಯ ಗೆಲಿದ ಮ- | ತೊಂದಾಟ ಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತು ||
 ಮುಂದಣಾಟವ ಕಡೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೊಡ್ಡ- | ವೆಂದಾಡಿ ಸೋತನಾ ರಾಯ ||
 ಗಡಿಯ ಕೋಂಟಿಯ ಸೋತನು ಮತ್ತೆ ಸೋತನು | ಕಡು ಜಿಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳ ||
 ಬಡನೆ ಸೋತನು ದುರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲಾ ರನು | ಪೊಡವಿಪಾಲನು ಘನಿಸುತಗೆ ||೧೦೯||
 ಸೋತನು ಪೊರವಳುದ್ಯಾನವ ಮತ್ತೆ | ಸೋತನು ತಾನಿದ ಪುರವ ||
 ಸೋತನು ಗಜಹಯರಘಸದಾತಿಗಳನು | ಸೋತನು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ||೧೧೦||
 ಹಿರಿಯುಪ್ಪರಿಗೆ ನಾಟಕಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ | ವರಮುಣಿಹರ್ಮ್ಯಸಂಕುಳವ ||
 ದೊರೆ ಸೋತು ಖಿತಿವಿಡಿದಾಡುತ್ತಿರಲು ಕಂ- | ಡೊರೆದನು ಮಂತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಅರಮನೆ ಪುರದೇಶದುರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲವು | ಸರಿಯಾದುವು ಜೀಯ ಕೇಳು ||
 ವರಘಂಟಾರವೆಮಗೆ ಸಾಕದು ಪೋಗ- | ದಿರದು ಬೇಡವನೊಳು ಜೂಜು ||೧೧೨||
 ಒತ್ತಿಸೊಳಿಲ್ಲವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂಬರು | ಸುತ್ತಣದೇಶದ ನೃಪರು ||
 ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೆ ರಾಯ ಜೂಜಾಟ ಸಾಕೆಂ- | ದೊತ್ತಿ ನುಡಿದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಕೇಳುವೊಡಲ್ಲ ನಾ ಧೋತ್ರವಳಿಯೆ ಸೋತು | ಹೇಳುವ ಮಾತೀ ಮಾತೆ ||
 ಕೇಳು ದೇವರು ಕೇಳದಿದೊಡೆ ಪಾಂಡವ- | ರಾಳಿದಾರಣ್ಯವೆ ಶರಣು ||೧೧೪||
 ಎಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಜೂಜಿನ ಪಾಟಾಂದೋಳನ- | ದೊಲವಿನಿಂತಿಪ್ಪುದೈ ಸೋಡು ||
 ಅಲಸದಿನ್ನೊಂದೆರಡಾಟವೆನುತ ಭೂ- | ಲಲನೇಶ ಮತ್ತಾಡಿದನು ||೧೧೫||

ಕೆಡುವಾತಗಾಸ್ತರ ಮಾತು ಮೊಲ್ಲ ಮೆಯ್ಯೆಂದು | ನುಡಿನ ಸುನೀತಿ ತವ್ವುಗುಮೆ ||
 ತಡೆಯದೊಡ್ಡ ವನಿಕ್ಕಿ ಭಂಡಾರವೆಲ್ಲವ | ಪೊಡವಿಸ ಸೋತನೇನೆಂಬೆ ||೧೧೬||
 ತನ್ನ ಜನನಿಯಾಭರಣವಿರಲು ಬೇ-| ರುನ್ನಿ ಸಿಯೊಂದಾಟ ಗೆಲಿದು ||
 ಪನ್ನಗಸುತ ಕೈಮುಗಿದನು ಜೂಜಾಟ-| ವನ್ನು ಸಾಕೆಂದ ರಾಯನಿಗೆ ||೧೧೭||
 ಇದು ಜೂಜಿನ ಪಂಥವಲ್ಲ ಕಾಣೈ ಪೋಪ-| ರಿದಿರನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋಗಬೇಕು ||
 ಇದೆಯೊಡ್ಡ ಕಿಕ್ಕಿ ದಾಭರಣವೆನುತ ಭೂ-| ಸುದತೀಶ ಮುಂದಿರಿಸಿದನು ||೧೧೮||
 ಖಂಡೆಯ ಛತ್ರ ಚಾಮರಸಿಂಹಾಸನ | ಕುಂಡಲ ಮಣಿಮುಕುಟಾದಿ ||
 ಮಂಡಿತರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳನುಳಿದು ಪ್ರ-| ಚಂಡ ಗೆಲಿದ ಭೂಷಣಗಳ ||೧೧೯||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ಘನೇಂದ್ರನಂದನಂ ಮನುಜೇಂದ್ರಶೇಖರನಿಟ್ಟ ಭೂಷ
 ಣಂಗಳಂ ನಿಜಜನನಿಯ ಮನೋಹರಮಪ್ಪ ಮಣಿದೊಡವುಗಳಂ ಪೊಂಬಡಲಿಗೆಯೊ
 ಳ್ತೀವಿಯೋರ್ವ ಕೆಳದಿಯ ಕೈಯೊಳ್ತಾಯೆಡೆಗಟ್ಟಲವಳ್ಳೋಗಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೆ
 ಯಪ್ಪ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಳಿಮ್ಮ ತನುಜಾತನಟ್ಟಿದನೆನುತ್ತವಂ
 ಮೆಲ್ಲನಿಳುಪೆ ನೀಡುಂ ನೋಡಿ ನಿಜಚಿತ್ತೇಶ್ವರನ ವಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂದರಿದು ಎಲೆ
 ಸಖಿ ಮತ್ಪುತ್ರನೆಂತಟ್ಟಿದನೆಂತಟ್ಟಿದನೆನುತ್ತಂ ಧಟ್ಟನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿರ್ದು ಮೂರ್ಛಿ
 ಯೋಗಿ ತಂಬೆಲರ ಲೇಪದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚತ್ತು ತಾಂ ಕೆಟ್ಟನೆನುತ ಭೋಂಕನೆರ್ದು
 ಮುಡಿವೊಲೆಗಲ್ಲಿಣ್ಣ ಮೆಂಬರ ಮಾತಂ ಬಣ್ಣಂಗೆಡಿಸುತ್ತಂ ಮಂದಗಮನಮೆಂಬರ
 ಮಾತಂ ಪಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತಂ ಪೆಣ್ಣುಂಬಿವಿಂಡಿಗೆ ಸುಯ್ಯಲರ ಕಂಪಿನ ಬಾಯಿನಂಗಳಂ
 ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಂದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್ ನಿರಾಭರಣ
 ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡೆರ್ದೆಪಡಿದೆರೆದಂತಾಗಿ ಪಾವ
 ಡರ್ದ ಪಂದೆಯಂತೆ ಭಯಂಗೆೊಳುತ್ತಂ ಸುಳಿಗಾಳಿಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕಿದೆಳೆಲತೆಯಂತೆ ಕಂಪಿ
 ಸುತ್ತಂ ಪುಲುಗೊಂಟೆಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕಿದ ಜನಂಗಳಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಂ ಪೊಂಬಡಲಿಗೆ
 ಯೊಳ್ಳೀವಿದ ವಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ಪ್ರಿಯನ ಪಾದೋಪಾಂತದೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ನಿಳುಪಿ ||

ಪದ || ಉರಗಕುಮಾರನ ನಡೆಯೆಲ್ಲ ಡೊಂಕದ-| ರಿರವಿನೊಳುಂಟೆ ನೇರಗಳು ||
 ಪರಿಹರಿಪುದು ನನ್ನ ಕಂಡೆನುತಾ ರಾಣಿ | ಹರಣದೆರೆಯಗೆರಗಿದಳು ||೧೨೦||
 ತರುಣಿ ಚಿಂತೆಯ ಬಿಡು ನನ್ನ ಕುಮಾರಗೆ | ಸರಿಯುಂಟೆ ಜಗದೊಳೆನ್ನಿಂದ ||
 ಸಿರಿವಂತರುಂಟೆ ನೀನೇಳೆನುತೆತ್ತಿದ | ನರನಾಥ ತನ್ನ ರಾಣಿಯನು ||೧೨೧||

ಸುತನೆಂಬ ಪ್ರೇಮದೊಳೆಸಗಿತ್ತೆ ಗೆಲುವನು | ಕ್ಷಿತಿಪ ನಿನ್ನಯ ಗೆಲ್ವರುಂಟೆ ||
 ವಿತತವಸ್ತುಗಳ ನೀನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳೆನುತಹಿ-| ಸುತನೆರಗಿದ ಪಿತನಡಿಗೆ ||೧೨೨||
 ಬಲ್ಲಿದ ರಿಪುಮದಗಜಕಂಠೀರವ | ಪುಲ್ಲಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ಮದನ ||
 ಬಲ್ಲರ ಬಲ್ಲಹನೆಂದು ಮಕುಟವರ್ಧನ-| ರೆಲ್ಲರು ಪೊಗಳ್ಳರಂದವನ ||೧೨೩||
 ಪುರುಷರೂಪಿನ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಧರೆಯೊಳು | ಚರಿಸುವ ಸುರಭೂಜ ನುಡುವ ||
 ಪರುಷದ ಕಣಿಯೆ ಭಲರೆಯೆಂದು ವಂದಿಗ-| ಕಿರದೆ ಕೀರ್ತಿಸಿದರಂದವನ ||೧೨೪||
 ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ತರಿಸಿದೆ | ನಿನ್ನ ಮಾತೆಯ ಭೂಷಣಗಳ ||
 ನನ್ನನು ಗೆಲಿದೆಯೈ ಭಲರೆ ಯೆಂದಾರಾಯ | ತನ್ನ ಮಗನನಪ್ಪಿದನು ||೧೨೫||
 ತನ್ನ ವಿಭೂಷಣಾವಳಿಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂ-| ಡುನ್ನತಪ್ರೀತಿ ಕೈಮಿಗಲು ||
 ಪೊನ್ನ ಬಟ್ಟಲು ತೀವಿದಾಭರಣವ ಮನ-| ದನ್ನಳಿಗಿತ್ತನಾ ರಾಯ ||೧೨೬||
 ನೂತನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವೆರಸು ಕೊಟ್ಟ | ಸೋತ ನೃಪರ ವಸ್ತುಗಳ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವಂದು ಜೀಳೊಕ್ಕಟ್ಟನವರ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಜ್ವಲಂಜನ ||೧೨೭||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಮೂರನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸುಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೨೮||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದು ಸವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೦. ವ್ಯಾಲಸಮಾಗಮಸಂಧಿ

ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿ ವ್ಯಾಲ ವಿಕ್ರಮಂಧರನನು | ಕಂಡ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಹೆನು ||ಪ||
 ಶೃಂಗಾರವನದೊಳು ವಿರಚಿಸಿ ನೃಪತಿಮ-| ಸಂಗೊಳಿ ಕರುವಾಡವನು ||
 ತುಂಗವಿಕ್ರಮಿ ನಾಗಮತಗಿತ್ತನದರ ಬಿ-| ದೊಗು ಸೊಲ್ಲಿಸಿ ರನ್ನಗರಯು ||೧||
 ಮುತ್ತಿನ ಹವದ ನೀಲದ ರನ್ನದ | ಸುತ್ತಣ ಬೆಳ್ಳಿವಾಡಗಳ ||
 ಮೊತ್ತದಿ ಮಿಸುನಿಯ ಮದುವೆಡೆಯಲಿ ಜಿ-| ಲ್ಲೆತ್ತೊಪ್ಪಿತಾ ಕರುವಾಡ ||೨||
 ಆನಂದವೆತ್ತಲ್ಲಿ ಘನಿಸುತ್ತನಿರೆ ಶೂರ-| ಸೇನದೇಶದ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ತಾನಿಹುದುತ್ತರಮುಘುರೆಯೆಸಿಸ ಪುರ | ದಾನಪೂಜೆಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ||೩||
 ಅರಸಾ ನಗರಿಗೆ ಜಯವರ್ಮನಾತನಿ-| ಗರಸಿ ಜಯಾವತಿಯವರ್ಗೆ ||
 ವರಸುತರಾದರು ವ್ಯಾಲಮಹಾವ್ಯಾಲ-| ರುರುತರಕೀರ್ತಿಸಂಯುತರು ||೪||
 ವ್ಯಾಲ ಹಿರಿದು ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಕಿರಿದು ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲಸಂಧಿಕರೂಪಿನವನು ||
 ವ್ಯಾಲನುನ್ನತಶಕ್ತಿಸಾಹಸಿಗನು ನೇತ್ರ-| ಭಾಳದೊಳೊಂದುಂಟವಗೆ ||೫||
 ವ್ಯಾಲನಿನಿಸು ಗದೆಯತ್ತ ಕೈನೀಡೆ ದಿ-| ಕ್ಕಾಲರು ತಲ್ಲಣಿಸುವರು ||
 ಮೇಲಣ ಲೋಕ ದಿಳ್ಳಿಸುತ್ತಿಹುದಾ ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲ ತುಡುಕೆ ಬಿಲ್ಲ ಕೋಲ ||೬||
 ತನಯರ ಸಾಹಸಕಾ ಜಯವರ್ಮನ-| ದನುರಾಗವೆತ್ತಿರಲೊಂದು ||
 ದಿನದೊಳು ಬಿಜಮಾಡಿದರು ಯಮಧರರೆಂಬ | ಮುನಿಗಳಾ ಪುರಸಂದನಕೆ ||೭||
 ಕತಿಸಯಪುರಜನವೆರಸೆಯ್ವಿ ಪೂಜಿಸಿ | ಯತಿಗಳ ಪಾದಾಂಬುಜವ ||
 ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಕೇಳ್ವ ಸದ್ಧರ್ಮವ ಬಳಿಕಾತ್ಮ-| ಸುತರ ವಾರ್ತೆಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೮||
 ಅಸಹಾಯಶೂರರಿವರು ನನ್ನ ತನಯರು | ವಸುಧೆಗಪ್ರತಿಮರು ಜೀಯ ||
 ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೀಕಾದುದೀ ವ್ಯಾಲನಿಗೆ ತನ-| ಗುಸುರಬೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ ||೯||
 ಇವನಾವನ ನೋಡಿ ನೋಡಲೊಡನೆ ಕೇ-| ಳಿವನ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಡಗೆ ||
 ಅವನಿಗಿವರು ಸೇವಕರೆಂದಾ ಯೋಗಿ | ಏವರಿಸಿದನು ರಾಯನೊಡನೆ ||೧೦||
 ಆ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ | ಭೂನಾಥನು ವ್ಯಾಲನಿಗೆ ||
 ಮಾನಿತರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು | ತಾನೆದ್ದ ನಾ ಮುನಿಯೊಡನೆ ||೧೧||

ತಂದೆ ತಸಂಬಡಲೊಡೆಯನ ನಿಟ್ಟಿಪೆ-| ವೆಂದು ಧರೆಯ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯ-||
ನೆಂದೆಂಬ ಸಚಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮಯ ಪೊಳ-| ಲಿಂದೆದ್ದರಾ ವ್ಯಾಲಸನವರು ||೧೨||
ತಡೆಯದೆ ನಾನಾದೇಶವ ತಿರುಗಿ ತ-| ವೊಡೆಯನ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತೆ-||
ಬಡುತಲವರು ಪಾಟಲಿಪುರವರಕಾಗಿ | ನಡೆತಂದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೩||
ಸುಟ್ಟನೆಂಬರು ಮದನನ ನೋಡಿರೆ ತಾನು | ಸುಟ್ಟದಿಲ್ಲೆಂದಿಳಿಗವನ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಹರ ತೋರ ತಂದನಿಸಲು ನಡೆ-| ಯಿಟ್ಟನವನು ತಮ್ಮವೆರಸು ||೧೪||
೨ ಪುರಪತಿ ಶ್ರೀವರ್ಮಭೂಭುಜನಾತ-| ನೋಪಳು ಶ್ರೀಮತಿಯವರ್ಗೆ ||
ಎ ಪೇಳ್ವ ಗಣಿಕಾಸೌಂದರಿಯೆಂದೆಂಬ | ರೂಪಸಂಪನ್ನ ಪುಟ್ಟಿದಳು ||೧೫||
ನಳಿನದಳಾಯತನೇತ್ರೆ ಧಾತ್ರಿಯೆಂಬ | ಲಲನೆ ಪಡೆದಳೋರ್ವ ಸುತಿಯ ||
ಲಲಿತಸೌಂದರಿಯೆಂದೆಂಬಳು ರೂಪಿನಿಂ | ಗೆಲುವಳು ರತಿದೇವಿಯನು ||೧೬||
ಅವರನು ವಿಜಯಪುರದ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂ-| ಬವನಿಸ ತನಗೆ ಬೇಡಿಸಿದ |
ಅವನು ದುರಾಚಾರಿಯೆಂದು ಕೊಡನು ಮ-| ತ್ತನ ತರಗೊಡನುಳಿದವರ ||೧೭||
ಎಳುನೆಲೆಯ ಮನೆಮಾಡದ ಮೇಲಿಂದ | ವ್ಯಾಲಸನಾಹವ್ಯಾಲಸನರ ||
ಪೇಳಲೇನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಮಸಂತಾಪದಿ | ಬೇಳಾದರಾ ಕೋಮಲೆಯರು ||೧೮||
ದಾವಶಿಖಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಳೆಲತೆಯಂತಿರೆ | ಕೋವಿದೆಯರು ಎರಹದಲಿ ||
೨ ವಿವರವ ಪೇಳಿ ತ್ರಿಪುರಿವಸರ ಸಖಿ | ಶ್ರೀವರ್ಮ ವಿಸ್ಮಯವೆತ್ತು ||೧೯||
ಮಾರಸನ್ನಿ ಭನೋರ್ವ ಮೂರುಕಣ್ಣವನೋರ್ವ | ಕಾರಣಪುರುಷರು ಜೀಯಾ ||
ಕೋರಿವೆಣ್ಣಳು ಸೋಲ್ಪುದರಿದೆಯವರು ಮುಕ್ತಿ-| ನಾಲಯ ಗೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಿಗರು ||
ಅಲರಂಜಿಗುಬುಜಾಕ್ಷಿಯರನು ಗುರಿಗೈದ | ಜೆಲುವರು ಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ||
ಬೆಲೆವೆಣ್ಣು ಭವನದೊಳಿದ್-| ಪರೆನೆ ಭೂ-| ತಿಲಕನವರ ತಾನು ಬರಿಸಿ ||೨೦||
ವ್ಯಾಲಗೆ ಲಲಿತಸೌಂದರಿಯನಿತ್ತನು ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲಗೆ ಗಣಿಕಸೌಂದರಿಯ ||
ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಕೈಧಾರೆಯನೆರೆದನು | ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಸಲು ||೨೧||
ಕೇಳಿ ಯಾ ಸುದ್ದಿಯ ವಿಜಯಪುರೇಶ್ವರ | ತಾಳಿದನತಿರೌದ್ರವನು ||
ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದ ಕೆಂ-| ಧೂಳು ಮುಸುಕೆ ಮೇಘಪಥವ ||೨೨||
ಕೆಡಹುತ ಗಡಿಯ ಬಲ್ಲೊಂಟಿಗಳನು ಮುಕ್ತಿ | ಹಿಡಿವುತ ತುರುಸೆರೆಗಳನು ||
ತಡೆದ ಮಾನ್ಯರ ತಲೆಗಳ ಜೆಂಡಾಡುತ್ತ | ನಡೆತಂದ ಪಾಟಲಿಪುರಕೆ ||೨೩||

ನಿಬ್ಬರವಲಿ ಬಂದು ಮುತ್ತಿದ ಕೋಂಜಿಯು | ಹಬ್ಬಿತು ಬೊಬ್ಬೆಯೆಣ್ಣೆಸೆಯು ||
 ಬೊಬ್ಬರದೆಣ್ಣಾಡಿದರು ಸತ್ತರ ಕಡೆ | ಲಬ್ಬಿತು ಸಲದಗಲದಲಿ ||೨೫||
 ಕೋಟಿಯೊಸಲಿಯಂತಾದುದುನ ಕುರು- | ಪಾಟವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಕೋಟಿಸಿಕ್ಕಾಳ ವೊಳಗೆ ನಡಗರಿಸಿತು | ವೊಟಿನ ಪಟುಭಟವೃಂದ ||೨೬||
 ಬಿಳ್ಗೊಂಜಿಯು ತಳವಟವೊಟಿ ಮುಟ್ಟುರು | ನಿಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುಗಿಲುಗಳ ||
 ಪಲ್ಲವಸಿತು ಬೊಬ್ಬಿ ಪುರವೊನು ತನ್ನಬ್ಬಿ | ತಲ್ಲಣ ತಲೆದೋರಿದುದು ||೨೭||
 ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ನಮ್ಮರವನ ಬೇಡೆ ಪ- | ಣ್ಯಕ್ಕ ಕೊಡದೆಯಂತಪ್ಪ ||
 ಕಕ್ಕ ಸವಾದುದು ಪೊಳಲಿಗಿನುತ ವೊರೆ | ಯಿಕ್ಕಿತಾ ಪುರಜನನಂದು ||೨೮||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ವಣ್ಣನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಸಂತಪ ಮಿಗೆ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ||
 ಅಂತರನವೆ ಕೋಂಜಿಯು ಪೊರಮುಟ್ಟಿಸಿ- | ನ್ನೆಂತೆಂಬಿನವನ ಸಾಹಸವ ||೨೯||
 ಬತ್ತಿನ ಬಗಳದೊಳೆಣ್ಣಾಡುವಂಜನ | ವೊತ್ತನ ತೃಣಕಣಿಗೊಡು ||
 ಕತ್ತಿನಿಡಿಯದೈದಿ ಕೈಗಳ ಮುಗಿಯದೆ | ನಿತ್ತನು ಜಿತಶತ್ರುನಿದರೆ ||೩೦||
 ದೂತನೊ ಭೂತನೊ ಆರಾತನೈ ನಿನ್ನ | ಮಾತಿಗಟ್ಟಿದರೆ ನಿಮ್ಮವರು ||
 ಏತಕೆ ಬಂದೆಯೈ ಪೇಳೆಂದು ಬಿಸಗೊಂಡ | ಭೂತಳಪತಿ ಜಿತಶತ್ರು ||೩೧||
 ದೂತನಹುದು ನೀತಿವಿದರಿಗೆ ನಾನೆಮ- | ದೂತನಹುದು ಸೊಕ್ಕಿದರಿಗೆ ||
 ಮಾತಿಗೆ ಬಂದನಹುದು ಕಾಣೈ ಕದ- | ನಾತುರನಾಗಿ ಕೆಡದಿರು ||೩೨||
 ಕಾಳಗ ಸಾಕಿನ್ನು ಮಧುರಾವುರಪತಿ | ಭಾಳಲೋಚನ ವ್ಯಾಲ ನಿನ್ನ ||
 ಪಾಳಯ ಸಹ ಬಂದ ಬಟ್ಟಿವಿಡಿದು ಪೋಗ | ಹೇಳಿದನೈ ಸಾಗು ನೃಪತಿ ||೩೩||
 ಭಾಳೇಕ್ಷಣನಾದ ನಿನ್ನಯ ದೊರೆಯ ನಾ- | ನೇಳಿಸಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನಕೆ ||
 ಕೋಳುಗೊಂದೋ ನಗರಿಯ ಮಗುಳ್ಳನು ಚರ | ಕಾಲುಗಡೆ ಪೋಗಿಂದ ||೩೪||
 ನಿನ್ನರಸಿಯರೋಲೆಗುಬ್ಬಸವಹ ಮಾತ | ಯೆನ್ನೊಳಿಂತೊರವರ ಮರುಳೆ ||
 ಬನ್ನವಪ್ಪುದು ಬೇಡ ಪೋಗಿಂದು ಮಹಾವ್ಯಾಲ- | ನುನ್ನಿಸಿ ತೃಣವ ಹಿಡಿದನು ||
 ನಾಲಗೆಯನು ಬೇರ್ವರಸಿ ಕಿತ್ತೀತನ | ಪಾಳೆಯದೊಳು ಸುತ್ತ ಮೆರೆಸಿ ||
 ನೀಳಿ ತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿ ಸುವೆನೆನುತ ನೃಪ | ಬಾಳನುರ್ಚಿದನೊರೆಯಿಂದ ||೩೫||
 ಮೃಗತಿಶುವನು ಕೇಸರಿ ಹಿಡಿದಂದದಿ | ದಿಗಿಲನೆ ಹಿಡಿದು ಭೂಭುಜನ ||
 ಸುಗಿದನು ಕಾಸೆಯ ಸೆರಗ ಮತ್ತದಿಂದ | ಜಿಗಿದನವನ ಪೆಡಗೈಯ್ಯ ||೩೬||

ಬಿಟ್ಟುಕೈಯಲಿ ಬಂದು ಜಟ್ಟಿಗನಂದದಿ | ದಿಟ್ಟನೋರ್ವನು ನಮ್ಮ ದೊರೆಯ ||
 ಕಟ್ಟುತಲಿಹನೆ ಕೂಕೂಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಬಾ-| ಯ್ಪಿಟ್ಟರೂಳಿಗದ ಗಂಡುಗಳು ||೩೮||
 ಕಡಿತಲೆದೂಗುತ ಹರಿಗೆಯನೊಲೆವುತೆ-| ವೊಡೆಯನ ಪಿಡಿವನಾರೆನುತ ||
 ತಡೆಯದೈತಂದು ಮೈಗಾವಲ ತುಳುವರ | ಗಡಣ ಮುಸುಂಕಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೯||
 ಮುತ್ತಿತು ತುರಗದ ಘಾಟು ಗಜಂಗಳ | ವೊತ್ತವೆಡೆಯಗೊಂಡುದಾಗ ||
 ಒತ್ತಿನೊಳಾಯತನಾದರು ರಫಿಕರು | ಸುತ್ತಕಟ್ಟಿದರು ಮನ್ನೆಯರು ||೪೦||
 ಪೆಡೆಗಟ್ಟು ಸಹ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಿತಶತ್ರು-| ನೆಡದ ಕಕ್ಷದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ||
 ಸಡಗರಿಸಿದ ರಿಪುಸೇನೆಯ ಕಾಣುತ | ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮಿಗೆ ಚಾರಿವರಿದು ||೪೧||
 ಕುದುರೆಯಿಂ ಕುದುರೆಯ ಕೂರಾಳಿನಿಂದಾಳ | ಮದಗಜದಿಂ ಮದಗಜವ ||
 ಅದುಭುತನೆನಲೊಂದೆ ಕೈಯಿಂದಲಿಟ್ಟಿಟ್ಟು | ಕೆದರಿಸಿದನು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೪೨||
 ತರಗಿಲೆಯೊಟ್ಟಿಲ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಪೊಕ್ಕಂತು | ಪೆರತೇನು ರಿಪುವೋಹರವ ||
 ತಿರಿಕಲ್ಲ ನಾಡಿದ ಮಹಾವ್ಯಾಲನಂದದಿ | ನೆರೆಗಲಿ ಯಾರು ಲೋಕದೊಳು ||೪೩||
 ಓಡಿತ್ತು ರಿಪುಬಲ ಜಯದುಂದುಭಿ ದನಿ-| ವಾಡಿತ್ತು ಕೋಂಟಿಯನೇರಿ ||
 ನೋಡಿತ್ತು ಪುರಜನ ಸುಭಟಸಂಕುಳ ಕೊಂ-| ಡಾಡಿತ್ತು ವೀರದೇಳೈಯನು ||೪೪||
 ಪಿಡಿದ ದೊರೆಯ ಮಹಾವ್ಯಾಲನೊಯ್ದೊಪ್ಪಿಸಿ | ಪಡೆದನು ಶ್ರೀವರ್ಮನಲವ ||
 ಪೆಡೆಗಟ್ಟನು ಜಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಲಸವನ ಮೈ-| ದಡಹಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗನುತ ||೪೫||
 ನೆರಪಿಕೊಳ್ಳುತ ನಿಜಬಲವನು ಜಿತಶತ್ರು | ತೆರಳಿದ ತನ್ನಯ ಪುರಿಗೆ ||
 ಧುರಗಲಿ ವ್ಯಾಲಸ ಪಿರಿದೆನೆ ಪೊಗ್ಗವನು | ಬಿರುದಿನ ಪಾಠಕನೋರ್ವ ||೪೬||
 ಕಡಗ ಕಂಠಮಾಲೆ ವಸ್ತುವಾಹನವಾದಿ | ತಡೆಯದೆ ತ್ಯಾಗಸಪ್ತಕವ ||
 ಕಡುಗಲಿ ವ್ಯಾಲ ಕೊಟ್ಟನು ಕೊಡೆ ಪಾಠಕ-| ನೆಡಗೈಯ್ಯ ತಾನೊಡ್ಡಿದನು ||೪೭||
 ಏನೆಲೊ ಪಾಠಕ ದಿವ್ಯವಸ್ತುಗಳಿವ | ನಾನೀಯೆ ವಾಮಹಸ್ತವನು ||
 ನೀನಾನುವ ಬಗೆ ಚಿತ್ರಮೆಸಲು ವ್ಯಾಲ | ತಾನಿಂತು ನುಡಿದನಾ ಭಟ್ಟ ||೪೮||
 ಬೇಡದ ಭಟ್ಟರ ಗಂಡ ಬೇಡದ ಮುನ್ನ | ಬೇಡದ ವಸ್ತುವ ವಿನಯ-||
 ಗೂಡಿ ಕೊಡದ ರಾಯರ ಗಂಡನೆಂದು ಕೊಂ-| ಡಾಡಿಸಿಕೊಂಬಹಿಸತಗೆ ||೪೯||
 ಒಡ್ಡಿದ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತವೀ ಹಸ್ತವ-| ನೊಡ್ಡುವನಲ್ಲವೈ ಪೆರಗೆ ||
 ಒಡ್ಡು ವುದೀ ವಾಮಹಸ್ತವೈ ನನಗದು | ದೊಡ್ಡ ಬಿರುದು ಕೇಳೆಂದ ||೫೦||

ಪುರನಾವುದು ದೇಶವಾವುದು ನೇಳಾವ | ದೊರೆಯ ಕುಮಾರನೈ ನಾಗ-||
 ವರನುತನೆಂದೆಂಬ ವಸರೇತಕಾಯ್ತನ-| ಲೊರೆದನಂತೆಂದಾ ಭಟ್ಟ ||೫೧||
 ಕನಕವೆಸರ ಪುರ ಮಗಧದೇಶದೊಳುಂಟು | ಜನಪನಲ್ಲಿಗೆ ಜಯಂಧರನು ||
 ವನಿತೆಯವಗೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ಯಾ ನೀರೆಗೆ | ಜನಿಸಿದನೋರ್ವ ಕುಮಾರ ||೫೨||
 ಜನನಿಯ ಗರ್ಭದೊಳವನಿಪ್ಪಾಗಲಾ | ಪನಿತೆಗೆ ಸಮರನ ನೋಳ್ ||
 ಘನತರ ಬಯಕೆಯಾಗಲು ನಿಕ್ರಮಂಧರ-| ನೆನಪ ನಾಮವನಿತ್ತರವಗೆ ||೫೩||
 ದಟ್ಟಿಡಿಯಿಡುವ ಕಾಲದೊಳು ಕೇಸರಿ ನನು | ಮುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧದೇಗುಲದ ||
 ಗಟ್ಟಿ ವಜ್ರದ ಪಡಿಗಳು ತೆರೆದುವು ಪುಣ್ಯ-| ದೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲವೆ ಧರಗವನು ||೫೪||
 ನಾಗವಾಸಿಯೊಳು ಬೀಳ್ವಾಗ ಬಂದೆಡೆಯೊಳು | ನಾಗೇಂದ್ರ ಪಡೆಯೊಡ್ಡಿದನು ||
 ನಾಗಕುಮಾರನೆಂದೆಂಬಭಿಧಾನ ತಾ-| ನಾ ಗುಣಮಣಿಗಾದುದಂದು ||೫೫||
 ಹಿಡಿದನು ಸೌಗಂಧಿಸುತೆಯರ ಭೇದನ | ಕುಡಿಸೋಟದ ಸುಳುಹಿಸೊಳು ||
 ಅಡರ್ವನು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ದುಷ್ಟವಾಜಿಯ | ಕಡಿಯಾಣವಿಲ್ಲದೇರಿದನು ||೫೬||
 ಸೋಲಿಸಿ ಜೂಜಿಸಿಂದಬಿಳಿಭೂಪಾಲರ | ಮೇಲವರವರ ವಸ್ತುಗಳ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ತಿರುಗಿಕೊಟ್ಟನು ಧರೆಯೊಳು ತ್ಯಾಗ-| ಶೀಲರಾರುಂಟವನಂತೆ ||೫೭||
 ಅವನ ತ್ಯಾಗಕೆ ಕೈಯ್ಯನೊಡ್ಡಿದ ಯಾಚಕ-| ನಿವಹದ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ದಿವಿಜವೃಕ್ಷಗಳೀರೈದುಂಟು ಜಗದೊಳಿ-| ನ್ನವನಿಂದ ನಿರವಂತರುಂಟೆ ||೫೮||
 ಅಂತಾದೊಡವನ ಸವಿಾಪದೊಳಿರವೆ ನೀ-| ನಿಂತೇಕೆ ಬಂದೆಯೈ ಭಟ್ಟಾ ||
 ಏಂತು ನಿನ್ನಯ ವಚನನು ಸಂಬುಹುದೆಂದು | ತಾಂ ತಲೆಯೊಲಿದನಾ ವ್ಯಾಲ ||
 ಬಡವೆವಸ್ತುವಿನಾಸೆಯವನು ಪೆರಗೆ ನಾ | ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥ ನೈ ಸೃಪತಿ ||
 ಕಡುಗಾಡಿಕಾರನ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯನಿರ-| ದಡಲಿಸ ಬಂದೆನೆಣ್ಣೆನೆಗೆ ||೬೦||
 ಎಂದೆನುತಾ ಭಟ್ಟ ವ್ಯಾಲ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ | ಚಂದಚಂದದ ಮಣಿದೊಡವ ||
 ಹೊಂದಿದಾನಂದದಿ ಯಾಚಕಜನಕೆ ತಾ-| ನಂದಿತ್ತನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೬೧||
 ಭಟ್ಟನ ತ್ಯಾಗಶೀಲವ ಕಂಡಮಾತ್ರದಿ | ಕಟ್ಟಾಳು ಘಣಿರಾಜಸುತನ ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯು ಮನದೊಳು | ಪುಟ್ಟಿದುದಾ ವ್ಯಾಲನಿಗೆ ||೬೨||
 ಬಡೆಯನ ನೋಡುವೆನೆಂದೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವ | ತಡೆಯದೆ ಸಚಿವನಿಗಿತ್ತು ||
 ನಡೆತಂದಿಲ್ಲಿ ಪೆಣ್ಣಾಟಿಸಿ ನಿಂತೆನು | ಸುಡು ಸುಡೆನ್ನಯ ಬಲ್ಲತನವ ||೬೩||

ಮರನ ಪೊಸೆವ ತುಂಬಿಯಂಬುಜದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ-| ದಿರನಾದದಬುಜಾಕ್ಷಿಗಳಿಸಿ ||
 ದೊರೆಯ ನೋಳ್ಪುದ ಮರೆದಿಲ್ಲಿ ನಂದೆನು ಪುಷ್ಪ-| ಶರನ ಸಘಾಟವಿನ್ನಂತೊ ||೬೪||
 ಕನಕಪುರಿಗೆ ಪೋಗಿ ನಾಗಸುತನ ಕಂಡು | ಮನದ ಸಂಶಯವನೀಡಾಡಿ ||
 ಅನುಜ ನಿನ್ನನು ಬರಿಯಿಸಿಕೊಂಡವನು ನಿ-| ಲ್ಲೆನುತೆದ್ದು ನಡೆದನಾ ವ್ಯಾಲ ||೬೫||
 ಅತ್ತಲು ಫಣಿಸುತ ಗಜಬೇಂಟೆಗೆಯ್ತು-| ದ್ವೈತ್ಯ ಶ್ರೀಧರ ಕೊಲ್ಲಲೆಣಿಸಿ ||
 ಮೊತ್ತದ ಭಟರು ಸಮೇತದೊಳಿದು-| ತ್ತೈತ್ತಲಾ ವ್ಯಾಲ ಲೀಲೆಯೊಳು ||೬೬||
 ನಾನಾ ನಾಡುಜೀಡುಗಳನು ಕಳೆದೊಂದು | ಕಾನನದೊಳು ಪೋಪಾಗ ||
 ಎನೆಂಬೆ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ದುದು ಘುಳುಘುಳು ಪ್ರ-| ಧ್ವಾನವೊಂದದ್ಭುತವಾಗಿ ||೬೭||
 ಎಲ್ಲಿಯದೀ ಜಲನಿನದಮೊಂದೆನುತವ-| ನೆಲ್ಲಿಂದ ಪುಲ್ಲಟ್ಟಿನಿಡಿದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗಿ ಕಂಡನು ಕಾನನಮಧ್ಯ-| ದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸರೋವರವ ||೬೮||
 ಕಾಡೊಳು ಮೂಟತೊ ಕಡಲು ಸಧವೆ ಮೈ-| ಸೀಡಿತೊ ಧರೆಗೆ ತಾನೆಂಬ ||
 ಪಾಡುಗಾಣಿಸುತ ಸರೋವರವಿದುದು | ಕೂಡೆ ಬಲ್ಪೆರೆಯನೇಳಿಸುತ ||೬೯||
 ಆಳುತೇಳುತ ಸುಂಡಿಲನತ್ತಿ ಪೊಡವತ | ದಾಳಿಸಿ ತಿಳಿದಾಡುತ್ತ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಫಾತ್ಕರಿಸುತ ಗಜಗಳು ವಾರಿ-| ಕೇಳಿದೊಳಿದುಪಂದಲ್ಲಿ ||೭೦||
 ಜಲಚರಂಗಳು ಡೊಣೆಯೊಕ್ಕುವ ನುಗ್ಗಾಗಿ | ನಳಿನ ತಡಿಯ ಸೇರಿದುವು ||
 ತಳದವಂಬರಕಂಜೆವಿಂಡು ಗಜಂಗಳ | ಜಲಕೇಳಿಯೊಂದಾರ್ಭಟಿಗೆ ||೭೧||
 ದಿಕ್ಕುಂಭಿಗಳಾದೊಡೆ ಶಿರದೊಳು ದಡಿ | ಯಿಕ್ಕುವಿನಲ್ಲ ವಿಂತಪ್ಪ ||
 ನೊಕ್ಕಿದ ಗಜಗಳ ಕಂಡುದಿಲ್ಲಿನುತವ | ಬಿಕ್ಕುಸವಟ್ಟು ನೋಡಿದನು ||೭೨||
 ಚರಣದೊಳಿವೆ ನಿಗಳಂಗಳು ಕೊರಲೊಳು | ಹೊರಜಿಗಳಿವೆ ಯಿವು ಕಾಡ ||
 ಕರಿಗಳಲ್ಲೆತ್ತಣವೀ ಗಜವೆನುತವ | ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ||೭೩||
 ನಾಡಿನಲ್ಲೇಕರಸುವೆ ನಿವೊಡೆಯನ | ನೋಡು ಪೋಗಲ್ಲಿಹನೆನುತ ||
 ಆಡುವಂತೊಸಗೆಯನಳಿಗಳ ರವಗೂಡಿ | ತೀಡಿತು ಕಮ್ಮನೊಂದೆಲರು ||೭೪||
 ಪರಿಮಳವನು ಪೊತ್ತು ಮರುತ ಡೆಂಥಣಿಸುತ | ಬರುತಿದೆ ಯಿದಕೀ ಪೊರೆಯ ||
 ಪಿರಿದೆನೆ ಪೊರಿಸಿದನಾವನೊ ನೋಳ್ವೆನೆಂ-| ಜಿರವ ಭಾವಿಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ||೭೫||
 ಮರುತನ ಬಳಿವಿಡಿದವನೆಯ್ದುವಾಗಲ್ಲಿ | ಕರಿಗಳ ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ ||
 ಸರಿಮಿತಜನವಿರೆ ಪವಡಿಸಿದ್ದನು ನಾಗ-| ವರಸುತ ಲತೆಯ ಮಾಡದೊಳು ||೭೬||

ತೋರ ಗದೆಯನಾಂತು ಮೂರುಕಣ್ಣು ವನೋರ್ವ | ಸಾರೆ ಬಂದನು ಜೀಯಯೆಂದು ||
 ಸೇರಿ ಸೇವಕರು ಜಿನ್ನ ವಿಸೆ ಕುಳ್ಳಿ ದಾರಗ | ಮಾರಪನ್ನಿ ಭ ನೋಡುತಿರಲು ||೨೭||
 ಉರಗಭೂಷಣ ಶೂಲ ಹಮರುಗ ತಲೆಯೋಡು | ಶಿರಮಾಲೆ ಜಪತೋಗಲುಡಿಗೆ ||
 ವೆರಭಸ್ತೆ ವಿಲ್ಲದ ಹರನೊಸಿತು ವ್ಯಾಲ-| ನಿರವು ಘಣೀಂದ್ರ ನಂದನಗೆ ||೨೮||
 ತನುನಾಂತ ಮದನ ತಣ್ಣಿನ ಭಾಸ್ಕರ ಕುಂಡ-| ದನುಕಮುಚಂದ್ರ ಮನೊಂದು ||
 ಮನದೊಳು ಪೊಗಳ್ಳನು ವ್ಯಾಲ ಕಾಣುತ ನಾಗ-| ತನಯನ ದಿವ್ಯಮೂರುತಿಯ ||
 ಪಡೆದುದೆ ಭಾಗ್ಯ ಮನ್ಮಥ ದೇಹವನಿನ್ನು | ಸುಡುವುದು ನೆಯವಲ್ಲ ವೆಂದು ||
 ಅಡಗಿತೆಂಬನ ಪೋದುದವನ ನೊಸಲು ಕಣ್ಣು | ಕಡುಸೊಬಗನ ಕಾಣಲೊಡನೆ ||
 ಅಡಗಿತು ತನ್ನಯ ನೊಸಲು ಕಣ್ಣೆಂಬುದ | ತಡೆಯದೆ ವ್ಯಾಲ ತಾನರಿದು ||
 ಜಡುಮುಕ್ತಿ ನಂತಾನಂದಾಶು ಸೂಸೆ ವೈ | ಯೊಡವಂತೆ ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದನು ||೨೯||
 ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂಜನದಿಂ ಪುಣ್ಯ-| ಪುರುಷನೆಂಬೆಂಬ ನಿಧಾನ ||
 ಧರೆಯೊಳರಸಲಿಂದು ಕೈ ಸೇರಿತೆನಗಿಂತ | ನಿರಮೃತರಾರೊಂದು ನಲ್ಲಿದ ||೩೦||
 ನೀನೆಂಬವ ರಾಘವನೆಲೆ ದೇವರು | ನಾನೆಂಬವ ಹನುಮಾನು ||
 ಆ ನೀತಿಯೊಳೆನ್ನ ಸಲಹೆನುತಲಿ ವ್ಯಾಲ | ತಾನೆರಗಿದ ನಾಗಸುತಗೆ ||೩೧||
 ಒಡೆಯನೋರ್ವನೆ ಬಂಟನೋರ್ವನೆ ಬಾರೆಂದು | ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಯವನ ||
 ನುಡಿ ನಿನ್ನ ತೆರನ ನಮ್ಮಿಂ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು | ಪೊಡವಿವಾತ್ಮ ಜ ಕೇಳುವನು ||೩೨||
 ಮುನಿಗಳ ದಿವ್ಯನಿರೂಪವ ತನ್ನಯ | ಜನಕ ತಪಂಬಿತ್ತ ತೆರನ ||
 ಅನುಜನನಗಲಿ ತಾ ಬಂದ ಹದನನೊಂ-| ದಿನಿಸುಳಿಯದೆ ಪೇಳಿದನು ||೩೩||
 ಆ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಸಲವಾಂತು ಕಾಸಾರ-| ದಾನವೆರಸು ವ್ಯಾಲಸಹಿತ ||
 ಮಾನವಪತಿಸುತ ನಿಜನಿಳಯಕೆ ಬರೆ | ಭಾನು ಸಾರ್ದನು ಪಡುಗಡಲು ||೩೪||
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದುದೊ ಲೋಕವೆಂಬಿನ ಕತ್ತಲೆ | ಪಲ್ಲವಿಸಲು ಬೇಹಿನವರು ||
 ಸೊಲ್ಲಿ ಸಿದರು ಎಕ್ರಮಂಧರ ಗಜಬೀಂಟಿ-| ಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಂದ ಹದನ ||೩೫||
 ಕೇಳುತ ಬೇಹಿನವರ ಮಾತ ಶ್ರೀಧರ | ವೇಳೆಯವಿದು ತನಗೆಂದು ||
 ಮೇಳದ ಸುಭಟಸಂದೋಹವ ಕರೆದಾಗ | ವೇಳಿದ ರಾಜಕಾರ್ಯವನು ||೩೬||
 ಕೇಸರಿಯನು ಗುಹೆಯಿಂದೇಳದ ಮುನ್ನ | ವೋಸಗೆಯ್ದೊಲು ನಾಗಸುತನ ||
 ವಾಸವ ಮಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಯ್ಯದಿದೋಡೆ ವನ-| ವಾಸ ತಪ್ಪದು ತನಗೆಂದ ||

ದಶರಥಜನಕರ ತಲೆಗಳೆನುತ ಮಾ- | ಮನಕದಿ ಲೆಪ್ಪದ ತಲೆಯು ||
 ದಶಶಿರನನುಜನೊಯ್ಯಂತಾಗಬಾರದೊ- | ದುಸುರದನೊಡ್ಡಲಕೆಯ ಭಟರ್ಗೆ ||೯೦||
 ಕುರುಸತಿಗಿತ್ತು ಭೂಷೆಯ ಪಾಂಡುತನಯರ | ಶಿರವೆಂದು ಪಂಚಪಾಂಡವರ ||
 ಕೊರಳನಶ್ಚತ್ವಾ ಮನರದಂದನಮದೆ- | ದೊರೆದನೊಡ್ಡಲಕೆಯ ಭಟರ್ಗೆ ||೯೧||
 ಅರಗಿನ ಮನೆಯೊಳು ಪಾಂಡುಸುತರು ತನ್ನಿ- | ದಿರವಾಗದತಿಬತನದೊಳು ||
 ಉರಗನುತನ ಮನೆ ಮುತ್ತಿ ಹತಿವುದೆಂದು | ಸರಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟನು ಭಟರ್ಗೆ ||೯೨||
 ಹರಣವಾಯುವ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಹಕ್ಕನ | ತೆರಳಿಸಿದಪನೆಂದನೆಯು ||
 ಉರಗನಂತಿವೆ ಜೀಯ ನಮ್ಮ ಬಾಣಂಗಳಂ- | ದೊರೆದರು ಜಿಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಹರು ||೯೩||
 ಪಕ್ಕಿಯಂತಾಕಾಶಕೆದೊಡೆ ಸಾಕ್ಷನ | ಪಕ್ಕಿಯಂತಿವೆ ನಮ್ಮ ಬಾಣ ||
 ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು ದೇವರು ನಾವನನ ನೀ- | ಕ್ತಿಕ್ಕುವೆನೆಂದರಾ ಭಟರು ||೯೪||
 ಅಂದಚಂದದಿ ಗೋಣ ಮುರಿವೆವು ಪೊಣದೊಡೆ | ಸಂದುಸಂದುಗಳ ಕಿತ್ತಪೆವು ||
 ಬಂದರೆನಿಮಿಷದೊಳಪಿರಾಜನುತನ ತಾ- | ವೆಂದೊದಂದರು ಜಟ್ಟಿಗಳು ||೯೫||
 ಅಹುದು ನೀವಂತಪ್ಪ ನೀರರೆಂದೆನುತಲಿ | ಬಹಳದ ಬಲವ ಶ್ರೀಧರನು ||
 ವಹಿಲದಿ ಕಳುಹಲಂದವರೆಯ್ತು ಮುತ್ತಿದ- | ರಹಿರಾಜನುತನ ಮಂದಿರವ ||೯೬||
 ಮೆಟ್ಟುಗೊಂಡರು ಜಿಲ್ಲನವರು ಹರಿಗೆಕಾರ- | ರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ರಾವುತರು ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು ಗಜಗಳ ಜೀಡು | ಜಿಟ್ಟದಾ ಭವನದ ಮುತ್ತ ||೯೭||
 ಮೊತ್ತದ ಮುಭಟರು ಕತ್ತಿಯನೊರೆಗಳಂ- | ದೊತ್ತಿ ತೆಗೆಯೆ ಜಿಳ್ಳಳಗು ||
 ಒತ್ತರಿಸಿತು ಬಾಸ ಕತ್ತಲೆಯನು ಸಗ- | ಲೆತ್ತಣದಿರುಳೆನೊಳೆನಿಸಿ ||೯೮||
 ಆ ಸಮಯದೊಳು ಕಂಠಸ್ಥಾನವ ಮಾಡಿ | ಭಾಸುರದಣುಬವನುಟ್ಟು ||
 ಶೇಷಕುಮಾರನಿದ್ದನು ಜಿನಪೂಜೆಯೊಂ- | ದಾಸೆಯೊಳೆನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೯೯||
 ಪೊರವಾಗಲವರನು ಪಿಡಿದು ಮತ್ತವರಿಂದ | ತೆರೆಸಿ ಮುಂದಣ ಬಾಗಿಲುಗಳ ||
 ಗಿರುಕೆನ್ನದಂತು ಗೊಲ್ಲರ ಗೋಣಮಲ್ಲರು | ಮುರಿದೊಳಪೊಕ್ಕುರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಬೆಳಗುದೋರದ ಮುನ್ನಲಿವರಾರೊ ದುಳುದುಳ- | ನೊಳಚಾವಡಿಗೆ ಬಪ್ಪವರು ||
 ತಲೆ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲವೈ ಪೋಗಿಮೆನುತ ವ್ಯಾಲ | ತಳುವದೆದ್ದನು ತಳ್ಳದಿಂದ ||೧೦೦||
 ಎಲವೊ ಬಣಗೆ ನೀನೆದ್ದೇನು ನಮ್ಮನು | ತೊಲಗಿಸಲಾಪಯ ನಾವು ||
 ಚೆಲುವರ ಗಂಡನ ನೋಡಬೇಕೆನುತವ- | ರೊಳಪೊಕ್ಕುರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೦೧||

ಅರಸಿಗೆ ಸಮಯವಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದೊಡೆ ಮಾರಿ | ಬರುವೆಂದನೊನೆನುತವನು ||
 ಕೊರಲಿಗೆ ಕೈಗುತ್ತಿ ನೂಂಕಿದನಲ್ಲರ | ನಿರದೊತ್ತಿ ಪೊರಚಾವಡಿಗೆ ||೧೦೩||
 ಅಡಗಿದೀರ್ವರು ಬಟ್ಟಿಗಳನನು | ಹಿಡಿದರು ಹಿಡಿಯದ ಮುನ್ನ ||
 ತೊಡಚಿಕೊಂಡರು ಬಂದು ಮಿಕ್ಕ ಬಟ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲ | ಪೊಡೆ ತಿವಿ ಮೆಟ್ಟುನೀಳಿಸುತ ||
 ಆ ಸಮಯದೊಳೀರ್ವರು ನಾಗನುತನಡೆ | ಗೋಸುಸದೆ ಮಿಗೆ ಪೋಗಿ ||
 ನೂಸುವೆ ಕಾಯಿಸಿವೆರಸಿ ಪೋದಳಾಗ | ನೋಸದ ಕಾರ್ಯದ ಹದನ ||೧೦೪||
 ಆ ಮುದ್ದಿಗೆ ಮನ ಸಂಜಲಿಸದೆ ಮುತ್ತಿ | ಭಾಸುರ ಜಿನಪೂಜಿಯನು ||
 ಲೇಸನಲೆನಗುತಿರ್ವನು ನಾಗನುತನು | ನ್ನೇನು ಬಿಡ್ಡಲಭಕ್ತಿಯುತನೊ ||೧೦೫||
 ಕೆಳೆಯನ ಹಿಡಿದರು ತನ್ನನು ಬಂದವ | ರುಳುಹರೆಂದೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ||
 ಕಳೆಗುಂದಿದನೆ ಚಿತ್ತದೊಳೇನಾನುವ | ತಿಳಿದನೆ ಯಾ ಮಹಾಪುರುಷ ||೧೦೬||
 ಕುಟ್ಟಿಹಾಕುವೆನೆಂದರಿಗಳು ಬಾಗಿಲ | ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಾಗಲು ಮುಚ್ಚರೆ ||
 ಜಟ್ಟನೆ ಪೂಜೆಯ ನರರೊಳವನ ಸರಿ | ಗಟ್ಟಿಬಹುದೆ ದೇವನಲ್ಲ ||೧೦೭||
 ಅರುಹನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಳ್ವಾಗ ಪೆರತೇನು | ಶಿರದೊಳು ಗರಗವಿಟ್ಟು ||
 ಅರೆದರು ಚಿತ್ತವಿಕ್ಕವಾಗದನ ಮಹಾ | ಪುರುಷ ತದ್ಭವಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿ ||೧೦೮||
 ಈ ಕಾಯವಿದು ತನ್ನದೆನ್ನದೆ ಸತಿಯರ | ವ್ಯಾಕುಲವನು ಕೈಗೊಳದೆ ||
 ಏಕಚಿತ್ತದೊಳರುಹನ ಪೂಜೆವಾಡುತ | ಲೋಕ್ಪ್ರಕಾಶನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೦೯||
 ತೊಡರ್ದ ಬಟ್ಟಿಗಳನತ್ತಲು ವ್ಯಾಲ ನಮಿಸದಿ | ಕೊಡಹಿ ಜನುಟು ಚರಣಗಳ ||
 ಹಿಡಿದು ತಿರುಹಿ ನಭಕಿಟ್ಟನು ದಕ್ಕಿನ | ಕಡೆಕಡೆಯಲಿ ಹೋಗಿ ಬೀಳಿ ||೧೧೦||
 ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ ಹಣ ಭಂಗಾರವ | ಕೊಟ್ಟು ಚಾಳ್ವೆಸಿದರೆನುತ ||
 ಕಟ್ಟಾಳು ಬೋಧರುಂಗುಟದೊಳೊತ್ತಲು ಮಗ್ಗು | ಗುಟ್ಟಿದುವಾನೆ ಬಾಗಿಲನು ||
 ಮೂಲಂಗಿಗಡ್ಡೆಯ ಹದ ನೆಲದೊಳಗಿಂದ | ಕೀಳುವಂತಾನೆಯ ಕೊಂಬ ||
 ವ್ಯಾಲನೊದೆದು ಕಿತ್ತು ಪೊಯ್ತು ಗಜಂಗಳ | ಸಾಲಿಡೆ ನೆತ್ತಿಯ ಮುತ್ತು ||೧೧೧||
 ಕತ್ತಿಗಳೆಳೆಮಿಂಚ ನಗುತಿರೆ ಪೇರ್ಮಳೆ | ಯೆತ್ತಣದೆನೆ ಸೂಸಿತೆಂಬ ||
 ಸುತ್ತಿತು ಭಟವೈಂದ ವ್ಯಾಲನ ಬಿಟ್ಟವ | ಮುತ್ತುವ ಮುಗಿಲ್ಪಂಡೆನಿಸಿ ||೧೧೨||
 ಬದೆದು ಕೆಲಂಬರ ತುಳಿದು ಕೆಲಂಬರ | ಮದದಾನೆಯ ತೋರಗೊಂಬ ||
 ಸದೆದಿದ್ದು ಪೋರಲು ಸದೆದು ಕೆಲಂಬರ | ಮೆದೆಗೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾಳ ||೧೧೩||

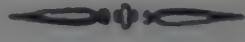
ಕಾಲಾಳು ಕಾಲನ ಪುರಿಗೆಯ್ಗೆ ಮತ್ತಾಗ ! ಮೇಲಾಳು ಮುಸುಕಿ ವ್ಯಾಲನನು ||
ಹೂಳಿದರೆಸುವ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಜಿನ ಬಲು | ಧಾಳಿಯೊಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೧೬||
ಕುಸಿವುದೆ ಮಂಜಿನ ಮಳೆಗಿಳಿಯಾನಳ | ಮಸಕದಿ ಗೋಳಾಯಿತರು ||
ಎಸುವಂಬ ವ್ಯಾಲ ಬಲ್ಲನೆ ಹಯಗಳನತ್ತಿ | ಬಿಸುಟನು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಗೆ ||೧೧೭||
ಇಡುತ ಜಂತ್ರದ ಬಲ್ಲುಂಡುಗಳನು ಸೇಡಿ | ಬಿಡುತ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬುಗಳ ||
ನಡೆತಂದರಂಕುಶದೊಳು ಗಜತಿರಗಳ | ಕವಿವ್ರತ ಬೋಧರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೧೮||
ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಜಲಜರಗಳೊ ಜಲಿಸುವ | ಕುಲಗಿರಿಗಳೊ ತಾವಿಸಿ ||
ತಳದೂ ವ್ಯಾಲನ ಸುತ್ತುಗೊಂಡುವು ಸುಂಡಿಲ | ನೊಲೆವ್ರತ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಗಳು ||
ಮತ್ತದಂತಿಗಳು ವೆಡ್ಡೆಸಲು ಕಾಣುತ | ಕಿತ್ತೊಂದು ಕೈರದ ಮರನ ||
ಮೊತ್ತದ ಕೊನೆಗಳನೊತ್ತಿ ಕೆಳೆದು ಕರ | ವೆತ್ತಿ ಸುತಾಸದೊಳೆಯಲಿ ||೧೧೯||
ಧರೆಯೊಳಿಮ್ಮಡಿ ವಜ್ರಾಯುಧ ತಾಸೆಂ | ಬಿರವಾಂತನ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಯ್ಗೆ ||
ನೊರೆಯೆದ್ದು ನೆತ್ತರ ಕಡಲೊಳು ಕರಿಗಳು | ಗಿರಿಗಳಂತೋರ್ಗುಡಿಸಿದುವು ||೧೨೦||
ಸಿಡಿಲ ನೂರ್ಮಡಿಸುವ ಹೊಯ್ಲು ಸಫಾಟಕೆ | ಸಿಡಿವೇಳೆ ಸೂಸಲು ಕರುಳು ||
ಪಡೆಮಾತಾವುದೊ ಹೂತ ಮುತ್ತುಗದ ಪೇ | ರಡವಿಯೊಲಾದುದಾ ವನವು ||
ದಾಡೆಗಳುದುರಿದ ಮುದಿ ಶಾಕಿಸಿಯರು | ಪಾಡಾದುದೆಂದು ಜಪ್ಪರಿಸಿ ||
ಬೋಡುಬಾಯೊಳು ಮಾಂಸದ ಜೊಂಡ ಸವಿದು ಕೊಂ | ಡಾಡಿದವ್ಯಾಲನಗ್ಗಲವ ||
ದೆಸೆ ದಿಕ್ಕು ನಮಗಿಲ್ಲ ಬಯಕೆ ಕೈಗೂಡಿದು | ದಸಹಾಯಶೂರನೆಂದೆನುತ ||
ಒಸುರ ಡಾಕಿಸಿಯರು ಕುಸುಮಾಂಸನ ತಿಂ | ಬಿಸಕವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೨೧||
ರಕ್ಕಸವಾಣಂತಿಯರು ತಲೆಬುರುಡೆಯೊ | ಕಕ್ಕರು ಮಿಗೆ ವೊಗೆವೆಗೆವ ||
ಲಿಕ್ಕುನಿಲ್ಲದೆ ಬಿಸಿನೆತ್ತರ ಮೊದೊಂದು | ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆ ||೧೨೨||
ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪುಗಳೊಳು ಪೆಣ್ಣುರುಳುಗಳಲ್ಲಿ | ತಿಳಿನೆತ್ತರ ಮಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ ||
ಎಳೆಗೂಸುಗಳ ಸಂತಪ್ಪರೊಸೆದು ಜೋ | ಗುಳವಾಡಿ ವ್ಯಾಲನಗ್ಗಲವ ||೧೨೩||
ಅನಿತರೊಳೊಯ್ಯನೆ ಕತ್ತಲೆ ತೊಲಗಿತು | ದಿನಕರನುಂದಯದೊರಿದನು ||
ಜಿನಪತಿಯನು ಮಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಫಣಿರಾಜ | ತನಯನೈತಂದ ಚಾವಡಿಗೆ ||
ತೊಡೆಯೊಳು ತೊಳೊಳು ಪಿಡಿದ ಬಲ್ಲರದೊಳು | ತೊಡರ್ಪು ನೇಲುವ ಕರುಳುಗಳ ||
ಬಿಡಗು ಬೀರೊಂದದ್ದು ತರೂಪನೆತ್ತರೆ | ನಡೆತಂದು ವ್ಯಾಲ ಕೈಮುಗಿದ ||೧೨೪||

ಪನ್ನಗತನಯ ವ್ಯಾಲನ ತೋಳ ಬಲೈಗೆ | ತನ್ನೊಳು ತಾ ಮೆಚ್ಚಿ ನಗುತ ||
 ಪನ್ನೀರ ಮಜ್ಜನವನು ಮಾಡಿಸಿತ್ತನು | ಸನ್ನುತ ಮಡಿವರ್ಗವನು ||೧೨೯||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತಸುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಿದನು ವ್ಯಾಲನಮೇತ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬಿಜಂದ್ರಮನು ||೧೩೦||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಜರಿತೆಯೊಳಿದು ಮೂರನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೩೧||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಸವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿ ದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಜತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೧. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪರದೇಶಗಮನಸಂಧಿ

ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿ ನಾಗಸುತ ಪರದೇಶಕೆ | ತೆರಳಿದ ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿಸೆನು || ಪಲ್ಲವಿ ||
 ಹರಿಗೆ ಮುನಿದು ಕಂಸನಟ್ಟಿದ ದಾನವ-| ರಿರವಾಗಿ ತನ್ನಯ ಸೇನೆ ||
 ದುರುಳ ಶ್ರೀಧರ ಮತ್ತೆ ಸಮರಕೆ ಬಂದನು | ನೆರವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಿಜುಲವ ||೧||
 ಭರದೊಳ್ಳಿತಹ ಸೇನೆಯ ಕಾಣುತ್ತ ಹೆ-| ಮ್ಮರನೊಂದ ವ್ಯಾಲ ನೋಡಿದನು ||
 ಕರವಾಳಿಗೆ ಕೈಯ್ಯ ನೀಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನಿ-| ತೊರೆದನು ಫಣಿರಾಜತನಯ ||೨||
 ಕಾಳಿಮುಕಿಟ್ಟವ ಕಳೆದೊಡೆ ಕುಂದಣ | ಕೀಳುಚಿನ್ನದೊಳಾಗುವಂತೆ ||
 ವ್ಯಾಲ ಕೇಳೈ ಸೀಳಿ ದುರ್ಜನರನು ಕೀರ್ತಿ-| ಲೋಲನ ಮಾಪ್ಪಿನಗ್ರಜನ ||೩||
 ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡು ರವಿಯೊಡವೆರದಂದದಿ ಕೂಡಿ | ಬಗೆವೆತ್ತು ಬಳರ ಪೇರೊಡಲ |
 ಸಿಗಿದು ಕಳೆದು ಕಡುಗಾಂತಿಗಾಣಿಸುವೆನು | ಜಗದೊಳಗ್ರಜನ ತೇಜವನು ||೪||
 ಜನಗಳಗ್ರಜನೊಳು ಸೆಣಸಿದನೆಂಬರು | ಜನಕ ಬೇರೊಂದೆಣಿಸುವನು ||
 ಜನನಿಯ ಚಿತ್ತಗುಂದುಗು ಮುಂಬರಿದಾನು | ನೆನೆದೊಡೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವನು ||೫||
 ನಡೆತರಲೆನ್ನಯ ಮನೆಯ ಜಾಗಲಿಗೊಂದು | ಕಡುಗಲಿಗಳ ದೇವನಿರಲು ||
 ಎಡೆಯೊಕ್ಕು ಬಂದಾಗಲಾ ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿ | ನುಡಿದನು ಶ್ರೀಧರನೊಡನೆ ||೬||
 ದೊರೆ ಮುನಿನನು ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಕಾಳಗ ಬೇಡ | ಧರೆ ಹಳವುದು ನಿವ್ವೊಳಗೆ ||
 ಹೊರೆ ಹುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ-| ಶರಧಿಕಾಲೊಳೆಪರನೃಪರ್ಗೆ ||
 ಕೇಡ ಚಿಂತಿಸಿ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ಕುರುಪತಿ | ನಾಡನಾಳ್ವನೆ ಕೇಳರಿಯು ||
 ನಾಡಾಡಿಯ ತಮ್ಮನಲ್ಲ ನೀನವನೊಳು | ಮಾಡಸಲ್ಲದು ಕದನವನು ||೭||
 ಎಂದಿವು ವೊದಲಾದ ಚಾತುರ್ಯವಚನಗ-| ಳಿಂದ ಶ್ರೀಧರನ ಸಂತೈಸಿ ||
 ಬಂದನು ರಾಯನೋಲಗಕೆ ನಯಂಧರ-| ನಿಂದುಂಟಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೆನಿಸಿ ||೮||
 ಮೆಲ್ಲನಾ ಸಮಯದಿ ತನುಜರ ಕದನವ | ಸೊಲ್ಲಿಸಲೊಳಿಗದವರು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿದ ದುಗಡಭಾವದೊಳು ಭೂ-| ವಲ್ಲಭ ಮಂತ್ರಿಯ ವೊಗವ ||೧೦||
 ನರನಾಥ ಬಿನ್ನಹ ಫಣಿರಾಜಸುತನೊಳು | ಬರಲಿಲ್ಲ ಭಿನ್ನಭೇದಗಳು ||
 ಧರೆಯೊಳವನ ತೇಜ ಪಸರಿಸೆ ಕಂಡು ದು-| ಶ್ಚರಿತವ ನೆಗಳ್ಳ ಶ್ರೀಧರನು ||೧೧||

ಅಂತಹುದೈ ಮಂತ್ರಿ ನಾನಿರೆ ಕದನಗ-| ಳಂತಾದುವಕ್ಕಟ ಮುಂದೆ ||
 ಎಂತವ್ವುದೊ ಪೊಡವಿಯ ಹಂಚುವದೆ ಕಾರ್ಯ-| ಮಂತಸ್ತವಿಸ್ತೇತಕೆಂದ ||೧೨||
 ದಾಯಾದ್ಯವಿಷಯದ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಂಬರು | ದಾಯಗೆಟ್ಟವರೂಂಟು ಜೀಯ ||
 ಆಯತವಾಯಿತ್ತಾಗ ನೆನೆದಂದವೆಂದರು | ರಾಯನೊಳವಿಳವೊರೆಗಳು ||೧೩||
 ಅರಸಾ ನುಟಗೇಳಿ ಘನಿರಾಜತನಯನ | ಬರವೇಳಿ ಕಳುಹೆ ಸೇವಕರ ||
 ತ್ವರಿತದೊಳವರೆಯ್ತು ಪೇಳೆ ಬಂದನು ವ್ಯಾಳ | ವೆರಸನ ರಾಯನೊಲಗಕೆ ||೧೪||
 ಖಂಡೆಯ ಕೈಗತ್ತಿ ಬಾಕು ಚಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ | ಕುಂಡಲ ತಿಲಕ ಕಿರೀಟ ||
 ಮಂಡಿತ ಹಾರ ಪೀರಾವಳಿ ಮೆರೆಯಲು | ಮಂಡೆವಾಗಿದನು ರಾಯನಿಗೆ ||೧೫||
 ಉಲಿಯೆ ಪಾಡಗಳ ಪೊಂದೊಡರುಗಳೈತಂ-| ದಿಳೆಯಾಣ್ಣಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಕಲಿಗಳರಸ ವ್ಯಾಳ ಗದೆಯೂಲಿ ನಿಂದನು | ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ||೧೬||
 ಆನ ದೇಶದ ನೃಪತನಯನೊ ಪಡೆದನು-| ಳಾವಳೊ ಜಿನಜಿನ ಯುವನ ||
 ಈ ವೀರನಿಂದುಳಿದುದು ಯೆನ್ನ ಕುವರನ | ಜೀವವೆಂದೆಣಿಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ||೧೭||
 ಇತ್ತ ಬಾರೆಂದು ವ್ಯಾಳನನುಜಿತಾಸನ-| ಏತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ನಾಗಸುತನ ||
 ಒತ್ತಿಗೆ ಕರೆದು ಭೂಪತಿ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದು | ಜಿತ್ತರಿಸಿದ ಮೈದಡಹಿ ||೧೮||
 ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ನಿನೊಳು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಣವಿದೆ | ಧರೆಯ ನೀನಾಳ್ವೆಂದು ನಯವ ||
 ಪರಿಕಿಸಬೇಕೆಂಬೊಂದರ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿತು | ಪರಮಾರ್ಥವಿದು ಕೇಳು ಕಂದ ||೧೯||
 ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗು ಶ್ರೀಧರನಿಗು | ಹಂಚಿಕೊಡುವೆನೀ ಧರೆಯ ||
 ನೆಚ್ಚರಿತದಿ ಸೇರಿ ಬಾಪ್ಪುದು ನೀವೆಂ-| ದುಚ್ಚರಿಸಿದನಾ ರಾಯ ||೨೦||
 ಒಂದೊರೆಗೆರಡುಂಟೆ ಸುರಗಿ ಸಿಂಹಾಸನ | ವೊಂದಿದಕಿಬ್ಬರೊಡೆಯರೆ ||
 ಇಂದು ನಾನಿದರೊಳು ಭಾಗೆಗೊಂಡೊಡೆ ಜೀಯ | ಕುಂದಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಕೆ ||
 ಇಂಬನ ಧರೆಯೆಂಬುದಗ್ರತನೂಭವ-| ಗುಂಬಳಿ ಮಿಕ್ಕ ನಂದನಗೆ ||
 ಎಂಬೊಂದು ರಾಜನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದೊಜೆಯ | ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟೆಣಿಸುವರೆ ||೨೧||
 ಸೊಕ್ಕಿದ ರಾಯರ ನೀವೆಂಗಳೆನಗುಂ-| ಟಕ್ಕಟ ನನಗಾಗಿ ಧರೆಯ ||
 ಇಕ್ಕಬಹುದೆ ಭಾಗೆಯನಪಕೀರ್ತಿಗೆ | ಪಕ್ಕಾಗುವರೆ ಬಲ್ಲವರು ||೨೨||
 ಧರೆಯೊಳು ಪೆಸರೈತ್ತ ರಾಯರ ಮುಕುಟವೆಂ-| ಬುರುತರಮುಪ್ಪ ಹಂದರಕೆ ||
 ನರನಾಥ ನಿವ್ರಾಜ್ಞೆಯೆನಿಪೊಂದು ಲತೆಯ ನಾ-| ತ್ವರಿತದಿ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಬಹೆನು ||

ನಿಮ್ಮಯ ನುಡಿಗೀಳ್ತುದಲ್ಲ ಪೆಂದೆನಬೀಡ | ಸಿವಮ್ಮಣೆ ಜಿಸರ ಮೇಲಾಣೆ ||
 ಸುಮ್ಮಾನ ಮಿಗೆ ನನ್ನ ಕಳುಹ ಜಿತ್ತೈಸೆಂದು | ಗಮ್ಮನೆ ಪದಕೆರಗಿದನು ||೨೫||
 ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಕಂದ ಮಂದಿಕುದುರೆ ಸಹ | ಸಾಧಿಸು ಪಗೆವರಸೆನುತ ||
 ಆದರ ಮಿಗೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನಖಿಳವು-| ಲೋದಯನನು ಭೂಭುಜನು ||೨೬||
 ಮಂದಿಕುದುರೆ ಸಹ ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಮಾಡ್ತು | ದಂದುಗ ವೀರನೆ ನಾನು ||
 ಒಂದು ಬಡ್ಗದಲರಿಗಳ ಕೈಯ ಕಪ್ಪವ | ತಂದು ಕಾಣೆನು ಸಿಮ್ಮಡಿಯು ||೨೭||
 ಎಂದಿಂತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಫಣಿರಾಜ-| ಸರದನ ಪೊರಮಡೆ ಸಭೆಯು ||
 ತಂದನು ಮನಕೆ ವ್ಯಾಕುಲವ ಭೂಭುಜ ಕಣ್ಣ-| ಳಿಂದ ಒಟ್ಟಾಡಲಶ್ರುಗಳು ||
 ಲೋಕವ ಸುತ್ತಿಸಿ ಸಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನ | ನಾ ಕರತಂದೀವೆ ರಾಯ ||
 ವ್ಯಾಕುಲವೆಯ್ಬೀಡೆನುತೆದ್ದನಲ್ಲಿಂ-| ದಾ ಕಲಿವ್ಯಾಲ ಲೀಲೆಯೊಳು ||೨೮||
 ಇನ್ನು ಹಲವು ದಿನಕಲ್ಲದೆ ಜನನಿಯು | ಜೆನ್ನಡಿಗಳ ಕಾಣೆನುತ ||
 ಪನ್ನಗನಂದನ ತಾಯರಮನೆಗೆಯ್ತು | ತನ್ನಮ್ಮನುಗೆರಗಿದನು ||೨೯||
 ಮಂಡೆವಾಗಿದರ ಮನ್ನಿಸು ಕಂದ ಮುತರ | ಮಂಡೆಯ ಚಂಡನಾಡೆನುತ ||
 ಮಂಡೆಯ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಜಿಗಿಯಪ್ಪು ನೂಸಲಿಟ್ಟು | ಮುಂದಾಡಿದನು ತಾಯಿ ಮಗನ ||
 ಮಗನೆ ನೀನೇನು ಕಾರಣ ಬಂದೆ ನನ್ನಯ | ವೊಗವ ಕಂಡೆನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಮಿಗೆ ಪೆಚುತಿದೆ ಕಳವಳ ಹೇಳುಹೇಳೆಂದು | ಮೃಗನೇತ್ರ ಬೆಸಗೊಂಡಕವನ ||
 ಪರದೇಶಕೆ ಪೋಗುತಿರವೆ ನಾನೆಂ-| ದೊರೆಯಲಾ ನುಡಿಗಮ್ಪನಿಗೆ ||
 ಮರಣವಪ್ಪುದೊಮ್ಮೊರ್ಚ್ಚೆಯಪ್ಪುದೊತಾನಾವ | ಪರಿಯೆಂದೊಡೊಳಿಸೆನುಡಿದ ||
 ಗಿರಿಪುರಕೆಯ್ತು ಮಾತುಳವೆರಸುಜ್ಜಂತ | ಗಿರಿಗೆಯ್ತು ನೇಮಿತಿರ್ಥಕರ ||
 ಚರಣವ ಪೂಜಿಸಿ ನಾಸೈತವೆ ನೀ-| ನಿರು ತಾಯಿ ಹಲವ ಚಿಂತಿಸದೆ ||೩೦||
 ಅಂತಾದೊಡೆನ್ನಯ ಮನದೊಳು ಕಳವಳ-| ಮಿಂತೇತಕಪ್ಪುದೈ ಕಂದ ||
 ಎಂತು ನೀ ಮರಸುವೈ ಕಾಣಿಸುತಿವೆ ನಿ-| ನ್ನಂತರಂಗವ ಹಜ್ಜೆಯೆನಗೆ ||೩೧||
 ಆದೊಡೇನವಮ್ಮಾಜಿ ಪಗೆರಾಯರ ಮೆಟ್ಟಿ | ಸಾಧಿಸಿ ಕಪ್ಪವ ತಹನು ||
 ಪೊದವ ಶ್ರೀಧರನಿದ್ದವ ಫಣಿಸುತ | ಭೇದ ಬೀಡಣ್ಣಾಜಿಯೊಳು ||೩೨||
 ಜನಪಗೆ ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಬೆಸಗೆಯ್ತು ನೀ | ಜಿನಪೂಜೆಗೊಳ್ಳಿದೆಯಾಗಿ ||
 ತನುವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರು ವ್ಯಾಕುಲ ಬೀಡ | ವೆನುತವ ಪೊರಮಟ್ಟ ಗೃಹವ ||೩೩||

ಹರಣವೆಯ್ವಿ ತೊ ಸುತನೊಡನೆಂಬಿನ ಮೂರ್ಚ್ಛೆ-| ವರಿದು ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಧರೆಗೆ ||
 ಮರುತವಶದಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದಿಂತು | ಹೊರಲಿ ಶೋಕವ ಮಾಡಿದಳು ||೩೮||
 ಮಕ್ಕಳನಗೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬೀರಿಲ್ಲ | ಚಿಕ್ಕ ಹರೆಯ ಮೊಲೆ ನಿನಗೆ ||
 ಅಕ್ಕಟ ಯೆನ್ನ ನೀಪರಿ ಹಾಕಿ ಹೋಹುದು | ತಕ್ಕುದೆ ಘನಿರಾಜತನಯ ||೩೯||
 ಕಂದ ಬಾರೆಂದಾರ ಕರವನೊ ಜನನಿ ಬಾ-| ರಂದೆನ್ನ ಬಿಸಗೊಳ್ಳರಾರೊ ||
 ನಂದನ ನೀನೆನ್ನ ಹಾಕಿ ಹೋಹರೆ ಹಾ | ಯೆಂದೂ ಹವಳಿಸಿದಳು ||೪೦||
 ಹೋಗಿರೊ ಗರುಡಿವನೆಗೆ ಹಸಿದನು ನನ್ನ | ನಾಗರವನಿ ಸಖಿಯರಿರಾ ||
 ಬೀಗದಿ ಕರೆತನ್ನ ನೀವೆಂಬ ನುಡಿಯಿಂದು | ಮೂಗುವಟ್ಟುದು ಕಂದ ನನಗೆ ||೪೧||
 ನಿಸ್ಸೊಡಹುಟ್ಟಿದ ಮಣ್ಣುಗಳೆದೊಡೆ | ಯಣ್ಣಾಜಿ ಹೋಗಬೀಡೆಂದು ||
 ನಿಸ್ಸದಿಗಳ ಮೊಲೆ ಹೊರರೆ ಹಿಡಿಯರೆ | ನಿಸ್ಸಯ ಕಾಸೆಯ ಸೆರಗ ||೪೨||
 ಪಡೆದ ಸುತನ ಪರದೇಶಕೆ ಕಳುಹಿದ | ಕಡು ಪಾತಕಿ ಧರೆಗಿನಳು ||
 ಸುಡು ಮೊಗ ನೋಡದಿರೆಂದೆನ್ನ ಸವತಿಯ-| ರೊಡನಡ್ಡ ಮೊರೆದೆಗೆಯರೆ ||೪೩||
 ಮುನ್ನಿ ಸುವನೆ ನೃಪ ಸವತಿಯರೆಲ್ಲರು | ಮುನ್ನಿನ ತೇಜಗಂಡಪರೆ ||
 ಎನ್ನ ಸಖಿಯರೆನ್ನ ಮಾತ ಕೇಳ್ವರೆ ಕಂದ | ಯೆನ್ನ ನೀಡಾಡಿ ಮೂಗುವರೆ ||೪೪||
 ಮುತ್ತುಳ್ಳ ಚಿಪ್ಪಿನಂತಿದ್ದೆ ನೀನಿರೆ ಕಂದ | ಮುತ್ತುಗಲಿದ ಚಿಪ್ಪಿನಿರವ ||
 ಇತ್ತು ನೀ ಹೋಹರೆ ಯೆನುತ ಸೂಸಿದಳಾಣಿ | ಮುತ್ತಿನಂತವಳು ಕಂಬನಿಯ ||
 ವ್ಯಾಲಗೆ ತರಿಸಿ ತನ್ನಯ ತುರಗವ ಕೊಟ್ಟು | ಪೇಳಲೇನಾ ರಾಯಕುವರ ||
 ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನೆಂಬಾನೆಯನಡರಿ ರಾ-| ಜಾಲಯವನು ಹೊರಹೊಂಟ ||೪೫||
 ಗುರುಕುಚ್ಛರಕೆ ಬಳ್ಳುತ ನೆಲೆವಾಡನ | ಪರಿದೇರಿ ಪೌರನಾರಿಯರು ||
 ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಗಳು ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯೊಂ-| ದಿರವಾಗಲೆಯ್ವಿದನವನು ||೪೬||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪಗೆ ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಗಜವನು | ತಂದಿತ್ತು ಪಾತಕರಾರೊ ||
 ಬಂದಡಿಯಿಡುಗೊಡುವೆವೆ ಪಾದಮಾರ್ಗದೊ-| ಳೆಂದಳಲಿತು ಪುರಜನವು ||೪೭||
 ಗಾಜಿನ ಮಣಿಗಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನು | ತೇಜಗಿಡಿಸಿ ಕಳೆವಂತೆ ||
 ರಾಜರತ್ನವ ನೂಂಕಿದ ಶ್ರೀಧರಗಾಗಿ | ರಾಜೇಂದ್ರನೇನರುಗುಲಿಯೊ ||೪೮||
 ತನ್ನ ಸುತನ ತಾನೆ ಹೊರನೂಂಕಿ ಕಳೆದಾತ-| ನಿಸ್ಸಮ್ಮ ಸಲಹತಕ್ಕವನೆ ||
 ಪನ್ನ ಗಸುತನೊಡನೆಯ್ದ ಬೀಕೆನುತೆದ್ದ-| ರುನ್ನ ತನೀತಿಕೋವಿದರು ||೪೯||

ಕವಿಗಳೆದ್ದರು ಗಾಯಕರಡಿಯಿಟ್ಟರು | ವಿವಿಧವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರ ||
 ನಿವಹವಿರದೆ ಸಾಗತೀನ ಪೇಳುವೆ ನಾಗ-| ಕುವರನೆಯ್ಯಿದ ಬಟ್ಟೆವಡಿದು ||೫೧||
 ಪುರಜನವೀಪರಿಯಲಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲತ್ತ | ನರನಾಥನೋಲಗದಿಂದ ||
 ದೊರೆಗಳು ಮಕುಟಬದ್ಧರು ಮಂಡಲಿಕರು | ಸುದರು ಘನಿಸುತನೆಡೆಗೆ ||೫೨||
 ನೆಲನೆಯ್ದಿದಂದದಿ ಬಹು ದೊರೆಗಳ ಕಂ-| ಡಿದನು ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯನು ||
 ಬಳಲಿಸಿತನ್ನ ಮೋಲಣ ಮೋಹ ನುಮ್ಮುವ | ಮೋಲಿಗೆ ಮಗುಳಿ ನೀವೆಂದ ||೫೩||
 ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ನಿಸ್ಸ ನೀಗಾಡಿ ನಾವೆಂತು | ಪೊಕ್ಕಪವೆಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವ ||
 ತಕ್ಕುದೆ ನಿನಗಿದು ಘನಿಸ ತ ಪೇಳಿನ -| ತಿಕ್ಕಿದರವರು ಕಂಬನಿಯ ||೫೪||
 ಅರಸಿನ ನುಡಿಯೆನಿಪೊಬ್ಬಸಂಕಲೆಗಳ | ನೊರಸಿದ ರಾಜಕುಂಜರನು ||
 ಸರಸಿಜಲತೆಯ ಸಂಕಲೆಗೊಳಗವ್ವುದೆ | ಮರಳಿ ನೀವೆಂದನಾ ವ್ಯಾಲ ||೫೫||
 ಪುರಜನವನಿತರ ಮೋಲಿತ್ತು ಮರಳಿತು | ತೆರಳಿದರಾ ವ್ಯಾಲನವರು ||
 ಕರಿಯುಂಡ ಬೇಲ ಪಣ್ಣೆಂಬಿನ ಭೂಭುಜ-| ನಿರೆ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಶ ನುಡಿದ ||
 ಕಡೆಗಾಲದಗ್ನಿಯು ಪ್ರಳಯವನಾರುತನಿರ-| ದೊಡಗೂಡಿದೊಂದು ರೀತಿಯಲಿ ||
 ಕಡುಗಲಿಗಳ ದೇವ ತೆರಳಿದ ಮನದೊಳು | ಹಿಡಿವರೆ ರಾಯ ಚಿಂತೆಯನು ||೫೬||
 ಎಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳು ಶ್ರೀಧರನಿಂದ ಬಂದುದೀ | ಕಲಹ ನಾವಿವನೆಬ್ಬ ಕಳೆದು ||
 ಹಲವು ಪರಿಯ ನೀತಿವಾತುಗಳನು ಪೇ-| ಳ್ಳುಳುಹಿಕೊಂಡೆನೆ ನಾಗಸುತನ ||೫೭||
 ಪರದೇಶಕೆ ಶ್ರೀಧರ ಪೋದೊಡೆ ಜೀಯ | ತರದೆ ಮಾಣ್ಣನೆ ದುರ್ಯಶವ ||
 ವರನಾಗಸುತ ಪೋದೊಡೆನಾಯ್ತು ದಶದಿಕ್ಕು | ಭರಿತವವ್ವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ||
 ಅಂತಹುದೆಲೆ ಜೀಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಡಿದ ಮಾ-| ತಂತರುಗದೊಳು ಬೇರ್ವರಿದು ||
 ಚಿಂತೆಯ ಪರಿಹರಿಸೆಂದೆಲ್ಲ ದೊರೆಗಳೋ-| ರಂತೆ ಜಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೬೦||
 ನಿಲ್ಲದಾ ನುಡಿಗೇಳಿ ಸಫೆಯ ಜೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಭೂ-| ವಲ್ಲಭನೆಯ್ವೆ ಕಾಣುತವೆ ||
 ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದಳು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಸೂಸುತ | ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ಕಂಬನಿಯ ||೬೧||
 ಹುರಿಕರಿಯಾಗಿ ಬಂಬಲು ಬಾಡಿದವಳನು | ಕರವ ಪಿಡಿದು ಭೂಭುಜನು ||
 ಅರಸಿ ಬಾರೆನುತೊಂದೆ ಗದ್ದುಗೆಯಲಿ ಕು-| ಳ್ಳಿರಲೊರಸಿದನು ಕಂಬನಿಯ ||೬೨||
 ಆಪತ್ತಡಸೆ ಧೈರ್ಯದೊಳಿರಬೇಕೆಂದು | ನೀ ಪೇಳ್ವೆಯೆಮಗೆ ನೀತಿಯನು ||
 ಈಪರಿ ತಲ್ಲಣಿಸರೆ ದೇವಿ ಬೇಡವೆಂ-| ದಾ ಪೆಣ್ಣು ಮೈದಡಹಿದನು ||೬೩||

ಮದುವೆಸಿದೊಬ್ಬನೊಸಿರ ರಾಜಸಂತಿಯರ | ಮದದೊಳ್ಳಿತಹ ನನ್ನ ಕಾವರ ||
 ಇದು ಸಿದ್ಧವೆಂದಾಗ ವೃದ್ಧಕುಸುಗರ | ಲಿಲ್ಲದಂ ಜನ್ಮಹವ ಮಾಡಿದರು ||೬೪||
 ಆ ನಂದಿಯನು ಕೇಳಿ ಚಿಂತೆಯನೊದವ | ರಾಸಂದವೆಯ್ವಿ ಮುತ್ತತ್ತ ||
 ನಾನಾದೇಶವ ಕಳೆದು ಮೊಕ್ಕುರು ಶೂರ | ಸೇನದೇಶವ ವ್ಯಾಲವನರು ||೬೫||
 ಪೊತ್ತಿನ ಹಡಗಿನಂತಿರೆ ತನ್ನ ಯ ಸಿಪ್ಪಿ | ಚಿತ್ತದೊಳೊಸಂದವಂತ ||
 ಚಿತ್ತಜರೂಪವೆರಸು ವ್ಯಾಲ ಪೊಕ್ಕುನಂ | ದುತ್ತರಸುಧರಾಪುರವ ||೬೬||
 ಎತ್ತತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತತ್ತ ಮುಗಿಲ್ಪಂಡ | ನೊತ್ತರಮವ ಸೌಧಗಳ ||
 ಮೊತ್ತಮೊತ್ತದ ಚೆಲ್ವಿತ್ತ ಮೀಳುಗಳೊಳು | ಮೊತ್ತಮೊತ್ತನೆ ಪೋಗಲವರು ||೬೭||
 ಪೇಳಲೇಸಿವ ನಮ್ಮೊಡೆಯನೆಂದೆಂಬೆವೆ | ಭಾವದೊಳಿಲ್ಲ ಲೋಚನವ ||
 ಅನಂಗವಿದೆ ಯುವನಾರೆಂದು ಪುರಜನ | ವ್ಯಾಲನ ನೋಡಿತಂದಲ್ಲಿ ||೬೮||
 ಮರಪನೆ ಮದನನೆ ನಳನೆ ಜಯಂತನೆ | ಸರಿದೊರೆ ಪಡಿಪಾಟಿ ಯುವಗೆ ||
 ಸಿರಿರೂಪು ಬಿಡಗು ಜಿಂಕದೊಳೆಂದು ಪುರಜನ | ಎರದೆ ನೋಡಿತು ನಾಗಸುತನ ||
 ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆನ್ನ ಭವನಕೆನುತ ದೇವ | ದತ್ತವೆಸರ ಜಿಲೆವೆಣ್ಣು ||
 ಚಿತ್ತಜರೂಪಗೊಂದಿಸಿದಳು ಕಾಮನ | ಕಿತ್ತಲಗಿನೆ ನಡೆತಂದು ||೬೯||
 ಇಳಿದು ವಾಹನಗಳ ಮೆಲ್ಲನಾ ಜಿಲೆವೆಣ್ಣು | ಜೆಲ್ಲವೆತ್ತ ಚಿತ್ರಮಂಟಪದ ||
 ವಿಲಸಿತಮುತ್ತಿನ ಮೊಗಸಾಲೆಗವಯ್ಯಿ | ಕುಳಿತರು ತೊಗುವಂಚದೊಳು ||೭೦||
 ನೀರಡಿಸಿತು ನೀಲಗಿರಿಯನಿತರೊಡ | ನೀರೂಡಿ ತಹನೆಂದು ವ್ಯಾಲ ||
 ನೀರಿಪ್ಪ ತಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿತ್ಯಲು | ನೀರೇಜಮುಖಿ ದೇವದತ್ತ ||೭೧||
 ಇಳಿಯಾಣ್ಣು ಮತಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತಾನೆಂದೇ | ಪೋಲನಾಳುವ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯ ||
 ಜೆಲ್ಲವೆತ್ತ ಗಜಹಯಗಳಿವ ಕಂಡೊಡ | ಸೇಕೊಳ ದರನತಿದುರುಳ ||೭೨||
 ನೀವಿವ ತೊಲಗಿಸಿ ಜೀಗದೊಳೆನೆ ಕೇಳಿ | ಭೂವರಮತ ನಮನಗುತ ||
 ಅವುದುಂಟವನು ಮುನ್ನೆಸಗಿದುದ್ದಂಡತಿ | ಕೋವದೆ ಪೇಳಿವೊಂಕೆಂದ ||೭೩||
 ಸನ್ನತವೆತ್ತ ಕನ್ಯಾಕುಪ್ಪುಪುರದ ಭೂ | ಪೋನ್ನತ ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ||
 ಚೆನ್ನ ಗುಣಂವತಿಸತಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದೊಳೊರ್ವ | ಕನ್ನಿ ಸುಶೀಲೆಯೆಂಬವಳು ||೭೪||
 ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಪೊಗಳುವಂತಾ ಕುಮಾರು ಸಿಂಹ | ಪುರದಧಿಪತಿ ಹರಿವರ್ಮ ||
 ಹರುಪದಿ ಮದುವೆಸಿದೊಯ್ಯುತಿದೊನು ಸಜ | ಪುರಿಗೆ ಸಜ್ಜಣ ಸಹವಾಗಿ ||೭೫||

ತಡೆಯದೆ ಕಂಡು ಕಾಮಿಸಿ ಹರಿವರ್ಮನ | ಕಡಿದೋಡಿಸಿ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯ ||
ಮಡದಿಮನೆಯ ಹಿಡಿದೆಳೆತಂದ ಕಣ್ಣೀರ | ಕಡಲೊಳೊಲಾಡೆ ನೋಟಕರು ||೨೨||
ಪಾಪಿ ತನಗೆ ವಲ್ಲಭಿಯಾಗಬೇಕೆನ- | ಲಾ ಪೆಣ್ಣು ಮನವಿಕ್ಕದಿರಲು ||
ಕೋಪಿಸಿ ಸರೆಯೊಳಿಟ್ಟಿದನಂದಿಂತು | ಚಾಪನೇತ್ರ ಪೇಳಿದಳು ||೨೩||
ಆ ನುಡಿಗೇಳಿ ಬಡ್ಕನನಾಂತಲ್ಲಿಂದ | ತಾನೆಯ್ಕೆ ಸರೆಯ ಮಂದಿರಕೆ ||
ಪಸಂಜೆ ಕಾಪಿನ ಭಟ್ಟರ ನಿವಾಸಿಸಿ | ಮಾನಿ ವೆಣ್ಣಿನ ಮೊಗ ನೋಡಿ ||೨೪||
ಹೆಂಗಳರಸಿ ನೀನು ಪರಸತಿಯಾದರಂದ | ತಂಗಿ ಯೆನಗೆ ತಪ್ಪದಹುದು ||
ಹಿಂಗಿಸೆ ನಿನ್ನ ಬಂಧನವ ಬಾರಿಸಲವ | ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಪೇಳಿದಳು ||೨೫||
ಪಾತಕಿ ನಾನು ಕೇಳನಗಾಗಿ ದುರುಳನೊ- | ಳೇತಕೆ ಕದನವಣ್ಣಾಜಿ ||
ಮಾತಿನ ಹವಣಲ್ಲ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದೆ ಬೊಬ್ಬಿ | ನೀ ತೆರಳತೀಗದೊಳು ||೨೬||
ಎಲೆ ತಂಗಿ ನನಗೆ ಜಿಂತಿಸಬೇಡ ಬಾರಾ | ಬಳಸೆನಗಿರಾಂತೋಡವನ ||
ತಲೆಯ ಚೆಂಡಾಡುವೆನೆನೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಳಾ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯವನ ಬೆಂಬಳಿಯ ||೨೭||
ಕೊಂಜಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳಂಬರಕೆದ್ದುವು | ತುಂಬಿತು ಬೊಬ್ಬಿಯೆಣ್ಣೆಸೆಯ ||
ಡೊಂಜಿಕಾರರು ಮುಸುಕಿತು ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯ ಬಿ- | ಳ್ಲಂಬುವಿಡಿದು ಬಂದನೊದಗಿ ||
ನೀಲಗಿರೀಂದ್ರನ ನೀರೂಡಲೆಯ್ತಿದ | ವ್ಯಾಲನಲ್ಲಿಂದ ಬೊಬ್ಬಿಯನು ||
ಕೇಳಿ ಬೇಗದಿ ಬಂದು ವಿಸ್ಮಯವನು ತಾಳಿ | ಪೇಳಿದ ಘಣಿಸುತನೊಡನೆ ||೨೮||
ಜಿನ್ನಹ ಜೇಯ ಕೇಳೇ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯ ತಾ- | ನೆನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿ ನಾನಿವಗೆ ||
ನನ್ನ ತರಾಬ್ಬಭಾರಪಸಿತ್ತು ಬಂದೆನು | ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು ||೨೯||
ಸಿಡಿಲ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳ್ವ ಹಂಸನಂದದಿ ಯಾ | ನುಡಿಗೇಳುತವ ನಡನಡುಗಿ ||
ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂಬು ಕೈಯ್ಯಿಂದುದುರಲು ಬಂ- | ದಡಿಯೊಳು ಬಿದ್ದನಾ ಮಂತ್ರಿ ||
ದುರುಳನಿವನು ದುಶ್ಚರಿತನ ನೆಗಟ್ಟನು | ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸುವೆನೆನುತ ||
ಚರಣವ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ವ್ಯಾಲ ತಿರುಪೆ ಕಂಡು | ಕರವ ಪಿಡಿದು ಕರುಣದೊಳು ||
ಪಿರಿದಪ್ಪ ದೊರೆತನ ದುಶ್ಚರಿತಗೆ ಬರೆ | ಸುರೆಯ ಮರ್ಕಟ ಸೇವಿಸಿದ ||
ಪರಿಯಪ್ಪುದಿದು ಸಿದ್ಧ ಮೊಲಿನ ವಿಸ್ತಸೈ | ಮರಣವೈದಿಪರೆ ನೀನಿವನ ||೩೦||
ಎಂದಿಂತು ಘಣಿಸುತ ಪೇಳೆ ವ್ಯಾಲನ ಹಸ್ತ- | ವೆಂದೆಂಬ ಕುಪಿತ ಹೆಬ್ಬಾವು ||
ಅಂದಿರದುಗುಳಿತೊಯ್ಯನೆ ದುಷ್ಟವಾಕ್ಯನೆಂ- | ಬೊಂದು ಹುಲ್ಲೆಯ ಜೀವಸಹಿತ ||

ನಿನ್ನಯ ದೆಸೆಯಿಂದಂಗಳಿದೆ ನಾನಿಸುತವ | ಪನ್ನಗಸುತನಡಿಗಿರಗಿ ||
 ಮುನ್ನಿ ಸಂತಿವಗೀವುದು ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯ | ನನ್ನಾಣೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಲನೊಳು ||೯೦||
 ಎನಗಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನೊಡೆಯನು ನಿನ್ನ | ಮನವಿದ್ದಂತೆ ನಾನಿಹೆನು ||
 ಅನುಸಮಗುಣಗಣನೆಯ ನೀನೆನ್ನರ | ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದ ||೯೧||
 ಪುರವೊಳು ತಳಿತವು ಗುಡಿತೋರಣಗಳು | ಮೊರೆದುವು ಸಕಲವಾದ್ಯಗಳು ||
 ಸುರಪತಿಸ್ಥವರು ಘನಿರಾಜಸುತ ವ್ಯಾಲ- | ನರಮನೆಗೆಯ್ದಿದನಾಗ ||೯೨||
 ವ್ಯಾಲನ ತಾಯ ಸಂತಸವಸಂತಿತೆಂದು | ಪೇಳಲಿದು ಸೊಬಗಿನೊಳು ||
 ಸಾಲಾಗಿ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳ ತಂದು ಮ- | ರಾಳಗಾವಿನಿಯರೆತ್ತಿದರು ||೯೩||
 ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಮಣಿಪೀಠದ | ಚಿತ್ತಜರೂಪ ಕುಳ್ಳಿರಲು ||
 ಚಿತ್ತದೊಳಾನಂದವೊದವೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳ- | ನಿತ್ತು ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ||೯೪||
 ಸುರಚಾಪದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ತೊಡಿಗೆಯ | ವರರತ್ನರುಚಿ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||
 ಸುರಗಿಯನೂರಿಸಾಲೊಂಡುಸಿಂದರುದೊರೆ- | ದೊರೆಗಳೊಂದೊಂದುಚೆಲ್ವಿನೊಳು||
 ಸಿರಿಯ ನೋಡಿದೊಡಂತು ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಿ ಮೇಲೆ | ಸರಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಲನಿಗೆಂದು ||
 ಶಿರವನೊಲಿದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಘನಿಸುತ | ನೆರೆದೊಲಗದ ಮನ್ನೆಯರ ||೯೬||
 ಬಡಹುಟ್ಟಿದಳು ತನಗಿಂಬೊಂದು ಪ್ರೇಮದಿ | ಕಡುಶೀಲವತಿ ಸುಶೀಲೆಯನು ||
 ತಡೆಯದೆ ಸಿಂಹಪುರೀಶನ ಬರಿಸಿ ತಾ- | ನುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ||೯೭||
 ನೀತಿಕೊಂಡ ಕವಿತಾನುನೋಹರ ಗುಣ- | ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಸೆಲೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಳಿದ ಸಂ- | ಗೀತಮಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಮೂರನೆಯ ||
 ಸುರಾಚಿರಾಶ್ವಾಸವೊಕ್ಕೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೯೯||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಸವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ವೋಕ್ಷು ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನಕಥೆಯಿದ್ದುಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆಲಾಲಿಸಿಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೦೦||

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೨. ವಿಣಾಸ್ವಯಂವರಸಂಧಿ

ನಂದನೃಪನ ತನುಜೆಯು ವೀಣೆಯೊಳು ನಾಗ-| ನಂದನ ಗೆಲಿದುದು ಪೇಳ್ವೆ ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ಉತ್ತರಮಧುರೆಯೊಳೆರೆ ವಿಕ್ರಮಂಧರ-| ನತ್ತ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದೊಳು ||
 ಮೊತ್ತದ ಜನಪದದಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿಹುದು ಚೆ-| ಲ್ವೆತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರಸಟ್ಟಣವು ||೧||
 ಅದರಧಿಪತಿ ನಂದಭೂಭುಜನಾತನ | ಸುದತಿ ಧಾರಿಣಿಯೆಂಬಳಿಗೆ ||
 ಉದಿಸಿದಳೋರ್ವ ಕುವರಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ-| ಗುದಿಸಿದ ಸಿರಿಗೆಣೆಯೆನಿಸಿ ||೨||
 ಅತಿರೂಪನತಿಯಾದುದರಿಂದ ತ್ರಿಭುವನ-| ರತಿವೆಸರಾಂತಳಾ ಕನ್ನೆ ||
 ಪ್ರತಿಪದ್ವಿನದಿಂದುಕಳೆಯೊ ತಾನೆನಲೆಳೆ | ಲತೆಯಂತೆ ಬಿಳಿದಳೋರಂತೆ ||೩||
 ಮೊಳೆತುವು ಬೊಟ್ಟುಗೊಂಡುವು ಪೊಗರೆದ್ದುವು | ನಳಿನಕುಟ್ಟಲಗಳೆಂಬಂತೆ ||
 ಬಿಳಿವ್ರತಿದುರ್ವು ಮೊಲೆಗಳು ಪೊಂಗಳಸವ | ಗೆಲುವಂತಾ ಕೋವಲೆಯು ||೪||
 ಮೊಲೆಗಳು ಕಳಸಕನ್ನಡಿಗಳು ಕದಪಿನ | ಹೊಳೆಯ ಕಣ್ಣು ಕಡೆವೆಳಗು ||
 ತೊಳಗುವಾ ರತಿಯಾಗಳೆವ್ವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ-| ನೊಲಿದಿದಿಗೊಂಡಳಾ ಕನ್ನೆ ||೫||
 ವಿಣಾವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ಕೋವಿದೆ ತಾನಾಗಿ | ವೀಣೆಯನೊಂದಿವಸದೊಳು ||
 ಜಾಣೆ ಬಾಚಿಸಿದಳು ನಿಜಜನಕನ ಮುಂದೆ | ವಾಣಿಗೆ ಸುಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ||೬||
 ತನುಜೆಯ ರೂಪಿಗಿವ್ವನಕೆ ವಿಣಾವಿದ್ಯೆ-| ಗನುರಾಗವೆಯ್ವಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ನೆನೆವುತ ವರನಾರೆಂಬುದ ನೋಡಿದ | ಜನನಾಥ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವ ||೭||
 ಪರಿಣಯಕಿದು ವೇಳೆಯಹುದು ದೇವರು ಸ್ವಯಂ-| ವರದೊಳ್ಲ್ಲದೆ ಕೋಮಲೆಗೆ ||
 ವರನ ಸಂಬಂಧಿ ಪೊಡರಿದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗ-| ಳರಸ ಪೇಳ್ವನು ಕಾರ್ಯದಿರವ ||೮||
 ಅಂತಹುದೈ ಸ್ವಯಂವರವಾವುದೆಂದು ಭೂ-| ಕಾಂತ ಯೋಚಿಸುತಿರೆ ಕನ್ನೆ ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳು ವೀಣೆಯು | ತಾಂ ತಳುವದೆ ದನಿದೋರಿ ||೯||
 ತಪ್ಪದದನೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಲೇಖನಗಳ-| ನಿಪ್ಪಸರದೊಳಟ್ಟಿ ನೃಪನು ||
 ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ರಾಜಸುತರು ಒಂದ-| ರೊಪ್ಪದಿ ಕಾಶ್ಮೀರಪುರಿಗೆ ||೧೦||
 ಚದುರನೋರ್ವನು ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನೆಂಬವನಾ | ಹದನ ಪೇಳಲು ವ್ಯಾಲಸಹಿತ ||
 ಮುದದೊಳ್ಳೆತಂದನು ಕಾಶ್ಮೀರನಗರಿಗೆ | ಮದನಸನ್ನಿಭ ನಾಗತನಯ ||೧೧||

ನೆರದವನೀಶಕುಮಾರರ ಸಂದಭೂ-| ವರನಿದಿಗೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
 ಅರಸುಸೆಯುಲುಪೆ ಕೀಲಾರಗಳಾದಿಯ | ಪಿರಿದುಪಚರದಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ||೧೨||
 ಸ್ಮರಣಧಿದೇವಿಯೆಂದೆನಿಸಿದ ತನ್ನಯ | ವರತನುಜೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಸುರಪತಿಗಪ್ಪುದು ಪರಿತಾಪ ತಾನೆಂಬ | ಕರುಣದಿ ಸಂದಭೂಭುಜನು ||೧೩||
 ಅಲರಿಸಿಂದೆಲರಿಸಿಂ ತಳಿರುತಾವರೆಗಳಿಂ | ಜೆಲುವೆಸೆದುದ್ಯಾನದೊಳು ||
 ತಳುವದೆ ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಯ ರಚಿಸಿದ | ತಲೆದೂಗೆ ನೋಟಕನಿಜಯ ||೧೪||
 ಕಡೆದು ಕಂಡಿರಿಸಿ ರೋಹಣಗಿರಿಯನೆ ತಂದು | ಮಡಗಿದರೆಯೊಂದು ಜೆಲುವ ||
 ಕೊಡುತ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪವಿದು | ತೊಡರ್ಗ ವಹಾರತ್ನಗಣದಿ ||೧೫||
 ಅಲರ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಝಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ | ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ಸಾಲಿಂದ ||
 ತಳಿರ್ಗ ತೋರಣದಿಂದ ಮಿಳಿರ್ಗ ಕೇತನದಿಂದ | ಜೆಲುವಾಗಲಾ ಮಂಟಪವು ||
 ಮಾರನ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸೂರೆಯ ಸುಗ್ಗ | ಚಾರುಕಲಾಪರಿಣತರು ||
 ಸಾರಸಿಂಗರವಾಂತು ಬಹುದೆಂದು ಚರರಂದ | ಸಾರಿ ಪೊಯ್ದರು ಡಂಗುರವ ||
 ತಳುವದಾ ನಿನದವ ಕೇಳ್ಳು ಸಿಂಗರವಾಂತು | ಕಲಕಲ ಮಿಗೆ ವೇತ್ರಿಗರ ||
 ಇಳೆಗಧಿಪತಿಗಳೈತಂದು ಚೌಕಿಗೆಯೊಳು | ಕುಳಿತರವೊಂದು ಲೀಲೆಯೊಳು ||೧೮||
 ಪನ್ನಗಮತನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೆಲರಿತಪ್ಪ | ಜೆನ್ನಿಗಿರಲಿನ್ನು ನಮಗೆ ||
 ಕನ್ನಿ ಕೈಸೇರುವ ಬಗೆಯಿದು ಪುನೆಯೆಂ-| ದುನ್ನಿಸಿದರು ಮಾನದೊಳಗೆ ||೧೯||
 ಈಪರಿ ಯರೆ ನೃಪನಿಜಯವತ್ತಲು ಸಂದ-| ಭೂಪನ ಬೆಸದೊಳಾಳಿಯರು ||
 ನೇಪಥ್ಯಶೃಂಗಾರಕಥದೇವಿಯೆಂದೆನ-| ಲಾ ಪೆಣ್ಣು ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ||೨೦||
 ಕೊರಲೊಳು ರತಿ ಬಳಸದೊಳಳಿಚ್ಚುಂಕೃತ | ಚರಣದೊಳ್ಳೋಕಿಲನಿನದ ||
 ಕರದೊಳು ಕಾಮ ಕಬ್ಬಿನ ಜಿಲ್ಲು ನೊಸಲಿನೊ-| ಕರಬು ಮಿಗೆ ಕರ್ಣದೊಳು ||
 ಕರಮೆಸೆದಿರಲೇಪರಿ ಪಸದನಗೊಂಡು | ಇರದೇರಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನು ||
 ತೆರಳಿ ಬಂದಳು ತ್ರಿಭುವನರತಿ ಸತಿಯರ | ನೆರವಿ ಬರಲು ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ||೨೨||
 ವರ ಮಿಂಚು ತಾನಾಗೆ ತನುರುಚಿ ಸುರಚಾಪ-| ದಿರವಾಗೆ ಭೂಷಣಾಂಶುಗಳು ||
 ಸುರಿವ್ರತ ಸೊಗಿಸ ಸೋಸೆಯ ನಡೆದರು | ಗುರುಪಯೋಧರೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಮಂದಗಾಮಿನಿಯರ ಸಂದನೆಯೊಳಗೈ-| ತಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಳಿದು ||
 ನಂದಳವಳು ರನ್ನ ಮಂಟಪದೊಳು ರತಿ | ಯಂದವ ನೆರೆ ನೊರೆಗೊಳುತ ||೨೪||

ಭಾರಿಯ ಮುಡಿ ಬಟ್ಟವೆರೆವೊಗ ತೋಳಪ ಚ-| ಕೋರನಯನ ನುಣ್ಣದಪು ||
 ತೋರ ವೊಲೆಗಳೊಪ್ಪಿಡಿನಡು ವೆರೆಯಲಾ | ನಾರಿ ನಂದಳು ಮಂಟಪದೊಳು ||
 ದೋರೆನಬ್ಬತ್ತರಿಬೊಟ್ಟು ಬಲ್ಲೂಗುತಿ | ಹಾರ ಪದಕ ಹರಳೋಲೆ ||
 ಸಾರಿಯ ನಿರಿಮಣಿ ಕಾಂಚಿಚಂದನದ | ಣ್ಣಾ ರಾಜಸ.ತೆಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೨೬||
 ಹಡಸ ಚಾಮರ ಭತ್ರ ಗಿಂಡಿ ಕಾಳಂಜಿಯ | ವಿಡಿದೊಂದು ಪೊಸದೇಸೆ ಮೆರೆಯೆ ||
 ಮಡದಿ ಮಾಣಿಕದಿಕ್ಕೆಲದೊಳು ನಂದರೊ-| ಕ್ಕುಡಿತಿಗುಗಳ ಚಪಳೆಯರು ||೨೭||
 ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಮುಳ್ಳೆರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಿ | ತೋರುವ ಸಿರಿಗೆಣೆಯೆನಿಸಿ ||
 ನಾರಿಯಿದಳು ಬಿಂಕಗಾತಿಯರಿಕ್ಕುವ | ಚಾರುಚಾಮರಗಳ ನಡುವೆ ||೨೮||
 ಮುಡಿಯೆಂಬ ರಾಹುವಡ್ಡೆ ಸಿರೆ ಮುಖಚಂದ್ರ-| ನೆಡೆಗೆ ಬರುವ ತಾರಾಳಿ ||
 ಎಡೆಯೊಳುಮುಂಕೊಂಡುನಿಂದಮೊಲ್ಮುತ್ತಿನ | ಕೊಡೆಯೆಸೆದುದುಸೊಬಗಿನೊಳು ||
 ಅಳಿಮಿಡು ವೈಗುಪ ತಣಿಯುಂಡು ನಲಿನಂ-| ತಳಕಾಳಿ ನ.ಣೊ ಸಲಿನೊಳು ||
 ಒಲೆದಾಡುತ್ತಿರೆ ನಂದಿದಳು ಖೇಜನ-| ದೆಲರ ಲೇಪದೊಳಾ ಕನ್ನೆ ||೨೯||
 ಕಣ್ಣ ಬಿಳಗು ಬಿಟ್ಟಿಂಗಳಂತಿರೆ ಮೈಯ | ಬಣ್ಣವೆಣ್ಣೆಸೆಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||
 ಹೆಣ್ಣುಗಳರಸಿ ನಂದಿದಳು ನೋಳ್ವರ | ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜಮೆನಿಸಿ ||೩೦||
 ಸಲ್ವದು ತ್ರಿಧುವನರತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರೇಂ-| ಚೆಲ್ವಿಯೊ ಮೂರ.ಲೋಕವನು ||
 ಬಿಲ್ವಿಡಿಯದೆ ಪುಷ್ಪಬಾಣನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಮ | ಗೆಲ್ವನೆಂದನಳ ನೋಡಿದರು ||೩೧||
 ಶಾರದೆಗಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟನೊ ಮೇಣು ವೃದ್ಧನಾ-| ನೀ ರೂಪವತಿಯೇತಕೆಂದು ||
 ಆರೈಕೆಯಿಂ ಬಿಟ್ಟನೊ ಬಿದಿಯೆಂದು ಏ-| ಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದರನಳ ||೩೨||
 ಸುದತಿರನ್ನಳ ಕೋಮಲಲಾಂಗದೊಳಾನೆಡೆ | ವೊದಲು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲಿಂದ ||
 ಕದಲವು ನೋಟಕರಕ್ಷಿಯವಳ ಜೆಲ್ವಿ-| ನೊದನ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಬಂದಪುದೆ ||೩೩||
 ಮುಂಗಾರ ನವಿಲುಗರಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಂಬನಿ | ಕಂಗೊಳಿಪೊಂದು ಜೆಲ್ವಿನೊಳು||
 ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯ ತುರುಬಿನ ಮೇಲೆ ಬಿ-| ಡಂಗಾದುವು ಜನರಕ್ಷಿ ||೩೪||
 ಕನ್ನಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪೊಸಮುತ್ತ ಹರಹಿದ | ಬಿನ್ನಾಣವನು ಸೂಚಿಸುತ ||
 ಚೆನ್ನಿಗರಕ್ಷಿ ಸಂದೋಹಗಳಿದ್ದುವಾ | ಕನ್ನೆಯ ನುಣ್ಣದಪಿನೊಳು ||೩೫||
 ಅಂಬುಜಕುಟ್ಟಲಂಗಳೊಳಂಜೆವರಿಗಳು | ಪೊಂಬಿಟ್ಟದೊಳು ತಾರಾಳಿ ||
 ಇಂಬಿನಿಂ ಸುಳಿವಮೊಲವಳ ಕುಚದೊಳು ತೆ | ರಂಬೊಳೆದುವು ಜನರಕ್ಷಿ ||೩೬||

ಬೆಳುದಿಂಗಳೊತ್ತು ಏಡಿದು ಜೊನ್ನ ವಕ್ಕಿಗ-| ಳೊಲಿದಾಡುವಂತಾ ಪೆಣ್ಣು ||
 ಜೆಲುವೆತ್ತ ನಿರಿವೆಗೆಲೊಳು ನೋಟಕರಕ್ಕಿ | ನಲಿದಾಡುತಿರ್ದುವೇನೆಂಬೆ ||೩೮||
 ತೊಡೆಗಳ ನುಣ್ಣಿನಿಂ ಜಗುಳ್ಳು ಮೆಲ್ಲ ಡಿಯೊಳು | ಕೆಡೆದುಮೊ ಮದನಾಸ್ತ್ರಕಳ್ಳಿ ||
 ಪಿಡಿದುಮೊ ಚರಣವನೆನೆ ಕಾಮುಕರಕ್ಕಿ | ಬೆಡಗಾದುವವಳ ಪಾದದೊಳು ||೩೯||
 ಓತು ನಿಟ್ಟಿಸುವರ ಲೋಚನಸಿಲಯದೊ-| ಳಾ ತರುಣಿಯ ಕೋಮಲಾಂಗ ||
 ಪೂತಮಲ್ಲಿಗೆಲತೆಯೆಂಬ ಶಂಕೆಯನಳಿ-| ವ್ರಾತಕಾಗಿಸುತಿದುರದಾಗ ||೪೦||
 ಮೊಲೆಗಳೆ ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳು ವಳಿಗಳೆ | ಮಿಳಿರ್ವ ತೆರೆಗಳು ನೋಟಕರ ||
 ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣಳೆ ವಿಸಾನ್ನ ಳಾಗೆ ಲಾವಣ್ಯದ | ಹೊಳೆಯೆನಲಿಸೆದಳಂದವಳು ||೪೧||
 ನಂದನ್ಮಪತಿ ಮೆಲ್ಲನಾ ಸಮಯದೊಳ್ಳೆ-| ತಂದು ಪೂಜಿಸಿ ವೀಣೆಗಳ ||
 ನಂದನೆಗಿತ್ತು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಮನ | ಬಂದವನಿಗೆ ಸೂಡಿಸುತ್ತ ||೪೨||
 ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ಪೂನಾಲೆ ಏಡಿಯೆ ಕಬ್ಬು-| ವಿಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಗಳ ಮಾಲೆಯನು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಜೋಡಿಸಿ ಪೂಜೆ ಪೂಜಾಣವ | ತಲ್ಲಣಿಸಿತು ನೃಪನಿಜಯ ||೪೩||
 ರಾಜೀವಮುಖಿ ಯಾವ ದೆಸೆಯ ನೋಡಿಸೊಡತ್ತ | ರಾಜಸುತರ ಮೈನವಿರು ||
 ಸೂಜಿಕಲ್ಲೊಲೆದತ್ತೊಲೆನ ಸೂಜಿಗಳೊಂ-| ದೋಜೆಯೊಳೊಲೆದಾಡಿದುವು ||೪೪||
 ಪಸರಿಸೆ ಪಗಲೊಳೆತ್ತಣ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಂ-| ಬೆಸಕದೊಳವಳ ಕಣ್ಣೆಳಗು ||
 ಶಶಿಗಲ್ಲ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೊಸರ್ಪಂತೆ ಬಿಮರ್ವನಿ | ಯೆಸೆದುವಾ ನೃಪರಂಗದೊಳು ||೪೫||
 ಮುರಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಭಾವಕಿಯೆಂಬ ಕೆಳದಿಯ | ತರಳಾಕ್ಕಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲವಳು ||
 ಬರೆದಳು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ತೋರುತ | ತರುಣೀಮಣಿಯ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ||೪೬||
 ಕೆಂದಳಿರಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಕೇಸಡಿಗಿಣೆ | ಯೆಂದೆನಿಸಸುಕೆಯ ಲತೆಯ ||
 ಚಂದದಿ ನೆಮ್ಮಿದವನು ಸಿಂಧುನೃಪ ನೋ-| ಡಿದುವದನೆ ನೀನವನ ||೪೭||
 ಅಲರಂಬುಗಳ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ ತುಂಬುವಂ-| ತೆಲಗೆ ನಿನ್ನಯ ಜಾನುಗಳ ||
 ತಳುವದೆ ನಿಟ್ಟಿಸ ಕುಡಿಸೋಟವನುಳ್ಳ | ಜೆಲುವನವನು ವಾದ್ರೇಶ ||೪೮||
 ಬಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳೆಂದದ ಪೊಂ-| ಬಾಳೆಯ ಜವಳಿಗಂಬಗಳ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ನೆಮ್ಮಿದವನು ಜೋಳ ಸ್ಮರತರ | ಜಾಲಕೆ ಗುರಿಯಾದನವನು ||೪೯||
 ಶತಪತ್ರದಳನೇತ್ರ ನಿನ್ನ ನಿತಂಬದಂ-| ತತಿರವ್ಯವಡೆದು ರಾಜಿಸುವ ||
 ಕೃತಕಾಚಲದ ಸಮ್ಮುಖದೊಳೊಪ್ಪುವ ಕ್ಷಿತಿ-| ನುತನವನಾಂಧ್ರಭೂಪೇಂದ್ರ ||

ಸಿಂಹರಾಜನು ಶಿಲಾಪಟ್ಟದೊಳಿಂತಂತು | ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದೊಳಿಷ್ಟವನು ||
 ಸಿಂಹಮಧ್ಯದ ಹೆಣ್ಣೆ ನೋಡು ನೋಡರಿಕರಿ-| ಸಿಂಹನವನು ಸಿಂಹಳನು ||೫೧||
 ಅಸಿಯಳೆ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಸಿವಾಸೆಪೊಲು ರಂ-| ಜಿಸುವ ಸುರಗಿಯಂತೆಸೆವ ||
 ಕುಸುಮಾಯುಧಜಿತಲಾವಣ್ಯನವನೀ-| ಗಸಹಾಯಶೂರ ಕೇರಳನು ||೫೨||
 ಮಲಯದೇಶಾಧಿಪತಿಯ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ | ಮೊಲೆಗಳೊಡನೆ ಮಾರ್ಮಲೆವ ||
 ಜಲಜಕುಟ್ಟಲಗಳ ಕರದೊಳಾಂತವನೆಲೆ | ಜಲರುಹಾವೋದನಿಶ್ವಾಸೆ ||೫೩||
 ಲಲನೆ ನಿನ್ನಯ ನಳಿತೋಳ್ಗೆಳೆಂಬಿನ ಮೊಳ-| ಮೊಳೆವ ಶಿರೀಷದಾಮವನು ||
 ನಲವನಿಂ ವಿಡಿದ ಭೂಭುಜನ ನೋಡುವ ಪಾಂಡ್ಯ-| ನಿಲೆಯೊಳಗ್ಗಲದ ಚೆನ್ನಿಗನು ||
 ಅಂಗಜನಲಗೆ ನಿನ್ನಯ ಸೆಟ್ಟುಗುರ್ಗಲಿಂ-| ದಂಗವೆತ್ತತಿಶೋಭಿಸುವ ||
 ಹೊಂಗೇದಗೆಯ ನುಣ್ಣರಿವಿಡಿದವ ನೋ-| ಡಂಗದೇಶಾಧೀಶ್ವರನು ||೫೪||
 ಲಲಿತಾಂಗಿ ನಿನ್ನ ಜೆಂದುಟಿಯ ಪೊಲುವ ಮಾಂ | ದಳಿರ ನಿನ್ನಯ ಕೊರಲಂತೆ ||
 ಉಲುಹುಳ್ಳ ಕೋಗಿಲೆಗಿವ ಕೋವಿದನವ | ಸಲೆ ಸೇಮಗಾರ ಪಲ್ಲವನು ||೫೫||
 ನಿನ್ನಯ ರದನದಂದದಿ ತೊಳತೊಳಗುವ | ಚೆನ್ನ ದಾಟಿವದ ಜಿತ್ತುಗಳ ||
 ನಿನ್ನಂತೆ ನುಡಿವರಗಳಿಗೀವ ಭಾವಜ-| ಸನ್ನಿಭನಿವನು ಕಾಂಭೋಜ ||೫೬||
 ರನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳ ನೋಳ್ವಂತೆ ಪೆಣ್ಣಳ | ರನ್ನೆ ನಿನ್ನಯ ನುಣ್ಣದಪ ||
 ತಾಂ ಸರೆ ನೋಳ್ವವ ನೋಡುವ ಗೌಳಧೂ-| ಪೊನ್ನ ತನತುಳವಿಕ್ರಮನು ||೫೭||
 ಪಗೆವರ ಮಸ್ತಕಶೂಲನವನು ಸಂ-| ಪಗೆಯ ಬಲ್ಲುಗುಳಿನಾಯತವ ||
 ನಗುವ ನಾಸಿಕದಳೆ ನೋಡು ಸಂಪಗೆಯ ಬ-| ಲ್ತುಗುಳ್ವಿಡಿದವನು ಮಾಳವನು ||
 ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಾಕಾರವನಿರದೆ ನಿ-| ರಾಕರಿಸುವ ಕರ್ಣದವಳೆ ||
 ಆಕಾರಮದನನ ನೋಡು ನೋಡುವನು ಸ-| ದಾಕರ್ಣ ಕರ್ಣಾಟದರಸು ||೬೦||
 ಧಳಧಳಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸೇತ್ರದಾಯತವೆತ್ತು | ತೊಳಗುವ ಮತ್ಸ್ಯಲಾಂಭನದ ||
 ಹಳವಿಗಿಯವ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದ ಭೂಭುಜ-| ನಲರಂಬಗೆಣೆಯ ಚೆನ್ನಿಗನು ||೬೧||
 ಕೊಂಕಣದೇಶಾಧೀಶನವನು ನಿನ್ನ | ಕೊಂಕಿದ ಪುರ್ಬುಗಳಂತೆ ||
 ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾಡಿವಿಡಿದವನೀಗ ಮಿ-| ನಾಂಕನ ಕೈಯ್ಯ ಕನ್ನಡಿಯೆ ||೬೨||
 ಎಳೆವರೆಸೊಸಲಳೆ ನೋಡು ನೋಡೌ ನೋ-| ಡೆಳೆವರೆಯದ ಹೊಂತಕಾರಿ ||
 ತಿಲಕವೃಕ್ಷವನೆಮ್ಮಿ ರಾರಾಜಿಸ ನೃಪ-| ತಿಲಕನವನು ತೆಲುಂಗರಸು ||೬೩||

ಕುಂತಳದೇಶಾಧಿಪತಿಯು ನೋಡಳಿಕುಳ-| ಕುಂತಳೆ ನಿನ್ನಯ ಮುಡಿಯ ||

ಸಂತತ ಪೋಲ್ತು ತನಗಾಲತಾಂತದ | ಕಂತುಕವಾಂತ ಜೆನ್ನಿಗನ ||೬೪||

ಮಡದಿಮುಣಿಯೆ ನಮಿಲ್ಯದ್ಯಾಲೆಯನಾಟಕೆ | ನಡೆವಾಗ ಬೆನ್ನನಂಡಲೆನ ||

ನಿಡುಬಡೆಯೆನಲು ವಿರಾಜಿಸ ಕಿರಿಸನು | ಪಿಡಿದ ಘೂಘುಜನು ಕಳಿಂಗ ||೬೫||

ವಾರಣವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸ ನಡೆಯ ಪೆಣ್ಣೆ | ಸೇರಿದ ಧದ್ರಾಕ್ರತಿಯ ||

ಕಾರಣ ಪುರುಷನ ನೋಡುವ ವ್ಯಾಲನು | ಶೂರಸೇನಾಧಿನಾಯಕನು ||೬೬||

ಕುಡಿಮುಂಚೆನೆರಕದಂತೆಸೆನ ಮೈಯ್ಯಳೆ ನಿನ್ನ | ಕಡೆಗಣ್ಣಳಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ||

ಕಡುಗಾಡಿಕಾರನ ನೋಡು ಮಗಧದೇಶ | ದೊಡೆಯ ಘಣೇಂದ್ರಸಂದನನ ||೬೭||

ನಿನ್ನಯ ಮನದವೋಲುದ್ಧಂಡತೆವೆತ್ತು | ಸನ್ನ ತಧದ್ರಹಸ್ತಿಯನು ||

ತನ್ನಯ ವಶವಾಡಿಕೊಂಡವನಿವನೀಗ | ಕನ್ನೆ ಪೆಣ್ಣಳ ತಲೆವಣಿಯೆ ||೬೮||

ಎಲಗೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣಳಂದದೊಳುರೆ ಸಂ-| ಚಲವೆತ್ತು ಚಪಲವಾಜಿಯನು ||

ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ತಂದ ಸಾಹಸಿಯವನೀಗ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ನೋಡು ನೀನವನ ||೬೯||

ಎಂದಿಂತು ನಿಜಸಖಿ ತೋರಲೊಯ್ಯನೆ ನಾಗ-| ಸಂದನನಾಸ್ತಚಂದಿರನ ||

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯೋಲಾಡಿದ-| ಳಂದು ಸಂತಸಗಡಲೊಳಗೆ ||೭೦||

ಪುಳಕವಂಕುರಿಸಿತು ಲಜ್ಜೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿತು | ತಳಿತವು ಸ್ವೇದಬಿಂದುಗಳು ||

ಬಳಗುಜ್ಜಿತಾನಂದ ಪೊರಪೊಣ್ಣೆತೆಂಬಿನ | ತಳೆದಳಾನಂದಬಾಷ್ಟ್ಯಗಳ ||೭೧||

ಇಂತಪ್ಪ ತೆರನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭಾವಕಿ ತಾನು | ಸಂತಸವೆಯ್ತು ಕನ್ನೆಯೊಳು ||

ಅಂತರಿಸದೆ ಪೇಳ್ವಳೆಲಗೆ ನಿನ್ನಂದದಿ | ನೋಂತವರಾರು ಲೋಕಮೊಳು ||೭೨||

ಮನುಬರೂಪಿನ ಚಂದನತರುವದೆ ಪೋಗು | ಮನಸಂದು ಪೂವಾಲೆಯೆಂಬ ||

ಅನುಪಮಫಣಿಯ ಕಾಪಿಕ್ಕಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ | ತನುಲತೆಗಾಂಕಿ ತಾನಹುದು ||೭೩||

ಆ ನುಡಿಗಾ ಕನ್ನೆ ತಲೆವಾಗೆ ಸಖಿ ಕಂಡು | ತಾನೆಣಿಸಿದಳು ಚಿತ್ತದೊಳು ||

ಎನುಕಾರಣವಂತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋದಯವಿದ್ದು | ಮಾನಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿದಳು ||೭೪||

ಮಡದಿಯರೊಲವನದಾರು ಬಲ್ಲವರೆಂದು | ನುಡಿಸಲಮ್ಮದೆ ಸಖಿ ನಿಲಲು ||

ಕಡುಜಾಣರಿನ್ನು ವೀಣೆಯ ಬಾಜಿಪುದೆಂದು | ಪೊಡೆಸಿದನಂದು ಡಂಗುರವ ||೭೫||

ಮಾಣದಾ ಧ್ವನಿಗೇಳಿ ಕ್ಷೋಣಿಸರೆಲ್ಲರು | ವೀಣಾಮಂಟಪಕೆಯ್ತು ||

ವೀಣೆಗಳನು ಬಾಜಿಸಿದರು ಕಲಿತುದ | ವಾಣಿಗೊಪ್ಪಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ||೭೬||

ಸವಿಯು ಸಾಲಿಡೆ ಗಾನತಾನಮಾನಗಳಿಂ-| ದವನಿಪಸುತರು ವೀಣೆಗಳ ||
 ವಿವಿಧ ಬಿನ್ನಣದೊಳು ಬಾಜಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳರಾ | ಯುವತಿರನ್ನಳು ಮೆಚ್ಚದಿರಲು ||
 ವರಕೀರ್ತಿವರ್ಮನು ಮೊದಲಾದ ವೀಣಾ ಪರಿಣತರೆಯ್ತು ವೀಣೆಗಳ ||
 ಕರಮೆ ಸಿಂಗರವೆತ್ತು ಬಾಜಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳರಾ | ತರನೆಯ ತಲೆದೂಗಿಸವೆ ||೨೮||
 ನುಡಿಸುವೆ ವೀಣೆಯನೆನುತ್ತೈತುದೋರ್ವ | ತುಡುಕ ಮರೆದು ವೀಣೆಯನು ||
 ಕಡುಗಾಡಿಕಾತಿಯು ನೋಡುತಿದನು ಯೆನೆ | ಮಿಡುಕದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ||೨೯||
 ತೊಲಗಿಸುತವನ ಕುಳ್ಳಿದೋರ್ವ ವೀಣೆಯು | ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತಾನಾಂತು ||
 ಕಳೆಯಲು ಕಸವೆಂದು ಕಳೆಯ ಕಡ್ಡಿಯ ಕರ-| ತಳವೊಯ್ದು ನಕ್ಕರಾಳಿಯರು ||೩೦||
 ರಾಜಸುತರು ಕೆಲರೀ ಪರಿಯಲಿ ಹಾಸ್ಯ-| ಭಾಜನರಾಗಿ ವಾನದೊಳು ||
 ತೇಜವಡಗಿ ಕೆಲಸಾರುತಿರಲು ಫಣಿ-| ರಾಜನಂದನನೆದ್ದು ನಡೆದ ||೩೧||
 ನಿಧಿಗಾಯ್ದು ಕಾಳಿಂಗನಾಗಸಂತಿರೆ ವೀಣೆ | ನಿಧಿಯಂತೆ ಕೋಮಲೆ ಯಿರಲು ||
 ನಿಧಿಯು ಸಾಧಿಸಲಂಜನಸಿದ್ಧ ಪೋಪಂತು | ಮಧುರಾಳಾಪನೆಯ್ಪಿದನು ||೩೨||
 ಪಂಚರತ್ನದ ಕೊಡೆವಿಡಿದಂತೆ ನಭವ ಪ-| ಳಂಚಲು ಮಕುಟದ ಕಾಂತಿ ||
 ಪಂಚಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ಮದನನೆಯ್ಪಿದನು ಪ-| ಪಂಚಿ ಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಲೀಲೆಯೊಳು ||೩೩||
 ವಾಣಿಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು ವೀಣೆಯೊಳೀ | ಜಾಣೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಡರಿದು ||
 ಮಾಣದೆ ಯುವ ಪೋಪ ಬಗೆಯ ನೋಡೆಂದರು | ಕ್ಷೋಣಿಸಾರರು ತಮತನುಗೆ ||
 ಅಕ್ಕನ ರೂಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚೆನ್ನಿಗನಿವ | ಚೊಕ್ಕನಾದೊಡೆ ವೀಣೆಯಲಿ ||
 ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಲೊಳು ಬೆರೆದಂದವೆಂದೆನೆ | ಯಕ್ಕದಾಳಿಯರು ನೋಡಿದರು ||೩೪||
 ತಡೆಯದೆ ಮಣಿಪೀಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದಳ-| ಪಡಿಸುತ ಪೊದಸಿನಂಬರವ ||
 ತುಡುಕಿದ ದೋಷವರ್ಜಿತಮೆಂಬ ವೀಣೆಯು | ತುಡುಕುವಂತಂಗಜ ಧನುವ ||೩೫||
 ದಾಯವರಿದು ನಡೆಗಳ ತುತಿಗಳ ಕ-| ಟ್ಪಾಯವರಿದು ಬೋಕೆಗೊಳಿಸಿ ||
 ವೈಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿದ ಗಾಂಧರ್ವ-| ಗಾಯಕತತಿ ತಲೆದೂಗಿ ||೩೬||
 ಕರಿಯ ಮುಗಿಲಿನೊಳು ಪೊಳೆವೆಳೆವಿಂಜಿಸೊಂ-| ದಿರವಾಂತು ಸೆಳ್ಳುಗುವೆಳಗು ||
 ಸೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಪೊಳೆಯೆ ಬಾಜಿಸಿದನು | ಕೊರಲುಬಿರಲುಕೊಂಕದವನು ||
 ಎನ ಹೇಳುವೆ ರಾಗದಿಂಪುಸೊಂಪನು ಜೀನ | ಸೋನೆಯ ಕರೆದುದೆಂಬಂತೆ ||
 ತಾನಮಾನಗಳಿಂದ ಸಸ್ತಸ್ವರದೋರಿ | ಮಾನವಮದನ ಬಾಜಿಸಿದ ||೩೭||

ತುಂಬಿಯ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ಧಾಳಿಯ ಒಲು | ಡಂಬರ ಮಸಗಿತೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಇಂಬುವಡೆದ ವೀಣಾರವ ಕಮ್ಮನೆ | ತುಂಬಿತ್ತೆಲ್ಲರ ಕರ್ಣವನು ||೯೦||
 ಗುರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರು | ಮರುತವಾಗಾದಿ ಪೋಷವರು ||
 ಇರದೆ ಕೇಳಿಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಕರ್ಣವನೊಡ್ಡಿ | ಪರವಶರಾದರೇನೆಂಬೆ ||೯೧||
 ಜಿಹ್ವೆ ತಮ್ಮೊಳಗಾದ ಜಾತಿವೈರವ ಬಂದು | ನೆಟ್ಟನೆ ಬಗ್ಗುಗನ್ನಡೆಯ ||
 ಬಟ್ಟಾಡಲಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಯು ಕರ್ಣವ | ಕೊಟ್ಟು ನಿಂದುವು ಕೊರಲೆತ್ತಿ ||೯೨||
 ರಾಜಸುತರ ನುಣ್ಣೊರಳೆಂಬ ಮಗ್ಗಿಯು | ಸೂಜಿಯ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವ ||
 ರಾಜಿಸ ಬೊಗರಿಯಂತೊಲೆದಾಡಿಸಿದನವ | ಸೋಜಿಗವಡೆಯೆ ಗಾಯಕರು ||೯೩||
 ಈಸರಿ ವೀಣೆಯ ಬಾಜಿಸುತಿರೆ ಪುಷ್ಪ- ಚಾಪಸನ್ನಿಭನೊತ್ತಿಗಾಗಿ ||
 ಆ ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ನಡೆತಂದಳು ತನುಗಂಧ- ವ್ಯಾಪಿಸುತಿರೆ ದಿಗುತಟವ ||೯೪||
 ತಳಿರ ಪಾವನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದಳೆಂಬಿನ ಪದ- ತಳದ ಕೆಂಬೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||
 ಅಳಿವಿಂಡು ಚಂದ್ರಕಚ್ಚತ್ರವೆಂಬಿನ ಮೇಲೆ | ಸುಳಿದಾಡುತಿರೆ ಬಂದಳವಳು ||೯೫||
 ಚರಣದಾಭರಣಂಗಳು ಕಾಮುಕರೆದೆ | ಬಿರಿವಂತೆ ಧ್ವನಿದೋರುತಿರಲು ||
 ಸ್ಮರನ ವೋಹನಸುಟ್ಟದಾನೆಯೊ ತಾನೆನೆ | ಗುರುಕುಚೆ ನಡೆತಂದಳಾಗ ||೯೬||
 ಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ ಪೂವೊಂಗಲನಾಂತ ಸಂ- ಕಲ್ಪದಿ ಮಾಲೆಯು ಪಿಡಿದು ||
 ಸ್ವಲ್ಪಮಧ್ಯದ ನೀರೆ ಬಂದಳು ಪೊರವಾರ | ಬಲ್ವಿಗೆ ತೊಡೆಗಳು ಸೆಡೆಯೆ ||೯೭||
 ತೋಳ ವೊದಲು ಧಳಧಳಿಸೆ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ | ಧಾಳ ಮೇಲುದನುಜ್ಜಳಿಸೆ ||
 ಲೀಲೆ ಕೈವಿಗೆ ಬಂದು ಘನಿರಾಜತನಯಗೆ | ಮಾಲೆಯು ಸೊಡಿದಳಾಗ ||೯೮||
 ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಪಟುಭಟರಾಗ ನಂದಭೂ- ಪೋತ್ತಂಸ ಕೈವೀಸಲೊಡನೆ ||
 ಕಿತ್ತಕತ್ತಿಗಳೆಸೆಯಲು ದಂಪತಿಗಳ | ಸುತ್ತ ಬಳಸಿದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೯೯||
 ಮೋಳಗಲು ವಾದ್ಯಂಗಳ ಮುತ್ತಾಕ್ಷತಿ- | ಗೊಳುತೇರಿ ಮಣಿಮಯರಥವ ||
 ಲಲನೆವೆರಸು ಘನಿಸುತ ನಂದಸ್ಮಪತಿಯು | ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕುನುತ್ಸವದಿ ||೧೦೦||
 ಹುಳಿತ ವೀಣೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಯನಿಗೆ ಮಾಲೆಯು | ಹುಲುಮಾತ್ರಗಂಡೆಮ್ಮುವನು ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿ ಸೊಡಿದ ಬಗೆಯು ನೋಡೆಂಬೊಂದು | ಕಲಕಲ ಮಸಗಿತಂದಲ್ಲಿ ||
 ವ್ಯಾಲಿನಂತಸ್ಸು ತೆರನ ಕಂಡು ತನ್ನಯ | ತೋಳ ತೀಟೆಯನಡಗಿಪರೆ ||
 ಮೇಳವಿದಾಯ್ತೆನುತೂರ ಮುಂದಣ ಹೇ- ರಾಲದ ಮರನ ನೋಡಿದನು ||೧೦೧||

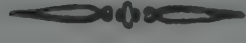
ವೀಣೆಯೊಳ್ಲಿರ ತಲೆದೂಗಿಸಿಯವ | ಜಾಣೆಯನೊಯ್ದ ಮೇಲೆಮಗೆ ||
 ಊಣೆಯವಿಲ್ಲೆಂಬ ನೀತಿವಾತುಗಳಿಂದ | ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲರು ತೆರಳಿದರು ||೧೦೩||
 ಭೂತಳ ಪೊಗಳ್ವಿನ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳಂ-| ದಾ ತಳೋದರಿಯ ವಿಕ್ರಮಗೆ ||
 ಪ್ರೀತಿ ಕೈಮಿಗೆ ಕೈಧಾರೆಯನರೆದ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಪ್ಥಚಂದ್ರಮನು ||೧೦೪||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧ ವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಜಿನವದನ
 ಕುಲಶೈಲೋಚ್ಚಯೋದ್ಭೂತಪ್ರವಚನ ಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜ
 ತ್ವಂಜಾಯಮಾನಾನೂನವುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜನ
 ಸ್ತುತ್ಯಸತ್ಕೂಜಿತಸ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಹಂಸೆ ಜಾಹುಬಲಿ
 ವಿರಚಿತಮಸ್ಪು ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊ
 ಳಿದುವೆ ಸ್ವಯಂವರವರ್ಣನಂನಾಮು
 || ತೈ ತೀ ಯಾ ಶ್ವಾ ಸಂ ||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೩. ವೇತಾಳಮರ್ದನಸಂಧಿ

ಪೇಳುವೆ ಫಣಿಸುತ ಗುಹೆಗಳ ಪೊಕ್ಕು ವೇ-| ತಾಳನ ಗೆಲಿದ ಸತ್ಕಥೆಯ ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ನಂದನೃಪನ ನಂದನೆಯೊಳು ಫಣಿರಾಜ-| ನಂದನ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು ||
 ಬಂದನು ವನಮೂಲಿಕೆಯ ಪೇರ್ಗಳ ಬಲು | ಸಂದಣಿ ವರಸೋರ್ವ ವಣಿಜ ||೧||
 ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆಯೈ ವನವಸ್ತುಗಳನು ಮ-| ತ್ತಲ್ಲೇನು ಜೋಡ್ಯಗಳುಂಟು ||
 ನೊಲ್ಲಿ ಸೆವೊಡನೆಂದು ಫಣಿಸುತ ಬಿಸಗೊಳೆ | ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದನಾ ವಣಿಜ ||೨||
 ನಾನಾಜೋಡ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತಾಯ್ವನೆ | ತಾನಾಗಿ ರಮ್ಯಕವೆಂಬ ||
 ಕಾನನವಿಪ್ಪುದೀ ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆಗಳ | ನಾನೆಯ್ತಿ ತಂದೆನಲ್ಲಿಂದ ||೩||
 ಸಲೆ ನೊಬಗಾಂತಿದೆ ಯಾ ಎಸಿನದೊಳು ಭೂ-| ತಿಲಕವೆಸರ ಜಿನಗೇಹ ||
 ಒಳಪೊಗಲರಿದು ವಜ್ರದ ಪಡಿ ತೆರೆಯುವು | ಕಳಿಗಳರಸ ಕೇಳಲ್ಲಿ ||೪||
 ಪೊರವಾಗಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ತನ್ನಯ ಸತಿ | ಸೆರೆಹೋದಳವಳ ಬಂಧನವ ||
 ಪರಿಪಡಿವುದು ನೆರೆ ವೀರರೆಂದೆನಿಪೊಂದು | ಮೊರೆಯಾಗುತಿದೆಯೆಂದನವನು ||೫||
 ಪರದನಿಂತಾಡಿದ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಾಶ್ಮೀರ-| ಪುರಿಯಿಂದ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪಯಣಗತಿಯೊಳ್ಳಿದಿ ಕಂಡ ಭೀ-| ಕರದೋರ್ಪ ರಮ್ಯಕವನವ ||೬||
 ಗಗನ ಕಾಲೂರಿತೊ ಕಾಡಗಿಚ್ಚಿನ ಕಾ-| ಬೊಗಿಯ ಪುಂಜವೊ ಕಾರುಗುಲೊ ||
 ಮಿಗೆ ಯೊಡ್ಡುಗೊಂಡು ಬೇರೂರಿತೊ ತಾನೆಂಬ | ಬಗೆದೋರಿತಾ ಪರ್ಗಾಡು ||
 ಹೊರಳಿಗೊಂಡೇಳುವ ಶಾಲ್ಮಲಿಫಲತೂಳ | ಕರಮೊಪ್ಪೆ ಬಿಟ್ಟುಗಿಲಂತೆ ||
 ಮರುತವಶದಿ ಘೂರ್ಣಿಸುತ ವಾರಾಶಿಯೆಂ-| ಬಿರವುಗಾಣಿಸಿತಾ ವಿಪಿನ ||೭||
 ದರಿಯು ದಿಂಟಿಯು ಕುರುಗಾಡ ಹಕ್ಕುಲುಗಾಡ | ಮರಗಾಡ ಬಲ್ಮೆಳಿಗಾಡ ||
 ತ್ವರಿತದೊಳೋರ್ವನೆ ಕುಳಿತೆಯ್ತಿ ಪೊಕ್ಕನಂ-| ದಿರದೆ ಬಿಮ್ಮೆಂಬ ಕಾನನವ ||೮||
 ಬಗೆದೆಯ್ದುಬಹುದು ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಲ್ಪೆಟ್ಟವ | ಪೊಗಬಹುದೆಮುನೆಯ ಮಡುವ ||
 ಸಿಗಿದೆಯ್ದುಬಹುದು ರಾಹುವ ಪೇರೊಡಲನು | ಪೊಗಲರಿದಾ ವಿಪಿನವನು ||೧೦||
 ಬಿತ್ತ ಬಿದಿರು ಸೀಗೆಗದುಗುಬೊಬ್ಬಲಿಯಾದಿ | ಮೊತ್ತದ ಮುಳ್ಳುಬೀಜವನು ||
 ಪತ್ತಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ವಲ್ಲಿಗಳಿಂ ಬನ | ಗತ್ಕಲೆಯಗುವುಗಾಣಿಸಿತು ||೧೧||

ಅಡವಿಯ ಕತ್ತಲೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ | ಹಿಡಿದು ನುಣ್ಣನೆ ನುಂಗಲೆಂದು ||
 ತಡೆಯದೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತೆನಲು ತವಾಲದ | ಮಡಲ್ಮ ಬಲ್ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೨||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕಾಯಿಗಳಿಂ ಜಡೆಕಕ್ಕೆಯ | ಮರಗಳು ತಾಪಸರುಗಳ ||
 ನೆರವಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿ ತೊಂದರಚೆಲ್ಪುವುನೊಂದು | ಧರಿಸಿ ಯಾ ಪೇರಡವಿಯೊಳು ||
 ಅನುದಿನ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಬಂದ ತಾರೆಯಂ-| ತನುವೆತ್ತ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ||
 ವನದೇವಿಗಿತ್ತಿದ ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರವೆಂ-| ದೆನೆ ಸೆಲ್ಲಿ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೪||
 ತೊಡರಿದ ಘಣಿಗಳ ಪೆಡೆವಣಿ ಬೆಳಗಿಸಿಂ | ಕಡುಚೆಲ್ವ ದೀಪಮಾಲೆಗಳ ||
 ಬೆಡಗ ಬೀರುತ ಚಂದನಭೂಜವೆಸೆದುವು | ಕೆಡಿಸುತ ಬಸದ ಕತ್ತಲೆಯ ||೧೫||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ವನವಿದು ಘಣಿಗಳ ಸೆಲೆವೀಡು | ಹರಿದಾಟ ಮರುತಗಿಲ್ಲೆಂದು ||
 ಸ್ಥಿರನಿಂದ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲೆನೆ ಮರಗೊನೆಯೊಳು | ಕರಮೆಸೆದುವು ಜೀನ ಹುಟ್ಟು ||೧೬||
 ಕರಿ ಹರಿ ಯಜಗರ ಕ್ರೋಡ ಫೇರವ ಬಡ್ಗಿ | ಹರಿಣ ಕಡವು ಕಾಡೊಣ ||
 ಶರಫ ಶಾರ್ದೂಲ ಭಲ್ಲೂಕ ಭೇರುಂಡಗ-| ಳಿರಲೊಪ್ಪಿತಾ ಪೆರ್ಗಾಡು ||೧೭||
 ಕಾಳಿಂದಿಯ ಕಮ್ಮಡುವಿಸಂತೊಪ್ಪುವ | ಕಾಳಗತ್ತಲೆ ಬಸದೊಳಗೆ ||
 ಪೇಳಲೇನವ ನಡೆದನು ನಾನಾಮೃಗ-| ಜಾಲದ ಕಣ್ಣೆಳಗೊಳು ||೧೮||
 ಹುಲಿವಾಲದ ತಲೆಸುತ್ತ ಮೂಡಿದ ಮುತ್ತ-| ದಲರು ಕಟ್ಟಿದ ಕಿರುಸುರಗಿ ||
 ಕಳೆದ ಬಿಲ್ಲಂಬು ಹಾಸಿನ ಕುನ್ನಿವೆರಸೋರ್ವ | ಜೆಲುವ ಶಬರ ನಡೆತಂದ ||೧೯||
 ತಳಿರುಡೆ ಗುಂಜಿಯಾಭರಣ ಕೇದಗೆಯ ಬಿ-| ಳ್ನಳಿಯೋಲೆ ಮುಡಿದ ಬಂಧೂಕ ||
 ಅಳವಡೆ ಬಂದಳಂದೋರ್ವ ಶಬರಿ ಕಾನ-| ನಲಗಿಸಲವನ ಬಿಂಬಳಿಯ ||೨೦||
 ಇಂದುಕಾಂತದ ಬಟ್ಟಶಿಲೆಯೊಳು ಮರಿವೆರ-| ಸೊಂದು ಪೆಣ್ಣುಲೆ ತಾನಿರಲು ||
 ಇಂದುಮಂಡಲದ ಹುಲ್ಲೆಯ ರಾಹು ಕಾಣ್ಣೊಂ-| ದಂದದಿ ಕಂಡನಾ ಶಬರ ||೨೧||
 ಕರಸನ್ನೆಯೊಳು ನಿಲಿಸುತ ನಿಜಶಬರಿಯ | ಸರಿಸಗೊಳಿಸಿ ಜಾಣನನು ||
 ತಿರುವಿಗೆ ತರೆ ಕಂಪನಾರೈದು ವೊಗವೆತ್ತಿ | ಮರುತನಂತೆದ್ದುದಾ ಹುಲ್ಲೆ ||೨೨||
 ಹುಲ್ಲೆ ಹೋಗಲು ಮರಿ ಹೋಗಲಾರದೆ ಬಿಚ್ಚಿ | ಕೊಲ್ಲಿ ನೋಟದಿ ನೋಡೆ ತನ್ನ ||
 ನಲ್ಲಳ ನೋಟವದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯೆಸ-| ಲೊಲ್ಲದೆ ಶಬರನಾಯಕನು ||೨೩||
 ಕುಂಭಕುಚದ ಹೆಣ್ಣೆ ನೋಡೆನುತೆಸೆ ಕರಿ-| ಕುಂಭಕೆ ಪಾಯ್ ಕೇಸರಿಯ ||
 ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಮುಂಡ ಬಿದುರ್ದು ಶಿರ ಕರಿ-| ಕುಂಭದ ಮೇಲಿದುರ್ದದಾಗ ||೨೪||

ಕೇಸರಿಶಿರ ನಿಜಶಿರದ ಮೇಲಿರೆ ಗಜ-| ಕೇಸರಿಯಂತಾ ಗಜವು ||

ಓಸರಿಸದೆ ನಡೆತರೆ ನಿಡುಸರಳೊಳ-| ತ್ಯಾಸುರದಿಂದೆಷ್ಟ ನವನು ||೨೫||

ಸರಳು ನೊಸಲು ತಾಗಲೊಡನಾನೆ ಬಿನ್ನಾಗೆ | ಭರದಿ ಕೋಲಂಗಿದು ಪಚ್ಚಳದಿ ||

ಮರಳಿ ತನ್ನನೆ ತಾಗಿ ಶಬರನಾಯಕ ಬಿದ್ದು | ಕರಿಯಿಂದ ಮೊದಲೆ ಭೂತಳಕೆ ||೨೬||

ಕೊಂದವರಿಗೆ ಕೊಲೆ ತಪ್ಪದೆಂಬುದು ನಿಜ-| ವೆಂದು ಭಾವಿಸುತಲಾ ಕುವರ ||

ಮುಂದೆ ತಾನೆಯ್ವಿ ಕಂಡನು ಬೀಂಟಿಗಾರರ | ಸಂದಣಿ ಮೆರೆವ ತಪ್ಪಲೊಳು ||೨೭||

ಉಡೆಯೊಳು ತಲೆಯೊಳು ಜಿಗಿದ ಸೊಪ್ಪಳವಡೆ | ವಿಡಿದು ಹದನ ಜಿಲ್ಲು ಕೋಲ ||

ಕಡಿದ ಕುಮ್ಮರಿ ತಳಿರೇರಿತೆಂಬನ ಬೇಡ-| ವಡೆಯಿದ್ದುದಲ್ಲಿ ಬೀಂಟಿಯೊಳು ||೨೮||

ತಿರುವಿನೊಳಂಬ ತೊಡಚಿಯೋರೆವೈಯಾಗಿ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮೃಗವೀಧಿಯರಿದು ||

ಮರುತಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪಿ ಶಬರರಿದ್ದರು ಸುತ್ತ-| ವರದ ಪೇರ್ಬಲೆಗಳೇಳೆ ಯಲಿ ||

ಪುಲಿಯೊಂದು ಲಗ್ಗೆಯ ಜಿಂಡಿಗೆ ಪಾಯ್ವಂತೆ | ಮೊಳೆಯೊಕ್ಕು ಸೋಪ ಲುಬ್ಧಕನ ||

ತಲೆಯು ಕೊಂಡೇಳೆ ಮತ್ತೋರ್ವನೆಷ್ಟನು ಜೀಳೆ | ತಲೆಯೆರಡೆಳೆಗೊಂದಾಗಿ ||೨೯||

ವ್ಯಸನದುದ್ರೇಕದಿ ಚಂದ್ರಜಿಂಬದ ಹುಲ್ಲೆ | ವಸುಧೆಗೆಯ್ದುದು ದೆಂಬೊಂದು ||

ಎಸಕದಿ ಪೆಣ್ಣುಲ್ಲೆಯೊಡನೊಂದು ಹರಿಣ ಕ-| ಳ್ಗೆ ಸದಿದುರ್ದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೩೦||

ಶಶಿಕಿರಣವ ಪೋಲ್ವ ಸರಳ ಪದೆಗೆ ಹೂಡಿ | ಮಿಸುಪ ನೂತನಚಾಪವನು ||

ಒಸೆದು ಕರ್ಣಾಂಬರ ತೆಗೆದು ನಿಂದನು ಬೇಡ | ಶಶಿಯು ಕಳಂಕನೇಳಿಸುತ ||೩೧||

ಸರಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೇದಿನಿಂದ ಪುಳಿಂದನ | ಶರದ ಸಂಧಾನವ ಕಂಡು ||

ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಪತಿಗೆಂದು ಮುನ್ನವೆ ತನ್ನ | ಪರಣವ ಬಟ್ಟುದಾ ಹರಿಣಿ ||೩೨||

ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಬೇಡರಿಗಳ್ಳಿ ಬೆನ್ನ ತೊಂದು | ತಲೆಯು ತಾ ಪಡೆದಿದುರ್ದೇನಿಸಿ ||

ತಲೆಮೆಟ್ಟಿ ಮರಿಯಿರೆ ಗರ್ಭಭಾವದಿ ಹುಲ್ಲೆ | ಮುಲುಕುತಿದುರ್ದದು ಬೇನೆ ಮಸಗಿ ||

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಬೇನೆಯಿಂ ಸರಳುವ ಪುಲ್ಲೆಯು | ಕರುಣದಿ ಕಂಡೋರ್ವ ಶಬರ ||

ವರಬಿಲ್ಲ ಬೇವಡೆದನು ಸೊಲಗಿತ್ತಿಯೊಂ-| ದಿರವಾದುದಾ ಬಿಲ್ಲ ನಿನದ ||೩೩||

ಕಡುಚೆಲ್ವ ಶಬರನೊಂದೆಡೆ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದಿರ-| ಲೊಡನಿರ್ದಳವನ ಪುಳಿಂದಿ ||

ತೊಡೆಗಳ ಕಾಂತಿ ಪಲ್ಲ ನಿಸಿತೆಂಬಿನ ಪೀಲಿ-| ಯುಡಿಗೆ ರಾಜಿಸುತಿದುರ್ದದವಳ ||೩೪||

ಬಿಂಕದ ಮೊಲೆ ಬಿಗುಪೇರಿದ ಮೊಲೆಕಟ್ಟು | ಕೊಂಕಿದಸಿಯ ಪುರ್ಬುಗಳು ||

ಶಂಖದ ಮಣಿಸರಮೆರೆಯಲಿರ್ದಳು ವಿನಾ-| ನಾಂಕನ ಮರಿಯಾನೆಯಂತೆ ||೩೫||

ಎಳೆಹುಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತಪಸಕ್ಕೆ ತನುವೊಡ್ಡಿ | ಪೊಳೆವ ಪಾಸರೆಯ ಮೇಲರಲು ||
 ತಳುವದಾ ಶಬರಸೆಜ್ಜೆನು ಯೋಗಿಯ ಕಾಮ-| ನಲರಂಜಿಸಿದೆಸುವಂತೆ ||೩೮||
 ಪೊಳೆವ ಕೂರಂಬಿಬ್ಬಿ ತಾಗ ನಾಂಟಲು ಮೆಲ್ಲ | ನಿಳಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಚಿತ್ರವವನ ||
 ಲಲನೆಯ ಬಂದೋರ್ವ ಶಬರಿಯಪ್ಪಿದಳೆ | ಕಲೆವಂತೆ ಲೇಸು ಲೇಸೆನುತ ||೩೯||
 ಕಾಡ ಬೀವಾದಿಯ ಹತಿಸುವ ಬೇಡರ | ಕಾಡಗಿಕ್ಕುವೆನೆಂಬಂತೆ ||
 ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನೆದ್ದುದು | ಕಾಡೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿದೋರೆ ||೪೦||
 ಹದಗೆಯ್ದ ದಾಡೆಯಿಂ ತೃಣಗಳ ತುಂಡಿಸು-| ತಿದಿರ ಮರನ ಪೊಳ್ಳೆ ತಿವಿದು ||
 ಬದಗಿದ ಕುಕ್ಕುರಂಗಳ ಜಿಲ್ಲೆ ಸುತಿದುರ್-| ದೆವೆಯೊಡೆವಂತೆ ಬೇಂಟೆಗರ ||೪೧||
 ಉಕ್ಕಿನ ಬಿಟ್ಟದೊಳೆಳೆವೆರೆ ಮೂಡಿದ | ಲೆಕ್ಕದಿ ಪೊಳೆಯೆ ದಾಡೆಗಳು ||
 ಪೊಕ್ಕೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡುತ್ತ ಬಿಲ್ಲೆ ಸಿಂದಾಳ್ಗಳ-| ನೆಕ್ಕಲ ಮೊರಮೊಂಟುದಾಗ ||೪೨||
 ಆನೆಯ ಕೇಸಂಗಳು ಬಿಂಕೊಳುವಂ-| ತಾನದೊದಗೆ ಶುನಕಗಳು ||
 ತಾನವ ಸೀಳ್ವೀಡಾಡುತ್ತ ನಡೆದುದಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬೆ ಪಂದಿಯುಗ್ಗುವ ||೪೩||
 ಅನಿತರೊಳಗೆ ಕೂಕೂಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಧ್ವನಿದೋರೆ ಶಬರನಿಕಾಯ ||
 ಅಸಿಲವೇಗದೊಳೊದಗಿತು ಕಾಗೆಯ ಹಿಂಡು | ಮನುಜರೂಪವ ತಾಳ್ವದೆನಿಸಿ ||
 ಫಡ ಲಂಡಿ ತಿರುಗೆಂಬ ನುಡಿಯ ಸಘಾಟದಿ | ತಡೆದು ಕ್ರೋಡನ ಸುತ್ತುಗೊಂಡು||
 ಕಡುಗಲಿ ಶಬರರಾದೆಜ್ಜಿರದೆ ಹೊಂ-| ಗಿಡಿ ಹಾರಿ ಕಾರ್ಜೊಗೆ ಮಸಗೆ ||೪೪||
 ಬರೆಗಲ್ಲಿ ನಂತಿದ್ಧ ಪಂದಿಯ ಮೈಯೊಳು | ಸರಳದೇಕೆ ನಾಂಟುವುವು ||
 ಸರಳೆಂಬಿನ ಮೈಗೂದಲ ಕೆದರುತ | ಸರಳಿಸಿ ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ್ತ ||೪೫||
 ಸಿಗಿದು ಕೆಲಂಬರ ಜಗಿದು ಕೆಲಂಬರ | ಸಿಗಿದು ಕೆಲಂಬರ ಕರುಳ ||
 ಉಗಿಬಗಿಮಾಡಿ ಕೆಲಂಬರನೀಪರಿ | ಬಗೆಗೆಡಿಸಿತು ಬೇಂಟೆಗರ ||೪೬||
 ಎತ್ತನೆಂ ಬಂದುದೊ ಸೂಕರನಾಕಾರ-| ವೆತ್ತು ಕಾಲನ ಕೋಣನೆನುತ ||
 ಮೊತ್ತದ ಶಬರಿಯರಿದ್ದರು ಮಿಡಿವ್ರತ | ಮುತ್ತಿನಂತೊಗುವ ಕಂಬನಿಯ ||೪೭||
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿಹುಲ್ಲೆಯಸೆಜ್ಜೆ ಶಬರನ | ಮಡದಿ ಮುನ್ನಾನೆಯೆಜ್ಜೆವನ ||
 ಬಡಹುಟ್ಟಿದವಳೆದಿಟ್ಟೆಯೈತಂದಳು | ಮಿಡಿವ್ರತ ಜಿಲ್ಲು ಕೋಲುಗಳ ||೪೮||
 ಮಡಿದಾಳೆಳೊತ್ತುಮಿಡಿದು ಕೈಕಾಲ್ಗಳ | ಮಿಡುಕದೆ ಶಬಕಣೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಕೆಡೆದಿದ್ಧರರೆಬರು ಪಂದಿಯಿದುರ್ದು ನಟ್ಟ-| ನಡುವೆ ನೆತ್ತರ ಜೊಂಡಿನೊಳು||೪೯||

ಬಿಗಿದ ಜಿಲ್ಲೆನು ನೀನಿ ಜೀಗೆಯ್ಯಳಾ ರವ | ಪೊಗಲು ತನ್ನಯ ಕರ್ಣವನು ||
 ತೆಗೆದಿಡುತ್ತಡ್ಡಜಿಡ್ಡದ ಬಲ್ಲೆಣಗಳ | ದಿಗುಲನೆಯ್ಯಂದುದಾ ಪಂದಿ ||೫೧||
 ಪೀಲಿಯುಡುಗೆ ಮಿಗೆ ಪಸರಿಸೆ ಕಿಂಗು- | ಗೋಲ ತೆಗೆದು ಕಿವಿವರೆಗಾ ||
 ನೀಲಕುಂತಳೆ ನಡೆತಂದೆಚ್ಚಳು ತನ್ನ | ಮೇಲೆಯ್ಯಪ್ಪ ಸೂಕರನ ||೫೨||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಕೂರ್ಗಣೆ ನೂಸಲ ಮಧ್ಯವ ತಾಗ | ತಟ್ಟುಚ್ಚ ಪೋಗೆ ಪಚ್ಚಳದಿ ||
 ಥಟ್ಟನೂದಗೆ ಪಂದಿ ಕೂಳಿದಾಗ ಬಲ್ಲಿಂದ | ದಿಟ್ಟಿ ತಿವಿದು ಕೆಡಹಿದಳು ||೫೩||
 ಅಂದು ಮಹಿಷಾಸುರನನು ದುರ್ಗ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ | ಸಿಂದವೊಲಾ ಚೆಲ್ಲ ಶಬರಿ ||
 ಪಂದಿ ಮಗುಳ್ಳೆಳೆ ಪೆಡತಲೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ | ಸಿಂದಳದೇನು ಸಾಹಸಿಯೊ ||೫೪||
 ತಲೆದೂಗುತ್ತಿಂತಪ್ಪ ತೆರನ ನೋಡುತ್ತ ನೃಪ- | ತಿಲಕನಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆ ||
 ಪುಲುವಟ್ಟಿಗನತಿದೂರದೊಳು ತಪಾಲದ | ಮೆಳೆಯೊನು ತಳೆರ ಹಾಸಿನಲಿ ||೫೫||
 ಎಣ್ಣೆಗಂಟಿನ ಮುಡಿ ಬಿನ್ನ ನಲೆವತ್ತಿರ- | ಲೆಣ್ಣೆಗೆಂಪಿನ ಮೈಯ್ಯ ಶಬರಿ ||
 ನುಣ್ಣನೆ ಕೆಡೆದಿದ್ ಶಬರನೊಳಿದಳು | ಸಣ್ಣನಾಮದ ಜಿಂಕ ಸಡಿಲೆ ||೫೬||
 ಕುಕ್ಕುರಂಗಳ ಚೆಲ್ಲ ಮರ್ಕಟಂಗಳ ಬ- | ಲ್ಲೆಕ್ಕೆ ಗಜಂಗಳ ನಲೈ ||
 ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಲವಲವಿಕೆ ಗುಬ್ಬಿಯ ತೀವ್ರ | ಮಿಕ್ಕಿದುರ್ದಂದವರಲ್ಲಿ ||೫೭||
 ಉರಗನ ಲಂಪು ಪಾರವದ ಕೂಜನ ಬಲು | ಗರುಡಿಕಾರರ ಕೈಚಳಕ ||
 ಶರಭನ ಹೂಂಕೃತ ಹಂದೆಯ ದೈನ್ಯ ತಾ- | ನಿರುತಿರ್ದಂದವರಲ್ಲಿ ||೫೮||
 ಗಿಳಿಗಳ ಚುಂಬನ ಲತೆಗಳ ಮುರಿಸಾಸ | ಕಳಹಂಸೆಗಳ ಸೀತ್ಪಾರ ||
 ಕಲೆಯ ನೆಲೆಯನರಿತೊದಗುವ ಸವಿಗೂಟ | ಸಲೆ ಸಂದುದಂದವರಲ್ಲಿ ||೫೯||
 ಮಂದೈಸಿದ ತಾಳವನದ ಮಧ್ಯದೊಳತ್ತ- | ಲೊಂದೆಸೆ ಸಸಿಗಲ್ಲ ಮೇಲೆ ||
 ಚಂದದ ಶಬರಿಯರಿದ್ದರು ಮಧ್ಯಪಾಸ- | ಹೊಂದುವಿಕಾಸವೆಳ್ಳೆಯಲಿ ||೬೦||
 ಕಿನ್ನರಿಸೊರೆಯಂತೆ ಮಿಂಚುಳ್ಳ ಮೊಲೆಗಳ | ಚೆನ್ನ ಶಬರಿಯೊಲಪಿಸೊಳು ||
 ಕಿನ್ನರಿವಿಡಿದು ಪಾಡಿದಳು ತನ್ನಯ ಸ್ವರ | ಕಿನ್ನರಿಯನು ಪೊಕ್ಕು ನುಡಿಯೆ ||೬೧||
 ವರಮಣಿಹಾರವ ಹುಲ್ಲೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ | ವಿರಚಿಸಿ ಮುಂಕಿಸಿ ಕಳೆದು ||
 ಮರಳಿಯಾಲಾಪದಿ ಬರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಕಂಠ- | ಸರವ ತೆಕ್ಕೊಂಡಳಂದಲ್ಲಿ ||೬೨||
 ಉಡೆದಳಿರುದುರೆಬಲ್ಲೊಲಿದಗದಗಿಸೆ ಸೋ- | ಮುಡಿಯಲರೊಗೆ ಸುರೆಯುಂಡು ||
 ಕಡುಚೆಲ್ಲ ಶಬರಿ ಸರ್ತಿಸುತಿದಳು ಕಾಮ | ಜಡಿಯೆ ಬಳ್ಳುವ ಖಡ್ಗದಂತೆ ||೬೩||

ಎಳೆನೀಲದ ಬೊಂಬೆಯ ಗೆಲ್ವ ರೂಪಿನ | ನೋಲೆಭಾರದ ಬಾಲಶಬರಿ ||
 ಮೊಳೆವ ಪೀಲಿಯನುಟ್ಟು ಸರ್ತಿಸುತಿರ್ದಳು | ಸಲಿವಂತೆ ಮುಂಗಾರ ನವಿಲು ||೬೪||
 ಕೋಲ ತಿದ್ದುವ ಗರಿಗಟ್ಟುವ ಹಿಳುಕಿಗೆ | ಹಾಲ ನೋಡುವ ಜಿಲ್ಲನೊರೆವ ||
 ಜಾಲವ ನೆಯ್ಯ ಶಬರರಿಂದಲಿ ಯವ-| ರಾಲಯನೆಸೆದುದಂದಲ್ಲಿ ||೬೫||
 ನರವೆತ್ತು ಚರ್ಮವ ಸುಲಿ ಬಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸ | ಹಿರಿ ತೊಳೆ ಕಡಿ ಕತ್ತರಿಸು ||
 ಹುರಿ ಕಾಸು ತಾಳಿಸು ಬಾಡಿಸೆಬೀ ಧ್ವನಿ | ಕರಮೊಪ್ಪಿತಾ ಸಕ್ಕಣದೊಳು ||೬೬||
 ತಳಿರುಡೆ ಕಂಕಣ ಮಣಿಸರ ಪುಲಿಯುಗು-| ರಳವಡೆ ಶಬರಶಿಶುಗಳು ||
 ಎಳೆಗುನ್ನಿ ಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದವು | ಹಿಳಿದು ನೆಕ್ಕುತ ಜೀನ ಹುಟ್ಟು ||೬೭||
 ಕರಿ ಹರಿ ಹರಿಣಂಗಳು ತಮ್ಮಯ ನಡೆ | ವರನಡು ಕಣ್ಣಳ ಚೆಲ್ವ ||
 ಹರಣದಾಸೆಗೆ ಲಂಚಗೊಟ್ಟವೆಂದೆಂಬಿನ | ಕರಮೊಪ್ಪಿತಾ ಶಬರಿಯರು ||೬೮||
 ಮಲಯಜದೊರಲೊಳು ಗಜದಂತದೊನಕೆಯಿಂ | ತಳಿಸುತ ವೇಣುತಂಡುಲವ ||
 ಸಲೆ ಸಂದು ಪಾಡುವ ವನಕೆಪಾಡುಗಳಿಗೆ | ಜೆಲುವರರನ ಮೆಚ್ಚು ತೆಯ್ನೆ ||೬೯||
 ಚಂದಿರದೇವರು ಬಂದರೆನುತ ಸಲ-| ಮಂದ ಶಬರಕಾಂತೆಯರು ||
 ನಿಂದು ಸಿಟ್ಟಿ ಸುತಿರೆ ಮುಂದೆಯ್ವಿಯಾ ನೃಪ-| ನಂದನ ಪೂಕ್ಕ ಪರ್ಗಾನ ||೭೦||
 ವರಪುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರತ್ನ ಕಿರೀಟಮೆಂ-| ಜಿರವಾಂತು ಮಣಿಮಯಬಸದಿ ||
 ಕರಮೊಪ್ಪಿತಾ ವಿಸಿನದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಕಾಂತಿ-| ಭರಿತದಿ ಬೆಳಗುತ ವನವ ||೭೧||
 ಸುರರು ಸೂಸುವ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಜಿರಿಮುಗುಳುಗಳೊಡಗೂಡಿ ||
 ಸುರಿದುವು ಶಿಖರದೊಳೆಲರುಗಳಿಂದಲಿ | ಜರಿದು ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತುಗಳು ||೭೨||
 ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಕಣ್ಣಳ | ಬೆಳಗು ಮಂಡಳಿಸಿತೆಂಬಂತೆ ||
 ಪಳುಕಿನ ಪ್ರಾಕಾರವೆಸೆದಿದ್ದುದಾ ಜಿನ-| ನಿಳಯದ ಮೂವಳಸಿನೊಳು ||೭೩||
 ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ಶಿಖರಂಗಳೊಳಾಲ್ಗೊಂಡು | ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ||
 ಚಂದ್ರನೊಳ್ಳೆಣಸುತಿಪ್ಪವು ತಮ್ಮಯ ಮುಖ-| ಚಂದ್ರನ ಸಾಲ ಶೋಭೆಯೊಳು ||
 ಸುರಚಾಪ ತನ್ನಯ ಡೊಂಕನುಳಿದು ನೀ-| ಳ್ಳರುಹನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ||
 ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ನಿಂದುದೆಂಬಿನ ರಾಜಿಪುದಲ್ಲಿ | ವರಮಣಿಮಾನಸ್ತಂಭ ||೭೪||
 ನೆಲವೆಣ್ಣಾ ದೇಗುಲದ ಶೋಭಾಲಕ್ಷ್ಮಿ-| ಗೊಲಿದು ಪಿಡಿದ ಶುಕ್ತಿಜದ ||
 ತೊಳಪ ದರ್ಪಣವೊ ತಾನೆನೆ ತೀವಿ ತುಳುಕುವ | ತಿಳಿಗೊಳ ರಾಜಿಪುದಲ್ಲಿ ||೭೫||

ಇಂತಪ್ಪ ಜಿನನಿಳಯದ ಜೆಲ್ವ ಕಾಣುತ | ಸಂತಸವೆಯ್ವಿ ತನ್ನಂತೆ ||
 ನೋಂತವರಾರು ಲೋಕದೊಳೊಂದು ನಲಿವುತ | ಕಂತುಸನ್ನಿಧ ಕೊಳಪೊಕ್ಕು ||
 ಕೆಲನೂಂಕಿ ತಾವರೆರಜವ ಕಾಲ್ಮೊಗವನು | ತೊಳೆದಾಯ್ದುಂಬುಜದಲರ ||
 ಬಲವಂದು ಬಸದಿಯ ದ್ವಾರದೇಶದಿ ನಿಂದು | ಕಲಿಲಹರಸೆ ಜಯವೆನಲು ||೨೮||
 ಕುಲಿತದ ಪಡಿಯೆಂಬ ಜಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ್ಲಳ | ತಳುವದವನ ಪುಣ್ಯಮರುತ ||
 ತೊಲಗಿಸಿದುದು ಜಿನಭಾಸು ಮೈದೋರಿದ | ತುಳುಕುತ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯನು ||೨೯||
 ಕನ್ನಡಿವೋರಣದಿಂದ ಪುಲ್ಲಿಗಳಿಂದ | ರನ್ನದ ಸೊಡರುಗಳಿಂದ ||
 ಸನ್ನತಪುಸ್ಸವಾಲೆಗಳಿಂದ ಜಿನಗೇಹ | ತಾಂ ನರೆ ತಲೆದೂಗಿಸಿದುದು ||೩೦||
 ದೇವದುಂದುಭಿ ವೊಳಗಿದುದಾಗಸದಿಂದ | ಪೂವಿನ ಮಳೆ ಸೂಸಿದುದು ||
 ದೇವದೇವನ ಭವನವ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಗುತ | ತೀವಿದಾನಂದದೇಳೈಯಲಿ ||೩೧||
 ಶಶಿರವಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶಸೆಂಬರು ಸ್ವಾಮಿ | ಪುಸಿಗುಮೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣುತವೆ ||
 ಹಸನಾದುವೆನ್ನಯ ನೇತ್ರೋತ್ಪಲ ಸಂ- | ತಸವನಾಂತುದು ಹೃತ್ಕಮಲ ||೩೨||
 ಅಂತರಂಗದೊಳೊಂದು ಮಾತಿನೊಳೊಂದಲ್ಲ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯೊಂದು ನೀನು ||
 ಚಿಂತಿಪುದಲ್ಲ ನಾ ಹಲವ ನನ್ನನುವ ನಿ- | ನ್ನಂತೆ ಮಾಡಭವ ನೀನೆನುತ ||೩೩||
 ಅಂಬುಜದಲರ್ಗಳ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭರದಿ ಪಾ- | ದಾಂಬುಜಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು ||
 ಅಂಬುಧಿಗಂಬುದನೆರಗುವಂದದಿ ಕರು- | ಣಾಂಬುಧಿಗವನೆರಗಿದನು ||೩೪||
 ಪಿರಿದಾಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಪೊರೆ ಯದನೆತ್ತುವೊ- | ಡರಿದಾಗಿ ಪೊದಕುಳಿಗೊಳ್ವ ||
 ಪರಿಯೊಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಯೆದ್ದು | ಕರಗಳ ನೊಸಲಿಗೆ ತಂದು ||
 ನೋಡಿ ದಣಿಯ ರೂಪಾತಿಶಯವ ಕೊಂ- | ಪಾಡಿ ದಣಿಯ ಗುಣಗಣವ ||
 ಪಾಡಿ ದಣಿಯ ಜಿನಸಂಕವಾಲೆಯ ಭಯ- | ಗೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳವನು ||೩೫||
 ಕಂಗಳು ಕಾಲು ಬಳಲದಿವೆ ನಿನ್ನ ದಿ- | ವ್ಯಾಂಗದೊಳಗೆ ಹರಿದಾಡಿ ||
 ಮಂಗಳಮಹಿಮನೆ ಸಲಹೆನ್ನ ನೆನುತ ಮ- | ನಂಗೊಳೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜಿನನ ||೩೬||
 ಶ್ರೀಮತು ಜಯಸ್ಮ ಪನಾತ್ಮಜ ಘನಿಸುತ | ಸೋಮವಂಶಾಪ್ಪಿ ಚಂದ್ರಮನು ||
 ಈ ಮಹಾ ಪಡಿಗಳ ತೆರೆಸಿದನೆನುತ ನಿ- | ಸ್ಸೀಮ ಬರೆದ ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ||೩೭||
 ಪೊರವಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳಾ ಸಮಯದೊಳೋರ್ವ | ಮೊರೆಯಿಡಲವನೆಡೆಗೈದಿ ||
 ಮೊರೆಗೆ ಕಾರಣವಾವುದೈ ಪೇಳು ನಿನ್ನಯ | ತೆರನಾವುದೆನಲವ ನುಡಿದ ||೩೮||

ತಾನಿದು ರಮ್ಯಕವನವಿದರಧಿಪತಿ | ನಾನು ರಮ್ಯಕನೆಂಬ ಶಬರ ||
 ಮಾನಿನಿ ಯೆನಗೆ ರಮ್ಯಕಿಯೆಂಬ ಶಬರಿ ಕೇ-| ಳಾ ನೀರೆ ರೂಪಸಂಪನ್ನೆ ||೯೦||
 ಕಂಡು ಕಾಮಿನಿ ಭೀಮರಕ್ತ ಸನೆಂಬೋರ್ವ | ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕಾಲಗುಹೆಯೊಳು ||
 ದಂಡಧರನೊ ತಾನೆನಲಿದರ್ಪನನು-| ಗೊಂಡಿರಳವಳೆನ್ನ ನಗಲಿ ||೯೧||
 ಅರುದಿಂಗಳು ಮೊದಲೀ ತಾಣದೊಳು ಬಂದು | ಮರೆಯದೆ ಪುಯ್ಯಲಿಕ್ಕುವೆನು ||
 ಮೊರೆ ಕೇಳ್ವ ದಕ್ಷರ ಕಾಣೆ ನಾನೆನುತವ | ಕರೆದ ಪೇರ್ಮಳೆಯ ಕಂಬನಿಯ ||೯೨||
 ಅಸುರನಿಪ್ಪಡೆಯಾವುದು ತೋರು ರಮ್ಯಕ | ಬಿಸುಡು ಚಿಂತೆಯ ಬಾರೆನುತ ||
 ಮಸಕದೊಳವಗೂಡಿ ನಡೆದನು ರವಿರಶ್ಮಿ-| ಗಸದಳಮಸ್ಪಡವಿಯೊಳು ||೯೩||
 ಮಾತೇವುದಿಲ್ಲಿಂದತ್ತ ನಾನಡಿಯಿಡೆ | ಭೂತಳಪತಿಸುತ ನೋಡು ||
 ಆ ತೋರ್ಪುದದು ಕಾಲಗುಹೆಯೆಂದು ಭೀತಕಿ | ರಾತನಾಯಕ ತೋರಿದನು ||
 ಪೇಳಲೇನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ತಡೆದ ದ್ವಾರ-| ಪಾಲದಾನವರ ಮರ್ದಿಸುತ ||
 ಕಾಲನ ಪೇರೊಡಲೆನಲು ಭೀತರತೋರ್ಪ | ಕಾಲಗುಹೆಯ ಪೊಕ್ಕನವನು ||೯೪||
 ಎಲಗಳ ರಾಶಿ ಚರ್ಮದ ಮೆದೆ ಮಾಂಸದ | ಬಲುಗುಡ್ಡೆ ಕರುಳ್ಳಳ ಬಣಬೆ ||
 ಅಳವಿಗಳುಂಬವೆತ್ತಿರೆ ನೋಡುತ್ತಯ್ದಿದ | ಕಲಿಗಳರಸ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ||೯೫||
 ಧಟ್ಟನಾ ವಾರ್ತೆಯ ಭೀಮರಕ್ತ ಸ ಕೇಳಿ | ದಿಟ್ಟಿಗಳುಗುಳೆ ಕಂಡಗಳ ||
 ಕಟ್ಟುಗ್ರದೊಳು ಬಂದು ತಾರಾಲೋಕವ | ಮುಟ್ಟುವ ದೇಹದೇಳೈಯಲಿ ||೯೬||
 ಪಡೆದಂತೆ ಕಾರ ಮುಗಿಲು ದಾನವರೂಪ | ಸಿಡಿಲಂತೆ ಧ್ವನಿದೋರುತವನು ||
 ನಡೆತಂದನೆರಡೆಳೆ ಮಿಂಚುಗಳೆಂಬೊಂದು | ಬೆಡಗಾಗಿ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳು ||೯೭||
 ಆನೆಯ ಬರವಿಗಂಜುವುದುಂಟೆ ಕೇಸರಿ | ದಾನವ ಬರುವಾರ್ಥಟಿಗೆ ||
 ಆ ನಾಗಸುತ ಮೆಚ್ಚುತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದನಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬೆ ಪುಣ್ಯೋದಯವ ||೯೮||
 ಗರುಡೋದ್ಗಾರಮಣಿಯ ಕಂಡ ಘನಿಯೊಂ-| ದಿರವಾಂತು ಜಿಸುಟುಗ್ರವನು ||
 ಚರಣಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದ ಮಣಿಮಕುಟವ ಸ್ವಾಮಿ | ಬರವಿದೇನೆನುತ ದಾನವನು ||೧೦೦||
 ಬಿಡಿಸಬಂದೆನು ರಮ್ಯಕನೆಂಬ ಶಬರನ | ಮಡದಿಯ ಸೆರೆಯ ನೀನವಳ ||
 ತಡೆಯದೆ ಕಳುಹೆಂದು ಘನಿಸುತ ಪೇಳಲಾ | ನುಡಿಗಿ ಹಸಾದವೆಂದೆನುತ ||೧೦೧||
 ಬರಿಸಲವನು ನೀಲದ ಪುತ್ಥಳಿಯೆನೆ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ನಡೆತರಲವಳ ||
 ವರನಾಗನಂದನಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತವ | ಪರಮಸಂತಸದೇಳೈಯಲಿ ||೧೦೨||

ಕೊಟ್ಟನು ಕಾಮಿತವೀವ ಕರಂಡವ | ಕೊಟ್ಟನು ತುಪ್ಪಳವಾಸ ||
 ಕೊಟ್ಟನು ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯ ಮಿಗೆ ವೇಡ-| ಮಟ್ಟವ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||೧೦೩||
 ಎನ್ನಯ ಗುಹೆಯತ್ತ ನೋಳ್ಳವರಾರುಂಟು | ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ||
 ಪನ್ನೆರಡಬ್ಬ ನಾ ತಪವಿದ್ದು ಪಡೆದನೀ | ಸನ್ನತ ಚಂದ್ರಹಾಸವನು ||೧೦೪||
 ಅನುಸಮವಸ್ತುವಿದಹುದು ಕಾಣೈ ನಾನು | ನೆನೆದಾಗ ತಂದು ಕೊಡೆನುತ ||
 ದನುಜನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರವಂಟ ಫಣಿಸುತ | ವನಚರಿಸಹ ಕಾಲಗುಹೆಯ ||
 ವನಿತೆ ಬರಲು ಕಾಣುತ ಪೊಗಳುತ ಬಂದು | ವನಚರಸತಿ ಫಣಿಸುತಗೆ ||
 ವಿನಮಿತನಾಗಿ ನೀ ಕಂಡ ಚೋದ್ಯಂಗಳೀ | ವನದೊಳೇನುಂಟು ಪೇಳೆಂದ ||೧೦೫||
 ಅದೆ ತೋರ್ಪುದು ಜೀಯ ರೈವತಾಚಲವೊಂ-| ದದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನಗುಹೆಯು ||
 ಅದ ಪೋಗಲರಿದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳು | ಪುದಿದಿಪುರ್ವವೆದನಾ ಶಬರ ||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಶಬರನ ನಿಲಿಸಿ ಭೂ-| ಕಾಂತತನಯನಲ್ಲಿಂದ ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ರೈವತಾದ್ರಿಗೆ ನಡೆದನಿ-| ನ್ನಂತೆಂಬೆನವನ ಸಾಹಸವ ||೧೦೬||
 ವರುಣ ವಡಬಗಟ್ಟಿ ವಿನಮಧ್ಯದಿ ತಂದು | ಮರಿದನೊ ರತ್ನರಾಶಿಯನು ||
 ಧರೆಯನುಚ್ಚಳಿಸಿತೊ ಫಣಿಸನ ಮಕುಟವೆಂ-| ಬಿರವುಗಾಣಿಸಿದುದಾ ಗಿರಿಯು ||
 ಆ ನಗದುರುತರಮಾಣಿಕ್ಯರುಚಿಯಿಂ-| ದೇನೆಂಬೆ ತಪ್ಪಲ ವನವು ||
 ತಾನೆಸೆದಿಪ್ಪುದು ತಳಿರೆರಿದಸುಕೆಯ | ಕಾಸನವೆತ್ತಣದೆನಿಸಿ ||೧೦೭||
 ತುಂಗವಡೆದ ನೀಲದೊಡ್ಡುಗಲ್ಲುಗಳನು | ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲೆಂದು ಬಗೆದು ||
 ಹಿಂಗದೆ ಚಾದಗೆ ಜಾಯ್ದೆರೆವುವು ಮ-| ನಂಗೊಳೆ ಸೋಗೆ ನರ್ತಿಪವು ||೧೦೮||
 ಹರಿನೀಲದೊಡ್ಡುಗಲ್ಲುಗಳೆಂದು ವಿದ್ಯಾ-| ಧರಿಯರು ಕೆಮ್ಮುಗಿಲುಗಳ ||
 ಪರಿದೇರಲವು ವಾಯುವಶದೊಳಲ್ಲಿಂ ಜಾರೆ, ಮರಳಿ ಲಾಗಿಸುವರಾ ಗಿರಿಗೆ ||೧೦೯||
 ಇಂಬಿನ ವೈಡೂರ್ಯಶಿಲೆಯೊಳು ನಿಜಮುಖ | ಬಿಂಬಿಸಿರಲು ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಅಂಬುಜಾಕರವೆಂದು ಮೆಟ್ಟದೆ ನಿಲ್ಲುವ-| ರಂಬರದೊಳು ಖಚರಿಯರು ||೧೧೦||
 ತಿಳಿಗೊಳದಿಂ ಕೋಡಿ ಹರಿವಂತೆ ಸಶಿಕಾಂತ-| ಶಿಲೆಗಳಿಂದಿರದುಪ್ಪಿ ಹರಿವ ||
 ಜಲದೊಳು ಬೆಳೆದು ಕರ್ಪುರವಾಳೆ ಕರ್ಪುರ | ವಳುಕಿನಿಂ ಬಳುಕುತಲಿಹವು ||
 ಸುಳಿಗಾಳಿ ಕೆದರಿದ ಕರ್ಪೂರರಬವೆಂದು | ಕುಲಿಶದ ಮುರಿಗಳನಾಯ್ದು ||
 ಅಲೃ ಬಾಣದಿ ನೊಂದ ಮುಗ್ಧಕಿನ್ನರಿಯರು | ತಳುವದೆ ತಿಮಿರಿ ನಾಣ್ಣವರು ||

ಸಳುಕಿನ ಕೋಡುಗಲ್ಲೊಳು ತೊಳಗುವ ತಮ್ಮ | ನೆಳಲ ಕಂಡನ್ನರೆಂದಳ್ಳಿ ||
 ಅಳಿದ ನಿರಿಯು ಖಚರಿಯರವಡಿಸರು | ಕೆಲನೂಂಕಿ ರಮಣರ ಕರವ ||೧೧೬||
 ಚೆಲುವೆತ್ತ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾಸರೆಗಳ ಶಾ-| ಡ್ವಲಗೆತ್ತು ವೊಗವಿಕ್ಕುವುವು ||
 ಕುಳಿವುವು ತುರಗವಕ್ತ್ರೆಯರಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು | ನಲಿವುತ ರವಿಯ ವಾಜಿಗಳು ||
 ಮಸೆಮಸೆದಲ್ಲಿಯ ರವಿಕಾಂತಶಿಲೆಯೊಳು | ಜಿಸುಪಾದುದರ್ಕಮಂಡಲವು ||
 ನಿಶಿತವಾಗಿಹ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ನೇರುಗಳಿಂದ | ಶಶಿಜಿಂಬದೊಡಲು ಜಿಜ್ಞೆದುದು ||
 ಮರುತವಶದೊಳಾ ನಗದ ನಿರ್ಘರವಾರಿ | ವರಿದರೆ ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯೊಳು ||
 ಸುರನದಿಯೆಂದು ಸ್ನಾನಂಬೊಗುವುದು ಬಂದು | ಸುರನುನಿಸುಕುಳವಲ್ಲಿ ||೧೧೭||
 ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷ ಶ್ರೀ | ಸುರ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸಾದಿಗಳ ||
 ನೆರವಿಯ ಲೀಲೆಗಾಸ್ಪದವಾದ ರೈವತ-| ಗಿರಿಯ ವಿಸ್ತರನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||೧೧೮||
 ಮೊಲೆಗಳ ಮರಿಗಳಿಗೀವ ಕೇಸರಿಗಳ | ಪೊಳೆವ ತತ್ತಿಗಳನು ಕಾಯ್ದು ||
 ಕುಳಿತಿಹ ಭೇರುಂಡಂಗಳ ನೋಡುತ | ಜಲುಗುಹೆಗಳ ಪೊಗುತವನು ||೧೧೯||
 ನೆಟ್ಟನಾ ಶೈಲವನಡರುವಾಗಿದಿರಾಗಿ | ಬಿಚ್ಚುವೆ ಜಾಯ್ತರೆದಂತೆ ||
 ದಿಟ್ಟಿಗಗುವುದೋರಿತು ಕಾಂಚನಗುಹೆ | ಕಟ್ಟುಗ್ರಮೃಗಕುಲವೆಸೆಯೆ ||೧೨೦||
 ಮಸಕದಿ ಕವಿವವು ಜೀನನೊಣಂಗಳು | ಪಸರಿಸಿ ಕಡಬ ಮುತ್ತಿದುವು ||
 ದೆಸೆ ದರೆ ನಭವಾವುದೆಂಬಿನ ಸುಳಿಗಾಳಿ | ಮುಸುಕಿದುದಾ ರಾಜಸುತನ ||೧೨೧||
 ಅಡವಿಗಿಜ್ಜಬ್ಬರಿಸುತ ಕವಿದುದು ಬರ-| ಸಿಡಿಲಿನಾರ್ಭಟಿ ಪಿರಿದಾಯ್ದು ||
 ಪಡೆಯೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದುವು ಫಣಿಗಳು ಕಿಡಿಗಳು | ಸಿಡಿಸಿಡಿದೇಳೆ ಭುಸ್ಸೆನುತ ||೧೨೨||
 ಈ ಪರಿ ದ್ವಾರಗಾಪಿನ ದೇವಿಯದ್ಭುತ-| ರೂಪಾಂತು ಬಿಡದೆ ಮೇಲ್ವಾಯೆ ||
 ಎಪರಿ ಧೀರನೊ ತೃಣಕಣೆಗೊಂಡವ | ತಾ ಪೊಕ್ಕ ಕಾಂಚನಗುಹೆಯ ||೧೨೩||
 ದೇವತೆ ಕಂಡಳ್ಳಿ ಪೋಗಿ ತನ್ನೊಡತಿಯೊ-| ಳಾ ವಿವರವ ಪೇಳೆ ನಾಲ್ಕು ||
 ಸಾವಿರದೇವಿಯರೊಡವರೆ ಬಂದಳಾ | ದೇವಿಯಧಿಕಲೀಲೆಯೊಳು ||೧೨೪||
 ಮಾಸದ ನಿರಿ ಕೊರಗದ ಮಾಲೆ ಗಂಧವ | ಪೂಸದ ದಿವ್ಯಸುಗಂಪು ||
 ಓಸರಿಸದ ರೂಪಯೌವನ ಮಿಗೆ ಪೊಸ-| ದೇಸಿ ಮೆರೆಯೆ ಬಂದಳವಳು ||೧೨೫||
 ಬಿಡುಗಣ್ಣು ಭಾಕಲೋಚನ ದಿವ್ಯಭೂಷಣ | ಪಿಡಿದ ಪಾಶಾಂಕುಶವೆಸೆಯೆ ||
 ನಡೆತಂದು ನಾಲೞ್ಸಿರದೇವಿಯರು ಸಹ | ಪೊಡಮುಟ್ಟಳವಗಾ ದಿವಿಜಿ ||೧೨೬||

ಏಳಮ್ಮ ನರರಿಗೊಂದಿಸುವರೆ ನಮ್ಮಿಂದ | ಪೇಳು ಕಾರ್ಯಗಳೇನು ನಿಮಗೆ ||
 ಭಾಳಲೋಚನೆ ನೀನು ಪೆಸರೆಂತುಟಿಂದವ | ಕೇಳಿದನಾ ದಿವಿಜಿಯನು ||೧೨೯||
 ಎನ್ನಯ ಪೆಸರು ಸುದರ್ಶನೆಯೆಂದು ಮು- | ತ್ತೆನ್ನ ಪಾಡೇನು ಮೂಜಗವ ||
 ನಿನ್ನಡಿಗಿರಗಿಸಿಕೊಂಬೆಯಂತಿರಲಿ ಕೇ- | ಳೆನ್ನಯ ತೆರನ ಪೇಳುವೆನು ||೧೩೦||
 ವರನಿಜಯಾರ್ಘದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಗೈ- | ಸಿರಿಯೆನಿಸುಳಕಾಪುರಿಯು ||
 ಅರಸು ಎದ್ದುತ್ಪ್ರಭ ಏಮಲಪ್ರಭೆಯಾತ- | ನರಸಿ ಮತ್ಸರವಾರಿಗಿ ||೧೩೧||
 ಪುಟ್ಟಿದ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ಕುವರನಲ್ಲಿ | ನೆಟ್ಟನೆ ಪನ್ನೆರಡಬ್ಬ ||
 ಕಟ್ಟುಗ್ರ ಜಸತಪಮೋಮಂಗಳ ಮಾಡೆ | ತೊಟ್ಟನೆ ಬೆಸಗೆಯ್ದೆವವಗೆ ||೧೩೨||
 ಅನಿತರೊಳತ್ತಲು ಸಿದ್ಧವಿವರವೆಂಬ | ಘನತರಮಪ್ಪ ಗುಣೆಯೊಳು ||
 ಮುನಿಸುವ್ರತಭಟ್ಟಾರಕುಗೆ ಮಿಗೆ | ಜನಿಸಲು ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ||೧೩೩||
 ದೇವಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಯ್ಯಂದೆಸಗುವ | ಕೇವಲಜ್ಞಾನಪೂಜೆಯೊಳು ||
 ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ವೊಳಗಲಾ ನಿನದವ- | ನಾವಿಯುಚ್ಚರ ಕೇಳಿದನು ||೧೩೪||
 ಅವಲೋಕಿನಿಯೆಂಬ ಎದ್ದೆಯ ಕಳುಹಿ ಯಾ | ವಿವರವನರಿದಾ ಖಚರ ||
 ತವೆ ಹರುಷದೊಳಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂ- | ಭವಿಸಲೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಗಳಿಸಿ ||೧೩೫||
 ಪಡೆಯದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸೇವೆಯ ನಿಜದೀಕ್ಷೆ- | ವಡೆವಂದವೇನೆಮಗಿನ್ನು ||
 ಒಡೆಯರದಾರೆನಲಿದಕೇನು ಹದನೆಂದು | ಪೊಡಮುಟ್ಟು ಬೆಸಗೊಂಡ ಮುನಿಯ ||
 ನಿನ್ನಯ ವೈರಾಗ್ಯವಿದು ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯ | ತಾಂ ನೆರೆಯೊಲಿಸುವ ದೂತಿ ||
 ಸನ್ನುತಶ್ರೀಸೇಮಿಜಿನಸನ ಕಾಲದೊಳ್ | ಪನ್ನಗತನಯನೆಂಬವನು ||೧೩೬||
 ಕಪ್ಪವ ಭೀಮರಕ್ಕಸನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಂಡು | ಬಪ್ಪನು ಕಾಂಚನಗುಹೆಗೆ ||
 ತಪ್ಪದಿವರ ಕೈಯ್ಯ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳುವನೆಂ- | ದೊಪ್ಪದಿ ಸುಡಿದನಾ ಯೋಗಿ ||೧೩೭||
 ಅನಿತರ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ಖೇಚರ | ಮುನಿವರ ಮುಕ್ತಿಗೈದಿದನು ||
 ನೆನೆವುತಿದ್ದೆವು ನಿನ್ನ ಬರವ ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ | ನೆನೆವಂತೆ ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲ ||
 ಪನ್ನೆರಡಬ್ಬ ತಪವ ಗೆಯ್ದಲ್ಲದೆ | ಯೆನ್ನಿಂದ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳವರು ||
 ಇನ್ನುಂಟೆ ಮೂರುಲೋಕದೊಳು ನೀನಲ್ಲದೆ | ಯೆನ್ನಯ ಮುಕ್ತಿ ಬಾರೆನುತ ||
 ಹೊಂದಿದಾನಂದದಿ ಮಣಿಪೀಠದೊಳು ನಾಗ- | ನಂದನನನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಚಂದದಿಂ ಪೊಂಗಳಸವನೆತ್ತಿ ತೀರ್ಥಾಂಬು- | ವಿಂದಭಿಷವಣವನೆಸಗಿ ||೧೪೧||

ಸುರತರುವಿತ್ತ ಸುವುಷ್ಪಫಲಂಗಳಿಂ-| ದಿರದೆ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ||
 ವರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾವಳಿಗಳನಿತ್ತು ಸ-| ತ್ಕರಿಸಿದಳಾ ಸುರತರುಣಿ ||೧೪೨||
 ಅವಲೋಕಿಸಿ ಬಹುರೂಪಿಣಿ ವೊದಲಾದ | ವಿವಿಧವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳು ||
 ದಿವಿಜಿಯ ನುಡಿವಿಡಿದೆಮಗೇನು ಬಿಸನೆಂದು | ಭುವನವಿಕ್ರಮಿಯ ಕೇಳಿದರು ||
 ನನೆದಾಗ ಬನ್ನಿ ನೀವೆನುತ ದೇವಿಯರನು | ಏನಯದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡವನು ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ರೈವತಾದ್ರಿಯನಿಳಿದೈದಿ | ವನಚರೇಶನ ಬಿಸಗೊಂಡ ||೧೪೪||
 ಏನೈ ಶಬರ ನೀ ಕಂಡ ಜೋದ್ಯಂಗಳಿ-| ನ್ನೇನುಂಟು ಪೇಳಿವೊಳೆನಲು ||
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ಜೀಯ ವೇತಾಳನುಂಟೋರ್ವ | ನಾನಂಜುವೆನು ಪೇಳುವರೆ ||
 ಪೇಳು ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದೆನಿ ನಾನೆಂತು | ಪೇಳಬಹುದು ಸ್ವಾಮಿಯದನು ||
 ಕಾಲಾಟವಿಲ್ಲೆ ಮಗಿಲ್ಲೆಂದತ್ತ ವೇ-| ತಾಳನಾಶ್ರಮದ ಕಾಸನವು ||೧೪೬||
 ಆ ತೋರ್ವುದದುವೆ ನೋಡುತ್ತರದೆಸೆಯಲಿ | ವೇತಾಳಪರ್ವತವಲ್ಲಿ ||
 ವೇತಾಳಗುಹೆಯುಂಟು ಭೀಕರಾಕಾರನು | ವೇತಾಳನಿಹನತಿದುರುಳ ||೧೪೭||
 ಅದರಾಚೆ ರತ್ನದ ಸ್ತಂಭ ತೋರುತಿದೆ ನೋ-| ಡದು ಮಣಿಕೂಟಪರ್ವತವು ||
 ಅದರ ತಪ್ಪಲೊಳೊಂದು ಪಟವಿದೆ ಯದರಾಚೆ | ಯಿದೆಯೊಂದು ನೂತನ ಪೊಳಲು||
 ಎಂದಿಂತು ರಮ್ಯಕ ಪೇಳಿ ಕೇಳುತ ನಾಗ-| ನಂದನ ಬೀಳ್ಕೊಡಲವನು ||
 ಪಂದಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳನು ಸೇವೆಗೆ ಶಬರರ | ಸಂದಣಿ ಸಹ ಬಹೆನೆನುತ ||೧೪೯||
 ಹಳಿವುತ ಕತ್ತಲೆ ರಾಜ್ಯವ ನೋಡುತ | ತಳಿರಿಂದ ರವಿಶಶಿಗಳನು ||
 ಬಲುಕಾಸನವಿರೆ ಪೊಕ್ಕನು ಫಣಿಸುತ | ತಲೆದೂಗುತದರ ವಿಸ್ತರಕೆ ||೧೫೦||
 ಕರಿಗಳ ಬೃಂಹಿತ ಹರಿಗಳ ಗರ್ಜನೆ | ಶರಭನ ಹೂಂಕೃತ ಫಣಿಯು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪೂತ್ಕೃತ ಭೀರುಂಡಗಳ ರವ-| ಭರಿತವಾಯ್ತುವನ ಕರ್ಣದೊಳು||೧೫೧||
 ಕಾಳಗತ್ತಲೆ ಬಳ್ಳಿವರಿವಂತೆ ಪರಿವಂತೆ | ಕಾಳಿಂದಿನದಿಯ ಕಾಲ್ಪೆಗಳು ||
 ಭೀಳಾಕಾರವೆತ್ತಿದುರ್ವು ಹೆಜ್ಜಾವು | ತಾಳಮರನೆ ಜಿದ್ದುದೆನಿಸಿ ||೧೫೨||
 ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತ ವನದೇವಿ ಫಣಿಸುತ-| ಗೆತ್ತುವಾರತಿಯ ದೀಪಗಳ ||
 ಮೊತ್ತವೆಂಬಿನ ಹೊಳೆಹೊಳೆವುತ ಫಣಿಗಳ | ನೆತ್ತಿಯ ಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೫೩||
 ಕೆದರಿ ಕಂಠದ ತುಪ್ಪುಳ ನೀಡಿ ಶಿರಗಳ-| ನೊದಗಿ ಲಾಗಿಸುತ ಕಾಲೆತ್ತಿ ||
 ಒದೆದಾಡುತಿರ್ದುರವೆರಡು ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪ | ವದನದಿ ವಿಷ ತುಳ್ಳುತಿರಲು ||೧೫೪||

ತಲೆಯೊಳು ಬಸದ ಕತ್ತಲೆಗಾಗಿ ನೆಣೆಗಳ | ಸಲೆ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡಿದುರ್ದೆನಿಸಿ ||
 ತೊಳಗೆ ಶೃಂಗಾಗ್ರಗಳು ಸಾರಂಗದ | ಬಳಗ ನಿಂದಿದುರ್ದೆನಂದೆಸೆಯ ||೧೫೫||
 ಕಡುಗತ್ತಲೆ ಫಣಿಸುತೆಗೆಂದು ಕೈದೀಪ | ಏಡಿದಿದುರ್ದೆನಿಸಿ ಸಾರಂಗ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆಯೊಂದು ಫಣಿಯ ಜಗಿಯುತಿರೆ | ಪೆಡೆವಣಿ ರಾರಾಜಿಸಿತು ||೧೫೬||
 ಸದೆದೊಂದು ಪುಲ್ಲಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಲ್ಲಿಗೆ | ಮುದದಿ ಲಾಗಿಸಿ ಪುಲಿಯೊಂದು ||
 ಅದು ಸಿಕ್ಕದಿರಲು ಮತ್ತದ ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪ | ನೊದಗಿಕೊಂಡೆದ್ದು ದಂಬರಕೆ ||
 ಪುಲಿಗಳ್ಳಿ ಬರಲೊಂದು ಮರಿಯದ ತಕ್ಕೆಯೊಳಾ | ಬಲಿದಾಂಕಿ ನುಂಗಿ ಪರ್ಜಾವು ||
 ತಳುವದೆ ಮರನೊಂದ ಸುತ್ತುಗೊಂಡುದು ಯೆಲು | ಚಿಳಿಚಿಟಿಸೆನೆಗೆ ನಲು ||
 ಬಿಡದೊಂದು ನಕುಲ ಲಾಗಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದವ | ಗಡಿಸುತಿರಲು ಭೋರಿಡುತ ||
 ಪೆಡೆಯನೊಲಿದುತಪ್ಪಿ ಕಳೆಯುತ ಫಣಿಯೊಂದು | ಮಡುಕುತಿರ್ಪುದು ಸುತ್ತುಗೊಂಡು
 ಮೊಗವ ಪುತ್ತಿನೊಳೆಟ್ಟು ಘುಮ್ಮೆಂದು ಸುಸಿಲೆತ್ತಿ | ತೆಗೆದಿರಲೊರಲೆಯ ಪುಳುವ ||
 ಜಗಿವುತಿರ್ಪುದು ಕಟವಾಯ್ಗಳಿಂ ನೊರೆವಿಂ | ಡೊಗುತಿರಲೊಂದು ಭಲ್ಲೂಕ ||೧೬೦||
 ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ ಬದಿರ್ಪಂಡಿನ ಪೊದೆಯೊಳು | ಕ್ರೋಡನಿರಲು ಪುಲಿಯದರ ||
 ಕೂಡೆ ಸೆಣಸುತಿದುರ್ದು ಕೆಮ್ಮುಗಿಲೊಡ | ನಾಡುವ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನಂತೆ ||೧೬೧||
 ಪಸಲೆಗವಿದ ಬಲ್ಪನದೊಳೊಂದೆಸೆ ಮೊದು | ಮಸಕದಿ ಮಲ್ಕುಸಿರಿವುತ ||
 ಒಸೆದು ವತ್ಸಂಗಳಿಗೊಡುವ ಮೊಲೆಗಳ | ನೆಸದಿದುರ್ದವಲ್ಲಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ||೧೬೨||
 ಪಲುಗಿರಿದುರೆ ಬಿದರಿಸಿ ವತ್ಸಂಗಳ | ಮೊಲೆಗೆ ಲಾಗಿಸಿ ಪಿಡಿದುಣುತ ||
 ನಲವಿನಿಂ ಕಪಿಗಳಿದುರ್ದವು ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ | ಮೊಲೆಗಳೊಳುಯ್ಯಲಾಡುತ್ತ ||೧೬೩||
 ನಿಡುಗೋಡು ಕಿಂಗಣ್ಣು ತೋರ ಕಂಧರನು | ಣ್ಣಡರ್ಪಂಗ ಪೇರ್ವಾಲವೆಸೆಯೆ ||
 ಪೊಡೆವುತ ಮೆಳೆಯ ಕಾಡೋಣವಿದ್ದು | ಯಮ | ಪೊಡೆದನೊ ಪುಲೀವಿಗೆನಿಸಿ ||
 ಮುಳ್ಳುಬಳ್ಳಿಗಳತ್ತ ಪೋಗದಾಯ್ಪಾಯ್ಗಳೆ | ಹುಲ್ಲ ಮೇವುತ ಲಾಗಿಸುತ ||
 ಝಲ್ಲಿಮ್ಮಗಂಗಳಿದ್ದುವು ವಸದೇವತೆ | ಗಲ್ಲಿ ಚಾಮರದವರೆಸಿಸಿ ||೧೬೪||
 ಮಗಮಗಿಸುವ ಕಂಪಿಗಳಿವಾಲೆ ಮೈಯೊಳು | ಮಿಗೆ ತಕ್ಕು ಪೀಲಿಗಣ್ಣೆನಿಸಿ ||
 ಮೃಗ ಮಯೂರಗಳೆನಲಿಸೆದುವು ಕತ್ತರಿ | ಮಿಗಗಳು ಬೇರೊಂದೆಡೆಯೊಳು ||೧೬೫||
 ತಾನಿದೆತ್ತಣ ಕಲ್ಲ ಮೊರಡಿಗಳೆಂಬಂ | ತಾನೆವಿಂಡತ್ತಲೊಂದೆಸೆಯ ||
 ಆನಂದ ಮಿಗೆ ಯಾಡುತಿದುರ್ದವು ತದುಕಿನ | ಕಾಸನದೊಳು ಮೇವುಗೊಳುತ ||

ಎಳೆಮಿಂಚಿನಂತೆ ದಂತದ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸು-| ತಿಳೆಯ ನಾಂದುತ ಮದಜಲದಿ ||
ಮೊಳಗಿನಂತಿರೆ ಬೃಂಹಿತವಿದ್ದುದೊಂದಾನೆ | ಪ್ರಳಯಮೇಘವೊ ತಾನೆನಲು ||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಗಲ್ಲವುಣ್ಣೆ ಕನಿದು ಕಾಡುವಳಿಗಳ ಗಾವರಕ್ಕೆ
ಕಿವಿಯೊಳೆಳಲಿಕ್ಕಿದ ತದುಕಿನ ತಳಿದೊಂಗಳೆ ಕನ್ನವುರಂಗಳಾಗಿ ಮೈಯ್ಯಂ
ಪತ್ತಿದ ಮದಬಲಕರ್ದಮಂ ಕತ್ತುರಿಯಣ್ಣೆನಿಸಿ ಪಟನಿಕಾಸಂ ಮೆರೆಯೆ ಸ್ಲಕ್ಕೀ
ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ಬಾಯಿವಾಯೊಳ್ಳೊಡುತ್ತಂ ಕೋಡಮೊನೆಯಿಂ ಕೂಂಕುತ್ತಂ ಪೇಚ
ಕಮಂ ಮುಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ನಿಜಹಸ್ತಾಗ್ರಮಂ ಬಾಯೊಳ್ಳೊಡಗಿಕೊಳುತ್ತಮಿಸರ್ಪ ಗಂಧ
ಸಿಂಧೂರಂಗಳಿಗೆ ಕೈಪಿಡಿಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ಪಿಡಿಗಳ ಸಂದಣಿಯೊಳು ||

ತೊರೆದ ಬಲ್ಲೊಲೆಗೆ ಸುಂಡಿಲ ಸುತ್ತಿ ಮೊಲೆಗೊನೆ-| ಗಿರದೊಡ್ಡಿ ನಿಜಪುಷ್ಕರವ ||
ಬರತೆಗೆದೊಯ್ಯನೆ ನೊರೆವಾಲ ನೀಂಟುತ | ಕರಿಕಳಭಗಳಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ||೧೨೦||

ನಾಗಕುಮಾರನೆಂದರಿದವನಿಗೆ ಪಾಲ | ಭಾಗೆಗೊಡುವ ಮಾಳ್ವೆಯಲಿ ||
ತೂಗಿ ಸುಂಡಿಲನೆತ್ತಿ ಮೊಲೆ ತುಳುಂಕಿತು | ರಾಗದೊಳೊಂದಿಭಕಳಭ ||೧೨೧||

ಕೇಸರದೊಳು ತೊಂಗಲು ಬಾಲವಿರಲ-| ತ್ಯಾಸುರದೊರೆ ದಾಡೆಗಳು ||
ಪಾಸರೆಯೊಳು ಕುಳಿತಿದುರ್ದು ಕೇಸರಿ | ಕೇಸುರಿಯಂತಾಡೆ ಜಿಪ್ಪೆ ||೧೨೨||

ಪ್ರಸವವೇದನೆಯೊಳು ಪೆಣ್ಣೊಂಪವರೆ ಜರೆ | ಮಸಕದಿ ಪಿಂತೊಂದಾನೆ ||
ಬಸಿರನೊಗೆದು ಬಾಲಕೇಸರಿ ಭರದಿ ಲಾ-| ಗಿಸಿದುದಾ ಗಜದ ಮಸ್ತಕಕೆ ||೧೨೩||

ನೆಗೆದೊಂದು ಗಜದ ಕಂಧರಕೊಂದು ಕೇಸರಿ|ಯುಗುರ್ಗಳಿಂ ಮೊಯ್ದು ಕುಂಭಗಳ ||
ಉಗಿಬಗಿಮಾಡಿತ್ತು ಮುತ್ತು ಜಲ್ಮುಗಿಲಿನಿಂ-| ದೊಗುವಾಲಿವರಲಂತೆ ಸೂಸೆ ||

ನಾಕುಪಾದವನೂರಿ ನಾಲ್ಕುಪಾದವನೆತ್ತಿ | ನೂಕಿ ಲಾಗಿಸಿ ಹೂಂಕರಿಸಿ ||
ಆ ಕೇಸರಿಯ ತುಡುಂಕಿತು ಮಿಗೆ ರೌ-| ದ್ರಾಕಾರದಂದೊಂದು ಶರಭ ||೧೨೪||

ದಿಂಡು ಗೆಡಹಿ ರೆಂಕೆಯ ಗಾಳಿ ತರುಗಳ | ಮಂಡೆಗಳೀಯೆ ಭೀಕರವ ||
ತುಂಡಗಳುಗುಳೆ ಬಿಳ್ವೆಳಗ ಶರಭನ ಭೇ-| ರುಂಡನೆರಗಿ ತುಡುಕಿದುದು ||೧೨೫||

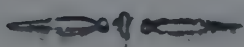
ಕರಿಯ ಕೇಸರಿ ಕೇಸರಿಯ ಶರಭನುಗ್ರ-| ಶರಭನ ಭೇರುಂಡ ತುಡುಕಿ ||
ಭರದಿ ಕೊಂಡೆದ್ದು ದಾಗಸದೊಳು ಗಿರಿಗಳ | ಸರಗಟ್ಟಿದಂತೆ ರಾಜಿಸಲು ||೧೨೬||

ಈತೆರದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ ನಾನಾಮೃಗ-| ಜಾತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತವನು ||
ವೇತಾಳನಗದಗ್ರವನಡರಿದನು ನಿ-| ಭೀತರಾರುಂಟವನಂತೆ ||೧೨೭||

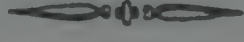
ಕಿಡಿಯುಗುಳುತ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯರು | ತಡೆಯಲವರ ಸಡ್ಡೆಗೊಳದೆ ||
 ನಡೆತರೆ ಕಾಣುತ ಹೊರಹೊಂಟ ವೇತಾಳ | ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಗುಹೆಯಿಂದ ||
 ನಿಡುದೇಹ ಕೊಂಕಿದ ದಾಡೆ ಕಪ್ಪಿನ ವರ್ಣ | ಕಡುದೊಡ್ಡ ಮೊಗ ಪೇರೊಡಲು ||
 ಕಿಡಿಗಿದರವ ಕಣ್ಣು ಪೊಗೆಯೊಳ್ಳ ನಾಸಿಕ | ಬಿಡಗುವೆತ್ತಿರೆ ಬಂದನಾಗ ||೧೮೦||
 ಬುದುದು ಕರಲೇಸೆಮ್ಮ ಪರ್ವತಕೆಲೋ | ಕೊಂದು ಕೂಗದೆ ಮಾಣೆನೆನುತ ||
 ಬಂದು ಹೆಮ್ಮರನನು ಮುರಿದೆತ್ತಿ ಭರದೊಳ್ಳ-| ತಂದು ಹೊಯ್ದನು ನಾಗಸುತನ ||
 ಧಟ್ಟುನಾ ಹೊಯ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿ ವಿಕ್ರಮಂಧರ | ಮುಟ್ಟು ಸೇರಲು ವೇತಾಳ ||
 ಬಿಟ್ಟು ಮರನ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂದನು | ತೊಟ್ಟು ಮುಷ್ಟಿಯ ಕೆನ್ನೆವರೆಗೆ ||
 ಎಡಗಾಲಿನಿಂದೆತ್ತಿ ಬಲದ ಕೈಯಲಿ ಧೂಳ | ಪಿಡಿವ್ರತ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟ ನೊಸಲೆ ||
 ತೊಡೆದು ಕಂಕುಳಿಗೆ ಚಪ್ಪಳಿಸುತ ಭುಜವನು | ಕಡುಗಲಿ ಕದನಕೊಡ್ಡಿದನು ||
 ಬಿಟ್ಟವೆಯಂಕದ ಕಣನಾಗೆ ಮೃಗಕುಲ | ನಿಟ್ಟಿಪ ನೃಪಸಭೆಯಾಗಿ ||
 ಬಿಟ್ಟಬಿಟ್ಟಂಗಳು ಹಳಚುವಂದದಿ ಹಜ್ಜೆ | ವಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ತಿವಿದಾಡಿದರು ||೧೮೪||
 ಪುಡಿಹಾರುತಿರೆ ಪದಹತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಳು | ಕಿಡಿಸೊಸುತಿರೆ ಕಣ್ಣಳಿಂದ ||
 ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಸೇರಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಬರ | ಸಿಡಿಲ್ಲಳೆರಡು ತತ್ತವೆನಿಸಿ ||೧೮೫||
 ಹೊಳೆವ್ರತ ಕುಸಿವ್ರತ ತಿವಿದ ಫಾಯವ ತಪ್ಪಿ | ಕಳೆವ್ರತ ದುಡೆಯೊಳಡಗಿ ||
 ಸಲೆ ಸಂದು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿದರು ವೈಯ್ಯ | ಬಳಲಿಸೆ ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಯ್ಲು
 ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬವರಿಲ್ಲ ಹೋ ಬಳಲಿರಿ | ಸಾಕು ಮಾಣೆಂಬರ ಕಾಣೆ ||
 ಭೂಕಂಪದೋರಿ ಸಾಗರ ತುಳಾಡಲಂ-| ದಾ ಕಲಿಗಳು ಹಣಗಿದರು ||೧೮೬||
 ಅಬ್ಬರಿಸುತ ಘನಿಸುತ ಸೇರಿ ತಿವಿಯಲಂ-| ದುಬ್ಬಿ ಕೋಪದೊಳು ವೇತಾಳ ||
 ನಿಬ್ಬರದೊಳು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹಾಕಿದ ನಭ-| ಕುಬ್ಬರಿಸಿತು ಕೆಂಧೂಳು ||೧೮೭||
 ಬಲ್ಲಿದಸಹೆಯೊ ವೇತಾಳ ತಪ್ಪಲ್ಲ ನಿ-| ನ್ನುಳ್ಳ ಸಾಹಸವ ತೋರೆನುತ ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಪೊಡೆ ಮಗುಳ್ಳೆತ್ತಿಹಾಕಿದನು ಭೂ-| ಪಲ್ಲಭನುತನಂದವನ ||೧೮೮||
 ಒಡನೆ ವೇತಾಳ ಮತ್ತುಬ್ಬಿ ಮೇಲಾದನು | ಪೊಡವಿಸತನಯ ಮತ್ತವನ ||
 ಅಡಿಮಾಡಿದನವ ಮೇಲಾದನೀಪರಿ | ಹೊಡೆಚೆಂಡಾಡಿದರವರು ||೧೮೯||
 ಅರದಂಗುಟಿಂಕೆಯುರಾಟೊಡೊಕ್ಕರ ಶಿಶು | ವರತಾಳಹಸ್ತಗಳಾದಿ ||
 ಪಿರಿದೆನಿಪಿಂದಾಣಂಗಳ ಭೇದಗ-| ಳಿರವ ನರಿದು ಹೆಣಗಿದರು ||೧೯೦||

ತೊಡೆಗಳು ತೋಳ್ಗಳು ಹಗಲುಗತ್ತಲೆಯಂತು | ತೊಡದಿರೆ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
ತಡೆಯದುರವ ಮುಂಗೈಯೊಳಾಂಕಿದ ನಡ-| ನಡುಗೆ ಪಿಶಾಚಕೋಟಿಗಳು ||೧೯೨||
ನರನಿಗಿಲವೊ ನಿನಗಿಷ್ಟೇಕೆ ನವೊಳು | ಹರಣಗಾಯ್ತವರಾರಿಸುತ ||
ದುರುಳ ವೇತಾಳ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಾಂಕಿದ ಮೈ | ಸೊರಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಾಗೆ ||೧೯೩||
ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದು ಕಾಲಪಾಶವೆಂಬಿನ ಮೈಯ | ಪತ್ತಿದ ತೋಳ ತೊಡಂಕ ||
ಮತ್ತಿನಿಸರೊಳು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೆಲ-| ಕೊತ್ತಿ ಕಳೆದು ಜಗುಳ್ಳಿದು ||೧೯೪||
ತಡೆಯದೆ ಕಾಲ್ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ವೇತಾಳನ | ಕಡುಗಲಿಗಳ ದೇವ ತಿರುಹಿ ||
ಪೊಡೆದನು ಧರೆಯೊಳು ಮಿದುಳ ಸೂಸಲು ಹಾರೆ | ಸಿಡಿದೆಳೆ ಭೂತಕೋಟಿಗಳು||
ಭೂತಭಯಂಕರ ನಿನಗಾಂಪವರಾರು | ಭೂತಳದೊಳು ಜಗಜಟ್ಟಿ ||
ವೇತಾಳಮಾರ್ಗನ ಜಯವೆನುತ್ತಸ್ಸರ-| ವ್ರಾತ ಸೂಸಿತು ಪೂಮಳೆಯ ||೧೯೫||
ಎನ್ನ ಪಿಶಾಚತ್ವ ತೊಲಗಿದುದಿದಿಗೆ | ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಲು ಪುಣ್ಯಪುರುಷ ||
ಸೆನ್ನು ತನಿಧಿರತ್ನ ವದೆಯೆಂದು ಗಗನದೊ-| ಳುನ್ನ ತವಾಕುದೋಲಿದುದು ||೧೯೬||
ಕೇಳುತಾ ನುಡಿಯನು ಗುಹೆ ಹೊಕ್ಕು ಫಣಿಸುತ | ಬಾಲಾರ್ಕದ್ಭುತಿಯನೇಳಿಸುತ ||
ಎಳುಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ತೀವಿದ ರತ್ನರಾಶಿಯ | ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಕಂಡನಲ್ಲಿ ||೧೯೭||
ಓಸರಿಸದೆ ವೇತಾಳನ ನೋವಿದ | ಸಾಸಿಗನೀ ದಿವ್ಯರತ್ನ-||
ರಾಶಿಗೊಡೆಯನೆಂಬ ಶಾಸನವಿರಲದ | ಲೇಸೆನಲೋದಿ ನೋಡಿದನು ||೧೯೮||
ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ನಿಧಿಗೆ ಕಾಪಿಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬಿಜದ್ರಮನು ||೨೦೦||
ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ||
ಮುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೨೦೧||
ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಹದಿನೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೪. ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯನಮಾಗಮನಂಧಿ

ಚಂಡವಿಕ್ರಮನನು ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು | ಕಂಡ ಸತ್ಕದೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪಲ್ಲವಿ||
ಮಣಿಗಳ ಪ್ರಭೆಯೊಳು ಮುಳುಗೆ ದಿಕ್ಕಟ ದಿನ-| ಮಣಿಮಂಡಲವ ಚುಂಬಿಸುತ ||
ಮಣಿಕೂಟಸರ್ವತವಿರೆ ಕಂಡಿಳಿತಂದ | ಘಣಿಸುತ ವೇತಾಳನಗವ ||೧||

ತಲೆದೂಗುತದರ ಚೆಲ್ವಿಂಗವ ಮುಂದಕ್ಕೆ | ತಳವಾಗ ತಪ್ಪಲೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ||
ಸಲೆ ಸಂದ ವಟಭೂಜವಿದ್ದುದು ಸಜ್ಜೆಯ | ಸಲೆವಾಡ ವಸದೇವಿಗೆನಿಸಿ ||೨||

ಅಳವಿಗಳುಂಬವೆತ್ತಿಹ ತೋರಗೊನೆಗಳೆಂ-| ದಿಳಿದ ಒಳ್ಳಿಳಿಲುಗಳಿಂದ ||
ತಳಗಾಡ ಸವರಿದೊಂದಡನಿಯಂತೆಸೆದುದು | ನೆಳಲಾಗಿ ದಿಗ್ಗನಿತೆಯರ್ಗೆ ||೩||

ಆ ವಟತರುವಿನ ಮೇಲಿಷ್ಟ ಗಿಣಿಗಳು | ತಾವಮರಿಯರೊಡನಾಡಿ ||
ದೇವಭಾಷೆಯನಾಡುತಿಹುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಂತರ | ರಾವಾಸಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||೪||

ಧರೆಯು ತಟ್ಟುಗಿದೆಳಲುವ ಬೇರ ಗಂಟೆಕ್ಕಿ | ಯುರಗಕಾಂತೆಯರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ||
ಸ್ಥಿರ ಬಾಳಲಾ ವಟತರುವೆಂದು ಹಾಡುತ | ಭರದೊಳಾಡುವರುಯ್ಯಲೆಯ ||೫||

ರವಿಶಶಿಗಳು ಮಸ್ತಕಾಗ್ರದೊಳಿರೆ ಘಣಿ-| ನಿವಹದಂತಿರೆ ಜಿಳಿಲುಗಳು ||
ಶಿವನಾಮ ಒಂದುದು ವಟಕೆಂದು ಭಸ್ಮವೆಂ-| ಜಿಸರಗಾಣಿಸೆ ಶುಭ್ರವಟದ ||೬||

ತಳದೊಳು ನಿಂದು ವಿಸ್ಮಯವೆತ್ತು ಘಣಿಸುತ | ತಲೆದೂಗುತದರ ಮೇಲೊಡೆ ||
ಥಳಥಳಿಸುವ ಶಶಿಕಿರಣದಂತಗ್ರದಿಂ-| ದಿಳಿತಂದುವು ಜಿಳಿಲೆರಡು ||೭||

ಕಾರಣಮೇನಾನುವಿಲ್ಲ ದೊಡಂತಿಳಿ-| ತಾರವೆಂದಾ ಜಿಳಿಲುಗಳ ||
ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ತುಳಿತುಯ್ಯಲಾಡಿದ | ಭಾರಿಯು ಕೊನೆಗಳೊಲಾಡೆ ||೮||

ಪೊಡೆ ಮಗುಳಿದ ಸುರಚಾಪವೆಂಬಿನ ಮಣಿ-| ದೊಡಿಗೆಯ ಪ್ರಭೆಯೆಣ್ಣೆಸೆಯ ||
ತಡೆಯದುಯ್ಯಲನಾಡಿದ ಕುಂಡಲರುಚಿ | ಮಡಲೆಲೆಗಳ ತಳಿರೆನಿಸಿ ||೯||

ಚಂದಿರನೊಡಲೊಳಗಾಲವಿದ್ದುದು ಪುಸಿ | ಚಂದಿರನಾಲದೊಡಲೊಳು ||
ಚಂದದಿ ನಲಿದಾಡುತಿರ್ದಸನೆನಿಪೊಂ-| ದಂದದೊಳುಯ್ಯಲಾಡಿದನು ||೧೦||

ಕಟ್ಟಿದ ಸುರಗಿ ಕೈಯೊಳು ಜಿಲ್ಲ ಕೋಲಳ-| ವಟ್ಟಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ||
ಕಟ್ಟಾಳೋರ್ವನೈತಂದು ಕೈಮುಗಿದನು | ಬಟ್ಟಾಡಲಾನಂದಾಶ್ರು ||೧೧||

ಭರವನುಳಿದು ಮೆಲ್ಲ ನಾಡುತುಯ್ಯಲೆಯನು | ವರನಾಗಸುತ ವೊಗ ನೋಡಿ ||
 ಇರವೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ಬರವಾವುದೆನಲಿಂ-| ತೊರೆದನವನು ತನ್ನ ತೆರನ ||೧೨||
 ವನರಾಜನೆಂದೆಂಬ ನೃಪ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನ-| ವೆನಿಸ ಪೊಳಲನಾಳುತಿಹನು ||
 ಮನಸಿಜರೂಪ ಕೇಳಾತನ ದಾಯಿಗ | ವೊನೆಗಾರ ಸೋಮಪ್ರಭನು ||೧೩||
 ದೊರೆಗಳ ತನ್ನಯ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ | ದೊರೆ ವನರಾಜನೊಂದಿವನ ||
 ತೆರಳಿ ವೈಹಾಳಿಗೆ ಪೊರನೂಂಕಿ ಕಳೆದನು | ಮರಳಿ ಪುರವ ಪೊಗದಂತು ||೧೪||
 ತೆರಳಿ ಬಂದಲ್ಲಿಂದ ಮಣಿಕೂಟವೆಂಬಿ | ಗಿರಿಯು ತಪ್ಪಲೊಳು ಜಿಲ್ಲೆತ್ತು ||
 ಗಿರಿಕೂಟವೆನಿಪೊಂದು ಪುರವನು ಕಟ್ಟಿಸಿ | ದೊರೆ ವನರಾಜನೊಪ್ಪಿರಲು ||೧೫||
 ವನಮಾಲೆಯೆಂದೆಂಬ ಪಟ್ಟಮಾದೇವಿಗೆ | ಜನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ ||
 ಅನುಪಮಕುವರಿ ಯಾವನೆಯಾದಳು ಬಟ್ಟ | ಮನಸಿಜನಲಗಿಗಾದಂತೆ ||೧೬||
 ವನರಾಜನೊಂದು ದಿವಸ ಮುನಿಗಳ ತನ್ನ | ತನುಜೆಗೆ ವರನಾರೆಂದು ||
 ವಿನಮಿತನಾಗಿ ಕೇಳಲು ಪೇಳ್ವರವರೀ | ಘನತರವಟಭೂರುಹದ ||೧೭||
 ನೆಳಲೊಳು ಬಂದು ನಿಲಲು ಜಿಳಿಲಾಕ್ಷಣ | ವಿಳಿತರಲವ ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ||
 ಕುಳಿತುಯ್ಯಲಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಾ | ಲಲಿತಾಂಗಿಗೆ ವರನಹನು ||೧೮||
 ಮುನಿಗಳ ವಚನವ ಕೇಳ್ವಿಲ್ಲಿಗೆನ್ನನು | ವನರಾಜ ಕಾಪನಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಘನಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನನು ಕಂಡೆ ಪಣ್ಮಾಸ-| ಕೆನುತ ಜೀಳ್ವೊಂಡನಾ ಭಟನು||
 ಮರಗಳನೊದೆದು ನೂಂಕುತ ಪೇರ್ಗಾಣೊಳು | ದೊರೆಯೆಯ್ಪಿದ ಹಜ್ಜಿವಿಡಿದು ||
 ಸುರಭಿಮಾರುತನ ಬಿನ್ನೊಳು ಬರ್ಪಳೆಯೆನೆ | ಪರಿತಂದು ವ್ಯಾಲ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೦||
 ಮಿನುಗುವ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಾಗ-| ತನಯ ವ್ಯಾಲನ ವೊಗ ನೋಡಿ||
 ವನವನಿಟ್ಟಿಪೆನೆಂಬ ಜಿನದದಿ ಬಂದನು | ನಿನಗೆ ಪೇಳದೆ ನಾನೆಂದ ||೨೧||
 ಉರಗತನಯನಲ್ಲವೆ ಪೇರ್ಗಾಣೊಳ್ಳಿ-| ತರುವುದೇನಚ್ಚರಿ ನಿನಗೆ ||
 ಇರದೆ ನಾ ಬಂದು ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಕಾಣ್ವ ದು-| ಸ್ತರವನೇವೆಳ್ಳಿನು ನೃಪತಿ ||೨೨||
 ಎಂದಿಂತೋರ್ವರ ಬಲೈಗೋರ್ವರು ಮೆಚ್ಚಿ | ಮಂದಹಾಸದೊಳಿರಲಾಗ ||
 ಬಂದರು ಜಯರು ವಿಜಯರೆಂಬ ಮುನಿವರ-| ರಿಂದುಭಾಸ್ಕರರೊ ತಾವೆನಲು||೨೩||
 ಬಲವಂದು ಘನಿಸುತ ಪೊಡಮಡೆ ಪರಸುತ | ಕುಳಿತೊಂದು ಶಿಲೆಯ ಮೇಲವರು ||
 ಸಲೆ ಸಂದು ಧರ್ಮವ ಪೇಳಿ ಕೇಳುತ ದೇಹ | ಪುಳಕಿಸುತಿರಲನಿತರೊಳು ||೨೪||

ಚರನೆಯ್ವಿ ಪೇಳಲು ವಸರಾಜ ಸಲವಿನಿಂ | ಪುರಜನವೆರಸೈತಂದು ||
 ವರಮುನಿಗಳಿಗಭಿವಂದಿಸಿ ಪೇಳ್ವನು | ಕರವ ಮುಗಿದು ನಾಗಸುತಗೆ ||೨೫||
 ಎಲೆ ನೃಪಸುತ ಕೇಳು ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನಮೆಂಬ | ಪೊಳಲ ಸೋಮಪ್ರಭನೆಂಬ ||
 ಖಳನು ದಾಯಿಗ ಸೆಳೆಕೊಳಲು ನಾ ಬಂದೀ | ಹಳುವದೊಳಗೆ ಬೇಡರಂತೆ ||೨೬||
 ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದನೆ ಕೇಳೆನ್ನಯ | ತನುಜೆಗೆ ವರ ನೀನೆಂಬ ||
 ಮುನಿನಿರೂಪಗಳೆಮಗುಂಟು ನೀನೆನ್ನರ-| ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದ ||೨೭||
 ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಸಿಗಪ್ಪಡದೊಳಗಿರಲದ-| ಕೂಣೆಯವೇನು ಚಿಂತೆಯನು ||
 ಮಾಣಿಪೆ ನಿಲ್ಲಿಂದು ಮುನಿಗಳ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಕ್ಷೋಣಿಪಸುತ ವ್ಯಾಲವೆರಸು ||
 ಅಳಿಯಸಮೇತದಿ ವಸರಾಜ ತನ್ನಯ | ನಿಲಯಕೆ ಬರೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
 ತಳೆದಳಾನಂದವ ವಸವಾಲೆ ಮದನಾಸ್ತ್ರ-| ಕೊಳಗಾದಳಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ||
 ಮದುವೆಗೆ ವಸರಾಜ ಸಾಮಗ್ರಿಯನು ಮಾಡೆ | ಕದನವಿಕ್ರಮ ನಾಗತನಯ ||
 ಮದುವೆಯನಗೆ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನದೊಳಗಿನೆ | ಮುದದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾ ವ್ಯಾಲ ||
 ಕಟ್ಟಾಳುಗಳ ಕಾಪಿಸಿಂ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನ-| ಪಟ್ಟಣವಿರಲವನೆಯ್ವಿ ||
 ಸೆಟ್ಟನೆ ಪೊಕ್ಕನು ಪೊಸಬನಿಸುತ ಬೊಬ್ಬೆ | ಪುಟ್ಟಿತದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೩೧||
 ಅರಮನೆಗೈತರೆ ಬಾಗಿಲ ಸುಭಟರು | ಭರದೊಳಡ್ಡೈಸಿದರವನ ||
 ಕೊರಳಿಗೆ ಕೈಗುತ್ತಿ ನೂಂಕುತ ಪೊಕ್ಕನು | ಸರನಾಥನೊಡೊಲಗವ ||೩೨||
 ಇತ್ತ ಬಾರದಿರು ನಿಲ್ಲಿಂಬ ಪೇತ್ರಿಗರ ಬ-| ಲೊತ್ತವ ಕೆಲನೂಂಕುತ್ತೈದಿ ||
 ನಿತ್ತನು ಕಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ಮಂದರ | ನಿತ್ತಂತೆ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ನಿಡಿದೋಳು ಬಲ್ಲೊಡೆ ಯಗಲದ ಯದೆ ಬಟ್ಟ | ಮುಡುಹು ಶ್ಯಾಮಾಂಗ ಪೇರ್ಗಣ್ಣು
 ಹಿಡಿವಿಸಾಸೆ ಭದ್ರಾಕಾರ ಮೆರೆಯೆ ನಿಂದ | ಬೆಡಗ ಕಾಣುತ ಸೋಮಪ್ರಭನು ||
 ನಿನ್ನಯ ಬರವೇನಾರಾತನೈ ಪೇ-| ಳ್ವಿನ್ನಯ ತೆರನಾವುದೆನಲು ||
 ನಿನ್ನಾತ ನನ್ನಯ ಮಾತ ಕೇಳೊಡೆ ಮೀರೆ | ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಾತ ನಾನು ||೩೫||
 ಅರಿರಾಯಗಜಗಂಡಭೇರುಂಡನಿದಿರಾಂತ | ದೊರೆಗಳ ಮಸ್ತಕಶೂಲ ||
 ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಚರಸೆನಿಸಿದ | ಧುರಧೀರ ನಾಗಕುಮಾರ ||೩೬||
 ಕೊಟ್ಟನು ವಸರಾಜಗೀ ಸಗರಿಯ ನೀನು | ಬಿಟ್ಟುಹೋಗೈ ಬೇಗದೊಳು ||
 ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದೊಡೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳು ನೀನೆನು-| ತಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆನ್ನ ||೩೭||

ಎದ್ದುಹೋಗಿಂಬಾತ ಫಣಿಸುತ ನಾ ಪೋಗ-| ದಿದೋಡೆ ತಗುಳ್ವಾತ ನೀನು ||
 ಉದ್ದಂಡಸೈ ಚರ ತಪ್ಪಲ್ಲ ವನರಾಜ | ಬದ್ಧಪಸೈ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ||೩೮||
 ಸೊಳ್ಳೆಸಲಿ ಭೇರಿ ಗಿರಿಕೂಟಪುರವನು | ಧೂಳಿಪಟವ ಮಾಡುವೆನು ||
 ಸೀಳುವೆನಿವನ ನಾಲಿಗೆಯನೆನುತ ನೃಪ | ಬಾಳನುರ್ಚಿದನೊರೆಯಿಂದ ||೩೯||
 ಕಡುಗಲಿಯಹುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆನುತ ವ್ಯಾಲ | ಹಿಡಿದನವನ ಮುಂಗೈಯ್ಯ ||
 ನೆಡೆದುವು ಬೆರಲು ಬೆಂಡಾದುವು ಕಣ್ಣು | ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದು ಬಡ್ಗ ಧರೆಗೆ ||೪೦||
 ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಸೆಯ ಸರಗ ಹಿರಿದು ಹಿಂ-| ಗಟ್ಟಿ ಸೋಮಪ್ರಭನೃಪನ ||
 ಜಟ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ಮೇಲ್ಪಾಯಲವರ ನೀ-| ಳ್ವಿಟ್ಟನು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಗೆ ||೪೧||
 ಬಡ್ಗ ಕಾರರು ಬಂದು ಮುಸುಕಲವರ ಕಾಲ | ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಿರನೆ ತಿರುಹಿ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳಸಗಪೊಯ್ದೊಂದಪ್ಪಳಿಸಿದ | ಸಿಡಿದೋಡೆ ಸಭೆ ಜಲ್ಲವಂದು ||೪೨||
 ದೊರೆ ಸಿಕ್ಕಲೊಡನೆದ್ದು ದೊಣ್ಣೆಯ ಪರಿವಾರ ! ಪುರದೊಳು ಹರವರಿಯಾಗಿ ||
 ಹರಿದಾಡುತಿರಲೆಯ್ವಿ ಝಂಕಿಸಿ ತುಂಬರ | ತಿರಗಡಿದವ ಮಾಣಿಸಿದನು ||೪೩||
 ಪುರದೊಳೆತ್ತಿಸಿ ಗುಡಿತೋರಣಂಗಳ ಜೇಗ | ಗಿರಿಕೂಟಪುರಕಟ್ಟಿ ಚರರ ||
 ತೆರಳಿ ಬಂದನು ವನರಾಜಸಹಿತ ನಾಗ-| ವರನುತನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ||೪೪||
 ಬಂದು ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು ಕುಳಿರಲಾಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಲ | ತಂದು ಸೋಮಪ್ರಭನೃಪನ ||
 ಮುಂದೆ ನಿಲಿಸೆ ಹಿಂಗಟ್ಟನಳಿದು ನಾಗ-| ನಂದನನವನ ಮೈದಡಹಿ ||೪೫||
 ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮನದಮ್ಮಳವ ಸೋಮಪ್ರಭ | ಪೊಡವಿಯ ಸರಿಹಂಚಿಕೊಡುವೆ ||
 ಒಡಹುಟ್ಟಿದರು ನೀವು ಸೇರಿ ಬಾಳುವುದೆಂ-| ದೊಡನೊಡನವರ್ಧಪ್ಪಿದನು ||೪೬||
 ಪೊಡವಿಯ ನಾನೊಲ್ಲೆ ಮನಕೆ ಬಂದರಿಗೆ ನೀ | ಕೊಡು ತಪೋರಾಜ್ಯಕೆ ನಾನು ||
 ನಡೆದಪೆ ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಬಿಡು ಬಿಡು ಶ್ರೀಜಿನ-| ರಡಿದಳಿರ್ಗಳ ಮೇಲಾಣೆ ||೪೭||
 ಎಂದಿಂತು ಮರುಮಾತಿಗೆಡೆಗೊಡದಲ್ಲಿಂದ | ಬಂದೆಮಂಥರಗುರುಗಳಲಿ ||
 ಅಂದವ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮುನ್ನೂರ್ವರಸುಗ-| ಳೊಂದಾಗಿ ತಳೆದನೇನೆಂಬೆ ||೪೮||
 ವನರಾಜ ನಿಜರಾಜ್ಯದೊಳು ನಿಂದು ತನ್ನಯ | ತನುಜಾತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ||
 ಜನರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳಿ ಕೈಧಾರೆ ಯೆರೆದ ನಾಗ-| ತನಯಗೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳು ||
 ನೆರೆ ವೆಣ್ಣುಳರಸಿಯ ಕಠಿನಕುಚಂಗಳ | ಕುರುಪಾಟಕೊಡ್ಡಿ ತನ್ನರವ ||
 ನೆರೆ ಜಾಣರ ದೇವ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನದೊಳು | ಪೆರಪಿಂಗದಿರಲು ಮತ್ತತ್ತ ||೫೦||

ವರಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪುರದ ಜಯವರ್ಮಭೂ-| ವರಗೆ ಜಯಾವತಿಸತಿಗೆ ||
 ಇರದುದಯಿಸಿದರು ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು | ಚರಮಾಂಗಿಗಳು ಬಲ್ಲಿದರು ||೫೧||
 ಅರಲ ಶರನ ಗಿಲ್ಲ ರೂಪು ಕುಲಾದ್ರಿಯ-| ನಿರದೆ ಕಿತ್ತಿತ್ತುವ ಶಕ್ತಿ ||
 ಸುರಪನ ಮಿಗುವ ವೈಭವವೆಂಬುದವರೊಳು | ಕರುವನಿಟ್ಟಿರೆದಂತಿಹುದು ||೫೨||
 ನಂದನರೇಳಿಗೆ ನಲವಾಂತು ಜಯವರ್ಮ-| ನಂದಿರಲುದ್ಯಾನವನಕೆ ||
 ಬಂದರು ವರಬೋಧಸಿಂಧುಮುನಿಗಳದ-| ರಂದನುದು ಸುತವೇರಸು ||೫೩||
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳಿದ ಪೂಜಿಸಿ ಮುನಿಗಳ | ಚರಣವನಾ ಜಯವರ್ಮ ||
 ಕರಮೊಪ್ಪವೆತ್ತು ಧರ್ಮವ ಕೇಳಿ ತದನು-| ತರದೊಳು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ||೫೪||
 ಇಳಿಗತಿಬಲ್ಲದರೆನ್ನಯ ತನಯರು | ನಿಲುವರೆ ನಿಜರಾಜ್ಯದೊಳು ||
 ಎಲೆ ಮುನಿಪತಿ ಯಿವಳಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರುಂಟೆ | ತಿಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದ ||೫೫||
 ನರನಾಥ ಕೇಳಿ ಪುಂಡ್ರವರ್ಧನನೆಂಬ | ಪುರದಿಂದ ಸೋಮಪ್ರಭನ ||
 ತೆರಳಿಸಿ ವನರಾಜಗಾ ನಗರಿಯನಿತ್ತ | ಪುರುಷಗಿವರು ಸೇವಕರು ||೫೬||
 ಎಂದಿಂತು ಮುನಿಗಳು ಪೇಳಿ ಕೇಳುತ ನಿಜ-| ನಂದನಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯವನು ||
 ಹೊಂದಿದ ವೈರಾಗ್ಯದೊಳು ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದವ-| ನಂದೆದ್ದ ನಾ ಮುನಿಯೊಡನೆ ||೫೭||
 ಮುನಿಗಳ ವಾಕ್ಯವ ನಂಬಿದನಲ್ಲದೆ | ಜನಕ ನಮ್ಮಯ ಸಾಹಸವ ||
 ಘನತೆಯನರಿದವನಲ್ಲಿಂದಾ ರಾಜ-| ತನಯರು ಸುಖಮಿರುತಿರಲು ||೫೮||
 ಬಂದನು ಸೋಮಪ್ರಭಮುನಿ ಶಿಷ್ಯರ | ಸಂದನಿವರನಾ ಪುರಿಗೆ ||
 ಒಂದುಳಿಯದೆ ನಾಗಸುತನ ವೃತ್ತಾಂತವ-| ನಂದನರಿಂ ತಾವು ಕೇಳಿ ||೫೯||
 ತಮ್ಮಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರುಂಟೆ ನಿಟ್ಟಿಪೆವೆಂಬ | ಹಮ್ಮಿಸಿಂ ಜಯವರ್ಮ ಸುತರು ||
 ತಮ್ಮಯ ರಾಜ್ಯವ ಸಚಿವನ ವಶಮಾಡಿ | ಘಮ್ಮನೆ ಪೊರಮುಟ್ಟು ಪುರಿಯ ||೬೦||
 ಬಲ್ಲಿದರೀವರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆನೆ | ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳ ಪಿಡಿದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ತಾವೆಯ್ವು ವನರಾಜನ ಸೀಮೆ-| ಯಲ್ಲಿ ಕೋಳ್ವಿಡಿದರು ತುರುವ ||೬೧||
 ಹಿಡಿದರು ತುರುಗಳ ಬಳಿರಂಬ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂ | ಕಿಡಿಕೋಪದೊಳು ವನರಾಜ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ತಾಗಿದ ಲಗ್ಗೆ | ವಿಡಿದು ಬಹಳ ಬಲವೆರಸು ||೬೨||
 ಧರೆಯೊಳು ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರಿಗಿದಿರುಂಟೆ | ಭರದಿ ಮುಸುಕಲರಿಸೇನೆ ||
 ಶರಜಾಳವ ಕೆದರಿದರು ದಿಗ್ಗಜಗಳ | ಶಿರವ ತೂಗಿಸೆ ಬಿಲ್ಲು ನಿನದ ||೬೩||

ಕತ್ತರಿಸುತ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊರೆವುತ ವೊರೆವುತ | ವೊತ್ತದ ಕಣೆ ನೂಂಕಿ ನಡೆಯೆ ||
 ನಿತ್ತರಿಸದೆ ಬೆನ್ನಿ ತ್ತುದು ಬಲ ಬೆಂ-| ಬತ್ತಿದರವರು ತೊಟ್ಟಿಸುತ ||೬೪||
 ಉಸುರಲಳವೆಯವರೆಸುವ ಜಿನ್ನಣವನು | ದೆಸೆ ಧರೆ ನಭವಾವುದೆಸಿಸಿ ||
 ಪಸರಿಸಿ ಪಾಯ್ಪುವು ತೋಳವಿಂಡುಗಳೆನೆ | ಮಿಸುಪ ಕಿಂಗರಿಯ ಕೋಲುಗಳು ||
 ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಜೆಲ್ಲವರಿದುದು ಪಾಯ್ಪುಳ | ಪೊಕ್ಕನು ವನರಾಜ ಪುರವ ||
 ಇಕ್ಕಿತು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಂಬುಗಳ್ಳಟ್ಟುರ್ಚಿ | ಪೊಕ್ಕುವು ಪೊಳಲ ವೀಥಿಗಳ ||೬೫||
 ಹೂಳಿಹೋದುದು ಪುರವೆಂಬಿನ ಕೋಂಟಿಯ | ಧಾಳಗೊರೆದು ಸರಳುಗಳು ||
 ದಾರಿವರಿಯೆ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಪೊಳಲು ಬಿಲ್ಲು-| ಕೋಲುವಿಡಿದು ನಾಗತನಯ ||೬೬||
 ಹೊಗರಂಬುಗಳ ಬಲು ಧಾಳಿಯ ಬಿಂಕಕ್ಕೆ | ಮುಗುಳುನಗುತ ವ್ಯಾಲವೆರಸು ||
 ತೆಗೆಸಿ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಹೊರಹೊಂಟ ಕೋಂಟಿಯ | ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗಲವರು ||
 ರನ್ನದ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಹಾರವೆಸದಿರೆ | ಚೆನ್ನವಡೆದ ವೀರಗಾಸೆ ||
 ಬೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ ಖಡ್ಗ ಶೂಲಗಳಾದಿ | ಸನ್ನತಾಯುಧಗಳು ಮೆರೆಯೆ ||೬೭||
 ವೀರವೆ ಪುರುಷರೂಪಾಂತವೋ ಜಿಲ್ಲುಳ | ಧೀರರು ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರಲು ||
 ಆರು ನೀವೆಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಎ-| ಚಾರಕೋವಿದ ಕೇಳಿದನು ||೬೮||
 ಆರಾದೊಡೇನು ನಮ್ಮಯ ಹೆಸರೇತಕೆ | ವೀರನಾದೊಡೆ ಸೆಣಸೆನುತ ||
 ಭಾರಿಯು ಧನುವ ಜೀವಡೆದು ಮೂಡಿಗೆಯಿಂದ | ಕೂರಂಬನುಗಿದರಂದವರು ||
 ಮೇರುವನೊರೆವುದಕ್ಕೊರೆಗಲ್ಲು ದೊರಕಿದೊ-| ಲ್ಸೇರಿದರಿವರು ನೋಡೆನ್ನ ||
 ಭಾರಿಯು ಭುಜದಗ್ಗಳವೆನುತ ವ್ಯಾಲ | ತೋರಗದೆಯ ತೂಗಿದನು ||೬೯||
 ಕಲಹದ ಬಲೈಯ ವ್ಯಾಲ ನೀನೋಡೈ | ಸಲಿಪೆ ಕಣ್ಣಾರ್ಥಿಯನೆನುತ ||
 ನಲವಿನಿಂ ಫಣಿಸುತ ಜಿಲ್ಲ ಜೀವಡೆದನು | ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳಲ್ಲಾಡೆ ||೭೦||
 ಬೇಡ ಹೋ ನಿಲ್ಲು ನಿನ್ನಯ ಪಾದಸೇವೆಯ | ಮಾಡಬಂದವರು ಕಾಳಗವ ||
 ಮಾಡಸಲ್ಲವರೊಳು ನೀನೆಂದು ಗಗನದಿಂ-| ದಾಡಿತೊಂದಾಸುರವಾಕು ||೭೧||
 ತೊಟ್ಟನಾ ನುಡಿಗೇಳ್ಳು ಫಣಿಸುತ ವಿಸ್ಮಯ | ಬಟ್ಟನು ಜಯವರ್ಮಸುತರು ||
 ಬಿಟ್ಟೆಯ್ವಿ ತಮ್ಮಯ ಮನದ ಸಂಶಯವಾಗ | ಬಟ್ಟಾಡಲಾಸಂದಾಶು ||೭೨||
 ವರಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ ಪುರದ ಜಯವರ್ಮಭೂ-| ವರನ ತನೂಜರು ನಾವು ||
 ಗುರುನಿರೂಪಗಳೆಮಗಿರೆ ಬಂದೆವು ನಿನ್ನ | ಚರಣಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವೆವೆಂದು ||೭೩||

ವೀರಶಿರೋಮಣಿ ಧೀರರ ತಲೆರನ್ನ | ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಪ್ರತಿಮೆ ||
 ಸಾರಪುಣ್ಯೋದಯ ಸಲಹೆನುತ್ತೈತಂದು | ಚಾರುಚರಣಕೆರಗಿದರು || ೭೭ ||
 ಪರಮಸಖರು ನೀವು ಬಂದುದು ಕರಲೇ-| ಸೆರವಿಗರಲ್ಲಿ ನಗೆನುತೆ ||
 ಶಿರವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿದ ಘನಿಸುತ | ಹರುಷಾಶ್ರು ಸೊಸಲಂದವರು || ೭೮ ||
 ಪೇಳ್ವರು ತಮ್ಮಯ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವ | ಕೇಳ್ವರು ವ್ಯಾಲನ ತೆರನ ||
 ತೋಳ್ವ ಗೆವಂತಪ್ಪಿಯೋರ್ವರನೋರ್ವರು | ತಾಳ್ವ ರಧಿಕಸಂತಸನ || ೭೯ ||
 ಪುರಜನ ಕೊಂಡಾಡೆ ವನರಾಜ ಕೀರ್ತಿಸೆ | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಮೊತ್ತವೆರಸು ||
 ಅರಮನೆಗೈತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು | ವರನಾಗಸುತ ಕುಳ್ಳಿರಲು || ೮೦ ||
 ಕತ್ತೂರಿ ವೀಣೆಗಳನು ತಂದು ಕಾಣಿಕೆ-| ಯಿತ್ತೋರ್ವ ವಣಿಜ ಕೈಮುಗಿದ ||
 ಉತ್ತಮವಿದು ನೀನೆತ್ತಣಿಂ ತಂದೆ ಪೇ-| ಳತ್ತೇನು ಚೋದ್ಯಮುಂಟಿಂದ || ೮೧ ||
 ಅಂತರಪುರಪತಿ ಸಿಂಹವರೂಢಧೂ-| ಕಾಂತನಾಳುವ ದೇಶದೊಳು ||
 ಅಂತಕಕಾಸನವೆನಲದೆ ಜೀಯ ಜಾ-| ಳಾಂತಕವೆಸರ ಕಾಸನವು || ೮೨ ||
 ಗಿರಿಸುತೆಯಂದದಿ ಸ್ಥಾಣುವಿಲಾಸಿಕೆ | ಸಿರಿಯಂತೆ ಕೇಸರೋಪೇತ ||
 ಸರಸಿಜಗರ್ಭನಂತಕ್ಷಿಮಾಲಾನ್ವಿತ | ಪರಿಕಿಸಲಾ ಕಾಸನವು || ೮೩ ||
 ಶರಧಿಯೊಲ್ಲ ಸಿಯೊಲು ಶಿವಮಯ ರವಿಯೊಲು | ಸುರಪತಿಯೊಲು ಗೋಮಯವು ||
 ಸ್ಮರಸ್ಮೃದ್ಯೊಲು ಶ್ರೀರಾಮಸ್ಮಿನಿಕದೊಲು | ಹರಿಮಯವಾ ಪೇರ್ಗಾಸು || ೮೪ ||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ವಿಪಿನಮಂಡಲಂ ವಿಬುಧಪತಿಯಂತೆ ಅಗ್ನಿಯ ದೆಸೆ
 ಯಂತೆ ಪುಂಡರೀಕೋಪಶೋಭಿಯುಂ ಸುರಸಭೆಯಂತೆ ಶೂಲಿಯ ಜಟಾಮುಕುಟ
 ದಂತೆ ಕಾಶಿಕಾಲಂಕ್ಯತಮುಂ ಘನಿಲೋಕದಂತೆ ಯಾಗಮುಂಟಪದಂತೆ ದ್ವಿಜಾವ
 ಕೀರ್ಣಮುಂ ನಕ್ಷತ್ರಗಣದಂತೆ ದೇವಸೇನೆಯಂತೆ ವಿಲಾಖಾನ್ವಿತಮುಂ ಪುರುದೇವ
 ನಂತೆ ಕೋಶಗದದಂತೆ ಅಷ್ಟಾಪದಾಧಿಷ್ಠಿತಮುಂ ಪಾಂಡುಸುತರಂತೆ ಭೀಮಾ
 ಬರ್ಹನಸಕುಲೋದಯಕ್ಷತಮುಂ ನಭದಂತೆ ವೃಕ್ಷಾಂಗಾರಸಾಮ್ಯೋಪರಂಜಿ
 ತಮುಂ ಸಂಗಿರಾಂಗಣದಂತೆ ಕದಳೀ ಭಲ್ಲ ವಾಜಿ ರಾಜಿತಮುಂ ರಾಜಾಲಯದಂತೆ
 ಮಹಿಷೀಖಡ್ಗಧಾತ್ರೀಸಮೇತಮುಂ ವನಧಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರವಾಳಲತಾಭಿರಾ
 ಮಮುಂ ಸುಪರ್ಣಾಕೀರ್ಣಮಾಗಿಯುಂ ಪನ್ನಗವಿಳಾಸಿಯುಂ ಪುರುವಂಶನಾಥ
 ಮಾಗಿಯುಂ ಮಾತಂಗಸಂಸ್ಥಾಯಿಯುಂ ಅಕೋಪರಂಜಿತಮಾಗಿಯುಂ ನೀಲ

ಕಂಠಾಡಂಬರೋಚಿತಮಾಗಿಯುಂ ಮದನಾವಭಾಸಿಯುಂ ವಜ್ರವಿಳಾಸಾಸ್ಪದ
ಮಾಗಿಯುಮೆನಿಸಿ ಮೆರೆವುದಂತುಮಲ್ಲದದರ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳು ||

ಧರೆಯನೊಡೆದು ಮೂಡಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿತೊ ಮೇ-| ಉರಗೇಂದ್ರನ ವಿಷಮೆಂಬ ||

ಇರವಾಂತದೆಯೊಂದು ವಿಷತರು ಸೋಂಕಲು | ಗರುಡನಿಗಸದಳವೆನಿಸಿ ||೮೬||

ಚಾಡಿಕಾರರ ಜಿಹ್ವೆಗಳೆಲ್ಲವು ಒಂದು | ಮೂಡಿದಂತಿದೆ ತಳಿರದರ ||

ಕಾಡಿಗಿಗೊಂಡದು ಸೋಂಕಿ ಚಂದ್ರಮನೊಡ-| ಲಾಡಲೇನೆಲೆ ಸೃಪತಿಲಕ ||೮೭||

ಸುರರಸುರರು ಪಾಲ್ಗಡಲನು ಪೊಸೆವ-| ದುರಗೇಂದ್ರನುಗುಳಿದ ವಿಷವ ||

ಕೊರಲೊಳು ಧರಿಸಿದ ಹರನೆಂದು ಹಳಿವುದು | ಗರಳದೇಳೆಯೊಳಾ ಭೂಜ ||೮೮||

ಇರವೆನಗಂತರವುರವಾ ವಿವಿನಾಂ-| ತರದ ಕತ್ತುರಿಯಿದು ಸೃಪತಿ ||

ಫರದುಗೈಯಲು ಬಂದೆ ಕೇಳಾ ವಿಷವೃಕ್ಷ-| ದಿರವು ನಾ ಪೇಳ್ವುದು ಕಿರಿದು ||೮೯||

ಎಂದಿಂತು ವಣಿಜ ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ ವಿಷವೃಕ್ಷ-| ದಂದನ ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಳಸಿ ||

ಒಂದಿದ ಸಖರು ಸಮೇತದೊಳಾಗಳ-| ಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಘನಿರಾಜತನಯ ||೯೦||

ಎಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳಂಟಿಲ್ಲಿದ್ಭುತಗಳುಂ-| ಟಿಲ್ಲಿ ಜೋದ್ಯಂಗಳುಂಟವನು ||

ನಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧಿಸುತೆಯ್ವಿ ಪೊಕ್ಕನು ಸೂಜಿ | ಸಲ್ಲದ ಬಲುಕಾನನವ ||೯೧||

ತಾರಾಮಂಡಲದೊಳು ರಾಹುಮಂಡಲ | ರಾರಾಜಿಪೊಲು ವಿಷಭೂಜ ||

ಆರಣ್ಯಮಧ್ಯದೊಳಿರೆ ಕಂಡನದರ ಗು-| ಭೀರ ತೂಗಿಸೆ ನಿಜಶಿರವ ||೯೨||

ಗರುಡನ ಜಯಿಸುವೆನೆಂದು ಕಾಳೋರಗ-| ನಿರದೆ ತಪಕೆ ನಿಂದಂತೆ ||

ಕರವೊಪ್ಪಿತಾ ವಿಷಭೂರುಹ ಪೆಡೆಗಳೊಂ-| ದಿರವಾಗಿ ಪೇಗೊಂಬುಗಳು ||೯೩||

ಮುರುಟಿ ಕಾಲ್ಗುಳು ರಂಕೆಗರಿದು ತುಂಡಗಳು ಸೀ-| ಕರಿಯಾಗಿ ಬೀಳ್ವ ಪಕ್ಕಿಗಳ ||

ನೆರವಿಯೊಳೆಸೆದಿದ್ದುದಾ ವಿಷತರು ಫಲ-| ಭರಿತದಿ ಕಗ್ಗನೆ ಕವಿದು ||೯೪||

ಬಲಿಮುಖ ಜಂಬುಕ ಕಾಳ್ಚೆಕ್ಕುಗಳು ತಮ್ಮ | ಹರಣವ ನೀಗಿ ಜಿದ್ದಿರಲು ||

ಸರದನ ನುಡಿಗಿಂದ ಮಿಗಿಲೆಂದು ನಿಜಸಖ-| ರೊರೆಯಲದಕೆ ನಸುನಗುತ ||೯೫||

ಉಡೆಸುತ್ತಿ ಘಣಿಸುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮರನೇರಿ | ಮಡಲ್ ಬಲ್ಲೊನೆಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ||

ಪಿಡಿದು ಬಾಗಿಸಿ ಸೆಳೆಗೊನೆಗಳ ಪಣ್ಣಳ | ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಕೊಯ್ವತಿರಲು ||೯೬||

ಅತಿಚೆಲ್ವುದೋರೆ ಹೊಂಜೋಡು ಸೀಸಕವ-| ಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿರೆ ವೀರಗಾಸೆ ||

ಶತಭಟನಾಸಿರಭಟರೆನಿಪೈನೂರ್ವ-| ರತುಳವಿಕ್ರಮಿಗಳೈತಂದು ||೯೭||

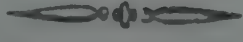
ಬತ್ತೀಸಾಯುಧರುಚಿ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ | ಮೊತ್ತವ ಕೆದರಿದಂತಾಗೆ ||
 ನಿತ್ತರು ಮರ ಮೊದಲೊಳು ಪಣ್ಣ ಕೊಯ್ಪು-| ದ್ವೈತ್ತನಾರಿವನಿಳಿಯೆನುತ ||
 ಕಡೆಸಾರಿರೈ ಪಣ್ಣೊಯ್ದೊಡೇನಾದುದು | ಕಡುಹು ಕೊಳ್ಳದು ನವೊಳೆನುತ ||
 ಪಿಡಿದರು ಜಿಲ್ಲೊಲ ಜಯವರ್ಮತನಯರು | ತುಡುಕಿದ ವ್ಯಾಲ ಗಡೆಯನು ||
 ನಾವು ಪಣ್ಣೊಯ್ದರನಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿವು | ನೀವೇಕೆ ಕೈದುಗೊಂಡಿಪಿರಿ ||
 ಕಾವಲು ಮರನಿದು ಕಲಹಲಂಪಟರಾದೊ-| ಡಾವೀರನಂತೇರಿ ಮರನ ||೧೦೦||
 ಹಣ್ಣ ಕೊಯ್ದವರಲ್ಲ ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳು ನಾವು | ಹಣ್ಣವರಲ್ಲ ಕಾಳಗವ ||
 ತಣ್ಣನೆ ನೀವಿರಿ ಕಾವಲು ಮರನೇರಿ-| ದಣ್ಣನೊಳಾತ್ಮತನಾಡುವೆವು ||೧೦೧||
 ಆ ನುಡಿಗೇಳುತ ನಸುನಗೆ ಮಿಸುಗುತ | ತಾನಾಯ್ತು ಕೊಯ್ತು ಪಣ್ಣಗಳೆ ||
 ಏನು ಮಾತೆಮ್ಮೊಡನೆನುತಿಳಿದನು ಮೆಲ್ಲ-| ನಾ ನಾಗಸುತ ವಿಷತರುವ ||೧೦೨||
 ಕೊಯ್ತುದು ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಕಾವಲು ಪಣ್ಣೆಲ್ಲಿ | ಕೊಯ್ದು ಪೆ ಮರಮೊದಲಿನೊಳು ||
 ಕೊಯ್ತುದು ತಪ್ಪೆಂದುಸುರಿಯಲ್ಲದಿದೊಡೆ | ಕೈಯ್ಯುಗೊಳ್ಳೆಂದರಂದವರು ||
 ಮೆಲಲೆಂದು ಪಣ್ಣಳ ಕೊಯ್ದೆನು ಮೆದ್ದುನಾ | ಸಲಿಸುವೆ ನಿಮ್ಮರ್ಥಿಯನು ||
 ಕಲಹಕಾಯತವಾಗರೈ ನೀವೆನುತಲಿ | ಕುಳಿತನೊಂದಾಲದಡಿಯೊಳು ||೧೦೪||
 ವಿಷದ ಪಣ್ಣಗಳಿವು ಮೆದ್ದೆಯಾದೊಡೆ ಜೀ-| ವಿಸುರಿದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ||
 ಅಸದಳವೆಮ್ಮಯ ಸಮರ ಬೇಡಣ್ಣ ನೀ | ಜಿಸುಡೇಳು ನಡೆಯೆಂದರವರು ||೧೦೫||
 ತನಗೆ ಬೇಡದ ವಸ್ತು ವಿಷವದು ಕಾಣಿರೈ | ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಯಮೃತ ||
 ಎನುತವ ಮೆದ್ದನು ವಿಷದ ಪಣ್ಣಳ ತನ್ನ | ಮನದನುರಾಗದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೧೦೬||
 ಹರಿನೀಲವರ್ಣದ ವಿಷದ ಪಣ್ಣಳು ಪುಣ್ಯ-| ಪುರುಷನ ಕರ ಸೋಂಕುವಾಗ ||
 ಪರುಷ ಸೋಂಕಿದ ಲೋಹದಂತಾಗುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು | ಶಿರದೂಗುತ್ತಾ ವೀರಭಟರು ||
 ಗರುಡಗೆ ಮೆಲಲಿರಿದೀ ವಿಷಫಲಗಳ | ಸರಸನಾವಿನ ಪಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲ ||
 ಪರಿಯಲಿ ನೀ ಮೆದ್ದೆ ನಿನ್ನಂದದಿ ಪುಣ್ಯ-| ಪುರುಷರದಾರು ಲೋಕದೊಳು ||
 ಒಡೆಯರಾರೆನುಗೊಂದು ನಾವು ಯೋಗೀಂದ್ರರ | ತಡೆಯದೆ ಬಿಸಗೊಳಲವರು ||
 ನುಡಿದರೀ ವಿಷತರುವಿನ ಪಣ್ಣನೀ ವಟ-| ದಡಿಯೊಳು ಮೆದ್ದವನೆಂದು ||೧೦೯||
 ಇಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳು ಕಾದಿದುರ್ಗ ನಾ-| ವಿದು ಕಂಡೆವು ನಿಮ್ಮ ಬರವ ||
 ಇಂದುಮೊದಲು ನಮ್ಮಂ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳಬೇ-| ಕೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರವರು ||೧೧೦||

ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ ಸಖರೆನಗೆನುತವರನು | ತೆಗೆದಪ್ಪಲಾ ನೃಪತನಯ ||
 ಪಗೆ ಕೆಳೆ ಏಷ ಸುಧೆಯಾದುದಮಮ ಯೆಂದು | ಪೊಗ್ಗರಾ ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳು ||
 ವರಮಣಿಮಕುಟದ ಪ್ರಭೆಯಾ ಸಮಯದಿ | ತೆರಳಿಸೆ ಬಸದ ಕತ್ತಲೆಯ ||
 ಪರಿಮಿತಜನ ಸಹ ಬಂದೋರ್ವ ಕೈಮುಗಿ-| ದೊರೆದನು ಫಣಿಸುತನೊಡನೆ ||೧೧೨||
 ಪರದನೋರ್ವನು ನಿನಗೀ ಏಷಭೂರುಹ-| ದಿರವ ಪೇಳ್ವವ ನಿನ್ನ ಬರವ ||
 ಬರೆಯಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಪನಿಟ್ಟಿದೇನಂತರ-| ಪುರಪತಿ ನಾ ಸಿಂಹರಥನು ||೧೧೩||
 ತಕ್ಷಕಚೂಡಾಮಣಿವೆಸರನ ಏಷ-| ವೃಕ್ಷವಿದರ ಪಣ್ಣುಗಳ ||
 ಈಕ್ಷಿಪರಿಲ್ಲ ನೀ ಸವಿದ ತೆರನ ವನ-| ರಕ್ಷಕ ಪೇಳಿ ಕೇಳಿದನು ||೧೧೪||
 ನಿನ್ನಯ ಸೋದರವಾವನೆಂದೆನಿಸಿದ | ಸನ್ನತ ಹರಿವರ್ಮನಿಗೆ ||
 ಎನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದ ಹರಿಣಲೋಚನೆಯೆಂಬ | ಚೆನ್ನಿಯಾದಳು ಪಟ್ಟದರಸಿ ||೧೧೫||
 ಪುಟ್ಟಿದಳವರಿಗೆ ಗುಣವತಿಯೆಂಬಳು | ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆಯಾದಳವಳು ||
 ತೊಟ್ಟಿಲುಗಿರಿಗೆಯ ನಿನಗೆಂದು ನಿಮ್ಮಮ್ಮ | ಕೊಟ್ಟಿದಳಲೆ ನಾಗತನಯ ||
 ಕನಕಪುರವು ನಿನಗಂತರಪುರವಿದು | ಜನರು ಪೊಗಳೆ ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ||
 ಅನುವೆತ್ತು ನಡೆದು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆನ್ನ | ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದ ||೧೧೬||
 ಮೊರೆದುವು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯವಾಗಳೆ ದೊರೆ-| ದೊರೆಗಳ ಬಳಸಿಸೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||
 ತೆರಳಿ ಜಳಾಂತಕವನದಿಂದ ನಿಜಸಖ-| ವೇರಸಿ ತಾನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ||೧೧೭||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಂತರಪುರವ ಪೊಕ್ಕನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಜ್ಞಚಂದ್ರಮನು ||೧೧೮||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೧೯||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಸವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೫. ಚಂಡಪ್ರಭನು ಗಿರಿಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಸಂಧಿ

ಎತ್ತಿ ನಡೆದು ಸಿಂಧು ಸೃಗಿರಿಪುರವನು | ಮುತ್ತಿದ ಕಥೆಯು ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ದೊರೆ ನಾಗಸುತನಿತ್ತಲಂತರಪುರದೊಳ- | ಗಿರಲತ್ತ ಸಿಂಧುದೇಶದೊಳು ||
 ಕರಮೆಸದಿಹನು ಶೋಭಾವತಿಪುರಪತಿ | ಧುರಧೀರ ಚಂಡಪ್ರಭನು ||೧||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಒಲು ಸಂದಣಿಯಿಂದಲಾ | ನರನಾಥನೋಲಗವಿರಲು ||
 ಚರಣದೊಳಿವೆ ಬೊಂಬಿಸರಪಣಿ ನಡೆತಂದು | ಬಿರುದಿನ ಚಿತ್ರಗನೋರ್ವ ||೨||
 ಧರಣಿಗೆ ನೀ ರಾಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ನಾ ರಾಯ | ದೊರೆಗಳರಸ ನೋಡೆಂದು ||
 ನುರುಳಿದರೆದು ತೋರಿದ ಪೆಣ್ಣುರೂಪಿನ | ಪರದಿವ್ಯಚಿತ್ರದ ಪಟವ ||೩||
 ಕರಕುಶಲವೊ ಭಾವಚಿತ್ರವೊ ಪೇಳೆನೆ | ಕರಕುಶಲದ ಪಟವೆನಲು ||
 ದೊರೆಗಳ ಬೆಸಗೊಂಡನಿಂತಪ್ಪ ರೂಪಿನ | ತರುಣಿಯುಂಟೇ ಪೇಳಿರೆಂದು ||೪||
 ಧರೆಯೊಳಿಂತಪ್ಪ ರೂಪಿನ ಪೆಣ್ಣುಗಳೊಂಟಿ | ದೊರೆಯ ಕಂಡವರಲ್ಲ ನಾವು ||
 ನುರಲೋಕದೊಳುಂಟೇನೊ ಸಂಶಯವೆಂ- | ದೊರೆದರಾ ಮುಕುಟವರ್ಧನರು ||೫||
 ಪರದರು ನಾನಾದೇಶಗಳನು ಪೊಕ್ಕು | ತಿರುಗುವ ಜಾಣರೈ ಯಿದಕೆ ||
 ಸರಿಬಹ ಪೆಣ್ಣುಂಟಿ ಯೆಂದು ವಾಣಿಜ್ಯರ | ನೆರವಿಯಿದ್ದತ್ತ ನೋಡಿದನು ||೬||
 ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿದ ಮುಂಡಾಸು | ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೆಲ್ವ ವಿಸಾಸೆ ||
 ಸುತ್ತಿದ ಉಡೆಯ ದುಕ್ಕೂಲವೊಪ್ಪಿರಲೆದ್ದು | ನಿತ್ತನಲ್ಲೋರ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ||೭||
 ಚೆಲುವೆತ್ತ ಬಿರಳ ಮುದ್ರಕೆಯ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಸು- | ವೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿಸೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಎಳೆಮಾಣಿಕ್ಕೈವೆಂಬಿನದೋರೆವಲ್ಲಳ | ಹೊಳಹು ರಂಜಿಸೆ ಪೇಳಿದನು ||೮||
 ಗಿರಿಪುರಪತಿ ಹರಿವರ್ಮನಿಗಾತನ | ತರುಣಿ ಹರಿಣಲೋಚನೆಗೆ ||
 ನರನಾಥ ಬಿನ್ನಹ ಗುಣವತಿಯೆಂದೆಂಬ | ಸುರುಚಿರ ಕನ್ನೆ ಪುಟ್ಟಿದಳು ||೯||
 ಈ ಪೆಣ್ಣು ರೂಪಿದ ನಾಲ್ಮಡಿ ಸೊಬಗೆಂಬು- | ದಾ ಪೆಣ್ಣೊಳಿದೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ||
 ರೂಪು ಯಾವನ ಹಾವ ಭಾವ ನಿಳಾಸವ- | ನೇಪೇಳ್ವೆನೆಂದನಾ ವಣಿಜ ||೧೦||
 ಪರದನ ನುಡಿಗಿ ಸಂತಸವೆಯ್ದಿ ಚಿತ್ರಕಂ- | ಗಿರದುಡುಗೊರೆಗಳನಿತ್ತು ||
 ಅರವಿಂದನೆಂದೆಂಬ ಚರನ ಪಾವುಡಸಹ | ತೆರಳಿಸಿದನು ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ||೧೧||

ಅತ್ತಲಖಿಳಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ | ವೊತ್ತವೆರಸು ಹರಿವರ್ಮ ||
 ಮುತ್ತಿನುತ್ತುಂಗಚಾವಡಿಯೊಳೊಡ್ಡೊಲಗ- | ವಿತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯದೊಳು ||
 ಪಡಿಯರನುಮತದಿಂದೊಲಗನೊಕ್ಕು | ಪೊಡವಿಪಾಲನಿಗರವಿಂದ ||
 ಸಡಗರ ಮಿಗೆ ಮಣಿಮಕುಟವ ಬಾಗಿಡ | ಕುಡಿಯಿಡುತಿರೆ ಕೆಂಬಿಳಗು ||೧೩||
 ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸು ಶೋಭಾವತಿಸಗರದ | ರಾಯ ಚಂಡಪ್ರಭ ನಿನಗೆ ||
 ಪ್ರಿಯದೊಳಟ್ಟಿದನೆನುತವ ಮುಂದಿರಿಸಿದ- | ನೊಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ಪಾವುಡಗಳ ||೧೪||
 ಬಳಲಿದೈ ಕುಳ್ಳಿರು ಯೇಂ ಬಂದೆ ನೀನೆಂ- | ದಿಳೆಯಾಣ್ಮ ಬೆಸಗೊಳಲವನು ||
 ಎಲೆ ನೃಪ ಬಿನ್ನಹ ನಿಮ್ಮ ತನೂಧವೆ | ನಳಿನವದನೆ ಗುಣವತಿಯ ||೧೫||
 ಪರಿಣಯವಿಧಿಯೊಳು ತನಗೀವುದೆಂದೆಮ್ಮ | ದೊರೆ ಬೇಡ ಕಳುಹೆ ನಾ ಬಂದೆ ||
 ವರ ನಿನ್ನ ಸುತೆಗೆ ತಕ್ಕವನಾದ ನಿನಗೀ | ಧರೆಯೊಳಾರಣೆ ಭೂಪೇಂದ್ರ ||೧೬||
 ಚಂಡಪ್ರಭ ನಿನಗಳೆಯನಾದೊಡೆ ಭೂ- | ಮಂಡಲದೊಳಗುಳ್ಳ ನೃಪರು ||
 ಗಂಡಗರ್ವವ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಪಾದಾಬ್ಜಕೆ | ಮುಂಡೆವಾಗರೆ ತುಂಬಿಯಂತೆ ||೧೭||
 ಎನಲಾ ನುಡಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರೀಶನ | ಜನನಾಥ ಮುಗುಳ್ಳ ಗಿವೆರಸು ||
 ಕೊನೆಗಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿದ ನೋಡಲು ಕಾರ್ಯ- | ದನುವನರಿತು ಪೇಳಿದನು ||೧೮||
 ಮುನ್ನವೆ ನೃಪನನುಜಿಯ ತನುಜಾತನು | ಪನ್ನ ಗತನಯನೆಂಬವಗೆ ||
 ಕನ್ನೆಯ ವಾಗ್ವತ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದರ್ಪ- | ವಿನ್ನೇಕೆ ತಮಗಾ ಮಾತು ||೧೯||
 ಹಿಡಿವವರಲ್ಲ ನೀ ತಂದುಡುಗೊರೆಗಳ | ಕೊಡುವವರಲ್ಲ ಕನ್ನಿಕೆಯ ||
 ನುಡಿಯಬೇಡಿನಾ ಮಾತು ನೀ ಕೆಮ್ಮನೆ | ನಡೆಯೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಿಯವನ ||
 ಕೊಡೆವು ಕನ್ನೆಯ ನೀ ನಡೆ ಹೋಗಿದೆನ್ನ | ನುಡಿವುದಿದ್ದಪೆ ಯೆಲೆಸಚಿವ ||
 ಕಡುಗಲಿ ಚಂಡಪ್ರಭ ನಾಳೆದಂಡೆತ್ತಿ | ನಡೆತರದಿಹನೆ ನೀನರಿಯ ||೨೦||
 ಜಲದುರ್ಗ ವಡಬನು ಗಿರಿದುರ್ಗ ವಜ್ರನು | ಸ್ಥಳದುರ್ಗ ಧೂಳೀಪಟನು ||
 ಹಲವೇನು ವನದುರ್ಗದಾವಾಗ್ನಿಯೆನಿಸಿದ | ಛಲಜರುದುಳ್ಳಿಮ್ಮ ನೃಪಗೆ ||೨೧||
 ಕೊಡುವುದುತ್ತಮ ಲೇಸು ಮುಖದಿ ಕನ್ನಿಕೆಯನು | ಕಡಿದಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಡೆಯೊಳು ||
 ಕೊಡುವುದು ನಯವಲ್ಲ ಬೇಡ ನೀವೆನ್ನಯ | ನುಡಿಗೇಳ್ವದೆಂದನಾ ಚರನು ||
 ದೊರೆಯ ಮುಂದೇತಕೆ ವಾಗ್ವೀರ ಹೋಗೈ | ಕರೆದು ತಾ ನಿನ್ನಯ ಪತಿಯ ||
 ತಿರಮುಂಡಗಳ ಬೀರ್ಪಡಿಸಿ ತೋರುವೆನೆಂದು | ಹರಿಕೇತುವೆಂಬ ದಂಡೇಶ ||೨೨||

ಭಲರೆ ಯಹುದೊ ನಮ್ಮ ದೊರೆ ಯಿತ್ತಿ ಬರೆ ಕಾದಿ | ನಿಲಿಸುವ ವೀರನೈ ಸಾಕು ||
 ದಳಪತಿಯಲ್ಲ ವೆ ವೀರಾವೇಶವು | ತಲೆಗೇರಿತೆಂದನಾ ಚರನು ||೨೫||
 ಓಲಗಶಾಲೆ ಯಿದಾದುದೈ ಚರ ನೀ | ನಾಳೆನೊಳೆಮ್ಮನೀ ಪರಿಯ ||
 ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ | ಕೀಳುತಿದ್ದೆನು ಹೋಗಿಂದ ||೨೬||
 ನಾಲಿಗೆಯನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳವನಹುದದು | ಜಾಳುವಾತಲ್ಲೆಂದ ಚರನು ||
 ಕೇಳು ಮತ್ತವನ ನುಡಿಯನೆನುತಲಿ ಕೋಪ | ತಾಳೆ ಸೆಳೆದನು ಖಂಡೆಯವ ||೨೭||
 ನಿಲ್ಲೆ ಹರಿಕೇತು ಚರರುಗಳೇನೊಂದ | ಸೊಲ್ಲಿ ಸಲದಕೆ ಮುಸಿವುದು ||
 ಸಲ್ಲದು ನೃಪನೀತಿಯಲ್ಲದು ಚರನೀ | ನಿಲ್ಲದೆ ಮಗುಳಿಂದ ನೃಪನು ||೨೮||
 ಲೇಸುಲೇಸೆಲ್ಲರು ಕದನಲಂಪಟರೈ | ಸಾಸಿಗರೈ ತಪ್ಪಲ್ಲ ||
 ಲೇಸು ಮುಖದಿ ಕೂಸ ಕೊಡುವವರಲ್ಲೆಂಬ | ವಾಸಿಯಿದೊಳ್ಳಿ ತಂತಿರಲಿ ||೨೯||
 ಅಳಿಯನಹೆನು ನಿನಗಿಂಬೊಂದು ಪ್ರೇಮದಿ | ಕಳುಹಿದ ಮಾತಿಗೆಮ್ಮುವನು ||
 ಅಲಗಿನ ಮೊನೆಯೊಳ್ಳದೆ ಮಾತನಾಡಿಸ-| ನುಳಿದ ನೃಪರ ನಮ್ಮ ನೃಪನು ||೩೦||
 ಧುರದೊಳು ಚಂಡಪ್ರಭನ ತೋಳ್ವಲದೊಂ-| ದಿರವ ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸುತೆಯ ||
 ಕರದೀವುದದು ಲೇಸು ಕದನಕುಜ್ಜುಗಿಸೆಂದು | ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾ ಚರನು||
 ಬಂದವ ನೀನರವಿಂದ ಚಂಡಪ್ರಭ-| ನೊಂದು ತೇಜಕೆ ಕೊನರುವುದು ||
 ಇಂದಿದು ನಿನ್ನೊಳು ಪೊಸತಲ್ಲು ನಡೆ ಹೋ-| ಗೆಂದು ನುಡಿದ ಸಿಂಹಕೇತು ||೩೧||
 ಅತ್ತಲು ಚಂಡಪ್ರಭನೊಡ್ಡೊಲಗ-| ವಿತ್ತಿರೆ ಕರ್ಣಭೂಮಿಯೊಳು ||
 ಬಿತ್ತಿದ ಚರ ಪೆಣ್ಣೊ ಡರೆಂಬ ಕಲಹದ | ಜಿತ್ತ ನಾಲಿಗೆಕೂರಿಗೆಯೊಳು ||೩೨||
 ಮೊಳೆದೋರಿ ವಿಸಾಸೆಯೊಳ್ಳೊನ್ನರೇರಿ ಪುರ್ಜಿನೊ-| ಕ್ತಳಿರೇರಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳು ||
 ತಳುವದೆ ಕೋಪವೆಂದೆಂಬ ಹಂದರವೇರಿ | ಕಲಹವಲ್ಲರಿ ಪರ್ಬಿದುದು ||೩೩||
 ಗದ್ದುಗೆ ಹೊಯ್ದೆದ್ದ ಸಿಂಧುಭೂಪತಿಯೊಡ-| ನೆದ್ದನು ಸುಮತಿಮಂತ್ರೀಶ ||
 ಉದ್ದಂಡರು ಶೂರಸೇನ ಪ್ರವರಸೇನ-| ರೆದ್ದರು ರಾಯನಸುಜರು ||೩೪||
 ದಳಪತಿ ವೃಷಭಧ್ವಜ ಜಯವಿಜಯರು | ಮೊಳಗಲು ಭೂರಿಭೇರಿಗಳು ||
 ಕಲಹಲಂಪಟರೆದ್ದರು ತಮ್ಮ ತೋಳ್ವಲ-| ಕಿಳೆಯೊಳಾಂಪವರಾರೆನುತ ||೩೫||
 ಧರೆ ನೆರೆಯದು ಪಾಯ್ಕಳೇಳ್ವ ಕೆಂಧೂಳ | ಹೊರಳಿಗಾಗಸ ತೆರಪಿಲ್ಲ ||
 ಗಿರಿವನಗಳ ಧೂಳೀಪಟ ಮಾಡುತ ದಂಡು | ತೆರಳಿತದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೩೬||

ಮಾಳವ ಹವಿಷ್ಣಾರ ಗೌಳ ಗುಜ್ಜರ ಸೇ-| ಪಾಳದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ||
 ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ನಡೆತಂದರು ಸಿಂಧುಭೂ-| ಪಾಲನೊಡನೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ||೩೮||
 ಒಲ್ಲ ದ ದೊರೆಗಳ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತ ಮ-| ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ ಬೀಡುಗಳ ||
 ನಿಲ್ಲ ದೈತಂದನು ಶತರಂಜಿಯ ತೊರೆ-| ಯಲ್ಲಿಗೆ ನಿಡುಸುಯಾದಲಿ ||೩೯||
 ಈ ಚಂಡಪ್ರಭ ಶತರಂಜಿಯ ತೊರೆ-| ಯಾಚೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳಯವ ||
 ಆ ಚಂಡಪ್ರಭ ಪಶ್ಚಿಮಶರಭಯ | ತಾ ಚದುರು ಮರೆಗೊಂಡ ||೪೦||
 ಕುರಿವರ್ಮಭೂಭುಜನಿರುಳೋಲಗವನ-| ತ್ತಿರಲು ಚಪ್ಪಗತಿಯೆಂಬ ||
 ಚರ ಬಂದು ಪೇಳ್ವನು ಪೊಯ್ವಳ್ಳೆ ಬಿಮರ್ವನ | ಕರವೊಪ್ಪೆ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ||೪೧||
 ಕ್ಷಿ ತಿನಾಥ ಜಿನ್ನಹ ಚಂಡಪ್ರಭ ಬಂದ | ಶತರಂಜಿಯ ಹೊಳೆಗಾಗಿ ||
 ಚತುರಂಗಬಲ ಸಹ ಕಳುಹು ದಂಡೇಶನ | ಮಾತವಲ್ಲ ವೈಮರೆದಿಹುದು ||೪೨||
 ಕೇರಳ ಹವಿಷ್ಣಾರ ಮಾಳವ ಗುಜ್ಜರ | ಧಾರುಣಿಪತಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಸಾರೆ ಬಂದನು ಜೀಯ ಸಿಂಧುಭೂವಿಶ್ವರ | ಮೇರೆದಸ್ತಿದ ಕಡಲಂತೆ ||೪೩||
 ಸಿಡಿಲ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳ್ವ ಕೇಸರಿಯಂತಾ | ನುಡಿಗೇಳಿ ಹೊಯ್ದು ಗದ್ದುಗೆಯ ||
 ಕಡುಕೋಪದಿ ಕೈಯ್ಯ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯ | ಬಿಡಿವುತೆದ್ದನು ಹರಿವರ್ಮ ||೪೪||
 ಹೊಳೆಗೆ ಸೇತುವೆ ರಿಪುಶಿರದಿ ಕಟ್ಟುವೆ ಜೀಯ | ಕಲಹವೆಷ್ಟರದು ನಿಲ್ಲೆನುತ ||
 ದಳಪತಿ ಹರಿಕೇತು ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು | ಬಲಸಮೇತದಿ ಭಾಷೆ ನುಡಿದು ||
 ಅವನ ತಮ್ಮನು ಸಿಂಹಕೇತು ತಾನೊಡನೆದ್ದ-| ನವನೊಡನಖಿನಾಯಕರು ||
 ತವಕದಂದೆದ್ದು ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು | ಬವರಲಂಪಟರು ಬೇಗದೊಳು ||೪೫||
 ತೊಲಗಿತು ಕತ್ತಲೆ ಪೂರ್ವಾಚಲದೊಳು | ತಲೆದೋರಿತರ್ಕಮಂಡಲವು ||
 ಹೊಳೆಯ ದಾಂಟಿತು ಸಿಂಧುಸ್ಮಸನ ಚೂಣಿಯ ಸೇನೆ | ನೆಲನೆರೆಯದು ಧಾಳಿಗೆನಿಸಿ ||
 ಹಿಡಿವುತ ತುರುಸರೆಗಳ ಜೆಂಡಾಡುತ | ತಡೆದ ಮಾನ್ಯರ ತಲೆಗಳನು ||
 ನಡೆತರುತಿರೆ ಧಾಳಿ ನಾಡ ಗೊಳೆಯ ಪುರಿ | ಯೊಡೆದು ಸಾಗಿತು ಜೆಲ್ಲವರಿದು ||
 ಗಂಡರೊಂದೆನೆ ಪೆಂಡಿರೊಂದೆನೆ ಮಕ್ಕಳ | ತಂಡವೊಂದೆನೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತ ||
 ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು ರವಿರಶ್ಮಿಯ | ಕಂಡರಿಯದ ಸುಖನಿಕರ ||೪೬||
 ಹೆಂಡತಿ ಸವಮಾಸ ನೆರೆದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮೇಲೆ | ಮಂಡಿತುಂಬಿದ ಬಲುಹೊರೆಯು ||
 ಚಂಡಿಗೊಳುವ ಕಂಠಣೆಯತ್ತ ಸಾಗಿಸಿ | ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು ಕೆಲರು ||೪೭||

ತಲೆಯೊಳು ತೊಟ್ಟಿಲು ಮೇಲೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಬೆನ್ನೊ-| ಳ್ಳುತ ಒರುವ ಮಕ್ಕಳುಗಳು ||
 ಮೊಲೆಯುಣುತಿಹ ಕೂಸು ತೋಳ ತಕ್ಕೆಯೊಳಿರೆ | ತಳದರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗರು ||
 ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನು ಬಿಂಗಡೆಯ ಜಡಿನ ಹೊರೆ | ಸೋಗೋಲು ಕಂಪಿಸುತಿರಲು ||
 ತೂಗುವ ತಲೆ ಯೆಸೆದಿರೆ ಹಣ್ಣುಮುದುಕರು | ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದು ||
 ಗತಿಗೆಟ್ಟುಳತ್ತೆ ಯಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋದನೊ ಮಾನ | ಸುತರು ಮುದ್ದೆದಿದರಕಟ ||
 ಪತಿ ಹಿಂದಳಿದನು ಧಾಳಿಯೊದಗಿತೆಂಬ | ಸತಿಯರಿಂದೆಸೆವುದಾ ಮಾರ್ಗ ||೫೩||
 ಆದೆ ಬಂದುದದೆ ಧಾಳಿ ಬಿಸುಡು ಹೊರೆಯ ಕೂ-| ಸಿದೆ ಯಿದೆ ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟವನಗೆ ||
 ಉದಕವಾವೆಡೆ ಕಾಸನವಾನ ದೆಸೆಯೆಂಬ | ಸುದತಿಯರೆಸೆದರೆತ್ತೆತ್ತ ||೫೪||
 ಅರಜುವ ಮೇಕೆಗಳಂಬಿಗಿರುವ ಗೋವು | ನರಕಾತಿಯುವ ಮಹಿಷಿಗಳು ||
 ಬರಲುವ ವತ್ಸಂಗಳು ಹರನರಿಯಾಗಿ | ತೆರಪಿಲ್ಲ ಮಾರ್ಗವೆತ್ತೆತ್ತ ||೫೫||
 ಕಾಳಿಜ್ಜೆ ಸುರಬಿಗೆ ಮೃಗನಿಂಡು ಬಪ್ಪಂತೆ | ಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟು ನಾಡ ಗೊಳೆಯುವು ||
 ಪುಳ ನೀರಾರಿ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕ-| ಟ್ವಾಳ್ಳಳರಸ ಹರಿಕೇತು ||೫೬||
 ಕೊಟ್ಟೋಡಬೀಡೆಂಬ ಧೈರ್ಯವಚನದೊಳು | ಬಟ್ಟೆಗೊಡುತ್ತ ಪೋಪಾಗ ||
 ಅಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೋರಡಿಯೊಳು ಬರುತಿರೆ | ಬಟ್ಟೆ ಸೊಟಿಯೊಳಿರಿಸೇನೆ ||೫೭||
 ಪಕ್ಕಿವಿಂಡಿನ ಬರನನು ಕಂಡು ಸಾಕ್ಷನ | ಪಕ್ಕಿವಿಂಡೊದಗುವಂದದಲಿ |
 ಎಕ್ಕತೊಳದ ವೀರರು ಸಹ ತಾಗಿದ | ಮಿಕ್ಕುಬರುವ ಚೂಣಿಯನು ||೫೮||
 ಧುರಗಲಿ ಹರಿಕೇತು ತಳ್ಳಿರಿಯಲು ಧುರ-| ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಹೆಣಮಯವಾಯ್ತು ||
 ಅರಿಬಲ ಭೋಂಕನೆ ತೊರೆಗೆ ಜಿದ್ದುದು ಪೋಗಿ | ಸುರುಳೆತ್ತಿದಂತೆ ಚಾಪೆಯನು ||
 ಬೀಳುವೇಳುವ ಕೈದುಗಳನೀಡಾಡುವ | ತೇಲುವ ಸುಳಿಯೊಳು ಸುಳಿವ ||
 ಆಳುವ ದುಡುಮುವ ಯಾಸುವ ಭಟರ ಹೇ-| ರಾಳದಿ ನದಿ ಹೂಳಿದುದು ||೬೦||
 ಹಿಡಿದರು ಭಂಡಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಾರನ | ಹಿಡಿದರು ಗಜ ಹಯ ರಥನ ||
 ಹಿಡಿದರು ಹಿಡಿಯಾಳ ಜಿರುವಿನ ಕಹಳೆಯ | ಹಿಡಿದರು ತೆಗೆದು ಹೋಗೆಂದು ||
 ಹುದುಡುತ್ತ ಸುಣ್ಣುಗಳೊಳೀರ್ವಕ್ಕಾದ | ಜಿರುವಿನ ಜಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಹರು ||
 ಮರಳಿ ಮತ್ತಾಗಲೆ ಹುಯ್ಯಲ ಹಿಡಿದರು | ಹರಹುತ ಬಲು ಬೋಳೆಗಳ ||೬೨||
 ಎಳಲುವ ಕಾಸೆಯ ಸೆರಗ ಮಡಿದು ಸಿಕ್ಕಿ | ತಲೆಗುತ್ತಿಯಂಬಿನಾರ್ಥಟಿಗೆ ||
 ಸಲೆ ಸಂದ ಹರಿಗೆಕಾರರು ಸೇರಿ ಹೊಯ್ಯರು | ಹೊಳೆಯೊಳೆತ್ತಣ ಸಿಡಿಲೆನಿಸಿ ||

ಮಂಡೆಯು ತಂಡ ವಟ್ಟಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಿರುಗುವ | ಖಂಡದ ಹಿಂಡು ಬಲ್ಲರುಳ ||
 ಜೊಂಡಿನ ತೆಂಡೆ ಯಾ ನದಿಯ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ | ಗುಡೆದ್ದು ಮೊಯ್ಯಾಡಿದರು ||೬೪||
 ಹೊಳೆಯಾಯ್ತು ಸೆತ್ತರೆಂದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನು | ಸೆಲೆಯೆನಿಸಿತು ದಾಂಟುವರಿಗೆ ||
 ಸೆಲೆಯೆನಿಸದೆ ಯಾ ನದಿ ಪುದುದು ಯಾ- | ವಲದ ಭಟರ ಸೆತ್ತರಿಂದ ||೬೫||
 ಸೆತ್ತರಿಂ ನದಿಯುಬ್ಬುತಿರೆ ತಮ್ಮಯ ಬಲ- | ಕೊತ್ತಂಬವಾಗೆ ಕುಂಭಿಗಳ ||
 ಮೊತ್ತಕಿರದೆ ದಳಪತಿ ವೃಷಭಫಲ- | ಸೆತ್ತಿ ಕೃಷಿಸ್ಸೆದೋರಿದನು ||೬೬||
 ಕಟ್ಟಾಯತವಾಗಿ ಕಡುಗಲಿಜೋಧರು | ಸೆಟ್ಟನೆ ಭದ್ರಗಜಗಳ ||
 ಬಿಟ್ಟರು ಸಿಂಗಾಡಿಯೆಂಬ ಕರ್ಣಾಂಬರ | ತೊಟ್ಟಿಸುತ್ತೊಂದು ಲಗ್ನಿಯಲಿ ||೬೭||
 ಕಲ್ಲ ಬಲೊರಡಿಗಳೆನೆ ಬಪ್ಪ ಗಜಗಳ | ನಿಲ್ಲದೆ ತೊಟ್ಟಿಸುವಾಳು ||
 ಬಿಲ್ಲು ಬಾಗದೆ ಯಂಬು ಕೈಸೇರದೆ ಕಾಲು | ನಿಲ್ಲದೆ ಬೀಗಿದುದಾಗ ||೬೮||
 ಗಜದೊಡ್ಡ ಮುಂಕೊಂಡು ಬರೆ ಗಜಬಜಿಸುತ | ನಿಜಸೇನೆಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||
 ನಿಜಗಲಿ ಹರಿಕೇತುವೆಸುತ ನಿಂದನು ನಿಜ- | ಭುಜವೆ ತನಗೆ ಸೆರವಾಗಿ ||೬೯||
 ಕತ್ತರಿಸಲು ಕಾಲ್ಗಳು ಸುಂಡಾದಂಡ | ವೃತ್ತರಿಸಲು ವಾರಣಗಳು ||
 ನಿತ್ತರಿಸದೆ ಬಿದ್ದ ವವಸೆಸುವೆಸುಗಿಯ | ಬತ್ತರಿಸಲು ಬಂದವುದೆ ||೭೦||
 ದಿಟ್ಟತನದೊಳಿಟ್ಟನೆಸಿದ ಗಜಗಳು | ಮೆಟ್ಟುಗೊಂಡವನು ತೊಟ್ಟಿಸಲು ||
 ಬಿಟ್ಟುವು ಹರಣವ ಬಿಟ್ಟಂಗಳಿಂ ಸೇತು- | ಗಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತಾ ತೊರೆಗೆ ||೭೧||
 ಕರಿಘಟಿ ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಮೇಘದೊಡ್ಡಿದೊಂ- | ದಿರವಾಗಿ ತನ್ನ ವಾರಣವ ||
 ಭರದಿ ಗರ್ಜಿಸುತ ನೂಂಕಿದ ವೃಷಭಫಲ | ಸರಳ ಕೆನ್ನಿಗೆ ಸೇದಿ ಬಿಡುತ ||೭೨||
 ಗಮ್ಮನೆ ಬಹ ವೃಷಭಾಂಕನ ಕೋಪದ | ಸೊಮ್ಮನರಿದು ಹರಿಕೇತು ||
 ಬಿಮ್ಮನೆ ಬಿಗಿದ ಬಿಟ್ಟೆಗೆದೆಚ್ಚು ಕಣೆಗಳಿಂ | ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದ ಬಪ್ಪ ಗಜವ ||೭೩||
 ಅಳುಕಿ ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವ ಗಜವನುಂಗುಟದೊಳು | ಬಲಿದೊತ್ತಿ ಯಾ ವೃಷಭಾಂಕ ||
 ಎಳೆವೆರೆಗೋಲ ಕರ್ಣಾಂಬರ ತೆಗೆದೆ- | ಚ್ಚಿಳುಹಿದನವನ ಮಸ್ತಕವ ||೭೪||
 ದಂಡನಾಯಕ ಬೀಳಲವನೊಡಹುಟ್ಟಿದ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಸಿಂಹಕೇತು ||
 ಮುಂಡವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹಗೆಗಿದಿರಾಗಿ ಕೋ- | ದಂಡನ ನೀವಿ ಜೀವಡಿದು ||೭೫||
 ಹೋಗು ಹೋಗೈ ಸಿಂಹಕೇತು ನನ್ನೊಳು ಕಸ್ತಿ | ಸಾಗದೆಸುತ ವೃಷಭಾಂಕ ||
 ಡಾಗಿನ ಕಣೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚ ಗರಿಯ ಗಾಳಿ | ಸಾಗರದಂತೆ ಘೂರ್ಣಿಸಲು ||೭೬||

ಘಡ ಹುಸಿಯೆನುತೆಚ್ಚ ಬಪ್ಪಂಬ ಖಂಡಿಸಿ | ಪಿಡಿದ ಜಿಲ್ಲೋಲನುತ್ತರಿಸಿ ||
 ಕೆಡಹಿದ ಜಿರುದಿನ ವೃಷಭಶಕ್ತಿಯವನು | ಕಡುಗಲಿ ಯಾ ಸಿಂಹಕೇತು ||೨೭||
 ಇಕ್ಕಡಿಯಾಗೆ ಕೋದಂಡ ಬಬ್ಬಿರುದಿನ | ಶಕ್ತಿಯು ಜೀಳಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ||
 ಧಿಕ್ಕನೆ ತೂಗಿ ಸಲ್ಲಿಹದೊಳಿಟ್ಟನು ರಣ-| ರಕ್ಕಸನಾ ವೃಷಭಾಂಕ ||೨೮||
 ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚೆನೆ ಬಪ್ಪಳ ಬಳ್ಳುತ ಬಪ್ಪ | ಸಲ್ಲಿಹವನು ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆಚ್ಚಿ ಒಡಿದ ಹಗೆಯು ಶಿರವ ರಿವು-| ದಲ್ಲಣನಾ ಸಿಂಹಕೇತು ||೨೯||
 ವರಗುಂಡಶಿಲೆ ನೀಲಾದ್ರಿಯ ಮೇಲಣಿಂ-| ದುರುಳ್ವಂತೆ ಗಜದ ಮೇಲಿಂದ ||
 ಉರುಳಿ ನದಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೆ ಸೆದುದಾ ಪಂದಲೆ | ಸರಸಜದಲರೊ ತಾನೆನಲು ||೩೦||
 ದಳಪತಿ ವೃಷಭಧ್ವಜ ಜೀಳಿ ಕಂಡತಿ | ಮುಳಿದೇರಿ ಭದ್ರಗಜಗಳ ||
 ಘಳಿಲನೆ ಒಂದರು ಜಮರುನಿಜಯರಂಬ | ದಳಪತಿಗಳ ಮುಂಕೊಂಡು ||೩೧||
 ವದಗಜವೆಂಟುಸಾವಿರ ನೂಂಕಿತು ಕೂಡೆ | ಕುದುರೆಕಾರರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||
 ನದಿಯ ಕಾಲಾಳು ದಾಂಟಿತು ಮಿಗೆ ಬಿದ್ದಾನೆ | ಕುದುರೆಗಳ್ಳಿತು ತಾವಾಗೆ ||
 ಬಗ್ಗಿನ ಟೆಕ್ಕೆಯಂಗಳು ಮೇಲಾದುವು | ತಗ್ಗಿತು ಸರಳ ಕಾಲಾಟ ||
 ಲಗ್ನೆಯೇಳೆಗೆ ಸಿಂಹಕೇತುವ ಸೈನಿಕ | ಭೋಗ್ಗನೆ ಬೆನ್ನಾದುದಾಗ ||೩೨||
 ಕೂಡಣವರ ಬಿಲ್ಲ ತಡೆಯಿಂದ ಕೆಡಹುತ | ನೋಡದೆ ಯೊಡೆಯನ ಮುಖನ ||
 ಬೇಡನಾಯಕರು ಬಲ್ವಿಟ್ಟ ಕೆದ್ದರು ಧಾಳಿ | ಗೂಡಿ ಸಾಗಿತು ದೊರೆಸಾಜು ||೩೩||
 ಮೊಳಗುತ ಬರೆ ಹಿಂದೆ ವಾದ್ಯಕೋಟಾಕೋಟಿ | ಬಬ್ಬಜಸಖನ ವಾಜಿಗಳು ||
 ತಲೆಬಾಲಗೆಡೆಬಡದೇಚ್ಚ ಕೆಂಧೂಳಿಂದ | ಘಳಿಲನೊದಗಿ ಕುಸೇನೆ ||೩೪||
 ಸುರಗಿಯನೆತ್ತಿಯೊಕ್ಕೈ ಗೊಂಡು ಜಿಲ್ಲಂಬ | ಸುರಗಿಕಾರರು ಬೆರಸಿದರು ||
 ಹರಿಗೆಯನುರಕಾಂತು ಕತ್ತಿಯು ತೂಗುತ | ಹರಿಗೆಕಾರರು ಬಂದರೊದಗಿ ||೩೫||
 ಅರಹಾವಿನ ನಾಲಿಗೆಯಂತೆ ನೀಡುತ | ಜಿರುದಿನ ನಿಡುಸಬಳಗಳ ||
 ಹರಿಣನಂದದಿ ಲಾಗಿಸುತೊದಗಿದುದತಿ-| ಭರದೊಳು ಸುಳಿಗನಿಜಯ ||೩೬||
 ಪಕ್ಕದಂದದಿ ಪಸರಿಸಿ ಜರುತಿರಲೆನೆ | ಪಕ್ಕಿಯಂತಿರೆ ವಾಜಿಗಳು ||
 ಕೊಕ್ಕಿನಂದದಿ ಭಲ್ಲಿಯವ ತೂಗುತ ಮೇ-| ಲಿಕ್ಕಿತು ರಾವೃತನಿಕರ ||೩೭||
 ಒಲಿದಾಡೆ ತಳಿರ್ವಣ್ಣದ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಬಿಡ-| ದುಲಿಯೆ ಮೊಕ್ಕುಳ ಗಂಟೆಗಳು ||
 ತಳಿರೇರಿದಸುಕೆಯ ವನದ ಬೆಟ್ಟಗಳೆನೆ | ಬಳಿಸೆಂದು ಬಂದುವಾನೆಗಳು ||೩೮||

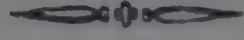
ಕಲ್ಲುಗಳೊಡೆದು ಗಾಲಿಯು ಹೊಯ್ದೊಳು ಕಿಡಿ | ಜಿಲ್ಲುತಿರಲು ತೇರುಗಳು ||
 ಮಿಳ್ಳಿಸುತಿರೆ ಕೇತುನಿಜಯ ಬಂದುವು ಬಲು | ಬಿಲ್ಲ ಕೇಂಕಾರದೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||೯೦||
 ಕರಿಗಳು ಪೋಗುತಿರ್ದವು ಕೆಟ್ಟ ಬಲದೊಳು | ದೊರೆಗಳಿಗಾಸೆ ತಾವಾಗಿ ||
 ಸುರಿವ ಲಾಳಾಜಲದೊಳು ಗಾಲಿಗಳಾಳೆ | ತೆರಳುತಿದ್ದುವು ತೇಜಿಗಳು ||೯೧||
 ಮುರಿಮುರಿದೆಸುತ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬುಗಳಿಂದ | ತಿರುಗುತ ಕೈಮಾಡುತ್ತ ||
 ತುರಗಕಾರರು ಪೋಗುತಿರ್ದರು ತಮ್ಮಯ | ದೊರೆಗಳ ಸಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ ||೯೨||
 ತಡೆಯದೆಸುತ ಬಲು ಬೋಳೆಗಳನು ಮತ್ತೆ | ತೊಡುತ ತೊಟ್ಟಂಬ ಹರವುತ ||
 ಎಡಬಲದೊಳಗಾಳ ವಾರಗೊಡದೆ ಬಿಲ್ಲ | ಪಡೆ ಸಾಗುತಿರ್ದುದಂದಲ್ಲಿ ||೯೩||
 ನೋಡುತ ಕಿಗ್ಗಣ್ಣೊಳು ಪಗೆವರ ಪಡೆ | ಯಾಡುತ ಹರಿಗೆಯ ಭಟರು ||
 ಕೂಡಿ ಮಗುಳಿ ತುದಿಗತ್ತಿಗಳೊಳು ಕೈ- ಮಾಡುತ ಸಾಗಿದರಲ್ಲಿ ||೯೪||
 ಲಾಗಿರುತ್ತೇಳಿಂಟುವಾರಿಗೆ ಸಬಳವ | ತೂಗಿ ನೂರಾರ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ ||
 ಬೇಗದಿ ತತ್ತಳ ತಿವಿವುತ ಬೆನ್ನಾಗಿ | ಹೋಗುತಿದ್ದರು ಸಬಳಿಗರು ||೯೫||
 ದೊರೆಯು ಹಣಂಗಳ ಹೊಳ್ಳುಗಳೆದು ನಿಮ್ಮ | ಶಿರಗಳನೊಯ್ದುದು ನಯವೆ ||
 ತಿರುಗಿರೊ ಸಾಗಬೇಡೆನುತ ಮೂದಲಿಸುತ | ಭರವಿ ಬೆನ್ನೊಳು ಬರಲವರು ||೯೬||
 ಹರಿವರ್ಮ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳ ಕೈ- ಪರಿಯು ನೋಡೆನುತ ಗರ್ಜಿಸುತ ||
 ತಿರುಗಿ ಕೈಮಾಡಿದರರೆಬರು ಸಭದೊಳು | ಸುರರು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ||೯೭||
 ತಿರುಗಿದ ಸುಭಟರ ಕಡಿವುತ ಕೆಡಪುತ | ಕರಿಹಯಗಳು ಕಾಲುಗೆಟ್ಟು ||
 ದೊರೆಗಳ ಹಿಡಿವುತ ಜಡಿವುತ ಬಡ್ಗವ | ಬೆರಸಿತಾ ಬಲ ಕೆಟ್ಟ ಬಲವ ||೯೮||
 ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನೊಳು ಬಂದು ಕಡಿಸರಿಭಟರ ಕಂ-| ಡೊಡನೆ ವಾಜಿಯು ಸಿಂಹಕೇತು ||
 ಅಡರಿ ಯವರ ಕಡಿದಿರಿದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿ | ನಡೆಸಿದ ತನ್ನ ಪಾಯ್ಕಳವ ||೯೯||
 ಪಡೆಯಾಡುತ ಯೆಡಬಲದೊಳು ವಾರಿದ | ಕಡುಗಲಿಗಳ ಝಂಕಿಸುತ ||
 ಪಡಿಮಾತೇನು ತತ್ತವರ ಖಂಡಿಸುತಾಳ | ಕೊಡದೆ ಹೊಕ್ಕರು ಕೋಂಟಿಯನು ||
 ಅನಿತರೊಳಗೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಬ್ಬಿತು ಕೋಂಟಿಯು | ತೆನೆತೆನೆಗಾಳು ಸೇರಿದುದು ||
 ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರಾದರು ಪಿಳ್ಳುಗೋಂಟಿಗೆ | ಘಸವಾದುದಂಬಿನ ಮಳೆಯು ||
 ಪೊರವೊಳಲಾಗಳೆ ತಳಪಟವಾದುದು | ಮುರಿದು ತಳಿಯ ಮೂವಳಿಸಿ ||
 ಉರುಬಿತು ಬಲುಲಗ್ಗೆ ಪಿಳ್ಳುಗೋಂಟಿಗೆ ನೀರ | ವರೆಯ ಸಘಾಟದೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||

ಕೆಟ್ಟುದಂಜಿನ ಕಾಲಾಟ ಬಡ್ಗದ ರವ | ಪುಟ್ಟಿತು ಬಣಿಬಟಿಲೆಂದು ||
 ಅಟ್ಟಿಗಳಾಟವೆದ್ದುದು ಸಿಂದುದು ಮಡು-| ಗಟ್ಟಿ ನೆತ್ತರು ನೊರೆ ಮಸಗಿ ||೧೦೩||
 ಓಡಿತ್ತು ರವಿರಥ ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಗೆ ದನ-| ಮಾಡಿತ್ತು ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿ ||
 ಕೂಡಿತ್ತು ಬಲವೆಲ್ಲ ಝುಮ್ಮನೆ ಸರಸವಾ-| ಕಾಡುತ್ತ ತೆಗೆದು ಹೆನ್ನೆಲೆಗೆ ||೧೦೪||
 ಬಿಟ್ಟುದಂದರ್ಥಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯೊಳು ಸೇನೆ | ಯೊಟ್ಟಿತು ಗೇರೆಯ ಬಳಸಿ ||
 ಕಟ್ಟಕಡೆಗಳೊಳು ಜಯವಿಜಯರ ದೂಸು | ಕಟ್ಟಾಯತದೊಳೆತ್ತಿದುವು ೧೦೫||
 ಜೀಡಿನ ನಡುವೆ ಚಂಡಸ್ರಭಸರಮನೆ | ಪಾಡಾಯ್ತು ರೋಹಣಾಚಲವೆ ||
 ಮೂಡಿತೊ ತಾನೆನೆ ಮಣಿಕೂಟ ಕೋಂಟಿಯಿಂ-| ದೀಡಿರಿವ್ರತ ಮೇಘಸಥನ ||
 ವರಶೂರಸೇನ ಪ್ರವರಸೇನರ ದೂಸು | ಭರದೊಳೆತ್ತಿದುವು ಬಲದೊಳು ||
 ಕರನೊಸ್ಪಿ ತೆಡದೊಳು ಸುನುತಿಮಂತ್ರಿಯ ದೂಸು | ಸುರಿದಂತೆ ರತ್ನ ರಾಶಿಯನು ||
 ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಮುಗಿಲಾಗಸದಿಂದೇತ-| ಕಿಳಿದುವೀಧರೆಗೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ತಳಿತುವು ದೂಸುದುಮಾನಗೂಡಾರವಾ | ಬಲದೊಳು ತಿಂಥಿನಿಯಾಗಿ ||೧೦೮||
 ಮಾತೇನು ಕೋಂಟಿಯ ಮೇಲಣೆಂ ಬಹ ಗುಂಡಿ-| ನಾತುರಕ್ಕಿಡೆಗೊಟ್ಟು ಸೆಲನ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ಪಾಳ್ಯವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೧೦೯||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೧೦||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪನಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದನ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು|ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೧೧||

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೬. ಕಗ್ಗೊಲೆಕಾಳಗಸಂಧಿ

ಅಸಹಾಯಶೂರರು ಕಗ್ಗೊಲೆಜಗಳವ-|ನೆಸಗಿದ ಕಛೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ತಡೆಯದೆ ಕತ್ತಲೆ ಬೆಂಕೊಳೆ ದಿನಕರ | ಪಡುಗಡಲನು ಮರೆಗೊಳಲು ||
 ವಡಬಾನಳನು ಬಂದೆಡೆಯೊಕ್ಕುದೆಂಬೊಂದು | ಬೆಡಗಾದುದು ಸಂಜೆಗೆಂಪು ||೧||
 ಓಡಿತು ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪು ಕಾವನ ಬಾಣ-| ಕೀಡಾದುವು ಕೋಕಗಳು ||
 ಕೂಡಿದುಮಂಜುಜದೆಸೆಗಳು ಕತ್ತಲೆ | ಕೂಡೆ ಹಬ್ಬಿತು ಜಗ ತೀವಿ ||೨||
 ತಳಿಯಾಗಲೆ ಹೂಡಿ ಬಲ್ಲಂಕವಾದುದು | ಬಲಹಾದುದು ಪಿಳ್ಳಗೋಂಟಿ ||
 ಎಲುಸಿನ ಕಟ್ಟಿನ ಸೊಡರು ತಿಂಥಿಣೆಯಾಗಿ | ತಳಿತವು ತೆನೆತೆನೆಗಳಲಿ ||೩||
 ತಿರುಗತೊಡಗಿತಾಗಳೆ ಘಂಟೆಯ ಪಾರಿ | ಜಿರುದಿನ ವೀರವಂದಿಗಳು ||
 ಮೊರೆಯತೊಡಗಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಯಾನೆಯ ಸು-| ಜುರಿಯ ತೊಡಗಿದುವೇನೆಂಬೆ ||೪||
 ಅರಿಕೆಯ ಭಟರತಿಹಿತವರೆಂದೆನಿಸಿದ | ನೆರೆಗಲಿಗಳ ಕಾಪಿನೊಳು ||
 ಮರೆದುವು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳಾಗಸವ ತ-| ಳ್ಳಿರಿದುವು ಮಂಗಳಿಟ್ಟಣೆಗಳು ||೫||
 ಎತ್ತುಗಲ್ಲುಗಳಾದಿಸಕಲಸಂವರಣೆಗ-| ಳಿತ್ತು ಕೋಂಟಿಯೊಳಾಗುತ್ತಿರಲು ||
 ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯೊಳಗಿರುಳೋಲಗ-| ವಿತ್ತನಾ ಹರಿವರ್ಮನೃಪನು ||೬||
 ದೊರೆಗಳ ಮುಕುಟಬದ್ಧರ ಮಂಡಳಿಕರ | ನೆರವಿಯೊಳಾ ಸಿಂಹಕೇತು ||
 ಸುರಗಿಯನೂರಿ ತಾನತಿದುಗುಡದೊಳು ನಿಂ-| ದಿರೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ಭೂಭುಜನು||
 ಪರಿಹರಿಸೈ ನಿನ್ನ ದುಗುಡವ ನಿನ್ನಣ್ಣ | ಸುರಲೋಕಸಂಪದವಾಂತು ||
 ಇರಲಿ ಸೇನಾಪಟ್ಟವೆನುತಲವಗೆ ಬಡ್ಕ-| ವೆರಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮನೆದೊಡವ ||೭||
 ಹಗಲಿನ ಕಾಳಗವಿರುಳ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಿಂದ | ತೆಗೆಸುವೆ ಜಿಟ್ಟ ಪಾಳಯವ ||
 ಮಿಗಿಲೇನಲ್ಲದಿದೊಡೆ ರಾಯ ನಿಮ್ಮಿಂ-| ದುಗುಳಿಪೆನುತ ವೀಳಿಯವ ||೮||
 ದೊರೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ದಂಡನಾಯಕ | ಬರಲಂದು ಪೊರಚಾವಡಿಗೆ ||
 ಬಿರುದಿನ ಭಟರೆಯ್ಯಂದು ಕೈಮುಗಿದರು | ಕರವಾಳ್ಳುಗುಳೆ ಬೆಳ್ಳಿಳಗ ||೧೦||
 ಅರಿಬಲ ತೊರೆಯಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಪ್ಪಾಗ | ಬರಲಿದೈ ಬರಿಯಾಳ್ಗೆ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಬಿರುದುಗಳಿವ ಕೊಂಡುಬಂದಿರೈ | ಸರಿಯಾರು ನಿಮಗೆ ಲೇಸೆಂದ ||೧೧||

ಕೆಟ್ಟು ಬಂದವರಲ್ಲ ರಿಪುಶಿರದಿಂ ಸೇತು- | ಗಟ್ಟಿ ಬಂದೆವು ಜೀಯ ತೊರೆಗೆ ||
 ಕುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದೆವು ತತ್ತಾಳನೆಂದನು | ದಿಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿಗ ಮಾಚಯ್ಯ ||೧೨||
 ಹಳೆಯ ಸೂಳೆಯರಂತೆ ಹಿಂದಣ ನುದ್ದಿಯ | ಗಳಪದಿರೈ ಮಾಚ ನಿಲ್ಲ ||
 ಜಲಧಿ ಬಂಬಾಡ್ವೀಪವ ಸುತ್ತಿದೊಲು ರಿಪು- | ಜಲವಿದೆ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು ||೧೩||
 ನಿತ್ತ ದಳವ ನಾನು ಕೆದರಿಸುವೆನು ಬಡ- | ದೊತ್ತಿದ ದಳವ ನಿಲ್ಲಿಪೆನು ||
 ತತ್ತಾಳ ಹೊಯ್ದೆನು ತಾರೆಂದ ವೀಳ್ಯವ | ಮುತ್ತಿನ ಕಾಸೆಯ ಹನುಮ ||೧೪||
 ಹಿಡಿದನಾರೆನಗಿಂದ ಮುಂದಿಲ್ಲಿ ವೀಳ್ಯವ | ತೊಡೆ ನಡು ತಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ||
 ಪಡಲಡಬೇಕೆನುತ್ತೈತಂದ ತುಳುವರ | ಯೆಡವ ಮುರಾರಿನಾಯಕನು ||೧೫||
 ಕೆಡೆ ನಿಜ ಹುಯ್ಯಲು ಹರಿಗೆಯ ಬಿಸುಡುವ | ನಡೆಗೆಟ್ಟ ತುಳುವಗೇಕಿಷ್ಟು ||
 ಕಡೆನಾರೆನುತ್ತೈತಂದನಕ್ಕಟೆಗರ | ನಡೆಗೋಂಟಿಯ ಗಂಗಯ್ಯ ||೧೬||
 ಉಲಿಯದಿರೈ ನಿಲ್ಲಿಕ್ಕಟೆಗರ ಗಂಗ | ಯೆಲೆ ಜೀಯ ರಣದೊಳಗವನ ||
 ತಲೆಯ ಶೌಳಿಯು ಬೀಳೆ ತಂದಿತ್ತೆ ನಾನೆಂದ | ಹಳೆಯ ಪೈಕದ ಸಾಯಿದೇವ ||೧೭||
 ಹಳೆಯ ಪೈಕದ ಸಾಯಿದೇವನಲ್ಲವೆ ನಿಲ್ಲ | ಸಲೆ ಚಾವಡಿಗೋಂಟಿಯವ ||
 ಗಳವುಂತ್ತಲ್ಲ ಖೇರದ ಮಾತೆಂದನು | ತೆಲುಗರ ಕಾಚಿನಾಯಕನು ||೧೮||
 ಬಳವ ಬಲ್ಲವರೊಡನೊಳ್ಳೆ ಹೆಡೆಯನೆತ್ತಿ- | ದೊಲು ತೆಲುಗರ ಕಾಚನವನು ||
 ಉಲಿವುದೇನೆಂದು ಕೈಯಾಂತ ಮುರಾಟಿಯ | ಮಲುವಣ್ಣ ಬೀಡೆ ವೀಳೆಯವ ||೧೯||
 ಜಗಳವೆಂದರೆ ಕಾಲುಗೆಡುವ ಮುರಾಟಿಯ | ಬಗೆಯ ಬಲ್ಲಿನು ಜೀಯ ನಾಳೆ ||
 ಹಗೆವೆಂದನಾಗಬಗವೊಳ್ಳೆನು ತಾರೆಂದ | ತಿಗುರ ಶ್ರೀರಂಗ ವೀಳೆಯವ ||೨೦||
 ಕತ್ತಲೆಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕುರಿಯದ ತಿಗುಳಗೆ | ಮತ್ತೆ ಕೊಡಾ ವೀಳೆಯವನು ||
 ಇತ್ತಲೆಮಗೆ ತಾರೆನುತ ಕೈಯಾಂತರು | ಕತ್ತಿಯ ಬೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||೨೧||
 ಮುಗಿಲ ತೆರೆಯ ಹರಿಗೆಯ ಕೋನಪಡೊಂಬಿ | ಜಗಳದ ಸುರಗಿಯ ಗಂಗ ||
 ಮುಗಿದ ಕೈ ವೀಳ್ಯದ ಹಾರುವ ವಿರುಪಯ್ಯ | ಹಗಲುಪಂಜಿನ ಮಾಯಿದೇವ ||
 ಮುಂಗೈಮಾಸೆಯ ಸುಳಿಗ ಪೊತಯ್ಯ | ಕೆಂಗೊಗೋಲ ನಾಗಯ್ಯ ||
 ಹೊಂಗಟ್ಟಿನ ಬಲ್ಲಿನೋಬಯ್ಯ ವಿಸುಸಿಪಾ- | ಸಿಂಗದ ಕರೆಯ ಜಂಜಯ್ಯ ||೨೨||
 ನೊದಲ ಕಾಣ್ಕೆಯ ದೇವ ಹಂತಿಯೂಟದ ಸೋಮ | ಕದನಕರ್ಕುಶ ಬೋಳಿಕಾಮ ||
 ಬದರುವ ಡಾಡೆ ಬೇಗಟಿಯ ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ | ಹೊದರುಮಾಸೆಯ ಗಿಡ್ಡ ಕೆಂಚ ||

ಚಿಬ್ಬಲ ಹರಿಗೆಯ ಕಸವ ಹೊಳವ ಹೊನ್ನ | ಗುಬ್ಬಿಯ ಹರಿಗೆಯ ಬಸವ ||
 ಕಬ್ಬಲಗರ ಸಿಂಗ ಕುಂಬಾರರ ರಂಗ | ಹೆಬ್ಬಲಿವಾಯದ ಲಿಂಗ ||೨೫||
 ಹೀಲಿಸತ್ತಿಗೆಯಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಕಾಳಯ್ಯ | ಕಾಲಾಳು ಚವಲದ ಚಿಕ್ಕ ||
 ತೋಳ ಪೂಜೆಯ ವೆಂಕಟ ಪಂಚಘಂಟೆಯ | ಮಾಳಯ್ಯ ಗುಗ ಲಕ್ಕಯ್ಯ ||
 ಎಂದೆನಿಸಿವರು ಮುಂತಾದೈಸಾಸಿರ | ಸಂದ ಮೈಗಾವಲ ಭಟರು ||
 ಇಂದಿನ ಕಗ್ಗೊಲೆಜಗಳವೆಮ್ಮದು ಪಾಲಿ-| ಸಂದರು ತಮಗೆ ವೀಳಿಯವ ||೨೬||
 ಅರಿಬಲ ಗಳೆಯ ಬಳಿಯ ಪಾವಿನಂದದಿ | ಬರದೆ ಮಾಣದು ಪೋಗಿ ತಾಗೆ ||
 ಅರೆಬರಿಕ್ಕಲದೊಳಡ್ಡಾಳ ತೆಗೆದು ಮ-| ತ್ತರೆಬರು ಪಾಳೆಯ ಪೊಕ್ಕು ||೨೭||
 ಬಿಟ್ಟ ದೊಡ್ಡೆಗರನು ದೂಸುಗಳನು ಮುತ್ತಿ | ಕುಟ್ಟಿರೈ ದೊರೆದೊರೆಗಳನು ||
 ತೊಟ್ಟನೊಗ್ಗೊಡೆಯದೆ ಬನ್ನಿರೈಯೆನುತಲಿ | ಕೊಟ್ಟನವರ್ಗೆ ವೀಳಿಯವ ||೨೮||
 ಹಿಡಿದು ವೀಳ್ಯವ ದಿಡ್ಡಿವಾಗಿಲ ಹೊರವಂಟು | ನಡುವಿರುಳೆಸೆವ ಕಪ್ಪಿನೊಳು ||
 ಎಡಬಲಕಡ್ಡಾಳ ತೆಗೆದಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ | ನಡೆದುದು ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳು ||೨೯||
 ಶಿರದೊಳು ತಳೆದೊಂಗಲ ಸಿಕ್ಕಿ ತಾವೆಲ್ಲ | ಧರಿಸಿ ಹನುಮನೆಂಬ ಪೆಸರ ||
 ತೆರಳ್ವರು ಗರಿಸನ್ನೆಯೊಳು ಪಾಳಯ ಹೊಕ್ಕು | ಹೊರಡುವ ನೀತಿಕೋವಿದರು ||
 ಬಂದೊಂದು ದಿಡ್ಡೆಯನೇರಿ ತಾವೆಲ್ಲರು | ನಿಂದು ನೋಡಿದರು ಪಾಳಯವ ||
 ಚಂದದಿ ಸಾಲೊಂಡ ದೂಸುದುಮ್ಮಾನದ | ಸಂದನೆ ತೋರಿತೆತ್ತಿತ್ತ ||೩೦||
 ಇಕ್ಕಿದ ಬಲು ಮುಳ್ಳುಜೀಲಿಯಗಳಿನೊಳ | ಸಕ್ಕಟ ಸಾಲೊಂಡ ಹರಿಗೆ ||
 ಎಕ್ಕತೂಳದ ವೀರರ ಕಾಪಿನಿಂ ಗೇರೆ | ರಕ್ಕಸವೊಳಲೆನಿಸಿದುದು ||೩೧||
 ಹತ್ತುಸಾವಿರಸಂಜೋಗದ ಹಯನೇರಿ | ಪೊತ್ತ ಬಲ್ಲಿಯದ ರಾವುತರು ||
 ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು ಪಾರಿಯ ವಾದ್ಯರವಗೂಟ | ಯೆತ್ತಿದ ಪಂಜಿನೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೨||
 ವರಸಂಜೋಗದ ಕರಿ ಹಯವಿದ್ದುವು | ದೊರೆಗಳ ದೂಸಿನ ಸುತ್ತ ||
 ಕರಮೆಸೆದುವು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಘಂಟೆಯ ಪಾರಿ | ಮರುತಗೆ ಪೊಗಲರಿದೆನಿಸಿ ||೩೩||
 ಕೂಳ ಸೊಕ್ಕಿನ ಪೊತ್ತಿನೊಳು ಬೇಹಿನಿಂ ದೊರೆ | ಪಾಳೆಯವಿಪ್ಪೆಡೆಯರಿದು ||
 ಗಾಳಿದೆರೆಯೊಳೊದಿ ಬೇಳುವೆಗಳನು ಚ-| ಧಾಳಿಸಿಕೊಳುತ ಕತ್ತಿಗಳ ||೩೪||
 ಗೇರೆಯ ಬೇಲಿಗೆ ಕಿಚ್ಚ ನೊಂದೆಸೆಯೊಳು | ಸೇರಿಸಿಯೊಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ||
 ವೀರರು ಪಾಳೆಯವನು ಪೊಕ್ಕು ಪೊಯ್ದರು | ಪಾರಿಯ ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರು ||

ಹಬ್ಬಿತು ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನೆ ಗೇರೆಯ ಕಿಚ್ಚು | ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ ವೆಣ್ಣೆ ಸೆಗೆ ||
 ಹಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿತು ಪಾಳೆಯದೊಳು ತಲ್ಲಣ | ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಯತಿಘನವಾಯ್ತು ||೩೮||
 ಭೇರಿಗೆ ರಂಜಿಕೆಯಿಕ್ಕಿಯಂಕುಶದೊಳು | ವಾರಣನೆಂದು ಕಡಿದರು ||
 ವಾರಣಗಳ ಹಿಂಭಾಗನ ಕುಡುಹೆತ್ತಿ | ಭೇರಿಯೆನುತ ಬಾರಿಸಿದರು ||೩೯||
 ಸಾರಥಿಗಳ ಪೆಗಲೊಳು ಹೂಡಿ ನೊಗವನು | ವಾರುವಗಳ ಬಾಲದೊಳು ||
 ಸೇರಿಸಿ ಕಡಿಯಾಣಂಗಳ ರಥಿಕರು | ತೇರನೇರಿದರನಸರದಿ ||೪೦||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಗಡ್ಡವ ಕಂಧವೆನುತ ಬಂದು | ಯಿರದೆ ತುಡುಕಿ ವಾಜಿಯೆಂದು ||
 ತುರುಕರಾವ್ರತರ ಹೆಗಲ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡರು | ಭೂದಿ ಕನ್ನೋಜಿರಾವ್ರತರು ||೪೧||
 ಇರಿಸಿದ ಬಡ್ಡ ವನರಸುನ ತಿಗುಳರ | ಪಿರಿಯ ಕಣದೊಳು ಕಾಲಿಟ್ಟು ||
 ತುರುಕರಾವ್ರತರೇರಿ ಭಾವು ಘೋಡಾ ಯೆಂದು | ತ್ವರಿತದಿ ಚುರುಕನಾಡಿದರು ||
 ಭುಳುಕಲಿಪಲಗ ಸರಸೆ ಹಿರಿದೀಡಾಡಿ | ಕಳಬಂಟರೆಲ್ಲಿ ತೋರೆನುತ ||
 ತಳುವದೊರೆಯು ತಿರುಹುತ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆಸಹ | ಕೆಲಬರು ಹರಿದಾಡಿದರು ||೪೨||
 ಗುಡಿಯ ಗುಂಟಗಳನೆಡಹಿ ಬೀಳುತೇಳುತ | ಘಡ ಹುಸಿ ಯಾರಿವನೆನುತ ||
 ಕಡಿದಾಡಿದರು ಕೆಲಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳು | ಹಿಡಿದು ಮುಂದಲೆಮುಂದಲೆಯು ||
 ಅಂತಪ್ಪ ದೊಡ್ಡೆ ಗರನು ಬಿಟ್ಟವರು ಕೃ-| ತಾಂತನ ಬಾಣಸರಂತೆ ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಸೇರಿ ಕಡಿದರು ವೀರವಿ-| ಕ್ರಾಂತರಂದೆನಿಸಿದ ಭಟರ ||೪೩||
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಯ್ದರು ಮಲಗಿದ್ದಾಳ ತಲೆಗಳ-| ನಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದರು ಸಾಗುವಾಳ ||
 ಮೆಟ್ಟರು ದೂಸಿಗವಸರನ ಹರದರು | ಕೆಟ್ಟೋಡುತಿರೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೪೪||
 ಸೊಳೆಗೇರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದರೊದಗಿ ವಿಟ-| ಜಾಲನ ತಂಡು ತುಂಡೇಳೆ ||
 ಸೀರೆಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ಸೊಳೆಯರೆದ್ದರು | ಕಾಲ ತೊಡರೆ ಕೇಶಪಾಶ ||೪೫||
 ತುರಗದ ಶಾಲೆಯ ಪೊಕ್ಕಿರಿದರು ವದ-| ಕರಿಗಳ ಸುಂಡಿಲುಗಳನು ||
 ಭರದೊಳಿಕ್ಕಡಿನಾಡುತ ಬಿದ್ದರು ದೊರೆ-| ದೊರೆಗಳ ದೂಸಿನ ಮೇಲೆ ||೪೬||
 ಸದಿದರು ಬಂದು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದ ಸುಭಟರ | ಮೆದೆಗೆಡಹಿದರು ದೊರೆಗಳ ||
 ಕೆದರಿತು ಕೂಳಪಾಳಯ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ | ಯದುಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||
 ಎತ್ತಿದ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಕೆ ಸಂಕಲೆಗಳ | ಕಿತ್ತು ಮದೇಭಸಂದೋಹ ||
 ತೊತ್ತಳದುಳಿದುದು ಪಾಳಯವನು ನೆಣ-| ನೆತ್ತರಿಂ ಧರೆ ಜಾಗೀಳೆ ||೪೭||

ನಿಲ್ಲದೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳಿರಿವಿರಿತಕ್ಕೈ | ಚಲ್ಲವರಿಯೆ ಪಾಳಯವು ||
 ಬಲ್ಲಿದ ಜಯವಿಜಯರು ದೂಸೆ ಹೊರಮುಟ್ಟ | ರೆಲ್ಲಿಯದೀ ಬೊಬ್ಬೆಯೆನುತ ||೧೫೧||
 ಸೊಲ್ಲಿವುದೇನಿದ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳೆಂದು | ಪೊಲ್ಲನೆ ಪೇಳೆ ಸೇವಕರು ||
 ತಲ್ಲಣಿಸುವರ ಹೊಯಿ ಬೊಂಬಾಳ ದೀವಿಗೆ | ಪಲ್ಲವಿಸಲೆಯೆಂದರವರು ||೧೫೨||
 ತಳಿತವಾಗಳೆ ಸತಕೋಟಿಯಾನೆಯ ಪಂಜು | ಘಳಿಲನೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳು ||
 ನಳಿನಾಕರದಿಂದಾನೆವಿಂಡೊಯ್ಯನೆ | ತಳವಂತೆ ಪೊರಮುಟ್ಟುದಾಗ ||೧೫೩||
 ಅಗ್ಗದ ದೊರೆಗಳ ದೂಸುಗಳನು ಪೊಕ್ಕು | ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳು ಕೈಮಾಡೆ ||
 ಒಗ್ಗೊಲೆಯಲಿ ಹೊರಹೊಂಟುದು ರವಿಗಿಂದ | ವೆಗ್ಗಳಿಸಲು ಪಂಜುಗಳು ||೧೫೪||
 ಅದೆಯದೆ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಕಡಿದಾಳು ಬೇಗದೊ | ಕೊದಗು ಹೊಯಿ ಹೊಯ್ಯಲಿ ಯೆನುತ ||
 ಹೊದರೆದ್ದ ಪಂಜಿನ ಪುಂಜವೆರಸು ಮಂದಿ | ಕುದುರೆ ಬಿಂಬತ್ತಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೫೫||
 ಭರದಿ ಬಿಂಕೊಂಡಾಳಿವುತ ಕಡಿವುತ | ಬರಲು ಹೆಜ್ಜಾಗಿಲುತನಕ ||
 ಮುರಿದು ನೋಡದೆ ಹೋಗಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳಲ್ಲಿ | ತಿರುಗಿ ಕೈಮಾಡಿತೇನೆಂಬಿ ||
 ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಹಾರೆ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ತೊಡೆನಡು | ಕಡಿಖಂಡವಾಗೆ ತಲೆಗಳು ||
 ಸಿಡಿಸಿಡಿದೇಳೆ ಮುಂದಲೆಮುಂದಲೆ ಸುತ್ತಿ | ಕಡಿದಾಡುತ್ತಿರೆ ಖತಿಗೊಂಡು ||೧೫೬||
 ಕೆಡೆಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆಂದು ಹಿಡಿವುತ ಕಹಳೆಯ | ಹೊಡೆನ ತಂಬಟದ ಸನ್ನೆಯೊಳು ||
 ಎಡಬಲದಡ್ಡಾಳು ತಾಗತಜಾಂಡವ | ನೊಡೆನಂತೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಲ್ಲವಿಸೆ || ||೧೫೭||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಳನು | ಬಿಟ್ಟಾದಳ ಬೆನ್ನಾಯ್ತು ||
 ಕುಟ್ಟುಕುಟ್ಟೆಂದು ಪಾಳಯಸುರುಂತರ | ಕುಟ್ಟಿತು ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಳು ||೧೫೮||
 ಕಡಿ ಕಡಿ ಕಡಿಯೆಂದು ಕಮ್ಮರಿಗಡಿತವ | ಕಡಿದು ಪಾಳಯವನು ಕೂಡಿ ||
 ಹಿಡಿದಾನೆಕುದುರೆ ಕೂರಾಳ ಹೇರಾಳವ | ಕಡುಗಲಿಗಳು ಮರಳಿದರು ||೬೦||
 ಅಣಿಯಾರದಿಂದುಬ್ಬಿ ಮಿಕ್ಕಾಸೆಕುದುರೆಯ | ಹೇಣಗಳ ಕಕ್ಷದೊಳಿಟ್ಟು ||
 ಕುಣಿದುವು ಕೋರೆದಾಡೆಯ ದೀರ್ಘದೇಹದ | ರಣಭೂತವೇತಾಳಕೋಟಿ ||೬೧||
 ಮಿರುಸ ಚರ್ಮವನುಟ್ಟು ಕರುಳ ಭೂಷಣತೊಟ್ಟು | ತುರಜಿಕ್ಕಿ ಮುಡಿದು ಬಲ್ಲಿದುಳ
 ಉರೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಮರುಳ್ಳೆಂಡಿರ ತಂಡವಿರದೆ ಕೈ | ಪರೆಗುಟ್ಟಿ ಕುಣಿದಾಡಿತಾಗ ||೬೨||
 ಕುಡಿದ ನೆತ್ತರ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂ ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳು | ಮಡಿದಾಳ ಕೈದುಗಳಿಂದ ||
 ಕಡಿದಾಡುತ್ತಿರೆ ವೀರಮರುಳ್ಳ ತತ್ತ್ವಲು ತ | ವೊಡೆಯನ ಕಂಡರಾ ಭಟರು ||೬೩||

ಹರಿಗೆ ಸಬಳ ಬಿಲ್ಲು ಹೊಂಜೋಡು ಸೀಸಕ | ಕರಮೆಸೆದಿಹ ಪಟುಭಟರ ||
 ದೊರೆಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಮುಗಿದರು ಕರಗಳ | ಶಿರದೂಗೆ ನೋಟಕನಿಚಯ ||೬೪||
 ಪಕ್ಕದ ಕರಗಸಂಗಳ ರಾಜಿಪ ಲೋಹ-| ವಕ್ಕರಿಕೆಯ ತೇಜಿಗಳ ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ದೊರೆಗೆ ಮೈ-| ಯಿಕ್ಕಿದರಾ ವೀರಭಟರು ||೬೫||
 ಕಾಲ ತೊಡರು ಸುಂಡಿಲ ಪಟ್ಟಿ ರಂಜಿಕೆ | ಸೂಲಂಗಿ ಮೆರೆವ ಗಜಗಳ ||
 ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ತಂದೊಡೆಯಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಭಟ-| ಜಾಲ ಕೈಮುಗಿದುದೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಚಂದದಿ ಹೂಡಿದ ಹಯ ತೀವಿದಾಯುಧ | ಸಿಂದಸೀಗುರಿಗಳು ಮೆರೆಯೆ ||
 ತಂದು ರಥಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಭಟರು | ತಂದರು ನೊಸಲಿಗೆ ಕರವ ||೬೬||
 ವೀರವೃಂದವು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ | ಪಾರಿಯು ಡೋಳಿನ ಹಯವ ||
 ವೀರಭಟರು ಸಿಂಹಕೇತುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ | ತೇರೈಸಿ ನಿಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೭||
 ಕೊಟ್ಟ ಪೆ ಭಂಟರಿಗೆನುತ ಸೇನಾಪತಿ | ಸೆಟ್ಟನೆ ಮಣಿದೊಡವೆರಸು ||
 ಪಟ್ಟಿಚೀನಾವಳಿಗಳ ತುಸದ ಬಲು | ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸುಮಂಗಲಿಸಿ ||೬೮||
 ಬಳಲಿದಿರೈ ಯುಡುಗೊರೆಯಿದೆ ನಿಮಗೆಂ-| ದೊಳುನುಡಿವೆರಸವ ಕೊಡಲು ||
 ಕಳಬಂಟಿಕೆಯ ಕದನವ ಮಾಡಿಯುಡುಗೊರೆ-| ಗೊಳುವ ಭಂಟರೆ ಬೀಯ ನಾವು ||
 ಉದಯವಾಗಲಿ ನಾಳೆ ವಡ್ಡಾವಡ್ಡಿಯ | ಕದನದಿ ಕಡಿದು ಪಾಳೆಯವ ||
 ಕೆದರಿಸಿ ಯುಡುಗೊರೆಗೊಳುವೆವು ತಾವೆಂದು | ಕದನವಿಕ್ರಮಿಗಳಾಡಿದರು ||೬೯||
 ಒಳ್ಳಿತ ನುಡಿದಿರೈ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕುದನೆಂ-| ದೆಲ್ಲರಿಗುಡುಗೊರೆವೆರಸು ||
 ಬಿಳ್ಳೆಲೆ ಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯಗೊಟ್ಟನು | ಬಿಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲಿ ||೭೦||
 ಎತ್ತಿದ ಸಾಲುದೀಪದ ಸಂದಣಿಯೊಳು | ಹತ್ತಿಯಾಳ್ವೇರಿಯ ಬಳಸಿ ||
 ಕೊತ್ತಳಂಗಳ ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳು ದೊರೆಗಳಿ-| ಗಿತ್ತು ನೇಮಿಸಿದನುಬ್ಬಿನೊಳು ||೭೧||
 ಕರಗನ ಹಾವಿನ ಹೇಳಿಗೆ ಗಂಡಗ-| ತ್ತರಿ ಯಾಟಿ ಸಲ್ಲೆಹ ಚಕ್ರ ||
 ವರುಳಕ್ಕೈಜಬರ ಜಂಗಂಬಿನ ಬಣಬೆಯ | ನೆರವಿದನಾಳುವೇರಿಯೊಳು ||೭೨||
 ಸೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾನುನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ಧುರ್ಗವ ಬಲಿದ ಸು-| ಗೀತನುಧಾಪ್ತಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೭೩||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿಧಿಸ್ತಬಂಧ ವನವಿಹಾರಪರಿಣತಜಿನವದನ ಕುಲ
ಶೈಲೋಚ್ಚ ಯೋದ್ಧ್ಯುತಪ್ರವಚನ ಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜತ್ಪಂಜಾಯಮಾನಾನೂ
ನವುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯ ವಿಬುಧಜನಸ್ತುತ್ಯ ಸತ್ಕೃಚಿತಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಹಂಸ ಬಾಹು
ಬಲಿವಿರಚಿತವಮುಷ್ಪ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಗಿದು ಕಗ್ಗೊಲೆಯ
ಸಮರವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೭. ಕೋಟಿಕಾಳಗಸಂಧಿ

ಕೋಟಿಕಾಳಗವನು ಕಾದಿದುದೊಂದು ಸ-| ಘಾಟದ ಕಥೆಯ ಪೇಳುವೆನು ||ಪ||
ನೆತ್ತರಿಂ ಪಾಳೆಯ ಕೆಸರು ಮಸಗಲಂ-| ದುತ್ತುಂಗಜಯರು ವಿಜಯರು ||
ಕಿತ್ತುಪಾಳೆಯವ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಮೊಯ್ದರು ರವಿ | ಹತ್ತಿದನುದಯಾದ್ರಿಯನು||೧||
ಜಾತಿಧರ್ಮದೊಳುಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯೊಳು ವೈ-| ಭಾತಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳನೆಸಗಿ ||
ಓತು ಸಿಂಗರವಾಂತು ಬಲಸಮೇತದಿ ಕದ-| ನಾತುರರಾಗಿ ದೊರೆಗಳು ||೨||
ಸಿಂದ ಸೀಗುರಿ ಛತ್ರ ಚಾಮರಗಳ ಬ-| ಲ್ಲಂದಣಿ ಮೆರೆಯೆ ಲೀಲೆಯೊಳು ||
ನಿಂದರು ಸಾಲೊಂಡು ಪರಿವೇಷ ಕೋಂಟಿಯೆಂ-| ಬಂದುಮಂಡಲಕಾದುದೆನಿಸಿ||
ದೊರೆಗಳ ಮುಂದೆ ರಥಂಗಳಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ | ಕರಿಘಟಿಯಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ||
ತುರಗವಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಸಬಳವಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ | ಹರಿಗೆ ಮುಂಗಡೆಯ ಬಿಲ್ಲವರು ||೪||
ಸತ್ತಿಗೆ ಕಾಲಾಳ ಚವಲ ಹಗಲಪಂ-| ಜೊತ್ತಿ ಪೊಡೆವ ಡೌಡೆಗಳು ||
ಮೊತ್ತವಿರಾಜಿಸೆ ನಿಂದರು ಕೋಂಟಿಯು | ಕಿತ್ತು ನುಂಗದೆ ಮಾಣೆವೆನುತ ||೫||
ಒತ್ತಿದ ಹುಲಿಮುಖಕೊತ್ತಳಂಗಳ ಮೇ-| ಲೆತ್ತಿದ ಮುಗಿಲಿಟ್ಟಳಗಳು ||
ಸುತ್ತಿದ ಜಲಖಾತಿ ತೆನೆಗಳ ಸಾಲ್ಗಲಿಂ-| ದಿತ್ತುದು ಕೋಂಟಿ ವಿಸ್ಮಯವ ||೬||
ಅನಿಮಿಷಲೋಕವ ನುಂಗಲೆಳಸಿ ಕೋಂಟಿ | ಯೆನಿಸ ದಾನವ ಬಾಯ್ದೆರೆಯೆ ||
ಋಗುಗುವ ರದನಂಗಳೆನಲೆಸೆದುವು ಸಾಲು | ತೆನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಶೋಭೆಯೊಳು ||೭||

ತೊಲಗಿ ಬೇಗದೊಳಂಜಿನ ಧಾಳಿ ಘನವೆಂದು | ಕೆಲನೂಂಕುವಂತೆ ತಾರೆಗಳ ||
 ಮಿಳಿರ್ವ ಪತಾಕೆಯು ಸಾಲ ಸಂದಣಿಯೊಳು | ಬಲು ದುರ್ಗ ರಾರಾಜಿಸಿತು ||೮||
 ಎಳೆಮಂಚಿನ ಜೀಡು ಜದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಿಯ | ಬೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿಸಲೇಣ್ಣೆ ಸೆಗೆ ||
 ತಳಿಯೊಳು ಪಿಳ್ಳೆಗೊಂಟಿಯು ಕೊಂಟಿಯು ನೋಲೆ | ಸಲಿಸದು ನಿಂದರು ಭಟರು||
 ಕೆಳತನ ರವಿಯೊಡನೆಂದುಬ್ಬಿ ಗಗನಕ್ಕೆ | ತಲೆಯೆತ್ತಿದಂಬುಜವೆನಲು ||
 ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತುವು ಭತ್ತಾಳಿ ಹಂಸೆಯು | ಬಳಗದಂತಾಡೆ ಚಾಮರವು ||೧೦||
 ಬೇಡ ಕಾಳಗ ಸಿಂಧುನ್ಮುಪನೊಳು ಸಂಧಿಯು | ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ಕರ ಲೇಸು ||
 ಈಡೇರಲರಿಯುವು ದುರ್ಗವೆಮ್ಮಿದಿರೊಳಿಂ-| ದಾಡಿದರರಿಕೆಯ ಭಟರು ||೧೧||
 ಭಂಟರಿಗೇಕೆ ಸಂಧಿಯು ಮಾತು ಕಲಹವ-| ನುಂಟುಮಾಳ್ವದೆ ಕಾರ್ಯವೆನುತ ||
 ತುಂಟರು ಕೊಂಟಿಯು ಭಟರಾರ್ದೆಚ್ಚರು | ಗಂಟಿಕ್ಕಿತಂಬಿನ ಜಗಳ ||೧೨||
 ಎಡದಕ್ಕೈಯೊಳು ತಿರುಹುತ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲ | ಪಡೆಯಾಡುತ ತೊಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಇಡುವ ಗುಂಡೆಸುವಂಬ ಹೊಳೆದು ತಪ್ಪುತ ಬಿಲ್ಲ | ಪಡೆ ಯೆಸಗಿತು ಜಗಳವನು||
 ಬಿಸಿಲೊಳು ಕಾದುವುದೇನೆಂದು ಹಂದರ-| ವೆಸಗಿದರೆನೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ||
 ಮುಸುಕಿದವಂಬುಗಳ್ಳಿವಿ ಶಬ್ದಂಗಿಡೆ | ಪಸರಿಸೆ ಬಿಲ್ಲ ಶಂಕಾರ ||೧೪||
 ಇವು ಭಟರಳಿವಿಗುಳಾಪಾತಜಾಲಮೆಂ-| ಬಿವರಗಾಣಿಸಿ ಬೀಳ್ವ ಕಿಡಿಯ ||
 ಕವಿದುವಂಬುಗಳಂಬರವೆನೆ ತಾರಾಳಿ-| ನಿವಹದಂತಿರೆ ಪೊಳಪವರ ||೧೫||
 ಅರಿದಲೆ ಹೊಂಗಾಸೆ ಬಹುಬಣ್ಣ ಗಜ್ಜೆಯು | ಬರಹ ನಾನಾ ಬಿರುದೆಸೆವ ||
 ಹರಿಗೆಕಾರರು ಸೇರಿದರು ಪಡೆಯಾಡುತ | ಕರನಾಳ ತೂಗುತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೬||
 ಪರಡುಮುಟ್ಟಿಳಿದ ಪಲ್ಲವ ಬೋಡು ಸೀಸಕ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ರಘುಲಿಗಳೆಸೆವ ||
 ಬಿರುದಿನ ಸಬಳಿಗರೆಸಗಿತು ಜಗಳವ | ಹರಹುತ ಸರಸವಂತುಗಳ ||೧೭||
 ಬಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮುಂದಾಗಿ ಸುಭಟರು | ಬೊಬ್ಬರಿವುತ ಹರಿದಾಡಿ ||
 ಉಬ್ಬಿನ ಸೆಲಗಳ ಮರೆವಿಡಿದಡಗುತ | ಹಬ್ಬ ಕಾಳಗನ ಮಾಡಿದರು ||೧೮||
 ತಳಿ ನಡೆದಾಗಳೆ ತಳಿಗಡಚಿತು ಮುಝು | ತಳಿಯಾಳ ಕಡಿದಾಟದಲಿ ||
 ಜಲಖಾತಿ ನೆತ್ತರೊಳ್ಳಿರೆ ಮಸಗಿತು ಬೊಬ್ಬೆ-| ಯೊಳು ಮುಳುಗಿತು ದಿಗುತಟವು ||
 ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಗಳೊ ಭಟರೂಪ ಧರಿಸಿದ | ಕುಕ್ಕುಟಗಳೊ ತಾವೆನಿಸಿ ||
 ಹೊಕ್ಕು ಸಿಧೇನುಗಳಿಂದಿರಿದಾಡಿದ-| ರೆಕ್ಕತೊಳದ ವೀರಭಟರು ||೨೦||

ನಡೆಚಪ್ಪರ ವೇಣಿ ಭದ್ರಕೆ ನೆಲಗುಮ್ಮ | ಬೆಡಗಿನ ಮಕರ ಜಿಬ್ಬಿಗಳು ||
 ಕೆಡಹಿ ತಳಿಯ ನೂಂಕಿ ಬಂದುವು ಬಲುಲಗ್ಗೆ | ವಿಡಿದು ಬಹಳಬಲವೆರಸು ||೨೧||
 ನಡೆಚಪ್ಪರಗಳು ಬಿಡದೊತ್ತಿ ಬರಲವ | ತಡೆಯದೆ ಡೆಂಕಣಿಯವರು ||
 ಪುಡಿಹಾರಲಿಟ್ಟರು ಮುಸುಕಿದ ಜಲ ತೆರೆ-| ಯಡಗಿದ ಕಡಲಿನಂತಾಗೆ ||೨೨||
 ಬಿಡಿಸುತ ಕಡುಪಿನ ಭಟರ ತಡಹುಗಳ | ಕೊಡಿಸುತ ಕಪ್ಪವಿಳ್ಳಗಳ ||
 ಕಡಿಸುತ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಗಜದ ಸುಕಲೆಗಳ | ತುಡುಕುತ ಹಲಗೆಬಂಡೆಯವ ||೨೩||
 ಪೊಡವಿಸನನುಜರ್ವರು ಮೂಡ ದೆಸೆಯೊಳು | ಪಡುವಲು ಮಮತಿಯಂತ್ರೀಶ ||
 ಬಡಗಲು ಜಯ ತೆಂಕ ನಿಜಯನೀಪರಿಯೊಳು | ಪಿಡಿದರು ಬಲುಹುಯ್ಯಲನು ||
 ಬಳಪೊಕ್ಕು ಕೋಂಟಿಯ ಕಿಚ್ಚು ದೋರುವೆವೆಂಬ | ಬಲುಸಂಘವಾಡುತ ಭಟರು||
 ಇಳಿದರು ಜಗಳಕೆ ಝಲ್ಲಿಮ್ಮಗದ ಹಿಂಡು | ಹೊಳೆದಾಡುವಂತೆ ಲಾಗಿಸುತ ||
 ಎತ್ತುವ ಪತಿ ದುರ್ಗ ತೆಗೆನ ಸುರಂಗ ಮುಂ | ದೊತ್ತುವ ಜಂತ್ರವರೂಢ ||
 ಪೊತ್ತರಳೆಯು ಪೊರೆಯದೆ ವಲಗೆಯ ಸಾಲ್ಗ-| ಳೆತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಲೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೪||
 ಎಟ್ಟದೆ ನಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಳ ಕೋಂಟಿಗೆ ಸೇರಿ | ಕಟ್ಟಿದರೆನೆ ಸಾರುವೆಯನು ||
 ಬಟ್ಟೋಜಿಗೊಂಡು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳು ತೆನೆಗೆ ಸಾ-| ಲಿಟ್ಟುವು ಕವಿದು ಕತ್ತರಿಸಿ ||
 ತೋಳ ಪಿಂಡಿನ ಧಾಳಿಗೊಳಗಾದ ತಳಿತವ-| ನಾಳೆಯೆನಲು ಕೆಂಗರಿಯು ||
 ಕೋಲ ಧಾಳಿಗೆ ಬಯಲಾದವಟ್ಟಲೆಗಳ | ಲೋಲಸತಾಕಾಸಿಚಯ ||೨೫||
 ಕಿಡಿಗಳ ಕಾರುತ ಪೊಗೆಯುಗುಳುತ ಭೋ-| ರಡುತ ಬರುತ ಬಾಣಗಳ ||
 ಕಡುಹಿಸಿಂ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಕವಿದ ಬಲೆಟ್ಟಕ್ಕೆ | ಪಡಿಯಾದುದಾ ಬಲುದುರ್ಗ||೨೬||
 ಇಡುವ ಗುಂಡುಗಳಾರ್ಥಟಿಯಿಂದ ಕೊತ್ತಳ | ಸಿಡಿದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರೆ ||
 ಬಡನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಂಬುಗುಂಡನು ಕರೆದರು | ಪಡಿಯುಂಟೆ ಕೋಂಟಿಯ ಭಟರ್ಗೆ||
 ಹರಿಗೆ ಹಲಗೆ ತಲೆಗಳು ಹೋಳುಹೋಳಾಗಿ | ಕರಿ ಹಯಗಳು ಸುಗ್ಗಾಗೆ ||
 ಶಿರವೆತ್ತಲೀಯದೆ ಕವಣೆಕಾರರ ಬಲು | ನೆರವಿ ಸೊಸಿತು ಕಲ್ಲ ಮಳೆಯ ||೨೭||
 ಇಟ್ಟಿ ಸಲ್ಲಹ ಶೂಲ ಪಿಂಡಿವಾಳಂಗಳಿಂ-| ದಿಟ್ಟರು ಹೊಂತಕಾರಿಗಳು ||
 ಬಿಟ್ಟರು ತಿರುಹಿ ಚಕ್ರಂಗಳ ಕಣೆಗಳ | ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚರೆರಗಿ ಜಿಲ್ಲವರು ||೨೮||
 ಇಡುವ ಗುಂಡೆಸುವಂಬ ನೋಡದೆ ಬಲು ಲಗ್ಗೆ | ವಿಡಿದು ಮಹಾಪಟುಭಟರು ||
 ನಡೆದರು ತಲೆವಾಗಿ ಕಲಿವೃಷಭಂಗಳು | ನಡೆವಂತೆ ಪೇರ್ಮಳೆಗಿದಿರ ||೨೯||

ತಲೆಯೆತ್ತಲೀಯದೆ ತೆನೆಯಾಳ ಬಿಡದೆಚ್ಚು | ಸಲೆ ತೀವಿ ತುಳುಕುವ ಜಲವ ||
 ಸಲೆ ಸೂತ್ರದಿಂ ಬರಿಕೆಯ್ಕು ಹೆಣಸ ತೀವಿ | ನೆಲಸಮಮಾಡಿ ನೀರಗಳ ||೩೪||
 ಅಡರ್ದರು ಪಿಳ್ಳಗೊಂಟಿಯ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ | ಕಡುಗಲಿಗಳು ಬೊಬ್ಬರಿದು ||
 ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿಲು ತಾಗುವಂದದಿ ಮಿಗೆ ತಾಗಿ | ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಹಾರೆ ಕತ್ತಿಗಳು ||೩೫||
 ಕಡಿದು ಹಾರಿಸಿದರು ಹಾರಿಸೆ ಬಂದು ಮು | ತ್ತಡರಿ ಹೊಯ್ದರು ಹೊಯ್ಕೆ ಮರಳಿ ||
 ಕೆಡಹಿದರ್ಕೆಡಹೆ ನೆಗೆದರುಯ್ಯಲೆಯೆಂಬ | ಬಿಡಗಿನ ಲಗ್ನೆಯೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೩೬||
 ಬಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ಮುಂದಾಗಿ ಸುಭಟರು | ಹಬ್ಬ ಚಾಚಿದರು ನಿಜ್ಜಣಿಗೆ ||
 ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗಡಚಿತು ದೊರೆ ನೋಹರ | ಸಬ್ಬಲಗ್ನೆಯ ಸಘಾಟದೊಳು ||೩೭||
 ಸುಡುಸುಡು ಬಾಗಿಲ ಕೆಡಹು ಕೊತ್ತಳಗಳ-|ನಡರು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ತೆನೆಯಾಳ||
 ಹಿಡಿಹಿಡಿ ನೆಗಹು ಕೈಗೊಡು ಮೆಟ್ಟು ನೆಗೆ ಯೆಂಬ|ನುಡಿ ಪೂಣ್ಮೆ ತೆಲ್ಲ ನೋಡಿದೊಡೆ||
 ಸುತ್ತುಗೊಂಡಿದ್ ಪೌಜಿನ ಪ್ರತಿಜಂಬವೊ | ಚಿತ್ತಾರಗಳೊ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ||
 ವುತ್ಥಳಿಗಳೊ ತಾವೆಂಬಿನ ಕೊಂಟಿಯ | ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕಿ ನೆಗೆದರು ||೩೮||
 ಕಲಹವನಿಟ್ಟುಪ ಚುಡಿಕಾದೇವಿಯ | ತೊಳಸ ಕಂಗಳ ಪ್ರಭೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಸಲೆ ಸಂದ ಸುಭಟರು ಕೊಂಟಿಯನಡವರ್ಗ | ಬೆಳಗ ಬೀರಿದುವು ಕತ್ತಿಗಳು||೪೦||
 ತೆನೆಯಾಳು ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತಿರೆ ಮೂದಲಿಸುತ | ವೊನೆಗಾತಿಯರು ಮುಂಕೊಂಡು||
 ತೆನೆವಿಡಿದೆತ್ತುಗಲ್ಲಗಳ ಹಾಕಿದರಾಗ | ದನಿದೋರೆ ಕೈಯ್ಯ ಕಂಕಣವು ||೪೧||
 ಸಾಸಿಗತನದಿ ಬಂದುರುಬಿ ಧಾಳಿನ ಮೇ-| ಲೋಸರಿಸದೆ ಹುರಿಮಳಲ ||
 ಕಾಸಿದಂಬಲಿ ಲೋಹರಸ ಕಾದೆಣ್ಣೆಯ | ಸೂಸಿದರತಿಚಪಳೆಯರು ||೪೨||
 ಭರದಿ ಬೀಳ್ವೆತ್ತುಗಲ್ಲಗೆ ಮುತ್ತಿನಕ್ಕ ತೆ | ಸುರಿವ ಲೋಹದ ತನಿರಸವೆ ||
 ಸುರಸತಿಯರು ಸೂಸುವ ಕುಂಕುಮಾಂಬು ವೊಂ-| ದಿರವಾಗೆ ವೀರವಿಕ್ರಮರು ||
 ಗುಡವಿಡಂಚಿತಪೀಲಿಕಾಜಾಲದ | ಬಿಡಗಾಂತು ಮಿಗೆ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುರಿ ||
 ಅಡರಿದಕೊಂಟಿಯ ವೀರಸಗ್ಗ ಕೆ ಧಾ-| ಳಿಡುವಂತು ಬೊಬ್ಬೆಯೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೪೪||
 ಆಳ ತಲೆಯನಾಳು ಮೆಟ್ಟಿ ವೊಗ್ಗ ರಗೊಂಡು | ಸಾಲುತೆನೆಯೆ ತಮ್ಮವಾಗಿ ||
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಕಡಿವರಿಭಟರುರುಬಿಗೆ ತೆನೆ | ಯಾಳು ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ತಳ್ಳು ||೪೫||
 ಅರಿದರು ಗಂಡಗತ್ತರಿಗಳಿಂ ತಲೆಗಳ | ಕರಗಸವಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆದರು ||
 ಸರಳಿಸಿ ಸಬಳದಿ ತಿವಿದರು ಕೆದರಿದ-| ರರಹಾವಿನ ಹೇಳಿಗೆಯು ||೪೬||

ನೆತ್ತಿವರಿಗೆಗೊಂಡು ಹತ್ತುವ ಭಟರ ಮೇ-| ಲೆತ್ತುಗಲ್ಲುಗಳ ಹಾಕಿದರು |
 ಒತ್ತಿ ಸುರಂಗದೊಳ್ಳಪ್ಪಾಳ್ಗೆ ಮದ್ದಿನ | ತಿತ್ತಿಯ ಕಿಚ್ಚದೊರಿದರು ||೪೭||
 ಬಾಗಿಲ ಸೇರಿ ತಿವಿವ ಗಜಗಳ ಮೇಲೆ | ತೂಗಿ ಹಾಕಲು ತೋರಗಿಚ್ಚ ||
 ಬೇಗೆಯ ಬೆಟ್ಟವೆಂಬಿನ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ | ಸಾಗಿದುವನು ಫೀಳಿಡುತ್ತ ||೪೮||
 ಬಂದಡಚಿದ ಸೂತ್ರ ರಫ ಬದ್ದರುಗಳ | ಸಂದನೆಯನು ಜಂತ್ರಿಗರು ||
 ಅಂದವಡೆದ ಬೃಂತ್ರಿದ ಗುಂಡುಗ-| ಳಿಂದ ನುಗ್ಗಿದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೪೯||
 ಪಂದಿಗೊರಡು ಬಲೆ ಮರುಳ ಕೈಜಬರ ಜಂ-| ಗಿಂದೆಂಬ ಪಲವು ತಂತ್ರದೊಳು ||
 ಕೊಂದರಿರದೆ ಜಂದು ಮುಸುಕಿದ ಪಟುಭಟ-| ವೃಂದವ ಕೋಂಟಿಯ ಭಟರು ||
 ತೊಡೆ ನಡು ಕೈಕಾಲ್ಗಳು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ | ಮುಡಿಮೋರೆಗಳು ನುಗ್ಗಾಗಿ ||
 ಕೆಡೆದರು ಭಟರು ಕಾಲನ ಬೆಳಸಿನ ಬಲು | ಹಡಿಲೆನೆ ಕೋಂಟಿಯ ಬಳಸಿ ||೫೦||
 ತಾಳತರುಗಳೇಳರುದ್ದದ ಕೋಂಟಿ ತಾ-| ನಾಳುದ್ದ ತೆನೆ ತೋರಲಾಯ್ತು ||
 ಕಾಲನಾಲಯವತ್ತ ತೀವಿತೆಂದೊಡೆ ಬಿ-| ದ್ವಾಳನದಾರು ಲೆಕ್ಕಿಸರು ||೫೧||
 ನೆತ್ತರಿಂ ತೊಯ್ದು ಜಾಜಿನ ಗಿರಿಯೊಳು ಮುಳ್ಳು | ಮುತ್ತುಗ ಪೂತವೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಕೊತ್ತಳವೆಸೆದುವಶೋಕವಲ್ಲರಿ ತಳಿ-| ವೆತ್ತವೊಲೈಸೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೨||
 ಹುರಿಮಳಲುರಿಯೆಣ್ಣೆ ಲೋಹರಸಂಗಳಿಂ-| ದರೆ ಜೀವವಡೆದಿದರ್ ಭಟರು ||
 ಕರೆದರು ಕೋಂಟಿಯ ಹತ್ತಿ ಬೇಗದೊಳೆಂದು | ಕರಸನ್ನೆಯೊಳು ತಮ್ಮ ಬಲವ ||
 ಅಂಬುಗುಂಡುಗಳು ಪೊದಾಳ ಕೆಡಹಿಕೊಳೆ | ಬೆಂಬಲ ಬಲು ಲಗ್ಗೆ ವಿಡಿದು ||
 ಅಂಬುಧಿ ಮೇರೆ ವಿಾರಿದವೊಲು ನೂಂಕಿತು | ತಂಬಟ ಕೋಟಿ ಸೊಳ್ಳಿಸೆ ||೫೩||
 ಎತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆ ಧಾಳಿಸ ಚಮರದ | ವೊತ್ತದ ಜಿಂಕದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||
 ಒತ್ತಿ ಬಂದರು ಕಣೆಗಳ ಕೆದರುತ ಕೈಯ್ಯ | ಕತ್ತಿಯ ತೂಗುತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೫೪||
 ಪೊಸಪೊನ್ನ ಬರಹದ ಕೆಂಗರಿಗೊಳ್ಳು | ಮಿಸುನಿಯ ತೆರೆಮರೆಯಿಂದ ||
 ಬಿಸಗದಿರ್ಗಳು ರವಿಬಿಂಬದಿಂ ಪೊರಪಾಯ್ವು | ಮಸಕದಿ ಪೊರಮುಟ್ಟುವಾಗ ||೫೫||
 ಶಶಿಬಿಂಬದಿಂದೇಳ್ವ ತಣ್ಣದಿರೆನಲೆದ್ದು | ಶಶಿಗಲ್ಲ ತೆನೆಮರೆಯಿಂದ ||
 ಮಿಸುಪ ಸರಳ್ಳು ನುಣ್ಣನೆ ಪೊಣ್ಣನೆ | ನುಸುಳ್ಳುವು ವೀರರೆದೆಯೊಳು ||೫೬||
 ಹರಿನೀಲದ ಕೊತ್ತಳದಿಂದ ಸುಭಟರು | ಕರಿಯ ಬಲ್ಲುಗಿಲೆನೆ ಮೊಳಗಿ ||
 ಸುರಿದರು ಸರಳ ಪೇರ್ಮಳೆಯ ಮಿಂಚುಗಳೊಂ-| ದಿರವಾಂತು ಪೊಳೆಯೆ ಕತ್ತಿಗಳು||

ಶರಧಿಯಿಂದಲಿ ತಂದು ತಂದು ಮುಗಿಲ್ಗೊಳು | ಸುರಿವ ಸರಳವೃಷ್ಟಿಗಳು ||
 ಶರಧಿಗಳ್ಳೆನ್ನ ಮೇಲಿಪ್ಪ ವೀರರು ಮಿಗೆ | ಸುರಿವ ಸರಳ ವೃಷ್ಟಿಗಳೆನೆಯೆ ||೬೦||
 ಮಳೆಗೆ ವಾಹಿನಿ ಹೆಚ್ಚು ವಂದದೊಳಂಬಿನ | ಮಳೆಗೆ ವಾಹಿನಿ ಕಡು ಹೆಚ್ಚಿ ||
 ಕಲಕಲಮಸಗಿ ನೂಂಕಿತು ಮಿಗೆ ನೆತ್ತರ | ಹೊಳೆಯೊಳು ತಲೆಮುಂಡಗಳು ||೬೧||
 ಬತ್ತಳಿಕೆಯ ಕೋಲ ಮುಟ್ಟದೆ ಮೈಯೊಳ-| ಗೊತ್ತಿ ನಾಂಟಿದ ಕಣೆಗಳನು ||
 ಕಿತ್ತೆಸುತ್ತಾಲುತ ನಡೆತಂದರು ಬಿಲ್ಲ | ಬಿತ್ತಿಗರಾ ಕೋಂಟಿಯೆಡೆಗೆ ||೬೨||
 ಬಂದು ಕಾಲೊಂದು ಕೈ ಕಡಿಬಂಡವಾಗಿ ಮ-|ತ್ತೊಂದು ಕಾಲೊಳು ನೆಗೆನೆಗೆದು ||
 ಸಂದ ಭಟರು ಕೋಂಟಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದರು ತೂಗು-|ತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲಿ ಕತ್ತಿಗಳ ||
 ತಲೆಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ನೆಗೆದು ತೂಗುತ ಕೋಂಟಿ-|ಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ವು ಚೆಂಡಿನಂತೆ ||
 ತಳುವದೆ ಬಂದುವು ಕೋಂಟಿಯೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಡ | ಝಳಿಸುತ್ತೆಸೆವ ಕತ್ತಿಗಳ ||
 ಎಡಬಲದೊಳು ನೆಗೆದಾಡುವ ತಲೆಗಳ | ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುವ ಮುಂಡಗಳ ||
 ಮಡುಗೊಂಡ ನೆತ್ತರ ಕಡಲ ನೋಡದೆ ಮನ | ನಡುಗದೆ ಯೊಂದೆ ಲಗ್ನಿಯಲಿ ||
 ಮಡಿದಾಳುಗಳನೆ ನಿಜ್ಜಣಿಗೆ ಮೆಟ್ಟುವವೊಲು | ಕಡುಗಲಿಗಳು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ||
 ಅಡರು ಕೋಂಟಿಯ ತೆನೆಯಾಳ ಕಡಿದು ಕಿಚ್ಚ | ಕಡೆಯ ಕೇರಿಗೆ ತೋರಿದರು ||
 ಕಡೆಯ ಕೇರಿಯ ಕಿಚ್ಚು ಭುಗಿಭುಗಿಭುಗಿಲೆನೆ | ಹಿಡಿದುದು ದಳ್ಳುರಿ ನಭವ ||
 ತುಡುಕಿತು ಧಗಧಗಧಗಿಲೆಂದು ಕಿಡಿಗಳು | ಸಿಡಿದುವು ಡವಳು ಡಬ್ಬೆಂದು ||೬೩||
 ಕಬ್ಬೊಗೆ ತುಂತುರ ಗಿಡಿಸಹ ನಭವನು | ಹಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿತು ಕವ್ವರಿಸಿ ||
 ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಂಡುವು ರವಿರಫಹಯವಿತ್ತ-| ಲುಬ್ಬೆಗ ಪುರಜನಕಾಯ್ತು ||೬೪||
 ಉತ್ತರದೆಸೆಯೊಳಿಂತೇಳ್ವ ಕಬ್ಬೊಗೆಯ ಕಂ-|ಡತ್ತ ತೆಂಕಣ ಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ಬತ್ತಿ ಕಾದುವ ಸಿಂಹಕೇತು ತಾನಲ್ಲಿಂದ | ಕಿತ್ತ ಕಠಾರಯೆಸೆಯಲು ||೬೫||
 ಅಲಿಗಳಿಂ ತೋರ ಕಿಡಿಯ ಸೂಸುತ ಕ-|ಟ್ಟಾಳುಗಳ್ಳೆರಸೆಯ್ತಂದು ||
 ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು ಕುಜಕುಜಿಬಿ ಕುಜಿಬಿಯಂ-|ದಾಲುತ್ತು ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತು ||೬೬||
 ಕತ್ತಿಗಳಾಗಳೆ ಖಣಿಖಟಿಲೆಂದುವು | ನೆತ್ತರು ಹದ್ದೊರೆಯಾಯ್ತು ||
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ತಲೆಮುಂಡ ಬೇರಾಗಿ | ಮೊತ್ತದ ಭಟರೊಪ್ಪಿದರು ||೬೭||
 ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿಲು ತಾಗಿದುದದೊಳಿವರಿತ್ತು | ಕಡಿದಾಡುತಿರಲು ಮತ್ತತ್ತ ||
 ಕಡುಗಲಿ ವಿಜಯನ ಸೇನೆ ಕೋಂಟಿಗೆ ಬಂ-|ದಡರಿತು ತೆಂಕವಾಗಿಲೊಳು ||೬೮||

ನಡೆಚಪ್ಪರ ವೇಣಿ ಭದ್ರಕೆಗಳು ಕೋಂಟಿ-| ಗಡಚಲಡರಿ ಪಟುಭಟರು ||
 ಹಿಡಿದರು ತೆನೆಗಳ ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ | ಹಿಡಿನಂತೆ ದಿವಿಜನಾರಿಯರ ||೭೩||
 ಕೊಂಬಿಗೆ ಸೊಲಂಗಿ ಸುಂಡಿಲ ಪಟ್ಟಿ ಮೈ-| ತುಂಬಿದ ರಂಜಿಕೆಯಾನೆ ||
 ಮುಂಬರಿದೊತ್ತಿ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನೇರಿ ನೆ-| ಗ್ಗಿಂಜಿನ ಕುತ್ತಿ ನೂಂಕಿದುವು ||೭೪||
 ಪೊಳಲ ಜನರು ಬಾಯ ಬಿಡುತ ಮದ್ದಳೆಯ ಪೊ-| ಕ್ಕಿಲಿಯಂತೆ ಹರಿದಾಡುತಿರಲು||
 ಹುಲಿವಾಲದ ಲಿಂಗ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದಿನ | ಸಲೆ ಸಂದ ಭಟರೊದಗಿದರು ||೭೫||
 ಗಂಡೆದ್ದು ಬಾಗಿಲ ನೂಂಕುವ ಗಜಗಳ | ಸುಂಡಿಲ ತತ್ತರದರಿದು ||
 ದಿಂಡುರುಳಿಸಿ ಜೋಧನಿಕರವ ಭೇಂಕನೆ | ಬುಂಡಿಸಿ ಕಾಲ್ಗಾಪಿನಾಳ ||೭೬||
 ಹುಲಿವಿಂಡು ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಂಟು ಹುಲ್ಲೆಯ | ಬಳಗವ ಬೆಂಕೊಳುವಂತೆ ||
 ಕಲಿಗಳು ಹೊರವಂಟು ಕಡಿದರೊದಗಿ ರಿಪು-| ಬಲ ಕೆದರಲು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೭೭||
 ವೀರಭಟರು ತತ್ತರದರಿವೃತ ಜರ-| ಲೋರಂತೆಯೊವನ್ನಾಲಾಗಿ ||
 ತೇರ ಮಿಣಿಯ ಹಿಡಿದಂದದಿ ಪಾಜೆಲ್ಲ | ಸೇರಿತು ಹೋಗಿ ಹೆನ್ನೆಲೆಯ ||೭೮||
 ನಡೆಚಪ್ಪರ ವೇಣಿ ಭದ್ರಕೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು | ಕಡೆಮುರಿದೈತಸ್ಸ ಬಲವ ||
 ಕಡುಗಲಿ ವಿಜಯ ಕಂಡಿದಿರಾಗಿ ಬಂದನು | ತಡೆಯದೆ ಭಟರ ಭಂಗಿಸುತ ||೭೯||
 ಕೋಂಟಿಯೆಂಬುದುಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಕಾಣಿರೊ ನಡೆ-| ಗೋಂಟಿಯಿವರು ನಮಗೆಂದು||
 ನಾಟಿಸಿ ವಿಜಯ ಮೂದಲಿಸಲು ಮರಳಿ ಸ-| ಘಾಟದಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ||೮೦||
 ಬಿಡದೆ ಮೂದಲಿಸಿದ ರಿಪುಸೇನೆಯದೊಂದು | ಕಡುಹ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ||
 ಒಡೆಯನ ಋಣವ ತಿದ್ದುವ ವೇಳೆ ತಮಗೆಂದು | ಒಡಿವೃತ ಕೈಯ್ಯ ಕತ್ತಿಗಳ||೮೧||
 ಹರಿವರ್ಣರಾಯನ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳಿಗೆ | ಧರೆಯೊಳಾಂಪವರಾರೆನುತ ||
 ಧುರಗಲಿಗಳು ಸೇರಿ ಕಡಿದಾಡಿದರು ಧುರ | ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಹೆಣಮಯವಾಗಿ ||೮೨||
 ಎತ್ತಣ ಮಾರಿಯ ಕೆಣಕಿದೆವೆಂಬಿನ | ತತ್ತರದರಿದಹಿತರನು ||
 ಮುತ್ತಿನ ಕಾಸೆಯ ಹನುಮ ಲಾಗಿಸಿದನು | ಮೊತ್ತದ ದಿವಿಜಿಯರೆಡೆಗೆ ||೮೩||
 ಅಲಗು ಪರಜು ಮುಟ್ಟ ಸವೆವನ್ನಬರ ತಾ-| ನೊಲಿದರಿದಹಿತಸೇನೆಯನು ||
 ಹುಲಿವಾಲದ ಲಿಂಗ ತುಡುಕಿದ ದಿವಿಜಿಯ-| ರಲಘು ಪಯೋಧರಂಗಳನು ||೮೪||
 ತಿಗುಳ ವೇತಂಡ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಮಡಿದ ಕಿಚ್ಚು | ತಿಗುಳಗೇರಿಗೆ ಪತ್ತಿತೆನಿಸಿ ||
 ಹಗಲುಪಂಜಿನ ಮಾಯಿದೇವುಗ ಹರಿದನು | ಸಿಗಿದು ರವಿಯ ಮೃಡಲವ ||೮೫||

ಅಂತಕನಲ್ಲದೆ ಭಟನಲ್ಲ ಧರೆಯೊಳ- | ಗಿಂತಪ್ಪ ವೀರರಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ||
 ಹಂತಿಯೂಟದ ಸೋಮ ಕಡಿದಾಡಿ ಕಾಲನ | ಹಂತಿಯೂಟಕೆ ತೆರಳಿದನು ||೮೬||
 ಮುಗಿಲ ತೆರೆಯ ಹರಿಗೆಯ ಕೋನಪ ಕಣ್ಣು | ಮುಗಿಯದ ನಾಡಿಗೈದಿದನು ||
 ಮುಗಿದ ಕೈವೀಳ್ಳದ ಹಾರುವ ವಿರುಪಯ್ಯ | ಮುಗಿದ ಕಾಲಗೆ ಪೋಗಿ ಕರವ ||
 ಬಾಳೆವನವ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲ ಹೊಕ್ಕಂತು | ಕೋಳಾಹಳವಾಡಿಕೊಂಡು ||
 ತೋಳ ಪೂಜೆಯ ವೆಂಕಟ ಪಂಚಘಂಟೆಯ | ಮಾಳಯ್ಯನವರೊದಗಿದರು ||೮೭||
 ನಳಿನಾಕರವ ಗಬಂಗಳು ಹೊಕ್ಕಂತೆ | ತಳುವದೆ ರಿಪುವೋಹರವ ||
 ಕಲಕಿ ಬಿದ್ದರು ಹಗೆವರ ಕಾಲ ಸಂಕಲೆ | ಕಳೆವಂತೆ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಭಟರು ||೮೮||
 ಜಿರುದಿನ ಭಟರಿಂತು ಹತವಾಗಿ ತಡೆಯೊಡ- | ದುರಗಗಳೆನೆ ಪೊಕ್ಕು ಪುರವ ||
 ಅರಮನೆಜಾಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿ ಚೂಣಿಯ ಬಂಟು | ಹರಿದುದು ಹರವರಿಯಾಗಿ ||೯೦||
 ಬಡಗದಿಕ್ಕಿ ನೊಳು ಕೋಂಟೆಯ ಹತ್ತಿದಾಳನು | ಕಡಿದು ಹಾರಿಸಿ ಸಿಂಹಕೇತು ||
 ತಡೆಯದೊದಗಿ ತೆಂಕಲೊದಗಿದ ಸುಭಟರ | ನಡೆಸಿದ ಕಾಲನ ಪುರಿಗೆ ||೯೧||
 ಕೂರಂಜಿನ ಕುರುಪಾಟದ ಘನತೆಗೆ | ತೀರೈಸಿದನೊ ತಾನೆನಲು ||
 ವಾರಿಜಸಖ ಪಶ್ಚಿ ಮಗಿರಿಶಿಖರವ | ಸಾರಿದನಾ ಸಮಯದೊಳು ||೯೨||
 ಮೊಳಗುದೋರಲಿ ಭೇರಿ ತೆಗೆದು ಬಾಬಾರಂ- | ದುಲುಹುದೋರಲು ಕಹಳೆಗಳು ||
 ತಲೆಸಟ್ಟು ಕಾದುವ ಸುಭಟರು ತೊಟ್ಟಂಬ | ಹಿಳುಕ ಬಿಡದೆ ಮರಳಿದರು ||೯೩||
 ತಾಳಿದೆವಿಂದಿಗೆ ಪೆಣ್ಣೊಡದೊಡೆ ಪುರ | ನಾಳೆಗೆ ತಳಪಟವೆಂದು ||
 ಹೇಳಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳರು ಜಯವಿಜಯರು ತನ್ನ | ಪಾಳಯಕಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ||೯೪||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕನಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ- | ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ಕದನವ ನಿಲಿಸಿದ ಸಂ- | ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೯೫||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೈದನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೯೬||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಸನಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭಯ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೮. ಚಂಡಪ್ರಭನನು ಹಿಡಿದ ನಂದಿ

ಕಡುಗಲಿ ಚಂಡಪ್ರಭನನು ಘನಿಸುತ | ಹಿಡಿದ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪಲ್ಲವಿ||
ಸರಸಿಜಸಖ ಕೋಂಟಿಜಗಳದ ಭಟರ ನೆ-| ತ್ತರು ಚಿಮ್ಮಲಬುಧಿಸ್ನಾನವನು ||
ವಿರಚಿಸಲೀಡಾಡಿದರುಣಾಂಬರ ಮುಂ-| ಬಿರವುದೋರಿತು ಸಂಜೆಗೆಂಪು ||೧||
ಗಿರಿಪುರದೊಳಗುಳ್ಳ ಜನರ ಕಣ್ಗತ್ತಲೆ | ಯಿರದುಬ್ಬ ಕೊಬ್ಬತೆಂಬಂತು ||
ಭರದೊಳಾವರಿಸಿತು ಲೋಕವ ಕತ್ತಲೆ | ಧರೆ ದೆಸೆ ನಭವಾವುದೆನಿಸಿ ||೨||
ಕ್ಷಿತಿನುತ ಸಿಂಧುಭೂಪಾಲನ ಬಲದೊಳು-| ನ್ನತವೆತ್ತ ದೀವಟಿಗೆಗಳ ||
ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಂಬಿನ ನಭದೊಳು ತಾರಾ-| ತತಿ ತಲೆದೋರಿದುವಾಗ ||೩||
ಹರಿವರ್ಮಭೂಪತಿ ರನ್ನವಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ | ದೊರೆಗಳ ಬಳಸಿನೆಳ್ಳೆಯಲಿ ||
ಚರಣಮಾರ್ಗದೊಳಾಳುವೇರಿಗೆ ನಡೆತಂದ | ಕರವೊಪ್ಪೆ ಸಾಲುದೀಪಗಳು ||೪||
ತೆನೆಗಳುದುರಿ ಬೋಡುವಡೆದಿಹ ಕೋಂಟಿಯ | ತೆನೆಮುಟ್ಟ ಬಳಸಿ ಬಿದ್ದಾಳ ||
ಅನುಗೆಟ್ಟ ಹುಲಿಮುಖಕೊತ್ತಳಂಗಳ ನೋಡಿ | ಮನಕೆ ವಿಸ್ಮಯವ ತಾಳಿದನು ||೫||
ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತಿಹ ದೂಸುಗಳೊಳು ಧಳ-| ಧಳಿಸುವ ದೀಪಗಳಿಂದ ||
ತೆಳುಮುಗಿಲಾವರಿಸಿದ ತಾರಾಲೋಕ-| ದೊಲು ತೋರುತಿರೆ ಪಾಳೆಯವು ||೬||
ಜರಿದು ತಾರಾಲೋಕವೆ ರಾಶಿಯಾದುದೆಂ-| ಬಿರವಾಂತು ಮಣಿಮಯ ದೂಸು ||
ನರನಾಥ ನೋಡದು ಸಿಂಧುಭೂಭುಜನದೆಂ-| ದೊರೆದರು ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ||೭||
ಅವು ರಾಯನನುಜರ ದೂಸುದುಮ್ಮಾನಗ-| ಳವು ದೊರೆದೊರೆಗಳ ದೂಸು ||
ಅವು ಜಯವಿಜಯರ ದೂಸುಗಳೆಂದಿಂತು | ವಿವರದೋರಿದರು ಸೇವಕರು ||೮||
ನೋಟಕೆ ಕಡೆದೋರದಿಹ ಪಾಳೆಯದ ಸ-| ಘಾಟವ ಕಂಡಾ ರಾಯ ||
ಕೋಟಿಯಿಂದುಳಿದುದು ಚಿತ್ರಮೆಂದೆಣಿಸಿದ | ನಾಟಿ ತನ್ನಯ ಮನದೊಳಗೆ ||೯||
ಪಾಳೆಯದಿರವನು ನೋಡಿ ಕಂಡಲ್ಲಿಂದ | ಮೋಲಗಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ||
ಮೇಳದ ದೊರೆಗಳ ಮೊಗ ನೋಡಿ ತಾನಾಗ | ಹೇಳಿದ ರಾಜಕಾರ್ಯವನು ||೧೦||
ಹರಣದಾಸೆಗರಿಗೆ ಬಿಡೆಯಿದೆ ಮೋಗಿರೈ | ಸರಸಿಜಸಖ ತಲೆದೋರೆ ||
ಸರಿಪೌಜಿನ ಕದನವ ಸಿಂಧುನೃಪನೊಳು | ವಿರಚಿಸುವೆನು ತಾನೆಂದ ||೧೧||

ಕಲಿ ಸತ್ತು ಹಂದೆ ಜೀವಿಸಿದನೆ ದೇವರು | ಕಲಹಮುಖದಿ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ||
 ಬಲುಹ ನೋಡೆಂದೆಲ್ಲ ಭಾಷೆವಾತುಗಳಿಂದ | ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು ನೃಪರು ||೧೨||
 ಹರೆದುದೋಲಗ ವರಸೇನಮಂತ್ರಿಯ ಭೂ-| ವರ ಮೊಗ ನೋಡಲಂದವನು ||
 ಒರೆದನಹುದು ಸ್ವಾಮಿ ಕದನವಲ್ಲದೆ ಬೀರೆ | ಪರಿಹಾರವಿದಕೆತ್ತಣದು ||೧೩||
 ದುಷ್ಟನವನು ಸಿಂಧುನೃಪನು ಸೇಸೆಯೊಳು-| ತ್ವಷ್ಟನವನು ಕೇಳು ನೃಪತಿ ||
 ಕಷ್ಟಕಾಲಕೆ ಕನ್ನೆ ಹಗೆಯು ಕೈಸೇರಿದೊ-| ಡೆಷ್ಟು ಕಾದಿದೊಡೇನು ಫಲವು ||೧೪||
 ಅಂತಹುದೈ ಮಂತ್ರಿ ಕಾಣಬಾರದು ಜಯ-| ಕಾಂತೆಯ ಕರುಣದೃಷ್ಟಿಯನು ||
 ಅಂತರಪುರಸತಿ ಸಿಂಹವರೂಢಭೂ-| ಕಾಂತನೆಡೆಗೆ ಬೀಗದೊಳು ||೧೫||
 ನಿನ್ನ ನುಜಾತೆಯ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯ ನೀ | ನಿನ್ನಯ ಪುರಿಗೊಯ್ಯದೆಂದು ||
 ಸನ್ನತಲೇಖನ ಕಳುಹಬೇಕೆನುತ ಭೂ-| ಪೋನ್ನತ ಒರೆಸಿ ರಾಯಸವ ||೧೬||
 ಚರನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಡಲವ ಸಾಗಿದನಿತ್ತ | ಪುರಜನ ಕಾಳರಾತ್ರೆಯಲಿ ||
 ತೆರಳಿತು ಗೊಳೆಯು ತ್ವರಿತವೊಳುಜ್ಜಂತ-| ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲ ಕಾಸುವಿಡಿದು ||೧೭||
 ಕೆಲಬರು ಹಣಹೊನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಂತು ಬಹೆನೆಂ-| ದುಳಿದರು ಕೆಲಕೆಲರ್ತಮ್ಮ ||
 ತಲೆಗಳಿ ಸತಿಸುತರಿಂ ವಿಗಿಲಲ್ಲಿಂದು | ತಳರ್ಧರು ಭರದಿ ಗೊಳೆಯವ ||೧೮||
 ಸಡಿಲಿದ ಮುಡಿಯಿಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಾ-| ಲಿಡುತಿರೆ ನನರುಧಿರಾಂಬು ||
 ಅಡಿಗಳಿಂದೊಡೆದೊಗುತಿರೆ ಕೋಮಲೆಯರು | ನಡೆದರು ಬಕಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ||೧೯||
 ಹಾರ ಕಂಕಣ ಕಟಿಸೂತ್ರವಂದಿಗೆಯಾದಿ | ಚಾರುವಿಭೂಷಣಾವಳಿಯು ||
 ನಾರಿಯರಿವನಾರು ಪೊರುವರೆನುತ ಕೈ-| ವಾರದಿ ಬಿಸುಡುತೆಯ್ದಿದರು ||೨೦||
 ತೊಟ್ಟಿಡುತಿರೆ ಬಲೊಲೆಗಳಿಂ ಪಾಲ್ವನಿ | ಬಟ್ಟಾಡಿಸುತ ಕಂಬನಿಯು |
 ನಟ್ಟಿರುಳೊಳು ನಡೆದರು ಬಾಣತಿಯರು ಬಾ-| ಯ್ವಿಟ್ಟುಳುತಿಹ ಶಿಶುವೆರಸಿ ||೨೧||
 ಪುಲಿಗಂಜಿ ಪುತ್ತವ ಪೊಕ್ಕಪೊಲಾಯ್ತಲ್ಲಿ | ಪುಲಿ ಕರಡಿಗಳಿವೆ ಯಕಟ ||
 ಕೊಲೆಗೆಣಿಸಿದ ಪೆಣ್ಣೊಡದೆಮ್ಮ ದೊರೆಯೆಂದು | ಕೆಲವು ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬಿದರು ||
 ನೇಮಿಜಿನರ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಭೂಮಿ ಮ-| ತ್ತೀ ಮಹೀಧರದ ತಪ್ಪಲೊಳು ||
 ಕ್ಷಾಮಡಾವರಗಳೆಳ್ಳನಿತು ಹೊದ್ದವು ಸು-| ಕ್ಷೇಮವೆಂದರು ಕೆಲರಲ್ಲಿ ||೨೨||
 ಪುರದಿಂದ್ರಜ್ಜಂತಗಿರಿಯ ಹಬ್ಬಗೆ ಮುಟ್ಟ-| ಸುರಚಾಸ ನಿಡುಗಿಡದಂತೆ ||
 ತರುಣಿಯರೀಡಾಡಿದ ದಿವ್ಯರತ್ನಾ-| ಭರಣದೊಳೆಸೆವುದಾ ಮಾರ್ಗ ||೨೩||

ಈಪರಿ ಗೂಳಿಯ ಪೋಗುತಿರ್ದು ಮು-| ತ್ತಾ ಪುರದೊಳು ರಾಜಗೇಹ ||
 ಭೂಪನನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಸಿಂಗರವಾಯ್ತು ನಾ-| ನಾಪರಿ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಯೊಳು ||೨೫||
 ಅರಮನೆ ಗೋಪುರ ಕೋಟಿಕೊತ್ತಳಗಳು | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಭವನಗಳು ||
 ವರ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಯೊಳು ಸಿಂ-| ಗರವಾಗುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತತ್ತ ||೨೬||
 ದಿನಮಣಿ ತಲೆದೋರೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಾದಿ | ಜಿನಪೂಜಿಗಳ ತಾನೆಸಗಿ ||
 ಜನಪತಿ ಸಿಂಹವರೂಢನಿದ್ದನು ನಾಗ-| ತನಯನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಗೆ ||೨೭||
 ಕಟ್ಟಿದ ಶಿವಿ ದಟ್ಟಿಯ ಬಾಕು ಪೊಯ್ತುಳ್ಳ | ಕಟ್ಟು ಬಿಮರು ತೊಟ್ಟಿಡುತ ||
 ಬಿಟ್ಟ ಸೂರಿಯೊಳ್ಳದಿ ಪೊಕ್ಕ ಸಭೆಯ ಚರ | ಕೊಟ್ಟನೋಲೆಯ ಸಿಂಹರಥಗೆ ||೨೮||
 ಮಗನೆ ಚಪಳಗತಿ ಬರವಿದೇನೆನುತಲಿ | ಜಿಗಿದ ಮುದ್ರೆಯ ಸಿಂಹರಥನು ||
 ತೆಗೆದು ಲೇಖನವೀಯೆ ಭೋಂಕನೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ | ತೆಗೆದೋದಿದನು ಕರಣಿಕನು ||೨೯||
 ಶ್ರೀಮತ್ತು ಹರಿವರ್ಮನೃಪ ಸಿಂಹರಥನಿಗೆ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಳುಹಿದ ಕಾರ್ಯ ||
 ಕಾಮನ ರತಿಯ ಸೋಲಿಪ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯಹ | ಸೋಮವದನೆ ಗುಣವತಿಯ ||
 ತನಗೀವುದೆನೆ ಸಿಂಧುನೃಪ ನಾವು ಫಣಿರಾಜ-| ತನಯಗಿತ್ತಿವು ಮಾತನೆಸಲು ||
 ಮುನಿದೆಮ್ಮ ನಗರಿಯ ಬಂದು ಮುತ್ತಿದನು ನಿ-| ನ್ನನುಜೆಯ ಸುತೆಯ ಬೇಗದೊಳು
 ಈಯೋಲೆಗಂಡಮಾತ್ರದಿ ಕರೆದೊಯ್ದುದೆಂ-| ಬಾ ವಾಕುಗೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೆ ||
 ತೀವಿತು ನಮನಗೆ ಫಣಿರಾಜತನಯಗಿ-| ನ್ನೇ ವೇಳ್ವ ಭಟರ ಸಂತಸವ ||೩೦||
 ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆನ್ನ ಗದಾದಂಡ | ಮುಸುಡೆತ್ತುತಿದೆ ಜೀಯ ಸೋಡು ||
 ಬಸಗಿಯ ವೋಲೆ ಕೇಳ್ವನುತಲೆತ್ತಿದ ವ್ಯಾಲ | ಮುಸುಪ ಗದಾದಂಡವನು ||೩೧||
 ಪರರಿಗೆ ಲೋಹವ ಕರಗುವಾತಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ | ಕರಗುವ ಕಾರ್ಯ ಬಂದಂತೆ ||
 ದೊರಕಿತು ಕಾಳಗದೋಲೆ ನೀಸೇಳೆಂ-| ದೊರೆದನಾ ಭೇದ್ಯಭೂಭುಜನು ||೩೨||
 ಬಲಗೊಡತಿಗೆ ಸಿಂಧುನೃಪನಲ್ತಿಯಾತನ | ಬಲವಲ್ತಿ ನಮಗೆ ನಿಬ್ಬಣವು ||
 ಕಲಿಗಳ ದೇವ ನೀ ಸೋಡು ಬಾಸಿಗವನು | ತಳುವೇತಕೆಂದನಾಭೇದ್ಯ ||೩೩||
 ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ ಸಿಂಧುನೃಪತಿಯ ಸೇನೆಯ | ಜಿದ್ದುಣಿಸುವರೆ ಸಂವರಣೆ ||
 ಇದ್ದ ಪುದೆಮ್ಮೊಳು ಪೋಪವೇಳೆಂದರು | ಹೊದ್ದಿದೈನೂರ್ವರು ಭಟರು ||೩೪||
 ಕೊಳುಕೊಂಬರು ದೇವರು ಕನ್ನಿಕೆಯನು | ಕಾಲವಿಳಂಬ ಎನ್ನೇಕೆ ||
 ಕಾಲ ಬಲ್ಲದರಿಂದ ಬರಿಸು ಕನ್ನೆಯನೆಂ-| ದೋಲೆಯ ಚರನಾಡಿದನು ||೩೫||

ಚರವಚನವ ಕೇಳಿ ಪೊಯ್ಸಿ ಭೇರಿಯನತಿ-| ತ್ವರಿತದೊಳಾ ಸಿಂಹರಥನು ||
 ಪುರವನು ಹೊರಪೊಂಟ ಫಣಿರಾಜಸುತ ಸಹ | ಮರುತಮಾವ್ರಗಳೇರಿಕೊಂಡು ||
 ಪೇಳಲೇನವರೊಂದು ಬರುವ ಭರದ ಕೆಂ-| ಧೂಳೊಳು ರವಿಯ ವಾಜಿಗಳು ||
 ಕಾಲುಗೆಟ್ಟುವು ಮುಂಚಿದುವವರೇರಿದ | ಕೀಳಾಯತಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೯||
 ಕರಿ ಹಯ ರಥಗಳು ಜಿರುದಿನ ಸುಭಟರು | ದೊರೆಗಳೈದಿದ ಒಟ್ಟಿವಿಡಿದು ||
 ತೆರಳಿ ಬಂದರು ಕಡೆಗಾಲದ ಮಾರುತ | ಧರಿಸಿತೊ ಬಲರೂಪನೆನಿಸಿ ||೪೦||
 ರಾಯ ಚಂಡಪ್ರಭಸತ್ತಲು ಹರಿವರ್ಮ-| ರಾಯನೆಡೆಗೆ ತ್ವರಿತವೊಳು ||
 ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಕಳುಹೆ ಕಂಡವರರಿ-| ರಾಯದಲ್ಲಣನ ಮಾತುಗಳ ||೪೧||
 ಉಡೆಸುತ್ತಿದ ದಿವ್ಯದುಗುಲ ಕತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟು | ಮಡಮುಟ್ಟಿಳಿದ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ||
 ಕಡುಬಟ್ಟಿತಪ್ಪ ಮುಂಡಾಸನ ಮೆರೆಯಲು | ಪೊಡಮುಟ್ಟು ಜಿನ್ನವಿಸಿದರು ||೪೨||
 ಬೇಡ ದೇವರು ಪೆಣ್ಣೊಡು ಸಿಂಧುಧೂಪನು | ನಾಡಾಡಿಯ ದೊರೆಯಲ್ಲ ||
 ಮಾಡ ಸಲ್ಲವನೊಳು ಕದನವ ಸಂಧಿಯ | ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ಕರ ಲೇಸು ||೪೩||
 ಎತ್ತಿ ಬಂದವನ ಕೇಳೊತ್ತಿ ನಿಲಿಸನಾನ | ತೆತ್ತು ಬಾಳ್ವುದು ರಾಜನೀತಿ ||
 ತೆತ್ತು ಬಾಳದೆ ಸತ್ತು ಬಾಳ್ವೆನೆಂಬಾತನಿ-| ಗೆತ್ತಣ ಬಾಳ್ವೆ ಭೂಪೇಂದ್ರ ||೪೪||
 ಅಟ್ಟಿ ನೋಡಿಸು ಮನುಜರ ನಮ್ಮ ದೊರೆ ಬಂದ | ಬಟ್ಟಿಯ ಕಾಸನಂಗಳನು ||
 ಕುಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದನೆ ಸವತೆ ಮಾಡದೆ ನುಗ್ಗು-| ಗುಟ್ಟಿಬಂದನೊ ಯೆಂಬುದನು ||೪೫||
 ಅಳಿಯನಾಗುವೆನೆಂಬ ಪ್ರೇಮದೊಳುಳುಹಿದ | ಪೊಳಲ ಸೆನ್ನಿನ ಸಮರದೊಳು ||
 ಛಲ ಬೇಡ ಸಂಧಿಯನೆಸಗೆನೆ ನಸುನಗು-| ತಿಳೆಯಾಣ್ಮ ವೌಸದೊಳಿರಲು ||೪೬||
 ನಂಟುತನವ ಮೆರೆ ಪೆಣ್ಣೊಡು ಕೊಡೆನೆಂಬು-| ದುಂಟೆ ಕಾಳಗನ ಮಾಡೇಳು ||
 ಬಂಟತನವ ಮೆರೆ ಪ್ರಜೆಯ ನೋಯಿಸಬೇಡ | ಕೋಂಟಿಯ ಪೊರಮಡು ಸೃಪತಿ ||
 ಪಡೆಯೊಳಗ್ಗಲನೆಂಬ ಸೃಪಸೆಂಬೆಣೆಕೆಯ | ಜಿಡು ನೀಸೇಕಾಂಗದೊಳು ||
 ಕಡಿದಾಡೇಳಿನ್ನು ತಳುವೇಕೆ ಬಾರೆಂದು | ಹಿಡಿದರು ರಾಯನ ಸೆರಗ ||೪೭||
 ಕರ ಲೇಸು ಹೋಗಿರೈ ಕದನಕೆ ನಿಮ್ಮಯ | ದೊರೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರಲಿ ||
 ಬರುವೆನಾನೆನುತ ಭಟರಿಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ನರನಾಥ ಪೊಯ್ಸಿ ಭೇರಿಯನು ||೪೮||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಸಹಪಜ್ಜಾಭೋಜನಗಳ | ವಿರಚಿಸಿ ಪರಿಮಳಾದಿಯೊಳು ||
 ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರವಾಂತು ಸತಿಯ ಸಂತೈಸುತ | ಕುರುಳ ನೇವರಿಸಿ ನಂದನೆಯ ||೪೯||

ಮುಂಡಾಡಿ ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡೇರಿ | ಮಂಡಿತನುಣಿಮೆಯರಥವ ||
ಮಂಡಳಿಕರುವೆರಸೈದಿ ನಿಂದನು ರಣ-| ಮಂಡಲದೊಳು ಪಾಜಿಕ್ಕಿ ||೧೮೧||
ಅರಸೆಲೆಯೊಳು ನಿಂದ ವರಸೇನಮಂತ್ರೀಶ | ಕರನೊಪ್ಪವೆತ್ತು ಚೂಣಿಯೊಳು ||
ಕರಿ ಹಯ ಭಟರ ಸಂದಣಿಯೊಳು ನಿಂದನು | ಸರಳ ತೂಗುತ ಸಿಂಹಕೇತು || ೧೮೨||
ಮಾಳವ ಹಮ್ಮಾರ ಗೌಳ ಗುಬ್ಬರ ನೇ-| ಪಾಳದೇಶಾಭಿಪತಿಗಳ ||
ಮೇಳವಸೆಯೆ ಹೆನ್ನೆಲೆಯಾಗ ನಿಂದನು | ಅಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಸಿಂಧುನ್ಯಾಪನು ||೧೮೩||
ಇಕ್ಕಲದೊಳು ಶೂರಸೇನ ಪ್ರವರಸೇನ-| ಲಿಕ್ಕಿ ಸಿಂದರು ಪಾಜಿರಡ ||
ಮಿಕ್ಕು ಸಿಂದರು ಚೂಣಿಯೊಳು ಬಯವಿಜಯರು | ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಸೇನೆವರಸು ||
ಎಕೆ ಬರಿದೆ ಕಾಳಗ ಪೆಣ್ಣೊಡಿರಣ್ಣ | ನೂಕದು ಕದನವೆಪ್ಪೊಡನೆ ||
ಬೇಕಾದೊಡೀವೆವು ಸುರಸತಿಯರನೆಂಬ | ವಾಕಿನ ಜನದದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೧೮೪||
ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳೊದರೆ ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ | ತಂಬಟಕೋಟಿ ಸೂಳೈಸೆ ||
ಅಂಜಿಕ್ಕಿತುಭಯಸೇನೆಯ ಜಿಲ್ಲ ಪಡೆ ಧರೆ | ಯಂಜರ ದೆಸೆ ಯಾವುದೆಸಿಸಿ ||೧೮೫||
ಜಿನ್ನ ಮೂಡಿಗಿಯಿಂದ ಸುಗಿದು ಕೂಗಣೆಗಳ | ಕೆನ್ನವರಿಗೆ ತೆಗೆದೆಸುತ ||
ಜಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿನ ಬಲು ಬಿಲ್ಲಾಳ | ಬಿನ್ನಾಣವೆಸೆಯೆ ಕಾದಿದರು ||೧೮೬||
ಇದಿರೊಳು ತಾಗಿ ಜಿನ್ನೊಳು ಪೋಗುತಿರಲಂಬು | ಬುದಬುದನೊಗುವ ನೆತ್ತರೊಳು ||
ಬದಗಿ ಬಿಲ್ಲಾಳೆಸೆದಾಡಿತು ಹದೆಗಳ-| ನೊವೆದಂಬು ಛೀಂಕಿಡುತ್ತಿರಲು ||೧೮೭||
ಆನೆಯ ಶಿರದೊಳು ತಾಗಿ ಪಜ್ಜಳಕೆ ಸಂ-| ಧಾಸಿಸಿದುವು ಸರಳುಗಳು ||
ಆನದೆ ಹಯಗಳನುಗಿದು ಬಿದ್ದುವು ಕೋಲ್ಗು-| ಳೇನೆಂಬಿಸವರೆಸುಗೆಯನು ||೧೮೮||
ಸರಳು ಕೊಪ್ಪಿಗೆಯಾದಿ ಕಿರುಗೋಲು ಸವೆಯಲು | ಸರಳಿಸಿ ಬಲುಬೋಳೆಯನು ||
ಬಿರುದಿನ ಬಲುಬಿಲ್ಲಾಳೆಸೆದಾಡಿತು | ಶಿರ ನಡು ತೂಡೆ ತುಂಡೇಳಿ ||೧೮೯||
ಸರಳ ಕಾಲಾಟ ತಗ್ಗಿತು ಸೇರಿ ಸುಭಟರು | ಸುರಗಿಯೊಳಿರಿದಾಡಿದರು ||
ಹರಿಗೆ ಕಾರಿಕೆ ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡೆನೆ ಹಸಿತ್ತು | ಕರವಾಳ ಮಿಂಚಿನೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೧೯೦||
ಕೆಳಗುದೋರುತ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುತ ಪಜ್ಜೆ-| ಯೊಲೆದು ವೊನೆಯ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ ||
ಅಳುಕಿಸಿತಾನಕವಳಿಯೆ ಹೊಯ್ದರು ಕೈ-| ಚಳಕದಿ ಕಡುಪಿನ ಭಟರು ||೧೯೧||
ಪೆರತೇನು ತಮ್ಮಯ ಹರಣಜಂಝಾನಿಲ | ಪೊರಮಡುವಾರ್ಭಟಿಗೇಳ್ವ ||
ತರಗೆಲೆಯಂದದಿ ಜೋಡುಸೀಸಕಗಳು | ಪರಿದೇಳಿ ಕಡಿದಾಡಿದರು ||೧೯೨||

ತಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ತೋಳ್ತೊಡೆ ನಡು ಕಣಕಾಲು | ದೊಂಡೆಗರುಳ್ಳು ಸೊಸೆ ||
 ಮಂಡೆಗಳ್ ಸಿಡಿದೇಳೆ ಕಡಿದಾಡಿದರು ರಣ-| ಮಂಡಲ ಹೆಣಮಯವಾಗೆ ||೬೪||
 ಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಲೆವಂತೆ ಹೂತ ಕಬ್ಬಿನವನ | ಸಲೆ ಸಂದ ಸಬಳಿಗನಿಚಯ ||
 ಕಲಹವನೆಸಗಿತು ವೀರವರೆಯ ಲಗ್ಗೆ | ಮುಳುಗಿಸೆ ದಶದಿಶೆಗಳನು ||೬೫||
 ಪಾಡುಗಾರಿಕೆಯೊಳು ಲಾಗಿಸಿ ತಪ್ಪುತ | ನೀಡುತ ನಿಡುಸಬಳಗಳ |
 ಜೋಡುಗಳೊಡೆದು ಬೆನ್ನೊಳು ಮೂಡೆ ಬಲು ಘಾಯ|ಜೋಡಿಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು ||
 ಅಲಗು ಸವೆಯೆ ಸಬಳವ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಗೆ ಸೇರಿ | ಧಳಧಳಿಸುವ ಬಾಕುಗಳಲಿ ||
 ಸಲೆ ಪಟು ಸಬಳಿಗರಿರಿದಾಡುತ್ತಿರೆ ತೇಜಿ-| ಗಳ ಧಾಳಿ ಮಸಗಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೬||
 ಮೊಗರಂಬ ಲೋಹವಕ್ಕರಿಕೆಯ ಹಯಗಳು | ಜಗಿವುತ ಕೀಳ ಕಬ್ಬಿನವ ||
 ಉಗುಳುತ ನೊರೆವಿಂಡ ಬಂದುವು ಸದರೇಣು | ಗಗನತಳವನಾವರಿಸೆ ||೬೭||
 ಇಡುವ ಸಲ್ಲಹ ಚಕ್ರ ಪೊತ್ತ ಬಲ್ಲಹ ಸೇದಿ | ಬಿಡುವ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬುಗಳ ||
 ಜಡಿನ ಖಂಡೆಯ ಬೀಸುವ ಪಾಶವೆಸೆಯೆ ಬೊ-| ಬ್ಬಡುತ ತಾಗಿದರು ರಾವೃತರು ||
 ಮೊಗರಂಬಗಳನು ಧಟ್ಟುಗಿನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ | ಬಿಗುಹಿಗೆ ತುರಗನಿಕಾಯ ||
 ಬಗೆಗುಂದಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಕೆ ಹಜ್ಜೆ-| ದೆಗೆಯಲೆಚ್ಚಾ ಡಿದರವರು ||೬೮||
 ಮಸಕದ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿನ ಧಾಳಿಗೆ | ಮುಸುಕಿದ ಖಂಡೆಯವೆಸೆಯೆ ||
 ಹೆಸರುಳ್ಳ ರಾವೃತರಿರಿದಾಡಿದರು ಸೇರಿ | ಮಿಸುನಿಯ ಬಲ್ಲಹಗಳಲಿ ||೬೯||
 ತೊಡೆಸನ್ನೆಯೊಳು ಮಗುಚುತ ಹಯಗಳ ಭಾಪು | ಕಡುಗಲಿ ಕೈಮಾಡೆನುತ ||
 ಕಡಿದಾಡಿದರು ಸೇರಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಾವುಡಗಳ | ಕಿಡಿಕ್ಕಿಡಿ ಹಾರೆ ಕತ್ತಿಗಳು ||೭೦||
 ಚಿರಿಯ ಕಂಗಳು ಹಕ್ಕರಿಕೆ ಹಯಂಗಳು | ಶಿರ ನಡು ತೊಡೆ ತುಂಡೇಳೆ ||
 ತುರಗಕಾರರು ಸೇರಿ ಕಡಿದಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ | ಕರಿಘಟೆಯೊದಗಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭೧||
 ಸೂಲಂಗಿ ಸುಂಡಿಲ ಪಟ್ಟಿಯ ಗಜಗಳು | ಸಾಲಿಡೆ ಮದಧಾರೆಗಳು ||
 ಕಾಲ ಹಿಡಿದು ಹಯಗಳನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡುತ | ಕಾಲ ಸನ್ನೆಯೊಳು ತಾಗಿದುವು ||
 ಹಿಂಗದಾಯುಧರುಚಿ ವಿಂಚಿಸಂದನನೀಯೆ | ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲೆನೆ ಮೊಳಗಿ ||
 ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿನ ಮಳೆಯನು ಜೋಧರ | ವಂಗಡ ಕರೆದುದೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭೨||
 ಮೊಗವಾಡ ಜರಿದು ನೆತ್ತಿಯ ಮುತ್ತೊಗುತಿರೆ | ಬಗಿದರಂಚೆಯ ಕಟ್ಟು ಕಡಿಯೆ||
 ಮೊಗವಿಕ್ಕಿ ಪೊರಿದುವಾನೆ ಮಾವಂತರು | ಮಿಗೆ ಸೇರಿ ಕಡಿದಾಡಿದರು ||೭೩||

ಕೋಡುಗಳೊಡೆದು ಸುಂಡಿಲು ತಂಡು ತುಂಡಾಗಿ|ಜೋಡಿಸಿ ಬಲು ಘಾಯಗಳು ||
 ಪಾಡಳಿದಾನೆವಿಂಡೊದಗಿತು ನೆತ್ತರು | ಕೋಡಿವರೆಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೭||
 ನಭಕೇಳಿ ಕೆಂಧೂಳು ಛತ್ರಚಾಮರಗಳ | ವಿಭವ ಬಿನ್ನಣಿಸೆ ಜಿಂಕಗಳ ||
 ಉಭಯಬಲದ ರಥಿಕರು ತಾಗಿದರು ವಾದ್ಯ-| ಗಭಿರನಿನಾದದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೨೮||
 ಸೊಸೆ ಗಾಲಿಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ನೊರೆವಿಂಡ | ಸೊಸೆ ರಥದ ವಾಜಿಗಳು ||
 ಸೊಸಿದರಂಬಿನ ಮಳೆಯ ನೆತ್ತರ ಹೊಳೆ | ಸೊಸಿ ಹರೆಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೯||
 ಚಂಡಪ್ರಭರಾಯನ ರಥಿಕರೊಳಾಂಪ | ಗಂಡರದಾರು ಲೋಕದೊಳು ||
 ಹಿಂಡು ರಥಂಗಳ ಕೆದರಿಸಿದರು ರಣ-| ಮಂಡಲ ಹೂಳೆ ಬಾಣದೊಳು ||೩೦||
 ತುರಗದ ಮರೆಗೆ ಕಾಲಾಳು ಸಾಗಿತು ಹಯ | ಸರಿದುವು ಕರಿಗಳ ಮರೆಗೆ ||
 ಕರಿಗಳು ರಥಗಳ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕುವು ರಥ | ಸರಳ ಸಾರಥಿಯ ಹೂಳಿದುವು ||೩೧||
 ಅಂದಗಿಡಲು ತನ್ನ ಪಾಯ್ಕಳ ಕಾಣುತ್ತ | ಹಿಂದೆ ಹಾರದೆ ಸಿಂಹಕೇತು ||
 ನಿಂದನು ಬಂದು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದ ರಥಿಕರ | ಸುದನೆಯನು ಕೆಡೆಯೆಸುತ್ತ ||೩೨||
 ಹೋಗು ಹೋಗೈ ಸಿಂಹಕೇತು ನಿನ್ನಯ ಸೇನೆ | ಸಾಗಿತು ಮರಳಿ ನೋಡೆಸುತ್ತ ||
 ತಾಗಿದ ದಳಪತಿ ವಿಜಯ ದಿಗಂತವ | ತಾಗಲು ಜಿಲ್ಲೆ ಠಂಕಾರ ||೩೩||
 ಆರು ಹೋದೊಡೆ ಸಿಂಹಕೇತು ಹೋಹನೆ ಯೆಲೊ | ವೀರಗೇತಕೆ ನೆರವೆಸುತ್ತ ||
 ಸಾರಥಿಯೊಡಲೊಳು ಹಯಗಳ ಮೈಯೊಳು | ಸೇರಿಸಿದನು ಸರಳುಗಳ ||೩೪||
 ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯೊಳತಿಜಾಣನೈ ಸಾಕು ಸಾ-| ಕಿಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳದು ನವೊಳೆನುತ್ತ ||
 ಬಲ್ಲಿ ದ ವಿಜಯನಾರ್ದೇಚ್ಚ ಸೈವತ್ತಂಜಿ-| ನಲ್ಲಿಯವನ ಪೇರುರವ ||೩೫||
 ಮೊತ್ತದ ಕಣೆ ಧಾಳಗೊರೆದುವು ದೇಹದ | ನೆತ್ತರ ಮಯವಾಯ್ತು ರಥವು ||
 ನಿತ್ತರಿಸದೆಯವ ರಥದ ಕಂಭವ ಹೂತ : ಮುತ್ತುಗವೆನೆ ನೆಮ್ಮಿದನು ||೩೬||
 ಘಾಯವಡೆಯೆ ಸಿಂಹಕೇತು ವಿಜಯ ಪೋಗಿ | ರಾಯದಳವ ಮಿಗೆ ತಾಗಿ ||
 ಆಯತಗಿಡಿಸಿದ ನಡೆಸಿದ ರಥಿಕನಿ-| ಕಾಯದ ಕಾಯದೊಳಂಬ ||೩೭||
 ಅರಿಬಲದಿರವ ಕಾಣುತ್ತ ಜಯದಳಪತಿ | ದೊರೆಯ ಪಿಡಿವ ಬಗೆದಂದು ||
 ಸರಳದಿ ತನ್ನಯ ರಥವ ನೂಂಕಿದ ಕೂಡೆ | ಬರುತಿರೆ ಸರಳ ಬಂಡಿಗಳು ||೩೮||
 ಬರವಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲು ಜಯದಳಪತಿ ನಿನ್ನ | ಸರಳ ಬಲೈಯ ತೋರೆನುತ್ತ ||
 ವರಸೇನಮಂತ್ರೀಶ ತಡೆದೆಚ್ಚು ರಥವನು | ಸರಳ ಸಾರಥಿ ಹೂಳಿದನು ||೩೯||

ಸಾಕು ಜಿಬ್ಬಾಗಿಲೆ ಸಂಧಿಯ ಮಾತ ವಿ-| ವೇಕಿಸು ದೊರೆಗೆ ಹೋಗಿನುತ ||
 ನಾಕುಬಾಣದೊಳು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಲ್ಲು ಕೋಲನು | ನೂಕಿದ ಜಯ ಮುಂದೆ ರಥವ ||
 ದಂಡನಾಯಕರಿಂದ ಮುಂದಾಗಿ ರಥಿಕರ | ತಂಡ ಬಂದಂತೆ ನಾಯಕರ ||
 ಮಂಡಿಮಂಡಗಳ ಬೀರ್ಕೆಯ್ಯತೆಯೆಡೆಯವ|ಗೊಂಡುವು ರಾಯದಳವನು ||೯೧||
 ಬಳಸಿದ ರಿಪುಸೈನಿಕವ ಕಾಣುತ್ತ ರಾಯ | ಗೊಲೆಗೇರಿಸಿ ಚಾಪವನು ||
 ಕಲಹಕಾಯತವಾಗಿ ಸಿಂದನು ರಥವೇರಿ | ಸಲೆ ಸಂದ ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೯೨||
 ಬಿಡದೆಷ್ಟು ಕೆದರಿಸಿ ನೃಪವೋಹರವನು | ಕಡುಗಲಿ ಜಯರುನಿಜಯರು ||
 ಕೊಡು ಕುವರಿಯನೆಂದು ರಾಯನ ರಥಕೆ ಬಂ-| ದಡಚಿದರೇನ ಹೇಳುವನು ||೯೩||
 ಕಟ್ಟೆನೊಳಗೆ ರಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹುಯ್ಯಲು | ಕಟ್ಟಿದನುತ ನೋಟಕರು ||
 ಬಿಟ್ಟದ ತುದಿಗಳ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಬಾಯ | ಬಿಟ್ಟದನು ಮು ಪರಿವಾರ ||೯೪||
 ಅದೆ ದೊರೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂಬೊಂ-| ದಮುಘತ ಸದರಕಾಲದೊಳು ||
 ಬದಗಿತು ನಾಗಸುತನ ಜೂಣಿ ಗಗನವ-| ನೊದಿನ ಕಿಂಧೂಳಿನೇಳ್ಳೆಯಲಿ ||೯೫||
 ಗಿರಿಶಿಖರಂಗಳ ಬಿಟ್ಟೇಳ್ವ ನೋಟಕ-| ರಿರನ ಕಾಣುತ್ತ ಸಲ್ಲಿವಿಕ್ಕಿ ||
 ಬಿರುದಿನ ಭಟರೈನೂರ್ವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ತ್ವರಿತದೊಳಾ ನಾಗತನಯ ||೯೬||
 ಕರಿಗಳ ಘಂಟಾರವ ರಥ ಚೀತ್ಕೃತ | ತುರಗದ ಮುರಪುಟನಿನದ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ನಡೆಯ ಮೇಲಣ ವಾದ್ಯಘೋಷ ದಿ-| ಗ್ಗುರಿತವಾಗಲು ಬಂದರವರು ||
 ಸಡಿಲಿತಿತ್ತಣ ಸಮರದ ಜಿಂಕ ತಮ್ಮಯ | ಪಡೆಸಹ ಜಯರುನಿಜಯರು ||
 ಮಡಮುರಿದತ್ತ ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿಯವರೊಳು | ಹಿಡಿದರು ಬಲುಗಾಳಗವ ||೯೭||
 ರಣಮುಖದೊಳು ಶತಭಟ ಸಾಸಿರಭಟ-| ಗೆಣೆಯಹ ವೀರರದಾರು ||
 ಕಣೆಯು ಹೆಣಮಯ ನೆಣಮಯವಾದುದು | ರಣಭೂಮಿ ಯರೆನಿಮಿಷದೊಳು ||
 ಬಡಹಾಯ್ದು ಕೆದರಿಸಿ ರಥಿಕಸಮೂಹವ | ಕಡಿವೃತ ಬಿಲ್ಲು ಕೋಲುಗಳ ||
 ಹಿಡಿದರು ಜಯವಿಜಯರ ದಿಗುಭಿತ್ತಿಯ-| ನೊಡೆನಂತೆ ಜಯಭೇರಿ ವೊಳಗೆ ||
 ಬಂದು ಘನೇಂದ್ರನಂದನ ಹರಿವರ್ಮನ | ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕಣನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಸಿಂದನು ವ್ಯಾಲನ ಛೇದ್ಯಾದಿದೊರೆಗಳ | ಸಂದಣಿ ಮಿಗೆ ಪಾಚಿಕ್ಕಿ ||೧೦೦||
 ವಾರಣಕಣೋತ್ಥಮರುತನ ಲೇಪದಿ | ತೇರೈಸಲು ಕಿಂಧೂಳು ||
 ವೀರ ಚಂಡಸ್ರಭ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸೇನೆ ಯಿ-| ದಾರದನಲು ಮಂತ್ರಿ ನುಡಿದ ||೧೦೧||

ಪಡೆ ಯಿದು ಫಣಿರಾಜಸುತನದು ಹರಿವನು-| ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವಳ ಕುವಾರ ||
 ನಡೆತಂದನವನೀಗ ಫಣಿಯ ಕೆಕ್ಕೆಯದನ | ಹಿಡಿದನು ಜಯವಿಜಯರನು ||೧೦೩||
 ಎಸಲಾ ನುಡಿಗೆ ಚಂಡಪ್ರಭ ಫಣಿರಾಜ-| ತನಯನ ಗೆಲಿದು ಕನ್ನಿಕೆಯ ||
 ಮೊನೆಯೊಳು ತಹನೆಂಬ ಮನದನುರಾಗದೊ-| ಕನುಗೆಯ್ದ ಗರುಡ ಬಲವನು ||
 ನೆರವಿಯ ನೃಪರವಯವದಂತೆ ನಿಂದರು | ಶಿರದಂತೆ ನಿಂದನು ಮಂತ್ರಿ ||
 ಹರಣವೆಂಬಿನ ನಿಂದ ಸಿಂಧುಭೂಪತಿರಂಕ್ರಿಯಿರವಾಂತು ನಿಂದರನುಜರು ||೧೦೪||
 ಕೊಕ್ಕಿನಂದದಿ ಪಟುತರವೊಳ್ಳೊದಗೆ ಚೂಣಿ | ಧಿಕ್ಕನೆ ಗದೆಯಾಂತು ವ್ಯಾಲ ||
 ಪೊಕ್ಕನಾಗಳೆ ರಿವುಸೇನೆ ಮುಸುಂಕಿತು | ಸಿಕ್ಕಿದ ದಡಿಗ ಸೀಳೆನುತ ||೧೦೫||
 ಅಡಿಗಬ್ಬು ಮುಸುಕಿದೊಡಗ್ನಿಯ ಪಟುತರ-| ಕೆಡರುಂಟಿ ರಿವುಸೇನೆ ಮುಸುಕೆ ||
 ಕಡುಗಲಿ ವ್ಯಾಲನ ಕಡುಹು ತಗ್ಗು ವುದುಂಟಿ | ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿದ ಕಾಲಾಳ ||
 ಪುಡಿಪುಡಿ ಹಾರೆ ರಥಂಗಳು ಹಯಗಳು | ತಡೆಯದೆ ನುಗ್ಗು ನುಗ್ಗಾಗೆ ||
 ಬಡೆದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮಿದುಳು ಸೂಸಲು ಹಾರೆ | ಬಡಿದನು ಭದ್ರಹಸ್ತಿಗಳ ||೧೦೬||
 ಪುರೆಯಿನ್ನು ಸಾಕೆಂಬ ನುಡಿ ಕಾಲನೊಳಾಗೆ | ಸುರಗಣಿಕೆಯರೆಲ್ಲ ದಣಿಯೆ ||
 ಮರುಳ ಸಮೂಹ ಕಕ್ಕವೆಯಾಗೆ ಕೊಂದನಂ-| ದಿರದರಿಬಲವನಾ ವ್ಯಾಲ ||೧೦೭||
 ಎಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ತಿಗನೆಲ್ಲಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯ-| ನೆಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಿ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ||
 ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನೀ ದಡಿಗ ದಾನವನೆಂದು | ಜಲ್ಲವರಿದುದರಿಸೇನೆ ||೧೦೮||
 ಎಲೆ ಗದೆವಿಡಿದ ಮಾನವರೂಪಿನ ಭೂತ | ಕೊಲಜೀಡ ನರಹುಳುಗಳನು ||
 ತಲೆ ಯಿದು ನೀ ಕೊಟ್ಟು ದೆನುತ ಕೃದುವ ಹಾಕಿ | ಕೆಲಬರು ದಿಂಡುಗೆಡೆದರು ||
 ಸೇನೆಯ ಹಾನಿಯ ಕಂಡು ಕೋಪದೊಳು ಪ್ರ-| ಧಾನಿಗಳರಸನಾ ಸುಮತಿ ||
 ಆನೆಯ ನೂಂಕಿದ ಕರೆವೃತ ಸರಳ ಬ-| ಲ್ಲೋನೆಯ ವ್ಯಾಲನ ಮೇಲೆ ||೧೦೯||
 ಗುಂಗುರು ಮುಸುಕಿದೊಡಾನೆಯಳ್ಳುವುದುಂಟಿ | ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಜಿಗೆ ವ್ಯಾಲ ||
 ಕಂಗಿಡುವನೆ ತೋರ ಗದೆಯ ಸುತಾಳಿಸಿ | ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲಂತೆ ಮೊಳಗಿ ||
 ಮುಟ್ಟುಮುಟ್ಟಿ ದಿ ಮಾಡಲು ಸಿಂಹನಾದವ | ತೊಟ್ಟನೆ ಗಜ ಬೆನ್ನಾಯ್ತು ||
 ಅಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದನು ಹಿಂದಣ ತೊಡೆ ತುಂಡಾಗಿ | ಬೆಟ್ಟದಂತಾನೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸೆ ||೧೧೦||
 ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದ ಗಜ ಧರೆಗುರುಳ್ವನಿತರೊ-| ಳೊಕ್ಕೈಯೊಳಾಂತು ಮಂತ್ರಿಯನು ||
 ಮಕ್ಕಳು ಬೊಂಬಿಯನೊಯ್ಯಂತೆ ಕಕ್ಷದೊ-| ಳಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ಮಗುಳ್ಳ ||

ಹಿಡಿವಾತನೆ ನಮ್ಮ ಸಚಿವಸನಿಲವೋ ನಿ-| ನ್ನೊಡಲ ಸೀಳದೆ ಮಾಣೆವೆನುತ ||
 ಬಿಡದೆಸುತೊದಗಿ ಬಂದರು ರಾಯನನುಜರು | ಸಿಡಿಲ ತಡೆಯ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ||೧೧೬||
 ವರಶೂರಸೇನಗೆ ಭೇದ್ಯನಭೇದ್ಯನು | ದುರಗಲಿ ಪ್ರವರಸೇನನಿಗೆ ||
 ಭರದಿ ಬಂದಿದಿರಾದರೇನೆಂಬಿನವರ ನಿ-| ಸ್ಮರತೆಯ ಬಲುಗಾಳಗವ ||೧೧೭||
 ಕೊಲ್ವುದು ನಯವಲ್ಲ ನೃಪನನುಜಾತರು | ಚೆಲ್ವರಧಿಕಪಕ್ರಮರು ||
 ಗೆಲ್ವುದು ನಯವೆಂದು ಬಿಲೋಲ ಖಂಡಿಸಿ | ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪಿಡಿದರಂದವರ ||
 ಮೊಳಗಲು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ ಸರ್ವ-| ಬಲ ಸಹ ಚಂಡಪ್ರಭನು ||
 ಜಲಧಿ ಮೇರೆಯ ಮಾರಿತೆನೆ ಬಂದನು ಹೊನ್ನ | ಹಿಳುಕಿಸಂಬಿನ ಧಾಳಿ ಮಸಗೆ ||
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಸೇನೆ ನೂಂಕಿ ಬರಲು ಕಂಡು | ಫಣಿಸುತ ಧನುವ ಜೀವಡೆದು ||
 ಮಣಿಮಯರಥನ ನೂಂಕಿದ ಮಿಗೆ ಮುಸುಕುವ | ಕಣೆಗಳ ಹೊಸ ಮಳೆಯೊಳಗೆ ||
 ತಡೆಯದೆ ಕಾಣುತ್ತ ಫಣಿಯ ರೆಕ್ಕೆಯವನು | ಕಡುಗಾಯ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಮಸಗೆ ||
 ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿಲು ತಾಗುವವೊಲ್ವಾಗಿದ ಬಂದು | ಕಡುಗಲಿ ಚಂಡಪ್ರಭನು ||೧೧೮||
 ಸರಳು ಸರಳು ತಾಗಿ ಕಿಡಿಗಳು ಮಸಗಿ ಸೀ-| ಕರಿಯಾಗಿ ಕೋಲಗರಿಗಳು ||
 ಅರರೆ ಭಾವುರೆ ಪೂತು ಮುಖ ಯೆಂಬ ನುಡಿಗಳ-| ಬ್ಬರದೊಳಿಚ್ಚಾಡಿದರವರು ||
 ಬಿಸಿಗದಿರುಗಳೆನೆ ಚಂಡಪ್ರಭನೆಚ್ಚ | ಹೊಸಹೊನ್ನ ಬರಹದಂಬುಗಳು ||
 ಮುಸುಕಲು ಫಣಿಸುತನೆಸೆಯೆ ರಾಹುವ ದಾಡೆ | ಯೆಸಕದಿ ಪಾಯ್ದು ವಂಬುಗಳು||
 ಸಾರಥಿ ಸಾರಥಿಯೊಳು ಹಯ ಹಯದೊಳು | ಭಾರಿಯ ಕದನವನೆಸಗೆ ||
 ಸೇರಿ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿದರು ಕೂರಂಬಿನ | ಸಾರಥಿ ಹೂಳಿ ರಥಗಳ ||೧೧೯||
 ಉಸುರಲಳವೆ ಫಣಿಸುತನ ಸಾಹಸವನು | ಮುಸುಕಿದ ಸರಳ ಸಂಕುಳವ ||
 ವಿಶಿಖ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟರಿದೆಚ್ಚು ಖಂಡಿಸಿ | ನಿಶಿತಸಾಯಕವೇಳರಲಿ ||೧೨೦||
 ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಸಾರಥಿಯನು ಬಿಲ್ಲು ಕೋಲ್ಕಳ | ಕಡಿದು ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆದು ||
 ತಡೆಯದೆ ಸಿಂಹಲಂಘನದೊಳು ಲಾಗಿಸಿ | ಪಿಡಿದನು ಚಂಡಪ್ರಭನ ||೧೨೧||
 ಹಿಡಿಯಲೊಡನೆ ಬಾಕ ಕಿತ್ತಿರಿದನು ತಪ್ಪಿ | ಸಡಗರದೊಳು ನಾಗತನಯ ||
 ತಡೆಗಾಲಿನಿಂದಣಿದಾ ಸಿಂಧುನೃಪತಿಯ | ಕೆಡಹಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಿಂಗಟ್ಟು ||೧೨೨||
 ಮೊಳಗಿತು ಜಯಭೇರಿ ಭೋಂಕನಾಗಸದಿಂದ|ತಳಿದರು ಸುರರು ಪೂನುಳಿಯ||ಪೊಳ
 ಲೊಳಾನಾದಾಶ್ರುಹೊಳೆಯಾಯ್ತು ಬಲ್ಲದೊಳು| ತಲೆದೋರಿತಭಯಘೋಷಣೆಯು||

ಕೆಟ್ಟೋಡುವ ಬಲವಭಯಘೋಷಣೆ ಕೇಳಿ | ತೊಟ್ಟನೊಗ್ಗಾಗಿ ನಿರ್ಭಯದಿ ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ನಡೆತಂದು ನಾಗಸುತಗೆ ಪೊಡ-| ಮಟ್ಟರು ನಿಂದು ತೇರೈಸಿ ||೧೨೯||
 ಒಪ್ಪವಳಿಯದಂತು ದೊರೆದೊರೆಗಳನು ತಂ-| ದೊಪ್ಪಿಸಿದರು ವ್ಯಾಲನವರು ||
 ನಿಪ್ಪಸರದಿ ಬಂದು ಘಣಿತನಯನ ಬಿಗಿ-| ಯಪ್ಪಿದನಾ ಸಿಂಹರಥನು ||೧೩೦||
 ಒಗುತಿರೆ ಕಣ್ಣಿಂದಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬು | ನೆಗೆಯೆ ಪುಳಕವಂಗದೊಳು ||
 ಬಗೆಯೊಳು ಲೀಲೆ ಮೈದೋರೆ ಬಂದಳಿಯನ | ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಹರಿವರ್ಮ ||೧೩೧||
 ಮಳೆಗಾಲ ತೋಗಿ ಮಾನಸದ ಹಂಸಾವಳಿ | ನಳಿನಾಕರಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ಇಳಿದುದು ಗೊಳೆಯ ಗುಡಿತೋರಣಗಳಿಂ | ತಳಿತವು ಪೊಳಲ ವೀಧಿಗಳು ||೧೩೨||
 ಅನರಾಗ ಮಿಗೆ ಸಿಂಹರಥನಾದಿ ದೊರೆಗಳ | ವಿನಯ ಕೈಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸುತ ||
 ಅನುಜಿಯ ತನಯನ ಹರಿವರ್ಮ ತನ್ನರ-| ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದ ||೧೩೩||
 ಮಾತೆಯ ಜನ್ಮವಾಸವ ನೋಡುವೆನೆಂ-| ಬಾತುರದಿಂ ನಾಗತನಯ ||
 ಮಾತುಳನೊಡಸಿರದೆಯ್ವಿ ಪೊಕ್ಕನು ಭಟ-| ವ್ರಾತವೆರಸು ಗಿರಿಪುರವ ||೧೩೪||
 ಪುರಜನ ಪರಿಜನ ಬಂಧುಜನಂಗಳು | ಪರಮಸಂತೋಷವನೆಯ್ವಿ ||
 ಅರಮನೆಗೆಯ್ದಂದ ಮುಕ್ತಿನಾರತಿಗಳ | ನೆರವಿಯ ಸುಳುಹಿನೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೧೩೫||
 ಸಿಂಧುನೃಪತಿ ವೊದಲಾದ ನೃಪಾಲರ | ಬಂಧನಂಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ||
 ಬಂಧುರಮಪ್ಪುಡುಗೊರೆಗಳಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ | ಸೌಂದರಿಯರ ಗಾಸವೆಸೆಯೆ ||೧೩೬||
 ಇರಿಯಬಂದವರೆಲ್ಲ ನಿಜ್ಜಣದವರಾಗೆ | ಮೆರಹುದೋರಲು ವಾದ್ಯಘೋಷ ||
 ನೆರೆಗಲಿಗಳ ದೇವ ಕೈಧಾರೆಯಾಂತನು | ಪೆರೆನೊಸಲಿನ ಗುಣವತಿಯ ||೧೩೭||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ಸಿಂಧುನೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೈದನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೩೮||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಸವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ವೋಕ್ಷಿಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು|ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೪೦||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೧೯. ಸುಕಂಠನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿನಡೆದ ನಂದಿ

ಪೇಳುವೆ ಫಣಿಸುತ ನೀರಸುಕಂಠನ | ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸತ್ಕಥೆಯು ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ನೇಮಿಷಿನಿಗಭಿಷವಣನ ಮಾಡೊಂದು | ನೇಮದಿ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
 ಭೂಮಿಯೊಳುಳ್ಳ ಗೋಪ್ಯಂದನ ಭವ್ಯ | ಸ್ತೋಮವೆರಸಿ ಬರಿಸಿದನು ||೧||
 ಎನೆಂಬಿ ಫಣಿಸುತನುತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಯು | ನಾನಾದೇಶಂಗಳಿಂದ |
 ಧೇನುಸಮೂಹವೆಯ್ದುದುಮಮು ಕಾಮ | ಧೇನುವಿಗೆ ಬಂದುವೆನಿಸಿ ||೨||
 ಪೊರವಾರ ಪೊತ್ತಿರೆ ಮಡಗಳು ತೊಡೆಗಳೊ | ಳಿವುಕಿ ಕಂದಲ ಕರಯುಗದಿ ||
 ಕರೆದರುತ್ತಂಗಳೂಂಗಳೊಳ್ಳಾಲ್ಪಿಸಿ | ತುರುಗಲು ತುರುಗಾತಿಯರು ||೩||
 ಧಾರಿಣಿ ಶರದದ ಸೋನೆಯೆಂಬನ ದುಗ್ಧ | ಚಾರುಸುಧಾಂಶುವಕ್ತ್ರಿಯರು ||
 ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತೆ ಗಡಿಗೆಯ ಹಾಲಜ್ಜಿ | ಭೋರಣೆ ಕರೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೪||
 ಒತ್ತಿ ಕರೆವ ರಘಸಕೆ ಪಾಲ್ಪನಿಗಳು | ಪತ್ತಿ ಸಿಡಿದು ದೇಹಗಳನು ||
 ಮುತ್ತಿನ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಗೆಲೆನೆಂದರು | ಮೊತ್ತದ ಗೋಪನಾರಿಯರು ||೫||
 ಮಂದರಗಿರಿಯಂತೆ ಮೊಲೆಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ | ಕಂದಲ ಹಾಲೊಳು ತೊಳಗೆ ||
 ಅಂದವೆತ್ತರು ಕ್ಷೀರಶರಥಿಯೊಳುದಯಿಸಿ | ದಂದರೆಯೆನೆ ಗೋಪಿಯರು ||೬||
 ಸಿರಿಯಂತೆ ನಿಜಚ್ಛಾಯೆ ಗಡಿಗೆಯ ಹಾಲೊಳ | ಗಿರಲದಕಛಿಷೇಕವನು ||
 ವಿರಜಿಸುವಾನೆಗಳೆನೆ ಕುಂಭಕುಚಿಯರು | ನೆರಸಿ ಪಾಲ್ಗರೆದೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭||
 ನೊರೆನಾಲ ಘುಮುಘುಮುನಿನದ ಕಂಕಣರಸ | ಹರನಿಯೊಳ್ಳುಂದಲ ಹಾಲ ||
 ಸುರಿವ ರಘಸ ವತ್ಸಗಳ ಸೀತ್ಕೃತನಾದ | ಪಿರಿದೆನಲಿಸೆದುದೆತ್ತತ್ತ ||೮||
 ಈ ಪರಿಯಭಿಷೇಕದ್ರವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ | ಯೇ ಪೇಳ್ವೆನುಜ್ಜಂತಗಿರಿಗೆ ||
 ಆ ಫಣಿಸುತ ನಡೆದನು ಗಿರಿಪುರದಿಂದ | ಭೂಪಸಮೂಹಸಮೇತ ||೯||
 ಹಾಲು ವೊಸರು ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಪುಷ್ಪಗಳಾದಿ | ಮೇಲಪ್ಪ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುಗಳ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೊಂಡೆಯ್ದುವ ಭವ್ಯಜನರ ಸ | ಮೈಲದೊಳಡರ್ಪನು ನಗವ ||೧೦||
 ಎತ್ತಿದ ಮಣಿಮಯಶಿಖರಬದ್ಧಗಳಿಂದ | ಸುತ್ತಿದ ಪೊರಮದಿಲಿಂದ ||
 ಉತ್ತುಂಗಭದ್ರಮಂಟಪದಿಂದ ಕಣ್ಣೆಸೆ | ದಿತ್ತಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಿನವಾಸ ||೧೧||

ಪೂವಾಲೆಗಳಿಂದ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ | ಹೇಮದರ್ಶನದ ಸಾಲಿಂದ ||
 ವೋಮಚುಂಬಿತಧ್ವಜಕೋಟಿಗಳಿಂದಭಿ | ರಾಮವೆತ್ತಿದುರ್ದಾ ಬಸದಿ ||೧೨||
 ಬಲವಂದು ಭವ್ಯಾಳಿ ನೇಮಿಜಿನೇಂದ್ರನಿ | ಗಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳಭಿನಮಿಸಿ ||
 ಕುಳಿತುದು ಸಾಲೊಂಡು ಜಿನನದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳ | ಸುಳಿದಾಡೆನಿಬಲೋಚನಗಳು ||
 ಮಿಂದುಟ್ಟು ದಣುಬವ ಪೋಡಶಾಭರಣಗ- | ಳಂದವೆತ್ತಿರೆ ನಾಗತನಯ ||
 ಬಂದಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗ ಜಿನೇಂದ್ರಗೆ | ನಿಂದನು ಬಲದ ಭಾಗದೊಳು ||೧೪||
 ಕ್ರಮದೊಳು ಕಳಶಾರ್ಜನೆಗಳ ಮಾಡಿ ಸಂ- | ಭ್ರಮದೊಳಗಭಿಷವಣವನು ||
 ಅನುರೇಂದ್ರಸನ್ನಿಭನೆಸಗಿದ ಭವ್ಯಾಳಿ | ಸುಮನಸಸಭೆಯಂತೆ ನೋಡೆ ||೧೫||
 ದೊರೆಗಳು ಪರಿಚಾರಕರಾದರು ದಿ- | ಗ್ಭರಿತವಾದುದು ವಾದ್ಯಘೋಷ ||
 ಪರಿಮಳಿಸುವ ದಿವ್ಯವಾರಿಧಾರಿಗಳು ಬಂ- | ದರುಹನ ಮುಸುಕಿದುವಾಗ ||೧೬||
 ಕುಸುರಿದರಿದು ರಜತಾದ್ರಿಯ ತಂದರೆಂ- | ಬೆಸಕದೊಳುನ್ನತವೆತ್ತು ||
 ಅಸಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರೆಸಳ ವಾಲೆಗಳೆನೆ | ಮುಸುಕಿತು ತೆಂಗಾಯ ಸುಳಿಯು ||
 ಪದನಖಚಂದ್ರರ ಬಳಿಗೆ ತಾರಾತತಿ | ಪೊಪರುಗೊಂಡಿಳಿತಂದುವೆನಿಸಿ ||
 ಕದಳಿಯ ಪಕ್ಷಿಫಲದ ಪೋಳ್ಗಳಿಳಿತಂ- | ದೊದವಿಸಿದುವು ಶೋಭೆಯನು ||೧೮||
 ಪೊಡವಿಪಾತ್ಮಜನ ಹಸ್ತಾಂಬುಜರೇಣು ತಾ- | ನೆಡೆವಿಡದೊಗುತಿದುರ್ದೇನಿಸಿ ||
 ಬಿಡಗುಗಾಣಿಸಿದುದು ಶರ್ಕರೆಯಭಿಷೇಕ | ಬಿಡದೆ ನೋಳ್ಳವರ ಲೋಚನಕೆ ||೧೯||
 ನಡೆದೆ ನಿನ್ನೆ ವರ ನಿಷ್ಕುರಗತಿಗಳೊಳಿನ್ನು | ಪಡೆವೆ ಸದ್ಗತಿಯ ತಾನೆಂದು ||
 ಕುಡಿಮಿಂಚು ಜಿನನ ಸಮ್ಮುಖದಿ ನರ್ತಿಸುವೊಂದು | ಬಿಡಗಾಯ್ತು ಘೃತದಭಿಷವಣ||
 ಉದಯವಾಯ್ತು ವನಹಸ್ತದೊಳುಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೆಂ- | ಬೊದವು ಗಾಣಿಸುತನೋಳ್ಳರಿಗೆ||
 ಸದಮಲತರಕ್ಷೀರಧಾರೆ ಮುಸುಂಕಿತು | ಮದನವಿಜಯನ ವೋಹರಿಸಿ ||೨೦||
 ಎತ್ತಿ ಧಾಳಿಪ ಚೌಪಷ್ಟಿಚಾಮರಗಳ | ಮೊತ್ತದ ಪ್ರತಿಜಿ ಬಗಳು ||
 ಪತ್ತಿದುವೆಂಬಿನ ಕ್ಷೀರಧಾರೆಗಳು ಜೆ- | ಲ್ವೆತ್ತುವು ಜಿನನಂಗದೊಳು ||೨೧||
 ಅರುಹನ ಪಾದಾಂಬುಜದೊಳು ನಲಿದಾಡಿ | ವರಮಣಿಪೀಠವನಿಳಿದು ||
 ಭರದೊಳು ರಾಜಾಂಗಣ ತೀವಿ ನಗವ ಭೋ- | ಗರೆದಿಳಿದುದು ಕ್ಷೀರಪೂರ ||
 ಕಲ್ಲಿಂದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಪಾಯ್ವುತ ಪಾಲೊರೆ | ಚಲ್ಲವರಿದು ಮುರಿದಿಳಿಯೆ ||
 ಝಲ್ಲಿ ಮೃಗಂಗಳಂತೆಸೆದುವಾ ಗಿರಿವರ- | ದಲ್ಲಿಯ ತಪ್ಪಲ ಮೃಗವು ||೨೨||

ಉಸುರಳವೆಯಭಿಷವಣದೊಂದೆಸಕವ | ಮಸಕದಿ ದುಗ್ಧಪ್ರವಾಹ ||
 ಮುಸುಕಲಾ ಪರ್ವತ ಬಿಳ್ಳಿಯ ಬಿಟ್ಟದಂ-| ತೆಸೆದುದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೨೫||
 ಎತ್ತಣವಿವು ಸೇವಂತಿಗೆ ಪುಷ್ಪದ | ಮೊತ್ತದ ಮಂಜರಿಯೆನಿಸಿ ||
 ಉತ್ತಮದಧಿಯಭಿಷವಣವನೆಸಗಿದ | ಜಿತ್ತುಗಳೆನೆ ಪುಣ್ಯಲತೆಯ ||೨೬||
 ಕರುಣವಾರಾಶಿಯೊಂದರಿದು ಮುಸುಂಕುವ | ಸುರಚಿರಬೆಳ್ಳುಗಿಲುಗಳ ||
 ನೆರವಿ ತಾನೆನಿಸಿತು ದಧಿಯಭಿಷವಣದೊಂ-| ದಿರವ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಬಂದಪುದೆ ||
 ಕನಕಾಚಲವ ಮುತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ್ಲಗಳ-| ನನಿಲನೆಳೆದು ಕಳೆವಂತೆ ||
 ಅನುಸಮಜಲಧಾರೆ ದಧಿಯ ನೂಂಕಿದುದಾಗ | ಜಿನಬಿಂಬ ಧಳಧಳಿಸಿದುದು ||
 ದೆಸೆಗಳ ದಿವ್ಯಾಮೋದ ತೀವಲು ತಾ-| ನೆಸಗಿ ಗಂಧಾಭಿಷೇಕವನು ||
 ಮಿಸುಗುವ ಪಂಚವರ್ಣದ ಸಣ್ಣಗೆಯು ರಾ | ಜಿಸಲಭಿಷವಣ ಮಾಡಿದನು ||೨೭||
 ಹಾಕಿತು ತೆರೆ ವಿದ್ಯಾದೇವಿಯ ರಾಗ | ನಾಕಲೋಕದ ಪುಷ್ಪಫಲವ ||
 ಜೋಕೆಯೊಂ ಕುಡಲರ್ಚನೆಯಮಾಡಿದನು ಮೂ-| ಲೋಕನಾಯಕನಂದವನು ||
 ಕಳಮೆಯೋಗರ ತುಷ್ಟ ಪಲವು ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನು | ಚೆಲುವಿನಿಂ ಸೈವೇದ್ಯದೋರೆ ||
 ತಳಿತುವು ದೀಪಿಕೆ ಜಾರಿತು ತೆರೆ ವಾದ್ಯ | ಮೊಳಗಿದುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೨೮||
 ರತಿಸತಿ ತಾನೆ ಮೈವೆತ್ತನೆಂದೆಸಲಾ | ರತಿವಿಡಿದವ ಜಿನಪತಿಗೆ ||
 ಅತಿಜಿಲ್ಲವಿನೊಳೆತ್ತಿದ ಮಣಿದೀಪಾ-| ಕೃತಿಯಾಗೆ ಸುತರೋಚಿಗಳು ||೨೯||
 ದಿವಿಜನಲ್ಲದೆ ನರನಲ್ಲಿ ವನೆನಿಸುತ | ದಿವಿಜಲೋಕದ ಕುಸುಮದೊಳು ||
 ದಿವಿಜೇಂದ್ರವಂದ್ಯಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನು-| ತ್ಸವದೊಳೆಸಗಿದನಂದವನು ||೩೦||
 ಪರಪುಣ್ಯವಲ್ಲರಿಗೆರೆವ ನೀರೆಂಬಿನ | ವಿರಚಿಸಿ ಶಾಂತಿಧಾರೆಯನು ||
 ಪರಮಧಕ್ಕಿಯೊಳು ಸಾಕ್ಷಾಂಗವೆರಗಿ ನಿಂದು | ಕರಗಳ ನೊಸಲಿಗೆ ತಂದು ||೩೧||

ಜಯಜಯ ಒಲಕೇಶವಚೂಡಾಮಣಿ | ಜಯಜಯ ಶಿವದೇವಿಕಂದ ||
 ಜಯಜಯ ಸಮವಸರಣದಧಿನಾಥನೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೧||
 ಜಯಜಯ ಯಾದವಕುಲಕುಮಾರಯಚಂದ್ರ | ಜಯಜಯ ನಿರ್ಮಲಬೋಧ ||
 ಜಯ ಸಮಚತುರಸ್ರಸಾರಸಂಸ್ಥಾನನೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೨||

ಜಯಜಯ ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವಸ್ವರೂಪನೆ | ಜಯಜಯ ನಿತ್ಯಾನಂದ ||
 ಜಯಜಯ ಸಕಲಸುರಾಸುರವಂದ್ಯನೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೨||
 ಜಯಜಯ ಭಾವಜಘನದೂರ ಭವ್ಯರ | ನಯನವಾರಿಜಷಂಡನೂರ ||
 ಜಯಜಯ ಸರ್ವಶತೇಂದ್ರವಂದಿತಪಾದ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೪||
 ಜಯ ಫಣಿಸತಿ ಫಣಿಸೂನುವಂದಿತಪಾದ | ಜಯ ನಾಕಸತಿಸತಚರಣಾ ||
 ಜಯ ಮುನಿಜನವಂದಿತಕ್ರಮಕಮಲನೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೫||
 ಜಯ ಗರ್ಭಾವತರಣಕಲ್ಯಾಣೇಶ | ಜಯ ಮಂದರಾದ್ರಿಮಸ್ತಕದೊಳ್ ||
 ನಯವೆತ್ತ ಬಟ್ಟವಾಲ್ಗಡಲ ನೀರನು ಮಿಂದೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೬||
 ಜಯ ಬೃಹದೂರ್ಜಯಂತಾ ಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳ್ | ಜಯಿಸಿ ಸಮಸ್ತಕರ್ಮವನು ||
 ಜಯವೆನೆ ಸುರವೃಂದ ಲೋಕಾಗ್ರಕೊಗೆದಿದೆ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||
 ಜಯ ಕವಿಮಂದರ ಜಯ ಮೇರುಗಿರಿಧರ | ಜಯಜಯ ಸಿಂಧುಗಂಭೀರ ||
 ಜಯ ಸಾರಸದ್ಗುಣಮಣಿಹಾರ ಭಯದೂರ | ಜಯಜಯ ಶ್ರೀನೇಮಿನಾಥ ||೮||

|| ಅಪ್ಪಕ ||

ಜಯ ಜಯಾ ಮಹಿಮಾತಿಶಯ ಜಯ | ಮಂದರಾದ್ರಿಶಿಖಾಮಣಿ |
 ಜಯ ಜರಾಮರಣಾದಿದೋಷವಿ-| ಮುಕ್ತಜಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ ||
 ಜಯ ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯ ನಿರುಪಮ-| ನಿರಘ ನಿರ್ಮಲ ಜಯ ಜಯ |
 ಜಯಜಯಾಮಲಸಕಲಕೇವಲ | ಬೋಧನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೧||
 ಜಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ರ-| ವೀಂದುಕೋಟಿ ಸಮಪ್ರಭಾ |
 ಜಯ ಚರಾಚರಜೀವರಕ್ಷಕ | ಜಯ ಮಹಾವುರುಷೋತ್ತಮಾ ||
 ಜಯ ಜಯಾ ಸತ್ಕರ್ಮಲಾಂಛಿತ | ಧರ್ಮಚಕ್ರಾಧೀಶ್ವರಾ |
 ಜಯ ಚತುರ್ಮುಖ ಪದ್ಮಪೀಠನಿ-| ವಾಸ ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೨||
 ಜಯ ಚಿದಂಬರ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪ ಚಿ-| ದಾತ್ಮ ಚಿನ್ಮಯ ಚಿದ್ಗುಣಾ |
 ಜಯ ಚಿದಾನಂದೈಕರೂಪನೆ | ಜಯ ಜಯಾಂತಗಿರಿಪ್ರಭು ||
 ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಪಂಚಕಲ್ಯಾ-| ಣೇಶ ಜಯ ತ್ರಿಜಗದ್ಗುರು |
 ಜಯ ಧರಾಪರಮೂರ್ತಿ ಚಿತಸಮ-| ವಾರ್ಧಿನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೩||

ಜಯ ಮಹಾಸರ್ವಜ್ಞ ಜಯ ಜಯ | ವೀತರಾಗ ತ್ರ್ಯಂಬಕಾ |
 ಜಯ ಜಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಯಕ | ವೋಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಾ ||
 ಜಯ ಜಗನ್ಮಂಗಳಮಹೋತ್ಸವ | ತೀರ್ಥಕೃಜ್ಞನವುಂಗವಾ |
 ಜಯ ಮಹಾಕೂಷ್ಮಾಂಡಿಯಕ್ಷಿಣಿ-| ಗೊಡೆಯ ಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೪||
 ದೇವ ಜಯ ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾ-| ಮ ಜಯ ಚರಮಶರೀರನಿ |
 ದೇವ ಜಯ ಬಲಕೇಶನಾರ್ಚಿತ | ಚಾರುಚರಣಸಯೋಜನಿ ||
 ದೇವ ಜಯ ಭವರೋಗವೈದ್ಯ ಚ-| ತುಷ್ಕಪಾಯವಿವರ್ಜಿತಾ |
 ದೇವ ಜಯ ಕೃತಕೃತ್ಯ ದಿವ್ಯನಿ-| ನಾದ ಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೫||
 ದೇವ ಜಯ ಜಯ ಸಮನಸರಣವಿ-| ರಾಜನಾಸ ಮಹೇಶ್ವರಾ |
 ದೇವ ಜಯ ಜಗದಖಿಲಜನನಯ-| ನಾಂಬುಜೋದಯಭಾಸ್ಕರಾ ||
 ದೇವ ಜಯ ಜಯ ವಿಶ್ವಲೋಚನ | ವಿಶ್ವರೂಪ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಾ |
 ದೇವ ಜಯ ಜಯ ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯ ವಿ-| ಶಿಷ್ಟಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೬||
 ನಿನ್ನ ಸಿರಿಗಿತರಾಗಿ ಬಂದೊಡ | ನಿನ್ನ ಸರ್ಚಿಸಿ ಬಂದೊಡ |
 ನಿನ್ನ ಸೌಖ್ಯವೆ ತನಗೆ ಬೇಕೆನು-| ತುಗ್ರತಪವನಿ ನೆಗಳೊಡ ||
 ಭಿನ್ನಭೇದವ ತಾಳೊಡವರೊಳು | ರೋಷತೋಷಗಳೆಂಬಿವ |
 ಭಿನ್ನ ಸಿನ್ನೊಳು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಂ-| ತಕಟ ಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೭||
 ಮಾನಮಾಯಾದ್ಯಶುಭಪರಿಣಾ-| ಮವನು ಗೆಲಿದ ಚಿದಾತ್ಮನಿ |
 ಜ್ಞಾನ ದರುಶನ ವೀರ್ಯ ಸೌಖ್ಯಚ-| ತುಷ್ಟಯಾತ್ಮಕ ಮೂರ್ತಿಯೆ ||
 ಜ್ಞಾನಜಲಸಿದ್ಧಿ ಖಿಲಕರ್ಮನಿ-| ಬಾಧಮೂರ್ತಿ ಮಹಾತ್ಮನಿ |
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸು | ದೇವ ಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೮||
 ಸೀಮೆ ಸೀಮಂತಿನಿಯರಿಲ್ಲದೆ | ಸೌಖ್ಯವಡೆದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಾ |
 ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಸೆರೆವರ್ಗೆ ಮೂಲೋ-| ಕಾಧಿಪತ್ಯವನೀಯಲು ||
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ಸಲಹುವ | ದೇವ ಬೇರಿನ್ನಾವನೋ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೆಮ್ಮುವನು ನಿನ್ನೊಲು | ಮಾಡು ಸೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರಾ ||೯||

ಎಂದಿಂತು ಜಿನಪನ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾದಿಗ-| ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಮುನಿಗಣವ ||
 ಬಂದು ಮಂಟಪದೊಳು ಘನಿಸುತ ಭೂಭುಜ-| ವೃಂದನೆರಸು ಕುಳ್ಳಿರಲು ||೩೫||
 ಉಡೆ ಸ್ತುತಿ ಪೊದೆದ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನು ಮಣಿ-| ದೊಡ್ಡಿಗೆಯ ಪ್ರಭೆ ಪಸರಿಸುತ ||
 ನಡೆತಂದು ಹಸ್ತಿನಪುರದರಸಿನ ಮಂತ್ರಿ | ಪೊಡಮುಟ್ಟನಿರಿಸಿ ಪಾವುಡವ ||೩೬||
 ಏನು ಕಾರಣ ಬಂದೆ ಯಿತ್ತ ಬಾ ಕುಳ್ಳಿರೆ-| ದಾ ನಾಗಸುತ ಬೆಸಗೊಳಲು ||
 ತಾ ನುಡಿದನು ಮಂತ್ರಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂ-| ಧಾನಿಸಿ ಮುಗಿದು ಹಸ್ತಗಳ ||
 ಪರರಾಯಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲ ಕೇಳಿ ಹಸ್ತಿನ-| ಪುರದಭಿಚಂದ್ರನಗ್ರಜನು ||
 ವರವತ್ಸದೇಶವನಾಳುತ ಕೌಶಂಬಿ-| ಪುರದೊಳು ಶುಭಚಂದ್ರನಿರಲು ||೩೭||
 ಅತ್ತಲು ಲವಣಾಬ್ಧಿಯ ಮೂಡಸಡುವಲು | ಪತ್ತಿದ ವಿಜಯಾರ್ಥನಗರ ||
 ಉತ್ತರದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳು ನೂರು | ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳೊಪ್ಪಿಹವು ||೩೮||
 ಅದರೊಳು ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಗೈಸಿರಿಯಾಗಿ | ಮದಸನ ನೆಲೆವೀಡೆನಿಸಿ ||
 ಸದಮಲರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರಮಿಹುದು ಕೇ-| ಳದನಾಳುತಿಹನು ಸುಕಂಠ ||೪೦||
 ಸ್ಥಳವಗೆ ಕಳಕಂಠ ಯವಳ ಗರ್ಭ-| ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ವಜ್ರಕಂಠ ||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲುದಿಸಿದಳು ರುಗ್ಮಿಣಿಯೆಂಬ | ಫುಲ್ಲ ಸರೋರುಹನೇತ್ರಿ ||೪೧||
 ಚಿತ್ರವೀರ್ಪನು ಚಿತ್ರಮಾಲಿ ಸುಶರ್ಮನು | ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂದೆನಿಸ ||
 ವಿತ್ರರುವೆರಸು ಸುಕಂಠನಿಪ್ಪನು ಹುಲು-| ಮಾತ್ರಗುಡುಳಿದ ಖೇಚರರ ||೪೨||
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ನೂರುಹತ್ತು ಪಟ್ಟಣದೊಳು | ಕರಿ ಹಯ ಕನ್ಯಾರತ್ನ ||
 ಇರಲದ ಖಡ್ಗದ ಮೊನೆಯೊಳು ತನ್ನಯ | ಚರಣದೊತ್ತಿಗೆ ಬರಿಸುವನು ||೪೩||
 ಸಲ್ಲದು ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯುಭಯಚಾಮರ ತನ-| ಗಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕರಿಗೆಂದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ದಂಡಿಪನುಭಯಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳ-| ಗುಳ್ಳ ಖೇಚರರನಾ ಖಚರ ||೪೪||
 ಇರಲರಿದವಗೆ ತಕ್ಕುದ ನೆನೆಯದೊಡಂ-| ಬಿರವನರಿದು ಖೇಚರರು ||
 ನೆರೆದು ಒಂದಾ ರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರವನು | ಭರದಿ ಮುತ್ತಿದರು ನಟ್ಟಿರುಳು ||೪೫||
 ತಡೆಯದೆ ಮುಸುಕಿದ ಖಚರನಾಯಕರನು | ಕಡಿದು ಖಂಡಿಸುತೊಡಹಾಯ್ದು ||
 ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ನಿಜಸಖಸುದೋಹ-| ದೊಡಗೂಡಿ ನಭಕಡರಿದನು ||೪೬||
 ಹಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋದನು ಕೆಟ್ಟವಿನ್ನೇನೆಂದು | ಬಗೆಗೆಡೆ ಖಚರಸುದೋಹ ||
 ಮುಗುಳುನಗುತ ಮೋಘವಾಹನನೆಂದೆಂಬ | ಬಗಸತಿಯಧಿಕವಿಕ್ರಮನು ||೪೭||

ಒಂದುದಿನದ ಹುಯ್ಯಲೆನ್ನ ದಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆ | ಒಂದೊದಗಿರೊ ನೀವೆಂದು ||
 ನಿಂದನು ರತ್ನ ಸಂಚಯ ಪುರವರದೊಳು | ಸಂದಣಿಸಿದ ಸೇನೆವರಸು ||೪೮||
 ಇರಬಹುದರಸು ಮುನಿದೊಡರುದಿಂಗಳೊಂ-| ದರೆಗಳಿಗೆಯು ನಾಡುಮುನಿಯೆ ||
 ಇರಬಾರದೆಂಬುದು ಪುನಿಗುಮೆ ತನ್ನಯ | ಪುರವಸುಳಿದು ತೆಂಕಲಾಗಿ ||೪೯||
 ನಭದೊಳು ಬರುತ ಭೋಂಕನೆ ವತ್ಸದೇಶದ | ಶುಭತರವನು ಕಂಡು ಖಚರ ||
 ಶುಭಚಂದ್ರನೆಡೆಗಚ್ಚೆ ಸಖರನವರು ರಾಜ-| ಸಭೆಯೊಕ್ಕು ಸೃಪಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ವೈಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರೆಲೆ | ರಾಯ ಸುಕಂತಖೇಚರನು ||
 ದಾಯಾದ್ಯರು ರತ್ನ ಸಂಚಯ ಪುರದಿಂದ | ದಾಯಗೆಡಿಸಿ ನೂಂಕಿ ಕಳೆಯೆ ||೫೦||
 ಒಕ್ಕಲಿಂಬಿಗೆ ಸಲೆಗಾಣದೆ ಬಂದೀಗ | ಪಕ್ಕಿಯಂತಿರ್ಪ ನಭದೊಳು ||
 ಧಿಕ್ಕನೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಿಮ್ಮ ನಟ್ಟಿದನೆನ-| ಲಕ್ಕರ: ಮಿಗೆ ಶುಭಚಂದ್ರ ||೫೧||
 ಕೊಡುವೆನಲಂಘ್ಯವೆಸರ ಗ್ರಾಮವ ನಿ-| ವೊಡೆಯನ ಕರೆತಹುದೆಂದು ||
 ಕುಡಲವರ್ಗಭಯವ ನೀತಿಸಾಗರಮಂತ್ರಿ | ನುಡಿದನು ಕಾರ್ಯದ ಹದನ ||೫೨||
 ನರಳುತ ಪುಲಿಯೊಂದು ಕಣ್ಣೇನೆಯೊಳು ಬಿಡು | ಪೊರಳುತಿರಲು ವೈದ್ಯನೋರ್ದ ||
 ಭರದಿ ಮದ್ದೆಚ್ಚಲಂದಾಪುಲಿ ಮಾಡಿದೊಂ-| ದಿರವ ಕೇಳ್ವರಿಯೆಯ ರಾಯ ||೫೩||
 ಆರಣ್ಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ಬೇಡನೋರ್ವನು ಬಿದ್ದು | ನೀರಡಿಸಿರೆ ಕಪಿಯೊಂದು ||
 ನೀರ ಡೊಣೆಯ ತೋರಲದನೆ ತಿತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ | ನೀರ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ದನರಿಯ ||
 ಕುರುಡಗೆ ಕಟ್ಟುಗೊಳಿತ್ತು ಬಟ್ಟಿಗನೋರ್ವ | ವರಸತಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲೊಡಿಸಿ ||
 ಕರೆದೊಯ್ದೊಡಾ ಖಳನೆಸಗಿದ ಕೃತ್ಯವ | ನರನಾಥ ಕೇಳ್ವ ನೀನರಿಯ ||೫೪||
 ಕೊಲಲೆನುತರಸಾಳು ಬಿನ್ನಟ್ಟಿಬರುತೋರ್ವ | ಖಳನನಿರದೆ ಚಿನ್ನವರದ |
 ತಲೆಗಾಯ್ದೊಡಾ ಖಳನೆಸಗಿದಿರವ ಭೂ-| ಲಲಸೇಶ ಕೇಳ್ವ ನೀನರಿಯ ||೫೫||
 ಅರುಗುಲಿಗಳು ಕಾಮಿಗಳು ನಿಷ್ಕರುಣರು | ಸೆರೆ ಪಾತಕರು ಖೇಚರರು ||
 ಹೆರಿಸುವ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯ ಕೈಯ ಕಚ್ಚದೆ | ಪೊರಮಡರವರು ತಾಯೊಡಲ ||೫೬||
 ವೀರಭೋಜ್ಯಾ ವಸುಂಧರೆಯೆಂಬ ನೀತಿಗೆ | ವೀರಖೇಚರ ಟೀಕ ಬರೆವ ||
 ಧಾರುಣಿಪತಿ ಕೇಳು ಗೆಜ್ಜಲಮನೆಯ ಕಾ-| ಳೋರಗ ಸೇರಿದಂತಹುದು ||೫೭||
 ಒಳ್ಳಿದನಾದೊಡೆ ವಿಜಯಾರ್ಥಶೈಲದೊ-| ಳಿಲ್ಲವೆ ನೆಲದೆರಸಿವಗೆ ||
 ಸಲ್ಲದಿಳೆಯನೀವುದೆನೆ ರಾಯನೆಂದನ-| ದಲ್ಲವೈ ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವರೆ ||೫೮||

ಇರಬಂದುದಲ್ಲವೀ ಕಾಯ ಮತ್ತದರೊಳು | ಸಿರಿಯೆಂಬುದು ಸಂಜೆಗೆಂಪು ||
 ಧರೆಯ ಮುನ್ನೊಯ್ಯವರಾರುಂಟು ಚರರೈದಿ | ಬರಿಸಿರೈ ನಿಮ್ಮಯ ದೊರೆಯ ||
 ಆ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಚರರೆಯ್ನು ಕೇಳಲು | ಬಾಸದಿಂದಿಳಿಯೆ ಸುಕಂಠ ||
 ಮಾನವಪತಿಯುಡುಗೊರೆಗಳಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ | ತಾನಿತ್ತು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆದಿಸಿದ ||೬೨||
 ಪುರಮೆಂಬ ಪೆಸರಾದುದಾ ಗ್ರಾಮಕಾಳಿ | ಕರಮೆಸೆದುದು ರಾಜಗೇಹ ||
 ತರಗೊಂಡ ಮಣಿಮಯಹರ್ವ್ಯಗಳಿಂದ ಸಿಂ- | ಗರದೋರಿದುವು ಕೇರಿಗಳು ||೬೩||
 ಮೆಟ್ಟಿತು ಜಲಖಾತಿ ನಾಗಲೋಕವ ಕೋಂಟಿ | ಮುಟ್ಟಿತು ರವಿಯ ಮಂಡಲವ ||
 ಕಟ್ಟಿದ ಒಹುಮಂದಿ ಕುದುರೆಯ ಮಿಗೆ ಕಡಿ- | ದಟ್ಟಿದ ಸುತ್ತಣ ಸೃಪರ ||೬೪||
 ಲೋಕೈಕವೀರಗೆ ನೆಲೆಗೊಟ್ಟು ಶುಭಚಂದ್ರ | ಕಾಕುವಾಡಿದನೆಲ್ಲರನು ||
 ತಾ ಕೆಡುತೇಳೊಕ್ಕಲ ಕೆಡಿಸಿದನೆಂಬ | ಲೋಕದ ನುಡಿಗಡೆಯಾದ ||೬೫||
 ತನ್ನಯ ರಾಣಿ ಸುಖಾವತಿಗೇಳ್ತಂದಿ | ಸನ್ನತ ಕುವರಿಯರುದಿಸಿ ||
 ಚೆನ್ನವಡೆದು ಬೆಳೆದರು ರೂಪಿಗವರಲ್ಲ- | ದಿನ್ನಿಲ್ಲ ತ್ರಿಜಗದೊಳೆನಿಸಿ ||೬೬||
 ಬಟ್ಟ ಬಲೊಲೆಗಳ ಬಗಸೆಗಂಗಳ ಹಜ್ಜೆ- | ಮುಟ್ಟುವ ನೀಲಕುಂತಳದ ||
 ದಿಟ್ಟ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಹಿರಿಯೆಲ್ಲರಿಗಿಂದ | ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತು ಪೆಣ್ಣುಲಕೆ ||೬೭||
 ಪೊಂಗಳಸಂಗಳ ಗೆಲ್ಪ ಮೊಲೆಯ ನೆರೆ- | ದಿಂಗಳಂತೊಪ್ಪುವ ಮೊಗದ ||
 ರಂಗು ಧಾಳಿಪ ನುಣ್ಗದಸಿನ ಸುಪ್ರಭೆ | ತಂಗಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಗವಳು ||೬೮||
 ಕಡೆದ ಪೊಂಬುಗುರಿಮೊಲೆಯ ನಳಿತೋಳಿನ | ನಿಡುಕೇಶದಸಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ||
 ಕಡುಗಾಡಿಕಾತಿ ಕನಕಪ್ರಭೆ ಸುಪ್ರಭೆ | ಗೊಡಹುಟ್ಟಿದವಳತಿಚೆಲುವೆ ||೬೯||
 ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಕನಕಪ್ರಭೆಗಿಂದ ಕಿರಿಯಳು | ಕುಸುಮಶರನ ಮಂತ್ರದೇವಿ ||
 ಮಿಸುಪಚ್ಚ ನಿಂಬೆವಣ್ಣೆಣೆಯಪ್ಪ ಮೊಲೆಗಳಿಂ- | ದೆಸೆದಳು ಕಾಂಚನಮಾಲೆ ||೭೦||
 ಹೊಂದಾವರೆಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯ ಭಾವಕಿ ರನ್ನೆ | ಮಂದಯಾನದ ಕಡು ಜಾಣೆ ||
 ನಂದೆಯೆಂಬವಳು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ತಂಗಿ | ಕಂದರ್ಪನಾನೆಯಂತಿಹಳು ||೭೧||
 ಚೆನ್ನದ ಚಿಕ್ಕ ಮಿಂಟಿಯ ಪೊಲ್ಲ ಮೊಲೆಗಳ | ಸನ್ನತ ಪೊರವಾರುಗಳ ||
 ಚೆನ್ನೆಯರರಸಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀನಂದೆಯ | ಬೆನ್ನನೊದೆದು ಪುಟ್ಟಿದಳು ||೭೨||
 ಕಿರಿಸಡು ಬದರಿಯ ಕಾಯ ತೋರದ ಮೊಲೆ | ಪೆರೆನೊಸಲಿಮರಿಗುರುಳ ||
 ತುರುಗೆವೆಗಣ್ಣಿಂದೆಸೆವೆಲ್ಲರಿಗಿಂದ | ಕಿರಿಯ ಕನ್ನಿಕೆ ನಾಗದತ್ತೆ ||೭೩||

ಒಬ್ಬರಿದೊಬ್ಬರು ಮಿಗಿಲಪ್ಪ ರೂಪಿನ | ಕೊಬ್ಬಿದ ಕೋರಿವೆಣ್ಣುಗಳು ||
 ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು ನೇಳಿಸುವ ಚೆಲ್ವಿನ ನಿಡು | ಹುಬ್ಬಿನ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು ||೭೪||
 ಆ ಕನ್ನಿ ಕೆಯರಲಂಘ್ಯವುರೇಶ್ವರ | ಲೋಕೈಕವೀರ ಸುಕಂಠ ||
 ತಾ ಕಳುಹಿದ ಬೇಡಿ ಚರರ ಮತ್ತವರೊಳು | ತಾ ಕೊಡೆನೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ||೭೫||
 ನುಡಿದನಾ ಮಾತಿಗೆ ನೀತಿಸಾಗರಮಂತ್ರಿ | ಪೊಡವಿಸ ಕೇಳು ಕನ್ನೆಯರ ||
 ಕೊಡೆನೆಂದೊಡೆಮಗುಂಟೆ ಬಾಳ್ವ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುದ | ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ಬೇಚರನು ||೭೬||
 ಖಳನೊಳು ಕೊಳುಕೊಡೆ ನಸುಗುಂಟೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೇ-|ಳಳುಕಿ ಮಾತಾಡಿದೊಡಹುದೆ ||
 ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟ ಪಕೀರ್ತಿವಡೆದುದೆ ಸಾಕಂ-| ದಳೆಯಾಣ್ಮ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಚರರ ||೭೭||
 ಕೊಡೆನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ ಚರರೆಯ್ವಿ ಪೇಳಲು | ಕಡು ಪಾಪಿ ಬೇಚರ ಬಂದು ||
 ಬಿಡದೆ ಕೌಶಂಬಿಯ ಮಂತ್ರಿದ ಕದನಕ್ಕೆ | ನಡೆಯಲುದ್ಧೃತನಾದ ನೃಪನು ||೭೮||
 ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯೆಸೆದಿರೆ ಬಂದು ಸುತೆಯರು | ಚರಣಾಬ್ಜದೊಳು ಬೀಳಲವರ ||
 ಶಿರವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೆಕ್ಕೈಸಿ ಕಂಬನಿಗಳ-| ನೊರಸಿ ಕುರುಳ ನೇವರಿಸಿ ||೭೯||
 ಕುಲಕೆ ಕುಂದಾಗದೆ ಬಾಳಿ ನೀವೆಸಲೆಂದ-| ರೆಲೆ ತಾತ ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನು ||
 ಖಳನ ಶಿರವ ಪೊಯ್ದದೊಡೆ ಪೊತ್ತವು | ವೊಲೆಗಳೆ ತಾನಿದು ಮುಡಿಯೇ ||೮೦||
 ಎನೆ ಕೇಳಿ ಸುತೆಯರ್ಗೆ ಬಾಯ ತುಂಬುವಿತ್ತು | ಮನುಜೇಶ ದಳವೆರಸೈದಿ ||
 ಘನತರಸಮರವನೆಸಗಿ ಬಿದ್ದನು ಸರ್ವ-| ಜನರಾಗ ಮುಲಮುಲ ಮರುಗೆ ||೮೧||
 ಪರಹಿತಚರಿತನ ಹತಿಸಿ ಪಾತಕ ತನ್ನ | ಪುರಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕನ್ನೆಯರ ||
 ಅರಮನೆಯೊತ್ತಿನ ಮಣಿಕೂಟಧವನದೊ-| ಳಿರಿಸಿದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೮೨||
 ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟಾತನ ಹತಿಸಬಹುದೆ ನಿಂದ | ನೆಲ ಬೆಳೆವುದೆ ತ್ವರಿತದೊಳು ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದು ಖಚರನ | ಲಲನೆ ಪೇಳ್ವಳು ದುಗುಡದಲಿ ||
 ಜೀವರತ್ನಂಗಳಿಂದರಿದು ತಂದೆನು ರಾ-| ಜೀವದಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರ ||
 ಜೀವದೊಡತಿ ಕೇಳು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಲೆನ್ನ | ಜೀವಿಸಲೀವನೇ ಮದನ ||೮೪||
 ಮನ್ನಿಸಿ ಜೀವಸಹಿತ ತಾರದಕಟ ವೇ-| ಲಂ ನೋಡದಿರಿದೆ ಭೂಭುಜನ ||
 ಇನ್ನೇಕೆ ಬಯಲಾಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹು ನಲ್ಲ | ಕನ್ನೆಯರೊಲಿಯರು ನಿನಗೆ ||೮೫||
 ಬಣ್ಣವಾಯ್ದೆರೆಯಳೆ ನಾಸರಿಯುದುಲ್ಲ | ಹೆಣ್ಣುಗಳೆದೆಯಾಟವನು ||
 ತಣ್ಣಿ ತಮಾಡೇಳವರ ಶೋಕಾಗ್ನಿಯ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ವಚನವಾರಿಯೊಳು ||೮೬||

ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲವೆ | ಮನದೊಳು ಮರುಗುತ ಪೋಗಿ ||
 ಪನಿವ ಕಂಬನಿಗಳನೊರಸಿ ಪೇಳಿದಳಾಗ | ವನಜದಳಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆ ||೮೭||
 ಕಳೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವರೆ ಬೇಡ | ನೊಡೊಡತಿಯರಲ್ಲಿ ನೀವು ||
 ಕಳುಹಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮ ಕೌಶಂಬಿನಗರಿಗೆ | ಬಳಲಿಸಬೇಡ ದೇಹಗಳ ||೮೮||
 ಹಾರವಗಳ ಬಿಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಹಾರಗಳ ಶೃಂಗ | ಗಾರವಾಗಿರಿ ತಂಗಿಯರಿರಾ ||
 ತೋರಹಾರಗಳಂತೆ ಪನಿವ ಕಂಬನಿ ಯಿವೆ | ಸಾರಮ್ಮ ನಮಗೆ ಸಿಂಗರವೆ ||೮೯||
 ಅಕ್ಕನೆಂಬರು ತಂಗಿಯೆಂಬರು ತಾಯ್ಗಳು | ಮಕ್ಕಳ ಮನುತೆಯುಳ್ಳವರು ||
 ತಕ್ಕದೆ ಸಿಂಗರವಾಗೆಂಬ ನುಡಿಯೆಂದು | ಕಕ್ಕಸಕುಚೆಯರಾದಿದರು ||೯೦||
 ಮಂದಹಾಸದೊಳಾ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿಸುತ್ತೈ | ತಂದು ವಿಳಾಸದಿ ಖಚರ ||
 ಅಂದವಡೆದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳನು | ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪೇಳಿದನಾಗ ||೯೧||
 ಕಡಿದ ಕುಠಾರಕಾಮೋದವ ಚಂದನ | ಕೊಡುವಂತು ಗುಣವಂತೆಯಿರ ||
 ಕೊಡುವುದೆನಗೆ ಸೌಖ್ಯವ ಮಡದಿಯರಾಗಿ | ತೊಡಿಗೆಗಳಿವ ನೀವು ತೊಟ್ಟು ||
 ಸುಡು ನಿನ್ನ ತೊಡಿಗೆಯ ಕೇಳೆಲೊ ಪಾತಕ | ಪೊಡವಿ ಪೊಗಳೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ||
 ಮೊಡೆದವನಿಗೆ ನಾವು ಮಡದಿಯರವೆಂದು | ನುಡಿದಳು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಮುಳಿದು ||
 ಒರೆಯಲೇಕಾ ಸುದ್ದಿಯ ನಿಲ್ಲಕ್ಕಾಜಿ | ವರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವೆನುಗೆ ||
 ಇರಲಿವು ಪಗೆಯಲ್ಲವೆನುತ ತೆಕ್ಕೊಂಡಳು | ಹರುಷದೊಳಾ ನಾಗದತ್ತಿ ||೯೪||
 ಕಡೆಗಣ್ಣಿನೊಳು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ನೋಡಿ ತಂಗಿಯ | ಬಿಡದೆ ಝಂಕಿಸೆ ಖಳ ಕಂಡು ||
 ಬಿಡಿರಾ ನಿಮ್ಮಯ ಮೂರ್ಖತನವನೆನೆ | ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕನ್ನೆಯರು ||೯೫||
 ನಡೆ ಹೋಗು ನಾಯೆ ಚೂ ಬಗುಳಬೇಡೆನೆ ಕೇಳಿ | ಕಡುಗವ ಸೆಳೆದನಾ ಖಚರ ||
 ಎಡೆಯೊಕ್ಕು ಪೇಳ್ವಳವನ ರಾಣಿ ನಲ್ಲನೆ | ಮುಡಿವವರಲರ ಪೊಸೆವರೆ ||೯೬||
 ದಿನಗಮನದ ಮೇಲೆ ವನಿತೆಯರೆದೆಗೊಂಟಿ | ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಹುದು ||
 ಮನೆಯೊಳಿದರ್ಪರೈಸೆ ತವಕವಿದೇಕೆಂದು | ಮುನಿಸನೋಸರಿಸಿ ಕಳೆದಳು ||೯೭||
 ಮಡದಿಯ ನುಡಿಗೇಳುತ ಕೋಮಲೆಯರ | ತಡೆಯದೆ ಸೆರೆವನೆಗಿಟ್ಟು ||
 ನಡೆದನು ಖಳ ನಿಬನಿಳಯಕ್ಕೆ ದಿನಕರ | ಕೆಡೆದನು ಪಡುಗಡಲಿನೊಳು ||೯೮||
 ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಕೇಳು ಕನ್ನಿಕೆಯರು | ಹೊರಳಿ ಶೋಕವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ||
 ಹರಿಬವೆನ್ನ ದು ನಿಮ್ಮ ಹರಣ ಜತನವೆಂದು | ಚರಣಕೆರಗಿ ನಾಗದತ್ತಿ ||೯೯||

ಉಟ್ಟು ಗಂಡುಡಿಗಿಯ ಶಿಖಿಯಿಕ್ಕಿ ಕತ್ತರಿ | ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಖಚರನಾಯತದಿ ||
 ಸಟ್ಟಿರುಳೋರ್ವಳಿ ಖಡ್ಗವಿಡಿದು ಪೊರ-| ಮಟ್ಟಳು ಸೆರೆವನೆಯಿಂದ ||೧೦೦||
 ಪರಿಮಳಕಳಿಗಳು ಮುಸುಕಿ ಮೊರೆಯೆ ನಿದ್ರೆ | ಹರಿದೆದ್ದು ಖಚರನೆಂದೆಣಿಸಿ ||
 ಬರೆ ಪಿಂತೆ ಕಾಪಿನವರು ಖಡ್ಗ ಸನ್ನೆಯಿಂ | ಮರಳಿಸಿ ಮುಂದಕೆಯ್ದಿದಳು ||೧೦೧||
 ಪೊಳಲನು ಪೊರಮಟ್ಟು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ | ಬಳಲಿದೆನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರದೆ ||
 ನೆಳಲ ಸಾರದೆ ನೀರನುಣ್ಣದೆ ತನ್ನಯ | ನೆಳಲೇ ತನಗೆ ನೆರವಾಗಿ ||೧೦೨||
 ಅಡಿಗಳಿಂದೊಗುತಿರೆ ನವರುಧಿರಾಂಬುವಿಂ | ನಡೆತಂದು ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ||
 ತಡೆಯದೆ ಬಿದ್ದ ಭಿಚಂದ್ರಭೂಭುಜನ ಮೆ-| ಲ್ಲಡಿಯೊಳು ಮೂರ್ಛೆಯೈದಿದಳು ||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರವನೆಸಗಿ ಭೂ-| ವಲ್ಲಭ ಸುತೆಯನೆಚ್ಚರಿಸಿ ||
 ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕಂದ ಪೇಳನೆ ಪೇಳ್ವ-| ಳ್ಲವ ಕಿರಿಯಯ್ಯನೊಡನೆ ||೧೦೪||
 ವಸುಧೆಯ ಖಚರನಿಗಿತ್ತ ತೆರನ ತಮ್ಮ | ದೆಸೆಯಿಂದ ಪಿತನಳಿದಿರವ ||
 ಹಸಗೆಟ್ಟು ಸೆರೆಯನಗಲಿತಾನುಬಂದುದೆ-| ಲ್ಲಸುರ್ದಳು ಕಿರಿಯಯ್ಯನೊಡನೆ ||
 ತನುಜಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳುರುಳಿದ | ಮನುಜೇಶ ಮಣಿಪೀಠದಿಂದ ||
 ಘನತರಶೋಕವಂತಃಪುರದೊಳಗಾಯ್ತು | ವನಧಿಯ ಘೋಷವೆಂದೆನಿಸಿ ||೧೦೬||
 ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಭೇರಿಯ | ವಸುಧಾಧಿಪತಿ ಮಿಗೆ ಪೊಯ್ಸಿ ||
 ಅಸದಳ ಖಚರನ ಸಮರವೆನುತ ಕನ್ನೆ | ನೊಸಲಿಟ್ಟಳಯ್ಯನಡಿಯೊಳು ||೧೦೭||
 ನೆರೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರು ಜೀಯ ನಾವಾಗ | ದೊರೆಗೆ ಪೇಳ್ವಿವು ಖೇಚರನು ||
 ಧರೆಯೊಳಪ್ರತಿಮನು ಕದನ ಕೊಳ್ಳದು ನಾವು | ಗಿರಿಪುರಕೆಯ್ದಿ ಬೇಗದೊಳು ||
 ಕರೆದು ತರಲುಬೇಕು ಸಿಂಧುನೃಪನ ಗೆಲ್ಲ | ಧರಧೀರ ನಾಗನಂದನನ ||
 ದುರುಳ ಸುಕಂತನ ಜಯಿಸಬೇಕೆನಲೆಮ್ಮ | ದೊರೆಯಟ್ಟಿದ ನಿಮ್ಮಬಳಿಗೆ ||೧೦೯||
 ಮಂಗಳಮಹಿಮೆ ನೀನೆಸಗಿದ ಪೂಜೆಯ | ಕಂಗಳು ದಣಿವಂತೆ ಕಂಡೆ ||
 ಹಿಂಗಿಸು ಪೆಣ್ಣಳ ಸೆರೆಯನೀನೆನುತ ಸಾ-| ಷ್ವಾಂಗದೊಳೆರಗಿದನವನು ||೧೧೦||
 ಅಂತಾಗಲೈ ನೀನೇಳೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯ | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ||
 ಕಂತುಹರನ ಘನಿಸುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಿ-| ನ್ನೆಂತೆಂಬಿನವನ ಸಂಭ್ರಮವ ||೧೧೧||
 ಸುರಪತಿಯೆಸಗಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವ ಮೇರು-| ಗಿರಿಯನಿಳಿದು ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ನೆರವಿಯ ಭವ್ಯಾಳಿ ಸಹ ಒಂದನುಜ್ಜಂತ-| ಗಿರಿಯನಿಳಿದು ಗಿರಿಪುರಿಗೆ ||೧೧೨||

ತೆರಳಿಸಿ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಲೇಖನವನು | ವಿರಚಿಸಿ ಸ್ನಾನಭೋಜನವ ||
 ಗಿರಿಪುರವನು ಹೊರಹೊಂಟನು ಫಣಿಸುತ | ನೆರವಿಯ ಸ್ಥಪರು ಸಮೇತ ||೧೧೩||
 ಹಿಡಿದ ಕಹಳೆ ಕೊಂಬು ಗಿಡಬಿಡಿಗಳ ಬಲು | ಗಡಬಡೆಯೊಳು ರಮ್ಯಕನು ||
 ನಡೆತಂದನು ಪಡೆಯಾಡುತ್ತ ಬಹು ಜಿಲ್ಲ | ಪಡೆಯ ಸಘಾಟದೇಳೆಯಲಿ ||೧೧೪||
 ಪುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಸಂಜೋಗದ ಹಯ ಮೈ-| ಮುಳುಗಿದ ಕರಡಿಯ ಜುಂಬು ||
 ಅಳವಟ್ಟ ರಂಚಿಕೆಯಾನೆಗಳಾ ಬೀಡ-| ಬಲದೊಳು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೧೫||
 ಪುಲಿಯ ವರೂಢ ಸಿಂಹನ ರಥ ಸೊಬಗಾಂತು | ನಲಿವ ತೇಜಿಗಳ ಹೊಂದೇರು ||
 ನಲಿವ ಮೆಟ್ಟುವು ತಾವೆನಲೈತಂದುವಾ | ಬಲದೊಳೆತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ||೧೧೬||
 ಎತ್ತಿದ ಹೀಲಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಬಲು | ಮೊತ್ತದ ಶಬರಸೈನಿಕದ ||
 ಚಿತ್ತಜರೂಪ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ಫಣಿರತ್ನ-| ವಿತ್ತು ಕೈಮುಗಿದು ರಮ್ಯಕನು ||೧೧೭||
 ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಬಂದೆನೆಂದೆನೆ ಕೇಳಿ | ಪನ್ನ ಗಮತನುಡುಗೊರೆಯ ||
 ಉನ್ನತಹರುಷದೊಳಿತ್ತು ನೇಮಿಸಿದನು | ನೀಂ ನಡೆ ಚೂಣಿಯೊಳೆಂದು ||೧೧೮||
 ಧರೆ ನೆರೆಯದ ಸೇನೆವೆರಸು ರಮ್ಯಕ ಮುಂದೆ | ತೆರಳಿ ಚೂಣಿಯೊಳು ಬೆಂಬಳಿಯ ||
 ಹರಿವರ್ಮ ಸಿಂಹವರೂಢನಾದಿಯು ದೊರೆ-| ದೊರೆಗಳು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೧೯||
 ತಡೆಯದೆ ಪಯಣಗತಿಯೊಳೆಯ್ದಿ ಪಾಳೆಯ | ಬಿಡಲು ಕೌಶಂಬಿಯೊತ್ತಿನೊಳು ||
 ಪಡೆವೆರಸೈತಂದು ಹಸ್ತಿನಪುರಪತಿ | ಪೊಡಮಟ್ಟ ಸೂಸಿ ಕಂಬನಿಯ ||೧೨೦||
 ಹರಿಬವೆನ್ನದು ನಿನ್ನ ಮನದುಮ್ಮಳವನು | ತೆರಳಿಪೆನೆನುತ ಭೂಭುಜನ ||
 ಕರುಣದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಜಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಫಣಿಸುತ | ಚರರನಟ್ಟಿದ ಖಗನೆಡೆಗೆ ||೧೨೧||
 ದೊರೆಗಳ ಮಕುಟಬದ್ಧರ ಮಂಡಳಿಕರ | ನೆರವಿಯೊಳಾ ಖೇಚರೇಂದ್ರ ||
 ಕರಮೆ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪವೆತ್ತೊಡ್ಡೋಲಗವಿರೆ | ಚರರೈದಿ ಪೊಕ್ಕರು ಸಭೆಯ ||೧೨೨||
 ಬೆಂಗಡೆಯಿಂದ ಬಿಳ್ಳೆಲೆಗಳಿಗೆಯನೆಳೆ-| ವೆಂಗಳು ನೀಡೆ ಕೈಕೊಳ್ಳತ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಣಿಪೀಠದೊಳಿದರ್ ಬೆ | ಡಂಗಿನೊಳಾ ಖಚರೇಂದ್ರ ||೧೨೩||
 ಪಗೆರಾಯಮಸ್ತಕಶೂಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು | ಪೊಗಳಲು ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ||
 ಮುಗಿದು ಕರಂಗಳ ಚರರು ಪೇಳಿದರೆಲೆ | ಖಗಪತಿ ಕೇಳು ಬಿನ್ನಹವ ||೧೨೪||
 ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಚರ ರಿಪುರಾಯ-| ಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲನೆಂದೆನಿಸ ||
 ಧುರಗಲಿ ಫಣಿಸುತ ಹಸ್ತಿನಪುರಪತಿ-| ವೆರಸಿ ಕೌಶಂಬಿಗೆ ಬಂದು ||೧೨೫||

ವಿನಯದಿ ನಿಮ್ಮಯ ಬಳಿಗೆಮ್ಮ ಕಳುಹಿದ | ಜನನುತ ಶುಭಚಂದ್ರನೃಪನ ||
 ತನುಜಾತೆಯರ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹು ನೀನೆನೆ ಕೇಳಿ | ಕನಲಿ ಖೇಚರ ವೊಗ ನೋಡೆ ||
 ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ಚಿತ್ರವಾಲಿ ಸುಶರ್ಮನು | ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂದೆನಿಸ ||
 ಮಿತ್ರರೆದ್ದರು ಭೋಂಕನೆ ಗ್ರೀಷ್ಮ ಸಮಯದ | ಮಿತ್ರರೆಂಬನ ಕಡುಗಾಯ್ದು ||
 ಬಿಟ್ಟು ಮೆಂಗಳ ಕಳುಹೆಂಬಂತನ ನಾವು | ಕಟ್ಟಿ ತಾರದೆ ಮಾಣೆವೆನುತ ||
 ಭಿಟ್ಟರೆದಿದರು ಏನಾನಗಳಡರಿ ಬಾಂ-| ಬಟ್ಟಿವಿಡಿದು ಸೇನೆವೆರಸು ||೧೨೮||
 ಬಿಡಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣಳೆ ಪೆಣ್ಣಳ ಸೆರೆಯನು | ಬಡವೆಯೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ ||
 ನಡೆದುದು ಕರಲೇಸು ಕದನಕೆನುತ ಮಗು-| ಳ್ಳಡಿಯಿಡೆ ಚರರು ಮುತ್ತಿತ್ತ ||೧೨೯||
 ಮುಸ್ತೈದೆಯಾಗಿ ಖೇಚರಸೇನೆ ಬಂದು ನ-| ಭಸ್ಥಳದೊಳು ಪೌಜಿಕ್ಕಿ ||
 ಹಸ್ತಿನಪುರದಭಿಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಸ-| ಮಸ್ತದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೩೦||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ಪೌಜಿಕ್ಕಿದನು ಸು-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೧೩೧||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೈದನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೩೨||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ವೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು|ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೩೩||

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೦. ಸುಕಂಠನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಬಲುಗೈಯ್ಯ ಎರ ಸುಕಂಠನ ಘನಿಸುತ | ಗೆಲಿದ ಸತ್ಯಧೆಯ ಸೊಲ್ಲಿಪೆನು ||೪||
 ಅಂಬುವಾಯ್ವನಿತರೊಳಂಬರಚರಸೇನೆ | ಯಂಬರದೊಳು ಸೇರಿ ನಿಲಲು ||
 ತಂಬಟಕೋಟಿ ಸೊಳ್ಳೆಸಿತು ಕದನದ | ಡಂಬರ ಕಡುಪಿರಿದಾಯ್ವು ||೫||
 ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡ ಕಂಡು ಕುಣಿವ ಸೋಗಿನವಿಲುತೆ | ಬಗೆಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹರು ||
 ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ದಿರುಹುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಕಣೆಗಳ | ಮಿಗೆ ಕೆಣಕಿದರು ಖೇಚರರ ||೬||
 ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬಲಿಯ ಬಾಯೊಳು ಮೃಗಶಿಶುಗಳು | ಮುಸುಡಿದ್ದು ಪಂತೆಮ್ಮುವನು ||
 ಎಸುವಂದ ಜೆನ್ನಾದುದೆನುತೆಚ್ಚರು ಮಾ-| ಮಸಕದಿ ಖಚರನಾಯಕರು ||೭||
 ಮೊರೆವುತ ಗಗನದಿಂದಿಳಿತಪ್ಪ ಕಣೆಗಳ | ಹರಿದಾಡಿ ತಪ್ಪಿ ಕಳೆವುತ ||
 ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹರೆಚ್ಚರು ಭೋ-| ಗರದೆದ್ದೆ ಕಣೆಗಳಾಗಸಕೆ ||೮||
 ಅಸಹಾಯಶೂರರು ತಲೆಬಿಟ್ಟೆಗೆದೆಚ್ಚ | ನಿಶಿತಸಾಯಕಸಂದೋಹ ||
 ಬಸುರ ಬಗಿದು ಖಚರರ ಪೆಡತಲೆಯೊಳು | ನುಸುಳ್ಳುವು ಸೂಸೆ ಶೋಣಿತವು ||೯||
 ಅಂಬಿನಿಂದಂಬರ ಹೂಳಿಹೋಗಲು ರುಧಿ-| ರಾಂಬುವಿಂ ಪುಷ್ಪಕನಿಚಯ ||
 ಇಂಬಿನ ಕೆಮ್ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡಿನಂತಾಗಲು | ತುಂಬಿದ ಕೋಪದೇಳೆಯಲಿ ||೧೦||
 ಹಲಗೆ ಖಂಡೆಯವನು ತುಡುಕಿ ತನ್ನಯ ಸರ್ವ-| ಬಲಸಹ ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ||
 ಮೊಳಗುದೋರಲು ವಾದ್ಯ ನಭದಿಂದಿಳಿದನು | ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಿಡಿಲಂತೆ ||೧೧||
 ಆಗಸದಿಂದ ಖೇಚರಸೇನೆ ಕತ್ತಿಯ | ತೂಗುತ್ತೈತಪ್ಪಾರ್ಭಟಿಗೆ ||
 ಬೇಗೆಯ ಕಂಡ ಲಾವುಗೆವಿಂಡಿನೊಲು ತಲೆ-| ವಾಗಿತು ಭೂಚರಸೇನೆ ||೧೨||
 ಮೇಲಾಳ ತಂಡು ತುಂಡೇಳಿ ಹೊಯ್ದರು ಕುಟ್ಟಿ | ಕಾಲಾಳ ಮೆದೆಗೆಡಹಿದರು ||
 ಸೀಳಿದರಿದಿರಾಂತ ರಥಿಕರೊಡಲ ಕ-| ಟ್ಪಾಳುಗಳಾರವನಂತೆ ||೧೩||
 ಅಕ್ಕಟ ಬಂದು ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಹರಬಕ್ಕೆ | ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಯೆಲವೊ ನೀನೆನುತ ||
 ಧಿಕ್ಕನೈತಂದಭಿಚಂದ್ರಭೂಭುಜನ ಮೇ-| ಲಿಕ್ಕಿದ ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ||೧೪||
 ಕೆಟ್ಟವಿನ್ನೇನು ಸಿಕ್ಕಿದ ದೊರೆಯಿಂದಾಗ | ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ಪರಿವಾರ ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಕರನ ನೀಡಿದನೇಂ | ದಿಟ್ಟನೊ ಘನಿರಾಜತನಯ ||೧೫||

ದೇವರು ಬಿಲ್ವಿಡಿವನಿತಕ್ಕೆ ಖಚರನಿ-| ದಾವ ವೀರನು ಯಾ ಬೆಸನ ||
 ಈವುದೆನಗೆ ನಾನವನ ಶಿರವ ಕಡಿ-| ದೀನೆನು ಭೂತಕೌತಣವ ||೧೨||
 ಇಂತೆಂದು ಪಂಥವಾತುಗಳನಾ ಭೇದ್ಯಭೂ-| ಕಾಂತ ನುಡಿದು ಬಿಲ್ವಿಡಿದು ||
 ಅಂತಕನಂತ್ಯೆದಿ ನಿಂತನು ರಥವೇರಿ | ಪಿಂತಿಕ್ಕಿಯುಭಿಚಂದ್ರಸೃಪನ ||೧೩||
 ಭಲರೆಯಹುದೊ ಭೂಚರರೊಳು ನಿನ್ನಂತೆ | ಕಲಿಗಳಾರೆನುತ ಚೂಣಿಯನು ||
 ತಳುವದೆ ತೆಗೆಸಿ ಬಿಲ್ವಿಡಿದು ಚಿತ್ರಾಂಗದ | ತುಳುಕಿದ ಸರಳಸಾಗರವ ||೧೪||
 ಅಸಹಾಯಶೂರನೈ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಖಚರ ನಿ-| ನೈ ಸುಗಿಯೊಳ್ಳಿತು ಹೋಗಿನುತ ||
 ಮಸಕದೊಳೆಚ್ಚ ನಾ ಭೇದ್ಯ ಬಾಣಂಗಳಾ-| ಗಸವ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ನಡೆಯೆ ||೧೫||
 ಚಚ್ಚರದೊಳು ಬಪ್ಪ ಕಣೆಗಳ ಕಡಿದು ಮ-| ತ್ತೆಚ್ಚ ಬಾಣಂಗಳೈದರಲಿ ||
 ಕೊಚ್ಚಿದ ರಥಪಯಚ್ಛತ್ರಚಾಮರವ ವಿ-| ಯಚ್ಚರಗಿದಿರಾಂಪರಾರು ||೧೬||
 ಹೊಂದೇರು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗಲಾ ಭೇದ್ಯ ಮ-| ತ್ತೊಂದು ರಥವ ತಾನೇರಿ ||
 ಸಂಧಿಸಿ ಶರವೈದರಿಂದೆಚ್ಚ ಕಡಿದ ತಾ-| ನಂದು ಖೇಚರನ ಚಾಪವನು ||೧೭||
 ಒಡನೆ ನೂತನಚಾಪವಿಡಿದೊಡ್ಡಿ ನಿಲಲೆಚ್ಚ | ಕಡಿದನೀರೈದು ಬಾಣದಲಿ ||
 ಕಡುಪಿನಿಂ ಖಚರ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲುಡುಕಲಿ-| ಕ್ಕಡಿವಾಡಿ ಬಿಸುಟನಾ ಭೇದ್ಯ||
 ಈ ಪರಿಯೊಳು ಪತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮರ ಬಿಡದೆಚ್ಚ | ಚಾಪವ ಖಂಡಿಸಿ ಕಳೆಯೆ ||
 ಕೋಪದಿ ತುಡುಕಿದ ಹಲಗೆಖಂಡೆಯವ ಪ್ರ-| ತಾಪಿಗಳಾರವನಂತೆ ||೧೮||
 ಉಳುಕಿನಂದದಿ ಭೋಂಕನೊದಗಿ ಬರಲು ಬಾಣ | ಹಿಳುಕ ಜೋಡಿಸಿ ತಿರುವಿನೊಳು||
 ಎಳೆವೆರೆಗೋಲ ಕರ್ಣಾಂಬರ ತೆಗೆದೆ-| ಚ್ಚಿಳುಹಿದನವನ ಮಸ್ತಕವ ||೨೦||
 ವೀರಸಿರಿಯ ಕೈಗನ್ನಡಿಯೊಲು ಬೀಳಿ | ವೀರಖೇಚರನ ಮಸ್ತಕವು ||
 ಭಾರಿಯ ಕದನದೋರಿದ ಚಿತ್ರವೀರೈನು | ಕೂರಂಜಿನೊಳು ಧರೆ ಹೂಳಿ ||೨೧||
 ಬಿಡದೆ ಮುಸುಂಕುವ ಕಣೆಗಳ ಖಂಡಿಸು-| ತ್ತೊಡನೆಯಾ ಭೇದ್ಯಭೂಭುಜನು ||
 ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ ಶಿರವನು ತನ್ನ | ಪಡೆಯೊಳು ಜಯಭೇರಿ ಮೊಳಗೆ ||
 ವರಚಿತ್ರಮಾಲಿ ಸುಶರ್ಮನೆಂಬೀರ್ವರು | ಬಿರುದಿನ ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರು ||
 ಮರಳಿ ಮತ್ತಾಗಲೆ ಹುಯ್ಯಲ ಹಿಡಿದರು | ಸುರಿದರು ಸರಳ ಸೋನೆಯನು ||೨೩||
 ಮಿಗೆ ಕಾದಿ ಬಳಲಿದಗ್ರಜನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ | ಧಿಗಿಲನೆ ಭೇದ್ಯಭೂಭುಜನು ||
 ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ಲನು ನೀವಿ ಜೀವಡೆದೆಚ್ಚನು | ಹೊಗರಂಜುಗಳ ಹೊಗೆ ಮಸಗೆ ||೨೪||

ವರರಣಭೂತಕೋಟಿಗಳುತ್ಸಾಹದೊ-| ಳಿರದೇಳ್ವ ಗಜಬಾಣವೆನಿಸಿ ||
 ಮೊರೆವುತ ಹೊಂಗಿಡಿಸೂಸುತ ಗಗನಕೆ | ಪರಿದುವು ನಿಡುಸರಳುಗಳು ||೨೫||
 ಆತು ನಿಲುವರಾರು ಭೇದ್ಯನ ಬಿಲುವಿ-| ದ್ಯಾತಿಶಯದ ಮುಂದಮಮ ||
 ಹೂತ ಪಾಟಲಿಗೇಣೆಯೊದರವನ ಶರ-| ಘಾತದಿ ಖಚರನಾಯಕರು ||೨೬||
 ಧಾರಿಡುತಿರೆ ನವರುಧಿರ ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಲು | ಭಾರಿಯ ಘಾಯಕಳುಕದೆ ||
 ಓರಂತೆ ಸುರಿದರು ಸರಳ ಪೇರ್ಮಳೆಯದೇಂ | ವೀರರೊ ಖಚರನಾಯಕರು ||೨೭||
 ಅತ್ತಲು ವೀರಸುಕಂಠನೊಡ್ಡೋಗ-| ವೆತ್ತಿರೆ ಸಭೆಯೊಕ್ಕು ಚರರು ||
 ಒತ್ತಂಬ ತಮ್ಮಯ ಸೇನೆಗಾದಿರವನು | ಬಿತ್ತರಿಸಿದರು ಕೈಮುಗಿದು ||೨೮||
 ಬಿದ್ದನು ವೀರಚಿತ್ರಾಂಗದ ಸುರಪುರ-| ಕೆದ್ದನು ವರಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ||
 ಹೊದ್ದಿ ಕಾದುವರಿಲ್ಲ ಚಿತ್ರಮಾಲ್ಯಾದಿಗ-| ಳ್ವಿದ್ವರು ಘಾಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೨೯||
 ಜರಿದುದೆಮ್ಮಯ ಸೇನೆಯ ಜಿಂಕವಿಲ್ಲಿಗೆ | ಒರದೆ ಮಾಣರು ಭೂಚರರು ||
 ಧರೆಯೊಳಪ್ರತಿಸುರು ಕದನಕೊಳ್ಳದು ಜೀಯ | ತೆರಳಿಸು ಬೇಗ ಬಿಂಬಲವ ||೩೦||
 ಎನೆ ಕೇಳಿ ಖಚರೇಂದ್ರ ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕುಣಿವುತ | ಕೊನೆಗಣ್ಣಳಿಂ ಕಿಡಿ ಸೂಸೆ ||
 ಕನಲಿ ಗದ್ದುಗೆ ಕೂಯಿದೆದ್ದನು ಜಡಿವುತ | ಘನತರ ಚಂದ್ರಹಾಸವನು ||೩೧||
 ಪಡ್ವಿಡಿಪೆವು ಜೀಯ ರಿಪುಸೈನಿಕವ ನ-| ಮ್ಮೊಡನಾತ ನೃಪರ ತಿರಗಳ ||
 ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ಕೀಳ್ವೆವೆಂದೆನುತಾಗ ಖೇಚರ-| ನೊಡನೆದ್ದರಖಿಳನಾಯಕರು ||೩೨||
 ಪುರುಷರೂಪಿನ ರೋಹಣಾದ್ರಿ ತಾಸೆಂಬಿನ | ವರಮಣಿಭೂಷಣವೆಸೆಯೆ ||
 ಧುರಗಲಿ ಖಚರನ ಸುತ ವಜ್ರಕಂಠಸಂ-| ದಿರವೆದ್ದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ||೩೩||
 ಕೋಳ್ವಪ್ಪಿದ ಮೃಗವಿಂಡಿನಂತೋಡಿಸಿ | ತೋಳ್ವಣಿವನ್ನೆಬರಾನು ||
 ಸೀಳ್ವಿಕ್ಕಿ ರಿಪುಸೈನಿಕವ ತಂದೀವೆನು | ಬಾಳ್ವಲೆವೆರಸರಿನೃಪರ ||೩೪||
 ಬಿಸನ ಕೊಡೆನಗೆಂಬ ತನಯನ ಮೊಗನೋಡಿ | ನಸುನಗುತಲಿ ಖೇಚರೇಂದ್ರ ||
 ಒಸೆದು ಸಿಂಗರವಾದನು ವೀರಸಗ್ಗದ | ಕುಶಲೆಯರಾಂತು ಲೇಸೆನಲು ||೩೫||
 ಚಾರುಕತ್ತುರಿ ಕುಂಕುಮ ಪನಿನೀರ್ಗಳು | ಸೇರಿದ ಸಿರಿಗಂಪು ಮೆರೆಯೆ ||
 ವೀರಗಾಸೆಯನುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಂಜುರುಗಿಯ | ವೀರಖೇಚರನನುವಾದ ||೩೬||
 ಇಟ್ಟನು ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಮಕುಟವ | ತೊಟ್ಟನು ತೋರಹಾರಗಳ ||
 ಮೆಟ್ಟಿದುರಿಪುಭಯಂಕರನೆಂಬ ಪೆಂಡೆಯ | ಕಟ್ಟಾಳು ಖೇಚರೇಶ್ವರನು ||೩೭||

ನೆಟ್ಟನಾ ಸಮಯದಿ ವೀರಸುಕಂಠನ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಮನ್ನ ಧನ ||
 ಪಟ್ಟದಾನೆಯೊ ತಾನೆನೆ ನಡೆತಂದಳು | ನಿಟ್ಟಪರಾಲಿ ಬೆಂಡೇಳೆ ||೩೮||
 ಪೀಲಿದಳೆಯ ಪಿಡಿದೊಲು ಮೇಲೆ ತುಂಬಿಯು | ವಾಲೆ ಬರಲು ಮಂಡಳಿಸಿ ||
 ಬಾಲೆ ಬಂದಳು ಮಯ್ಯ ಪುಷ್ಪಶರನ ಶಸ್ತ್ರ-| ಶಾಲೆಯಂತಿರೆ ಕಡೆಗಣ್ಣು ||||೩೯||
 ನೀತಿಯೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪ ಧರಿಸಿತೊ ಸದ್ಗುಣ-| ವ್ರಾತನೆ ಪೆಣ್ಣ ರೂಪವನು ||
 ತಾಂ ತಳೆದುದೊ ಯೆಂದೆಂಬಿನ ಪೇಳಿದ-| ಇಂ ತನಳಾಕ್ಷಿ ನಲ್ಲನೊಳು ||೪೦||
 ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟವದೆಮಗೆ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ-| ವಲ್ಲಿಯು ಬಚರಲ್ಲರೊಳು ||
 ಸಲ್ಲದು ಕದನವೆಂದೆನು ಕೇಳದಾದೆ ಮ-| ತ್ತಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಸ್ಪಂತುಟಾಯ್ತು ||೪೧||
 ದೇಶವಲ್ಲದ ದೇಶ ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟಾತನ | ವೋಸವನಾಡಿದೆ ಮೇಲೆ ನೀನು ||
 ಘಾಸಿಯಾದರು ದಳಪತಿಗಳೀವರು ಬಿಡು | ವಾಸಿ ಸಲ್ಲದು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ||೪೨||
 ಕಟ್ಟಾಳು ರಾವಣ ಸೀತೆಯ ಕಥನದಿ | ಕೆಟ್ಟುಹೋದನು ಕೇಳರಿಯು ||
 ಬಿಟ್ಟು ಹೋಹಳು ಜಯವಧುವೆಣ್ಣಳ ಸೆರೆ | ಯಿಟ್ಟು ತಾಣದಿ ನಿಲ್ಲಳವಳು ||
 ಜಸವೆಣ್ಣು ಲೋಭಿಯ ಜಯವಧು ಮಿಗೆ ದು-| ವ್ಯಸನಿಯ ಪೊರ್ದಳವೋಘ ||
 ವಸುಧೆಯೊಳಿದು ರಾಜನೀತಿ ಮತ್ತದ ಮೀರೆ | ಹಸಗೆಡುವುದು ರಾಜಕಾರ್ಯ ||
 ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿ ಸಂಗ್ರಾಮವ | ವಿರಚಿಸು ನಿನಗಿದಿರಾಂತ ||
 ಧುರಗಲಿಗಳು ನಿನಾಶವೆಸ್ಯರು ನಲ್ಲ | ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿದೆನಿನಿತ ||೪೩||
 ಉಟ್ಟುದ ಕೊಟ್ಟು ವೊಟ್ಟೆ ಪ್ರಸಿ ಹೋಗಿಂಬಂತೆ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ನೀನಿಂತು ||
 ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಗಳ ಕಳುಹೆಂಬರೆ ಮಿಗೆ ತು-| ದೊಟ್ಟೆನೆಯಹಿತಸ್ಥನಿಕವ ||೪೪||
 ಧರೆಯೊಳು ಭೂಚರಬಣಗುಗಳೆನ್ನಯ | ಕರವಾಳ ಬಾಯ್ತಾರೆಗಿದಿರೆ ||
 ಗಿರಿಗಳನಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲಾಡೆನೆ ತಾನೆಂದು | ಕುರುಳ ತಿದಿದ್ದನು ಮಾನಸಿಯು ||೪೫||
 ನಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿಂದು ಹಗಲು ಮಾಯದ ನಿದ್ರೆ-| ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಮುಸುಕಿತೊ ಯೆನಗೆ ||
 ಸೊಲ್ಲಿ ಸಬಾರದು ಸೊಲ್ಲಿ ಸದಿರಬಾರ-| ದಲ್ಲಾಡುತಿದೆ ಯೆನ್ನ ಮನವು ||೪೬||
 ಗಗನದೊಳಾಡುವ ಗರುಡನ ಫಣಿಯೊಂದು | ಮಿಗೆ ಲಾಗಿಸಿ ಪಿಡಿದದನು ||
 ಉಗಿಬಗಿವಾಡುತಿಪ್ಪದ್ಭುತವನು ನಾನು | ಹಗಲು ಕಂಡೆನು ಕನಸಿನೊಳು ||೪೭||
 ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದುದು ತೆಳುಗಾಳಿಯ ಹೊಯಿಲೊಳು | ಕರುವಾಡದಗ್ರದ ಕಳಶ ||
 ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಹರಿದೊಗುತಿಪ್ಪುದ | ಮರಳಿ ಕಂಡೆನು ಕನಸಿನೊಳು||೪೮||

ಪಾಪಿ ನಾ ಕಂಡ ಕನಸು ಕಡು ಕಷ್ಟ ಕೇ-| ಳಾ ಪೆಣ್ಣಿಗೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು ||
 ಓಪನೆ ಕಳುಹು ಕಾಳಗ ಬೇಡವೆಂದಿಂತು | ಚಾಪಕನೇತ್ರ ಪೇಳಿದಳು ||೫೧||
 ಲಲನೆ ಕೇಳಾ ಫಣಿ ಗರುಡನ ಹತಿಸಿದ | ಫಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಟ್ಟಿನೊಳು ||
 ದಳಪತಿಗಳು ಬಿದ್ದರೀವರು ಪೇಳ್ವೆ ನಿ-| ನ್ನಳಿದ ಸ್ವಪ್ನದ ಫಲಗಳನು ||೫೨||
 ಕರುಮಾಡದಿಂ ಬೀಳ್ವ ಕಳಶ ತಾನದು ರಿಪು-| ಶಿರ ಬೀಳ್ವ ತೆರನದು ರಮಣಿ ||
 ಉರುಳ್ವ ಹಾರದ ಮುತ್ತು ಶತ್ರುಕಾಂತಾಜನ | ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯ ಸೂಚಕವು ||
 ತರಳಾಕ್ಷಿ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮನದ ಸಂಚಲವನು | ಗುರುಕುಚ ತಳೆ ಧೈರ್ಯವನು ||
 ಅರಿಶಿರಗಳ ಪೋಗಿ ಚೆಂಡಾಡುವೆನೆಂದು | ತರುಣಿಯ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ||೫೪||
 ಹಿತವಿದು ಕುಹಿತವಿದೆಂಬುದ ಪೇಳ್ವುದು | ಸತಿಯರ್ಗಿ ನೀತಿ ಮತ್ತದನು ||
 ಅತಿಗಳೆದೊಡೆ ಸಲ್ಲ ಪ್ರತಿವಚನಗಳೆಂದು | ಪತಿಭಕ್ತಿ ನೆನೆದು ಮತ್ತಾಗ ||೫೫||
 ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯಾಗು ನೀನೆನುತ ಕ-| ಣ್ಣಾರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಜಪತಿಯ ||
 ತೋರಮುತ್ತಿನ ಸೇನೆ ದಳಿಯಲು ಮೊರವಂತ | ವೀರಪೀಚರ ನಿಜಗೃಹವ ||೫೬||
 ಮೊರೆದುವು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟಗಳು | ನೆರೆದುದು ಸುಭಟಸಂದೋಹ ||
 ವರಮಣಿಮಯಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯವಿಮಾನವ-| ನಿರದೇಶದನು ಬೇಚರೇಂದ್ರ ||೫೭||
 ನಾರಿಮುಖದ ಭಟರೇಳಕ್ಕೋಹಿಣಿ | ಯಾರೋಹಿಸೆ ಪುಷ್ಪಕಗಳ ||
 ಕೀರ ಪಾರಿವ ನವಿಲಾದಿಯ ಖಗವೃಂದ | ಸೇರಿಕೊಂಡೆದ್ದುವಾಗಸಕೆ ||೫೮||
 ಮತ್ತೆರಡಕ್ಕೋಹಿಣಿಬಲ ಸಹವಾಗಿ | ಸತ್ತಿಗೆ ಚಮರಂಗಳೆಸೆಯೆ ||
 ಉತ್ತುಂಗಖಚರನ ಸುತ ವಜ್ರಕಂಠನು-| ದೊತ್ತಿ ನಡೆದ ಚೂಣಿಯೊಳು ||೫೯||
 ಅಲರ್ಜೊಂಪಿನಂತೆ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ಖಡ್ಗದ ಕಾಂತಿ | ತಳಿತ ನಂದನವನದಂತೆ ||
 ಮಿಳಿವ ಪತಾಕೆಯೊಗ್ಗಿನಲಿ ಪುಷ್ಪಕಗಳು | ತಳದುವು ಬಾಂಬಟ್ಟಿವಿಡಿದು ||೬೦||
 ಮೊಳಗಿನಂತಿರೆ ವಾದ್ಯರಭಸ ಕತ್ತಿಗಳ ಬಿ-| ಳ್ಳಿಗಳಿರೆ ಕುಡುಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ||
 ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡೆನೆ ಪುಷ್ಪಕ | ಬಳಿಸಂದು ಬಂದುದೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೧||
 ಧಾರುಣಿ ನಡುಗೆ ಸಾಗರ ತಳಮಳಲೇಳಿ | ಭೂರಿಭೇರಿಯ ರವ ಮೊಳಗಿ ||
 ತಾರಾಲೋಕದ ಸೊಬಗ ನೂರ್ಮಡಿಸುತ | ಸಾರೆ ಬರಲು ಪುಷ್ಪಕಗಳು ||೬೨||
 ಮೇಲಿಂದ ಹಿಡಿಯಂಬ ಹಾಕೆ ತನ್ನಯ ದಳ | ಹೂಳಿಹೋಗದೆ ಮಾಣದೆಂದು ||
 ತಾಳಿದನಭಿಚಂದ್ರ ವಿಸ್ಮಯವನು ಸೇನೆ | ಕಾಲುನಿಲ್ಲದೆ ಬೀಗಿದುದು ||೬೩||

ವರನಾಗತನಯನಂದದೊಳು ಧೀರೋದ್ಧತ-| ಪುರುಷರದಾರು ಲೋಕದೊಳು ||
 ಧರಣಿ ಕತ್ತಲಿಪಂತೆ ನಭವ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ | ಬರಲಂದು ಪುಷ್ಪಕನಿಚಯ ||೬೪||
 ಎಡದ ಕೈಯ್ಯನು ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು | ತಡೆಯದೊಂದಂಬ ತಿರುಹುತ ||
 ಕಡುಚೆಲ್ವಿಸಿಂ ಕಾಲ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂಗೊಟ್ಟೊಂದು | ಬೆಡಗಿನೊಳಿದರ್ನೇನೆಂಬೆ ||೬೫||
 ಒಡೆಯ ನಿಂದಿದರ್ ಸಘಾತಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ | ಬಿಡದೊಡ್ಡಿಸಿಂದ ಖೇಚರರ ||
 ಬೆಡಗ ಕಾಣುತ ವ್ಯಾಲನಾದಿಯ ಸುಭಟರು | ಪಿಡಿದರು ಬಿಲ್ಲು ಕೋಲುಗಳ ||೬೬||
 ಮೊಳಗುದೋರಲು ವಾದ್ಯವಾಗಳೆ ಸುಭಟರ | ಕಲಕಲ ಕಡುಪಿರಿದಾಯ್ತು ||
 ತಳಿತುದು ಬಿಲ್ಲ ಠಂಕಾರ ಹೊಂಗಿಡಿಸಹ | ಸುಳಿದುವು ಸಿಡುಸರಳುಗಳು ||೬೭||
 ತಲೆಸಟ್ಟು ಜೂಣಿ ಗಂಟೆಕ್ಕಿತೆಂಬಸಿತಕೆ | ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಖಚರನ ತನಯ ||
 ಬಲ ಸಹ ಬಂದಂಜಿನ ಮಳೆಗರೆದನು | ಬಲುಗೈಯ್ಯರಾರವನಂತೆ ||೬೮||
 ವೀರಚಿಲಾತರು ಚಕ್ರಿಯ ಪಡೆಯ ಮೇ-| ಲೋರಂತೆ ಸುರಿದ ಪೇರ್ಮಳಿಗೆ ||
 ಓರಗೆಯೆಂಬಿನ ಸುರಿದರು ಖಚರರು | ನಾರಾಚದ ಬಲ್ಲರಿಯ ||೬೯||
 ಮುರಮುಥನನ ಮೇಲೆ ಕಂಸನ ಬಿಸದೊಳಂ-| ದಿರದೆ ದೇವತೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಸುರಿದ ಪೇರ್ಮಳಿಗೆ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ಮಿಗಿಲೆನೆ | ಸುರಿದರು ಸರಳ ಸೋನೆಯನು ||
 ಮಸಕದಿ ಕವಿವ ಸರಳ ಧಾರೆಯೊಳುಮಂಜು | ಮುಸುಕಿದ ಸೊಡರ್ಗಳೆಂಬೊಂದು ||
 ಎಸಕವೆತ್ತರು ವ್ಯಾಲನವರು ಖೇಚರರೆಸು-| ವೆಸುಗೆಯದೊಂದಗ್ಗಲವೆ ||೭೦||
 ತುರಗಗಳಂಬುಗೂಡಾದುವು ಜಾಜಿನ | ಗಿರಿಗಳಂತಾದುವಾನೆಗಳು ||
 ಬಿರುದಿನ ಸಿಂದಸೀಗುರಿ ಭತ್ರ ಚಮರದ | ನೆರವಿ ಬಕ್ಕುಟಬಯಲಾಯ್ತು ||೭೧||
 ಮೊರೆವ್ರತ ಗಗನದಿಂದಿಳಿತಂದು ಕಣೆಗಳು | ಶಿರವೆತ್ತಿ ನೋಳ್ವ ಭೂಚರರ ||
 ಉರದೊಳು ತಾಗಿ ಪಚ್ಚಳದೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟು | ಧರೆಯೊಳಾಳ್ವು ಗರಿಮುಳುಗೆ ||
 ಶಿರದೊಳುಮಿದುಳು ಮುತ್ತುದ ಮುಗುಳಂತಿರೆ | ಯುರದೊಳುತಳಿತ ಖಂಡಗಳು ||
 ವರಗುಂಜಿದೊಡವಿನಂತಿರೆ ಜೋಲ್ವ ಕರುಳ್ಳು | ಕರವೊಪ್ಪೆ ತಳಿರುಡೆಯಂತೆ ||
 ವಿವರಿಸಲವೆ ಭೂಚರಸೇನೆ ಗಗನದಿಂ | ಕವಿತಪ್ಪ ಸರಳ ಪುಂಜದೊಳು ||
 ತನೆಯ ಪೇರಡವಿಯೊಳಾಡುವ ಲುಬ್ಧಕ | ನಿವಹದಂತಾದುದಂದಲ್ಲಿ ||೭೫||
 ನೆಗಿದುವಟ್ಟಿಗಳು ನೆತ್ತರ ಕಡಲುಬ್ಬಿತು | ಬಿಗುಹುಗುಂದಿದನಭಿಚಂದ್ರ ||
 ಗಗನದಿಂದಿಳಿತಪ್ಪ ಸರಳ ಸಘಾತದೊಂ-| ದಗುವಿಗೆ ಘಣಿರಾಜತನಯ ||೭೬||

ಕಟ್ಟಿದನಕ್ಷಯವೆಸರ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ | ತೊಟ್ಟನೆ ನಿಜಚಾಪವನು ||
 ಮೆಟ್ಟಿಗೊಲೆಯನೆತ್ತಿ ನೀವಿ ಜೀವಡಿದನು | ಮುಟ್ಟಲಾ ಸಿಸದ ವೇಣ್ಣೆಸೆಯ ||೨೭||
 ತನಗೆ ಕಾಂಚನಗುಹೆಯೊಳು ಹಿಂದೆ ಬೆಸಗೆಯ್ದು | ಘನತರಸುಪ್ಪ ಎದ್ದೆಗಳ ||
 ನೆನೆದನು ನೆನೆಯಲಾ ದೇವಿಯರೆಯ್ದುಂದು | ಮನವೊಸೆದುಚಿತವನರಿದು ||೨೮||
 ಘನಿಯ ಶೆಕ್ಕೆಯ ಮಣಿಸುಯಗಾಲಿ ಶಸ್ತ್ರದ | ಬಣಬಿ ಸೀಗುರಿ ಛತ್ರ ಚಮರ ||
 ಕುಣಿವ ತುರಂಗದಿಂದೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕವನು | ಘನಿಸುತಗಿತ್ತರರ್ಥಿಯೊಳು ||೨೯||
 ಅಗಣಿತವಿಕ್ರಮನಡರೆ ಪುಷ್ಪಕವದು | ಗಗನಕ್ಕೆ ಸಮ್ಪುಖವಾಯ್ತು ||
 ಮಿಗೆ ಸೇರಿ ಖಚರರಾರ್ದೆಚ್ಚು ಜಾಂಬಟ್ಟಿಯ | ಹೊಗರಂಜಿಸಿಂದ ಹೂಳಿದರು ||
 ಮಂಜಿನ ಪೊದರೊಳಿರದೆ ಪರಿದೆಯ್ದುವ | ಕಂಜಸಖನ ರಥವೆಂಬ ||
 ರಂಜನೆವೆತ್ತುದಾ ರಥ ಮುಸುಂಕಿದ ಶರ- | ಪುಂಜದೊಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೩೦||
 ಮೃಡನ ವರೂಢದ ವೇದಹಯಂಗಳ | | ಬಿಡಗಿನೊಕ್ಕೈತಕವಾಚಿಗಳು ||
 ತಡೆಯದೆ ರಥರೂಪಿಸೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕವ ಕೊಂ- | ಡಡದ್ದುವು ಗಗನಮಂಡಲಕೆ ||೩೧||
 ಪಗೆ ಬಂದನಿದೆ ಯಿದೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಕಡುಕೊರ್ವಿ | ಸುಗಿಸುಗಿ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಳ ||
 ಒಗೆಯೊಗೆ ತುಂಡು ತುಂಡಿಗೆ ಕಡಿ ಕುತ್ತಿಂದು | ಮಿಗೆ ಮುಸುಕಿತು ಖಗಸೇನೆ ||
 ಹೊಂಗಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲು ನಿಡುಮುಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನೊಳು | ಕೆಂಗರಿಗೋಲ ಬತ್ತಳಿಕೆ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವೀರಗಾಸೆಯ ಬಲ್ವಿಡೆ | ಹಿಂಗದೊದಗಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೨||
 ಕರಡಿಯ ಜುಂಜು ಕಾಲಾಳ ಚವಲ ಹೊನ್ನ | ಹರಿಗೆಯ ಮೇಲಣ ಜೋಹ ||
 ಸರಗೊಳಿಸಿದ ಗಂಟೆ ಸರಪಣಿ ಮೆರೆವರಿ- | ಬಿರುದಿನ ಭಟರೊದಗಿದರು ||೩೩||
 ಪಲ್ಲವ ಜೋಡು ಪಚ್ಚೆಯ ಜುಂಜು ಮುಡುಹಿನ | ಝಲ್ಲಿ ಹೊಂಗಟ್ಟಿನ ಸಬಳ ||
 ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆನ್ನ ಕನ್ನಡಿ ಹುಲಿವಾಲದ | ಬಲ್ಲಹ ಭಟರೊದಗಿದರು ||೩೪||
 ಲುಳಿತಚಾಮರಚ್ಛತ್ರಸಿಂದಸೀಗುರಿಗಳ | ಬಳಸಿನಿಂದೆಸೆವ ದೊರೆಗಳ ||
 ಕಳಕಳದೊಳು ಸುತ್ತುಗೊಂಡುವು ಪುಷ್ಪಕಮಿಳಿವ ಪತಾಕೆಯೊಗ್ಗಿನೊಳು ||೩೫||
 ಇಟ್ಟಿ ಸಲ್ಲಹ ಶೂಲ ಚಕ್ರ ತೋಮರಗಳ | ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ||
 ಒಟ್ಟಿದರಾ ನಾಗಸುತನ ಪುಷ್ಪಕದೊಳು | ಕಟ್ಟಾಳು ಖಚರನಾಯಕರು ||೩೬||
 ಬಾಣದಿ ಹೂಳಲಾಗಸ ಭೂಚರಸೇನೆ | ಗೋಣೆತ್ತಿ ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ||
 ಮಾಣದೆ ಮುಲುಮುಲ ಮರುಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿತು | ಕಾಣದೆ ಘನಿರಾಜಸುತನ ||೩೭||

ಅಡಚಿದುದಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ಬಲು ಹುಯ್ಯಲು | ಸಡಿಬಲವಿಲ್ಲೆಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ||
 ಕೆಡದೆ ಮಾಣದು ರಾಜಕಾರ್ಯವೆನುತ ಚಿಂತೆ | ವಡೆದರು ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳು ||೯೦||
 ಉರೆ ಪಾಪಿಗಳ ನಮ್ಮ ಸೆರೆಯ ಜಡಿಸ ಬಂದು | ನೆರೆಗಲಿ ಖಚರಬಾಣಕ್ಕೆ ||
 ಗುರಿಯಾದನಿನ್ನೇವೆನುತ ಪೊರಳ್ಳಳು | ಕಿರಿಯ ಕನ್ನಿಕೆ ನಾಗದತ್ತೆ ||೯೧||
 ಇತ್ತಲೀಪರಿ ನಿಜಬಲ ಬಾಯಿಬಿಡುತಿರ- | ಲತ್ತಲಾ ಘನಿರಾಜತನಯ ||
 ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕಿದ ಶಸ್ತ್ರಸಂದೋಹವ | ತತ್ತರದರಿಮಾಡಿದನು ||೯೨||
 ಎಚ್ಚ ಶರಂಗಳ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆಯೆ ಮಗು- | ಳ್ಳೆಚ್ಚ ಘನೀಂದ್ರನಂದನನ ||
 ಮುಚ್ಚಿದರಸ್ತ್ರಸಂದೋಹದೊಳಮಮ ವಿ- | ಯಚ್ಚ ರರೇನತಿಬಲರೊ ||೯೩||
 ಕಡು ಕೊರ್ವಿದ ಕಿರುವಿದಿರ ಪೇರಡವಿಯ | ಕಡಿನ ಕುಸ್ಕುರಿಗಾರನಂತೆ ||
 ತಡೆಯದೆ ಮುಸುಕಿದ ಕಣಿಗಳ ಸವರಿದ | ಪಡಿಯುಂಟಿ ಘನಿರಾಜಸುತಗೆ ||೯೪||
 ತುಂಬಿ ತೆಗೆದು ನಾಗಸುತನೆಚ್ಚ ವಿಶಿಖಗ- | ಳಂಬರಚರರಂಬುಗಿಂಬ ||
 ಕೊಂಬವೆ ಖಚರರುರವ ಪೊಕ್ಕು ನವರುಧಿ- | ರಾಂಬುವ ತುಳುಕಾಡಿದುವು ||೯೫||
 ತಲೆಗಳು ನಭದೊಳಿತ್ತಣ ಕೆಂದಾವರೆ- | ಯಲರ್ಗಳೆಂಬಂತೆ ಭೂತಳಕೆ ||
 ತಳಿಪಳಿಸುದುರುತಿದ್ದುವು ಮಯ್ಯು ಕೆನ್ನೀರ | ಮಳೆಯಂತೆ ಸೊಸೆ ಶೋಣಿತವು ||೯೬||
 ಮಂಡಿತಾಭರಣದ ಮಣಿಗಳು ಸಹ ನವ- | ಖಂಡಗಳುದುರೆ ಭೂತಳಕೆ ||
 ಕೆಂಡದ ಮಳೆಯೆಂದು ಮಂಡೆಗೈಯೊಳು ಮರು- | ಳ್ಳಂಡ ಸಾಗಿತು ಚೆಲ್ಲವರಿದು ||
 ಮರುಳೊಂದು ಬಿಳ್ಳುಗಿಲ್ಲಿಂಡಿನೊತ್ತರಿಸಿ ಭೋ- | ಗರೆದಿಳಿವರುಣವಾರಿಯನು ||
 ಭರದೊಳೀಂಟಿತು ಜಹ್ನುಮುನಿ ಕೈಗುಡಿತೆಯಿಂ | ಸುರನದಿಯೊಂಟಿದಂದದಲಿ ||
 ಹತವಾಗಲೀ ಪರಿಯಲಿ ಚೂಣಿ ಮುಸುಕಿ ಮ- | ತ್ತತಿರಥರಾಲಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ||
 ಅತಿರಾದ್ರದೊಳೆಂಬಿನ ಮಳೆಗರೆದರ- | ದ್ವೈತಮಯವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||೯೯||
 ಅನಿಬರು ಖಚರನಾಯಕರೊಗ್ಗೊಲೆಯಾಗಿ | ಕನಲಿ ವೇಡೆಯಗೊಂಡೆಸಲು ||
 ಮನವೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನೆನೆದತ್ತ ಪರಿದುವಂ- | ದನುವೆತ್ತ ಕೃತಕವಾಜಿಗಳು ||೧೦೦||
 ಘನಿಸುತನಲ್ತೆ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಿ ಮೈ- | ಮಣಿದೆಸೆ ಭೋರ್ಗರವುತ್ತು ||
 ಕಣಿಗಳೀಣ್ಣೆಸೆ ತೀವಿ ಪರಿದುವು ಬಿಲ್ಲ ಬಿ- | ನ್ನಣವ ನಾನೇನೆಂಬಿನವನ ||೧೦೧||
 ಸುರಚಾಪ ಮಿಗೆ ತಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬೀಳ್ವಂತೆ | ವರಮಣಿಮುಕುಟಸಮೇತ ||
 ಭರದಿ ವೆಡ್ಡೈಸಿದ ಖಚರರ ಶಿರಗಳೊಂ- | ದರೆನಿಮಿಷದೊಳುರುಳಿದುವು ||೧೦೨||

ಬೀಳಲಿಳಿಗೆ ಶಿರಸಾಲು ಮುಂಡಗಳಿರೆ | ಪೇಳಲಳವೆ ಪುಷ್ಪಕಗಳು ||
 ಕಾಲನ ಬೋನಗುಡಿಕೆಯ ಭಂಡಿಗಳೆನೆ | ಗಾಳಿಗೆದ್ದುವು ತಮತಮಗೆ ||೧೦೩||
 ನೆರೆಯದಾಗಸವೆಂದೆಂಬಿನ ಬಿಡದೆ ಬಂ-| ದುರುಬಿದ ಪುಷ್ಪಕನಿಚಯ ||
 ಬಿರುಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ತರಗೆಲೆಯೆಂಬಿನ | ಗರಿಯ ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿದುವು ||೧೦೪||
 ಮಡಿದುದು ಮೂರಕ್ಕೋಹಿಣಿಬಲ ಗಾಯ-| ವಡೆಯಲು ಭಟರು ಖೇಚರನ ||
 ಪಡೆಯೊಳರಸಿ ನೋಡಿದೊಡ್ಡಿಲ್ಲ ಫಣಿಸುತ | ನೊಡನೆ ಸೆಣಸಿ ಬಾಳ್ವರಾರು ||೧೦೫||
 ಅಂಬರಚರಸೇನೆ ಬಯಲಾಗೆ ಬಿಲ್ವಿಡಿ-| ದಿಂಬಿನ ತೇಜದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||
 ಅಂಬ ತೂಗುತ ನಿಂದನಂದಿನ ತ್ರಿಪುರಾರಿ-| ಯೆಂಬಿನ ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯೊಳು ||೧೦೬||
 ಚಲ್ಲವರಿಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ತನ್ನಯ ಸೇನೆ | ಬಿಲ್ಲ ಜೀವಡೆದು ಕೋಪದೊಳು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ನೂಂಕಿದ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕವನು | ಬಲ್ಲಿದನಾ ವಜ್ರಕಂಠ ||೧೦೭||
 ಕಂದ ನೀ ಕೆಲಸಾರೆನುಲತಲಿ ತನಯನ | ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ವೀರಸುಕಂಠ ||
 ಬಂದು ತಾಗಿದ ಬರಸಿಡಿಲ ಪುತ್ಥಳಿಯೊ ತಾ-| ನೆಂದೆನೆ ದಳ್ಳುರಿ ಮಸಗೆ ||೧೦೮||
 ನಾಗಕುಮಾರಗೆ ಖಗಪತಿಯೊಳು ಕಸ್ತಿ | ಸಾಗದು ಬೇಡಲೆ ಮರುಳೆ ||
 ಹೋಗು ಹೋಗಿಲೊ ನಿನ್ನ ಶಿರವ ಬರಿದೆ ನೀನು | ನೀಗಬೇಡೆನುತೆಚ್ಚ ನವನು ||೧೦೯||
 ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹದೊಡೆಲೆ ಖಗ | ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು ||
 ಬಿನ್ನೊಳು ತೆಗೆವ ಸಮರ್ಥ ನಾನೆನುತೆಚ್ಚ | ಪನ್ನಗಸುತ ಖೇಚರನ ||೧೧೦||
 ಈಪರಿ ಮೂದಲೆ ವಚನಗಳಿಂದಲಿ | ಚಾಪವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರು ||
 ಕೋಪವಂಕುರದೋರಲೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಮಿಗೆ | ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಕಣೆಗಳಾಗಸವ ||೧೧೧||
 ಮಸಗಿತು ಕಬ್ಬೊಗೆಯುಬ್ಬಿತು ಹೊಂಗಿಡಿ | ದೆಸೆಯ ನುಂಗಿತು ಬಿಲ್ಲ ನಿನದ ||
 ಅಸಿಯ ಪಂಜರವೊ ತಾನೆಂಬಿನ ಕಣೆಗಳು | ಮುಸುಕಿದುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೧೨||
 ಕಾಣಬಹುದು ಕುಂಡಲಿತಚಾಪಂಗಳ | ಕಾಣಬಾರದು ತೊಡುಬಿಡುವ ||
 ಬಾಣ ಬಾಣಂಗಳು ಹಳಚುತಿರ್ದುವು ಪೂ-| ಬಾಣದಂತೇಳೆ ಕಿಡಿಗಳು ||೧೧೩||
 ಅಂಬಂಬುಗಳ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆವುತಿರಲು ರವಿ-| ಬಿಂಬದಂತಿರಲು ಚಾಪಗಳು ||
 ಮೊಂಬರಹದ ಕೋಲ ಮೊಳಪೇಣ್ಣೆ ಸೆಗಳ | ತುಂಬಲೆಚ್ಚಾಡಿದರವರು ||೧೧೪||
 ತುಡುಕಿದುವಿನ್ನೇನು ಹಗೆಯ ಕೊರಲನೆಂಬ | ಕಡುಪಿನಿಂ ಮೋಪ ಕಣೆಗಳು ||
 ಎಡೆಯೊಳು ಕಡಿಖಂಡವಾಗುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು | ಕಡುಗಾಯ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಮಸಗೆ ||

ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಗಿವರಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಲೋಕದೊಳೆಂದು | ತಲೆದೂಗೆ ನರಸುರನಿಚಯ ||
 ಜಲವಹ್ನಿ ಬಾಣಮುಂತಾದ ಮುಂತಾಸ್ತ್ರಸಂ-| ಕುಳದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರವರು ||೧೧೬||
 ಉರಗಬಾಣವ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ದಿನಕರ-| ಶರದೊಳು ತಿಮಿರಸಾಯಕವ ||
 ಗಿರಿವಿಶಿಖವ ವಜ್ರಮಾರ್ಗಣದೊಳು ಸಂ-| ಹರಿಸುತೆಚ್ಚಾಡಿದರವರು ||೧೧೭||
 ಎಚ್ಚ ನಚ್ಚೆ ನ ಮಂತ್ರಸಾಯಕಸಂದೋಹ | ಕೊಚ್ಚೆ ಕಳೆದು ಬಯಲಾಗೆ ||
 ಮೆಚ್ಚೆ ದರೋರ್ವರ ಬಲೈಗೋರ್ವರು ಮ-| ತ್ತಚ್ಚ ರಿವಟ್ಟರೆದೆಯೊಳು ||೧೧೮||
 ಪುಸಿಗುಮೆ ವೀರರ್ಗಿ ವೀರರುಂಟೆಂಬುದು | ಮಸೆಗಾಣದಿರೆ ಮೈಯೊಳಂಬು ||
 ಮಸಗಿ ಕೋಪದೊಳು ಕೃತಾಂತನೊ ತಾನೆಂ-| ಬಿಸಕದೊಳಾ ಖೇಚರೇಂದ್ರ||೧೧೯||
 ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯೊಳು ಬಾಳಲೋಚನನೈ ಸಾಕು | ಬಲುಗೈಯ್ಯನೈ ತಪ್ಪಲ್ಲ ||
 ಎಲೆ ನಾಗತನಯ ಕೇಳಂಬಂಬ ಕಾದಿಸಿ | ಫಲವೇನು ಬಿಸುಡು ಚಾಪವನು ||೧೨೦||
 ನುಡಿಗೆಡೆಯಿಲ್ಲೆಲೊ ನಚ್ಚೆ ನ ಕೈದುವ | ತುಡುಕೆನಗಿದಿರಾಗೆನುತ ||
 ತಡಯದೆ ಖಚರೇಂದ್ರನಿಳಿದ ವಿವಾಹವ | ಜಡಿವುತ ಪೊಳೆವ ಖಾಡೆಯವ ||೧೨೧||
 ಅನುಪಮಖಡ್ಗವಿಡಿದು ಪಗೆ ಬರೆ ನಾಗ-| ತನಯನಿಳುಹಿ ಚಾಪವನು ||
 ನೆನೆದನು ಕಾಲಗುಹೆಯೊಳೆಂದು ರಕ್ತಸ | ತನಗಿತ್ತ ಚಂದ್ರಹಾಸವನು ||೧೨೨||
 ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತಾಗೆ ಬಿಸಿಲೆಳೆ ಕರ್ಪೂರ | ವಳುಕಿನಂತಾಗಲೇಣ್ಣೆಸೆಯ ||
 ಧಳಧಳಿಸುವ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಹಸ್ತಕೆ ಬರ-| ಲಿಳಿದನವನು ಪುಷ್ಪಕವ ||೧೨೩||
 ಗಗನಗಾಮಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯ ಸ್ಮರಿಸುತ | ಗಗನವೆಂಬಂಕದ ಕಣನ ||
 ಧಿಗಿಲನೇರಿದರು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರೆಂದೆಂಬ | ಬಗೆದೋರೆ ನೋಟಕಜನಕೆ ||೧೨೪||
 ಕತ್ತಿಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆ ತತ್ತವಾಗಳೆಯೊಡ್ಡಿ | ನಿತ್ತರು ಬಲುಹಜ್ಜೆಯಲಿ ||
 ಒತ್ತಿದರೊಡನೆ ಟಿಕ್ಕಿಸಿದರು ತಾನಕ-| ವತ್ತಿತ್ತ ತೊಲಗದೆಳ್ಳನಿತು ||೧೨೫||
 ಉಬ್ಬುವರೊಡನೆ ಕುಕ್ಕುಟದೊಲು ಕುಸಿವರು | ಬೊಬ್ಬರಿವರು ಪೊಗಳುವರು ||
 ಇಬ್ಬರು ತಾನಕವಳಿಯದೆ ಕತ್ತಿಯೊ-| ಳೊಬ್ಬದ್ದಿಗೊಂಡಡಗಿದರು ||೧೨೬||
 ಇದೆಯಿದೆ ಯೆಂದೊತ್ತಿ ಪುಸಿಗಾಯಗಳಿಂದ | ಕದಲಿಸುತೊಡನೆ ತಾನಕವ ||
 ಬದಗಿ ಕೈಮಾಡಿದರೀರ್ವರು ನೋಟಕ-| ರೆದೆ ದುಮ್ಮು ದುಡುಕು ಝಗ್ಗಿನಲು ||
 ಭಾಸುರ ರನ್ನದಕ್ಷತೆಯ ಚಂಡಿಕೆ ದೇವಿ | ಸೂಸುವಂತೇಳೆ ಕಿಡಿಗಳು ||
 ಸಾಸಿಗರಡಸಿ ಹೊಯ್ದರು ಖಣಿಖಟಲೆನ-| ತ್ಯಾಸುರ ನಿನದ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||೧೨೭||

ಚಳಬಳಿಕೆಯೊಳು ತೋಳ್ತೊಡೆನಡುಮುಡಿಸೋಂಕಿ | ಸುಳಿವಲಗಿನ ಪೊಳಪಿನೊಳು ||
 ಎಳೆಮಿಂಚು ಮುಸುಕಿದ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ | ಗೆಲೆವಂದರೇನತಿಬಲರೊ ||೧೨೯||
 ಹೊಳೆವುತ ನೆಗೆವುತ ಕುಸಿವುತ ಖಡ್ಗದಿ | ಕಳೆವುತ ಕೈಮಾಡುತಲಿ ||
 ಅಲಗಿನ ಮೊನೆಗೆ ಸಂಧಿಸದೆಯೊಂದರೆ ತೋರೆ | ನೆಲನ ಬಿಡದೆ ಕಾದಿದರು ||೧೩೦||
 ಕೇಸರಿಯಂದದಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಖಚರನ-| ತ್ಯಾಸುರದೊಳು ಕೈಮಾಡೆ ||
 ಲೇಸುಲೇಸಭ್ಯಾಸಿಯೆನುತಹಿನಂದನ | ಸಾಸಿರಮೊನೆಯ ಚಿಮ್ಮಿದನು ||೧೩೧||
 ಕುಡಿಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಳ್ಳಲ ಒಳ್ಳುತಿರೆ ಖಡ್ಗ | ಘಡ ಹುಸಿ ಯೆನುತೊತ್ತಿ ಕಳೆದು ||
 ಕಡುಗಲಿ ಖಚರೇಂದ್ರ ಸೇರಿ ಹೊಯ್ದನು ಹೊಂ-| ಗಿಡಿ ಹಾರಿ ಕಬ್ಬೊಗೆ ಮಸಗೆ ||
 ವಂಚನೆ ಸುಳುಹು ಮೇಲ್ಮೀಳ್ಪೊಯ್ಲುಗಳ ಕೈ-| ಸಂಚಿನ ಬಿನ್ನಾಣವರಿದು ||
 ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಹೊಳಹೊಳೆದೊಡ್ಡಿ ಕಳೆದನ-| ದೇಂ ಚದುರನೊ ನಾಗತನಯ ||
 ಕಡಿದ ಗಾಯವನೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿ ಕಳೆಯೆ ಕಂಡು | ಕಡುಗಾಯ್ತು ವೀರಸುಕಂಠ ||
 ಒಡನೆ ತಿವಿದ ಮೊನೆ ಸಾಹಸ್ರವಲಗೊಂದೆ | ಪಡೆದಂತೆ ಬಹುರೂಪಿಣಿಯ ||೧೩೪||
 ಹೊಳೆದು ಕಳೆದು ಮೊನೆಗಾಯವೆಲ್ಲವ ಕೈ-| ಚಳಕದೊಳಾ ನಾಗತನಯ ||
 ಕೆಳಗುದೋರುತ ಮೇಲೆ ಹೊಯ್ದನು ಖಚರನ | ತಲೆ ಬೇರೆ ಮುಂಡ ಬೇರಾಗಿ ||
 ಈ ಪೊಡವಿಯೊಳಿನ್ನಿ ದಿರಾಂಪರಿಲ್ಲವೆಂ-| ದಾ ಘನಿಸುತನ ಖಂಡೆಯಕೆ ||
 ತೋಪಿನ ಗವಸಣಿಗೆಯ ಬಿಗಿದಂದದಿ | ವ್ಯಾಪಿಸಿದುದು ನವರುಧಿರ ||೧೩೬||
 ಧಳಧಳಿಸುವ ಮಣಿಮಕುಟಸಮಸ್ಥಿತ | ಜಲಜಲನೊಗುವ ನೆತ್ತರೊಳು ||
 ತೊಳಗಲು ನವಖಂಡ ನಲಿಯೆ ಮರುಳ ತಂಡ | ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದುವು ತಲೆ ಮುಂಡ ||
 ಮೊರೆದುದು ಭೂಚರಬಲದೊಳು ಜಯಭೇರಿ | ಸುರಿದುದು ಸುರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ||
 ಜರಿದುದು ಪಗಲ ಜವ್ವನ ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಗೆ | ಸರಿದುದು ರವಿಯ ವರೂಢ ||೧೩೮||
 ಪೊಳೆದಡಗದ ಮಿಂಚು ಪುರುಷಾಕಾರವ | ತಳೆದಿಳಿಗಿಳಿತಂದುದೆಂಬ ||
 ಹೊಳಹುದೋರಲು ದಿವ್ಯದೇಹವಾಗಸದಿಂ-| ದಿಳಿತಂದನಾ ಮಹಾಪುರುಷ ||೧೩೯||
 ಇಡುತ ನಿವಾಳಿಯ ವ್ಯಾಲನಾ ಛೇದ್ಯಾದಿ | ಪೊಡವಿಪಾಲರು ಪೊಗಳುತ್ತ ||
 ಪೊಡಮಟ್ಟರೇನೆಂಬಿನವರ ಸಂಭ್ರಮವನು | ಗುಟಿಗಟ್ಟಿ ನಲಿದುದು ಸೇನೆ ||೧೪೦||
 ಕಟ್ಟಾಳುಗಳ ದೇವ ನಿನಗಾಂಪರಾರೆಂದು | ಬಟ್ಟಾಡಲಾನಂದಾಶ್ರು ||
 ಪಟ್ಟಿಚೀನಾವಳಿಗಳ ಕೆದರುತ ಪೊಡ-| ಮಟ್ಟನು ಬಂದಭಿಚಂದ್ರ ||೧೪೧||

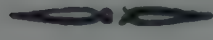
ತೋಲಗೆ ತನ್ನಯ ಚಿಂತೆ ಕಳಕಳಿಸಲು ಮುಖ | ನಲವಿನಿಂದೆಣ್ಣೆ ಗಂಟೊಡೆದು ||
 ಗೆಲವಿನಿಂ ತುರುಬಿಕ್ಕಿದಳು ನಾಗದತ್ತಿಯ | ಭಲವ ಬಣ್ಣೆ ಸಲು ಬಂದವುದೆ ||೧೪೨||
 ನೂತನಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಸತ್ಕವಿ-| ವ್ರಾತ ಪೊಗಳೆ ವಿಕ್ರಮನು ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ಪಾಳ್ಯವ ಹೊಕ್ಕ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೧೪೩||

ಗದ್ಯ|| ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧ ವನವಿಹಾರಸರಿಣತ ಜಿನವದನಕುಲ
 ಶೈಲೋಚ್ಚಯೋದ್ಭೂತಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜತ್ಪಂಜಾ
 ಯಮಾನಾನೂನಪುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜನಸ್ತತ್ಯಸತಸ್ಕಾ
 ಜಿತಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಹಂಸ ಬಾಹುಬಲಿವಿರಚಿತಮುಪ್ಪ
 ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಗಿದುವೆ ಸುಕಂತ
 ವಿಜಯವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೧. ಉತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಂಧಿ

ಬಿತ್ತರಿಪೆನು ಧುರಗಲಿ ನಾಗನಂದನ | ನುತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯವನು ||ಪಲ್ಲ||
 ಸರಸಿಜಸಖ ಪಡುಗಡಲನು ಮರೆಗೊಳಿ | ಧರೆಯ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ತಮವು ||
 ಇರುಳುಗಾಳಗ ಸಲ್ಲ ವೀರರಿಗೆನುತಲಿ | ವರವೀರ ಖಚರಕುವಾರ ||೧||
 ತರಿಸಿ ತನ್ನಯ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಜನಕನ | ಶಿರಮುಂಡಗಳ ಪುಷ್ಪಕದೊಳು ||
 ಇರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ಮಗುಳ್ಳನು ನಿಜಬಲ | ವರಸಿ ತಾನತಿದುಗುಡದೊಳು ||೨||
 ಕೋಲುಗಾಣನ ವಾರ್ತೆಯೆತ್ತಲು ಪುರದೊಳು | ಗಾಳಿವಾತಿಂ ಪುಟ್ಟಲದನು ||
 ಕೇಳಿ ಸೇವಕರೆಲ್ಲ ತೆಕ್ಕತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ನಿಂ-|ದಾಳೋಚನೆಮಾಡುತಿರಲು ||೩||
 ನೆಲೆವೆಚ್ಚ ಬರೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕತ್ತಲೆ | ತಲೆದೋರೆ ಮನದೊಳುಮ್ಮಳವು ||
 ತಿಳಿಯದು ಕದನದ ಬಗೆಯೆಂದು ಖಚರನ | ಲಲನೆ ಬಂದಳು ಚಾವಡಿಗೆ ||೪||
 ವರಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ತಾರಗೆಗಳ ಬ-|ಲೈರವಿಯೆಂಬಿನ ಖಗಸೇನೆ ||
 ಮೊರಹುಗುಂದಿದ ಕಡಲಂತೆ ಮೋನದೊಳು ಬಂ-|ದಿರದಿಳಿದುದು ಹಜಾರದೊಳು ||
 ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯ ಕೂರುಗುರ್ಗಲಿಂ ಮಿಡಿವುತ | ಕರವ ಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರ್ವ ||
 ದೊರೆಗಳಿರವ ನೋಡಿ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳು ಜ-|ಜ್ಞರಿತವಾಯ್ತವಳೆದೆಗೊಂಟಿ ||
 ಮೂಡಿತು ಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳು ದಳ್ಳುರಿ ಮಿಗೆ | ಬಾಡಿತಾಗಳೆ ತನುಲತೆಯು ||
 ಓಡಿತು ಮೊಗರಸವವಳ ಕಣ್ಮನವೆಡೆ | ಯಾಡಿತು ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯೊಳು ||೭||
 ಅನಿತರೊಳಾಗಸದಿಂ ವಜ್ರಕಂಠ ಬಂ-|ದನುವೆತ್ತಮಣಿಪುಷ್ಪಕದೊಳು ||
 ಜನನಿಯ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ತಂದಿಳುಹಿದ | ಜನಕನ ತಲೆಮುಂಡಗಳನು ||೮||
 ಭಾರಿಯ ಮುಡಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಂಗಡೆಯೊಳು | ತೋರ ಕಂಬನಿ ಮುಂಗಡೆಯು ||
 ಹಾರದ ಮುತ್ತುಗಳೊಡಗೂಡಿ ಸೊಸಲು-|ದಾ ರಾಣಿ ಮೂರ್ಛೆಯೈದಿದಳು ||೯||
 ಬಿಡುಮುಡಿ ಬೆನ್ನನಲೆವುತಿರೆ ಕಂಬನಿ | ಬಿಡುಮುತ್ತಿನಂತೊಗುತಿರಲು ||
 ಬಿಡದೆ ಹಾಹಾರವ ಸಸರಿಸುತಿರೆ ಬಾಯಿ | ಬಿಡುತ ಬಂಧುದು ಸತಿನಿವಹ ||೧೦||

ಶ್ವಾಸವನಾರೈದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪನ್ನೀರ | ಸೂಸಿ ದೇವಿಯರ ಮೊಗದೊಳು ||
 ಬಿಸರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಮೇಲುುದನರಯದೆ | ಬೀಸಿದರಾಲೆವಟ್ಟದೊಳು ||೧೧||
 ಈಸರಿ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರವನೆಸಗಲಂ-| ದಾ ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ||
 ಓಸ ಹಾ ವರಸುಸ್ರತಾಸ ಹಾ ಖಗಕುಲ-| ದೀಪ ಹಾ ಯೆಂದಳಲಿದಳು ||೧೨||
 ತಪ್ಪದೆ ಯೆನ್ನಯ ಸಳಿತೋಳುಗಳಿಂ-| ದಪ್ಪುವ ನೆನ್ನಯ ಕೊರಲ ||
 ಒಪ್ಪಿಸುವರೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಗೆ ನೀ-| ನಪ್ಪಲೀವರೆ ದವಿಜಿಯರು ||೧೩||
 ಉತ್ತಮವರತೋರಹಾರಂಗಳು ಮಿಗೆ | ಸುತ್ತುವ ನೆನ್ನ ಕಂಧರವ ||
 ಸುತ್ತಲೀವರೆ ಖಡ್ಗಲತೆಯ ಹಾಹಾ ಯೆನ್ನ | ಚಿತ್ತೇಶ ಯೆಂದಳಲಿದಳು ||೧೪||
 ಕುಲವಧುವನು ಬಿಟ್ಟು ಸುರಗಣಿಕೆಯರ್ಗಿ ನೀ-| ನೆಳಸಿದ ಲಜ್ಜೆಯೊ ಮೇಣು ||
 ಮುಳಿಸೊ ಮೋಹನಮೂರ್ಛೆಯೊ ನಲ್ಲ ಪೇಳೆಂದು | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಹಳವಳಿಸಿದಳು ||
 ಜನನಿ ಯಾಪರಿ ದುಃಖದೇಳೆಯೊಳಿರೆ ನಿಜ | ಜನಕನ ಶವಸಂಸ್ಕರವ ||
 ಅನುಗೆಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನೋಲಗಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು | ತನುಜಾತನಾ ವಜ್ರಕಂಠ ||೧೬||
 ಬರೆಸಿ ರಾಯಸಗಳ ತನ್ನಯ ಪಕ್ಷದ | ದೊರೆಗಳ ಬಳಿಗಟ್ಟಲವರು ||
 ಕರಿ ಹಯ ರಥಗಳ ಸಂದಣಿ ಮಿಗೆ ಬಂದ-| ರಿರುಳೆನ್ನದೇನತಿ ಹಿತರೊ ||೧೭||
 ಕೂಡಿತಿರೆಂಟಕ್ಕೋಹಿಣಿಬಲ ಧ್ವನಿ- | ಮಾಡಿತು ಕುಕ್ಕುಟನಿಜಯ ||
 ಓಡಿತು ಕತ್ತಲೆ ದಿನಕರಮಂಡಲ | ಮೂಡಿತು ಮೂಡದೆಸೆಯೊಳು ||೧೮||
 ಅನಿತರೊಳಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸುತ ನಡೆದು ಬಂ-| ದಿನೆಯನಳಿದನೋವನುಳಿದು ||
 ಪನಿವ ಕಂಬನಿ ಯೆಸೆದಿರೆ ಪೇಳಿದಳು ತನ್ನ | ತನುಜಾತನೊಡನಾ ಜನನಿ ||೧೯||
 ಬೀಡ ಮಗನೆ ಬೀರೆ ಬಲುಗಾಳಗವಿದೆ | ನಾಡಾಡಿಯ ವೀರನಲ್ಲ ||
 ಗಾಳಿಕಾತಿಯರನೊಪ್ಪಿಸು ಘನಿಸುತನೊಳು | ಮಾಡಿಕೊ ಸಂಧಿಯ ನೀನು || ೨೦ ||
 ಪನ್ನಿಗಸುತನೆಂಬ ಪಗೆಯವನಿರಲು ಬೇ-| ರಿನ್ನಾ ರೊಳೆಮಗೆ ಕಾಳಗವು ||
 ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂಬ ನುಡಿಯಿದು | ಜೆನ್ನವೆ ತಾತನರ್ಥಾಂಗಿ ||೨೧||
 ಮಗಿಯೆಂಬವ ನಾಗತನಯನೊ ವಿಜಯಾರ್ಥ-| ನಗದಿಂದ ನಮ್ಮನೀ ಯೆಡೆಗೆ ||
 ತಗುಳಿದ ಖಚರರೊ ಪೇಳು ನೀನಾರೊಳು | ಮಗನೆ ಕಾದುವೆ ಯೆಂದಳವಳು ||
 ತೊಳೆವಂತೆ ಜನಕನಳಿದ ನೋವ ಕಂಬನಿ | ಗುಳುಗುಳುನೊಗುತಿರಲವನು ||
 ತಿಳುಹಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಾರ್ಯವನೆನುತಲಿ ತಾಯ | ತಳಿರ್ವಜ್ಜಿಗಳಿಗೆರಗಿದನು ||೨೩||

ಕಲಹ ಕೊಳ್ಳದು ಕಂದ ಫಣಿರಾಜಸುತನೊಳು | ಕೆಳಗೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ಯುವನ ||
 ಖಳನಿಂದ ಪುಲಿಯ ಕುತ್ತಿಸುವಂತು ರೂಪಾ-| ಚಲದ ಬೇಚರರನು ಜಯಿಸು ||
 ಕೊಳುಕೊಡೆ ಸಲ್ಲದು ಭೂಚರರೊಳಗದ | ತಿಳುಹಿ ಪೇಳುವೆ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯರನೊಪ್ಪಿಸೇಳು ನೀ ನಡೆಯೆಂದು | ತಲೆವಿಡಿದೆತ್ತಿದಳವಳು ||೨೫||
 ಲೇಸಿನ ಕಾರ್ಯವಿದಹುದೆಂದು ದೊರೆಗಳೆ-| ಲ್ಲಾ ಸಮಯದಿ ಪೇಳಲವನು ||
 ಆ ಶಶಿಮುಖಿಯರನೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದ ಏ-| ಲಾಸದಿ ತಾಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅಡರೆ ಕೆಂಧೂಳಾಗಸವನು ವಾದ್ಯದು-| ಗ್ಗಡಣೆ ದಿಕ್ತಟವನಂಡಲೆಯೆ ||
 ಪೊಡವಿ ದಳ್ಳಿಸುವಂತು ಚತುರಂಗಬಲಸಹ | ನಡೆದನು ಖಚರಕುಮಾರ ||೨೬||
 ವರನಾಗತನಯನತ್ತಲು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ | ವಿರಚಿಸಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ||
 ಧುರಧರೆಯೊಳು ಪೌಜಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು ದೊರೆ-| ದೊರೆಗಳ ಬಳಸಿನೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೨೭||
 ಬಂದರು ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಗಳಾ ಸಮಯದೊ-| ಳೊಂದಿಸಿ ಫಣಿರಾಜಸುತಗೆ ||
 ಮಂದರಧೀರನುದಾರ ಸುವೀರ ಕೇ-| ಳೆಂದು ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೨೮||
 ಉನ್ನತನೀತಿಕೋವಿದ ವಜ್ರಕಂಠನು | ಕನ್ನಿಕೆಯರನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟು ||
 ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು ಬಂದಪ ಜೀಯ | ಬಿನ್ನಹವೆಂದರಾ ಚರರು ||೨೯||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳುತವರಿಗಭಯವಿತ್ತು | ಕಂತುಸನ್ನಿಭ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಖಗಸುತ ನಡೆತಂದ ನಿ-| ನ್ನೆಂತೆಂಬೆನೊಂದು ಸಂಭ್ರಮವ ||೩೦||
 ಸತ್ತಿಗೆ ಚಾಮರ ಸಿಂದ ಸೀಗುರಿಗಳಿಂ | ಕತ್ತಲೆ ಪಸರಿಸುತಿರಲು ||
 ಕತ್ತಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಳಗಿನೊಳೆಯ್ದಂದನು | ಮೊತ್ತದ ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೩೧||
 ಬಲವೆರಡೊಂದಾದುದು ಹೊಂದೇರ ತಾ-| ನಿಳಿದು ಬೇಚರನ ಕುಮಾರ ||
 ನಲವಿನಿಂ ಪಾದಮಾರ್ಗದೊಳೆಯ್ದಂದನಂ-| ದುಲಿವ ಪಾತಕರ ಬೊಬ್ಬೆಯೊಳು ||
 ನೆರೆಗಲಿ ಫಣಿಸುತ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಾವುಗೆಯ ಪೊ-| ನ್ನೊರೆಯ ಕಠಾರವನೂರಿ ||
 ಅರಿಕೆಯ ದೊರೆಗಳಿಕ್ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿರಲಿದ | ಮೆರಹುದೋರಲು ರಾಜವೋಡಿ ||
 ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ಮೂಗುತಿ ದಣುಬದ ನಿರಿ ಮುತ್ತಿ-| ನೊಚ್ಚರ ವೆಣ್ಣೆಗಂಟಿಸೆವ ||
 ಸಚ್ಚರಿತೆಯರನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈಯ ಮುಗಿದ ವಿ-| ಯಚ್ಚರಸುತ ಫಣಿಸುತಗೆ ||೩೨||
 ಪಗೆರಾಯ ಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲ ನಮಿತರಾಯ-| ರಗಣಿತಭಾಗ್ಯಾವತಾರ ||
 ಸುಗುಣಶಿರೋಮಣಿಯವಧಾನವೆಂದಾಗ | ಪೊಗಳ್ಳರು ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ||೩೩||

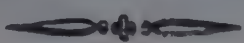
ಪರಮಸಂತೋಷದೊಳಿದಿರೆಯ್ಬಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ | ವರಮಣಿಮಯಪೀಠದೊಳು ||
 ದೊರೆ ನಾಗತನಯ ಕುಳ್ಳಿದನು ಖಗಸುತ-| ವರಸು ಭೂಭುಜರುಸಮೇತ ||೩೭||
 ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳು ಕೋಮಲೆಯರು ನಿಂದಿರೆ | ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
 ಸೆಟ್ಟಸೆಯಭಿಚಂದ್ರನ ನೋಡಲು ಮನ | ಮುಟ್ಟಿದ ಮರುಕದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೩೮||
 ಎದ್ದನು ಮಣಿಮಯಗದ್ದುಗೆಯಿಂದವ | ಹೊದ್ದಿ ತತ್ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು ||
 ಬಿದ್ದರು ಸೂಸುತ ಕಂಬನಿಗಳ ಧಾರೆ | ಯದ್ದಳವೇಳೆ ಪಾದದೊಳು ||೩೯||
 ಚರಣಾಬ್ಜದೊಳು ಪಾಸಿಬಿದ್ದ ಸಂದನೆಯರ | ಶಿರವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ||
 ತೆರೆಮರೆಯೊಳಗಹ ನಾಗದತ್ತೆಯ ಪೊರ-| ಗಿರದೆಯ್ಬಿಸಿದಸಭಿಚಂದ್ರ ||೪೦||
 ಅಕ್ಕಾಜಿಯರು ಒರೆ ಕಾಣುತ ಕಂಬನಿ | ಯಿಕ್ಕುತಲಾ ನಾಗದತ್ತೆ ||
 ಧಿಕ್ಕನೆ ಮೆಲ್ಲ ಡಿಗಿರಗಿದಳವರೊಂ-| ದಕ್ಕರನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೪೧||
 ಅಡಿಗೆ ನೀನೆರಗಲೇತಕೆ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಯ | ಕಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಂಧನವು ||
 ಕಡೆಸಾರಿತೆನುತಲಿ ತುಗಿಯ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಯೊಡನೊಡನಮದೃಷ್ಟಿದರು ||೪೨||
 ಇರಿದು ಸುಕಂಠನ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧನವನು | ಪರಿಪಡಿಸಿದನೀತನೆಂದು ||
 ಕಿರಿಯಳು ತೋರಿ ನುಡಿಯೆ ನೋಡಿ ನಲಿದರು | ನೆರೆವೆಣ್ಣಳಾ ನಾಗಸುತನ ||೪೩||
 ಪಡೆವಾತೇನನಿತರ ಮೇಲೆ ಖಚರನ | ಪಡೆಗೆಲ್ಲ ಪಡಿ ಬಿಡಾರಗಳ ||
 ಪೊಡವಿಪತನಯ ಮಾಡಿಸಿದನು ಸಂತಸ-| ಗಡಲೊಳವರು ಮೂಡಿ ಮುಳುಗೆ ||೪೪||
 ಮರುದಿನದುದಯದೊಲಗದೊಳು ತನ್ನಯ | ತೆರನ ಖೇಚರನ ಕುಮಾರ ||
 ಅರುಹಲಾ ಭೇದ್ಯಭೂಭುಜ ಪೇಳಿದನು ತ-| ನ್ನೆರೆಯಗೆ ಮುಗಿದು ಕೈಗಳನು ||೪೫||
 ನರನಾಥ ಬಿನ್ನಹ ರತ್ನ ಸಂಚಯಮೆಂಬ | ಪುರವನಿರದೆ ಸೆಳೆಕೊಂಡು ||
 ಭರದಿ ಸುಕಂಠನ ತಗುಳ್ಳರು ವಿಜಯಾರ್ಥ-| ಗಿರಿಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳಖೇಚರರು ||೪೬||
 ಈಗಲಿದೃಪನಲ್ಲಿ ಮೇಘವಾಹನ ಖಗ | ಭೂಗಧಿನಾಥ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಆಗಿಸಬೇಕಾ ನಗರಿಯ ತನಗೆಂ-| ದೀ ಗುಣನಿಧಿ ವಜ್ರಕಂಠ ||೪೭||
 ಕನ್ನಿ ಕೆಯರ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು ಮೇಲೆ | ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಪೊರ್ದಿದನು ||
 ಮುನ್ನಿನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಳಿ ರಿಸಬೇಕೆಂದಿಂತು | ಬಿನ್ನಹಂ ಗೆಯ್ದನಾ ಭೇದ್ಯ ||೪೮||
 ಮನದನುರಾಗದೊಳಾ ಮಾತಿಗೆ ನಾಗ-| ತನಯ ವ್ಯಾಲನ ನೋಡಲವನು ||
 ದನಿದೋರಲಿ ಭೇರಿ ಪಯಣಮಪ್ಪದೆ ಕಾರ್ಯ | ದಿನಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ಲೇಸೆಂದ ||೪೯||

ಪರಿದುದಾಗಳೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಭೇರಿಯ ರವ | ಧರೆ ನೆರೆಯದ ಸೇನೆವೆರಸು ||
 ತೆರಳಿದನು ತ್ತರಮುಖವಾಗಿ ಘಣಿಸುತ | ನೆರವಿಯ ಸೃಪರು ಸಮೇತ ||೫೦||
 ಗಂಡಗರ್ವದೊಳಿದಿರಾಂತರ ತಿರಗಳ | ಚೆಂಡನಾಡುತ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಿ ||
 ಮಂಡೆವಾಗಿದರ ಮನ್ನಿಸುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ | ಕಂಡನು ಸಿಂಧುನದಿಯನು ||೫೧||
 ಪರಿವೃತ ಮೊರೆವೃತ ವೇದಿಕೆಗಳನು ಬ- | ಲೈರೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ||
 ನೊರೆಯ ಪಿಂಡವ ಕೊನೂಂಕುತ ತೇಂಕುತ | ಕರಮೆಸೆದಿದುರ್ದಾ ಸಿಂಧು ||೫೨||
 ಮೂಡುತ ಮುಳುಗುತ ಪುಚ್ಚ ವಿಘಾತದಿ | ಕೂಡೆ ಬಲೈರೆಯನೇಳಿಸುತ ||
 ಆಡುವ ಜಲಚರನಿಜಯದಿ ಮಿಗೆ ತೇಂ- | ಕಾಡುತ ಪರಿವ ನದಿಯನು ||೫೩||
 ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಿ ಪೋಗಿ ವಿಜಯಾರ್ಥಶೈಲದ | ಮುಟ್ಟುಮುಟ್ಟವನು ಪಾಳಯವ ||
 ಬಿಟ್ಟನು ವರವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳ ಮುಂ- | ದಿಟ್ಟು ಕಂಡರು ಭೂಮಿಪರು ||೫೪||
 ಪಾಳಯವೆಲ್ಲವನುಳಿದು ಸಖರು ಗೂಡಿ | ಮೇಳದ ಖಗಬಲವೆರಸು ||
 ಧಾಳಿ ನಡೆದು ರತ್ನ ಸಂಚಯನಗರಿಗೆ | ಪೇಳಲದನು ಬೇಹಿನವರು ||೫೫||
 ಕಡುಗಾಯ್ದು ಮೇಘವಾಹನನಾಗಳೆ ತನ್ನ | ಪಡೆವೆರಸೆಯ್ದುಂದು ತಾಗಿ ||
 ಕಡಿದಾಡಿಕೆಡೆಮುರಿದೋಡಿದಬಲುಹುಯ್ಯ- | ಲೆಡೆಗೊಂಡುದುಭಯಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ||
 ನಭವೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಕಮಯಮಾಗೆ ಮಕುಟದ | ಪ್ರಭೆಮಯಮಾಗೆ ದಿಕ್ಕಟವು ||
 ಉಭಯಶ್ರೇಣಿಯ ಖೇಚರರೊದಗಿತು ವಾದ್ಯ | ಗಭಿರನಿನಾದದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೫೬||
 ಮಿಡಿವೃತ ಚಾಪವ ಜಡಿವೃತ ಖಡ್ಗವ | ನಡೆತಹ ಖಚರನಾಯಕರ ||
 ಕಡುಹ ಕಂಡೊಯ್ಯನೆ ವಜ್ರಕಂಠನ ಸೇನೆ | ಸೆಡೆದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸೇರಿದುದು ||೫೭||
 ವ್ಯಾಲನು ಛೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು ಸಹ ಜಿಲ್ಲ- | ಕೋಲುವಿಡಿದು ನಾಗತನಯ ||
 ಕಾಳಗಕ್ಕನುವಾಗಿ ನಿಂದನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ | ಮೇಳದ ಖಗಸೈನಿಕವ ||೫೮||
 ಭಾರಿಯು ಧನುವಿಡಿದಂಬ ತೂಗುತ ನಿಂದ | ಧೀರನಿರವ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಕಾರಣಪುರುಷನೆಂದರಿದು ಖೇಚರರು ವಿ- | ಚಾರಿಸಿ ಬೆಸೆಗೊಂಡರಾಗ ||೬೦||
 ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು ನೀನಾರು ಪೇಳಿನೆ | ಕೊಂದು ಸುಕಂಠಖೇಚರನ ||
 ಬಂದೆನು ರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರವನು ಕೊಡ- | ಲೆಂದು ನಾನವನ ನಂದನಗೆ ||೬೧||
 ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಾಗತನಯನೆಂದೆನೆ ಕೇಳಿ | ಸನ್ನತಖಚರನಾಯಕರು ||
 ಉನ್ನತಹರುಷದಿ ಬಂದರೊತ್ತಿಗೆ ಬಹು | ಬಿನ್ನಣ ಮಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ ||೬೨||

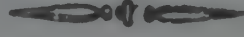
ನಾಗಲೋಕಕೆ ಧಾಳಿಯಿಡಬಹುದೊಮ್ಮೆಗೆ | ಲಾಗಿಸಬಹುದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ||
 ಪೋಗಬಹುದು ಸಿಂಹದೊಡಲೊಳು ಪುಗಬಾರ-| ದೀ ಗಿರಿವರದ ತಸ್ಪಲನು ||೬೩||
 ತೇಲಿಸುವೆವು ಕಡಲೊಳು ಕಲ್ಲ ಮೊರಡಿಯು | ಘೇಳಿಡಿಸುವೆವು ದಿಗ್ಗ ಜವ ||
 ಗಾಳಿಪಟವ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಪೆವು ನದಿಗಳ | ಪೇಳಲೇಕಿನ್ನುಳಿದುದನು ||೬೪||
 ಶಕ್ರನಾಗಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಲಿ | ಏಕ್ರಮದಲಿ ನಗವಿದನು ||
 ಆಕ್ರಮಿಸಿದುದಿಲ್ಲಿಂದುವರೆಗೆ ಪ-| ರಾಕ್ರಮಿ ಯಾರು ನಿನ್ನಂತೆ ||೬೫||
 ಅಚಲಿತಧೈರ್ಯನೈ ಪುಣ್ಯಪುರುಷ ನೀನು | ಸುಚರಿತನೀ ವಜ್ರಕಂಠ ||
 ರಚಿಸು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನೀತಗಿಂದೆಲ್ಲ | ಖಚರರು ಮುಗಿದರು ಕರವ ||೬೬||
 ವಂದಿಸಿದವರಿಗಿಸಿಸು ಶಿರವಾಗುತ್ತೊಂ-| ದೊಂದಿದ ಖಚರನಾಯಕರ ||
 ಸಂದಣಿಯೊಳು ಪೋಗಿ ಪುರವಪೊಕ್ಕನು ವಾದ್ಯ-| ಸಂದೋಹ ಮೊಳಗಿಲೀಲೆಯೊಳು||
 ಅಂಬರಚರಿಯರವನ ಕಾದಂಬಿನೀ | ಚುಂಬಿತಹರ್ಮ್ಯಂಗಳಡರಿ ||
 ಇಂಬಿನಿಂ ನೋಡಿದರೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿ ಹೂವಿ-| ನಂಬಿನ ಬಲುಹುಯ್ಯಲಿಗೆ ||೬೭||
 ರತ್ನದ ಕೋಂಟಿ ಕೊತ್ತಳ ನೋಡಲೆಲ್ಲವು | ರತ್ನವೇ ಮಯವಾಗಿ ಪುರವು ||
 ರತ್ನ ಸಂಚಯನಾಮ ಸಲ್ಪದೆನುತ ಗುಣ-| ರತ್ನಮೆಚ್ಚುತ ಮೆಲ್ಲನೆಯ್ವಿ ||೬೮||
 ವಿಲಸಿತಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯನು ಪೊಕ್ಕು | ಕುಳಿತರೆ ರತ್ನ ಪೀಠದೊಳು ||
 ಕುಳಿತರು ಸಾಲೊಂಡುಚಿತಾಸನದೊಳು | ಸಲೆ ಸಂದ ಖಚರ ದೊರೆಗಳು ||೬೯||
 ಘಳಿಲನೆ ವಜ್ರಕಂಠನು ಪುಷ್ಪಕವ ತಾಯ | ಬಳಿಗಟ್ಟಿ ಸುತವೆರಸವಳು ||
 ತಳುವದೆ ಬಂದು ಕಂಡಳು ತೆರೆಮರೆಯಿಂದ | ಚೆಲುವರರಸ ನಾಗಸುತನ ||೭೦||
 ತನುಜಿಗೆ ವರನಿವನೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ | ತನಯನ ಬರಿಸಿ ತಾನದನು ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಪೇಳಲವ ಕೇಳಿ ತನ್ನಯ | ಮನಕೆ ಸಂತಸವ ತಾಳಿದನು ||೭೧||
 ಮಿಸುನಿಯ ಕಳಸವನೆತ್ತಿ ತೀರ್ಥಾಂಬುವಿಂ-| ದೊಸೆದು ಸುಕಂಠನ ಸುತಗೆ ||
 ಎಸಗಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ಘನಿಸುತ | ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಖಚರರುವೆರಸು ||೭೨||
 ತಂಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯನು ತದನಂತರದೊಳು | ತುಂಗವಿಕ್ರಮಿ ನಾಗಸುತಗೆ ||
 ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಘೂರ್ಣಿಸೆ ವಜ್ರಕಂಠ ಮ-| ನಂಗೊಳೆ ಧಾರೆಯೆರೆದನು ||೭೩||
 ಅನಿಬರು ಖೇಚರದೊರೆಗಳು ತಂತಮ್ಮ | ತನುಜಾತಿಯರ ಚೆಲುವೆಯರ ||
 ಅನುಪಮವಿದ್ಯೆಗಳೈರಸು ಕೊಟ್ಟರು ನಾಗ-| ತನಯಗೆ ಧಾರಾಪೂರ್ವಕದಿ ||೭೪||

ಪಿರಿದೆನಲಾದುವನ್ನೋನ್ಯಮಪ್ಪಡುಗೊರೆ | ಹರೆದುದು ಖಚರಸಮೂಹ ||
 ತೆರಳಿ ಬಂದನು ನಾಗನಂದನ ವಿಜಯಾರ್ಥ-| ಗಿರಿಯನಿಳಿದು ಪಾಳಯಕೆ ||೨೬||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ | ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದ ಮೇರೆವಿಡಿದು ||
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಡ ಬಿಡುತವನೀಶರ | ಮೆಲ್ಲಡಿಗಿರಗಿಸಿಕೊಳುತ ||೨೭||
 ಹೆಂಗಳ ಕಂಗಳ ಸಿಂಗರದಂಗದ | ಮಂಗಳ ಮಹಿಮ ತಾನೆಯ್ವಿ ||
 ಗಂಗೆಯ ತುಂಗತರಂಗಿಯ ಮತ್ಸ್ಯಾ-| ಪಾಂಗಿಯ ಕಂಡನುತ್ಸಹದಿ ||೨೮||
 ಕೂಟದ ನದಿ ಹದಿನಾಲ್ಕುಸಾಸಿರ ತಡಿ | ನಾಟದ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯ ||
 ಲೂಟಿವರಿವ ಮತ್ಸ್ಯಮಕರಾದಿಗಳ ಸ-| ಘಾಟದೊಳೆಸೆದುದಾ ಗಂಗೆ ||೨೯||
 ತೀರಘೂರುಹಗಳಿಂದೊಗುವಲರ್ದುರುಗಲ | ಭಾರದಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿವುತ ||
 ಭೋರಿಡುತ್ತೈದುವ ಗಂಗಾನದಿಯ ಶೃಂ-| ಗಾರವ ನಿಟ್ಟಿಸುತವನು ||೩೦||
 ಎತ್ತಿ ನಡೆದು ಲವಣಾಬ್ಧಿಯ ಸಂಗಮ-| ದೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟು ||
 ಪತ್ತಿಸಿ ತನ್ನಂಕಮಾಲೆಯ ನೆಡಿಸಿದ-| ನುತ್ತುಂಗಜಯಸ್ತಂಭವನು ||೩೧||
 ಭಾಸುರಜಿನವಾಸಂಗಳ ರಮ್ಯಪ್ರ-| ದೇಶಂಗಳೊಳು ಕಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಲೇಸನೆ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ಮಗುಳ್ಳನು ಮಧ್ಯ-| ದೇಶವು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ನಲಿಯೆ ||೩೨||
 ವೀರದೇಳಿಗೆ ಸೋತು ವಸ್ತುವಾಹನಗಳ | ಚಾರುಚರಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ||
 ಸಾರಸಿಂಗರವತಿಯರ ನಿಜಸುತೆಯರ | ಭೂರಿಭೂಭುಜರಿತ್ತರೊಸೆದು ||೩೩||
 ಪೊಡವಿ ಯಾಪರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುಂದಭಿಚಂದ್ರ-| ನೊಡನೆ ನೃಪಸೋಮವೆರಸು ||
 ನಡೆತಂದು ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು | ಬಿಡಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಪಾಳಯವ ||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ಹೊಕ್ಕು ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೩೪||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆಯಾರಸೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸೆರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೩೫||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೩೬||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೨. ಮಹಾವ್ಯಾಲ ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಂಡ ಸಂಧಿ

ಕಂಡೆಯ ಕದನಪ್ರಚಂಡನ ಮಹಾವ್ಯಾಲ | ಕಂಡ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿಪೆನು ||೫||
 ಅಭಿಚಂದ್ರಭೂಭುಜ ತನ್ನಯ ಸುತೆ ಶಶಿ-| ಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಕನ್ನೆ ಸಮೇತ ||
 ಶುಭಚಂದ್ರಸುತೆಯರ ಧಾರೆಯನೆರೆದನು | ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಿ ನಾಗಸುತಗೆ ||೬||
 ಪರಮೋತ್ಸಾಹದೊಳಿವರಿತ್ತ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಿರಲು ಮತ್ತತ್ತ ||
 ವರಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಮುಢುರಾ | ಪುರಪತಿ ಮೇಘವಾಹನಗೆ ||೭||
 ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಯವಳಿಗೆ | ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿಯು ||
 ಪುಟ್ಟಿದಳಂಗಜನಾಯುಧಶಾಲೆಯೊಳ್ | ಪುಟ್ಟಿತೆಂಬನ ಚಕ್ರರತ್ನ ||೮||
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತಳು ನಾಟಕವಿದ್ಯೆಯ | ತನ್ನ ಕಾಲ್ಮನಕೆ ಮದ್ದಳೆಯ ||
 ಚೆನ್ನವಡೆದು ಬಾಜಿಸಿದಾತ ಪತಿಯೆಂದು | ಕನ್ನೆ ಶಸಧಗೊಂಡಿಹಳು ||೯||
 ಅವಳ ಸಾಕಿದ ದಾದಿಗೆ ಕಾಮಲತೆಯೆಂಬ | ಕುವರಿ ಪುಟ್ಟಿದಳತಿಚೆಲುವೆ ||
 ನವಯೌವನೆಯಾದಳವಳು ಪುರುಷರೊಳಿ-| ಲ್ಲವಳ ಸೋಲಿಪ ರೂಪಿನವರು ||೧೦||
 ಕೇಳಿಯಾ ಸುದ್ದಿಯ ಪಾಟಲಿಪುರದಿಂದ | ಪೇಳಲೇನೈದಿ ಮಧುರೆಗೆ ||
 ಸೋಲಿಸಿ ಸೊಬಗಿನಿಂ ಮದುವೆಯಾದನು ಮಹಾ-|ವ್ಯಾಲಸಂದಾ ಕಾಮಲತೆಯ ||
 ಕಾಲುಮನಕೆ ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾಜಿಸಿದಂಗೆ | ನೀಲಕುಂತಳೆ ಶ್ರೀಮತಿಯು ||
 ಮಾಲೆ ಸೊಡುವಳೆಂಬ ಶಸಧನ ಮಹಾವ್ಯಾಲ | ಕೇಳಿಯುಸಾಧ್ಯವೆಂದುಳಿದು ||
 ತಾನಿಹುದತ್ತಲವಂತಿದೇಶದೊಳು-| ಜ್ವೇನಿಯ ಪುರಮದನಾಳ್ವ ||
 ಮಾನವಸತಿ ಜಯಸೇನಗಾತನ ಸತಿ | ವಿನಾಸಲೋಚನೆ ಜಯಶ್ರೀಗೆ ||೧೧||
 ಮೇನಕಿಯೆಂದೆಂಬ ಕುವರಿ ಪುಟ್ಟಿದಳಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬಿ ರೂಪಿನಗ್ಗಲವ ||
 ಮೇನಕಿ ರಂಭೆ ಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೆಂ-| ಬಾ ನಾಲ್ವರೆಣೆಯಲ್ಲವಳ್ಳಿ ||೧೨||
 ವರನ ಸಂಬಂಧಿಪೆ ಸುತೆಗೆಂದು ಜಯಸೇನ | ಧರೆಯೊಳಗ್ಗಲದ ಚೆನ್ನಿಗರ ||
 ಬರಿಸೆ ತಾನದಕೇಳಿ ಮಧುರೆಯಿಂದಜ್ವೇನಿ-| ಪುರಿಗೆ ಬಂದನು ಮಹಾವ್ಯಾಲ ||೧೩||
 ಚೆನ್ನೆಯರರಸಿ ಮಹಾವ್ಯಾಲನಾದಿಯ | ಚೆನ್ನಿಗರನು ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಚೆನ್ನವಲ್ಲವರು ತನ್ನಯ ರೂಪಿಗೆಂದವ-| ಮನ್ನಣೆಗಂಡಳೇನೆಂಬಿ ||೧೪||

ಎಳಸದಿರಲು ಕನ್ನೆ ನಾಣ್ಣಿ ತಂತಮ್ಮಯ | ನೆಲೆಗೇಳಿ ರಾಜನಿಕಾಯ ||
 ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಗ್ರಜನಿರವ ಮಹಾವ್ಯಾಲ | ತಳದನು ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ||೧೨||
 ಪನ್ನೆರಳಾಗ್ಗುವುದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದೊಳು ಮಿಗೆ | ಜೆನ್ನ ವಡೆದ ಪಾಳೆಯವ ||
 ತಾಂ ನೋಡುತ್ತೈದಿದ ಜನರು ಕವ್ವರೆಗೊಂಡು | ತನ್ನ ನೀಕ್ಷಿ ಸುತಿರಲವನು ||೧೩||
 ಎತ್ತಿದ ಪಸುರುವಟ್ಟಿಯ ದೂಸಿನೊಳು ವ್ಯಾಲ | ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಮೊತ್ತದ ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿ ನೊಳಿರೆ ಮಹಾವ್ಯಾಲ | ಪತ್ತಿಸಾರ್ದಡಿಗರಗಿದನು ||೧೪||
 ಚರಣಕ್ಕೆ ಮಕುಟವ ಚಾಚಿದ ತಮ್ಮನ | ತಿರನಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ||
 ವರಚಿತ್ರಾಸನವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದನು | ಪರಮಸಂತೋಷದೇಳೆಯಲ್ಲಿ ||೧೫||
 ಓಲಗ ಹರೆದುದವನು ತಮ್ಮನೊಳು ತನ್ನ | ಭಾಳಾಕ್ಷವಡಗಿದ ತೆರನ ||
 ಮೇಳಗೊಂಡು ಸುತನೊಡನಿದ್ದುದೆಲ್ಲವ | ಹೇಳಲು ನನಸಿಗೆ ಮನುಗೆ ||೧೬||
 ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಘನಿಸುತನ ವೃತ್ತಾಂತವ | ಪರಿಕಿಸಿ ಕೇಳಿಂತಪ್ಪ ||
 ದೊರೆ ಯಿರೆ ನನ್ನಯ ಹಂಬಲ ಮಾಣ್ಣುದೇ | ನಂದೆಂದು ಪೇಳನಣ್ಣನೊಳು ||
 ಅನುಜ ಕೇಳಿ ಮಾತು ದಿಟ ಕಂಡ ದಿವಸವೆ | ಕನಕಪುರವ ಪೊರಮುಟ್ಟು ||
 ಮನಬಂದ ಪರಿಯ ದೇಶವ ಸುತ್ತಿದೆವು ನಿನ್ನ | ನೆನಪೆಂಬುದೆನಗಲ್ಲವಾಯ್ತು ||
 ಆ ನುಡಿಯುಂತಿರಲಣ್ಣ ನಿನ್ನಯ ದೊರೆ | ಗೇನು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ ||
 ಎನ ಹೇಳುವೆ ತಮ್ಮ ಚೋದ್ಯವೇನುಂಟದು | ತಾನೆ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ ||೧೭||
 ಕರಲೇನಣ್ಣಾಜಿ ಕೇಳುಜ್ಜನಿಯೆಂಬ | ಪುರದಧಿಪನ ತನುಜಾತೆ ||
 ಧರೆಯೊಳಪ್ರತಿರೂಪಿನವಳವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ | ವರನಿಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಳಾರುವನು ||೨೦||
 ವರನ ಸಂಬಂಧಿಪ ಬಗೆದಂದಾ ನೃಪ | ವಿರಚಿಸಿದನು ಸ್ವಯುವರನ ||
 ನೆರವಿಯ ನೃಪರವಳೆಳಸದಿರಲು ತಾವು | ತೆರಳಿದರೆಲ್ಲ ಬಂದಂತೆ ||೨೧||
 ಅಂತಾದೊಡವಳ ವೃತ್ತಾಂತವ ತಮ್ಮ ನೀ | ನೆಂತು ಹೇಳುವೆ ನಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ||
 ಭ್ರಾಂತೆಯೊ ಮೂರ್ಖೆಯೊ ಜಾಣೆಯೊ ಕಾಣಿಸ | ದಂತರಂಗದ ಹಜ್ಜೆಯನಗೆ ||
 ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವ ದೊರೆಗಳಿಗೊರೆವಾಗಲು | ಕಡ್ಡಿಯಿಕ್ಕಿದ ಜಿನ್ನ ದಂತೆ ||
 ಯಡ್ಡ ಗಂಡಿರಬೇಕು ಮುಂದರಿಯದೆ ಪೇಳಿ | ಹೆಡ್ಡು ಗಾಣಿಪುದು ಕೇಳನುಜ ||೨೩||
 ನಾಗಸುತನ ರೂಪಿನ ಪಟವನು ಕೊಂಡು | ಪೋಗಿ ನೀನುಜ್ಜೀನಿಪುರಿಗೆ ||
 ಬೇಗ ಬಾ ಕನ್ನೆಯ ಮನವರಿದೆನಲಂ | ತಾಗಲೆಂದಣ್ಣನ ನುಡಿಗೆ ||೨೪||

ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ ಚಿತ್ರಪಟವ ತಾನಲ್ಲಿಂದ | ತೆರಳಿಯುಜ್ಜೀನಿಯ ಪೊಕ್ಕು ||
 ಸರಸಿಜಸಖನುದಯಕೆ ಮುನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ | ದೊರೆಯ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಪಟವ ||೨೫||
 ಆ ಪಟವನು ಕಂಡು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೆಳದಿಯು-| ರಾ ಪೆಣ್ಣಿಗೆಗೆ ತೋರಿಸಲು ||
 ಏ ಪೇಳ್ವೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯೋದಳು ಪುಷ್ಪ-| ಚಾಪನ ಬಾಣಹತಿಯಲಿ ||೨೬||
 ಮೊಗದೊಳು ಮೊಗ ಪೇರುರದೊಳು ಮೊಲೆಗಳು | ಮಿಗೆ ತಳ್ಳು ಪಟದ ರೂಪಿನೊಳು||
 ಮುಗುಣೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಳು ಸುರತಸುಖಾಂತ್ಯದ | ಬಗೆದೋರಲರೆಮುಗಿದಕ್ಷಿ ||೨೭||
 ಅಲರಂಜಿಗೀಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಳ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ನಳಿತೋಳ ನೆಮ್ಮುಗೆಯಿತ್ತು ||
 ಕೆಳದಿಯರೆಸಗಲು ಶಿಶಿರೋಪಚಾರನ | ತಿಳಿದು ತಾನದ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ||೨೮||
 ಬರೆಯಿಸಿ ಗುಪ್ತದೊಳೋರ್ವ ಚಿತ್ರಗನಿಂದ | ತರುಣಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರವನು ||
 ತ್ವರಿತದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತೋರಿದ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಯೊಳು ತನ್ನ ಗ್ರಜಗೆ ||೨೯||
 ಅಹುದಿದು ದೊರೆಯ ಮೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಂ-| ದೆವವಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಬಾರೆನುತ ||
 ಮಹಾವ್ಯಾಲವೆರಸೆಯ್ದಿ ವ್ಯಾಲಭೂಭುಜ ಪೊಕ್ಕು-| ನಹಿರಾಜಸುತನೋಲಗವ ||
 ಗಣಸೆಯಿಲ್ಲದ ನೈಪನಿಚಯವಿಕ್ಕೈಲದಿ ಸಂ-| ದನೆ ಮಿಗೆ ಸಾಲೊಂಡಿರಲು ||
 ಮಣಿಸೀತದೊಳು ಫಣಿಸುತನಿದರ್ ತಾರಾ-| ಗಣದ ಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ||೩೦||
 ವ್ಯಾಲಭೂಪನ ತಮ್ಮ ಮಹಾವ್ಯಾಲನೆಂದಾಗ | ಪೇಳಲು ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳು ||
 ವ್ಯಾಲ ಕೈಮುಗಿದ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ದುಗುಲನಿ-| ವಾಳಿಯನಿಟ್ಟಿರಗಿದನು ||೩೧||
 ಇತ್ತ ಬಾರೈ ವ್ಯಾಲ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ನೀ ಬಂದು-| ದುತ್ತಮವಾಯ್ತು ಬಾರೆನುತ ||
 ಎತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿದ ಪರಾಪಾಶುಗಳು ಬಿಡು-| ಮುತ್ತುಗಳೆನೆ ನೋಸಿದುವು ||೩೨||
 ತನ್ನ ಸಮಾಪದೊಳುಚಿತಾಸನದೋರಿ | ಜೆನ್ನದೋರುವ ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ ||
 ತನ್ನೊಳು ತಾ ಮೆಚ್ಚಿ ತಿನ್ನಿ ಕಿರೀಟವ | ಬೆನ್ನ ತಡಹಿ ಮೊಗ ನೋಡಿ ||೩೩||
 ಇದ್ದುದಿನ್ನೆವರೆಲ್ಲಿ ಜೋದ್ಯವನೇನ ಕಂ-| ಡಿದರ್ಪೆಯೈ ಪೇಳಿನಲು ||
 ಇದ್ದೆನು ಪಾಟಲಿಪುರದೊಳಲ್ಲಿಂ ಬರು-| ತಿದರ್ ತಾನುಜ್ಜೀನಿಯಲ್ಲಿ ||೩೪||
 ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರವ ಕಂಡೆನು ಜೀಯ ನೋ-| ಡೆಂದವ ಚಿತ್ರದ ಪಟವ ||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪನ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಕೊಡೆ ನಲ-| ವಿಂದವ ತೆರೆದು ನೋಳ್ಯಾಗ ||೩೫||
 ಹರಿಯೊಳು ಪ್ರಣಯಕಲಹದಿಂದ ತನಗಾದ | ವಿರಹದೊಳ್ಳೆಂದಾವರಿಯಲಿ ||
 ಸಿರಿಯೊರಗಿದವೊಲೆಸೆದುದು ಪಟದೊಳು | ವಿರಹಭಾವದ ಪೆಣ್ಣು ರೂಪು ||೩೬||

ಜಗುಳಿದ ಮೇಲುದು ಬಳಲಿದ ಕೊರಲರೆ | ಮುಗಿದಕ್ಕಿ ಕಲಕಿದ ತಿಲಕ ||
 ಬಿಗುಹುಗುಂದಿದ ಮುಡಿ ಕೊರಗಿದ ಮುಡಿಯಲ-| ಸೋಗಯಿಸಿತಾ ಏರಹಿಣಿಗೆ ||
 ಅಲರ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೊಳ್ಳಿಸುವ ಕರ್ಪೂರ-| ವಳುಕ ತಳಿವ ಪನಿಸೀರ ||
 ಚಳಿಯಗೊಡುವ ಸಖಿಯರ ಭಾವಚಿತ್ರ ಕ-| ಣ್ಣೊಳಿಸಿದುವಾ ಪೆಣ್ಣ ಬಳಸಿ ||
 ಮೇನಕಿಯೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಕ್ಕರವಿರೆ | ತಾ ನೋಡಿ ಕಂಡಾ ಕುವರ ||
 ಮೇನಕಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂದ-| ವೇನೆಂದು ಬಗೆದ ಚಿತ್ತದೊಳು ||೪೦||
 ಅನಿಮಿಷಾಂಗನೆಯಲ್ಲ ಕಣ್ಮುಗಿದಿವೆ ನರ-| ವನಿತೆ ಯಿವಳಿಗಾವನಿಂದ ||
 ಜನಿಸಿತೊ ಏರಹವಾತನೆ ಮನ್ಮಥನೆಂದು | ಮನಕೆ ನಿನ್ನಯವ ತಾಳಿರಲು ||೪೧||
 ಬಂದರುಜ್ಜೀನಿಪುರೇಶನ ಸಚಿವರು | ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪಾವುಡಂಗಳನು ||
 ತಂದು ಕರುಗಳ ನೊಸಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನಿಂ-| ತೆಂದು ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೪೨||
 ಮಾನವಮದನ ಕೇಳುಜ್ಜೀನಿಪುರಪತಿ | ಮೇನಕಿಯೆಂದೆಂಬ ಸುತೆಗೆ ||
 ತಾನೆಸಗಿದ ಸ್ವಯಂವರವನು ಕರೆಯಿಸಿ | ನಾನಾದೇಶದ ಸೃಪರ ||೪೩||
 ಎಳಸದಿರಲು ಕನ್ನ ಸೃಪರೆಲ್ಲ ಬಂದಂತೆ | ತಳರ್ಧರು ತಂತಮ್ಮ ನೆಲೆಗೆ ||
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಿಗೆ ವರನ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತೆ-| ಯಲಿ ನಮ್ಮ ಭೂಭುಜನಿರಲು ||೪೪||
 ಕಟ್ಟಿ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಚಿತ್ರದ ಪಟವೊಂದು | ಕಟ್ಟಾಯತವೆತ್ತಿರಲು ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಮತಾಪದಿ ಕಡು ನೊಂದಳು | ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತು ಮೇನಕಿಯು ||
 ಒರೆಯಲದನು ಕೆಳದಿಯರಾ ಪಟವನು | ತರಿಸಿ ನೋಳ್ಪಾಗಿಮ್ಮ ಸೃಪನು ||
 ಬರೆದರೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮದಕ್ಕರಗಳು | ಪರಮಸಂತೋಷದೊಳ್ಳಿಯಲಿ ||೪೫||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಗೆ ವರ ನೀನೆಂದು ನಿನ್ನಯ | ಬಳಿಗುಡುಗೊರೆಯನಟ್ಟಿದನು ||
 ಚೆಲುವರ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ-| ದೊಳು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರವರು ||೪೬||
 ಪಾಲಿಸವರ ಬಿನ್ನಹವನೆನುತ ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲ ನಗುತ ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿಯೆ ||
 ಎಳಿರೈ ನೀವೆಂದವರ ಮನ್ನಿಸುತ ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲನ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ||೪೭||
 ಅಂತಾಗಲೆನುತಲಿ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಯಿಂದ | ಕಂತುಸನ್ನಿಭ ದಂಡೆತ್ತಿ ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಸರ್ವನೃಪರ ಸಂದಣಿಯೊಳ-| ವಂತಿದೇಶಕ್ಕೆ ದಿದನು ||೪೮||
 ತನ್ನಯ ಬಲವೆರಸಿದಿಗೊಂಡು ಕರೆದೊ-| ಯುನ್ನ ತಗುಣಿ ಜಯಸೇನ ||
 ಚೆನ್ನೆ ಮೇನಕಿಯನು ಕೈಧಾರೆಯೊರೆದನು | ಪನ್ನಗತನಯಗರ್ಭಿಯೊಳು ||೪೯||

ನಾಗವಲಿಗಳಾದಿಯಾದುತ್ತವಗಳು | ಆಗಲಾ ಪೆಣ್ಣುಣಿಯೊಡನೆ ||
 ನಾಗಣಿಯೊಳು ನಾಗರಾಜನಿಪ್ಪಂದದಿ | ನಾಗಸಂದನ ಸುಖಮಿರಲು ||೫೧||
 ನಿನ್ನಯ ರೂಪು ಮೋಸಕಿಯು ಗೆಲ್ಲುದು ಜೀಯ | ನಿನ್ನಯ ಕರಕುಶಲದೊಳು ||
 ಇನ್ನೊಂದು ಜಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯಮುಂಟೆಂದಾಗ | ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ||೫೨||
 ಪೇಳಾವುದು ಕಾರ್ಯವೆನೆ ಜೀಯ ಮಧುರೆಯ-| ನಾಳುವಾತನ ಸುತೆ ತನ್ನ ||
 ಕಾಲುಮನಕೆ ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾಜಿಸಿದುಗೆ | ಮಾಲೆ ಸೊಡುವೆನೆನುತಹಳೆ ||೫೩||
 ಏನಲಾ ಸಮಯದಿ ಮಧುರೆಯರಸ ತನ್ನ | ತನುಜೆಯ ಸ್ವಯಂವರಮೆಂಬ ||
 ಅನುವೆತ್ತ ಲೇಖನವಟ್ಟಲದನು ಕೊಟ್ಟು | ವಿನಮಿತರಾದರಾ ಚರರು ||೫೪||
 ನಾಗಸಂದನ ಲೇಖನಾರ್ಥವ ನೋಡಿಕೊಂ-| ಡಾಗಳಲ್ಲಿಂದ ದಂಡಿತ್ತಿ ||
 ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕನು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶವನಿರುವಂದ | ರಾಗದಿ ಮೇಘವಾಹನನು ||೫೫||
 ಪಾಳೆಯ ಮಧುರೆಯ ಬಳಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ನೃಪ-| ಜಾಲ ಪೊಕ್ಕುದು ತತ್ಪರನ ||
 ಆಳಿದ ರವಿ ಪಡುಗಡಲನಿತ್ತಲು ನಾಟ್ಯ-| ಶಾಲೆಯ ಶೃಂಗರಿಸಿದರು ||೫೬||
 ಪಾರಿಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನೊಳು ಶೃಂ-| ಗಾರಿಸಲಾಣೆನುತ್ತುಗಳ ||
 ತಾರಾಳಿ ತಳಿತಾಗಸವೆನಲೆಸೆದುದು | ಭಾರಿಯ ನಾಟಕಶಾಲೆ ||೫೭||
 ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನ ಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿ ಪೂವಾಲೆಯ | ಸಾಲ ಶೋಭೆಯ ನೋಳ್ವ ನೃಪನ ||
 ಲೋಲಲೋಚನಗಳು ತಾವಾಗ ಸೈದಿಲ | ಮಾಲೆಗಳೆನಲೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೮||
 ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಯಲಿ ಫಣಿನಂದನ | ಸುತ್ತಣದೇಶಾಧಿಪರು ||
 ಇತ್ತರದಲಿ ಸಾಲೊಂಡು ವಿಷ್ಣುರವಿ ಜೆ-| ಲ್ವೆತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಕುಳಿತನು ||೫೯||
 ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ತಿತ್ತಿ ಮುಖವೀಣೆ ಮುಂತಾದ | ಮೇಳದವರು ಬಂದು ನಿಲಲು ||
 ನೀಲಕುಂತಳೆಯರು ತೆರೆವಿಡಿದರು ಹಿಂದೆ | ಧಾಳಿಪ ಚಮರದೊಳ್ಳಿಯಲಿ ||೬೦||
 ಶೃಂಗಾರನಾಗಿ ಕಾಸೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಮತಿ | ಕಾಗೊಳಿಸುವ ತೆರೆಮರೆಗೆ ||
 ಅಂಗಜನಾನೆಯೊಲೈತಂದಳು ಮ-| ನಂಗೊಳಿ ಬಿರುದಿನ ವಾದ್ಯ ||೬೧||
 ಕರದೊಳು ವೇತ್ರವಿಡಿದು ಬಂದು ನಟ್ಟುವ | ಪಿರಿದೆನೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಭೆಯ ||
 ಇರಿಸಿದ ರಂಗಮಧ್ಯದೊಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಲು | ಬಿರುದುಳ್ಳ ಭಾರಿ ಮದ್ದಳೆಯ ||
 ರಾಜಸುತರೊಳಾರಾಗಲಿ ಮದ್ದಳೆ | ಬಾಜಿಸಿ ಕಾಲುಮಾನಕ್ಕೆ ||
 ರಾಜೀವನೇತ್ರೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುದೆಂದನು | ರಾಜೇಂದ್ರ ಮೇಘವಾಹನನು ||೬೨||

ಮಿಡುಕದಾ ಮಾತಿಗೆ ನೃಪಸಭೆ ಯಿರಲೆದ್ದು | ವ್ರಡೆ ಸುತ್ತಿ ಪೊದಪಿನಂಬರವ ||
 ನಡೆದೈದಿ ಫಣಿರಾಜನಂದನ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಸಡಿಲಿಸಿ ಬಿರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ||೬೪||
 ಎತ್ತಿ ಮದ್ದಳೆಯ ಗುಂಡಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಶ್ರುತಿಯ ಚೆ-| ಲೈತ್ತಾರೈದು ಮೇಳೈಸಿ ||
 ತತ್ತಾವಧಾನದಿ ಕಟ್ಟಿ ಯೆಡದ ಕ-| ಳೊತ್ತಿ ಬೋಸವನಳವಡಿಸಿ ||೬೫||
 ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿ ಚೆಗುರಿಟ್ಟ ಮುಂಡಾಸು | ಕತ್ತುರಿತಿಲಕ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ||
 ಎತ್ತಿರೆ ಕಣ್ಣೆ ಮೋಹನವ ಮಂಡಲದೊಳು | ನಿತ್ತು ಬಾಜಿಸಿದನಾಯತದಿ ||೬೬||
 ಆಯತವನು ಕಟ್ಟಾಯತಗಾಣಿಸಿ-| ದಾಯವರಿದು ಭಜಾವಣೆಯ ||
 ಬಾಯ ಬಿನ್ನಣದೋರಿ ಬಾಜಿಸಿದನು ಮರು | ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟಾಲಿಸೆ ಸಭೆಯು ||
 ಚಾರಿನೇಮಗಳಚ್ಚು ಬೈಸಿಕೆ ಸ್ಥಾಯಿ ಸಂ-| ಚಾರಿ ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳ ||
 ಆರಾಮವೆತ್ತು ಬಾಜಿಸಿದನು ಭಯಕಾರ-| ರಾರವನಂತೆ ಧರೆಯೊಳು ||೬೭||
 ಪನ್ನಗೇಂದ್ರನು ಸುತಗೊತ್ತು ಮದ್ದಳೆ ಗಾನ | ತಾಂ ನೆರೆ ಕಳುಹಿದನೆನಲು ||
 ತನ್ನಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳು | ಜೆನ್ನುವೆತ್ತಿರೆ ಬಾಜಿಸಿದನು ||೬೮||
 ಮುತ್ತಿನಂದದಿ ಬೆನುರ್ವನಿ ಸೊಸುತಿರಲಾಗ | ತತ್ತಾವಧಾನಂಗಳಿಂದ ||
 ಒತ್ತಿದ ವಾದ್ಯಕಾರನ ಮೈವಳಿಗೆ ಚೆ-| ಲೈತ್ತು ತಾಳವ ತಾಳಧಾರಿ ||೬೯||
 ಆವಜ ಚಂಗು ಶ್ರೀಮುಖವೀಣೆಗಾರರು | ತಾವಾಗ ತಂತಮ್ಮ ಕಲೆಯು ||
 ಭಾವಬಿನ್ನಣದೋರಿ ಕೇಳಿಸಿದರು ಮೆಚ್ಚಿ | ಕೋವಿದರೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡೆ ||೭೦||
 ಬಂದಳು ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬ ಗಾಯಕಿ | ನಿಂದಳು ತೆರೆಯ ಮುಂಗಡೆಯ ||
 ಅಂದವೆತ್ತವಳೆಡಬಲದಿ ದುಡಿಗೆಯಾಂತು | ನಿಂದರೀರ್ವರು ಚಪಳಿಯರು ||೭೧||
 ಮಾರನ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದ ಗರಿಗಳ ರತಿ | ಸೇರಿ ಪೊಲ್ಕಾಸೆಯ ನಿರಿಯು ||
 ನೇರಗೊಳಿಸಿ ಮೈಗೆ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿ ಮಿಗೆ ಶೃಂ-| ಗಾರಗಾಣಿಸಿ ಸರ್ತಕಿಯು ||೭೨||
 ಭಾರಿಯ ಮುಡಿ ಯಡ್ಡಬೊಟ್ಟಿನ ಕತ್ತುರಿ | ತೋರಮೂಗುತಿ ಮುತ್ತಿನೋಲೆ ||
 ಹಾರ ಕಂಕಣ ಮಣಿಕಾಂಚಿ ಹೊಂಬರಹದ | ಸೀರೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರು ||೭೩||
 ಪರಿಕಿಸಿ ಷಡ್ಜ ಪಂಚಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ | ಸರಿಮಾಡಿ ಶಾರೀರಕ್ಕೆ ||
 ಕರವೊಪ್ಪವೆತ್ತು ಮೇಳೈಸಿ ತಾನದೊಳಿರ್ದ | ಬಿರುದಿನ ಭಾರಿದಂಡಿಗೆಯು ||೭೪||
 ಬಲದ ಕೈಯೊಳಗಾಂತು ಬಿರಳ್ಳಳಿಂ ಮಿಡಿವುತ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಕೆಂಬಾಯ್ದೆರೆದು ||
 ಸುಳಿನಾಭಿಯಿಂದಾಲಾಸವೆತ್ತಿದಳು ಬಂ-| ದಳಿಗಳೊಡನೆ ಶ್ರುತಿಗೊಡಲು ||೭೫||

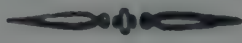
ನವಯೌವನೆ ತಾನು ಲಾವಣ್ಯವತಿ ಮೇಲೆ | ವಿವಿಧಕಲಾಪರಿಣತೆಯು ||
 ಅವಳು ದಂಡಿಗೆಯಾಂತು ಪಾಡುವ ಗಾನದ | ಸವಿಯ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಬಂದಪುದೆ ||
 ತಿರವೆತ್ತಿ ನಾಟಿ ಮುಂತಾದ ರಾಗಗಳ | ಸರಿಗಮಪಧನಿ ಯೆಂಬೀಳು ||
 ಸ್ವರಗಳಿಂ ಮೋಸಹೋಗದೆ ಯಾಳಾಪಿಸಿ | ಸುರಿದಳು ಕರ್ಣಾಮೃತವ ||೨೮||
 ಬಿನ್ನವೋಗದೆ ಮೊತ್ತುಗಾಯಕಿಯರ ಸ್ವರ | ತನ್ನ ಶಾರೀರದೊಳ್ ಕೂಡಿ ||
 ಚೆನ್ನವಡೆದು ಪಾಡಿದಳಿವಳಲ್ಲದೆ | ಯಿನ್ನಿಲ್ಲ ಗಾಯಕರೆನಿಸಿ ||೨೯||
 ಗಾಯಕಿಯನು ಕಂಡರಿದಾ ಪಾತ್ರದ | ನಾಯಕಿ ಬಲ್ಲಿದಳೆಂದು ||
 ಆಯಗಾಣಿಸಿ ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾಜಿಸುವಭಿ- | ಪ್ರಾಯದೊಳಿದ್ದನಾ ಕುವರ ||೩೦||
 ಸಲೆ ಜಾಣ ವಾದ್ಯಕಾರನು ಸೃತ್ಯವಸತಿ | ಚೆಲುವುಗಾಣಿಸಬೇಕೆಂದು ||
 ಅಳವಿನೊಳಾಯತವಾದಳಾ ಪಾತ್ರದ | ಲಲನೆಯದಿನ್ನೆಂತೊ ಸೃತ್ಯ ||೩೧||
 ಕನ್ನೆ ಕೋಗಿಲೆ ಸ್ವರ ದೋರಿತೆಂಬಂತಾ | ಕನ್ನೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಕ್ರಮವ ||
 ಚೆನ್ನವೆತ್ತೊದಿದಳ್ ಭೋಂಕನೆ ತೆರೆದರು- | ತ್ಪನ್ನೆಯರೊತ್ತುತೆರೆಗಳ ||೩೨||
 ಚೆಂಗು ದಂಡಿಗೆ ತಿತ್ತಿಯಾವಜ ತಾಳ ಮೃ- | ದಂಗ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ||
 ಮಂಗಲಗಾನದೊಳ್ಳುಳುಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಬಿ- | ಡಂಗಿನ ಶ್ರುತಿಯು ರಂಜಿಸಲು ||೩೩||
 ಅರುಣವರ್ಣದ ಸೀರೆಯ ತೆರೆಯೊಳು ಸಿಂ- | ಗರದೋರೆ ಸಾಲುಪಂಜುಗಳು ||
 ವಿರಚಿಸಿದಳು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನು ಸಮ- | ಚರಣದಿ ನಿಂದು ಲತಾಂಗಿ ||೩೪||
 ಉಸುರಲೇನವಳ ಲಾವಣ್ಯದ ಹೊಳೆಯೊಳು | ಮಿಸುಪ ನೋಟಕರ ಕಣ್ಮೀನೆ ||
 ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಧೀವರ ಬೀಸಿದ ಜಾಲದೊಂ- | ದೆಸಕವಾಯ್ತಾ ಜವನಿಕೆಯು ||೩೫||
 ತಳಿರಡಿಯುನ್ನತ ಮೊರವಾರು ಪಿಡಿನಡು | ನಳಿತೋಳು ವೃತ್ತಕುಚಗಳು ||
 ಜಲರುಹವದನ ನೈದಿಲೆಗಣ್ಣು ಪೆರೆನೊಸ- | ಲಳಿಗುರುಳೊಪ್ಪಿತಂದವಳ್ಳಿ ||೩೬||
 ಪಸುರುವಟ್ಟಿಯ ಕಾಲುಗುಪ್ಪಸ ರತ್ನಕೀ- | ಲಿಸಿದ ಮೊಂಬರಹದ ಕಾಸೆ ||
 ತ್ರಿಸರವಿರಾಜಿತಮುತ್ತಿನ ಮೊಲೆಕ- | ಟ್ಟಿಸೆದುದಂದಾ ನರ್ತಕಿಗೆ ||೩೭||
 ನವರತ್ನಮಯಮುಪ್ಪ ಕಂಠವಿಭೂಷಣ | ರವಿಯ ಮುದ್ರಿಕೆ ಸೊಡಂಗ ||
 ರನೆಯದ ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಮಣಿಕಾಂಚಿಗ- | ಳವಳಂಗದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩೮||
 ಉದಯದ ಕೆಂಪಿನಂದವನೀಯೆ ಜವನಿಕೆ | ಪುದಿದ ಮುತ್ತಿನ ಮುಡಿದೊಡವು ||
 ಒದವಿದ ತಾರಾಳಿಯಂತಿರಲಾ ಪೆಣ್ಣು | ವಧನ ಮೊಲ್ಲುದು ಚಂದ್ರನಿರವ ||೩೯||

ಲೇಸೆನಲೆಸಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಕ್ರಮವ ವಿ-| ಲಾಸಗಾಣಿಸೆ ಮೇಳದವರು ||
 ಓಸರಿಸಿತು ಜವನಿಕೆಯಾಗ ಪಾತ್ರಪ್ರ-| ವೇಶವಾದುದು ಗಮಕದೊಳು ||೯೦||
 ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಮುಪಾಂಗಮೆಂಬವರ ಭೇ-| ದಂಗಳ ಬಿನ್ನಾಣವರಿದು ||
 ಕಂಗಳ ಭೇದ ಮೂವತ್ತೇಳು ಶಿರೋಭೇ-| ದಂಗಳು ಮಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ||೯೧||
 ವಿಸ್ತಾರ ಮಿಗೆ ಹಸ್ತರಡಂಗುಲದೊಳು | ಪ್ರಸ್ತುತವೆತ್ತ ಪತಾಕ ||
 ಹಸ್ತ ಮೊದಲೊಂದು ರಂಜಿಸ ಸಂಯುತ | ಹಸ್ತಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ||೯೨||
 ಅಂಜಲಿಯಾದ ಸಂಯುತಹಸ್ತ ಹದಿಮೂರು | ಮಾಂಜಿಯ ತ್ರೈಹಸ್ತವೆರಸು ||
 ರಂಜಿಸ ಮೂವತ್ತು ನೃತ್ಯಹಸ್ತಂಗಳಾ | ಮಾಂಜಿಯ ತ್ರೈಹಸ್ತವುಳಿದು ||೯೩||
 ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕುವನೊಂದುಗೂಡಲು ಹಸ್ತ | ನೆರೆ ಜಾಣೆಯವ ಚಮತ್ಕರಿಸಿ ||
 ಮೆರೆದಳು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಹೋ ಪುರೆ ಯೆಂ-| ಬುರೆ ಭಯಕಾರಮೆಚ್ಚೆನೊಳು ||
 ಮಂಡಲದೊಳು ದ್ರುತ ಮಧ್ಯ ವಿಳಂಬ ಮೈ-| ಗೊಂಡಿರೆ ಕೈಯಡಹುಗಳ ||
 ಕೊಂಡಳು ನೂತನರಸಭಾವದೊಳು ಸಭಾ-| ಮಂಡಲ ಮಿಗೆ ಮೈಮರೆಯೆ ||
 ಲತೆಯೊಲೆವಂತೆ ತಂಬಿಲಿಗೆ ರಾಗಕ್ಕೆ | ಶತಪತ್ರನೇತ್ರ ಮೈಗೊಟ್ಟು ||
 ಅತಿವಿಳಂಬದಿ ನೇರಗೊಂಡಳು ಮಾನವ-| ಸತಿಯಲ್ಲ ನಾಗಿನೆಯೆನಿಸಿ ||೯೪||
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪೊರ್ದಿಗೆ ತನಗಿಲ್ಲಿನೆ ಮೇಳದು-| ನ್ನತಿಯೊಳಂದುರಸು ಬೀರಿಸಲು ||
 ಅತಿಚಮತ್ಕರದೊರಿಯುರುಪುಗೊಂಡಳು ಘನ-| ಶ್ರುತಿಗೆ ಸರ್ತಿಪ ಮುಂಚಿನಂತೆ ||
 ದ್ರೂವವಟ್ಟಿಯ ಸೂಳಾದಿತಾಳದಿ ರಸ-| ಭಾವ ನೆರೆಯೆ ಮಂಡಲದೊಳು ||
 ಭಾವೆ ಕೇಳಿಸಿದಳು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಜಿಪ್ಪೆ | ತಾವಿದ್ದುವೆನೆ ಶಬ್ದಗಳ ||೯೫||
 ನೀರಜ ಬಂದುಗೆ ಚಂಪಕೋತ್ಪಲಗಳು | ಸೇರಿದ ಪೂವಿನ ರಥವ ||
 ಮಾರಸೂತ್ರಿಗ ನಡೆಸಿದನೆನಲಾಳಾಪ | ಚಾರಿಗೊಂಡಳು ಮೇಲು ಮೆರೆಯೆ ||
 ತಾಳನಿರ್ಣಯ ಚರಣದೊಳು ಹಸ್ತದೊಳರ್ಧ-| ವಾಲಂಬವಂಗ ಗೀತಕ್ಕೆ ||
 ಲೋಲಲೋಚನಗಳು ಭಾವ ಯದ್ಭಾವಗಳ | ಬಾಲೆ ರಂಜಿಸೆ ನಟಿಸಿದಳು ||
 ನಾಗಾಂತ್ಯ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೋಗ್ಯಾಂತ್ಯ ನೃತ್ಯವೆಂ-| ದಾಗ ಪೊಗಳೆ ಬಲ್ಲವರು ||
 ಸೋಗೆಗಂಗಳ ಭಾವೆ ನಲವೇರಿ ಮುಂಗಾರ | ಸೋಗೆಯ ಸೊಬಗನೇಳಿಸುತ ||

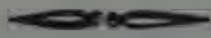
ಭೇದವರಿದು ಕೈವಾಡ ಪ್ರಬಂಧ ಮುಂ-| ತಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನೆಸಗಿ ||
 ವಾದಿವಾದನಕಾರ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೇಳಿಸಿದಳ-| ತ್ಯಾದರ ಮಿಗೆ ಕಳಾಸಗಳ ||೧೦೨||
 ಭರತಾಗಮವೆಂಬ ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಯು | ಭರತವೆಂಬಿನ ಕಳಾಸಗಳ ||
 ತರಳತರಂಗಲೋಚನೆ ಕೊಂಡಳು ರಸ | ಭರಿತದಿ ಸಭೆ ಮೈಮರೆಯೆ ||೧೦೩||
 ಚೆನ್ನ ವಡೆದು ಕಾಲುಮನಕೆ ಮದ್ದಳೆಯನು | ಚೆನ್ನಿ ಗರರಸ ಬಾಜಿಸಲು ||
 ಕನ್ನೆ ಕಳಾಸದ ವ್ಯಾಜದಿ ಕುಣಿದಳಂ-| ದುನ್ನತಾನಂದ ಕೈಮಿಗಲು ||೧೦೪||
 ಕಡೆಗಂಗಳ ಭಾವ ರಂಜಿಸೆ ಮಿಗೆ ನೋಡಿ | ಕಡುಗಾಡಿಕಾರನ ರೂಪ ||
 ಎಡೆಯಾದಳು ಪೂವಿನಂಜಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ | ತೊಡವನೇಳಿಸೆ ಬಿಮರ್ವನಿಯು ||೧೦೫||
 ಕೆದರೆ ಜಂತ್ರದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಕಳಾಸವ | ಸುಂದತಿರನ್ನಳು ಪುರೆಯಿಟ್ಟು ||
 ಮದನಮಂಜರಿಯತ್ತ ಕೈನೀಡೆ ಕೊಟ್ಟಳಾ | ಚದುರೆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯನು ||
 ಹರನಿಗೆಳಸಿ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷಮಾಲೆಯನಾಂತ | ಗಿರಿರಾಜನಂದನೆಯಂತೆ ||
 ಕರಮೆಸೆದಳು ಮಾಲೆವಿಡಿದು ಕೋಮಲೆ ಸಿಂ-| ಗರದೋರೆ ನಳಿತೋಳ ಬೆಡಗು ||
 ಮಲ್ಲತೆಯಿಂದ ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾಜಿಸಿದೆ ನೀ-| ಸಲ್ಲದಿವಳ ಗಿಲ್ವರುಂಟಿ ||
 ಬಲ್ಲರ ಬಲ್ಲ ಹನೆಂದಾಗ ಭಯಕಾರ-| ರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳಿತಹಿಸುತನ ||೧೦೬||
 ಇರಿಸು ಮೃದಂಗವ ವರಿಸು ಕೋಮಲೆಯನು | ಭರತನಿದ್ಯಾಭಾಳನೇತ್ರ ||
 ಸರಿ ನಿನಗಾರೆಂದು ಭೂಭುಜಸಂಕುಳ | ಕರವೆತ್ತಿ ಪೊಗಳಿತಂದವನ ||೧೦೭||
 ಭರತವಿದ್ಯೆಗೆ ನೀನು ಭರತಚಕ್ರೇಶ್ವರ | ಗುರುವೆ ನಮಗೆ ಮದ್ದಳೆಯ ||
 ಕರುಣಿಸೆನುತ ಮೇಳದವರು ಮೈಯಿಕ್ಕಲಂ-| ದಿರದಿತ್ತನವರ್ಗೆ ಮದ್ದಳೆಯ ||
 ನಸು ಮಿಡುವಳ್ಳಿ ಸಾಲಿಡುವ ಬಿಮರು ರಂ-| ಜಿಸಲು ಲತಾಂಗಿ ಮಾಲೆಯನು ||
 ಕುಸುಮಬಾಣಗೆ ರತಿ ಸೊಡುವೊಲ್ಲೊಡಿದ-| ಳೊಸೆದು ಫಣೀಂದ್ರನಂದನಗೆ ||
 ಮೇಳದವರನುಡುಗೊರೆಗಳಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ | ಮೇಲಪ್ಪ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳು ||
 ನೀಲಕುಂತಳೆಯರ ಶೋಭಾನವೆಸೆಯಲು | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಶ್ರೀಮತಿಯ ||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವಂದು ಮದುವೆಯಾದನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||

ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆಯಾರನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೧೪||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮ ನಕಥೆಯಿದುಭವ್ಯರು | ಜಿಡದೆಲಾಲಿಸಿಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೧೧೫||

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೩. ದನುಜರ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ

ಪೇಳುವೆ ಘನಿರಾಜನಂದನ ದನುಜರ | ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸತ್ಕಥೆಯು ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ವರವಿಕ್ರಮಂಧರ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾ-| ಪುರಿಯೊಳಿರಲು ಸಭೆಯೊಕ್ಕು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ರ್ಘುಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು | ಕರವ ಮುಗಿದನೋರ್ವ ವಣಿಜ ||೧||
 ಎಸೈ ವಣಿಜ ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಪೇ-| ಳೇನುಂಟು ನೀ ಕಂಡ ಜೋಡ್ಯ ||
 ಏನಾಗಬೇಕೆಮ್ಮಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು | ಮಾನವಮದನ ಕೇಳಿದನು ||೨||
 ಜಲಯಾತ್ರೆ ಒಂದೆ ನಾನುತ್ತರದೇಶದಿಂ-| ದೆಲೆ ಸೃಪ ಕೇಳು ಜಿನ್ನ ಪವ ||
 ಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳಿದೆ ಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನಪನ | ನಿಲಯ ಹೊಂದಾವರೆಯಂತೆ ||೩||
 ದನುಜರ ಕಾಪಿನೊಳಲ್ಲಿ ಪೆಣ್ಣುಯ್ಯಲು | ವನಧಿಘೋಷವ ಮಿಗುತಿವೆಕೊ ||
 ಜಿನನಿಲಯಕೆ ಪೋಪರೆಮಗಸದಳವೆಲೆ | ಜಿನಸಮಯಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರ ||೪||
 ಎನೆ ಕೇಳಿ ಪರದನ ಮಾತುಗಳನು ನಾಗ-| ತನಯನಾಗಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಪೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ತೆಂಕಣ | ವನಧಿಯು ತೀರದೇಶದೊಳು ||೫||
 ವ್ಯಾಲನಾಥೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯಾದಿಸುಭಟರ | ಮೇಳವೆರಸು ಪುಷ್ಪಕವ ||
 ಪೇಳಲೇನಡರಿ ನಡೆದ ಕಡಲಿರವನು | ಪೇಳುತ ಸಖರೊಳಿಂತೆಂದು ||೬||
 ಏಷಮಯಘನಿಯಂತೆ ಸ್ವರ್ಗದಂದದೊಳನಿ-| ಮಿಷಮಯಮುಪವನದಂತೆ ||
 ಮಿಸುಪ ಪ್ರವಾಳಲತಾಮಯ ಮಿಗೆ ಭಾ-| ವಿಸಿ ನೋಡಲೀ ವಾರಾಣ್ಣಿ ||೭||

ವಿವಿಧವಾಹಿನಿಪತಿಯಾಗಿಯು ಭಾವಿವೊ-| ಡವಿರಳಭಂಗಸಂಸ್ಥಾಯಿ ||
 ಶಿವಮಯವಾಗಿ ಕಂದರ್ಪಶೋಭಿಯು ಮೇಣ್ | ಏವರಿಸಲೀ ವಾರಾಶಿ ||೮||
 ಇದು ದಿವ್ಯಹಯದಂತೆ ಶುಕ್ತಿಸಂದರ್ಭ ಮೇ-| ಣಿದು ಧಾನ್ಯದ ಹೊಲದಂತೆ ||
 ಸದಮಲಕಂಬುನಿರಾಜಿತತಾನೆಂ-| ದುದಧಿ ಯಿರನ ನೇಳುತೆಯ್ವೆ ||೯||
 ಶರಧಿರಾಜನ ಮಣಿಮುಕುಟವೊ ರತ್ನಾದ್ರಿ | ಶರಧಿನುಧ್ಯದಿ ಮೂಡಿದುದೊ ||
 ಸುರಚಾಪವೆ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೊ ಯೆನಲಲ್ಲಿ | ವರನುಣಿಸವಿ ರಾಜಿಸಿತು ||೧೦||
 ಒತ್ತಿ ಪೊಡೆನ ತೋರತೆರಗಳಿಂ ಸಿಡಿದೆತ್ತ | ಮೊತ್ತದ ಜುಬಿದುಗಳು ||
 ನೆತ್ತಗೊಂಡೆವೆವ್ರವಾ ಜಿನನಿಳಯಕೆ ಬಿಡು-| ಮುತ್ತಿನ ಪ್ರಾಕಾರನೆನಿಸಿ ||೧೧||
 ಪನುಕಿನ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿದ | ವಿಲಸಿತ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಗಳ ||
 ಬಳಸಿಂದೊಪ್ಪುವ ಜಿನನಿವಾಸಕೆ ಬಂ-| ದಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪುಷ್ಪಕವ ||೧೨||
 ತಿಳಿಗೊಳವೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ತಾವರೆ-| ಯಲರ್ಗಳನಾಯ್ತು ದೇಗುಲವ ||
 ಬಲವಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಿಲೆ ಕುಲಿಶದ ಪಡಿ-| ಯಲರ್ಗಳೆ ಸೊಸೆ ತೆರೆದುವು ||೧೩||
 ಕ್ಷೋಣಿಯನೊಡೆದುಬ್ಬಿ ಫಣಿಪನ ಮುಕುಟದ | ಮಾಣಿಕ್ಯರಾಜಿ ಜಿನರೂಪ ||
 ಮಾಣದೆ ತಾಳ್ತುದೆಂಬಿನ ಧಳಧಳಿಸುತ | ಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನಪನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೪||
 ತುಳುಕಲಾನಂದಾಶ್ರ ಜಯ ಜಯವೆನುತವ-| ನೊಳವೊಕ್ಕು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ||
 ಜಲರುಹಗಳನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದ | ಕಲಿಲಹರಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ||೧೫||
 ಕೊಡುವನಲ್ಲೆಂಬರು ಜಿನ ನಿನ್ನ ನಿನಗುಂಟಿ | ಕೊಡುವೊಂದು ಕೋಟಲೆ ನಿನ್ನ ||
 ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಪದನಖಚಿಂತಾಮಣಿಗಳು | ಕೊಡುತೆನೆ ಬೇಡಿದ ಪದನ ||೧೬||
 ಸದ್ಧರ್ಮದೋಜಿಯ ತಿರುಳೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳ | ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿ ಪೊರ್ವಿದವರು ||
 ಸಿದ್ಧರಸನ ಪೊರ್ವಿದ ಲೋಹದಂತಾತ್ಮ-| ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವುದೊಂದರಿದೆ ||೧೭||
 ಸಾಲದೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಭಾವನೆ ಯೊಂದೆ | ಮೇಲಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದಕೆ ||
 ಲೀಲಾರ್ಥವಿನ್ನು ನಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಸ್ತುತಿಗಳು | ಮೂಲೋಕರಕ್ಷಾವಣಿಯೆ ||
 ಉಡದೆ ತೊಡದೆ ಲೋಕನ ಸೋಲಿಸುವ ಚೆಲ್ವ | ಸಡೆದನರಾರು ನಿನ್ನಂತೆ ||
 ತಡಿಗಾಣವೆನ್ನ ಕಣ್ಣೀಸು ಲಾವಣ್ಯದ | ಕಡಲ ಮಾಣಿಕಜಿನ ನಿನ್ನ ||೧೮||
 ಮುಡಿಯೊಳು ಮೊಗದೊಳು ಪೇರುರದೊಳು ಪೆಣ್ಣು | ಮಡಗಿಕೊಂಡವರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||
 ಕಡುಗೂರ್ವುದರಿದೆ ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿಸತಿ ಜಾಣ-| ರೊಡೆಯು ಶ್ರೀಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನಪ ||

ಆಯುಧವಿಲ್ಲ ಹಿಂಸಾಪರನಲ್ಲ ರೌ-| ದ್ರಾಯತಗಳ ನೀನರಿಯೆ ||
 ಪ್ರಿಯದಿಂ ಮೂಜಗ ನಿನಗೆ ವಂದಿಸುವಭಿ-| ಪ್ರಾಯವೇನೆಲೆ ಜಿನರಾಜ || ೨೧ ||
 ಗುಣವೊಂದಕೆ ಬಿಲ್ಲು ಜಾಗತಲಿದೆ ನಿನ್ನ | ಗುಣಗಳನಂತ ಕೇಳವಕೆ ||
 ಪ್ರಣುತಮವ್ವುದು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಚೋದ್ಯವೆ ಸ-| ದ್ಗುಣಮಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನಸ ||
 ಕಾಂತಿಯ ಕಣಿಯೆ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜವೆ ಸರ್ವ-| ಶಾಂತಿಯ ತಿರುಳೆ ನೀನೆನ್ನ ||
 ಅಂತರಂಗದೊಳಿರು ತೊಲಗದೆ ತ್ರಿಸುರ-| ಕಾಂತವಂದಿತ ವೃಷಭೇಶ || ೨೨ ||
 ಎಂದಿಂತು ಸ್ತುತಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಾಗ-| ನಂದನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜಿನರ ||
 ಬಂದಿದ ಸಖರು ಸಮೇತದಿ ಮೆಲ್ಲನೈ-| ತಂದನು ಮುಖಮಂಟಪಕೆ || ೨೩ ||
 ಮುಳ್ಳಬಳ್ಳಿಗಳ ಮಧ್ಯದ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳಂ-| ತಲ್ಲ ರಕ್ತಸಿಯರ ನಡುವೆ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರಿದ್ದರೈನೂವರು | ಗಲ್ಲಗೈಗೊಂಡು ಕ್ಲೇಶದೊಳು || ೨೪ ||
 ಸುಂಟರುದಲೆ ಯಗಲಿದ ಕಿವಿ ಬಲ್ಲೂಗು | ಕೆಂಡ ಕಣ್ಣೊರದಾಡೆಗಳು ||
 ಮಂಡೆವಾಗಿದವೊಲೆ ಪೇರೊಡಲಾ ಸೂಜಿಯ | ಕಂಡದೊಲಾ ಮೈಗೂದಲೆಸೆಯೆ ||
 ಕಾಳರಕ್ತಸಿಯರು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕೊಂಕಿದ | ಬಾಳ ಜಡಿದು ಭೋಂಕನೆದ್ದು ||
 ಸೀಳಿ ಬೆನ್ನೊಳು ಕರುಳ್ಗೆವೆವೆಸುತ ಬಂದ-| ರಾಲಿಗಳುಗುಳೆ ಕಿಡಿಗಳ || ೨೫ ||
 ಕಟ್ಟುಗ್ರದೊಳು ಬಂದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪೊಯ್ಯಲು | ದಿಟ್ಟರವರ ಬಾಳಗಳ ||
 ತಟ್ಟನೆ ಸೆಳಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದರವರು ಬಾಂ-| ಬಟ್ಟಿವಿಡಿದು ತೆಂಕಲಾಗಿ || ೨೬ ||
 ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿಸೈದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ | ಸದಮಲರೂಪನತಿಯರ ||
 ಉದುವರ್ ಕಂಬನಿ ಯೆಸೆದಿರಲೈನೂವರು | ಪದಕೆರಗಿದರಹಿಸುತನ || ೨೭ ||
 ಸುಳಿಗಾಳಿಗಳೆಲತೆಗಳು ಪಾಸಿಬಿದ್ದಂತೆ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯರು ಬಿದ್ದಿರನ ||
 ತಿಳಿದವನೇಳಿರೌ ನೀವಾರು ಪೇಳಿ ನಿ-| ಮ್ಮಳಲೈ ಕಾರಣವೇನೆಂದ || ೨೮ ||
 ಕೇಳುತಾ ನುಡಿಯನು ತಾವೆಲ್ಲ ಪೆಣ್ಣುಗ-| ಳೇಳಲವರ್ಗೆ ಪಿರಿಯಳು ||
 ಪೇಳಿದಳವನೊಳು ಧರಣಿಸಾಂದರಿಯೆಂ-| ಬಾ ಲಲಿತಾಂಗಿ ಯೆಂತೆಂದು || ೨೯ ||
 ಭುವನಾಧಿಪತಿ ಕೇಳು ಕಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಿದೆ | ಭುವನತಿಲಕಮೆಂಬ ದ್ವೀಪ ||
 ಭುವನೈಕವೀರರಾಕ್ಷಸನೆಂಬ ಖಚರೇಂದ್ರ | ಭುವನ ಪೊಗಳೆಯಾಕ್ಷನದನು || ೩೦ ||
 ಸುತರವಗೆಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬೀವರು | ಸುತೆಯರೈನೂವರು ನಾವು ||
 ಅತುಳವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ನಮ್ಮಯ್ಯನನುಜಿಯ | ಸುತ ವಾಯುವೇಗನೆಂಬವನು ||

ಕ್ರೂರನು ಭೀಕರಾಕಾರನು ಶನಿತಾನೆ | ಧಾರುಣಿಗಳಿದನೊ ಮೇಣು ||
 ಕಾರಿರುಳೆರಕವೊ ಕಾಡಿಗಿಬೆಟ್ಟವೊ | ಕಾರಮುಗಿಲೊ ಪೇಳ್ವೊಡರಿದು ||೩೪||
 ಭಾರಯ ತೊಡೆ ತೋಳು ಮೊಸಳೆವಣ್ಣದ ದೇಹ | ಕೀರನಾಸಿಕಕೆಂಗಣ್ಣು ||
 ತೋರದ ತುಟಿ ಕೋರೆದಾಡೆ ಜುಂಬುರುದಲೆ | ಯಾರು ವರ್ಣಿಸಬಹುದವನ ||
 ಕಂಗಳು ಮುಟ್ಟವೆಮ್ಮಯ ಮನ ಸಿಲುಕದು | ಶೃಂಗಾರಹಾರ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ತಂಗಿಯ ಮಗ ನಮ್ಮಯ್ಯಗವನು ನಮ್ಮ | ಹಿಂಗದೆ ತನಗೆ ಬೇಡಿಸಿದ ||೩೫||
 ಕೊಡು ನಿನ್ನ ಸುತೆಯರ ತನ್ನಯ ಸುತಗೆಂದು | ತಡೆಯದೆ ಬೇಡೆ ನಮ್ಮತ್ತೆ ||
 ಅಡರಿಸರುಂಟೆ ಬೊಬ್ಬಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನು | ಕೊಡುವನಲ್ಲೆಂದ ನಮ್ಮಯ್ಯ ||
 ಕನ್ನೆಯರೀವುದು ಕರಲೇಸು ಮಾವಾಜಿ | ಬನ್ನ ಬಪ್ಪುದು ಕೊಡೆನೆನಲು ||
 ಎನ್ನ ತೋಳ್ಳಲವ ನೀ ಬಲ್ಲಿಯಂದಾ ಖಳ-| ನುನ್ನಿಸಿ ತೃಣವ ಹಿಡಿದನು ||೩೬||
 ತಾಳತರುವಿಸಂತಿವೆ ನಿನ್ನ ತೋಳ್ಳೊಡೆ | ಮೇಳವೆ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು ||
 ಕಾಳರಕ್ಕಸಿಯರು ತರವೆನುತಳಿಯನ | ಜಾಳಿಸಿ ಕಳೆದ ನಮ್ಮಯ್ಯ ||೩೭||
 ರಕ್ಕಸಿಯರು ತರವೆಂದೆಯ ಮಾವ ನಿ-| ನ್ನಕ್ಕರ ಸಲಿಸುವೆನೆನುತ ||
 ಪೊಕ್ಕನವನು ಪೋಗಿ ಲಂಕೆಮುಂತಾಗಿದ | ರಕ್ಕಸದ್ವೀಪಂಗಳನು ||೪೦||
 ತಡೆಯದೆ ಜಪವಿದ್ದು ದನುಜ ವಿದ್ಯೆಗಳನು | ಪಡೆದು ದಾನವಸೇನೆವರಸು ||
 ನಡೆತಂದು ನಮ್ಮಯ ಪುರವರವನು ಮುತ್ತಿ | ಕಡಿದು ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಪಿತನ ||
 ಕೊಡುವೆಯೊಕೊಡೆಯೊನಿನ್ನ ಯಸುತೆಯರನೆ | ಕೊಡೆನೆಲೊದುರುಳಹೋಗೆನಲು||
 ಕಡುಗಾಯ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಮಸಗಿಯಾಪಾತಕ | ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಯ್ದನು ಕೊರಳ ||
 ಶಶಿರವಿಗಳ ರಾಹು ಪಿಡಿವಂತು ಪಿಡಿದವ | ಮಸಕದಿ ನಮ್ಮಗ್ರಜರ ||
 ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಗುಹೆಯೊಳು ಕೂಡಿ ಮುಚ್ಚಿದ ನೂಂಕ-| ಲಸದಳಮಪ್ಪಪಾಸರೆಯ ||
 ನಿಳಯವ ಪೊಕ್ಕೈಮ್ಮ ಜನನಿಯರೆಲ್ಲರ | ತಳುವದೆ ಸರೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಲಲನೆಯರಾಗಿರೌ ನೀವೆಂದೆಮ್ಮುವ | ಪಲತೆರದೊಳು ಪೀಡಿಸಿದ ||೪೪||
 ಒಡಲಾಸೆಯವರಲ್ಲ ಕೇಳೆಲೊ ಪಾತಕ | ಪೊಡವಿ ಪೊಗಳೆ ನಿನ್ನ ಶಿರವ ||
 ಕಡಿದವನಿಗೆ ನಾವು ಮಡದಿಯರಹೆವೆಂದು | ನುಡಿದೆವಾ ಖಳಗೆ ಭಾಷೆಯನು ||
 ಮಾತುಗಳಿವು ಲೇಸು ನನ್ನನೆಂದಿಗೆ ಕೊಲು-| ವಾತನ ತಹಿರಿ ನೀವದನು ||
 ಓತು ಪೇಳುವುದೆನೆ ಪಣ್ಣಾಸದೊಳಗಿಂ-| ದಾತಗೆ ಮೇರೆ ದೋರಿದೆವು ||೪೬||

ಮೇರೆದಪ್ಪಿದರೆ ಪೆಂಡಿರು ನಾವು ತನಗೆಂದು | ಕ್ರೂರ ಸೆರೆಯನಿಟ್ಟನಿಲ್ಲಿ ||
 ತೀರಿತು ನಾಳಿನ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಪಣ್ಣಾಸ-| ವಾರಿಗೊರೆವುದೆಮ್ಮ ತೆರನ ||೪೭||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಬಂಧನ ಜನನಿಯರೆಲ್ಲರ | ಗಿರವುಗಾಣಿಸದಗ್ರಜರ ||
 ಹರಣವಳಿವ ಹೊತ್ತು ತಮಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು | ಸುರಿದರವರು ಕಂಬನಿಯ ||೪೮||
 ಸಲಿಸುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಸಧವ ಬನ್ನಿರೌ | ಪಲವು ಮಾತುಗಳೆಮ್ಮೊಳಿಲ್ಲ ||
 ಇಳುಹುವೆ ನಾಳೆ ನಾ ಬಿಳನ ಶಿರವನೆಂದು | ಕಲಿಗಳ ದೇವ ಪೇಳಿದನು ||೪೯||
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಿಯರಾ ನುಡಿಗೇಳುತ | ನಲವಿನಿಂದೇರೆ ಪುಷ್ಪಕವ ||
 ಕೆಳೆಯರು ಸಹ ನಾಗನಂದನ ಶ್ರೀಜಿನ-| ನಿಳಯದಿಂ ಮಗುಳೆ ಮತ್ತತ್ತ ||೫೦||
 ಓಲಗವನು ಮೊಕ್ಕು ಪೆಣ್ಣಳ ವಾರ್ತೆಯ | ಪೇಳಿ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳು ||
 ಧಾಳಿ ಬಂದನು ವಾಯುವೇಗನಲ್ಲವೆ ಮೇಘ-| ಜಾಲದಂತೊದಗೆ ಎಮಾನ ||
 ಸೇನಾಪತಿ ಮೇಘಮುಖನೆಂಬ ದಾನವ | ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||
 ತಾನೊದಗಿದಸೈದಕ್ಕೋಹಿಣಿ ರಾಕ್ಷಸ | ಸೇನೆವರಸಿ ನಿಮಿಷದೊಳು ||೫೧||
 ಕನ್ನಿ ಕೆಯರನೊಯ್ದ ನಾರೆಲೊ ಕರುಳ್ಳಳ | ಬೆನ್ನಲುಗಿಯದಿರೆವೆನುತ ||
 ಮುನ್ನೀರ ನಡುವೆ ತಾಗಿತು ದಾನವಸೇನೆ | ಪನ್ನಗಸುತನ ಪುಷ್ಪಕವ ||೫೨||
 ಹಿಡಿದರಾಯುಧವನು ಭೇದ್ಯಾದಿಗಳು ನಡ-| ನಡುಗಿದರಬ್ಬಸೇತ್ರೆಯರು ||
 ಕಡುಗಲಿ ಘಣಿಸುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಜಚಾಪ-| ದೆಡೆಗೆ ನೀಡಿದ ವಾಮಕವ ||೫೩||
 ಕಲಹವೆಷ್ಟರದು ದೇವರು ನೀವೇತಕೆ | ಜಿಲ್ಲುದುಡುಕುವೆ ನೋಡೆನುತ ||
 ಒಲುಗೈಯ್ಯ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಬೆಸನಾಂತು ದಾನವ-| ಬಲದ ಮೇಲಂಬ ಹಾರಿಸಿದ ||
 ಎಚ್ಚು ನಿಲಿಸುವಾತನೈ ನಮ್ಮುವನೊದು | ಹೆಚ್ಚಿನ ದಾನವಭಟರು ||
 ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆದು ಬಪ್ಪ ಸರಳ್ಳಳ ಕಣೆಗಳಿಂ | ಮುಚ್ಚಿದರವನ ಪುಷ್ಪಕವ ||೫೪||
 ಕೊಡುವ ಬಿಡುವ ಮುಸುಕಿದ ರಿಪುಶರಗಳ | ಕಡುವ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ||
 ನುಡಿವೆನೆಂದೊಡೆ ಮಹಾವ್ಯಾಲಗೆ ಜಗದೊಳು | ಪಡಿಯಾರು ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯೊಳು ||
 ಅಂಬರವಂಬುಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿತು ರುಧಿ-| ರಾಂಬುವಿಂ ಪರ್ಚಿತಂಬುಧಿಯು ||
 ತುಂಬಿವಣ್ಣದ ದಾನವಪಟುಭಟರೆಯ್ತಿ | ತುಂಬಿತು ಕಾಲನ ಪುರವ ||೫೫||
 ಸೇನೆಯ ಹಾನಿಯ ಕಾಣುತ ಗರ್ಜಿಸಿ | ಸೇನಾಪತಿ ಮೇಘಮುಖನು ||
 ಭಾನುಕಿರಣ ತಲೆದೋರದಂತಂಜಿನ | ಸೋನೆಯ ಸುರಿದ ಸೂರಿಯೊಳು ||೫೬||

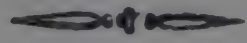
ಅಸಹಾಯಶೂರನುಹಾವ್ಯಾಲನಾರ್ದೆಚ್ಚು | ಮುಸುಕಿದ ಕಣೆಗಳ ಸವರಿ ||
 ಎಸೆದೈದಂಬಿನಿಂ ತೊಡೆ ನಡು ತೋಳ್ಗಳ | ನಿಶಿತಸಾಯಕವೊಂದರಲಿ ||೬೦||
 ಬಿಡದೊಗುವರುಣಾಂಬುವಾಜ್ಞು ಖಂಡಿಸಿ ಬೀಳ್ವ | ತೊಡೆತೋಳು ಸಮಿತುಗಳಾಗೆ ||
 ವಡಬಾನಳಗೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗೊಡುವಂತೆ | ಕಡೆಯೆಚ್ಚ ದನುಜನ ಶಿರವ ||೬೧||
 ನಲವಾಂತು ಮಹಾವ್ಯಾಲನ ತೋಳ ಬಲೈಗೆ | ತಳವೊಯ್ಯನಾಗಸದಿಂದ ||
 ಇಳಿದನು ಪಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ಫಣಿಸುತ ಪಶ್ಚಿಮ-| ಜಲಸಿಧಿಗಳಿದ ಭಾಸ್ಕರನು ||೬೨||
 ಒಂದನೊ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಯು ರಾಹು-| ವೆಂದೆನಲಾ ವಾಯುವೇಗ ||
 ಒಂದನೊದಗಿ ನಾಗತನಯನ ಬಿನ್ನಲೆ | ಸಂದಣಿಸಿದ ಸೇನೆವರಸು ||೬೩||
 ಲಂಕೆ ಮುಂತಾದ ದಾನವದ್ವೀಪದೊಳುಳ್ಳ | ಬಿಂಕದ ದನುಜದೊರೆಗಳು ||
 ಅಂಕಿತ ಲೇಖನಗಾಣುತ ಬಂದರು | ಭೋಂಕನೊದಗಿ ಬಿನ್ನೊಳವನ ||೬೪||
 ಕಾಲಮೇಘನು ಮೇಘಡಂಒರ ವಿದ್ಯು-| ನ್ಮಾಲಿ ಗದಾಸುರ ಧೂಮ್ರ ||
 ಕಾಳಶಂಒರ ಸಾಗರಘೋಷ ಸುಂಟರು-| ಗಾಳಿಯೆಂಬಸುರರೊದಗಿತು ||೬೫||
 ದಾಡಾಮುಖ ವಜ್ರದಾಡ ಸಿಂಹೋದರ | ಕ್ರೋಡರದನ ವಕ್ರದಂತ ||
 ವಾಡಬಜಿಹ್ವನೆಂಬಸುರದೊರೆಗಳೆಯ್ದಿ | ಕೂಡಿತ್ತು ವಾಯುವೇಗನನು ||೬೬||
 ನುಡಿಗಳು ಸಿಡಿಲ ಗಾಂಭೀರ್ಯವ ಪೋಲ್ತರೆ | ಕುಡಿಮುಂಚ ಪೋಲೆ ಕತ್ತಿಗಳು ||
 ಕಡೆಗಾಲದ ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡೆನೆ ದಾನವ-| ಪಡೆ ಬಂದುದಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ||೬೭||
 ಎಳೆವೆರೆಗಳನಡ್ಡಗಚ್ಚಿದ ರಾಹುವ | ಬಳಗವಿದೆತ್ತಣದೆನಿಸಿ ||
 ಇಳಿದದಾಗಸದಿಂದ ದಾನವಸೈನಿಕ | ತೋಗಲು ಕೋರದಾಡೆಗಳು ||೬೮||
 ತಳಿತುವು ಬೊಂಬಾಳ ದೀಪ ಮಾನವಬಲ-| ದೊಳಗಾಯತವಾದುದಾಗ ||
 ಘಳಿಲನೊದಗೆ ತನ್ನಯ ಚೂಣಿ ಕಾಣುತ | ಬಲುಗೈಯ್ಯನಾ ದಾನವೇಂದ್ರ ||
 ತೆರಿಶಾಲೆಯು ಬೇಂಟೆಗೊಳಗಾದ ಹರಿಣಂಗ-| ಳಿರವಾಂತ ಮಾನವಬಲವ ||
 ಒರೆಸುವುದೇನದು ಗಹನವೆ ಕದನವಿಂ-| ದಿರುಳು ಬೇಡೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೬೯||
 ಜಲಧಿಯ ವೇಲೆಯು ಮುಂಗಡೆ ರಿಪುಬಲ | ಬಲಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನೊಳು ||
 ಸಲೆ ಸಂದು ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟುದು ದಾನವ-| ಬಲ ನೂರೆಂಟಕ್ಕೋಹಿಣಿಯು ||
 ಬಲಿದುದು ಕತ್ತಲೆ ಪಾರಿಯು ದನುಜರು | ಸುಳಿವಾಗ ಕೋರದಾಡೆಗಳ ||
 ಬೆಳಗಿಸೆದ್ದುದು ದಾನವಸೇನೆಗೆ ಸುತ್ತ | ಘಳುಕಿನ ಪ್ರಾಕಾರವೆನಿಸಿ ||೭೦||

ಗೇರೆ ಪಾರಿಗಳಿಂದ ಸೇರಿದುಕ್ಕಡದಿಂದ | ತಾರಾಳಿಗಳ ತಳ್ಳಿರಿವ ||
 ಭಾರಿಯ ದೂಸುಗಳಿಂದ ನಾನವಸೇನೆ | ಸಾರಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ||೨೩||
 ವ್ಯಾಲನು ಛೇದ್ಯಾದಿಸಕಲಸೃಪಾಲರು | ನಾಳೆ ತಮ್ಮಯ ತೋಳ್ಳಲವ ||
 ಕಾಳಗದೊಳು ತೋರ್ಪೆವೆನೆ ಕೇಳಿ ನಸುನಗು-| ತೀಳೆಯಂಗಳನೊಸೆದಿತ್ತು ||೨೪||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವಂದು ಸಭೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬಿಜಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆನಾರನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೊರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೨೫||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೨೬||

ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೪. ವಾಯುವೇಗನ ಗೆಲಿದ ಸಂಧಿ

ಛಲದಂಕವಾಯುವೇಗನ ಘನಿಸಿದನ | ಗೆಲಿದ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿಪೆನು ||ಪ||
 ಕೆಂಗೂಳ ರಾಶಿ ಕೆಂಪಿನ ಹೂವು ಮಣಿದೀ-| ಪಂಗಳ ಸಾಲ ಶೋಭೆಯೊಳು ||
 ಹಿಂಗದೀರ್ವಲ ಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆ ಮಾಡಿತು ಮ-| ನಂಗೊಳಲಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ||೧||
 ಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳಿಂದ ದರ್ಭಶಯನದಿಂದ | ಬಲಿಪುಷ್ಪದೀಪಗಳಿಂದ ||
 ಸಲೆ ಸಂದ ವೀರರು ನಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾ-| ವಳಿಗಳನುಪಚರಿಸಿದರು ||೨||
 ಅಸುರಬಲದ ಬಿಂಕ ಸಡಿಲ್ವ ಸೂಚಕವೆನೆ | ನಸಿದುದು ಕತ್ತಲೆಯೊಡ್ಡು ||
 ಎಸೆದುದು ಕೆಂಪು ಘಣೇಂದ್ರಸುತನ ತೇಜ-| ದೆಸಕವೆತ್ತಿಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನೊಳು ||೩||
 ಮೊಳಗಿದುವಾಗಳೆ ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಗಳ್ | ತಲೆದೋರಿತರ್ಕಮಂಡಲವು ||
 ಬಲವೆರಡಾಯತವಾಗಿ ಪೌಜಿಕ್ಕಿತು | ನೆಲ ನೆರೆಯದು ಸೇನೆಗೆನಿಸಿ ||೪||
 ಸುರಚಾಪದೊಲು ಮಕುಟದಸಾಲ್ಗ ಳಿರೆ ಮಿಂಚಿ-| ನಿರವಾಂತು ಪೊಳೆಯೆದಾಡೆಗಳು||
 ಧರೆಗೆ ಬೇರೂರಿತೊ ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲೆನೆ | ಕರವೊಪ್ಪಿತಸುರಸೈನಿಕವು ||೫||

ಬಿಳುಗೊಡೆಗಳು ಫೇನ ಚಮರಗಳ್ ತೆರೆಮಾಲೆ | ನಿಳಿರ್ವ ಕತ್ತಿಗಳೆ ವಿನಾಸುಗಳು ||
 ಪಲವುಪರಿಯ ರವ ಘೋಷವಾಗಲು ನರ-| ಬಲವಾರ್ಧಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುದು ||೬||
 ಅರುಣಚಾಮರ ಜಗಜಂಪಿನ ಸತ್ತಿಗೆ | ಗರುಡನ ಹಳವಿಗೆ ಮೆರೆಯೆ ||
 ಧುರಗಲಿ ದಾನವೇಶ್ವರ ಹೆನ್ನೆಲೆಯಾದ | ಬಿರುದಿನ ದನುಜರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭||
 ಫಣಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಪಸುರ್ಗಾವಿನ ಬಿಳ್ಳೊಡೆ | ಮಣಿಮಯರಥವೆಂಟು ಚಮರ ||
 ಕುಣಿವ ತುರಂಗಮೆಸೆಯೆ ಹೆನ್ನೆಲೆಯಾದ | ಫಣಿಸುತ ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೮||
 ಹೆನ್ನೆಲೆಯರೆ ನೆಲೆ ಚೂಣಿಯ ಪಾಜುಗಳ್ | ಸನ್ನದ್ಧರಾದರಿಕ್ಕಲದಿ ||
 ಸನ್ನದೋರಿದರೆತ್ತಿ ಬಿರಳ ಚಾಮರಗಳ | ಸನ್ನುತದಂಡನಾಯಕರು ||೯||
 ತಾಗೆ ಭುಜಂಗಳ ಹರಿಗೆಗಳ್ ಕರ್ಣವ | ತಾಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ ಹಿಳುಕು ||
 ತಾಗೆ ದಿಗಂತವ ವೀರವರೆಯ ಲಗ್ಗೆ | ತಾಗಿತುಭಯಪಾಯ್ಕಳವು ||೧೦||
 ಚಪ್ಪಲರಿದ ಕೂರ್ಮವೋಲೆಯ ಸಿಂಬಿಯಂ-| ತೊಪ್ಪಗುಂದಿದನಂದು ಫಣಿಪ ||
 ತಪ್ಪದೆ ಕೊರಲು ಕುಗ್ಗಿತು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ | ನಿಪ್ಪಸರದಿ ಸೇನೆ ತಾಗೆ ||೧೧||
 ಧರೆಯ ಭಾರಗಳಿಂದ ತೊಲಗೆ ತವ್ನೊಳು ಬಂದು | ನೆರೆವನು ಫಣಿಪತಿಯೆಂದು ||
 ಉರಗಿನಿಯರಿಗಾದನುರಾಗ ಪೊಣ್ಣೆತೆಂ-| ಬಿರವಾಂತುಬ್ಬೆ ಕೆಂಧೂಳು ||೧೨||
 ಎಳೆಮಿನಾನ್ಗಳೆಂಬಿನ ಸುಳಿದಾಡುವಂಬಿಗೆ | ಕಲಕಿದ ತೊರೆ ತಾವೆನಿಸಿ ||
 ಮುಳುಗಿಸಿ ಮೇಘಮಂಡಲವನು ಭೋಂಕನೆ | ಕೆಲಸಾರಿ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ||
 ಕುರುಳ ಕುಂಕುಮವಾಯ್ತು ದಿಕ್ಕನ್ನೆ ಯರಿಗೆ ದಿ-| ಕ್ಕರಿಕುಂಭಕಾಯ್ತು ಸಿಂದುರವು ||
 ವರಜಹ್ನು ಮುನಿಗೆ ಬಾಂದೊರೆಯಾಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ | ಕರಕಮಲಕೆ ರೇಣುವಾಯ್ತು ||
 ಹರಿಗೆಯ ರಭಸ ಕೋದಂಡಝಂಕೃತ ಹಯ-| ಖುರಪುಟನಿನದ ಗಜಗಳ ||
 ವರಘಂಟಾರವ ರಥಚೀತ್ಕೃತ ದಿ-| ಗ್ಭರಿತವಾಯ್ತೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೫||
 ಕಾಳಿಂದಿ ಗಂಗಾ ಸಂಗಮದೊಳು ನಲಿ-| ದೇಳುವ ಮರಿವಿನಾಸುಗಳ ||
 ಧಾಳಿ ತಾನೆನೆ ಹೊಳಹೊಳೆವ ನಿಶಿತಶ-| ರಾಳಿ ಮುಸುಕಿತಿರ್ವಲವ ||೧೬||
 ಸರಳಲ್ಲಿವು ಗರಿಮೂಡಿದ ಫಣಿಗಳ | ನೆರವಿ ತಾನೆನೆ ಭೋರಿಡುತ ||
 ಪರಿದೆಯ್ವಿ ಕಿಡಿಗಳ ಸೂಸುತ ಕಣೆಗಳು | ಹೊರಳಿ ಮುಸುಕಿತಿರ್ವಲವ ||೧೭||
 ಹರಿಗೆಗಳೊನಲಿನಂತಾದುವು ಗರಿಮೂಡಿ- | ದಿರವಾದುದಶ್ವನಿಕಾಯ ||
 ಕರಿಗಳು ಕಣಿಸಂದಿಯಂತಾದುವು ರಥ | ಸರಳ ಬಂಡಿಗಳೆನಿಸಿದುವು ||೧೮||

ಅಂಬಿನ ಜಗಳದಾಡಂಬರದೊಳು ರುಧಿ-| ರಾಂಬು ಪೆಚ್ಚಿ ತು ತೊಡೆಯುದ್ಧ ||
 ತುಂಬಿತು ಕೊರಲುದ್ಧ ಹರಿಗೆಕಾರರ ಬಲು | ಡೊಂಬಿಯ ಕಡಿದಾಟದಲಿ ||೧೯||
 ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳೆನೆ ಹಯಗಳು ನೆತ್ತರ | ಜಲದೊಳು ಸುಳುಹುಗಾಣಿಸುತ ||
 ಸಲೆ ಸಂದ ರಾವ್ರತುರಿದಾಡಿದರು ಕೋಲ | ಮಳೆಯ ಸೂಸಿತು ಜೋಧನಿಜಯ ||
 ಕರಿಗಳು ನೀವೊಗೆನಂಬುದನೆನೆ ತಮ್ಮ | ಕೊರಲುದ್ಧ ರುಧಿರವೂರದೊಳು ||
 ಕರವೊಪ್ಪಿದುವು ನಿಜವುಷ್ಕರುಗಳು ಪು-| ಸ್ಕರಗಳಂತೆಸೆದುವೆತ್ತೆತ್ತ ||೨೦||
 ಹಡಗುಗಳೇರಿಪ ರಂಗದನರು ಒಂದು | ಕಡಿದಾಟಕೊದಗಿದರೆಂಬ ||
 ಬೆಡಗಾಯ್ತು ರಥಿಕರ ಕಾಳಗ ನೆತ್ತರ | ಕಡಲೊಳು ರಥರಥ ಹಳಚೆ ||೨೧||
 ನೀರಾಸೆಯಂತಾನೆ ನೀರುಮಾಸಿಸರಂತೆ | ನೀರಭಟರು ವಾಜಿಗಳು ||
 ನೀರುಗುದುರೆಯಂದವೆತ್ತುವು ನೆತ್ತರ | ವಾರಾಶಿ ಬೀರಿತು ಬೆಡಗ ||೨೨||
 ತುರಗದ ಪೆಣನ ಕಾಲ್ಪೋಣಿಗಳೆನಲೇರಿ | ಕರುಳ ಪೇರ್ವಲೆಗಳ ಬೀಸಿ ||
 ಅರೆಜೀವದ ಭಟಮತ್ಸ್ಯವ ತೆಗೆದರು | ಪಿರಿದೆನೆ ಮರುಳುಮುಗ್ಧಿಯರು ||೨೩||
 ಕರಿಗಳಟ್ಟಿಗಳೆಂಬ ಸಮ್ಮುಖಗಳನೇರಿ | ವೊರೆದೇಳ್ವ ತೆರೆತುರಗದೊಳು ||
 ದೊರೆಮರುಳ್ಳಳ ನೀರಾಟವಾಡಿಸಿದುವ-| ಜ್ವರಿಯನಲಂಪಿಗಮರುಳು ||೨೪||
 ಮಿಳಿರ್ವ ಪತಾಕೆ ಹಯಂಗಳು ರಥಗಳು | ಸಲೆ ಸಂದ ಹಡಗು ತಾವಾಗೆ ||
 ಜಲಯಾತ್ರೈಗೈದುವ ವಾಣಿಜ್ಯಮರುಳ್ಳಳ | ಬಳಗ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುವೆತ್ತೆತ್ತ ||೨೫||
 ಮಡಿದುದೀರ್ವಲ ಸಮಕದಸದೊಳು ನೆತ್ತರ | ಕಡಲಿಗೆ ವಡಬಾಗ್ನಿಯೆಸಿಸಿ ||
 ತಡೆಯದೆ ದನುಜರೊಳ್ಳಳಿತುದು ಕೋಪಾಗ್ನಿ | ಕಿಡಿಗಳ ಸೂಸೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ||
 ಲಂಕೆ ಮುಂತಾದ ದಾನವದ್ವೀಪದೊಳುಳ್ಳ | ಬಿಂಕದ ದನುಜವೊರೆಗಳ ||
 ನೂಂಕಿತು ನೆತ್ತರ ಕಡಲು ಕೆಂಧೊಳಿದ್ದು | ಭೋಂಕನೆ ಪಾರಿತಾಗಸಕೆ ||೨೬||
 ಕಪ್ಪಿನ ಬಾಳೆವಿಂಡಿಗೆ ಕಾಡಾನೆಗ-| ಳ್ಳಪ್ಪವೊಲಸುರದೊರೆಗಳು ||
 ನಿಪ್ಪಸರದೊಳ್ಳಿತಂದರು ದೆಸೆಗಳ-| ನಪ್ಪಲು ದಂತಕಾಂತಿಗಳು ||೨೭||
 ಇರುಳ ಚಕ್ರಗಳಂತೆ ಬಿಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟುವು ಚಕ್ರ-| ಯಿರುಳ ವಾಜಿಗಳೆಂತಂತೆ ||
 ವರವಾಜಿಗಳು ಗೂಡುಗೊಂಡುವು ದನುಜರು | ಸುರಿದರು ಸರಳ ಸೋನಿಯನು ||
 ಕೊಂಕಿದ ಬಾಳುವಿಡಿದು ಕೋರದಾಡೆಯ | ಬಿಂಕದ ದಾನವಭಟರು ||
 ಮುಂಕೊಂಡುಸುಭಟರ ಮೊಯ್ತು ರುರುಧಿರದೊಳ್|ತೇಂಕಾಡೆಮುಂಡಕೋಟಿಗಳು||

ದನುಜರ ಕೊರಳಿಗಿಕ್ಕುವ ಕಾಲಪಾಶವೊಂ-| ಬನುದೋರಲೇರಿಸಿ ತಿರುವ ||
 ಧನುವ ಜೀವಜಿದನು ಫಣಿರಾಜಸುತ ಜಿಲ್ಲ | ನಿನದಕಿಟ್ಟ ಜೆಯಾಗಿ ಜಗವು ||೨೨||
 ದೇವರು ಜಿಲ್ಲಿಡಿವಸಿತಕ್ಕ ಕದನವಿ-| ದಾವ ಗಹನ ನೋಡೆನುತ ||
 ತಾವೆನೆಗಿತ್ತು ವ್ಯಾಲನಾದಿಯು ವೀರಭ-| ಟಾವಳಿ ಬಲುಗಾಳಗವ ||೨೩||
 ಶತಭಟ ಸಾಸಿರಭಟರೈನೂರ್ವರ-| ಪ್ರತಿಮರು ರಣಭೂತಗಳಿಗೆ ||
 ಅತಿರಾದ್ರದೊಳು ತಳ್ಳಿರಿದರಿಬಲವನಾ-| ಹುತಿಗೊಟ್ಟ ರೈದಕ್ಕೋಹಿಣಿಯ ||೨೪||
 ಕಾಲಮೇಘನು ಮೇಘಡಂಬರ ವಿದ್ಯು-| ನ್ಮಾಲಿಯೆಂಬಸುರದೊರೆಗಳು ||
 ಕಾಲಮೇಘಗಳನೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಕೆಂಗರಿ-| ಗೋಲ ಮಳೆಯ ಸೂಸಿದರು ||೨೫||
 ಅವರೊಳು ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯಮಹಾವ್ಯಾಲ-| ನವರೆಸೆಗಿದರು ಕಾಳಗವ ||
 ಕವಿದುವಂಬುಗಳಂಬ ನೀಳುತ ಕಿಡಿಗಳ | ನಿವಹದ ನೀಯೆ ಗರಿಗಳು ||೨೬||
 ಸಾರಥಿಗಳ ದೇಹ ಬಿನ್ನರೇರೆ ತೇರ್ಗಳ | ವಾರುನುಗಳು ನೊರೆಯುಗಳೆ ||
 ತೀರೆ ಸಾಸಿರಭಂಡಿ ಸರಳು ತಮ್ಮಯ ಕೋಪ | ತೀರದೆಚ್ಚಾ ಡಿದರವರು ||೨೭||
 ಕಾಲನ ಬಾಣಸಿಗರು ವಿಶಿಖಾಕೃತಿ-| ದಾಳಿದರೆನೆ ದಾಳಿಟ್ಟು ||
 ಕಾಲಮೇಘನ ಗೋಣನರಿದದಾ ಭೇದ್ಯಭೂ-| ಪಾಲನ ನಿಶಿತಶರಾಳಿ ||೨೮||
 ನಿಲಕುರುಳದ ಮುನ್ನ ಕಾಲಮೇಘನ ಶಿರ | ಜಿಲ್ಲಗಾರನಾ ಭೇದ್ಯನೃಪನು ||
 ಇಳುಹಿದ ಮೇಘಡಂಬರನ ಶಿರನ ವಾಯು | ಕೆಲನೂಂಕುಮೊಲು ಮುಗಿಲ್ಪುದು||
 ಭಾಳಲೋಚನ ತ್ರಿಪುರವನೆಸುವೊಲು ಮಹಾ-| ವ್ಯಾಲ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯನು ||
 ಪೇಳಲೇನೆಚ್ಚನು ಗೋಣು ಪರಿದು ನೆತ್ತ-| ರೇಳೆ ತಲೆಯ ಕೊಂಡು ನಭಕೆ ||೨೯||
 ಮಸಗಿ ಕೋಪದಿ ಸಾಗರಘೋಷ ಧೂಮ್ರರೆಂ-| ಬಸರರು ಬರಲಾರ್ದೆಚ್ಚು ||
 ದೆಸೆವಲಿಗೆಯುರಾ ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು | ನಿಶಿತಬಾಣಗಳೆಂಬರಲಿ ||೩೦||
 ನರರಿಗೆವೊಳು ಸವದಂಜಿಯೆ ಕೊರಲನು | ಕೊರೆದು ಯಿಡುವೆ ನಭಕೆನುತ ||
 ವೊರೆವೃತ ಬಂದ ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಕಣೆಗಳ | ಪರಹುತ ಕಣನಗಲದಲಿ ||೩೧||
 ಜಿಲ್ಲಗಾರ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಶರವನು | ಹಿಳುಕ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೇದಿ ಬಿಡಲು ||
 ಎಳೆವರೆ ರಾಹುವನೊಯ್ಯಂತೆ ದನುಜನ | ತಲೆಯ ಕೊಂಡೆದ್ದು ದದ್ಭುತದಿ ||೩೨||
 ಕಾಲನಂದದಿ ಕಡು ಮುಳಿದು ಗದಾಸೂರ | ನೀಲಾದ್ರಿ ದಾನವರೂಪ ||
 ತಾಳಿತೆಂಬಿನ ಬಂದ ಮಹಾವ್ಯಾಲನವರಂಬು | ಧಾಳಿಟ್ಟು ದವನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ||೩೩||

ಕೊಳ್ಳವೆಮ್ಮೊಳು ಯಂತ್ರಮುಕ್ತಾಯುಧಗಳ | ಬಲ್ಲಿತೆನುತ ವಿಶಿಖಗಳ ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಗದೆಯೊಳಣೆವುತೆಯ್ದಂದನು | ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹರ ಕೈಕೊಂಡೆ ||೪೦೯||
 ವ್ಯಾಲ ಕಾಣುತ ನಿಜಬಲವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಛ-| ಥಾಳಿಸಿ ಭಾರಿಯು ಗವೆಯು ||
 ಪೇಳಲೇನಿದಿರಾದ ಸಮ್ಮೊಳಲವೊ ನಿನ್ನ | ತೋಳ ಬಲೆಯ ತೋರಿಸುತ ||೪೧||
 ಸಿಡಿಲ ದನಿಯ ಕೇಳ ಕೇಸರಿಯೆನಲಾ | ನುಡಿಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಗದಾಸುರನು ||
 ಸಿಡಿಲಸಿಡಿಲು ತಾಗುವೊಲುಸೇರಿ ಹೊಯ್ದು ಹೊಂ-|ಗಿಡಿಹಾರಿಸುಸಗಿ ಕಬ್ಬಿಗಿಯು||
 ಲೇಸು ಲೇಸಭ್ಯಾಸಿಯೆನುತ ಗಾಯಗಳನ-| ತ್ಯಾಸುರದಿಂದೊಡ್ಡಿ ಕಳೆದು ||
 ಸಾಸಿಗ ವ್ಯಾಲನಾರ್ಥಟಿಸಿ ಹೊಯ್ದುನು ತಲೆ | ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಗಲವನ ||೪೧||
 ಕಾಲಶಂಬರನೆಂಬ ದನುಬ ಬಂದಿದಿರಾದ | ಕಾಲೊಳೊದೆದು ತುಳಿದವನ ||
 ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿ ಕೊಂದನು ವ್ಯಾಲನು | ಕಾಲನಲ್ಲವೆ ಪರಬಲಕೆ ||೪೧||
 ಕ್ರೋಡನದನ ವಕ್ರದಂತ ಸಿಂಹೋದರ | ದಾಡಾಮುಖ ವಜ್ರದಾಡ ||
 ವಾಡಬಜಿಹ್ವನೆಂಬಸುರವೊರೆಗಳೊಂದು-| ಗೂಡಿ ಬಂದರು ಲಗ್ನವಿಡಿದು ||೪೧||
 ಮಾನವಬಲವೆಂಬ ಜಂದ್ರಮಂಡಲವನು | ದಾಸವಬಲವೆಂಬ ರಾಯ ||
 ಆನದೆ ಸುಂಗಿತೆಂದುಗುವುಗಾಣಿಸಿದುದಿ-| ನ್ನೇನೆಂಬೆ ಕದನದೊಳ್ಳೆಯನು ||೪೧||
 ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡುಗಾಣಿಸೆ ಬಿಲ್ಲ ಟಂಕಾರ | ರವಿರಶ್ಮಿ ತಲೆದೋರದಂತು ||
 ಕನುಂಬು ಮುಮ್ಮೊನೆಯಂಬು ಭೋರ್ಗರೆವುತ | ಕವಿದುವು ಕಣನಗಲದಲಿ ||೪೧||
 ಇರುಳ ಮುತ್ತಿಗೆಯೊಳು ಸೊಡರ್ಗಲು ತಮ್ಮ ಮೇ-| ಲ್ಪರಿವ ಪತಂಗಾವಳಿಯು ||
 ಉರುಹುತಲೆಸೆದರಾ ಛೇದ್ಯಾದಿಗಳು ಕೋಲ | ಹೊರಳಿಯ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆವುತ ||೪೧||
 ಕೆಡೆಮುರಿದುದು ಬೇಡಸಡೆ ರನ್ಯಕ ಗಾಯ-| ವಡೆದನು ಹರಿವರ್ಮನಾದಿ ||
 ವೊಡನಿಪಾಲರ ಬಿಂಕ ಸಡಿಲಿತು ಮುಂದೊತ್ತಿ | ನಡೆದನು ಫಣಿರಾಜತನಯ ||೪೧||
 ಕಾಣುತ ಫಣಿಯ ಶೆಕ್ತೆಯವ ಪನ್ನಿರಡಕ್ಕೋ-| ಹಿಣಿಯ ಬಲದ ನಾಯಕರು ||
 ಮಾಣದೆ ವೆಡ್ಡೆಯಗೊಂಡಾರ್ದೆಚ್ಚರು | ಬಾಣಾವಳಿ ಮುಸುಕಿದುವು ||೪೧||
 ವಡಬಾನಳನುರಿದೇಳೆ ಸೀಕರಿಯೋದ | ಕಡಲ ತುಂತುರುಗಳಂತಂತೆ ||
 ಕಡಿಖಂಡವಾದುವು ಕವಿದ ದಾಸವರುಬು | ನುಡಿಯಲಳವೆ ಸಾಹಸನ ||೪೧||
 ಪಿರಿದೆನಲ್ಮಿತ್ತು ಹರಹಿದೆರೆಹೊಲನೊಳು | ಸುರಿವ ಪೇರ್ಮಳೆಗೆಣೆಯನಿಸಿ ||
 ಸುರಿದನು ಸರಳ ಒಲೊನ್ನೆಯು ಬಿಂಕಜ-| ರ್ಪುರಿತವಾಯ್ತು ಸುರಸೈನಿಕದ ||೪೧||

ದಾಡಾಮುಖ ವಜ್ರದಾಡರ ಕಾಲನ | ದಾಡೆಗೌತಣಗಳನೆಸಗಿ ||
 ಕ್ರೋಡರದನ ವಕ್ರದಂತರ ತಲೆಯ ಕೊಂ-| ಡೋಡಿದುವಹಿಸುತನಂಬು ||೫೮||
 ವಡಬಾಗ್ನಿಯೆನೆ ವಾಡಬಜಿಹ್ವನ ತಲೆ | ಕುಡಿದುದು ರುಧಿರಪೂರವನು ||
 ಕೆಡೆದನು ತಲೆಯ ಬಲ್ವೆಟ್ಟವೆಂದೆನಲಂಬ-| ಗೆಡೆಯಾಗಿ ಸಿಂಹೋದರನು ||೫೯||
 ಹೆಸರುಳ್ಳ ದನುಜರಳಿವ ಕಾಣುತ ಮಾ-| ಮಸಕದೊಳಹಿರಾಜಸುತನ ||
 ಅಸುರೇಂದ್ರ ತಾಗಿದ ವೀರವರೆಯ ಲಗ್ನಿ | ಮುಸುಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ||೬೦||
 ಹಡಗು ತಾಗಿದರೆ ಜಾರುವುದೇನೊ ಕಲ್ವೆಟ್ಟ | ಕಡುಹು ಕೊಳ್ಳದು ನವ್ಮೊಳೆನುತ ||
 ಕಡುಗಲಿ ಘನಿರಾಜನಂದನ ಧನುವ ಜೀ-| ವಡೆದು ತೂಗಿದನು ಸಾಯಕವ ||೬೧||
 ಎಲವೊ ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ನೀನೇನಹೆ ನವ್ಮೊಳು | ಕಲಹ ಕೊಳ್ಳದು ಬೇಡ ಮರುಳೆ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯರನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟೀಳು ನೀನೆಂದು | ಖಳ ಸುರಿದನು ಡೊಣ್ಣೆಯಂಬ ||
 ಅರುದಿಂಗಳೊಳು ಪ್ರತಿಮಲ್ಲನ ತಹುದೆಂದು | ಸೆರೆಯ ನೀಸಿಟ್ಟ ಪೆಣ್ಣುಗಳ ||
 ಮೊರೆಗೇಳಿ ಬಂದವ ನಾನೀಗ ಘನಿಸುತ | ಪೆರತೋರ್ವನಲ್ಲ ಕೇಳಲವೊ ||೬೨||
 ಮಾತುಳ ಪೆಣ್ಣೊಡನೆಂದೊಡವನ ಕೊಂದ | ಪಾತಕ ಮೇಲವನಾಪ್ತ ||
 ಭೂತಳದೊಳು ನಿಂದ ದ್ರೋಹಿ ಗುಹೆಯೊಳಿ-| ಟ್ವಾತ ನೀನವನ ನಂದನರ ||೬೩||
 ಕನ್ನೆಯರಾಸೆಗಳನ್ನೀಕೆ ನಿನಗೆಂದು | ಪನ್ನಗಸುತ ಕಣೆದೊಡಲು ||
 ಉನ್ನತಕೋಪದೊಳಸುರನಾರ್ದೆಜ್ಜ ಮುಂ-| ದಿನ್ನೆಂತೊ ಕದನಗಳವರ ||೬೪||
 ಹಿಳುಕ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೇದಿ ಬಿಡುವ ಕೊಡುವ ಕೈ-| ಚಳಕವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿವು ಚಕ್ರಂಗಳೆನಿವೊಂ-| ದಳವುದೊರಿದುವು ಚಾಪಗಳು ||೬೫||
 ಅಂಬಂಬು ಹಳಚಿಯಂಬರದೊಳು ಕಿಡಿಗಳು | ತುಂಬಿದುವೇಣ್ಣೆಸೆಗಳಲಿ ||
 ಇಂಬುಗೊಂಡುದು ಬಿಲ್ಲು ಶುಕ್ರತ ಕದನದಾ-| ಡಂಬರ ಕಡುಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೬೬||
 ಓರ್ವರೆಜ್ಜಂಬನೋರ್ವರು ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳೆಯ ಬಿ-| ದ್ವೀರ್ವರೆಡೆಯ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಳಿದು ||
 ಪರ್ವಿತು ದಳ್ಳುರಿಯುದುರ್ವ ಕಿಡಿಗಳಿಂ-| ದೀರ್ವರ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೆನಿಸಿ ||೬೭||
 ಜ್ವಾಲೆ ತಗ್ಗುವ ಪರಿಯಂತರ ಕರ್ಪೂರ | ವೀಳಿಯಗೊಳುತ ವೈಯುಭ್ಯ ||
 ಎಳುಸೊಳೀಪರಿ ಯೆಚ್ಚಾಡಿ ಮಸಕದಿಂ-| ದಾಲಿಗಳುಗುಳೆ ಕಿಡಿಗಳ ||೬೮||
 ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಹುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಕೈ-| ಚಳಕ ಲೇಸೆನುತ ದಾನವನು ||
 ಫಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಗಿರಿಶರವನೆಜ್ಜನು ಬಿಟ್ಟ-| ಗಳ ದಾಳಿ ಮಸಗಿತೆತ್ತಿತ್ತು ||೬೯||

ಅರಿಗಿರಿವಜ್ರಾಯುಧನೆಂಬ ಬಿರುದ ಸಿಂ- | ಗರದೋರಲಹಿರಾಜತನಯ ||
 ಭರದಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ವಜ್ರಶರವನಾರ್ದೆಚ್ಚು ಜ- | ರ್ಘುರಿತಮಾಡಿದನು ಶೈಲಗಳ ||೨೧||
 ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಪಿನಬಾಣವನವನೆಚ್ಚನು | ಮುಚ್ಚಿತು ಮುಳ್ಳ ಪೇರಡವಿ ||
 ಎಚ್ಚನು ಫಣಿಸುತ ವಹ್ನಿಬಾಣವ ಕಾ- | ಳ್ಳಿಚ್ಚಿನಾರ್ಭಟಿ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೨೨||
 ಅಸುರೇಂದ್ರನೆಚ್ಚನು ಮೇಘಬಾಣವ ಮುಗಿಲಾ | ಮುಸುಕಿ ಸುರಿಯೆ ಕೇರ್ಮಳೆಯ
 ಮಸಕದಿ ವಾಯುಬಾಣವನೆಚ್ಚು ಫಣಿಸುತ | ದೆಸೆಗಿಡಿಸಿದನು ಮೇಘಗಳ ||೨೩||
 ಶರಧಿಬಾಣವ ದಾನವನಾರ್ದೆಚ್ಚನು | ತೆರೆ ನೋರೆ ಮಸಗಿ ಬಲ್ಲ ಡಲು ||
 ಮೊರೆದು ಮುಸುಕೆ ನಾಗಸುತ ವಡಬಾಸ್ತ್ರದೊ- | ಳುರಹಿದ ತೈಲಮೆಂತಂತೆ ||೨೪||
 ತಿಮಿರಬಾಣವ ಖಚರೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು | ತನುದೊಡ್ಡು ಮುಸುಕಿತೆತ್ತೆತ್ತ ||
 ದ್ಯುಮಣಿ ಬಾಣದೊಳದ ಸುಹರಿಸಿದ ರಿಪು- | ತಿಮಿರದ್ಯುಮಣಿ ನಾಗತನಯ ||೨೫||
 ಉರಗಬಾಣವ ದಾನವನೆಚ್ಚು ಫಣಿಗಳು | ಭರದಿ ಬಂದುವು ಭೋರಿಡುತ ||
 ಗರುಡಬಾಣವನೆಚ್ಚು ಫಣಿಸುತ ಹದ್ದಿನ | ನೆರವಿಕೊಂಡೆದ್ದು ದಾಗಸಕೆ ||೨೬||
 ಎಚ್ಚನಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರಸಾಯಕ ಬಯಲಾಗೆ | ಚಚ್ಚರದೊಳು ವಾಯುವೇಗ ||
 ಕಿಚ್ಚದಳ್ಳುರಿ ದೋರೆ ಸುಗಿದ ಮೂಡಿಗಿಯಿಂದ | ಹೆಚ್ಚಿನ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನು ||೨೭||
 ಮುಗಿಲೊಗ್ಗನೆಯೊಳು ಪೊಳೆವೆಳೆವಿಂಚಿನೇಳ್ಗೆಯ | ಮಿಗುತಿರಲೆತ್ತಿ ಹಸ್ತದೊಳು ||
 ಧಿಗಿಲನೆ ತೂಗಿದ ಕಡೆಗಾಲದಗ್ನಿಯ | ಹೊಗರನೇಳಿಸೆ ಜ್ವಾಲೆಯದರ ||೨೮||
 ಕಡಿವೆನೆಸುತ ನಾಗಸುತನಾದಿ ವೀರರ | ತೊಡಚಿ ತಿರುವಿಗಂಬುಗಳ ||
 ನಡುಗೆ ಧರಾತಳ ಸಡೆಯೆ ಮಾನವಸೇನೆ | ಸಿಡಿದೇಳೆ ದಿವಿಜವ್ರಾತ ||೨೯||
 ಕೆಡೆಕಡೆಯೆನುತವನಿಡೆ ಛಟಛಟ ರವ- | ದೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರಭಿ ಪಸರಿಸುತ ||
 ಸಿಡಿಲ ಗುಂಡೆನೆ ಬಂದು ನಾಗಸುತನ ಮುಂದೆ | ಪಡೆದು ನಿಂದುದು ಕೆಣ್ಣರೂಪ ||
 ದನುಜನ ಜಯವಧು ಬಂದಳು ಫಣಿರಾಜ- | ತನಯಗಳಸಿ ತಾನೆಂಬ ||
 ಅನುದೋರೆ ನಲಿದುದು ಮಾನವಬಲ ಸಿರಿ | ಮನೆಯೊಕ್ಕ ಬಡವರೆಂತಂತೆ ||೩೦||
 ತಾನೆಂದಳಾ ಶಕ್ತಿ ಫಣಿಸನ ಸುತ ಮೇಲೆ | ನೀನು ಮಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷ ||
 ನಾನದರಿಂ ಸೋಂಕದುಳಿದೆ ಕೇಳ್ಮತ್ತಿನ | ಮಾನವರೆನಗೊಂದು ತೃಣವು ||೩೧||
 ನಾಗದೇವತೆ ನಾನು ತಪವಿದ್ದು ಪಡೆದನು | ನಾಗೇಂದ್ರನಿಂದಾ ಖಚರ ||
 ಪೋಗುತಿರ್ದಪೆನೆನ್ನ ನೆಲೆಗೆನುತಾ ಶಕ್ತಿ | ಸಾಗಿತದೃಶ್ಯ ತಾನಾಗಿ ||೩೨||

ಕೆಡಸದೆ ಪಗೆಯು ತನ್ನಯ ಶಕ್ತಿ ಬಯಲಾಗೆ | ಜಡಿವುತ ಖಡ್ಗವ ಖಚರ ||
 ತಡೆಯದೆ ರಥವ ದುನ್ಮಿಕ್ಕಿದನೆಲೊ ಕೈದು-| ವಿಡಿದಿರಾಗೆನ್ನೊಳೆನುತ ||೮೪||
 ಇಳುಹಿ ಚಾಪವ ಚಂದ್ರಹಾಸವ ಜಡಿವುತ | ಕಲಹ ಕೊಳ್ಳದು ನನ್ನೊಳೆನುತ ||
 ಇಳಿದನು ರಥವ ಫಣೀಂದ್ರಸಂದನ ಕೈ-| ಚಳಕದ ಕಡಿದಾಡಿದರು ||೮೫||
 ಪಂಚಾಸ್ಥಾನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ದಾಸವ ಪೊಯ್ಯೆ | ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ತಪ್ಪಿ ಕಳೆದು ||
 ಹಂಚಿದಂತಿಪ್ಪೊಳಾಗೆ ಪೊಯ್ದನು ಕೈ-| ಸಂಚಿನೊಳಾ ನಾಗತನಯ ||೮೬||
 ಸೀಳೆಳೆರಡು ವಾಯುವೇಗದಾಸವರಾಗಿ | ಬಾಳೆಳ ಜಡಿದು ಮೇಲವಾಯೆ ||
 ಪೋಳೆ ಪೊಯ್ದನು ಪೊಯ್ಯೆ ನಾಲ್ವರಾಗಲು ಕ-| ಟ್ವಾಳೆಳರಸ ಭೇದಿಸಿದ ||೮೭||
 ನೆಲನೀಡುದೆನೆ ತಂಡು ತುಂಡೆಲ್ಲ ಮೈವೆತ್ತು | ನೆಲನೊಡೆವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ||
 ಪಲಬರು ವಾಯುವೇಗರು ಸುತ್ತುಗೊಂಡರು | ಪಲವು ಮುಖದಿ ನಾಗಸುತನ ||
 ತಳಿತ ತವಲಾದ ಪೊದರೊಳು ಸುಳಿಗಾಳಿ | ಸುಳುಹುಗೊಂಡೆದ್ದು ದೆಂಬೊಂದು ||
 ಅಳವ ಕೈಗೊಂಡನು ಫಣಿರಾಜಸುತ ತರ-| ಗೆಲೆಯಂತೆ ಪಾರೆ ತಲೆಗಳು ||೮೮||
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ದನುಜನ ತಲೆಗಳು | ನೆತ್ತರ ನೊರೆಗಡಲಿನೊಳು ||
 ಬಿತ್ತಿದ ರಾಹು ತನ್ನಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ | ವೊತ್ತವದೆನಲುದುರಿದುವು ||೮೯||
 ಅಲಗೈದುಗಳನುಳಿದಲಗುವಿಡಿದು ಕಾಮ | ಪಲವು ಮೈವೆತ್ತನೆಂಬಂತೆ ||
 ತಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ತಂಡು ತಂಡುಗಳೆಲ್ಲವು | ತಳಿತುವು ಫಣಿಸುತನಿರವ ||೯೦||
 ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಫಣಿತನಯನು ಕೆಡೆ | ಕುತ್ತಿರಿಯೊಡಲ ಸೀಳೆನುತ ||
 ಕತ್ತಿಯ ತೂಗುತಾರ್ಥತಿಸುತ ಬರೆ ಭಯ-| ವೆತ್ತುದುಭಯಪಾಯ್ಗಳವು ||೯೧||
 ಕದನವ ಮಾಣ್ಡು ತೊಟ್ಟುಂಬ ಬಿಡದೆ ವ್ಯಾಲ | ವೊದಲಾದ ಭಟರು ತೇರೈಸೆ ||
 ಮೊದಲದು ಭ್ರಮರಿ ಮತ್ತಿದು ಮೈತಾಳಿಯೆಂ-| ಬುದನರಿದಹಿರಾಜತನಯ ||೯೨||
 ರೋಷವೊದವಿ ಸ್ಮರಿಸಲು ಪರನಿದ್ಯವಿ-| ನಾಶಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯನು ||
 ಓಸರಿಸಿತು ಮಾಯೆ ದಾಸವೇಶ್ವರನೋರ್ವ | ಕೀಸಿದ ಕೋಲಿನಂತುಳಿದ ||೯೩||
 ತೊಲಗುವಂತಾಯು ನಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆ ಬಯಲಾಗೆ | ಕಲಹವ ಮಾಣ್ಡನೆ ಖಚರ ||
 ತಲೆಯನೊಪ್ಪಿಸ ಹೊಣೆಕಾರನೆಂಬನ ಕೋಪ | ತಲೆದೋರೆ ಜಡಿದು ಖಡ್ಗವನು ||
 ಕೆಡುವ ದೀಪಿಕೆ ನಿಮಿವೊಲು ಮೇಲುವಾಯ್ದವ | ಕಡಿವುತೆಲ್ಲವನೊಡ್ಡಿ ಕಳೆದು ||
 ಹೊಡೆದನು ಫಣಿಸುತ ಗೋಣುವುರಿಧು ತಲೆ | ಸಿಡಿದುದು ರುಧಿರಧಾರಿಡುತ ||

ಸಿಡಿದೇಳ್ವ ತಲೆ ರಾಕುನೆಂಬ ಶಂಕೆಯನೀಯೆ ! ಪಡುಗಡಲೊಳು ಜಿದ್ದ ರವಿಯು ||
 ಕೆಡೆವಂತು ಸುರಪನೇರಿದ ನೀಲದ ಬೆಟ್ಟ | ಕೆಡೆದುದು ಖಚರನ ಮುಂಡ ||೯೭||
 ವೊರೆದುದು ಮಾನವಬಲದೊಳು ಜಯಭೇರಿ | ಸುರಿದುದು ಸುರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ||
 ಹರೆದುದು ದಾನವಬಲ ಪೂರ್ವಗಿರಿಯ ಮೇ | ಲ್ಲರಿದುದು ಚಂದ್ರಮಂಡಲವು ||೯೮||
 ಬಲವನುಳಿದು ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ಪೃಥ್ವೀ | ತಿಲಕದ್ವೀಪಕೆ ನಾಗತನಯ ||
 ತಳದಗನು ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ತನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ | ಬೆಳಗಲು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳನು ||೯೯||
 ನೂಂಕಿಸಿ ಗುಹೆಯ ಮುಚ್ಚುಳುಗಲ್ಲ ವ್ಯಾಲನಿ | ದಾ ಕೋಮಲೆಯರಗ್ರಜರ ||
 ತಾ ಕರೆಯಿಸಿ ರವಿಯುದಯದೊಳ್ಪಟ್ಟವ | ಲೋಕೈಕವೀರ ಕಟ್ಟಿದನು ||೧೦೦||
 ಅವರು ತಮ್ಮ ನುಜಿಯರೈನೂರ್ವರ ನಾಗ | ಕುವರಗೆ ಧಾರೆಯನೆರೆದು ||
 ವಿವಿಧರತ್ನಾ ವಳಿ ಕರಿ ಹಯ ಮುಂತಾ | ದುವನು ಕೊಟ್ಟರು ಬಳುವಳಿಯ ||೧೦೧||
 ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದುವ | ಸುತ್ತಣ ದ್ವೀಪಾಧಿಪರು ||
 ಇತ್ತು ಕಂಡರು ಕಾಣಲವರ ಮುನ್ನ ಸತ ರಾ | ಜೋತ್ತಮನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ||
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವೈದ್ಯನಗಿಂದ ತನ್ನಯ | ಲಲನೆಯರುಗಳನಲ್ಲಿರಿಸಿ ||
 ಜಲಧಿಯ ದಾಂಟಿ ತಮ್ಮಯ ಪಾಳಯಕೆ ಬಂ | ದಿಳಿದನು ಮಣಿಪುಷ್ಪಕವ |

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ಸಮಯದೊಳು ಗಗನತಳಾಲಿಂಗಿತಮುಮಪ್ಪ ವಟ
 ಭೂರುಹದ ತಣ್ಣನಪ್ಪ ಸೆಳಲಿ ಭೋಂಕನೆರ್ದು ಮಕುಟಾಲಂಕೃತರುಮಪ್ಪ ಪಟು
 ಭಟರೈನೂರ್ವರುಂ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳ ಪ್ರಭೆ ಪಸರಿಸುತಂ ಬಂದು ನಾಗಕು
 ಮಾರಂಗೆ ಪೊಡನುಡೆ ನೀವಾರೆಂದನಂ ಬೆಸಗೊಳಲವರೆಂದರೆಲಿ ವೀರಾದಿವೀರ ಕೇಳ್
 ವಾಯುವೇಗನ ತಿರಶ್ಚೇದನಂ ಮಾಡಿದವಂ ನಿಮಗೊಡೆಯನೆಂಬ ಮುನಿಸಿರೂಪಂ
 ಗಳೆಮಗುಂಟದರಿಂ ನಿನ್ನನೋಲಗಿಸಲ್ ಬಂದೆವೆನೆ ಕೇಳ್ವು ಸಂತಸಂ ಬೆತ್ತು ನೀವೇ
 ನಾನುಮಂ ಚೋದ್ಯಮಂ ಕಂಡುದುಳ್ಳೊಡೆ ಪೇಳ್ವುದೆನಲವರೆಂದರ್ ಕಳಿಂಗದೇಶದ
 ದಂತಿಪುರಮನಾಳ್ವ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತಮಹಾರಾಜಂ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭಿಯಪ್ಪ ಚಂದ್ರಮ
 ತಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮದನಮಂಜೂಷೆಯೆಂಬ ಕುವರಿ ಮಹಾರೂಪವತಿಯವಳಂ
 ತನ್ನೊಳ್ ಖಡ್ಗಯುಧಮಂ ಮಾಡಿದವಂಗಳಲ್ಲದೆ ಕೊಡೆನೆಂಬ ಪೂಣೈವೆತ್ತಿರ್ಪನೆನೆ
 ಕೇಳ್ವು ನಾಗಕುಮಾರನಾಗಳಲ್ಲಿಂದುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಸಕಲಬಲಂಬೆರಸು
 ಪೋಪೆಡೆಯೊಳು ||೧೦೪||

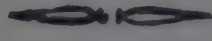
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕಾಂಚೀಪುರದ ಪಲ್ಲವನೃಪ | ಸತಗರದಿಂದಿದಿವೆಂದು ||
 ತಡೆಯದೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಯ ಸುತೆ | ಕಡುಜೆಲ್ವೆ ಪದ್ಮೆಯೆಂಬವಳ ||
 ಪಲ್ಲವಭೂಪನಾತ್ಮಜಿಯ ಮದುವೆ ಸಿಂ- | ದಲ್ಲಿಂದ ಘನಿರಾಜತನಯ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಯ್ದಿದನು ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಗೆ- | ದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲೆಳಸಿ ||೧೦೬||
 ಕೇಳುತಾ ವಾರ್ತೆಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಕ- | ಟ್ವಾಳುತನವ ಮಿಗೆ ಮಾಡ್ದು ||
 ಲೀಲೆಯೊಳಿದಿವೆಂದು ಪೊಡಮಡೆ ಘನಿಸುತ | ಪೇಳಿದ ನಸುನಗೆ ಮಿನುಗೆ||೧೦೭||
 ಎಲೆ ನೃಪ ಕೇಳು ನೀನಾಯುಧಾಭ್ಯಾಸದಿ | ಬಲುಗೈಯ್ಯನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನು ||
 ತಿಳಿದು ನಾ ಒಂದೆ ನನ್ನೊಡನೊಮ್ಮೆ ಸಿನ್ನ ಕೈ- | ಚಳಕವ ತೋರಬೇಕೆಂದ ||೧೦೮||
 ಧರೆಯೊಳದಾರು ನಿನೊಳು ಕೈದುಗೊಳ್ವರು | ಪರರಾಯಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲ ||
 ಹರಹಿದೆನ್ನಯ ತೋಳ್ವಲವನು ಸಿನ್ನ | ಬರಿಸಿಕೊಂಬುದೆ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ||೧೦೯||
 ಮದನಮಂಜೂಷೆಯೆಂಬೆನ್ನಯ ಸುತೆಯೊಳು | ಕದನವನಿಸಗು ಬಾರೆಂದು ||
 ಚದುರರ ದೇವನನೊಡಗೊಂಡಾ ನೃಪ | ಮುದವೊಳೆಯ್ದಿದ ದಂತಿಪುರವ ||೧೧೦||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ- | ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಆ ತಳೋದರಿಯ ಕೈಧಾರೆಯನಾಂತ ಸಂ- | ಸಂಗೀತಸಂಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರ ಪರಿಣತಜಿನವದನ
 ಕುಲಶೈಲೋಚ್ಚ ಯೋದ್ಧೃತಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜತ್ವಂ
 ಜಾಯಮಾನಾನಾನವುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜನಸ್ತುತ್ಯ
 ಸತ್ಕೂಜಿತಪ್ರಕರಕವಿರಾಜಹಂಸ ಬಾಹುಬಲಿವಿರಚಿತ
 ಮಪ್ಪ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಿದುವೆ
 ವಾಯುವೇಗವಿಜಯವರ್ಣನಂ ನಾಮ
 ಪಷ್ಪಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೫. ರಾಜಲಾವಣ್ಯವರ್ಣನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಜಲಾವಣ್ಯವ ಮದನಮಂಜರಿ ಪೇಳಿ-| ದೋಜೆಯ ನಾನು ಸೊಲ್ಲಿಪೆನು ||೪||
 ಹಿಂಗದೆ ಫಣಿಸುತ ದಂತಿಪುರಿಯೊಳಿರೆ | ಕೊಂಗಣದೇಶದೊಳತ್ತ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸಿಹುದು ತ್ರಿಲೋಕತಿಲಕಪುರ | ಸಿಂಗರದಿಂಗಡಲೆನಿಸಿ ||೧||
 ಅರಸಾ ನಗುಗೆ ವಿಜಯಂಧರನಾತ-| ಗರಸಿ ಶ್ರೀವಿಜಯಾವತಿಯು ||
 ಇರುತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಪುಷ್ಪಣಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ವೀರ | ವಿರಚಿಸಿ ನಿಳಯಕೆ ಬರುತ ||೨||
 ತಲೆದೋರೆ ನಭದೊಳು ಮೇಘದೊಡ್ಡಣಮಲ್ಲಿ | ಪೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚ ತಾ ಕಂಡು ||
 ತಳೆದಳಾನಂದವಸಂತಸ್ಪ ಕುವರಿಯು | ತಳೆಯದ ಹರೆಯವೇಕೆಂದು ||೩||
 ಮನದೊಳದನೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಲ್ಲನ ಪೊರ್ದಿ | ವನಜಾಕ್ಷಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ||
 ತನುಜೆಯ ಪಡೆದಳಂಬುದಮಾಲೆ ಪಡವಂತೆ | ತನುವೆತ್ತ ಪೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚ ||೪||
 ಬಾಲೆಯರುಗಳ ಹಸ್ತಾಂಬುಜದೊಳಗಾ | ಬಾಲಕಿ ಸಿರಿಗೆಣೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಲೀಲೆಗಾಣಿಸುತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂದು | ಪೇಳಲೇಸಿಟ್ಟರು ಪೆಸರ ||೫||
 ತಳೆದೊಂಗಲೊಳು ಪೊಳೆವಲರಮಂಜರಿಯೆನೆ | ಯೆಳವೆಣ್ಣು ರನ್ನದೊಟ್ಟಿಲೊಳು ||
 ಬೆಳೆವ್ರತಿದುರ್ದು ಕಿರುಗುರುಳೆಳೆದುಂಜಿಯು | ಬಳಗವೆಂಜಿನ ರಾಜಿಸಲು ||೬||
 ತಳದುರ್ದು ತಳರ್ನಡೆ ತೊದಳೋಸರಿಸಿತು | ಪೊಳಪೇರಿದುವು ಕದವುಗಳು ||
 ಕಳೆಗೊಂಡುವೈದೆ ಕಣೋತ್ಪಲದೊಳು ನೇತ್ರ | ವೊಳೆತುವು ವೊಲೆ ಲಜ್ಜೆವೆರಸು ||
 ತಳೆದುವು ಸುಣ್ಣು ಬಿಣ್ಣುನು ಪೊರಪಾರ್ಗಲು | ನೆಲಸಿತು ಸೊಬಗಂಗದೊಳು ||
 ಕೆಲನೊಂಕುವೊಲು ಜಾಲ್ಯವ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ | ಬೆಳೆದುವು ವೊಲೆ ಕೋಮಲೆಯು ||
 ನಡು ಮುಂತಾದಾರು ಸಣ್ಣೆತು ದೊಡ್ಡಿತು | ಮುಡಿ ವೊಲೆ ಮುಂತಾದಾರು ||
 ತೊಡೆಮುಂತಾದಾರು ತೆಳ್ಳೆವು ಪದಿನೆಂಟು | ಮಡದಿಗಾದುವು ಲಕ್ಷಣಗಳು ||೭||
 ದುಗುಲದ ನಿರಿ ತೋರಹಾರ ಬಲ್ಮುಗುತಿ | ಝಗಝಗಿಸುವ ರನ್ನದೋಲೆ ||
 ಮೃಗಮದತಿಲಕ ಸುಣ್ಣುರುಬು ಚಂದನದಣ್ಣು | ಮಿಗೆ ಪೊಸದೇಸಿವೆತ್ತಿರಲು ||
 ಮಿತ್ರೆಯರೊಡಗೂಡಿ ತೂಗುಮಂಚದಿ ಸುಜ-| ರಿತ್ರ ತಾನೊಂದಿವಸದೊಳು ||
 ಚಿತ್ರಮಂಟಪದೊಳೊಲಗವಿರೆ ಬಂದೋರ್ವ | ವೇತ್ರಧಾರಿಣಿ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ||೮||

ಅವ್ಯಾಜಿ ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂಬ ಗಾಯಕಿ | ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕಾಣಲೆಂದು ||
 ಸುವ್ಯಾಸ ಮಿಗೆ ಬಾಗಿಲೊಳಿದಪಳಿಸೆ | ಗಮ್ಮನೆ ಬರಿಸೆಂದಳವಳ ||೧೨||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಯನು ಮದನಮಂಜರಿ ಕೇಳಿ | ಪಿಂತೀರ್ವರು ದಂಡಿಗೆಯ ||
 ಆತ ತಳೋದರಿಯರು ಬರೆ ಬಂದು ಲ-| ತಾಂತಕೋಮಲೆಗೆರಗಿದಳು ||೧೩||
 ಪಟ್ಟಿಯ ನಿರಿ ಬಲ್ಲುತ್ತು ಬಿಗಿದ ವೋಲೆ | ಬಟ್ಟಮೂಗುತಿ ತೋರಹಾರ ||
 ಇಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಯಡ್ಡ ಬೊಟ್ಟಣ್ಣೆ ಗಂಟಳ-| ವಟ್ಟದೂದಾ ಗಾಯಕಿಗೆ ||೧೪||
 ಎಲಗೆ ಬಾ ಮದನಮಂಜರಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದಾ | ಲಲಿತಾಂಗಿ ಪೇಳಿ ಸಮ್ಮುಖದಿ ||
 ಕುಳಿತಳವಳು ಮತ್ತವಳ ಬಿಗಡೆಯಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತರೀರ್ವರು ಚಪಳೆಯರು ||೧೫||
 ಕನ್ನೆಯ ಸದ್ಗುಣರನ್ನೆಯ ಮದನನ | ಸೊನ್ನೆಯ ರೇಖೆಯಂತೆಸೆವ ||
 ಚೆನ್ನೆಯರರಸಿಯ ಲಾವಣ್ಯಸರಸಿಯ | ಸನ್ನ ತರೂಪಿನೇಳ್ಗೆಯನು ||೧೬||
 ಮದನಮಂಜರಿ ನೋಡಿ ಕಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ತ-| ನ್ನದೆಯೊಳು ತಾಸೆಣಿಸಿದಳು ||
 ಮದನಸನ್ನಿಭನಾಗಕುವರನಲ್ಲದೆ ಯಾ | ಚದುರೆಗೆ ವರನಿಲ್ಲವೆಂದು ||೧೭||
 ಆ ಕಡು ಸೊಬಗ ಫಣೀಂದ್ರನಂದನ ತಾ-| ನೀ ಕೋಮಲೆಗೆ ವರನಾಗೆ ||
 ಮಾಕಂದ ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯೊಡಗೂಡಿದೊಂ-| ದಾಕಾರವಾಗದೇನಿಹುದೆ ||೧೮||
 ಎಂದಿತ್ತು ಚಿತ್ತದೊಳೆಣಿಸ ಗಾಯಕಿಯೊಳಿಂ-| ತೆಂದುಸುರಿದಳಾ ಕನ್ನೆ ||
 ಬಂದುದು ಕರಲೇಸು ಮದನಮಂಜರಿ ನೀ-| ನಿಂದುವರೆಗಮೆಲ್ಲಿದೆ ||೧೯||
 ಬರೆವೆನು ಕೇಳಮ್ಮ ಮಧುರಾಪುರವರ-| ದರಸಿನ ಸುತೆ ಶ್ರೀಮತಿಯ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ನಾಟಕಶಾಲೆಯೊಳಿದೆನು | ಸುರುಚಿರಗಾಯಕಿ ಸಾಗಿ ||೨೦||
 ಎನ ಪೇಳುವೆ ನಾ ಪೆಣ್ಣು ತನ್ನಯ ಕಾಲು | ಮಾನಕಿರದೆ ಮದ್ದಳೆಯ ||
 ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಜಿಸಿದಾತ ಪತಿಯೆಂದು | ತಾಂ ನೆರೆ ಶಪಥಗೊಂಡಿಹಳು ||೨೧||
 ಸಲೆ ಬಿನ್ನಣದಿ ಮದ್ದಳೆಯನು ಬಾಜಿಸಿ | ಚೆಲುವರರಸ ನಾಗತನಯ ||
 ಗೆಲಿದು ತತ್ಕನ್ನೆಯ ಮದುವೆನಿಂದನು ನಾನು | ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲಿಂದ ||೨೨||
 ನಿಲ್ಲದೆನ್ನಯ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯ ನೋಳ್ಪಿನೆಂ-| ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಕೇಳಿನ್ನು ||
 ಬಲ್ಲಿದ ಫಣಿಸುತ ದಂತಿಪುರಿಯೊಳಿದ-| ನಲ್ಲಿಗೈದುನೆಂದಳವಳು ||೨೩||
 ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗಾ ಕನ್ನೆ ಮುಗುಳ್ಳಗ-| ಲಂತದನರಿದಾತ್ಮಸಖಿಯು ||
 ಇಂತೆಂದಳೆಲಗೆ ಗಾಯಕಿ ನಾಗಸುತನ ವ್ಯ-| ತಾಂತವನುಸುರೆವೊಡನೆ ||೨೪||

ಆವ ದೇಶದ ನೃಪಸುತ ಚಿಕ್ಕಹರೆಯವೆ | ಕೋವಿದನಹುದೆ ಚೆನ್ನಿಗನೆ ||
 ಭಾವಕಿಯರ ತಲೆವಣಿಯೆ ನೀ ಪೇಳಿನ-| ಲಾ ವಧೂಮಣಿಯುಸುರಿದಳು ||೨೫||
 ಜಿನಸಮಯಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿದ | ಕನಕಪುರದ ಜಯನೃಪನ ||
 ತನಯನವನು ಸದ್ಗುಣಗಣಸಿಳಯನು | ಘನತರವೀರವಿಕ್ರಮನು ||೨೬||
 ಚೆಲುವನಹುದು ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದವನು ಮೇಲೆ | ಕಲೆವಂತನಹುದು ಮತ್ತವನು ||
 ಲಲನೆಯರೆದೆಗಿಂಪನೀವ ಸುಜಾಣನು | ಸಲೆ ನೇಮಗಾರನುದಾರ ||೨೭||
 ಭಾಸುರಕೋಮಲಾಕಾರನೆಂದೆನಿಸಿದ | ಶೇಷಕುಮಾರನ ಚೆಲ್ವ ||
 ಕೇಶದಿಂ ಕೇಸಡಿಮುಟ್ಟು ಸುರಭಿನಿ-| ಶತ್ಯಾಸೆ ಕೇಳಾನುಸುರುವೆನು ||೨೮||
 ನೀಲವರ್ಣದ ನಿಡುಕೇಶವ ತುರುಬಿಕ್ಕಿ | ಮೇಲವ ಚಿಮ್ಮುರಿಸುತ್ತೆ ||
 ಪೇಳಲೇನೆವೆಯಾಟವವನ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮ-| ರಾಳಗಾಮಿನಿಯರಿಗುಂಟೆ ||೨೯||
 ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಕೇಳು ತಾನವನ ನೊಸಲ ಚೆಲ್ವ-| ನಿರದೆ ಒಯಸಿಯರ್ಥೆಂದು ||
 ಹರನ ಶಿರದ ಬಾಂದೊರೆಯ ತೀರವ ಸೇರಿ | ಧರಿಸಿ ನಿಂದನು ಮಿಗೆ ತಪವ ||೩೦||
 ಮುಗುಳಂಬ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಪಗೆ | ಮುಗುಳಂಬ ತೊಡಚಿದಂತವನ ||
 ಸೊಗಯಿಸ ನಿಡುಹುಬ್ಬು ನಾಸಿಕಮೆಂಬವು | ಬಗೆಗೆಡಿಪುವು ಭಾವಕಿಯರ ||೩೧||
 ತುರುಗಿದ ಮೊಗರಸವಾರ್ಧಿಯೊಳೆಡೆಗೊಂಡು | ಮಿರುಗುವ ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲನು ||
 ನೆರೆ ಪೋಲ್ತು ಪೆಣ್ಣಳ ಕಣ್ಣೆಳೆವಿಾನ್ಗಳ | ಸೆರೆಯಾಳ್ವವನ ನೇತ್ರಗಳು ||೩೨||
 ಅರೆನೇರಿಲದೋರೆವಣ್ಣನಿರದೆ ಕಂ-| ಡರಗಿಳಿಗಳ ಚಂಚುವುಟದ ||
 ಇರವಾಂತುದಾಗ ಚೆಂದುಟಿಗಂಡ ತರಾಣಿಯ-| ರಿರದೈದುವರು ವಿರಹವನು ||೩೩||
 ರನ್ನದುಟಿಯ ಕಾಂತಿ ಮುಸುಕಿ ವಜ್ರಂಗಳು | ಚೆನ್ನದಾಡಿಮದ ಬಿತ್ತುಗಳ ||
 ತಾಂ ನೆರೆ ಪೋಲ್ತುಮೊಲೆಸೆವ ಕೆಂಬಲ್ಗಳು | ಮಿನ್ನು ಸಾಲದೆ ನಾಗಸುತನ ||೩೪||
 ಕನ್ನಡಿಗದವು ನುಣ್ಣವರಿ ಕತ್ತುರಿರೇಖೆ | ಪನ್ನೆ ತುಪ್ಪಳುವೆಳೆವಿಾಸೆ ||
 ಪನ್ನಗವೇಣಿ ಕೇಳವನಾಸ್ಯಕಲ್ಲದೆ | ಯಿನ್ನುಂಟೆ ಮೆರಹು ಮಿಕ್ಕರೊಳು ||೩೫||
 ಶಶಿಬಿಂಬವನು ಸ್ಮರ ದೂರ್ವಾಂಕುರ ತಿಲ-| ಕುಸುಮ ಕೆಂದಳಿರು ತಾವರೆಯ ||
 ಎಸಗ್ಗಿಲಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಿಕ್ಕಿ-| ದೆಸಕವೆತ್ತಿಹುದವನಾಸ್ಯ ||೩೬||
 ಭಾರತಕಥೆಯಂತೆ ಯಾಗಮಂಟಪದಂತೆ | ಚಾರುಕರ್ಣೋಪಶೋಭಿಯೊಳು ||
 ನೇರಿದ ದ್ವಿಜಪಜ್ಜಿಶೋಭಿಯೊಳವನಾಸ್ಯ | ಸಾರಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿಹುದು ||೩೭||

ಸಿರಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿ ಸುವರ್ಣವ ಹಡೆಯದೆ | ಸ್ವರದೇಳೈಯೊಳು ತಾನವನ ||
 ಕೊರಲೊಳಗಿನ್ನೆಂತು ಸೆಣಸುವೆನೆಂದು ಪಾಂ-| ಡುರಮಾಯ್ತು ಕಂಬುಚಿಂತೆಯಲಿ ||
 ಸ್ಮರನ ಸಮ್ಮೋಹನಭದ್ರಗಜೇಂದ್ರ ತಾ-| ನೆರಡು ಸುಂಡಿಲನಾಂತುದೆಂಬ ||
 ಇರವಾಂತಿಪುರ್ವು ನಿಡುದೋಳ್ಳಳು ಪು-| ಸ್ಕರದಂತೆ ಕರತಳವಿಹವು ||೨೯||
 ಧರೆಯೆಂಬ ರಮಣಿಯ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರ ವೀರ-| ಸಿರಿಸೆಮ್ಮಿಹ ಮಣಿಗಂಬ ||
 ಉರುಕೀರ್ತಿವೆಣ್ಣು ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾತನ | ವರಧುಜದೋಳ್ಳರತಳವು ||೩೦||
 ಸಿರಿಯೆಂಬ ನರ್ತಕಿ ನಟಿಸ ರಂಗಸ್ಥಳ | ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಕೇಳು ಲಾವಣ್ಯ ||
 ಶರಧಿಮಧ್ಯದ ರನ್ನದೀವಿ ತಾನಲ್ಲವೆ | ನರನಾಥಸುತನ ಪೇರುರವು ||೩೧||
 ಅಸಿವಾಸೆ ಕಿರುನಡು ಸುಳಿನಾಭಿ ಮಿಗೆ ತೆ-| ಳ್ವಸುರಿಗೊಪ್ಪುವ ನಡುವಿನೊಳು ||
 ನಸುದೋರ್ಪ ತ್ರಿವಳಿ ಸುಣ್ಣೆನ್ನು ಬಲ ಬಳಸದಿಂ-| ದೆಸದಿರ್ಪನಾ ಗಾಡಿಕಾರ ||
 ಕಾಮಜಟ್ಟಿಯ ಪೊನ್ನ ಮಲ್ಲಗಂಬವೊ ಮೇ-| ಣಾ ಮಕರಾಂಕನೆತ್ತಿಸಿದ ||
 ರಾಮಣೀಯಕಜಯಸ್ತಂಭವೊ ಯೆನಲು ನಿ-| ಸ್ಸೀಮನ ತೊಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಮಿಸುಸಿಗೇದಗೆಯ ಬಲ್ಲುಗುಳ್ಳೊ ಭಾವಿಸೆ | ಕುಸುಮಶರನ ಮುಂಡಿಗೆಗಳೊ ||
 ಉಸುರಲರಿಯೆ ನಾನವನ ಜಾನುಗಳೊಂ-| ದೆಸಕವನೆಲೆ ಮೃಗನೇಶ್ರಿ ||೩೪||
 ಕೆಂದಾವರೆಯೆಸಳೇರಿದ ಕೂರ್ಮಗ-| ಳೆಂದವೆತ್ತಿಹ ಮೇಗಾಲು ||
 ಚಂದದ ಪಿಮ್ಮಡ ಸೊಬಗಾಂತ ಬಿರಳುಗ-| ಳಿದೆಸೆವುವು ಪಜ್ಜಿಯವನ ||೩೫||
 ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ತ್ರೀಶುಂಡತರುವಿನ ಮೂಲದಿ | ಕುಸುಮಕೋದಂಡ ಬಿತ್ತಿದರ್ ||
 ದಶವಿಧಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿಯ ಜೀಜಗಳಿನ-| ಲೆಸೆದುವು ಪದನಖವವನ ||೩೬||
 ನಡೆದೊಡೆ ಪೊಡವಿಯ ಮಿಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸುವ | ಪೊಡಮಡಲವಿಳಸಂಪದವ ||
 ಕೊಡುತಿಹುವವನ ಕೆಂಬಜ್ಜಿಗಳವಕೆ ನಾ | ಪಡಿಯಿಡೆ ತಳಿರುತಾವರೆಯ ||೩೭||
 ಕರದೊಳು ತಾವರೆ ಪಾದದೊಳಂಬುಜ | ವರಶಂಖಸುಳಿ ಶರೀರದೊಳು ||
 ಕರಮೆಸೆದಿಹ ಕೆಮ್ಮತ್ತಿಕಾರೆಳ್ಳುಗ-| ಳಿರಲೊಪ್ಪಿತವನ ದಿವ್ಯಾಂಗ ||೩೮||
 ಹಲಕುಲಿಶಾದಿಲಕ್ಷಣವುಂಟು ಮೇಲವ | ಸುಲಭನು ಚರಮಶರೀರಿ ||
 ಅಳಿವಿಂಡವನ ಮೈಗಂಪಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿ | ಸುಳಿಯವು ಪುಷ್ಪಸಂಕುಲಕೆ ||೩೯||
 ಹೆಣ್ಣೆ ನೋಡವನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ನೋಡದ ಹೆಣ್ಣು | ಕಣ್ಣವು ಪೀಲಿಯ ಕಣ್ಣು ||
 ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಂಡಮೇಲವನ ಮೇಲ್ಪಾಯದ | ಹೆಣ್ಣಿಗೇತಕೆ ಮುಡಿವೊಲೆಯು ||

ಪೇಳಲೇನವನ ಪೇರುರವ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳಿಂ | ಜೀಳಲರಿದು ತವಕದೊಳು ||
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ನುಣ್ಣೊರಲಪ್ಪದವಳ ತೋ-| ಇಲದ ಬಿಳಿಲು ತಾನಲ್ತಿ ||೫೧||
 ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಬಿಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕಣ್ಣಿನರೆ-| ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡವನ ಚೆಂದುಟಿಯ ||
 ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಮ್ಮ ತವೀಂಟದ ಪೆಣ್ಣ ನಾಲಗೆ | ಕಿಚ್ಚಿನ ನಾಲಗೆಯಲ್ತಿ ||೫೨||
 ಅವನ ಮೈಗಂಪು ಸುಯ್ಯಂಪುಗಳನು ಕೊಳ್ಳ-| ದವಳ ನಾಸಿಕವು ಹೂಸಕವು ||
 ಅವನ ಮೆಲ್ಲಾತ ಲಾಲಿಸದಿಹ ಕರ್ಣಗ-| ಇವು ಕಡೆವಗಲಿನ ಕರ್ಣ ||೫೩||
 ಆ ಕಡು ನೀರನ ರತಿಸುಖವಡೆಯದಿ-| ದಾರ್ಕೆಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ||
 ಏಕಮ್ಮ ಕೇಳದರಿಂ ಕಲ್ಲ ಪುತ್ಥಳಿ-| ಯಾಕಾರವದು ಲೇಸಲ್ತಿ ||೫೪||
 ಅಂಗಜಕೇಳಿ ಕೇಳವನೊಳು ದೊರೆಯದ | ಹೆಂಗಳಿಗೆಲೆ ಮೃಗನೇತ್ರ ||
 ಸಿಂಗರವೇಕೆ ಯೌವನವೇಕೆ ರೂಪು ಬಿ-| ಡಂಗು ಜಿನ್ನಣಗಳವೇಕೆ ||೫೫||
 ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಟೀಕ ಬರೆವ ಸುಜಾಣನು | ಕೋಮಲಾಂಗದ ಕೊನಬವನು ||
 ಸೋಮವದನೆ ಕೇಳೀ ಧರೆಯೊಳು ಕಂಡು | ಕಾಮಿಸದವಳಾವಳವನ ||೫೬||
 ಈಪರಿ ನಾಲಗೆಲೆಕ್ಕಣಿಕೆಯೊಳಂ-| ದಾ ಪೆಣ್ಣ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯೊಳು ||
 ಏ ಪೇಳ್ವ ಬರೆದಳಾ ಗಾಯಕಿ ನವಪುಷ್ಪ-| ಚಾಪನ ಭಾವಚಿತ್ರವನು ||೫೭||
 ಬರೆವುದೇನವಳ ನುಣ್ಣುಡಿ ಘಂಟಾರವ-| ದಿರವಾಗಿ ಕರ್ಣವನಿತ್ತು ||
 ಹರಿಣಿಯೊಲ್ಲು ರಿಯಾದಳಾ ಪೆಣ್ಣಣಿ ಪುಷ್ಪ-| ಶರಸಸುಮಂಗಣಗಳಿಗೆ ||೫೮||
 ತನುಲತೆ ಮುಗುಳಾಂತುದೊ ಮನಸಿಜನೆಚ್ಚ | ನನೆಗಣೆಗಳೊ ಚಿಲ್ವಿಕೆಗೆ ||
 ಮನಮೆಚ್ಚಿ ರತಿ ಸೂಸಿದ ಬಿಡುಮುತ್ತೊ ತಾ-| ನೆನೆ ಬಿಮರ್ವನಿಗಳುಣ್ಮಿದುವು ||
 ಭಾವಜ ತುಂಬಿರು ಹೆದೆಯಸಿರದೆ ಪೂಡಿ | ಜೀವಡೆದಿಕ್ಕು ಚಾಪವನು ||
 ತೀವಿ ತೆಗೆದು ಪದ್ಮಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಚ್ಚನಂ-| ದಾ ವಧುವಿನ ಪೇರುರವ ||೬೦||
 ನೆಗೆದುವು ಪುಳಕಾಳಿ ಮುಗಿದುವು ಕಣ್ಣಳು | ಬಿಗುಹು ಬೀತುದು ತನುಲತೆಯು ||
 ಮುಗುಳಂಜಿನೇರಿನಿಂದೊರಗಿದಳೊಯ್ಯನೆ | ಮೃಗನೇತ್ರ ತೂಗುಮಂಚದಲಿ ||೬೧||
 ಮದನಾಸ್ತ್ರಹತಿಯೊಳು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸುದುದ | ಮದನಮಂಜರಿ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಇದು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ನೇಹಕಾರಣಮೆಂಬ | ಹದನ ಭಾವಿಸಿದಳರ್ಥಿಯೊಳು ||೬೨||
 ಕನ್ನೆಗೆ ಕಣ್ಣೀರಾದುದಕ್ಕಟ ಯೆಂದು | ಜೆನ್ನೆ ಯರೆತ್ತಿ ತೂಪಿರಿದು ||
 ಇನ್ನೇವೆವೆನುತ ಬೀಸಿದರಾಲಿವಟ್ಟದಿಂ | ಪನ್ನೀರ ತಳಿಧಸವಳಿದು ||೬೩||

ಹರೆದುದೊಯ್ಯನೆ ಮೂರ್ಛೆ ಕಣ್ಣು ದೆರೆದು ಕನ್ನೆ | ಕರೆದು ಮದನಮಂಜರಿಯ ||
 ಕೊರಲ ತಕ್ಕೈ ಸಿಕೊಂಡಳು ತನ್ನೊತ್ತಿನೊ-| ಳಿರಬೇಕು ನೀನಿಂದಿಗಿನುತ ||೬೪||
 ಹತ್ತೆಂಟುದಿವಸವೀ ಪರಿಯೊಳವನ ಚೆಲ್ವ | ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆ ಕೇಳಿ ||
 ಇತ್ತಳವಳಿಗಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮನೆಯದೊಂ-| ದುತ್ತಮ ತೋರ ಹಾರವನು ||೬೫||
 ಕತ್ತರಿದಡಿ ಹೊನ್ನ ಬರಹ ಚಿತ್ರಾವಳಿ | ಮುತ್ತಿನ ಸೆರಗುಮುಂತಾದ ||
 ಉತ್ತಮ ಚೇನಿ ಚೇನಾಂಬರಗಳನೊಸೆ-| ದಿತ್ತಳವಳು ಗಾಯಕಿಗೆ ||೬೬||
 ಮನವನೀಪರಿ ಸೊರೆಗೊಂಡಾ ಗಾಯಕಿ | ವಿನಯದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳವಳ ||
 ನನೆಗಣೆಗಳಿಗೀಡಾದಳಾ ಕೋಮಲೆ | ನೆನೆನೆನೆದಾ ನಾಗಸುತನ ||೬೭||
 ತನು ಬಯಸಿತು ಶಿಶಿರೋಪಚಾರವ ತನ್ನ | ಮನ ಬಯಸಿತು ನಾಗಸುತನ ||
 ಕನಸಿನ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಗೋಣಿಯನಾಂತರೆಂ-| ಬನುವ ಕೈಗೊಂಡಳಾ ಕನ್ನೆ ||೬೮||
 ತೊಡೆವಳು ಚಂದನಗಂಧವ ನಿರಿವಿಡಿ-| ದುಡುವಳು ಪಟ್ಟಿಚೇನಿಗಳ ||
 ತೊಡುವಳು ಪೊಸಮುತ್ತಿನಾಭರಣಂಗಳ | ಮುಡಿವಳು ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||೬೯||
 ಪಳುಕಿನ ಭಿತ್ತಿಯ ನೆಮ್ಮುವಳ್ ಕರ್ಪೂರ-| ವಳುಕಿನಾಭರಣದೊಡುವಳು ||
 ನಳಿನದಳದ ಹಸೆಯಲಿ ಪೊರಚ್ಚಳು ತ-| ಣ್ಣುಳಿಲ ತಾಣಕೆ ತೆರಳುವಳು ||೭೦||
 ಪೊಗುವಳು ಧಾರಾಗೃಹವ ಚಂದ್ರಾತಪ-| ಕಗಿವ ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆಗೆ ||
 ಮುಗಿವಳು ಕರವ ಸಖಿಯರೇನೆನೆ ಮುಗು-| ಳ್ಳಗುವಳು ತಲೆವಾಗುವಳು ||೭೧||
 ಬಿಳುದಿಂಗಳಿಗೆ ಬೆನುರುವಳು ಬಿಡಸ್ಪಳು | ತಳಿರುಯ್ಯಲತ್ತಡಿಯಿಡಲು ||
 ಎಳಸಳಾಳಾಸಕೆ ವಿಣೆ ಕಿನ್ನರಿಯಾಂತು | ಸುಳಿಯರಾಳಿಯರವಳಿದಿರ ||೭೨||
 ಬೇಟದ ಕಥೆಗಲ್ಲದೆ ಕವಿಗೊಡಳು ನೀ-| ರಾಟವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ||
 ಆಟದ ಕೋಟಲೆಯಿಲ್ಲ ನಿದ್ರೆಗಳಿ-| ಲ್ಲೂಟದಿಚ್ಛೆಗಳಿನಿಲ್ಲ ||೭೩||
 ಅಸಿದಾದುದಂಗವಲ್ಲರಿ ಕಾಮತಾಪದೊಂ-| ದೆಸಕವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಬಸಿವ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳು ಸೊಡರಿನ ಯಣ್ಣೆಯಂ-| ತೆಸೆದುವಾ ಕೋಮಲೆಗಂದು ||೭೪||
 ಮದನಮಂಜರಿಯ ವಾತುಗಳಿಂದೀಪರಿ | ಮದನಾಗ್ನಿ ಜನಿಸಿತೆಂದವಳ ||
 ಎದೆಯಾಟವರಿದಾಗ ಶಿಶಿರೋಪಚರಗಳ | ಹೃದಯಸಖಿಯರೆಸಗಿದರು ||೭೫||
 ತಳಿರ ಹಾಸೆಯ ಮೇಲೊರಗಿಸಿ ಮೇಲೊಟ್ಟಿ | ನಳಿನಮೃಣಾಲಸಂಕುಳವ ||
 ಚಲಚಪತ್ತದ ಬಿಜ್ಜೆಗೆಯೊಳಾಲಿ ನೀ-| ರ್ಧಳಿದು ಬೀಸಿದರು ಬೇಸರದೆ ||೭೬||

ತಳಿರು ತಮಾಲಪತ್ರಗಳಿನಲಾದುವು | ಲಲನೆಯ ಮೈವೆಂಕಿಯೊಳು ||
 ನಳಿನವಲ್ಲರಿ ದಗ್ಧರಜ್ಜುಗಳೆಂಬಿನ | ಕಳಲ್ದುವದಿನ್ನೆಂತೊ ಏರಹ ||೨೭||
 ಪಡಿಮಾತೇನು ಚಂದನಕರ್ದಮವ ತಂ-| ದಿಡಲು ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳಿಟ್ಟಿಡೆಯ ||
 ಪುಡಿಕತ್ತುರಿಯಂತೆ ಕರಗಿ ಕುಂಕುಮದಂ-| ತೊಡನೆ ಕೆಂಪಡದುದೇನೆಂಬೆ ||೨೮||
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಳು | ಜಿರಿವಂತೆ ಹಾರದ ಮುತ್ತು ||
 ಜಿರಿದುವು ಚಿಳಿಚಿಟಿಲೆಂದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ | ತರುಣಿಯ ದೇಹದಾಹದೊಳು ||೨೯||
 ಕಡಲ್ವರಿದುದೊ ತನುರುಚಿ ತಾನೆನೆ ಪೊಂ-| ದೊಡಿಗೆ ನೀರಾಗಿ ಹರಿದುವು ||
 ಸಿಡಿದುವು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮದನಾಂಗಿಯ | ಕಿಡಿಯಂತೆ ಕೆಂಬರಲುಗಳು ||೩೦||
 ಭರದಿ ಕರ್ಪುರದ ಪುತ್ಥಳಿಯ ಕೇಸುರಿ ಸೋಂಕಿ-| ದಿರವಾದುದೆನುತ ಸಖಿಯರು ||
 ಏರಹಾಗ್ನಿಯ ತಾಪದೇಳಿಗೆಯದೊಂದು ನಿ-| ಮೃರತೆಗಿರದೆ ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ||೩೧||
 ಸುತ್ತುಗೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ಯೆತ್ತುಗೋಲುಗಳಂ-| ದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪನ್ನೀರ ||
 ಒತ್ತಿ ಜೀರ್ಗೊಳವೆಯೊಳವಳ ಮೈಸೋಂಕದೆ | ಒತ್ತಿಬಯಲಾದುದೆಡೆಯೊಳು ||
 ಸೆರಪಿಂಗದಾ ಪೆಣ್ಣು ಸುಯ್ಯಂಪಿಗೆ ಬಂ-| ದೆರಗಿಗಳಿಗಳಂಗಜನು ||
 ತರಿಸಂದೆಚ್ಚ ಕತ್ತುರಿಯ ಮೊಂಟಿಗಳೆನೆ | ಗರಿ ಸೀದು ಮುಂದುರುಳಿದುವು ||೩೨||
 ತಳಿರು ಕೇಸುರಿ ಸುಯ್ಯಂಪಿಗಳೆನೆ ಬೀ-| ಳ್ವಳಿಗಳಿರಲು ತಂಗಾಳಿ ||
 ಹಲವೇನು ತಿದಿಯ ಸುಯಿಲಾಗಿ ಕಾಸಿದ ಪು-| ತ್ಥಳಿಯೆನಲೆಸೆದಳಂದವಳು ||೩೩||
 ಸ್ಮರಶಿಖಿಯನು ಪೊಕ್ಕು ಸ್ಮರಿಸುತ ರಮಣನ | ಪಿರಿದು ತಪಂಗಿಯ್ವಂತೆ ||
 ಅರಲ ಹಾಸಿಕೆಯೆಂಬುರಿಯ ಮಂಚದೊಳಾ | ಏರಹಿಣಿಯಿರಲು ಮತ್ತತ್ತ ||೩೪||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ದಂತಿಪುರದೊಳಿದ್ದನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೩೫||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೇಳನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ-| ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೩೬||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೩೭||

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೬. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಬರೆವೆನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಶೃಂಗಾರವ | ಸರಸಕೋವಿದರು ಶಾಲಿವುದು ||ಪ||
ಮದನಸನ್ನಿಭನಾಗಸುತ ದಂತಿಪುರದೊಳು | ಮುದದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗವಿರಲು ||
ಮದನಮಂಜರಿ ಪೊಕ್ಕಳಾ ರಾಜಸಭೆಯನು | ಮದನವೋಹನಶಕ್ತಿಯಂತೆ ||೧||
ಸಾರಿಯ ಸಿರಿ ಬಲ್ಮು ತಿನೇಕಾವಳಿ | ಚಾರುಚಂದನದಡ್ಡ ಬೊಟ್ಟು ||
ಭಾರಿಯ ಮುಡಿ ತೋರಮೂಗುತಿ ವರವಬ್ರ | ಧಾರೆಯ ಪೋಲೆ ರಾಜಿಸಲು ||೨||
ನಡೆತಂದು ಫಣಿರಾಜತನಯಗಾ ಗಾಯಕಿ | ಪೊಡಮುಟ್ಟುಳೆನ ಹೇಳುವೆನು ||
ಕಡುಚೆಲ್ವಿನ ತೋರಹಾರವೆಂದೆಂಬುದು | ಪಡೆದಿರೆ ಸಭೆಗೆ ವೋಹನವ ||೩||
ಬಾರೆಲೆ ಮದನಮಂಜರಿ ಕುಳ್ಳಿರು ನಿನ-| ಗಾರಿತ್ತರೀ ಹಾರವನು ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಿಂತಸ್ವವುದಾರಿಗ-| ಇಾರು ಪೇಳೆಂದನಾ ಕುವರ ||೪||
ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕುಳಿತಳಾ ಗಾಯಕಿ | ಪಿಂತೀರ್ವರು ದಂಡಿಗೆಯ ||
ಅಂತ ತಳೋದರಿಯರು ಕುಳ್ಳಿರಲು ತಾ-| ನಿಂತೆಂದು ಸೊಲ್ಲು ದೋರಿದಳು ||೫||
ಚೆನ್ನಿಗರರಸ ಕೇಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ | ಕನ್ನೆ ಯಿತ್ತಳು ನನಗಿದನು ||
ನಿನ್ನೊಂದು ಗುಣಕಥನವ ಪಾಡಿದೊಡಾರು | ಮನ್ನಿಸದವರು ಧರೆಯೊಳು ||೬||
ಆವ ರಾಯನ ಮಗಳೇಂ ಚೆಲ್ವಿಗಾತಿಯೊ | ಅವಣ್ಯವತಿಯೊ ಮತ್ತವಳು ||
ಭಾವವೇನದ ನಮ್ಮೊಳುಸುರು ನೀನೆನಲಾ | ಕೋವಿದೆಯೊರೆದಳಿಂತೆಂದು ||೭||
ಅವರೊಂದು ದೇಶದ ಭೂಭುಜರದರಿಂದ | ಜವರವಹುದೊ ಲೇಸಹುದೊ ||
ಭುವನೈಕವಿಕ್ರಮ ನೀನು ನಿನ್ನೊಳು ನಾನು | ವಿವರಿಪುದೆಂತೆಲೆ ನೃಪತಿ ||೮||
ಮದನಮಂಜರಿಯಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ | ಕದನವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಮಗೆ ||
ಕದನವೆತ್ತಣದು ನೀ ಪೇಳೆವೊಳೆನಲಾ | ಚದುರೆ ಪೇಳ್ಳಳು ನಸುನಗುತ ||೯||
ದೊರೆಯೆ ಬಿನ್ನಹ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯತಿಲಕಪುರ-| ದರಸು ಶ್ರೀವಿಜಯಂಧರನ ||
ವರಸುತೆಯವಳು ನಾನವಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ವಿ-| ಸ್ಮರಿಸುವೆ ನಾನರಿವನಿತ ||೧೦||
ಅಸಿಯ ಬೆರಳು ಪಾವುಗೆವಜ್ಜೆ ಕೆಂಪಿನ | ಪಸರಗೊಡುವ ಪಿಮ್ಮಡವು ||
ನಸುದೋರ್ವ ಪರಡು ನುಣ್ಣೆಸೆವ ಮೇಗಾಲ್ಗಲಿಂ-| ದೆಸೆದಿರ್ಪಳಾ ಗಾಡಿಕಾತಿ ||೧೧||

ಬಾವನ್ನಲತೆಯ ಮೂಲದಿ ಪುಷ್ಪಚಾಪದ-| ಶಾವಸ್ಥೆ ಮಂತ್ರದೇವಿಯರ ||
 ಸ್ಥಾವರಿಸಿದ ಮಣಿಗದ್ದುಗೆಯೆನಿಸಿಹು-| ವಾ ವಧುವಿನ ಪದನಖವು . ||೧೨||
 ಕೇಸಡಿಯೆನಿಸ ಕೆಂದಾವರೆಗೊಳದಿಂದ | ಭಾಸುರನಾಭಿಯೆಂದೆನಿಸ ||
 ಕಾಸಾರಕೇಶ್ವ ವಿಸಾಸುಗಳೆನೆ ಕಿರುದೊಡೆ | ಯಾ ಶಶಿಮುಖಿಗೊಪ್ಪಿಹುವು ||೧೩||
 ಮದನನ ಮನೆಯ ಮುದಣ ಸವಿಲಯ್ಯಲ | ಕಡಲಿಯ ಕಂಬವೊ ಮೇಣು ||
 ಮದನಮದೇಭಕರಂಗಳೊ ಮಾಸನ-| ಮದನ ಕೇಳವಳ ತೊಡೆಗಳೊ ||೧೪||
 ಒದವಿದ ಲಾವಣ್ಯವೆಂದೆಂಬ ಜಾಂಬೂ-| ನದಿಗೆ ಸುಣ್ಣುಳಲೆಟ್ಟಿಸಿಸಿ ||
 ಸುದತಿಯ ಪೊರವಾರ್ಗಳಿಸ್ಪವು ಗಿರಿದುರ್ಗ | ಮದನಸೃಪಗೆ ತಾವೆನಿಸಿ ||೧೫||
 ಕರಗಿ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂ ಪೊರವಾರಿಗಳಿದುದೊ | ಗುರುಕುಚಗಳ ಪೊರೆಗಲಸಿ ||
 ತೆರಳಿತೊ ಬಿದಿ ವಿರಚಿಸ ಮರೆತನೊ ಮಧ್ಯ-| ದಿರವುಗಾಣಿಸವೆನಗವಳ ||೧೬||
 ಶೃಂಗಾರವಾರ್ಧಿಯ ಸೇತುಮಧ್ಯದೊಳಿರ-| ದಂಗಜರಾಘವೇಶ್ವರನು ||
 ತುಂಗಚಾಪದಿ ತಿರುಹಿದ ಸುಳಿಯೆಸಲು ಮ-| ಸಂಗೊಳಿಪುದು ನಾಭಿಯವಳ ||೧೭||
 ಕಾಮುಕಜನಕಂಗಜಸಿದ್ಧ ಮಾರಣ-| ಹೋಮವ ನಾಭಿಕುಂಡದೊಳು ||
 ತಾ ಮಾಡಲುಧ್ವವಿಸಿದ ಧೂಮಲೇಖಿಯಂ-| ತಾ ಮುಖಳೆಯ ರೋಮರಾಜಿ ||೧೮||
 ಅಸಿವಾಸೆಯೆಂದೆಂಬ ನಾಗವಳ್ಳಿಗೆ ಮಿಗೆ | ಮಿಸುಸಿಯ ಸೆಳೆಯಂಕೆಗೊಟ್ಟು ||
 ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರತೋಟಿಗ ಬಿಗಿದ ಕಟ್ಟುಗಳೆನ-| ಲೆಸೆವುವು ತ್ರಿವಳಿಗಳವಳ || ೧೯||
 ಮೊಗವಲರ್ದಂಬುಜಹಾರಮೃಣಾಳಗಳ್ | ಸೊಗಯಿಸ ತನುರುಚಿಜಲವು ||
 ಮಿಗೆ ಸೇರಿದೆಣೆವಕ್ಕಿಗಳೆನಲಿಪ್ಪುವು | ಸುಗುಣೆಯ ವೃತ್ತಕುಚಗಳು ||೨೦||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡೆ ವದನೇಂದುವ ಮಿಗೆ ಧಾ-| ಳಿಟ್ಟವುದೆಂದಿಟ್ಟಣಿಸಿ ||
 ಬಟ್ಟಿಗೊಡವು ಬಾಸೆಯೆನಿಸ ಕಾಳಾಹಿಗೆ | ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊಲೆಗಳಾ ಪೆಣ್ಣು ||೨೧||
 ಎಲೆ ನೃಪ ನಡುವೆಂಬ ಗಗನಾಗ್ರದೊಳು ಮಿಗೆ | ಸೆಲೆಗೊಂಡ ಗುರುಪಯೋಧರಕೆ ||
 ಪೊಳೆದಡಗದ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚೆನಲಿಪ್ಪುವು | ನಳಿತೋಳ್ಳಳಾ ಕೋಮಲೆಯ ||೨೨||
 ಬೆರಳ್ಳಳೊ ಕುಸುಮಶರವನಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ | ಸರಳ್ಳಳೊ ಯೆಳೆನಾಣಿಕದ ||
 ಹರಳ್ಳಳೊ ಕರನಖಂಗಳೊ ಪೇಳ್ವೊಡರಿದಳಿ-| ಗುರುಳ್ಳಳಿಂದೆಸೆವ ಮಾನಿನಿಯ ||
 ಚಿತ್ತಜರತಿದೇವಿಯರಾಡುವ ಪೊನ್ನ | ಲೆತ್ತದ ಹಲಗೆಯೊ ಮೇಣು ||
 ಎತ್ತಿ ಬಿಚ್ಚಿದ ಬೀಸಣಿಗೆಯೊ ತಾನೆನಿ-| ಸಿತ್ತು ನುಣ್ಣೆನ್ನು ಮಾನಿನಿಯ ||೨೪||

ಉಡದೆ ತೊಡದೆ ಲೋಕವ ಸೋಲಿಸುವ ಚೆಲ್ವ | ಮಡಗಿದ ಬಿದಿ ತನ್ನೊಳೆಂದು ||
 ಮಡದಿಮಣಿಯ ನುಣ್ಣೆನ್ನುಳಿದವಯವ-| ದೊಡನೆ ಸೆಣಸಿ ಮಲತಿದು || ೨೫||
 ಜಡಧಿಯೊಳುದಯಿಸಿ ಮಿಗೆ ಕಲಿಸವನಾಂತ | ಬೆಡಗಿನ ಶಂಖದ ಮುರುಡ ||
 ಪಡಿದೋರ್ಪಳಲ್ಲ ನಾನವಳ ನುಣ್ಣೊರಲಿಗೆ | ಕಡುಗಾಡಿಕಾರ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಇಂದುವರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಂತಿ ಪೆಣ್ಣಳ ವದ-| ನೇಂದುವಿಗಾದ ಚಂದ್ರಮನು ||
 ಇಂದವಳಾಸೈಂದು ಮಿಗೆ ಸೊಬಗಿಂ ತನ್ನ | ಕಂದಿ ಕುಂದಾದ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೨೬||
 ಮೊಗಚಂದಿರನಿಗೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತ ವಟಫಲ | ಮೊಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ರನ್ನದೊಡವು ||
 ಮೊಗರಸವಾರ್ಧಿಗೆ ಎದ್ದುಮಲತೆಯೆನೆ | ಸೊಗಯಿಪುದವಳ ಚೆಂದುಟಿಯು || ೨೭||
 ಚಾರುಚಂದ್ರನ ತಿರುಳನು ತೆಗೆದಂದಜ | ಸೇರಿಸಿ ಎದ್ದುಮರುಚಿಯು ||
 ಆ ರಮೆಯಧರವ ಸೃಜಿಸಿ ಕೈದೊಳೆಯಲು | ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಾದುದಾ ಕಡಲು || ೨೮||
 ಚಂದಿರ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂ ಬಪ್ಪಂದೊಡ-| ವಂದ ಮುತ್ತುಗಳೊ ಮೇಣಮೃತ ||
 ಬಿಂದುಗಳ್ ಕಲಿಸವಾಂತವೊ ತಾವೆನಿಸಿಹು-| ವಿಂದುಮುಖಿಯ ರದನಗಳು || ೨೯||
 ಬತ್ತೀಸರಾಗವಲ್ಲರಿಯು ಜೀಜಂಗಳ | ತೆತ್ತಿಸಿದಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ||
 ವೃತ್ತಕುಚಿಯು ದೋರೆವಲ್ಗಳು ದಾಡಿಮ-| ಬಿತ್ತಿಗಾದುವು ಮೇಲುಪಂತಿ || ೩೦||
 ತಿಲಪುಷ್ಪದಿವ್ಯಾವೋದವಾಂತೆಂದಿಗೆ | ತಳೆವುದೊ ಮಿಸುವಣ್ಣವನು ||
 ಎಲೆ ನೃಪ ಕೇಳದನಂದಿಗೆ ಪಡಿದೋರ್ಪ | ಲಲನಾಮಣಿಯ ನಾಸಿಕಕೆ || ೩೧||
 ಪೆಣ್ಣಳ ಕುಲತಿಲಕೆಯು ಧಳಧಳಿಸುವ | ನುಣ್ಣದಪುಗಳು ನೋಟಕರ ||
 ಕಣ್ಣಳ ಬಲೊತ್ತವೆಂದೆನಿಪಳೆವಾಳೆ | ವಿನಾನ್ಗಳಾಡುವ ಕಡಲಂತೆ || ೩೨||
 ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ತುದಿಮೊದಲ ಶ್ರೀಕಾರವೆಂ-| ದಾ ಮಾನಿನಿಯ ನೇತ್ರಗಳು ||
 ನೇಮದಿ ದಾಂಟದೆ ನಿಂದುವಲ್ಲದೊಡೇನು | ಸೀಮೆಯೆ ಕರ್ಣಂಗಳವಕೆ || ೩೩||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ನಯನಪುತ್ರಿಕೆಗಳೇರಿದ ನೇತ್ರ-| ಸರಸಿಜದಳದಂದಳದ ||
 ಹರಿನೀಲದಸಿಯು ಕೊಂಬುಗಳೊ ತಾವೆಂಬಿನ | ಕರಮೆಸದಿಹವು ಪುರ್ಬುಗಳು || ೩೪||
 ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿಳೆವೆರೆ ಚೆಲ್ವಿನೊಳೆಂಬ ಸ-| ಘಾಟದೊಳವಳ ನುಣ್ಣೊಸಲು ||
 ನೋಟಕಜನರ ಕಣ್ಣುದುರೆಗಳಿಗೆ ಕಾ-| ಲಾಟದ ಬಯಲೆನಿಸಿದುದು || ೩೫||
 ಮೊಗದಾವರೆಗೆ ಮೋಹಿಸಿ ಬಂದು ಸಂಪಗೆ | ಮುಗುಳೆಂದವಳ ನಾಸಿಕವ ||
 ಮಿಗೆ ಕಂಡು ಪೆರಸಾರ್ಧ ಮರಿದುಂಬಿಗಳೆನೆ | ಸೊಗಯಿಸಿಹವು ಪಂತಿಗುರುಳು ||

ಹರನರೆವೆಣ್ಣಾಗಿಸಿ ಮತ್ತಾತನ | ವರತನಯನ ವಾಹನವ ||
 ಸ್ಮರವೀರ ತನಗೆ ರೆಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿಸಿದ ನೆಂ-| ಬಿರವುದೋರ್ವುದು ತುರುಬವಳ ||೩೮||
 ಮುಡಿಗಟ್ಟು ನುಣ್ಣೆನ್ನು ಪೊರವಾರು ಪಿಮ್ಮಡು|ತೊಡೆನಡುವೊಲೆತೋಳವೊದಲು||
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ಹುಬ್ಬಿನ ಕೊನೆ ಕರ್ಣಮೂಲದ | ಬೆಡಗನೇನೆಂಬೆ ನಾನವಳ ||೩೯||
 ಮದಗಜಗಮನೆಯರೆಂಬರು ಪೆಣ್ಣಳ | ಮದಗಜವವಳ ಮೆಲ್ಲಡೆಯ ||
 ಚದುರಿಗೆ ಸೋತಡವಿಯ ಪೊಕ್ಕುವೆಂದೊಡಿ-| ನ್ನಿ ದಿರಾಂಪವೆ ಯಂಜೆಗಿಂತೆ ||೪೦||
 ನಾನೊಮ್ಮೆಯವಳ ನುಣ್ಣೆನ್ನ ತಡಹಿ ನೋಡ-| ಲೀ ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಕಡಗ ||
 ತಾನಾಗ ಮಿಸುನಿಯ ಮಣಿಗಡಗವ ಪೊಲ್ಲು-| ದೇನೆಂಬೆನವಳ ಮೈವಳಗ ||೪೧||
 ಒಸೆದೊಮ್ಮೆ ಹಾರವ ತಿದ್ದುವ ನೆವದೊಳಾ | ಬಿಸಜನೇತ್ರೆಯ ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ||
 ನಸು ಮುಟ್ಟಿದೆನು ಕೇಳದರೊಂದು ಕಲಿನಕ್ಕೆ | ಪೊಸಪೊನ್ನ ಕಳಸ ತಾನೆಣೆಯೆ ||
 ದೊರೆಯೆ ಕೇಳಾ ಪೆಣ್ಣು ತಾಂಬೂಲರಸವ ತಾ-| ನಿರವೆ ನುಂಗುವ ಸಮಯದಲಿ ||
 ಕೊರಲ ಮುತ್ತಿನ ಹತ್ತಗಟ್ಟು ಮಾಣಿಕ್ಕದ | ಸರನೆನಿಸಿಹುದು ನಿನಾಣೆ ||೪೨||
 ಬಾಯಿದರೆಯೆ ಕರ್ಪುರಕರಡಿಗೆಯೊಂ-| ದಾಯತ ಮಿಗೆ ಮಾತನಾಡೆ ||
 ಒಯ್ಯಾರದೊಳು ಗಂಡುಗಳಿಗಳು ಕಿವಿಯೊಡ್ಡಿ | ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟಾಲಿಸುತಿಹವು ||
 ಪರಪುಟ್ಟ ತಾನದು ಮಧುಸಮಯದಿ ತನ್ನ | ಸ್ವರದೋರಿತಲ್ಲದೊಡವಳ ||
 ಸ್ವರದ ಮುಂದೇಕೆ ಜಾಯ್ದೆರೆದುವು ವೀಣೆಯೊಂ-| ಚರವೆಣೆಯಲ್ಲೆ ನೃಪತಿ ||೪೩||
 ಬೆನ್ನೊಳಲೆವ ಯೆಣ್ಣೆಗಂಟ ನಾನೊಡೆದೆನು | ನಿನಾಣೆ ಮುಡಿಗಟ್ಟುವಾಗ ||
 ಎನ್ನ ಕೈಯೊಳು ಮೂರುವಾರುದ್ದವಾದುದು | ಕನ್ನೆಯ ಕೇಶ ಕೇಳರಸೆ ||೪೪||
 ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟುತ ಸುಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಸುಳಿಯೊಂದ | ನಡುನೆತ್ತಿಯೊಳು ಕಂಡೆನಾನು ||
 ನುಡಿವುದೇನವಳ ಲಕ್ಷಣವ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯದ | ಕೊಡೆಯನೆತ್ತಿಸಿದಳಂಗಜಗೆ ||೪೫||
 ಪೊನ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಗೆ ಜೀವಂ ಬಂದುದೊ ರತಿ | ಸನ್ನುತಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿಯು ||
 ತಾಂ ನೆರೆ ಧರಿಸಿತೊ ಸ್ತ್ರೀರೂಪನೆನಲಾ | ಕನ್ನೆ ರಾರಾಜಿಸುತಿಹಳು ||೪೬||
 ಮುಟ್ಟಿ ಕಂದುಗುಮೆಂದಾ ಪೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಕೈ | ಮುಟ್ಟದೆ ಬಿಡಿ ಜಪವಿದು ||
 ಕಟ್ಟಾಯತದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ | ನೆಟ್ಟನೆ ಪಿಡಿದಕ್ಷಮಾಲೆ ||೪೭||
 ಸುಗಸತಿಯರಿಗೆವೆಯಲುಗಾಡದ ಚೆಲ್ವು | ಚರಣವಿನ್ನಾಸದ ಸೊಬಗು ||
 ಉರಗಿಣಿಯರಿಗಿಲ್ಲೆ ನೃಪ ಮತ್ತಿನ | ತರುಣಿಯರವಳ್ಳಿ ಪಾಸಟೆಯೆ ||೪೮||

ಕಂಡೊಡೆ ಹರಿಹರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ಹಳೆ-| ವೆಂಡಿರನೀಡಾಡಿಯವಳ ||
 ಮಂಡೆಯೊಳ್ಳೆ ಡಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹರೆ ಭೂ-| ಮಂಡಲಪತಿಸುತ ಕೇಳು ||೫೧||
 ಮರುತ ಸೋಂಕದ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಮಂದರ-| ಗಿರಿ ಪುಗದಿಂಗಡಲಂತೆ ||
 ಸರಿಮಿಂಡಿಯಿದು ಪಳೆಲೆ ಜೀಯ ಸೋಂಕಿಸಿಂ | ಗುರುಕುಚವನು ಕೊನರಿಸುತ ||
 ಇಂತೆಂದು ಮದನಮಂಜರಿ ಪೇಳ್ವ ಮಾತಿಗೆ | ಸಂತಸವೆತ್ತುದಾ ಸಭೆಯು ||
 ಕಂತುಶರಕೆ ಘನಿಸುತ ಗುರಿಯಾದ ನಿ-| ನ್ನಂತೆಂಬೆನವಳ ಜಾಣ್ಣುಡಿಯ ||೫೨||
 ನಾಡಾಡಿಯ ಕಣ್ಣಾದೊಡಂತೆಂದಿವ-| ಳಾಡುವಳಲ್ಲ ನಾನವಳ ||
 ನೋಡುವ ಬಗೆ ತಾನಾವುದೆಂದೆನಿಸಿದ | ಗಾಡಿಕಾರನು ಮನದೊಳಗೆ ||೫೩||
 ವಸಿತಾಸೀಮಂತಮನೆಯನು ಹತ್ತೆಂಟು | ದಿನದೊಳಗಾಗಿ ಕಾಣದೊಡೆ ||
 ನನೆಗಣೆಗಳು ಜಾಳಲೀಯದೆ ಮಾಣವೆಂ-| ಬನಿತರೊಳೆನ ಹೇಳುವೆನು ||೫೪||
 ಜಗಿದ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಸುತ್ತಿದ ಸೆರಗಿನವಲ್ಲಿ | ಜಿಗುರಿಟ್ಟ ಬಟ್ಟಮುಂಡಾಸು ||
 ಪ್ಪುಗನುದತಿಲಕ ಚೌಕುಳಿ ಚಂದನದಣ್ಣು | ಮಿಗೆ ಪೊಸದೇಸಿ ಮೆರೆಯಲು ||೫೫||
 ನಡೆತಂದು ಭಟ್ಟನೋರ್ವನು ಮಿಗೆ ಪೊಗಳುತ್ತ | ಪೊಡನುಟ್ಟನಿರಿಸಿ ಪಾವುಡವ ||
 ನುಡಿ ನಿನ್ನ ತೆರನ ನೀನಾರಾತನೆನಲವ | ನುಡಿದನು ಮುಗಿದು ಹಸ್ತಗಳ ||೫೬||
 ದೊರೆಯೆ ಜಿನ್ನಹವು ತ್ರಿಲೋಕತಿಲಕಪುರ-| ದರನು ಶ್ರೀವಿಜಯಂಧರನು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪಾವುಡಗಳನಿವ ಕಳುಹಿದೊಂ-| ದಿರವ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಚಿತ್ತೈಸು ||೫೭||
 ತನ್ನಯ ತನುಜಾತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ | ಕನ್ನೆಯೋರ್ವಳು ಕಡುಸೊಬಗೆ ||
 ನಿಸ್ಸೊಂದು ಚೆಲ್ವಿನ ಕಿವಿವೇಟದಿಂದಲಾ | ಚೆನ್ನೆಗಾದುದು ಕಾಮತಾಪ ||೫೮||
 ಕುನುಮಕೋದಂಡನೆಚ್ಚನು ನಾಲ್ಕುಬಾಣದೊ-| ಳ್ವಸುಧೇಶ ಕೇಳಿನ್ನೆವರ ||
 ಎಸದೆ ಮಾಣನು ಕನ್ನೈದಿಲ ಬಾಣದೊ-| ಳುಸುರಲೇನವಳವಸ್ಥೆಗಳ ||೫೯||
 ತನ್ನೊಂದು ವಾರ್ತೆಯ ನಾ ಬಂದು ಪೇಳದ | ಮುನ್ನ ನೀನೆಯ್ತುಹನೆಂದು ||
 ಕನ್ನೆಗುಳಿದೊಡಲೆಯನು ಜೀವವಲ್ಲದೊ-| ಡಿನ್ನೆಬರಿದು ನಿನ್ನಾಣೆ ||೬೦||
 ಗೆಲಿದಳು ರತಿಯ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನೆಂದವಳನು | ಕೊಲದೆ ಮಾಣನು ಪುಷ್ಪಚಾಪ ||
 ಅಳಿದಳು ನಿನಗೊಲಿದೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಯ | ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೀಳವಳೆಡೆಗೆ ||೬೧||
 ಶೀತಕಿರಣನುಗ್ರಹರವಾದನು ವಜ್ರ-| ಘಾತವಾದುದು ತಂಬಿಲರು ||
 ಶೀತಳಜಲ ಲೋಹರಸದಂತಾದುದಿ-| ನ್ನಾತರುಣಿಗೆ ಬಾಳ್ವೆಯುಂಟೆ ||೬೨||

ನುಡಿಗಿಡೆಯಿಲ್ಲ ನೀ ತಡಮಾಡಿದೊಡೆ ನಾನು | ಹಿಡಿದೆಳೆವೆನು ನಿನ್ನ ಸೆರಗ ||
 ಕಡುಗಾಡಿಕಾರ ಯಾ ನುಡಿ ವುಸಿದೊಡೆ ನಿ-| ನ್ನಡಿದಳಿರ್ಗಳ ಮೇಲಾಣೆ ||೬೪||
 ಪನ್ನಗತನಯ ಪಾರ್ಥಿವರ ಶಿರೋಮಣಿ | ಮನ್ನಣೆಗಾರನುದಾರ ||
 ಚೆನ್ನಿಗರರಸ ಚೆಲ್ವರ ದೇವ ಪೆಣ್ಣಳ | ರನ್ನೆಯ ಮದುವೆ ನಿಲ್ಲೇಳು ||೬೫||
 ಎಂದಿಂತು ಭಟ್ಟ ಪೇಳಲು ನಾಗತನಯಗಾ-| ಸಂದಜಾಪ್ಪಾಂಬು ಸೂಸಿದುವು ||
 ಮಂದಸ್ಥಿತೆಯಾದಳು ಗಾಯಕಿ ಸಖ-| ವೃಂದ ಸಂತಸವೆತ್ತುದಾಗ ||೬೬||
 ಪಟ್ಟಿಚೀನಾಂಬರ ದಿವ್ಯಭೂಷಣ ಪೊಂ-| ದಟ್ಟಿ ತೀವಿದ ಪರಿಮಳವ ||
 ಕೊಟ್ಟನು ಘನಿಸುತ ಭಟ್ಟನು ಸಂತಸ-| ವಟ್ಟನು ಮಿಗೆ ಪೊಗಳಿದನು ||೬೭||
 ತದನಂತರದೊಳೊಳಿಗವೆಣ್ಣಳನಿತ್ತು | ಮುದದಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಕ್ಕಿ ||
 ಮದನಮಂಜರಿಯು ಜೀಳೊಟ್ಟನು ಕನ್ನೆಗೆ | ಚದುರೆ ನೀ ಬಂದಿಗಟ್ಟಿಸುತ ||೬೮||
 ಅತ್ತಲು ಮದನಾಗ್ನಿಯೊಳು ಕಾಸಿದ ಪೊನ್ನ | ಪುತ್ಥಳಿಗೆಣೆ ತಾನೆನಿಸಿ ||
 ಹಿತ್ತಿಲ ವಸದೊಳು ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ | ವೃತ್ತಸುಯೋಧರೆ ಯಿರಲು ||೬೯||
 ತಳಿರುತಾವರೆಗಳ ಪೊದಿಸುತ ದೂರದಿಂ | ತಳಿವುತ ಶೀತಳಾಂಬುವನು ||
 ಜಲಜಪತ್ರಗಳಿಂದ ಜೀಸುತ ಸಖಿಯರ | ಬಳಗವಿದ್ದುದು ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ||೭೦||
 ಮದನಮಂಜರಿಯನಿತರೊಳಲ್ಲಿ ಗೆಯ್ಯರ-| ಲಿದಿರೆದ್ದು ವಿಜಯಾವತಿಯು ||
 ಇದೆ ಬಂದಳೆಮ್ಮಯ ಹರಣದೊಡತಿಯೆಂದು | ಮುದದಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ನುಡಿದಳು ||
 ಎನ್ನಯ ಸುರಿವ ಕುಬನಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಳು | ನಿನಗಾಣೆ ಕಾಣಿಸವೆನಗೆ ||
 ಕನ್ನೆಗೆ ಜೀವನಮುಂಟಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದ | ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಪೇಳಿನಗೆ ||೭೧||
 ಮರವಟ್ಟುದೆಮ್ಮಯ ದೇಹ ನೀ ನಿನ್ನಯ | ಕರದೊಳು ಸುಸಿಲನಾರೈದು ||
 ಹರಣಮುಂಟಿಲ್ಲ ವೆಂಬಿರವ ಪೇಳಿನಗೆಂ-| ದೊರೆಯಲಾ ರಾಯನಧಾರಂಗಿ ||೭೨||
 ಕಾವನು ಕೊಲುವನೆಯಮ್ಮತಾಂಶುವಕ್ತೆಗೆ | ಜೀವನಕಳಿವೆತ್ತಣದು ||
 ದೇವಿ ನೀನಂಜಬೇಡೆನುತೆಯ್ವಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಕೋವಿದೆ ನೋಡಿ ಸಖಿಯರ ||೭೩||
 ಬೀಸೆ ನಂದುವುದುಂಟೆ ಕಿಚ್ಚು ನೀವೇತಕೆ | ಬೀಸುವಿರೆಲೆ ಮುಗ್ಧಿಯಿರ ||
 ಕಾಸಿದ ಸುಣ್ಣಕಲ್ಲಂತಿದೆಯಿವಳಂಗ | ಸೂಸಬೇಡೆನ್ನು ಪನ್ನೀರ ||೭೪||
 ಪಿಕನಿನದೆಯರು ಸ್ವರಂದೋರದಿರಿ ನಿಲ್ಲಿ | ಶುಕವಾಣಿಯರು ಮೋನಗೊಳಿರಿ ||
 ಮಕರಪತಾಕನ ಬಾಣಂಗಳಿವನು ತಂ-| ದಕಟ ನೀವಿಂತೊಟ್ಟುವರೆ ||೭೫||

ಎನುತಲಾ ಗಾಯಕಿ ವಿರಹಿಣಿಯನು ಪೊರ್ದಿ | ತನಿಗಿಂಡದೊಲು ಮಿಗೆ ಪೊಳೆವ ||
 ವನಜಕುಟ್ಟಲಗಳ ಕೆಲನೂಂಕಿದಳು ತನ್ನ | ತನುಲತೆ ಬಂಬಲುಬಾಡೆ ||೨೭||
 ಹಿರಿವಂತೆ ದಳ್ಳುರಿಯನು ಮಿಗೆ ತಳಿಗಳ | ಹಿರಿದು ಕಳೆದು ಪನ್ನೀರ ||
 ಸುರಿದಳು ಚುಯ್ಯೆಂದು ಪೊಗೆ ಮಸಗಲು ಕಂಡು | ಕರನ ತೆಕ್ಕೊಂಡಳುಬೈಗದಿ ||
 ಇರುಳ ಪದ್ಮವ ಪೊಲ್ಲು ಮುಖ ಪಗಲುತ್ಪಲ-| ದಿರವಾಂತು ನೇತ್ರಗಳಿಸೆಯೆ ||
 ಉರಿಸೋಂಕಿದೆಳೆಲತೆಯಂತೆ ಬಂಬಲುಬಾಡಿ | ವಿರಹಿಣಿ ಯಿರೆ ತ್ಪದೊಳು ||೨೮||
 ಮದನಮಂಜರಿ ನಾನು ಯೆಲಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ | ಯೆದೆಗೆಡಿಸುವರೆ ನಿನ್ನವರ ||
 ಸುದತಿರನ್ನಳಿ ಕಣ್ಣೆರೆದೆನ್ನ ನೋಡೆಂದು | ಚದುರೆ ಪೇಳಿದಳು ಕರ್ಣದೊಳು ||೨೯||
 ಈಪರಿ ಹತ್ತೆಂಟು ಸೊಳ್ಳರ ದನಿದೋರ-| ಲಾ ಪೆಣ್ಣು ಮುಗಿದಕ್ಕಿಯಿಂದ ||
 ಎ ಪೇಳೈ ಕಂಬನಿ ಗುಳುಗುಳನೊಕ್ಕುವು | ತಾಪವಳಿದು ಬಿಮರೇರಿ ||೩೦||
 ಪನಿವ ಕಂಬನಿಗಳ ಕೆಲ ನೂಂಕಿ ಪನ್ನೀರ | ವನಜಲೋಚನೆ ಮಿಗೆ ತಳಿದು ||
 ಅನುವೆತ್ತ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯಿಂದ ಬೀಸಲೊಂ-| ದಿನಿಸು ಕಣ್ಣೆರೆದಳಾ ಕನ್ನೆ ||೩೧||
 ಅರೆದೆರೆದಕ್ಕಿಯಿಂ ಮೊಗನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರ | ಸುರಿವುತ ಬಿಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ||
 ತರಹರದಿಂದೆದ್ದು ಮದನಮಂಜರಿಯನು | ಕೊರಲಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛೆಯೈದಿದಳು ||೩೨||
 ಬಪ್ಪನೊ ಬಾರನೊ ಮನದನ್ನೆಲಗೆ ನೀ-| ನೊಪ್ಪದಿ ಪೇಳೆವೊಳೆಂದು ||
 ತಪ್ಪದೇಕಾಂತಕೆ ಬಾಗಿದಳೆನೆ ಕೊರ-| ಲಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿದಳವಳು ||೩೩||
 ಸಡಿಲಿತೊಯ್ಯನೆ ನಳತೋಳ್ಳಳಿಂದಪ್ಪುಗೆ | ಮಿಡುಕುದಾಣಗಳಿನಿಸಿಲ್ಲ ||
 ಬಡನಂಗರುಚಿಪಲ್ಲಟವಾದುದಕ್ಕಟ | ಸುಡಿಯಲಳವೆ ಕನ್ನೆಯಿರವ ||೩೪||
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುತೆಯ ಮೊಗವ ಭೋಂಕನೆ ಮರ-| ವಟ್ಟಳು ವಿಜಯಾವತಿಯು ||
 ಕೆಟ್ಟವಿನ್ನಾವುದು ಹದನಿದಕೆಂದು ಕಂ-| ಗೆಟ್ಟಳಲಿದರಾಳಿಯರು ||೩೫||
 ಹಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವು ಹರಿದ ತೆರನಾದುದೆಂ-| ದಸವಳಿದಾ ಗಾಯಕಿಯು ||
 ಉಸುರನಾರೈದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿ ಕಾಣುತ | ನಸು ಮಿಡುವೆದೆಯಾಟವನು ||
 ಗಲಭೆ ಹೋ ನಿಲ್ಲಿರೆ ಜೀವನ ಯಿದೆ ಯಿದೆ | ಸುಳುಹ ಬಿಡಿರೆ ತಂಬಿಲರ ||
 ಕೆಲಸಾರಿರೆನುತ ಪನ್ನೀರನು ಮೊಗದೊಳು | ತಳಿದಾಲಿವಟ್ಟರಿಂ ಬೀಸೆ ||೩೬||
 ಪನ್ನಗಸುತ ನನ್ನ ಕಳುಹೆ ನಾ ಬಂದೆನು | ನಿನ್ನಾಣೆ ಬಂದಿಗಟ್ಟುವರೆ ||
 ಎನ್ನಯ ಮುತ್ತೆ ಕಣ್ಣೆರೆವುದು ನೀನೆಂಧು | ಕನ್ನೆಯ ಕಿವಿಯಲೊರೆದಳು ||೩೭||

ಗರುಡಮಂತ್ರಕೆ ವಿಷ ತೆರಳ್ವಂತೆ ಕರ್ಣದೊ | ಳೊರೆದ ಮಾತಿಗೆ ಸಂತಾಪ ||
 ಹರೆದುದೊಯ್ಯನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ತತ್ಕೋಮಲೆ | ಶಿರವಾಗಿದಳು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ||೯೦||
 ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಕೀಪರಿ ಗುರಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ನೀ | ನೆನಗಿದೆ ಯೆಲಗೆ ಹೆಂಗೊಲೆಯ ||
 ಬಸೆದೆನ್ನ ಮುತ್ತೆ ಬಾರೆನುತಪ್ಪಿ ಗಾಯಕಿ | ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿದಳು ||೯೧||
 ಅನಿತರೊಳಾ ರಾಣಿ ಮೂರ್ಛೆ ತೊಲಗೆ ತನ್ನ | ತನುಜೆಯಿರವ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಎನಗೋರ್ವ ಸುತೆಯ ನೀ ಪಡೆದಿತ್ತೆ ಯೆಲಗೆ ನೀ-| ನೆನುತ ಗಾಯಕಿಯನಪ್ಪಿದಳು||
 ಕೆಳದಿಯರಾನಂದವೆತ್ತರುತಃಪುರ | ಮುಳುಗಿತು ಹರುಷವಾರ್ಧಿಯಲಿ ||
 ನಲಿದರು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಬಂಧುಜನಂಗಳು | ನಲವೇರಿದನು ವಿಜಯೇಂದ್ರ ||೯೨||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಭೇರಿ ಸೂಳೈಸಿತಾಗಳೆ ಗುಡಿ | ಯಿಟ್ಟುದೊಯ್ಯರದಿ ಸೋಭಾನ ||
 ಮುಟ್ಟದೊಲ್ಕುನ್ನೆಯ ಮದನಗ್ರಹಕೆ ರಕ್ಷೆ-| ಗಟ್ಟುವೊಳ್ ಬಂದಿಗಟ್ಟಿದರು ||೯೩||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ಪೊರಮುಟ್ಟಿಸಿತ್ತಲು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಪ್ತಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೯೪||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆ ಯೇಳನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೯೫||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೯೬||

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೭. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ವಿವಾಹವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಪೇಳುವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಕಲ್ಯಾಣವ | ಕೇಳಿರೊ ಸಕಲಕೋವಿದರು ||ಪ||
 ದೊರೆ ನಾಗನಂದನ ಸಕಲಭೂಪಾಲರು | ವರಸೆಯ್ತಿ ವಿಜಯಂಧರನ ||
 ಪುರದ ಸಮಾಸದೊಳಾ ಪಾಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಪ-| ನೈರಡುಗಾವುದದಗಲದಲಿ ||೧||
 ಕುಲಗಿರಿಗಳ ನಗೆವೊಯ್ವಂತೆ ತಳಿತುವು | ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ದೂಸುಗಳು ||
 ಪೊಳೆದ ಪೊಂಬಣ್ಣದ ದೊರೆದೂಸುಸಭವನು-| ಡಲೆದುದು ಮೇರುವೆಂದೆನಿಸಿ ||೨||
 ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳೋಲಗಕೆಯ್ತಿ ಮಗುಳ್ವ ವಿ-| ಶಾಸಕ್ಕೆ ಜೀದಿ ನೆರೆಯವು ||
 ರಾಶಿಗೊಂಡೇಳುವ ಕೆಂಧೂಳು ಕೆಂಪಿನ | ದೂಸೆನಲಿಸೆದುದೆತ್ತಿತ್ತ ||೩||
 ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿ ಗಿಯುಂಟು ಷಡುರಸಾಯನಮುಂಟು | ಬೆಳ್ಳೆಲೆಕರ್ಪೂರಮುಂಟು ||
 ಮೆಲ್ಲೆ ದೆಗಾತಿಯರುಂಟು ಮಿಂಡಿಯರುಂಟು | ಸೊಲ್ಲಿ ಪುದೇಸು ಪಾಳೆಯವ ||೪||
 ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಕುರುಜುಗ-| ಳೆತ್ತಿಸಿ ವಿಜಯಂಧರನು ||
 ಉತ್ತಮಲಗ್ನವನಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳಟ್ಟಿ | ಬಿತ್ತರಿಸಲು ಪೋಗಿಯವರು ||೫||
 ಗ್ರಹಯಜ್ಞವಾಗಿ ಮೇಲಾಬ್ಬ ಕವಾದಿಯು-| ತ್ನಹಗಳನೆಸಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
 ಅಹಿರಾಜತನಯನೈದಿದ ನಿಬ್ಬಣವ ನೃಪನಿ-| ವಹದ ಬಳಸಿನೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೬||
 ಷೋಡಶಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರವಾಗಿ | ಸೂಡಿ ಪೂವಿನ ಬಾಸಿಗವ ||
 ಗಾಡಿಕಾರರ ದೇವ ಗಜವೇರಿ ನಡೆದನು | ಪಾಡೆ ತುಂಬಿಗಳು ಶೋಭನವ ||೭||
 ಅಲರಂಬಿಗಿದಿವರ್ಪು ತಳಿತನಂದನವೆನೆ | ಮಿಳಿವರ್ ಪತಾಕೆಯೊಗ್ಗಿಸಲಿ ||
 ನಲವಿನಿಂ ವಿಜಯೇಂದ್ರನಿದಿವರ್ಂದ ಮಕುಟಾಂಶು | ವಲರ ಮಂಜರಿಗಳಂತೆಸೆಯೆ ||
 ನೆಲವೆಣ್ಣು ಕೆದರುವ ಸೇಸೆಗಳೆಂಬಿನ | ನೆಲನೊದೆದೇಳ್ವ ಬಾಣಗಳ ||
 ಬಲುಗುಡಿಯೊಳು ನಭ ಹೂಳಿತು ಪಂಜಿನ | ಬೆಳಗಿನೊಳಿಳೆ ಮುಳುಗಿದುದು ||೮||
 ಪ್ರಭುತೆಯನರಿದು ಸತ್ಕರಿಸಿ ನೃಪರ ವಾದ್ಯ-| ಗಭಿರನಿನಾದದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||
 ವಿಬುಧಜನಸ್ತುತ ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಪೊಕ್ಕನು-| ದುಭಯನಿಬ್ಬಣಸಹ ಪುರಿಯ ||೧೦||
 ಕೆದರ್ವ ಪೂವಲಿಯಿಂದ ಯೆತ್ತುವಾರತಿಯಿಂದ | ಯಿದಿಗೊಳ್ವ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ||
 ಸುದತಿಯರಿಂದ ಒಲ್ಮುತ್ತಿಸಕ್ಕತೆಯಿಂದ | ಪುದಿದುವಂದಾ ಪುರವೀಧಿ ||೧೧||

ಬಸೆದು ಪುರಂಧ್ರಿಯರುತ್ಪಲದಲರ್ಗಳಿಂ-| ದೆಸೆಗಿದರೆನೆ ಮೈದೊಡವ ||
 ಮುಸುಕಿ ಮೈಯೊಳು ಕಣ್ಣಿರೆ ನಡೆದನು ಪೂರ್ವ-| ದೆಸೆಯಾಣ್ಮನೆನೆ ಮದವಣಿಗೆ ||
 ಅಳಿಯನ ನೋಡುತ ತೇಜಿಯ ಕುಣಿಸುತ | ಸಲವಿನಿ ವಿಜಯಂಧರನು ||
 ನಿಳಯಕೆ ನಡೆತರೆ ತಂದರಾರತಿಗಳ | ಲಲಿತಲತಾಕೋಮಲೆಯರು ||೧೩||
 ಇಳಿದು ಗಜವ ರನ್ನ ವಾವುಗೆಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ | ಪೊಳೆವ ಪೊಂಬುರುಳಿಯ ಪಿಡಿದು ||
 ಬೆಳಗುವಾರತಿಗಳ ನೋಡುತ ಮದವುಗ | ತಳರ್ಧನೊಯ್ಯರದಿ ಮಂಟಪಕೆ ||೧೪||
 ಯೋಜನವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪೊಮ್ಮದಿಲದರೊಳು | ಗಾಜಿನ ಸೆಲೆಗಟ್ಟು ನಡುವೆ ||
 ರಾಜವರ್ತನದ ಸೋಪಾನಗಳಿಂದ ರಾ-| ರಾಜಿಸ್ತಿದುರ್ದಾದಲ್ಲಿ ||೧೫||
 ಕೀರಣಿಗೊಲಸದ ಹದಿನಾರುಕಂಫಗ-| ಳ್ವೀರಡಿಮದನಕ್ಕೆಯಿಂದ ||
 ಸೇರಿದ ಮುತ್ತಿನ ಗಡಗೆ ಬೋದಿಗೆಯಿಂದ | ಸಾರಸಿಂಗರವೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೬||
 ಪಚ್ಚೆಯ ಲೋವೆ ಮಾಣಿಕ್ಕದ ತೊಲೆ ಪೊನ್ನ | ಮುಚ್ಚಳ ಪವಳದ ಜಂತಿ ||
 ಕೊಚ್ಚಿದ ಮೈಡೂರ್ಯ ಮಣಿಯ ಕಪೋತದಿಂ-| ದಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಮಂಟಪವು ||
 ನಿಡುರುಲ್ಲಿ ದೇವಾಂಗಮುತ್ತು ಬಿಗಿದ ಕು-| ಚ್ಚೆಡೆಗೆಡೆಗೆಸೆವ ಪೂವಾಲೆ ||
 ಇಡಿಕಿರಿದಿರ್ದುರ್ದೀಪರಿಯೊಳೊಳ್ಳೆಲೆಮೇಲೆ | ತುಡುಕೆ ನಭವ ಹೊಂಗಳಸ ||೧೮||
 ಪಂಚರತ್ನದ ತೋರಣಂಗಳು ಮತ್ತಲ್ಲಿ | ಮಿಂಚುವ ಮಣಿಪುತ್ರಿಕೆಗಳು ||
 ಸಂಚಲಿಸುವ ಧ್ವಜಕೋಟಿಗಳಿಂದ ಪ-| ಳುಚಿತು ಮೋಘವಂಡಲವ ||೧೯||
 ಮಣಿಯೊತ್ತ ಫಣಿಗಳು ಫಣಿರಾಜಸುತನ ನಿ-| ಬ್ಬಣಕೆ ಬಂದುವೊ ತಾವೆಂಬ ||
 ಎಣಿಕೆ ದೋರಿದುವು ಕನ್ನಡಿಸಿಲದೊಳು ಸ-| ಪಣಿದೀಪಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ||೨೦||
 ಎಳೆಮಾಣಿಕ್ಕದ ವೇದಿಕೆಯದರೊಳು | ಪೊಳೆವ ಚತುಃಕಳಶಗಳು ||
 ಜಲಸೂತ್ರಾವೃತದಿಂದ ಸರ್ವಾಷಢಿಮಿಶ್ರ | ಜಲಸಮೇತದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೧||
 ಕನ್ನಡಿಸಾಲಿಂದ ಪರಿಮಳ ತೀವಿದ | ಪೊನ್ನ ಬಟ್ಟಲ ಪಜ್ಜಿಯಿಂದ ||
 ರನ್ನದ ರಾಶಿಗಳಿಂದ ಜಾಗಗಳಿಂದ | ಚೆನ್ನಾದುದಾ ವೇದಿಕೆಯು ||೨೨||
 ಪೂವಾಲೆಗಳಿಂದ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ | ಹೇಮವಿಷ್ಟರವ ಸಾಲಿಂದ ||
 ಆ ಮಂಟಪವನು ಬಳಸಿ ಹಂದರ ನೃಪ-| ಸ್ತೋಮವ ತಲೆದೂಗಿಸಿತು ||೨೩||
 ಅತ್ತಲು ಹಸೆಯಲಿರಿಸಿ ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆಯ-| ನೊತ್ತಿ ಮಜ್ಜನಗಳಸೆಸಗಿ ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆಯರು ಕೋಮಲೆಗೆ ಚೆ-| ಲ್ವೆತ್ತು ಮೊತ್ತಿದರು ತಿಗುರನು ||೨೪||

ಬಿಸಿಲ ಕಳೆದು ಸಂಜೆವೆಣ್ಣುವಲಯಲಕ್ಷ್ಮಿ-| ಗೆಸೆವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ನುಡಿಸ ||
 ಎಸಕದಿ ದುಗುಲವನುಡಿಸಿದಳೋರ್ವಳು | ಕುಸಲೆ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯನುಳಿದು ||೨೫||
 ಕಾಳಾಹಿಯ ತೆಕ್ಕೆಗೊಳಿಸುವಂತೋರ್ವಳು | ಕಾಳಾಗರುಧೂಪದೋರಿ ||
 ನೀಲಕುಂತಳನ ಸೇರಿಸಿ ತುರುಬಿಕ್ಕಿದಳು | ನೀಲಕಂಠಾಕೃತಿ ಮೆರೆಯೆ ||೨೬||
 ಬೆಳಗುವಂದದಿ ಕಿರುಗನ್ನಡಿಗಳನೋರ್ವ | ಲಲನೆ ಕಾಲುಗುರ್ಗಿ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿ ||
 ಕೆಲಸೂಸುವೊಲು ಕಾಂತಿರೇಖೆ ಗಟ್ಟಿದಳಿನ-| ಲಲತಗೆರಸದಿ ಬರೆದಳು ||೨೭||
 ಬಿರಕೆವಣ್ಣದ ತುಂಬಿವಿಂಡು ಸಂದಣಿಗೊಂಡು | ಚರಣಾಬ್ಜಕೆರಗಿದುದೆನಿಸಿ ||
 ಕರಮೆಸದಿಹ ನವರತ್ನಲಂಬಿತಮಪ್ಪ | ಚರಣಭೂಷಣವನಿಕ್ಕಿದಳು ||೨೮||
 ವನಿತೆಯ ತನುರುಚಿಬಲದೊಳು ಜಘನಮೆಂ-| ಬಸುಸಮವುಳಿನವ ಬಳಸಿ ||
 ಕನಕಾಬ್ಜವಲ್ಲರಿ ಮುಗುಳಾಂತುದೆನಿಸಿದ | ಕನಕಕಿಂಕಣಿಕಾಂಚಿಯನು ||೨೯||
 ವಿರಹವಿನ್ನಾದೊಡೆ ಕೂಣಗಳಿಪ್ಪೆಡೆಗೆಯ್ದಿ | ತರುವನ್ನ ಬರಜೀವನವು ||
 ಇರದೆನುತಿರಿಸುವ ಬಿಸಲತೆಯೆನಲು ಸಿಂ-| ಗರದೋರಿದಳು ಹಾರಗಳ ||೩೦||
 ಭಾರಿಯ ಮುಡಿ ಮೇಲೆ ಮುಡಿಯೂಭರಣವ | ಸೇರಿಸೆ ಕೊರಲಾಸದೆಂಬ ||
 ಆರೈಕೆಯಿಂದೋರ್ವ ಚಾಣೆ ಸಂಗೊಳಿಸಿದಳು | ತೋರನುತ್ತಿಸ ಹತ್ತುಕಟ್ಟು ||
 ಉಂಗುರ ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಬಾಹುವುರಿಯ ಬೆ-| ಡಂಗಿಯರೊಸೆದು ಸಿಂಗರಿಸೆ ||
 ಭೃಂಗಕುಂತಳೆಯ ತೋಳುಳು ಪೋಲ್ತವು ಭೂಷ-| ಣಾಂಗವಲ್ಲರಿಗಳೊಂದಿರವ ||
 ಸ್ಮರನ ಸಮ್ಮೋಹನಯಂತ್ರವನೋರ್ವಳು | ಬರೆವಂತೆ ಕತ್ತುರಿಸದಿ ||
 ಗುರುಕುಚತಟದೊಳು ಮೆರೆವ ಕಪೋಲದೊಳ್ | ಬರೆದಳು ಪತ್ರಭಂಗಗಳ ||೩೩||
 ಮುಗುಳಂಬನಂಬುಜದುರ್ಗದೊಳ್ ಸಂಪಗೆ | ಮುಗುಳ ಕೋಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||
 ಮುಗುಳ ಗುಂಡನು ರತಿ ಸೊಡುವಂತೋರ್ವಳು | ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದಳು ಮೂಗುತಿಯ ||
 ಕುಂದು ಕಳಂಕನ ಪೊರ್ದಿದೆ ಪೊಲ್ಲಮಿ-| ದೆಂದಾಸ್ಯೆಚಂದಿರನಿದಿರೆ ||
 ಬಂದು ರೋಹಿಣಿ ತೊಲಂಭಾರವನಡರ್ದಳೆಂ-| ಬಂದವಾಯ್ತವಳ ಮೂಗುತಿಯು||
 ನಲ್ಲನ ದ್ವಿಜವಜ್ರವಧರಮಣಿಯ ಪೊಸ-| ವಲ್ಲಿಗಿರದೆ ತೊಟ್ಟಿಡುವ ||
 ಬಲ್ಲಿಹ ಜಲಬಿಂದುವೆನಲು ನಾಸಿಕಮಣಿ | ಸಲ್ಲಿತಾಂಗಿಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೩೬||
 ಎಡೆಗೊಳ್ಳದಿರಿ ಸಾಕು ಮುಖವೆಲ್ಲ ನೀವೆಂದು | ಮಡದಿಯ ಸೋಗೆಗಂಗಳಿಗೆ ||
 ಕಡುಜಾಣೆ ಮೇರೆಯ ಬರೆವಂತೆ ಕಾಡಿಗೆ | ಕುಡುವೆತ್ತಿ ಬರೆದಳಂಜನವ ||೩೭||

ತನಿಜೊನ್ನ ದಚ್ಚ ಬಿತ್ತುಗಳ ತಂದವಳ ಲೋ | ಚನಚಕೋರಗಳಿಗೆ ಮೇವ ||
 ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳಿಟ್ಟರೆನೆ ಮುತ್ತಿನೋಲೆಗ | ಳನುಗೊಳಿಸಿದರು ಕರ್ಣದೊಳು ||
 ಮುತ್ತಿನ ಮುಗುಳ ಕೊಡಂಕೆಯೊಳೋರ್ವಳು | ಪತ್ತಿಸೆ ಮುಗುಳಾಂತ ಲತೆಯ ||
 ಬಿತ್ತರವನು ಗೆಲಿದಳು ತಳಿರಂತೆ ಮು- | ನ್ನೆತ್ತಿಯ ಸಿಂದೂರವೆಸೆಯೆ ||೩೯||
 ಪೆರೆಪಿಂಗದಂಗಜನೆಚ್ಚಂಬುಗಳ ಮನ- | ದೆರೆಯನಿಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದವಳ್ಳಿ ||
 ಪೊರಿಸಿದರೆಂಬಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆಮುಗುಳ್ಳಳ | ತುರುಜಿಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ||೪೦||
 ಮುಡಿಯ ಮೇಲಿರಿಸೆ ಮುತ್ತಿನ ತೊಂಡಿಲನದು | ಮಡದಿಯ ಮುಖಚಂದ್ರಮನ||
 ತುಡುಕಲೆಳಸಿ ಬಂದ ರಾಹುವ ಮಿಗೆ ಮುತ್ತಿ | ತೊಡರ್ದ ತಾರಾಳಿಯೆನಿಸಿತು ||
 ಮಾರಘೂಭುಜನ ಸಮ್ಮೋಹನನಿಧಿಯ ಭಂ- | ಡಾರಕೆ ಜತುಮುದ್ರೆಯನು ||
 ಸೇರಿಪ ರತಿಯೆನೆ ಕನ್ನೆಗೋರ್ವಳು ಕ- | ಸ್ತೂರಿಯು ತಿಲಕವಿಕ್ಕಿದಳು ||೪೧||
 ವನಿತೆಯೋರ್ವಳು ಪಡಿಯಿಡಲೆಡೆಗಾಣದೆ | ವನಿತಾಸೀಮಂತಮಣಿಗೆ ||
 ತನಗೆ ತನ್ನನೆ ಪಡಿದೋರ್ಪಂತು ತೋರಿದ- | ಳನುಸಮ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯ ||೪೨||
 ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸ ಬಂದು ಜ- | ನಂಗಳು ಪರಿವರೆಂದಂಜಿ ||
 ತಿಂಗಳ ಮರೆಗೊಂಡ ರತಿಯೆನೆ ಮುಕುರದೊಳು | ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ರೂಪವಳ ||
 ಮದನ ಮೈಗರೆದೊಡಾತನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಚದುರೆಯರೊಸೆದು ಮೈಯಾಂತ||
 ಮದನಗೊಪ್ಪಿಸಬಂದರೆನೆ ಕರೆತಂದರು | ಮದಮಗಳನು ಮಂಟಪಕೆ ||೪೩||
 ವಿರಚಿಸಿ ಮಧುಪರ್ಕವನು ಮದವಕ್ಕಳ- | ನಿರಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯಲಿ ||
 ತೆರೆ ಜಾರಲಾಯತರವಗೂಡಿ ವಿಜಯಂ- | ಧರನೆತ್ತಿ ಪೊಂಗಳಸವನು ||೪೪||
 ಸೇರಿಸಿ ದಂಪತಿಗಳ ಕರತಳಗಳ | ಭೋರೆಂಬ ವಾದ್ಯದೇಳ್ಳಿಯಲಿ ||
 ಧಾರೆಯನೆರೆದನು ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮದಿ | ಸಾರಹೃದಯ ಸಲಹೆನುತ ||೪೫||
 ಬಂದುನಾಳದೊಳಿರಡಂಬುಜದಲರ್ಗಳಾ- | ದಂದದೊಳವರ ಹಸ್ತಗಳು ||
 ಅಂದೆಸೆದುವು ಧಾರೆಯ ನೀರು ಕರತಳ- | ದಿಂದ ಸೋದಿಳಿಗಿಳಿವಾಗ ||೪೬||
 ಎತ್ತಿ ಹಸ್ತಂಗಳ ಮಸ್ತಕಂಗಳ ಮೇಲೆ | ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಗಳ ಸೊಸೆ ||
 ಸುತ್ತಿ ಸುವರ್ಣಸೂತ್ರವ ಪುರೋಹಿತ ಚೆಲು- | ವೆತ್ತು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಂಕಣವ ||
 ಅಂಗನೆಯನು ಸಪ್ತಪದಿಯನೆಯ್ಪಿ ಸಿ ಮೆಲ್ಲ- | ನಂಗುಲಿಯನು ಮಿಗೆ ಪಿಡಿದು ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಹೋಮವಹ್ನಿಯ ಬಲವಂದು | ಶೃಂಗಾರಹಾರಲೀಲೆಯೊಳು ||

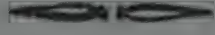
ಎಡಹಿ ನಿದಾನವ ಕಾಣ್ವಂತೆ ತಲೆವಾಗಿ | ನಡೆವುತ ರಮಣನ ರೂಪ ||
 ತಡೆಯದೆ ಕುಟ್ಟಿಮದೊಳು ಕಂಡು ಮಾನಿನಿ | ಪಡೆದಳಧಿಕಸಂತಸವ ||೫೧||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ವೇದಿಕೆಯೊಳು ರನ್ನನಿಷ್ಟರ-| ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಮದವಣಿಗ ||
 ಸ್ತುಲಿತಾಂಗಿ ಕುಳ್ಳಿದಳು ಬಲದೊಳು | ಸೊಲ್ಲಿವುದೇನೊಂದು ಸೊಬಗ ||೫೨||
 ಅರಲಶರನೊ ರತಿದೇವಿಯೊ ಭಾವಿಸೆ | ಸುರಮಿಥುನವೊ ಮೇಣಿವರು ||
 ಉರಗದಂಪತಿಗಳೊ ಭೋಗಭೂಮಿಜರೊ ಯೆಂ-| ದಿರದೆ ನೋಡಿತು ಸಭೆಯವರ ||
 ತಾರಾಲೋಕದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮಿಗೆ ಶೃಂ-| ಗಾರವಾರ್ಧಿಯೊಳೊಪ್ಪಿತೆನಿಸಿ ||
 ಚಾರುಸುಧಾಂಶುವಕ್ತ್ರೆಯರೆತ್ತಿದರು ಮುತ್ತಿ-| ನಾರತಿಗಳನು ಸಂಭ್ರಮದಿ ||೫೪||
 ಜಿಲೆವೆಣ್ಣೆಳೆನ್ನದೆ ಬಡವರೆನ್ನದೆ ರಾಜ-| ಲನೆಯರೆನ್ನದೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ನಲವಿಸಿಂದಿತ್ತಳು ವಿಜಯಾವತಿ ಪರಿ-| ಮಳ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳ ||೫೫||
 ಕರಿಹಯವರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ | ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಸತ್ಕರಿಸಿ ||
 ದೊರೆ ವಿಜಯೇಂದ್ರನೊಪ್ಪಿಸಿದ ಭಂಡಾರವ | ಕರಸನ್ನೆಯೊಳು ಯಾಚಕರಿಗೆ ||೫೬||
 ನಾಗವಲಿಯು ನಾಲ್ಕನೆದಿನದಿರುಳಿನೊ-| ಳಾಗಲೈದನೆ ದಿವಸದೊಳು ||
 ಆಗೆ ಕಂಬೋಲೆಯಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೈದಿದ | ನಾಗತನಯ ಸೆಜ್ಜಿವನೆಯ ||೫೭||
 ಕಳಹಂಸೆ ಶೃಂಗಾರಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿಯ ನು-| ಣ್ಮಳಲೈಟ್ಟಕಡರಿದುದೆನಿಸಿ ||
 ಬೆಳುವಟ್ಟಿವಾಸಿನ ಶಕುನಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ | ಕುಳಿತನದೊಂದು ಲೀಲೆಯೊಳು ||
 ನಡೆಯ ಸೊಬಗನಂಜೆಗಳಿಗುಪದೇಶವ-| ನಡರಿವೊಲಂದುಗೆಯಲಿಯೆ ||
 ನಡೆತಂದು ಮಾನಿನಿ ಕುಳಿತಳು ಸಖಿಯರ | ನುಡಿಯ ಪ್ರೇರಿತದಿ ಮಂಚದೊಳು ||
 ಅಲಿವಟ್ಟಲು ಗಿಂಡಿ ವೀಳಯ ಮೊದಲಾ-| ದೊಳಿಗವನು ಕೆಳದಿಯರು ||
 ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಗಳ ವಶಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಕಾಲವರಿದು ತೊಲಗಿದರು ||೬೦||
 ಲಲನಾಮಣಿಯ ಲಾವಣ್ಯದ ಕಡಲೊಳು | ಸುಳಿದಾಡೆ ಪ್ರಿಯನ ಕಣ್ಮೀನು ||
 ಬಳಲವು ಮನವೆಂಬ ಮದಗಜ ಮಿಗೆ ಮೂಡಿ | ಮುಳಿಗಿದುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ನೋಡಬೇಕೆಂಬರ್ಥಿ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂಬಿಚ್ಛೆ | ಬೇಡ ಹೊ ನಿಲ್ಲೆಂಬ ಲಜ್ಜೆ ||
 ಕೂಡೆಂಬ ಕಾತರ ನಿಲ್ಲೆಂಬ ಭಯರಸ-| ಕೀಡಾಗಿ ಬೆಂದುರ್ದಳಂದವಳು ||೬೧||
 ನಸುಬಾಗಿ ಕೋಮಲೆ ಯಿರೆ ಬಂಬಲುಕುರು-| ಳೆಸೆದಿರಲಿಮಾಲೆಯಂತೆ ||
 ಕುಸುಮಚಾಪಕೆ ಕೈನೀಡುವ ಕಾಮನೊಂ-| ದೆಸಕದಿ ನೀಡಿ ಹಸ್ತವನು ||೬೨||

ತಿಲಕವ ತಿದ್ದಿ ಹಾರಂಗಳ ಸೈತಿಕ್ಕಿ | ಬಲಿದೊತ್ತಿ ಬೆರಳ್ಳ ಚಿಟುಕ ||
 ಕೆಲನೂಂಕಿ ಮೇಲುದ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ರಸದಂ-| ಬುಲವಸಿತ್ತನು ಬಾಯ್ಕೊಡಿ ||೬೪||
 ಪುಳಕಂಗಳು ಕೆಲನೂಂಕಿದುವೆಂಬಿನ | ಕಳಲ್ದುದುಟ್ಟುದು ತೊಡೆಯಮರ್ಚಿ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿ ನಾಗಿಣಿಯೆನೆ ಪಾಯ್ಕೊಟ್ಟಿದಳು | ಮೊಲೆ ಬೆನ್ನೊಳುಗಿವ ಗಾಢದಲಿ ||
 ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಯೆಳೆಮಾವ ಮಲ್ಲಿ ಕಾವಲ್ಲರಿ | ಮುಗುಳಾಂತುದೆನೆ ಬೆನುರ್ದಿಳಿವ ||
 ಮೊಗದೊಳು ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಚುಂಜಿಸಿ | ಬಗೆಯರಿದಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ||
 ವಿರಹಾಗ್ನಿಯೊಳು ಕಾಸಿ ಕಾಮಕಮ್ಮರ ಸಿಂ-| ಗರವೆತ್ತು ಬೆಚ್ಚನಸ್ಪಂತೆ ||
 ಕರಮೆಸೆದುದು ತಕ್ಕ ಯಗರು ಗಿಡಗಳಂತೆ | ಜರಿದೊಗೆ ಮುಡಿ ಯಲರುಗಳು ||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಾದ ರತಿಕಲೆಯೆಳ್ಳೆಯ | ಜಲ್ಲ ಸುಜಾಣರರಿವುದು ||
 ಇಲ್ಲ ದಿಟ್ಟಿಗಳಾಡದೆಡೆ ಮುಟ್ಟದ ತಾಣ | ಸೊಲ್ಲಿ ಪುದೇನವರಿರವ ||೬೫||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ | ವ್ರಾತನಧಿಕಪ್ರೇಮದೊಳು ||
 ಆತನ್ನಿಡಗೂಡಿ ಸುಖದೊಳಿರ್ದನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೇಳನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೬೬||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆ ಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||೬೭||

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೮. ಶ್ರೀಪಂಚಮೀಕಥೆಯ ಸಂಧಿ

ಸಾಸವಿಚ್ಛೇದ ಶ್ರೀಪಂಚಮೀಕಥೆಯ ಮ-| ಹಾಪುರುಷರು ಲಾಲಿವುದು ||ಪ||
ಇರುಳು ವಿಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಚಕ್ರಮಿಥುನ ಸ್ತ್ರೀ-| ಪುರುಷರದೊಂದು ಪ್ರೇಮದೊಳು||
ತರುಣಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊಳು ಕೂಡಿ ಸುಖದಿ ತಾ-| ನಿರುತಿರಲಾ ನಾಗತನಯ ||೧||
ಮೆಟ್ಟಿತು ಹಿಮಕಾಲ ನದಿನದಗಳ ಗಡಿ-| ಯಿಟ್ಟಿತು ಬಕನಿಕುರುಂಬ ||
ಕೆಟ್ಟಿತು ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ್ವಿಂಡಿನ ಕಾಲಾಟ | ಪುಟ್ಟಿತು ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ ||೨||
ಒಡೆದು ಜೆಲ್ಲಿತೊ ಮೂಡಸಡುವಣ ಗಾಳಿಗ-| ಳೆಡೆಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲು ||
ಒಡನುಬ್ಬಿ ಬಾಂದೊರೆ ತುಂತುರುವನಿಗಳು | ಪೊಡವಿಯ ಮುಸುಕಿತೊ ಮೇಣು ||
ಛಳಿಗೆ ತೊಲಗೆ ವಡಬನ ತೀವ್ರ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ | ನೆಲೆವೆಚ್ಚಿ ಸುಂಗಿತೊ ಜಗವ ||
ಬೆಳೆದುದೊ ಯಿಳೆ ತೀವಿ ಹಿಮಶೈಲವೆನೆ ಮಂಜು | ಜೆಲುವಾಯ್ತು ನೋಟವೆತ್ತೆತ್ತ||
ಸರಸಿಜದೊಳು ಸಿರಿ ನೆಲಸಿರಲದ ತ-| ಸ್ಕರಿಸಲ್ಕೆ ಶಿಶಿರತಸ್ಕರನು ||
ಪಿರಿದೆನೆ ಸೂಸಿದ ಬೇಳುವೆಯೆನೆ ಮಂಜು | ಧರೆಯ ಮುಸುಕಿತಂದಿನೊಳು ||೫||
ಜಲಜಕುಟ್ಟಲಗಳ ಛಳಿ ಮುರುಟಿಸುತಿರ-| ಲೆಳೆವೆಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
ಮೊಲೆಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು ತಾವು ತಮ್ಮಯ | ನಳಿತೋಳ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂಗಳಲಿ ||
ಮೊಲೆ ಬಿಗುಪೇರಿ ವೃದ್ಧಿಯರೆವ್ವನೆಯರ | ಸಲೆ ಪೋಲ್ಕರಾ ಯೌವನೆಯರು ||
ತಲೆಯೊಳು ಮಂಜು ಕುಳ್ಳಿರೆ ಮೈಕಂಪಿಸೆ | ಸುಳಿದರು ವೃದ್ಧಿಯರಂತೆ ||೭||
ಮೊಳಕಾಲುಗಳು ಕರ್ಣಕುಂಡಲದಂತಿರೆ | ಬಲಿದಪ್ಪಿ ತಾವು ತಮ್ಮೊಡಲ ||
ಹಲುಹಲು ಹಳಚುತಿರಲು ಮಿಂಡಿಮಕ್ಕಳ | ಬಳಗವಿದ್ದುದು ಪೊದಪಿನೊಳು ||೮||
ಹರಿಣಿಯ ಹರಿಣಂಗಳು ನಡೆನೋಡವು | ಪರಪುಟ್ಟ ಮೋನವಡೆದುವು ||
ಕರಿಕಳಭಂಗಳು ಸುಂಡಿಲ ಸುತ್ತಿ ಸೂ-| ಕರಗಳಿಂದೆನಲೊಪ್ಪಿದುವು ||೯||
ಪೆಡೆವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ತರಗೊಟ್ಟಿ ಕಪಿಗಳು | ಬಿಡದೊದೆ ಫಣಿ ಭುಸ್ಸೆಂದು ||
ಪೆಡೆಯೆತ್ತೆ ಪಲ್ಲಿರಿವುತ ಸಿಡಿವುವು ಪೆಡೆ-| ಯುಡುಗೆ ಬಂದೊಡನೊದುವುವು||೧೦||
ಅರುಣಚಂದನಬೊಟ್ಟಿನಂತಾಗಲುರಿಗಣ್ಣು | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಭಸ್ಮವ ಧರಿಸಿ ||
ಗಿರಿಜೆಯ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಪ್ಪಿ ಪೊದೆದನು | ಹರನಂದು ಕರಿಚರ್ಮವನು ||೧೧||

ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆಯರ ಮೊಲೆಯೆಂಬ ಕಿಚ್ಚಿನ | ಪೊಟ್ಟಣಗಳಿಗೆದೆಯೊಡ್ಡಿ ||
 ನೆಟ್ಟನವರ ತೋಳ್ವುಗುಲವ ಪೊದೆದರ | ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲದೆ ಮಾಗಿಗೀಗಿ ||೧೨||
 ಸೆಳೆಕೊಳ್ಳಿ ಮಾಗಿರಾಜನು ನಾಲ್ಕುಬಾಣವ | ಕೊಳದೊಳೊಂದಂಬಿರಲದನು ||
 ಛಳಿಗಳ್ಳಿ ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮದೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲ | ನಿಳುಹಿದನಾ ಪುಷ್ಪಚಾಪ ||೧೩||
 ಕಡುಚೆಲ್ವೆಯರ ಪುರ್ವೆಂಬೆರಳೆಯ ಕೋಡ-| ನೆಡಗೈಯೊಳಾಂತು ತಾನವರ ||
 ಕಡೆಗಣ್ಣ ಪೊಳಪಿನಡ್ಡಾಯುಧವಿಡಿದು ಬಿಂ-| ಗಡೆಯೊಳ್ಳಂಡಿಸಿದನಾ ಮದನ ||
 ಉಡುಗಿತು ಪಗಲು ಮೈನೀಡಿತೊಯ್ಯನೆ ರಾತ್ರಿ | ಗಿಡುಬಳ್ಳಿಮುರುಟುವರಿದುವು ||
 ನಡೆದುದಗ್ನಿಯ ದೆಸೆಗೊಲೆದು ರವಿಯ ರಥ | ಸುಡಿಯಲಳವೆ ಹಿಮದಿರವ ||೧೪||
 ಭಾನುಮಂಡಲ ಕಲೆಯಿಲ್ಲದಿಂದುವಿನಂತೆ | ಬಾನದೊಳಿರೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ತಾನದ ತುಡುಕಿತು ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಯ ತಂಡ-| ವೇನೆಂಬೆನುಣ್ಣದಿರುಗಳ ||೧೫||
 ಇಂತೆಸೆದಿಹ ಹಿಮಸಮಯದಿ ವಿಜಯಭೂ-| ಕಾಂತನಳಿಯವೆರಸಿರಲು ||
 ಅಂತರಸದೆ ವನಪಾಲನೆಯ್ಯಂದನಿ-| ನ್ನೆಂತೆಂಬೆನೊಂದಚ್ಚರಿಯ ||೧೬||
 ಕಳಿಕೆ ಪಲ್ಲವ ಪುಷ್ಪ ಫಲಗಳು ತೀವಿದ | ಜಲಜಪತ್ರದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ ||
 ತಲೆದೂಗೆ ಸಭೆ ಕಾಣ್ಕೊಗೊಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈ-| ಗಳನೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ಪೇಳಿದನು ||
 ಹಿಂದೊಳರಾಗವೆ ಋಷಿರೂಪನಾಂತ್ಯೆ-| ತಂದುದೊ ಮೇಣು ವಸಂತ ||
 ಬಂದನೊ ಯತಿರೂಪಿಸೊಳೆನೆ ಮುನಿಯೋರ್ವ | ಬಂದನು ಜೀಯ ನಂದನಕೆ ||
 ವನವೆಲ್ಲ ಪೂದಳಿಮಿಡಿಗಾಯ ಸೊಡಿತು | ದನಿದೋರಿದುವು ಕೋಗಿಲೆಗಳು ||
 ನೆನೆಯುವು ಚಾತಿವೈರವ ಖಗಮ್ಮಗ ಜೀಯ | ಮುನಿಯತಿಶಯವನೇನೆಂಬೆ ||೨೦||
 ಆಡುತಲಿವೆ ಫಣಿಗಳು ಸಾರಂಗದ | ಕೋಡೇರಿ ಪೆಡೆಗಳನೆತ್ತಿ ||
 ಕೂಡಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗಳು ಪುಲ್ಲಿಯ ಮರಿಗಳಿ-| ಗೂಡುತಲವೆ ಮೊಲೆಗಳನು ||೨೧||
 ಎನಲಾ ನುಡಿಗೆ ಗದ್ದುಗೆ ಯಿಳಿದೀರ್ವರು | ಮುನಿಯಿಷ್ಟದೆಸೆಗಭಿನಮಿಸಿ ||
 ವನಪಾಲಗಂಗೆಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ನಡೆದರು | ದನಿದೋರಲಾಸಂದಭೇರಿ ||೨೨||
 ವರರನ್ನದಾವುಗೆ ಮುಂತಾದುವ ಬಿಟ್ಟು | ಚರಣಮಾರ್ಗದೊಳಂದವರು ||
 ತೆರಳ್ವರು ಭವ್ಯಜನಂಗಳು ಸಹಫಲ-| ಭರಿತದೊಳೆಸೆವ ನಂದನಕೆ ||೨೩||
 ಅಳಿಗಳ ಝಂಕೃತ ಕೋಕಿಲಿಂಚರ ಗಿಳಿ-| ಯುಲುಹು ಕೇಕಾರವ ನವಿಲ ||
 ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲಮೆಂಬುದಿದಿರುವಂ-| ದಲೆದುದವರ ಕರ್ಣಗಳ ||೨೪||

ಪೂವಿನ ಮಳೆಯೊ ತಾನೆಸಲುದುರುವ ಕಳಿ | ಹೂವಿನೆಸಳ ತಂಡದೊಳು ||
 ಆ ವಿಭುಗಳು ಮೆಲ್ಲ ನೆಯ್ವಿ ಕಂಡರು ಮುನಿ-| ದೇವನ ಕೊಳದ ತೀರದಲಿ ||೨೫||
 ಜಲದೇವಿ ತೆರೆದೊಳುಗಳೆತ್ತಿ ತಂತುರೆಂ-| ಬೆಳೆಮುತ್ತ ಪಾದಪದ್ಮದೊಳು ||
 ಸಲೆ ಚೆಲ್ಲು ತಿರೆ ಯೋಗಿ ನಿಂದಿದನು ನೇತ್ರ | ನೆಲಸಿರೆ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲಿ ||೨೬||
 ಸುಳಿಗಾಳಿ ತೂರಿದ ಕರ್ಪೂರರಜ ಮೇಲೆ | ನೆಲಸಿತೊ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯು ||
 ತಳಿದಳೊ ವರಮುಕ್ತಿಸತಿಯೆನೆ ಹಿಮಕಣ | ಕೊಳೆದುವು ಯತಿಯುಂಗದೊಳು ||
 ಕರಕಮಲಂಗಳ ಮಕರಂದ ಜಲಮೊ-| ಬಿರವಾಂತು ತುಹಿನಬಿಂದುಗಳು ||
 ಬೆರಗ್ಗಲಿಂ ತೊಟ್ಟಿಡುತಿರಲಿದನು ಯೋಗಿ | ಪರಮತತ್ತ್ವಗಳ ಭಾವಿಸುತ ||೨೭||
 ಪಳುಕಿನ ಕುಂಭದೊಳಗೆ ದೀಪಿಕೆಯು ತಂ-| ದಿಳುಪಿದಂದದಿ ಚ್ಚಾನಜ್ಯೋತಿ ||
 ಬೆಳಗುತಿರ್ದುದು ಯತಿಯಂತರಂಗದ ಪ್ರಭೆ | ತುಳುಕುತಿರ್ದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೮||
 ನಾಳವೆರಸಿ ನೀಲೋತ್ಪಲ ಮದನನ | ಜಾಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಾ ಯತಿಯು ||
 ಓಲಗಿಸಲು ಬಂದುದೆನಲಿದುದು ಪಾದ-| ಮೂಲದಿ ಪೀಲಿಯು ಕುಂಚ ||೨೯||
 ಇಂದುಮಂಡಲ ಮುನಿಪತಿಯ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ | ಕುಂದುಕಳಂಕ ನೀಡಾಡಿ ||
 ನಿಂದುದೊ ನಿರ್ಮಲತೆಯೊಳೆನಲೊಪ್ಪಿದು-| ದಿಂದುಕಾಂತದ ಗುಂಡಿಗೆಯು ||
 ಇಳಿಗಧಿಪತಿಗಳಿಂತಪ್ಪ ತೆರನ ತಾವು | ನಲವು ಕೈಮಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಬಲವಂದು ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ನಿಂದರು ನಿಲೆ | ಕಲಿಲವಿಜಯ ಕಣ್ಣುದೆರೆದ ||೩೦||
 ಇಂದುರಶ್ಮಿಗಳೊ ತಾವೆಂಬಿನ ಪಸರಿಸ-| ಲಂದು ಮುನಿಯ ಕಣ್ಣೆಳಗು ||
 ಇಂದುಕಾಂತದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳೆನಲವರಿಗಾ-| ನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬು ಸೂಸಿದುವು ||೩೧||
 ಅಂದವಡೆದ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಫಲಾದಿಗ-| ಳಿಂದ ಮುನಿಯ ಚರಣಗಳ ||
 ಚಂದದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದ-| ರೊಂದಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳಿಯಲಿ ||೩೨||
 ತಳಿವಂತೆ ಪುಣ್ಯಚಯವ ದಂತರುಚಿಗಳು | ತುಳುಕುತಿರಲು ಮುನಿ ಹರಸಿ ||
 ಕುಳಿತನು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯೊಳು ಮುಂದೆ | ಕುಳಿತರು ನೃಪರು ಶ್ರಾವಕರು ||
 ಜನನಿವೆರಸು ನಡೆತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ | ಮುನಿಕುಲತಿಲಕನಿಗೆರಗಿ ||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಪೋಗಿ ಕುಳಿತಳೊಯ್ಯನೆ ನಾಗ-| ತನಯನ ವಾಮಭಾಗದಲಿ ||
 ಶ್ರಾವಕಸಂಕುಳವಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ತೈಸು | ಜೀವರಿಗತಿಹಿತವೆನಿಸಿ ||
 ಆವುದು ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವೆಂದನು ಮುನಿ-| ದೇವನೊಳಾ ನಾಗತನಯ ||೩೩||

ವಚನ || ಆದೊಡೆಲೆ ಮಗನೆ ಕೇಳೊಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಮ್ಯಗ್ ಶರಣಜ್ಞಾನಚಾರಿ
 ತ್ರಂಗಳೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳೆ ಕಾರಣಮದು ವ್ಯವಹಾರ ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದಿತ್ತೆರನದ
 ರೊಳು ನಿಶ್ಚಯವ ಸಾಧಿಸುವ ಶ್ರಾವಕನು ವ್ಯವಹಾರರತ್ನತ್ರಯಮನುಳ್ಳವನುನಾ
 ವ್ಯವಹಾರರತ್ನತ್ರಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲದು ವ್ಯವಹಾರಸಮ್ಯಗ್ ಶರಣಮೆಂಬುದದುವೆ
 ಸಪ್ತಪ್ರಕೃತಿಗಳುಪಶಮಾದಿಗಳಿಂ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧಾಸನ್ನರೂಪವನುಳ್ಳುದು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ
 ಮದನುಳ್ಳವನು ಸಮ್ಯಗ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೊದಲೊಂದು ಶ್ರಾವಕಭೇದಮೇಕಾದಶಮಾಗಿ
 ಹುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ ||೨೮||

ದರ್ಶನಿಕನು ವ್ರತಿಕನು ಸಾಮಾಯಿಕ | ಸುರುಚಿರಪ್ರೋಷಧನಿಯಮಿ ||
 ವರಸಚ್ಚಿತ್ತವಿರತ ರಾತ್ರಿಭಕ್ತನು | ಕರಮೆಸೆವಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ||೨೯||
 ಪಿರಿದಿನಿವಾರಂಭವಿರತನು ಪರಿಗ್ರಹ-| ವಿರತನುಮನುಮತಿವಿರತ ||
 ವರವ್ರದ್ಧಿಷ್ಟವಿರತನೆಂದು ಹನ್ನೊಂದು | ಪರಿಯಿದು ಪೇಳ್ವೆ ಭೇದಗಳ ||೩೦||
 ಮೂರುಮೂಢವು ಮದವೆಂಟಾನಾಯತ-| ವಾರು ಶಂಕಾದಿಗಳೆಂಟು ||
 ಬೇರಾದೊಡವ ದರ್ಶನಿಕ ಕೇಳವನೊಳು | ತೋರಿದ ಮೂಲಗುಣಗಳ ||೩೧||
 ಮಧು ಮಾಂಸ ಮದ್ಯ ತ್ರಯ ಪಂಚಪಾಲ್ಮರ-| ದೊದವಿದ ಪಣ್ಣಳ ವಿರತಿ ||
 ಅದು ತಾನೆ ಮೂಲಗುಣಂಗಳೆಂಬೆಂಟು ಕೇ-| ಳದರೊಳಂತರ್ಭೇದಗಳ ||೩೨||
 ವರಗಿಣ್ಣು ಬೆಣ್ಣೆಯದತ್ತಾವದಾನಂಗ-| ಳಿರುಳೂಟ ಪೂವಿನ ಶಾಖ ||
 ಸೋರೆ ಯಣಂಬೆ ಸೋರಿಸದುದಕಾದಿಯೊಳ್ | ವಿರತನವನು ದರ್ಶನಿಕ ||೩೩||
 ಕೊಲೆ ಹುಸಿ ಕಳವು ಪರಾಂಗನೆಯತಿಕಾಂಕ್ಷೆ | ತೊಲಗಿದೊಡಣುವ್ರತವೈದು ||
 ಎಲೆ ಭವ್ಯ ಗುಣವ್ರತಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳ | ಸುಲಲಿತವೆನೆ ಪೇಳುವೆನು ||೩೪||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ದಿಗ್ವ್ರತಭೋಗೋಪಭೋಗದ | ಪರಿವಾಣ ಕಂದಳ ಖಡ್ಗ ||
 ವರಶೃಂಖಲಾದಿಯನರ್ಥದಂಡಂಗಳೊಳ್ | ವಿರತಿ ಮೂರಿವು ಗುಣವ್ರತವು ||೩೫||
 ವಿನುತದೇಶಾವಕಾಸಿಕ ಸಾಮಾಯಿಕ | ಘನತರಪ್ರೋಷಧನಿಯಮ ||
 ಅನುಪಮವೈಯಾವೃತ್ಯಮೆಂಬಿವು ನಾಲ್ಕು | ಜನನುತಶಿಕ್ಷಾವ್ರತವು ||೩೬||
 ಗುಣವ್ರತಶಿಕ್ಷಾವ್ರತವೆ ಶೀಲಗಳೇ-| ಳಣುವ್ರತಪಿತೃತನವೈದು ||
 ಅಣು ಗುಣ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳೆಯುತ್ತರ-| ಗುಣಗಳೆಂಬಿವು ಹನ್ನೆರಡು ||೩೭||

ಇಂತಿವನುಳ್ಳವ ವ್ರತಿಕನವನು ಪುಣ್ಯ-| ವಂತನತ್ಯಧಿಕನೂರ್ಜಿತನು ||
 ಸಂತತ ಮಿಗೆ ತ್ರೈಕಾಲ್ಯವಂದನೆಯುಳ್ಳೊ-| ಡಂತವ ಸಾಮಾಯಿಕನು ||೪೮||
 ಪಿರಿದೆನೆ ಪರ್ವತಿಧಿಯೊಳುಪವಾಸವ | ವರಬ್ರಹ್ಮ ಚರಿಯುಸವೇತ ||
 ವಿರಚಿಸನವ ಪ್ರೋಷಧುಪವಾಸಿಕ ಗುಣ-| ಭರಿತ ದಯಾದಾನಪರನು ||೪೯||
 ಎಳತು ಪ್ರವಾಳಮಪಕ್ವಮಪ್ರಾಸುಕ-| ಫಲಜಲಮುಂತಾದುವನು ||
 ಕೊಳನು ಜಿಪ್ಪೇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಸ್ತದನೆ | ನೆಲೆಯವ ಸಚ್ಚಿತ್ತವಿರತ ||೫೦||
 ಇರುಳನ್ನ ಪಾನಖಾದ್ಯಾದಿಲೇಹ್ಯಂಗಳೊಳ್ | ವಿರತನು ಮಿಗೆ ಪಗಲಿನೊಳು ||
 ತರುಣಿಯರುಗಳ ಸಂಭೋಗದೂರನು ಪುಣ್ಯ-| ಪುರುಷನವನು ರಾತ್ರಿಭಕ್ತ ||೫೧||
 ಚಾರುಶೀಲನು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಸ್ತ್ರೀಸಂಭೋಗ-| ದೂರನಂತೇಳನೆಯವನು ||
 ಆರಂಭವಿರತನೆಂಟನೆಯವ ಕೃಷಿವ್ಯಾ-| ಪಾರವರ್ಜಿತನು ಸದ್ಗುಣನು ||೫೨||
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಗಳೆಂ-| ಬಿರಡುತೆರದ ಪರಿಗ್ರಹವ-|
 ನಿರದೆ ತದ್ಭೋಗದಿ ತೊರೆದವ ಪರಿಗ್ರಹ-| ವಿರತನೊಂಬತ್ತನೆಯವನು ||೫೩||
 ತನಗಡುವಡಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಕೃತ್ಯಂಗಳಿ-| ಗನುಮತಗೊಡದ ಮಹಾತ್ಮ ||
 ಅನುಮತಿವಿರತನವನು ಹತ್ತನೆಯವ-| ಘನತರಶೀಲಭೂಷಣನು ||೫೪||
 ಖಂಡವಸ್ತ್ರನು ಕೈಪನು ಲೋಚು ಪಿಂಞಕ-| ಮಂಡಲಾನ್ವಿತನು ರಾತ್ರಿಯೊಳು ||
 ಮಂಡಿತಪ್ರತಿವಾಯೋಗನಿರತ ಭೋಗ-| ಖಂಡಿತನುದ್ವಿಷ್ಟವಿರತ ||೫೫||
 ಏಕಾದಶವಿದು ಶ್ರಾವಕನೆಲೆ ಕೇಳು | ಲೋಕಾಗ್ರದ ಸಿದ್ಧ ಪದವ ||
 ತಾ ಕೊಡುವುದು ಕ್ರಮದೊಳು ಭವ್ಯರಿಗೆ ಮೂರು | ಲೋಕಕ್ಕಿದೆ ಧರ್ಮ ನೃಪತಿ ||
 ಸಾಗಾರಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಕೇಳಿದು ಭವ-| ಸಾಗರಕಿಕ್ಕಿದ ನಾವೆ ||
 ನಾಗೇಂದ್ರ ಪೊಗಳುವೊಡರಿದೆಂದನು ಯೋಗಿ | ರಾಗಿಸಲಂದು ಭೂಭುಜರು ||೫೬||
 ಅನಿತರ ವೇಲೆ ಫಣೀಂದ್ರನಂದನ ತನ್ನ | ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯಲ್ಲಿ ||
 ತನಗತಿಪ್ರೇಮವಾದಂದವೇನೆನಲಿಂತು | ಮುನಿಕುಲತಿಲಕ ಪೇಳಿದನು ||೫೭||
 ನರನಾಥನುತ ಕೇಳು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳ್ | ಕರಮೆಸೆವೈರಾವತದಿ ||
 ವರವೀತಶೋಕವೆಸರ ಪುರಮಿಪ್ಪುದು | ಸಿರಿ ಸೊಬಗಿಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ||೫೮||
 ಆ ನಗರಿಯನು ಮಹೇಂದ್ರನೆಂದೆನಿಪೋರ್ವ | ಮಾನವಪತಿಯಾಳುತಿಹನು ||
 ತಾನಲ್ಲಿ ಧನದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನಿಪ್ಪ | ಮಾನಿನಿ ಧನದತ್ತವೆರಸು ||೬೦||

ಪುತ್ರಕಾಮನ್ಯಾರ್ಥಮಹಾನೋಂಪಿಗಳ ಶತ-| ಪತ್ರಲೋಚನೆ ಮಿಗೆ ನೋಂತು ||
 ಪುತ್ರನ ಕುಲವನಚೈತ್ರನ ಕೋಮಲ-| ಗಾತ್ರನ ಪೆತ್ತಳರ್ಥಿಯೊಳು ||೬೧||
 ನಾಗದತ್ತಾಪ್ಯವನಾಂತವ ಬಾಲ್ಯವ | ನೀಗಿ ಪೋಡಶಪ್ರಾಯವಾಂತು ||
 ಭೋಗಿಗಳರಸನೆಂದೆನಿಸಿ ಸರ್ಪರ ತಲೆ-| ದೂಗಿಸಿದನು ಸೊಬಗಿನೊಳು ||೬೨||
 ಪೂವಲಿಯಿಲ್ಲದ ನೆಲನ ಮೆಟ್ಟನು ರನ್ನ-| ದೀವಿಗೆಯಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ||
 ದೀವಿಗೆಗಳ ಕಂಡರಿಯನು ಸುಖಿಗಳ | ದೇವನಾ ವಾಣಿಜ್ಯತನಯ ||೬೩||
 ವಸುದತ್ತನೆಂದೆಂಬ ಪರದಗಾ ಪುರದೊಳು | ವಸುಮತಿಯೆಂದೆಂಬ ಸತಿಗೆ ||
 ಕುಸುಮಶರನ ಮಂತ್ರದೇವಿಯೆಂದೆನೆ ನಾಗ-| ವಸುವೆಂಬ ಕನ್ನೆ ಪುಟ್ಟಿದಳು ||೬೪||
 ಧರೆ ಪೊಗಳ್ವಿನ ನಾಗದತ್ತನಾ ಪೆಣ್ಣನಂ-| ದಿರದೆ ಕೈಧಾರೆಯನಾಂತು ||
 ವರಭೋಗಭೂಮಿಜಮಿಥುನವೆಂಬಿನ ಘನ-| ತರಸುಖಮಿರಲೊಂದುದವನ ||೬೫||
 ಮುನಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ಮುನೀಂದ್ರರು ಮಾಲಿಯೆ-| ದೆನಿಸ ನಂದನಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆ ||
 ಜನಪತಿ ಮಾಪೇಂದ್ರ ಭವ್ಯಾಳಿಸಹ ಪೋಗಿ | ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ||೬೬||
 ವದನೇಂದುವಿಂ ತಣ್ಣದಿದೊಂಗಳೆಂಬಿನ | ರದನಾಂಶು ಪಸರಿಸೆ ಯೋಗಿ ||
 ಒದವಿ ಸೂಸಿದ ಧರ್ಮಸುಧೆಯ ಸದ್ಭವ್ಯರ | ಹೃದಯಚಕೋರಗಳ್ಳಲಿಯೆ ||೬೭||
 ಅನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೋಜೆಯ ಕೇಳಿ | ಘನತರನೋಂಪಿವ್ರತಗಳ ||
 ಜನಪತಿಮುಂತಾದವರು ಕೈಕೊಳಲಾಗ | ಮನವೊಲಿದಾ ನಾಗದತ್ತ ||೬೮||
 ಎನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ದೇವರು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿ-| ಯನುಪಮ ನೋಂಪಿಯನೆನಲು ||
 ನಿನಗಾ ವ್ರತ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಿನ್ನೊಂದು ಬೇಡೆಂದು | ಮುನಿಪತಿ ತಲೆದಡಹಿದನು ||೬೯||
 ಎನಗಾ ವ್ರತವನೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆ-| ದೆನುತವ ಪಿಡಿಯೆ ಪಾದಗಳ ||
 ಮುನಿಪತಿ ಯಾಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂದರಿದಿತ್ತು | ಘನತರ ಪಂಚಮಾವ್ರತವ ||೭೦||
 ಮನದನುರಾಗದಿ ಕೈಕೊಂಡು ನೋಂಪಿಯ | ಮುನಿಪತಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಜನಪತಿಯೊಡನೆಯ್ದಿ ಪುರವೊಕ್ಕು ತನ್ನಯ | ಜನನಿಜನಕರೊಡನಿರಲು ||೭೧||
 ಬಂದುದು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿ ಯಾ ತಿಥಿಯೊಳು | ಚಂದದಿ ಜಿನರ ಪೂಜಿಗಳ ||
 ಒಂದಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿಸಗಿ ಮಂದಿರಕೆಯ್ದು-| ಲಂದಿನ ರಾತ್ರಿಕಾಲದೊಳು ||೭೨||
 ಬಳಲಿತು ಕೋಮಲದೇಹ ಕಪೋಲದಿ | ತಳಿತುವು ಸ್ವೇದಜಿಂದುಗಳು ||
 ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಕಡೆಯಲಿ ಕೆಂಪುದೊರಿತು | ಧಳವಳಿದುದು ಕರಚರಣ ||೭೩||

ಅರತುದಕ್ಕಟ ಗಂಟಲುಳ್ಳನಿತರ ನೀರು | ಬರಬರನಾಯ್ತು ಬಾಯ್ಬೆರೆಯು ||
 ಪೆರಗನಸ್ಪಿತು ತೆಳ್ಳಸುರು ಪಸಿವು ತೃಷೆ | ತರಿಸಂದು ಪೀಡಿಸಿತವನ ||೨೪||
 ನೆಲೆವೆಚ್ಚಿ ಬರೆ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಸಂತಾಪವು | ಕಳೆಗುಂದಿದನೆ ಮಹಾಪುರುಷ ||
 ಒಳಗರಿದಾತ್ತ ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು ದೇಹ | ಕೊಳೆಹುಲ್ಲಿ ಗೆಣೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ||೨೫||
 ಬಳಲಿದ ತನಯನೆಂದರಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಾಯಿ | ಪೊಳೆವ ಮೊಂಬಟ್ಟಲು ತೀವಿ ||
 ಚಿಲುಪಾಲುಶರ್ಕರೆಯನು ಕೊಟ್ಟಳು ಕಂದ | ಕೊಳು ಕಷಾಯವನೆಂದೆನಲು ||
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣುದರೆದು ತಾಯಿ ಮೊಗ ನೋಡಿ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಕೇಳು ಜನನಿ ||
 ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ ಪಾಸಲೇಹ್ಯಂಗಳ ಭಂಗ-| ವಲ್ಲವೆಯುಪವಾಸವ್ರತಕೆ ||೨೬||
 ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಪಾಸ ಹಸಿಯ ವಸ್ತುವ ಭಂಗ-| ವೆಲ್ಲಿಯದುಪವಾಸವ್ರತಕೆ ||
 ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಲಿದೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನವೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದಳಾ ಜನನಿ ||೨೭||
 ಇರುಳೊಳು ಪಾಸಲೇಹ್ಯಂಗಳನೊಲ್ಲನು | ವರರಾತ್ರಿಭಕ್ತ ಕೇಳಮ್ಮ ||
 ಸುರುಚಿರ ಪಂಚಮಿಯುಪವಾಸದವ ಕೊಳ್ಳ | ಪರಿಯಾವುದೆಂದನಂದವನು ||೨೮||
 ಧನವ ವೆಚ್ಚಿ ಸಲಾರದೆ ದಾನವೂಜಿಗೆ | ಮುನಿಗಳಂದದಿ ನಾಗದತ್ತ ||
 ತನುವ ದುಡಿವುದೊಂದು ಬಗೆಯ ನೋಡೆನ್ನರೆ | ತನಯ ನಿನ್ನೋರಗಿಯವರು ||
 ದಾನವೂಜಿಯು ಶೀಲೋಪವಾಸಗಳೆಂ-| ಬೀ ನಾಲ್ಕು ಸುಗತಿಕಾರಣವು ||
 ದಾನವೂಜಿಯೊಳೊಮ್ಮೆ ಧನವ ವೆಚ್ಚಿ ಸದಿಂತು | ಹಾನಿಗಿಯ್ವರೆ ಕಂದ ತನುವ ||
 ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತುಟಿಸಗಬೇಕೆಂಬಾಗ-| ವೋಕ್ತದ ಸುಡಿಯ ನೀನರಿಯು ||
 ಶಕ್ತಿಹೀನನೆ ಕೇಳುಪವಾಸವ್ರತವಿದು | ಯುಕ್ತವಲ್ಲೆ ಕಂದ ನಿನಗೆ ||೨೯||
 ವರಮುಕ್ತಿಸತಿಯ ಭಂಡಾರವ ಕಾಯ್ದಿ-| ಪ್ಪುರಗ ಕೇಳಮ್ಮ ಸುವ್ರತವು ||
 ಉರಗನ ಶಿರನಿಡಿದೊಲು ದೃಢನಿಡಿಯದೊ-| ಡಿರವುಂಟೆ ನೀನರಿಯುದದೆ ||೩೦||
 ದೃಢವಾಗಿ ಪಿಡಿದೊಡೆ ಸುವ್ರತಂಗಳು ತಪ್ಪ-| ದಡರಿಸುವವು ವೋಕ್ಷ ಪುರಿಗೆ ||
 ಎಡೆಯೊಳು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಧಟ್ಟನೆ ನರಕದೊಳ್ | ಕೆಡಸದಿಹವೆ ಕೇಳು ಜನನಿ ||೩೧||
 ಮುನಿಗಳು ಕೆಲಬರು ಮುನಿಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು | ಮನಬಂದ ಪರಿಯೊಳು ನಡೆದು ||
 ಪುನರ್ದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದು ವೋಕ್ಷವ ಪಡೆದವರುಂಟು | ತನಯ ನೀನೇನರಿಯುದದೆ ||
 ಕಾಳಕೂಟವು ಗರುಡಗೆ ಪಥ್ಯವೆಂದೊಡೆ | ಮೇಲಾದ ಖಗವದಕೊಂಡು ||
 ಭಾಳಬಲ್ಲದೆ ತಾಯಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಘನತೆಯ | ಪೇಳಬಹುದೆ ಪಡಿಯಿಟ್ಟು ||೩೨||

ನಿನಗು ನನಗು ದುರ್ಗತಿಯುಪ್ಪ ಕಜ್ಜವ | ನೆನೆವವನಲ್ಲೆಲೆ ಜನನಿ ||
 ಇನನುದಯದೊಳಲ್ಲ ದನ್ನ ಪಾನಂಗಳ | ಜಿನರಾಣೆ ನಾನು ಸೇವಿಸೆನು ||೮೭||
 ತೊರೆ ಪುತ್ರವೋಹವ ಮರೆದುದುರ್ಬೋಧೆಯ | ತರಿಸಂದು ಪಂಚಪದಗಳ |
 ಮರೆಯದೆ ಪೇಳೆನ್ನ ಕರ್ಣದೊಳೆಲೆ ತಾಯೆ | ಸರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿದೆಯಿನಿತ ||೮೮||
 ತನಯನಿಂತಾಡಿದ ನುಡಿಗೇಳ್ತು ತಟ್ಟನೆ | ಜನನಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಿದಳು ||
 ಧನದತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆಮ್ಮಂದು ಸುತನೊಳಿಂದ | ಮನದೊಳುಗೈದ ಮರುಕದಲಿ ||
 ಧನವಿದೆ ಮೂವತ್ತಮೂರುವರೆಯು ಕೋಟಿ | ಯಿನಿತನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ||
 ಮನಬಂದಪರಿಯಲೆಚ್ಚವ ಮಾಡಿ ನೀ ನಿನ್ನ | ತನುವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಕಂದ ||೯೦||
 ಅರಿಯದೆ ಬಂದ ದೋಷಕೆ ಪರಿಹರವಲ್ಲ -| ದರಿಕೆಯ ದೋಷಕೆತ್ತಣದು ||
 ಅರಿಕೆವಂತನು ನೀನೀಪರಿ ಹೇಳ್ವರೆ | ಮರೆ ಸುತವೋಹವ ಜನಕ ||೯೧||
 ಎಂದಿಂತವ ತನ್ನ ತನುವಿನಾಸೆಯ ತೊರೆ-| ದಂದಿರುಳೇಕಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಬಂದಿರೆ ಬಂದು ಜಾಂಧವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳ-| ಗೊಂದು ತಂತ್ರವನೆಣಿಸಿದರು ||೯೨||
 ಮನವೊಲಿದೆಲೆ ನಾಗದತ್ತ ಪಾರಣೆಗೇಳು | ದಿನಕರನುದಯದೊರಿದನು ||
 ಎನುತ ಗವಾಕ್ಷದಿ ತೋರಿದರವರಂ-| ದನುಪಮರನ್ನಗನ್ನಡಿಯ ||೯೩||
 ಕಾಕಿಣಿರತ್ತದ ಕಡುಕಾಂತಿಯು ಕೆಲ | ನೂಂಕುವ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯ ||
 ತಾ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ವಿ-| ವೇಕಿಗಳರಸನಿಂತೆಂದ ||೯೪||
 ಶತಿಯಾದೊಡುಂಟು ಕಳಂಕು ಭಾಸ್ಕರನಲ್ಲ | ಬಿಸಿಗದಿಗಳ ಬರವಿಲ್ಲ ||
 ಒಸೆದೆನ್ನ ಪಾರಣೆಮಾಡೇಳು ನೀನೆಂ-| ದುಸುರ್ವಂದವೇನು ನೀವೆಂದ ||೯೫||
 ಬಾಲಾರ್ಕನಲ್ಲವೆ ಬಿಸುಪಿಲ್ಲ ಕಿರಣ ನೀ-| ನೇಳೆಂದರವರು ಪಾರಣೆಗೆ ||
 ಬಾಲಾರ್ಕನಾದೊಡೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಭ-| ಕೇಳದಿಹನೆ ನೆಟ್ಟಂತೆ ||೯೬||
 ರವಿಯೆಂದು ತೋರ್ಪರೆ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯನು | ದಿವವಿದು ರಾತ್ರಿಯಿದೆಂಬ ||
 ವಿವರವ ನಾನರಿಯೆನೆ ಬರಿದೇತಕೆ | ಬವಣಿ ಬಹಿರಿ ನೀವಕಟ ||೯೭||
 ಸಾವೆನೆಂದಳ್ಳಿ ವ್ರತವ ಬಿಟ್ಟನ್ನವ | ಸೇವಿಸಿದೊಡೆ ಕೇಳಿರಣ್ಣ ||
 ಸಾವು ಮಾನ್ಯವೆ ನಾಳೆ ಸಾವುದಿಲ್ಲವೆಯಿದ | ನೀವರಿದಿಂತು ಸೊಲ್ಲಿಪರೆ ||೯೮||
 ಹುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ ಸತ್ತವನಲ್ಲವೆ ಸತ್ತು | ಹುಟ್ಟನೆ ನಾಳೆ ನಮ್ಮಾತ್ಮ ||
 ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಂದುವ ಕೃತ್ಯವಲ್ಲವೆ ನೀವಿಂತು | ನಿಟ್ಟಿಗೈವರೆ ಯಾ ಮೊಡಲ ||೯೯||

ಕಾಯವಿದಂತಕಗಿಕ್ಕಿದ ಕಬಳಮೆಂ-| ಜಾಯತವರಿದು ಸುವ್ರತನ ||
 ಒಯ್ಯಾರ ಮಿಗೆ ನೆಗಳ್ವಾತಗೆ ಮೃತ್ಯು ರ-| ಸಾಯನವದು ಕೇಳಿರಣ್ಣ ||೧೦೦||
 ಎರವಿಗರಲ್ಲ ಸುವ್ರತಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರು | ಪರಮಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿಗಳು ||
 ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಳ್ವೆನು ನಾನದನೆನುತಲಿ | ಕರನ ಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ||೧೦೧||
 ಕುಳಿತನು ಪದ್ಮಾಸನದೊಳು ಕಣ್ಣಳ | ನಿಲಿಸಿದ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲಿ ||
 ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ಪಂಚಪದನ ನಿ-| ಶ್ವಲಚಿತ್ತನಾ ಮಹಾಪುರುಷ ||
 ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದು ದೇಹದೊಳು ತನ್ನಾತ್ಮನ | ತಟ್ಟನೆ ಕಡೆಯ ಜಾವದಲಿ ||
 ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರವ ಸೌಧಮೃಕಲ್ಪದೊಳ್ | ಪುಟ್ಟಿದನೇನಗ್ಗಳನೊ ||೧೦೨||
 ವರಮಣಿಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಮಾಲ್ಯಾದಿಗ-| ಳ್ವರಸಮುಳ್ವಾಸಿನೊಳುದಿಸಿ ||
 ನೆರೆದುದಂತಮುಹೂರ್ತದೊಳವನಿಗೆ ಷ-| ಟ್ಪರ್ಯಾಪ್ತಿ ಪೋಡಶಪ್ರಾಯ ||
 ಒಂದಮುಳ್ವಾಸಿನ ಪೊರೆ ಗದ್ದುಗೆಯಾದು-| ದೊಂದು ನೆಮ್ಮುಗೆಯಾದುದನಗೆ ||
 ಹೊಂದಿದ ವಜ್ರದ ಪಡಿದೆರೆದುವು ಸುರ-| ದುಂದುಭಿ ಪೊಳಗಿತೇನೆಂಬೆ ||೧೦೩||
 ಆಲಿವಟ್ಟಲು ಛತ್ರಚಾಮರ ಮುಂತಾ-| ದೂಳಿಗವಾಂತಮರಿಯರು ||
 ಓಲಗ ಜೀಯ ಹಸಾದವೆನುತ ಬಂದು | ಲೀಲೆಯಿಂ ಬಳಸಿದರನನ ||೧೦೪||
 ಇವರಾರು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಗೇನುಕಾರಣ ಬಂದೆ | ಸವರತ್ನಮಾಡವೆತ್ತಣದು ||
 ವಿವಿಧವೈಭವವಿದೆ ತಾನಿದು ಚಿತ್ರವೆಂ-| ದವಧಿಯೊಳರಿದನಾ ದಿವಿಜ ||೧೦೫||
 ತಾನಿದು ಸೌಧಮೃಕಲ್ಪ ಮತ್ತಿದರೊಳು | ನಾನು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭದೇವ ||
 ಈ ನನ್ನದಿದು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಪುಷ್ಪಕ | ತಾನೆಂದರಿದು ಮತ್ತವನು ||೧೦೬||
 ಗುರುವಿತ್ತ ಪಂಚಮಿಯುಪವಾಸದತ್ತಣಿಂ | ಸುರಲೋಕಸಂಪದವಾಂತೆ ||
 ವರಮುಕ್ತಿ ತನಗಿನ್ನೊಂದನೆ ಭವಕೆಂದು | ಪರಮಸಂತೋಷವೆಯ್ದಿದನು ||೧೦೭||
 ಅತ್ತಲು ನಿಜಸುತ ಹರಣವ ಬಿಡೆ ಧನ-| ದತ್ತ ಮೈಮರೆದು ಕ್ಲೇಶದೊಳು ||
 ಮತ್ತಕಾಸಿನಿ ನಾಗವಸು ಪೊರಳ್ಳಳು ಧನ-| ದತ್ತಿ ಶೋಕವ ಮಾಡಿದಳು ||೧೦೮||
 ರಾಜೀಪದಲರೊಳು ಮಿಗೆ ತೀವಿ ನೆನಸಿದ | ರಾಜಾನ್ನದಕ್ಕಿಯನ್ನವನು ||
 ಓಜಿಯಿಂದಂಬವರಾವು ಪೇಳೆಂದು ಸ-| ರೋಜವದನೆ ಹಲುಬಿದಳು ||೧೦೯||
 ವರಪುಷ್ಪದೇವಳ ಸುಸ್ಪತ್ತಿಗಿತಳದೊಳೊಂ-| ದರೆ ಕೂದಲದನೊತ್ತಿತೆಂಬೆ ||
 ನಿರಿದನೆ ಭೂಶಯನದೊಳು ನೀನೀಪರಿ | ಯಿರುವಂಧವೆಂತೆಲೆ ಸುಖಿಯೆ ||೧೧೦||

ರನ್ನದೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ದುಳಿದ ಸೊಡರ್ಗಳ | ಮುನ್ನ ಕಂಡವನಲ್ಲ ಕಂದ ||
 ಇನ್ನು ನೀನೆಂತಗ್ನಿಬಾಧೆಯ ತಾಳೈಯೆಂ-| ದುನ್ನತಶೋಕ ಮಾಡಿದಳು ||೧೧೩||
 ಸಿನಗೆಂದು ಮೂವತ್ತುಮೂರುಸರೆಯು ಕೋಟಿ | ಏನುತದ್ರವ್ಯವ ನಾ ಪಡೆದೆ ||
 ತನಯ ಹಾ ಹಾ ಯೆಂದು ಧನದತ್ತನಳುತಿರ-| ಲಸಿತರೋಳಾಗಸದಿಂದ ||೧೧೪||
 ಕುಂಡಲ ಮಕುಟ ಕೇಯೂರ ಹಾರಗಳಾದಿ | ಮಂಡಿತಾಭರಣಗಳೆಸೆಯೆ ||
 ಮಂಡಲಕಿಳಿತಂದ ಪಿತ್ತಗಳ ಶೋಕವ | ಬುಡಿಸೆಂದಾ ದಿವಿಜ ||೧೧೫||
 ಧರೆಗಿಳಿತಂದ ತಣ್ಣಿಸಿಲ ಭಾಸ್ಕರನೆಂದು | ಪುರಜನ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬೆತ್ತು |
 ನೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ಬಂದನವನು ಮೈಯ್ಯ | ಪರಿಮಳ ದೆಸೆಯನಾವರಿಸೆ ||೧೧೬||
 ಏಳುವೊಳದ ದೇಹವಂಗಚ್ಚವಿ ಮೇಲೆ | ಸೋಲಿಸುತಿರೆ ದಿನಕರನ ||
 ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ಬಂದು ಜನನಿಜನಕರೊಳು | ಪೇಳಿದ ತನ್ನಯ ತೆರನ ||೧೧೭||
 ಯೋಗಿಗಳಿತ್ತ ಸುವ್ರತದ ಸತ್ಪಲದಿಂದ | ಪೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಳುದಿಸಿದನು ||
 ನಾಗದತ್ತನು ನಾನೀಗ ಚಿಂತೆಯ ನೀವು | ನೀಗಿ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತರಾಗಿ ||೧೧೮||
 ಹುಳಿತ ಕಬ್ಬನು ಜಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಗೊಳ್ಳ ಬೆಳಸಿಗ-| ನೊಲು ಜಡದೇಹವನಿತ್ತು ||
 ಸಲೆ ಸಂದ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವ ಪಡೆದನು ಪೇಳ-| ಲಳವೆ ಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿಯನು||
 ಬಂದುಪವಾಸದ ಫಲದಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭ-| ನೆಂದೆಂಬ ದೇವ ನಾನಾದೆ ||
 ಎಂದಿಂತು ಪೇಳುತ ನಾಗದತ್ತನ ರೂಪ-| ನಂದು ಕೈಗೊಂಡನಾ ದಿವಿಜ ||೧೧೯||
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೀಸೆ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ನಗೆಮೊಗ | ಸುತ್ತಿದ ಚೆಲ್ವ ಮುಂಡಾಸು ||
 ಉತ್ತಮ ದೇವಾಂಗ ಶಾಲಿಯ ಧೋತ್ರ ತಾ-| ನೆತ್ತಿರೆ ಕಣ್ಗೆ ಮೋಹನವ ||೧೨೦||
 ಧನದತ್ತನು ಧನದತ್ತೆಯು ತಮ್ಮಯ | ತನುಜನಿರವ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||
 ಅನುಪಮ ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಕಂಡ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ-| ಯೆಸಲುಜ್ಜಿ ನಲಿದರರ್ಥಿಯೊಳು||
 ಲಲನಾಮಣಿ ನಾಗವಸು ರಮಣನ ಕಾಣು-| ತಳಿದ ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳುತ ||
 ನಲವಿನಿಂದಿದಿರೆಯ್ದಲವ ಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ-| ನೆಲೆ ನೀರೆ ಮುಟ್ಟದಿರೆನುತ ||೧೨೧||
 ಮುಟ್ಟದಿರೆಂಬುದಿದೇನು ವಿಸ್ಮಯ ನಲ್ಲ | ಜಿಟ್ಟವಳಲ್ಲ ನಾ ನಿನ್ನ ||
 ತಟ್ಟನೆನ್ನುವ ನೀ ಕರೆದೊಯ್ದುದೆಂದಳು | ಬಟ್ಟಾಡಿಸುತ ಕಂಬನಿಯ ||೧೨೨||
 ನರದೇಹಿ ನೀನು ನಿನ್ನನು ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ | ಕರೆದೊಯ್ದುದೆಂತೆಲೆ ನೀರೆ ||
 ಇರಲಾರೆ ನಿನ್ನನಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ನೀ-| ನೊರೆ ಯೆನಗೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನು ||

ದಾನಪೂಜೆಯ ಮಾಡು ನೋಂಪಿವ್ರತಂಗಳ | ನೀನೆಸಗೆಲೆ ಮೃಗನೇತ್ರ ||
 ಮಾನಿತಜಿನದೀಕ್ಷೆ ವಡೆ ಯೆಂದಾ ದೇವ | ತಾನೆದ್ದ ಗಗನಮಂಡಲಕೆ ||೧೨೬||
 ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿದವಳನುಳಿದು ಸುರಗಣಿಕೆಯ-| ಗೆಗಳಿಸಿ ಪೋಪೆಯ ಪೋಗು ಪೋಗು ||
 ಬಳಿಸಂದು ಬೆನ್ನನೆ ಬಾರದೊಡೆನ್ನವು | ಮೊಲೆಗಳೆ ತಾನಿದು ಮುಡಿಯೆ ||೧೨೭||
 ಎಂದು ನಿದಾನಶಲ್ಯದಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ-| ನಂದಾಂತು ತನುವ ನೀಡಾಡಿ ||
 ಚಂದದಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾದ-| ಳೊಂದು ಸಾಹಸವನೇನೆಂಬೆ ||೧೨೮||
 ನೆನೆದುದೆ ಕೈಸೇರಿತೆಂಬಂತೀರ್ವರು | ತನುವೆರಡಸುವೊಂದೆನಿಸಿ ||
 ಅನುಭವಿಸುತ ದಿವ್ಯಸುಖವ ಸ್ವರ್ಗದೊಳವ-| ರನುರಾಗದಿಂದಿರಲಿತ್ತು ||೧೨೯||
 ತನಯನ ಮೇಲಣ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಧನದತ್ತ | ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ಮುಡುಪಿ ||
 ಅನುಪಮಗತಿಯೊಳು ತೊಳಲಿ ತಾ ಬಂದೀಗ | ಕನಕಪುರಕ್ಕಾದನರಸು ||೧೩೦||
 ಅವನ ಹೆಸರು ಜಯಭೂಭುಜನೆಂದು ಮ-| ತ್ತವಗೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯೆಂಬ ||
 ಯುವತಿ ತಾನಾದಳಂದಿನ ಧನದತ್ತೆ ಕೇ-| ಳವರ ಮಾತಿರಲಿ ಮತ್ತತ್ತ ||೧೩೧||
 ಸರಿಯಾಗಿ ದಿವಿಜನಿಗೈದುಪಲ್ಯದೊಳಿನ್ನು | ಯಿರಲರುದಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯ ||
 ತೆರಳಿತಂಗದ ಕಾಂತಿ ಮುಡಿದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ | ಕೊರಗಿತು ದುಗುಲ ಮಾಸಿದುದು||
 ಮರಣಚಿಹ್ನೆಗಳಾಗಿ ಮನಗುಂದಿದನೆಯವ | ಸುರಲೋಕದ ದಿವ್ಯಸುಖವ ||
 ಜರತ್ಯಾಣಕೆಣೆಗಂಡನಾಗ ಮೂಜಗದೊಳು | ಸರಿಯಾರು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಗೆ ||
 ಕುಲಗಿರಿಸಂದೀಶ್ವರ ಮೇರುಗಿರಿಗಳಿ-| ಗೊಲಿದೆಯ್ವಿ ಚೈತ್ಯಗೇಹಗಳ ||
 ಬಲವಂದು ಜಿಸರ ಪೂಜೆಯ ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿ ನಿ-| ಶ್ಚಲತೆಯೊಳಾಯುವ ತೀರ್ಚಿ ||
 ಅಂದವಡೆದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಪುಷ್ಪಕ-| ದಿಂದಲಾ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನು ||
 ಬಂದಾ ಜಯಭೂಪಗೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಗೆ | ನಂದನನಾದೆಯ್ಯ ನೀನು ||೧೩೨||
 ನಿನಗಲ್ಲಿ ಸತಿಯಾದ ದೇವಿ ತಾ ಬಂದೀ | ಜನಪತಿ ವಿಜಯಂಧರಗೆ ||
 ತನುಜಾತೆಯಾಗಿ ಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ನಿನ್ನ | ವನಿತೆಯಾದಳು ಕೇಳು ಮಗನೆ ||
 ಉನ್ನತಸ್ನೇಹವೀಗಳು ನಿಮಗಾದುದು | ಮುನ್ನಿನ ಭವಸಂಬಂಧ ||
 ಸನ್ನತಮಪ್ಪ ಪುಣ್ಯೋದಯ ನಿಮಗಿದು | ಮುನ್ನೋಂತ ನೋಂಪಿಯ ಫಲವು ||
 ಪಡೆವೆ ಯಾ ಭವದೊಳೆ ಗಂಧಕುಟಿಯ ನೀ-| ನೊಡೆಯನಾಗುವೆ ಮುಕ್ತಿಸತಿಗೆ ||
 ಪಡಿಯುಂಟೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದಯಕಿಂದಿಂತು | ನುಡಿದರು ಪಿಹಿತಾಸ್ರವರು ||

ಅಂತೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳುತ್ತಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬು | ಕಂತುಸನ್ನಿಭಗೆ ಸೂಸಿದುವು ||
 ಸಂತಸವಡೆಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ನಲ-| ವಾಂತನಾ ವಿಜಯಂಧರನು ||೧೩೯||
 ಎಡೆಗೊಳ್ಳದೊಡೆ ಪುಣ್ಯವಿವಸೋಳೀಪರಿ ನ-| ವೊಡೆಯನೆನುತ ಬಂದಿವಗೆ ||
 ಪೊಡಮಡಬಲ್ಲೆವೆ ತಾವೆಂದು ಸಂತಸ-| ವಡೆದರಾ ಛೇದ್ಯಾದಿಗಳು ||೧೪೦||
 ಈಪರಿಯಾನಂದವೈಯ್ಯಲೆಲ್ಲರು ಮುನಿ-| ಗಾ ಘನಿಸುತ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿಯ ನೋಂಪ ಕ್ರಮವ ನಿ-| ರೂಪಿಸಜೀಕೆನಗಿಂದ ||

ವಚನ || ಅಂತಾದೊಡೆಲೆ ಮಗನೆ ಕೇಳಾವುದಾನೊಂದು ನಂದೀಶ್ವರದ
 ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ಥಿಯೊಳ್ ದಂತಧಾವನಸ್ಸಾನಾದಿಗಳು ಮಾಡಿ ಚತುರ್ವಿಧಾ
 ಹಾರದಿಂದೇಕಭುಕ್ತಂಗೆೊಂಡು ಪಂಚಮಿಯೊಳಭ್ಯಂಗಸ್ಸಾನಾನುಲೇಪನಗೃಹಕೃ
 ತ್ಯಾದಿಗಳು ತೊರೆದು ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗಭಿಷೇಕಂ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾವಂಹಂ
 ಗಳಂ ನೆಗಳ್ಳಿ ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೂಂ ಹ್ರೌಂ ಹ್ರಃ ಅಸಿಅಉಸಾ ಪಂಚಪರ
 ಮೇಷ್ಠಿಭ್ಯೋ ಜಲಂ ನಿರ್ವಪಾಮಿ ಸ್ವಾಹಾ ಎಂಬೀ ಮಂತ್ರದಿಂದಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚ
 ನೆಯಂ ಮಾಡಿ ನೋಂಪಿಯಂ ನೋಂತು ಶ್ರುತಗುರುವೂಜಿಯಂ ಮಾಡಿ ತತ್ತ್ವ
 ಥೆಯಂ ಕೇಳಿ ಉಪವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದೊಳ್ಪಗಲಂ ಕಳೆದು
 ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಪಂಚಪದಂಗಳುಂ ಜಪಿಸುತ್ತಂ ಭೂಶಯನಂಗೆಯ್ದು ಮರುನಗಲೊ
 ಳ್ಳನದಿಗೈದಿ ಜಿನರಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂ
 ಗೆಯ್ದು ಮುನಿಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಹಾರದಾನಂಗೆೊಟ್ಟು ತಾನುಂ ಪಾರಣೆಯಂ
 ಮಾಡ್ದುದೀತೆರದೊಳ್ ತಿಂಗತಿಂಗಳೊಂದೊಂದುಪವಾಸಮಂ ಐದುವರುಷದ
 ಮೇಲೈದುತಿಂಗಳ್ಳರಂ ಮಾಡ್ದುದು | ನೋಂಪಿಯುಜ್ಜವಣೆಯ ಕ್ರಮಮೆಂತೆಂದೊ
 ಡೈದು ಜಿನಪ್ರತುಮೆಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ನೆಗಳ್ಳಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿಯೊಳಭಿಷವ
 ಣಮಂ ಮಾಡಿ ಪರಿವಾಣ ಜಯಘಂಟೆ ದೀಪಾರತಿ ಧೂಪಾರತಿ ಧೂಪಘಂಟೆಯಂಜಿ
 ವೈದೈದಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಗೊಟ್ಟು ಸೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಜಿಟ್ಟು ಕಥೆಯ ಪುಸ್ತ
 ಕಂಗಳನೈವರಾಚಾರ್ಯರ್ಗೆ ತವಣೆಕೋಲು ಕವಳಿಗೆ ಶ್ರುತಸಾವಡೆಸಮೇತದೊ
 ಳಿತ್ತು ಚತುಸ್ಸಂಘಕ್ಕಾಹಾರದಾನಮಂಗೆೊಡುವುದು | ಉಜ್ಜವಣೆಗೆ ಶಕ್ತಿಸರಿಯದ
 ವರು ಉಪವಾಸಮಂ ದ್ವಿಗುಣಮಂ ಮಾಡ್ದುದಿಂತು ನೋಂತವರ್ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಮೋ
 ಕ್ಷಮಂ ಪಡೆವರಿದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದಯವೇ ಕೈಗನ್ನಡಿಯೆಂದು ಪಿಹಿತಾಸ ವಭ
 ಟ್ಪಾರಕರ್ ನಿರೂಪಿಸೆ ಕೇಳ್ದಾ ನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬುಸಂಜನಿತಲುಳಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ||

ಅನುಪಮ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿನೋಂಪಿಯ ಭವ್ಯ-| ಜನಸಹ ವಿಜಯೇಂದ್ರವೆರಸು ||
 ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಸಹ ಕೈಗೊಂಡಾಗ | ಮುನಿಸತಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತಸುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಮಾತುಳಭವನವನೆಯ್ವಿ ಪೊಕ್ಕನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೧೪೨||

ಗದ್ಯ|| ಇದು ವಿದಿತಸಂಧಿಸ್ತಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಜಿನವದನ
 ಕುಲಶೈಲೋಚ್ಚಯೋದ್ಭೂತ ಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜ
 ತ್ಪಂಚಾಯಮಾನಾನೂನ ಪುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯವಿಬುಧಜ
 ನಸ್ತುತ್ಯ ಸತ್ಕೂಜಿತಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಹಂಸ ಬಾಹುಬಲಿ
 ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತ ಪುರಾಣದೊ
 ಳಿದುವೆ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿಯ ವಿಧಾ
 ನವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಇಪ್ಪತ್ತಿಂಟಿನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೯. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪುರಪ್ರವೇಶ ಸಂಧಿ

ಪನ್ನಗತನಯ ತನ್ನಯ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು | ಸನ್ನತ ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪ||
 ನೆನಹೆ ಬೀವನವಾಗಿಯುಣಿಸ ಮರೆದು ತನ್ನ | ತನಯನ ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಣಿಸಿ ||
 ವನಿತಾಮಣಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ಯಿರಲು ರಾಯ | ಮನದೊಳುಣ್ಣಿದ ಮರುಕದಲಿ ||
 ಬರಿಸಿ ನಯಂಧರಮಂತ್ರಿಯ ನೀನೆಯ್ವಿ | ಯುರಗಸುತನ ತಾರೆನುತ ||
 ಬೆರಲ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಾ ಮಂತ್ರಿ | ತೆರಳಿದ ಪಯಣಗತಿಯಲಿ ||೨||
 ಅತ್ತಲು ಘನಿಸುತ ವಿಜಯೇಂದ್ರವೆರಸಿರ-| ಲಿತ್ತಣ ವಾತೆ ಕಣದೊಳು ||
 ಪತ್ತೆಯೋಲಗವನಿತ್ತಿದಿರಟ್ಟಿದನು ಮುದ-| ವೆತ್ತು ತಾನಖಿಳಪಾಯ್ಕಳವ ||೩||
 ಧಾರುಣಿ ಪೊಗಲ್ವ ಭಾಗ್ಯದೊಳು ನಯಂಧರ | ಭೋರಂಬ ವಾದ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||
 ಸಾರೆ ಬಂದಿಳಿದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಪೊಕ್ಕನಂ-| ದಾ ರಾಜಸಭೆಯನೊಯ್ಯರದಿ ||೪||
 ಉಡೆಸುತ್ತಿನ ದಿವ್ಯಾಂಬರ ಶಿರದೊಳು | ಕಡಗ ಕುಂಡಲ ಯಜ್ಞಸೂತ್ರ ||
 ಎಡೆನರೆ ಬವರಿ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಂತಿ ಕುಲ್ಲಾವಿ | ಬೆಡಗುಗಾಣೆಸುತಿರಲೆಯ್ವಿ ||೫||
 ದೊರೆಗಳೀರ್ವರಿಗೆ ನಿವಾಳಿಗಳನು ಹಾಕಿ | ಕರವ ಮುಗಿಯೆ ಬಾರೆನುತ ||
 ವರವುಚಿತಾಸನಾದಿಗಳಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ | ಯುರಗತನಯ ಬಿಸಗೊಂಡ ||೬||
 ಅಪ್ಪಾಜಿಯರ ಪಾದಪದುಳವೆ ಜನನಿಯ-| ರೊಪ್ಪವೆ ದೇವವೂಜಿಗಳು ||
 ತಪ್ಪದೆ ನಡೆವುವೆ ಯಣ್ಣಾಜಿ ಕ್ಷೇಮದೊ-| ಳಿಪ್ಪನೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು ||೭||
 ಅವರೊಂದು ಕ್ಷೇಮವ ನೀನಗಲಿರೆ ನಾನು | ವಿವರಿಸಲಿನ್ನೇಕೆ ಬೀರೆ ||
 ಅವನಿಪ ಕರತರಲೆಂದೆನ್ನ ನಟ್ಟಿದ | ಭುವಸೈಕವೀರ ಚಿತ್ತೈಸು ||೮||
 ಬಸಿವ ಕಣ್ಣೀರ್ಗಲಿಂ ನಾಂದುತ ಮೇಲುದ | ಬಿಸುಸುಯಿಲಿಂದಾರಿಸುತ ||
 ಪೊಸೆದಲರೆನೆ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರಿದಪ-| ರಸು ಹಿಂಗದಿರದು ನಿನ್ನಾಣೆ ||೯||
 ಎಂದೆನುತಾ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕಳುಹಿದ | ಚಂದದ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯ ||
 ಬಂದಿದ ಪ್ರೇಮದೊಳೀಯೆ ಕಾಣುತ ನಾಗ-| ನಂದನನೆದ್ದು ಕೈಕೊಂಡು ||೧೦||
 ಹರುಷಾಶ್ರು ಸೂಸೆ ಕಣ್ಣಿಳಿಗೊತ್ತಿ ತನ್ನಯ | ಶಿರದ ಮೇಲಿಡುತ ವ್ಯಾಲನನು ||
 ಪರಮಸಂತಸದೊಳು ವೊಗನೋಡಲವ ಭೀಯ | ತೆರಳೇಳು ತಳುವೇತಕೆಂದ ||೧೧||

ಬಂದುದಪೂರ್ವ ಭಾವಾಜಿಯ ಸಚಿವ ನೀ-| ನಿಂದು ಬಂದಿಂದುಂಟಿ ಪಯಣ ||
 ಬಂದರೆದಿವಸವಿಲ್ಲಿರಬೇಕು ವ್ಯಾಲ ಕೇ-| ಳಿಂದನಾ ವಿಜಯಂಧರನು ||೧೨||
 ವಿನಯಗೂಡಿದ ಸ್ನಾನಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂ-| ದನುಪಮನೃತ್ಯಂಗಳಿಂದ ||
 ಘನತರಮಸ್ವಾನೆ ತಗರ ಕಾಳಗದಿಂದ | ದಿನವ ನೂಂಕಿದನು ಹತ್ತಿಂಟು ||೧೩||
 ವೊಳಗುದೋರಿದುವು ಭೇರಿಗಳುಡುಗೊರೆಯೊಳು | ಬಲವನೆಲ್ಲವ ಸತ್ಕರಿಸಿ ||
 ಸಲೆಪೆರ್ಚಿದವ್ಯುಳದೊಳು ವಿಜಯಂಧರ-| ನಳಿಯನಂ ಮಗಳನು ಬರಿಸಿ ||೧೪||
 ಸಿರಿಯಂತೆ ಹರಿಯಂತೆ ದಂಪತಿಗಳು ನೀ-| ವಿರೆ ಪಾಲ್ಗು ಡಲೊಂದು ಪೆಂಪು ||
 ಸ್ಥಿರಸೆಲಸಿದುರ್ದೇವೊಳು ನಿಮ್ಮುವನೆಂತು | ತೆರಳಿಸೆನೆಲೆ ಜಾನಾತ್ಯ ||೧೫||
 ತೊಡೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಟ್ಟಿರಿಯೆವೆ-| ವೊಡನಲ್ಲದೆ ತುತ್ತುಗೊಳಳು ||
 ಒಡಲೊಳಾದಕ್ಕರ ನುಡಿಯೆ ಸೂಚಿಪುದದ | ನುಡಿದೊಡೆನುಗೆ ಗದ್ದದವು ||೧೬||
 ನಿನ್ನಯ ಮೊಲವೆ ಜೀವಸವೀಕೆಗುಂಜ | ಬೆನ್ನತ್ತಣ ಬಲುಹಗೆಯು ||
 ನನ್ನಯ ನುಡಿಯಿದು ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೀಡಿದೆ | ಮನ್ನಿಸು ಘನಿರಾಜತನಯ ||೧೭||
 ಪೆತ್ತವ ನಾನು ಕಣ್ಣರ್ಥಿ ತಮ್ಮದು ಮಂತ್ರಿ | ಯಿತ್ತಣ ಹಂಬಲಿಸ್ನೇಕೆ ||
 ಚಿತ್ತದೊಳೆನಿಸದೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಭೂ-| ಪೋತ್ತಂಸ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯರು ||೧೮||
 ಅತ್ತಿಮಾವಂದರಿಗಳ್ಳಿ ನೀ ಬೆಸಗೈ | ಚಿತ್ತೇಶಗನುಕೂಲೆಯಾಗು ||
 ಮತ್ತೊಳಿದರಿಗೊಳ್ಳಿದೆಯಾಗೆನುತ ಕೈ | ಯೆತ್ತಿಕೊಟ್ಟನು ನಿಜಸುತಿಯ ||೧೯||
 ಅಳಿಯಗು ಮಗಳಿಗು ವಿಜಯಾವತಿ ಸೇನೆ | ದಳಿದಳಶ್ರುಗಳು ಬಟ್ಟಾಡೆ ||
 ಇಳೆಯೊಂದನುಳಿದು ಮೇಲಾದ ಸುವಸ್ತವ | ಬಳುವಳಿಗೊಟ್ಟನಾ ರಾಯ ||೨೦||
 ಪನ್ನಗಸುತ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ | ಮನ್ನಿಸಿ ಸತಿಯ ಬಳಗವ ||
 ಸನ್ನೆದೋರಲು ಭೇರಿ ಹೊರಪೊಂಟು ನಡೆದನು | ಮುನ್ನ ಪಾಳ್ಯದ ದಾರಿವಿಡಿದು ||
 ಎಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ನಿಂದಿದರ್ಸಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ | ನಿಲ್ಲದೆ ಕಳುಹೆ ಪುಷ್ಪಕವ ||
 ಎಲ್ಲರು ಬಂದರು ಎಲ್ಲಭಯರು ಸಭ-| ವೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಕಮಯವಾಯ್ತು ||೨೧||
 ದಿಕ್ಕರಿಗೆಣೆಯಹ ಗಜಗಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು | ಲಕ್ಕ ರನಿಯ ವಾಜಿಗಳ ||
 ಮಿಕ್ಕ ಮನದ ಹಯ ನಾಲ್ಕುವರೆಯು ಕೊಟಿ | ಲೆಕ್ಕಿಸಲನಿತೆ ರಥಗಳು ||೨೨||
 ಬಿಡುತ ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನದಗಲದಿ ಬೀಡ | ನಡೆತರಲಾ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ||
 ಸಡೆದನು ಶ್ರೀಧರ ಜನನಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ | ಯೊಡಗೂಡಿ ಬಿನದೀಕ್ಷೆಯನು ||೨೩||

ಪೊಡವಿಪನವರೊಂದು ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಮನನೊಂ-| ದೊಡನೆ ಸಾಹಸಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ||
 ಕಡುಗಲಿ ಫಣಿಸುತ ಬಪ್ಪ ವಾರ್ತೆಗೆ ಮೈ-| ಯೊಡೆವಂತೆ ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದನು ||೨೫||
 ತೆರಳಿದ ತಪಕೆ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬ ಸಂತಸ | ಪರದೇಶಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಚಯಿಸಿ ||
 ವರನಾಗತನಯನೈತಂದನೆಂಬುತ್ತಾಹ | ಪುರಜನಕಿಮ್ಮಡಿಸಿದುದು ||೨೬||
 ಕತ್ತುರಿಕಾರಣೆ ಕೆದರಿದ ಪೂನಲಿ | ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಯೊಳು ||
 ಎತ್ತಿದ ಮಣಿಮಯ ಕುರುಚುಗಳೊಳು ಚೆಲು-| ವೆತ್ತುವ ಪೊಳಲ ವೀಧಿಗಳು ||೨೭||
 ನರನಾಥ ಗಜವೇರಿ ರಾಣಿವೆರಸು ಪೋಗಿ | ದೊರೆಗಳ ಬಳಸಿನೀಳ್ಳಿಯಲಿ ||
 ಪುರದಮುಂದಣಬಯಲೊಳು ನಿಂದನೊಸಗೆಯ | ಚರರಿಗೆಕೊಡುತುಡುಗೊರೆಯ ||
 ಇದು ಗೈರಿಕವಿಂಧ್ಯಾಚಲವಲ್ಲ-| ಲ್ಲಿದು ನಾಗಸುತನೆಂಬ ರವಿಯ ||
 ಉದಯದ ಕೆಂಪೆನೆ ಧರೆ ದೆಸೆ ನಭವನು | ಪುದಿದು ಕಾಣಿಸಿತು ಕೆಂಧೊಳು ||೨೮||
 ಮತ್ತಗಜಂಗಳ ಕರ್ಣೋತ್ಥಮಾರುತ-| ನೊತ್ತರಿಸಲು ಕೆಂಧೊಳು ||
 ಸತ್ತಿಗೆ ಚಾಮರ ಸಿಂದಸೀಗುರಿಗಳ | ಮೊತ್ತ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೆತ್ತೆತ್ತ ||೨೯||
 ಕಡೆಗಾಣದ ಸೇನೆಯ ಕಂಡು ಭೂಪತಿ | ಪಡೆದನಧಿಕವಿಸ್ಮಯವ ||
 ಕಡಲೆರಡೊಂದಾದುವೆಂಬ ಸಘಾಟದೊ-| ಳೊಡಗೂಡಿತುಭಯಪಾಯ್ಕಳವು ||
 ಚಂದಿರನನು ಕಾಣಿಸಬಹ ಪೌರ್ಣಮಿ | ಯೆಂದೆನೆ ನಯಂಧರ ಮಂತ್ರಿ ||
 ಬಂದು ಕರಂಗಳ ಮುಗಿಯೆ ಪಾಲ್ಗಡಲುಬ್ಬು-| ವಂದದಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಭೂಭುಜನು ||೩೦||
 ಹರಿವರ್ಮ ಸಿಂಹವರೂಢ ಬೇಚರಸುತ | ವರವ್ಯಾಲನಾದಿದೊರೆಗಳು ||
 ಬರೆ ಭೂಂಕನೆ ಕಾಣುತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದರೆ-| ಲ್ಲರು ವಾಹನಗಳನಿಳಿದು ||೩೧||
 ಅವನಿಪ ರಾಣಿವೆರಸು ಗಜವಿಳಿದನು | ಏವರಗಾಣಿಸಲು ವೇತ್ರಿಗರು ||
 ಅವರೆಲ್ಲ ರವನತರಾದರು ಭೂಭುಜ | ಸವನಯದೊಳು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೩೨||
 ಹರುಪಾಶು ಕಣಗಳು ಸಂತಸಗಡಲ ಸೀ-| ಕರಗಳೆನಿಸಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||
 ಹರಿವರ್ಮಗೊಂದಿಸಿದಳು ಚಂದ್ರಗೊಂದಿಸ | ಸಿರಿಯೆನಲವನಪ್ಪಿದನು ||೩೩||
 ದೊರೆಗಳಿಕ್ಕೆಲದಿ ಸಮ್ಮುಖನಾಗಿ ದೂರದಿಂ-| ದರಸ ಕಾಣುತ ನಾಗತನಯ ||
 ತುರಗವನಿಳಿದು ಪಾಠಕರ ಕೊಂಡಾಟವ | ಕರಸನ್ನೆಯೊಳು ನಿಲಿಸುತ್ತ ||೩೪||
 ಹಿಡಿಹೊನ್ನುಗಳ ಬಲಿಗಿದರುತ ತೆಗೆತೆಗೆ-| ದಿಡುತ ದೇವಾಂಗಪಟ್ಟಿಗಳ ||
 ನಡೆತಂದು ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ ಹೂವ ಮಿಗೆ ಸೂಸಿ | ಪೊಡಮುಟ್ಟ ಪಿತನಂಘ್ರಗಳಿಗೆ ||

ಒಗುತಿರಲಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬು ತನಯನ | ನೆಗಹಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ಯಾ ರಾಯ ||
 ಮೊಗ ನೋಡಿ ಪಿಡಿದು ಗಲ್ಲವ ಮಿಗೆ ಮುದ್ದಾಡಿ | ಯಗಣಿತಾನಂದವೆಯ್ವಿದನು ||
 ಜನಕನಪ್ಪಲು ತನ್ನಯ ತನು ಪರ್ಚಿ ಭೋಂ-| ಕನೆ ತಕ್ಕೈ ಸಡಿಲಲಾ ಕುವರ ||
 ಮನಮೊಲಿದೆರಗಿದ ಪೊನ್ನ ಪುಂಜವನಕ್ಕಿ | ಜನನಿಯ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಗೆ ||೩೯||
 ಕಂದ ಜಾ ಹೃದಯಾನಂದ ಜಾ ನನ್ನಯ | ತಂದೆ ಜಾ ಬಾರೆನುತವಳು ||
 ವಂದಿಸಿದವನನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳು ಮೊಲೆ-| ಯಿಂದ ಪಾಲ್ಪನಿಗಳು ಸೂಸೆ ||೪೦||
 ಚಂಡಿಕೆನಿಡಿದು ಗಲ್ಲವನೊತ್ತಿ ನೊಸಲಿಟ್ಟು | ಮುಂಡಾಡಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಕದಪ ||
 ಉಂಡಂತೆ ಸುಧೆಯನು ಪೊಂಪುಳಿಯೋದಳು | ಹಿಂಡು ರೋಮಾಂಚನವೆಸೆಯೆ ||
 ನಲವೇರಿ ಲೋಚನಪುತ್ರಿಕೆಗಳು ಮೊಲೆ | ಪೊಳೆವೆಳೆಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ ||
 ದಳಿದಸವೆನಲಾನಂದಾಶ್ರುಬಿಂದುಗ-| ಳಿಳಿ ತಂದವೇನ ಪೇಳುವೆನು ||೪೧||
 ಇಳೆಯನೆಲ್ಲವ ತಾನು ತೊಳಲಿದೊಂದಾಸರ | ನಲವಿನಿಂ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
 ತಳುವದೆ ಜನನೀಜನಕರಾನಂದಾಶ್ರು-| ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿ ಕಳೆದನು ||೪೨||
 ಜನಪ ಮುಂತಾದ ಭೂಭುಜರೇರಿದರು ತೇರ-| ನನುಪಮ ಗಜಹಯಾವಳಿಯ ||
 ಜನನಿಯೇರಿದಳು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಫಣಿರಾಜ | ತನಯನೇರಿದ ಭದ್ರಗಜವ ||೪೩||
 ಪಡೆಯಾಡುವ ಜಿಲ್ಲಪಡೆಯ ಸಘಾತದಿ | ನಡೆಗೊಂಡ ಮುಂದೆ ರಮ್ಯಕನು ||
 ಅಡರಿತು ನಭವ ಕೆಂಧೂಳು ವಾದ್ಯಂಗಳು-| ಗ್ಗಡಣೆ ತುಂಬಿತು ದಿಗುತಟವ ||೪೪||
 ಹರಿಗೆಯ ಸುಭಟರ ಸಂದಣಿಯೊಳು ಮುಂದೆ | ತೆರಳಿ ದೇವಿಯರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ||
 ಪುರಜನ ಪೊಗಳಲೆಯ್ವಿದನು ನಯಂಧರ | ಪರಿಚಾರಕರ ಬಳಸಿನೊಳು ||೪೫||
 ಕರಿಗಳು ನೀವೊಗೆವಂಬುದ ಹಯಗಳು | ತೆರೆನಾಲೆ ಕೇತುಮತ್ಸ್ಯಗಳು ||
 ಪಿರಿದು ಬಿಳ್ಗೊಡಿ ನೊರೆವಿಂಡೆನೆ ಬಂದುದು | ಶರಧಿಯೆಂಬಿನ ಪೇರ್ವಡೆಯು ||
 ಅರುಣಾಂಬುಜ ಕೂರ್ಮ ಮತ್ಸ್ಯ ಕದಳಿ ಕರಿ | ಹರಿಯಣೆವಕ್ಕಿಲತೆಗಳು ||
 ವರಕಂಬುಚಂದ್ರಚಕ್ರೋರಿಸೋಗೆಯ ಬ-| ಲ್ನೆರನಿ ಸಾಲೊಂಡವೆಂದೆನಿಸಿ ||೪೬||
 ಪುರವನಿತಾಜನ ನೆಲೆವಾಡಗಳಲಿ ನಿಂ-| ಗರವೆತ್ತು ಪೆಸರ್ವೆಸಗೊಂಡು ||
 ಪುರವೀಧಿ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಒರುವ ದೊರೆ-| ದೊರೆಗಳ ನೋಡಿದರಂದು ||೪೭||
 ಹೀಲಿಯು ತಲೆ ಹನುಮನ ಹಳವಿಗೆ ಯೆತ್ತಿ | ಧಾಳಿಪ ಚಂದ್ರಕಚಮರ ||
 ಲೀಲೆಗಾಣಿಸ ನೀಲವರ್ಣನವನು ಕಾಡ-| ನಾಳುವರರಸ ರಮ್ಯಕನು ||೪೮||

ಕೀರಗಳಿನಲು ಪಚ್ಚೆಯ ಸಂಜೋಗದ | ವಾರುವಗಳ ಹಾರಿಸುತ ||
 ಸಾರಸಿಂಗರವೆತ್ತು ಬರುತಿಹ ಮದನಾ-| ಕಾರರವರು ಶತಧಟರು || ೫೧ ||
 ಮುಟ್ಟುವ ಕಾಲ್ಗಳ ಪೊಡವಿಯನೆನಿಪೊಂದು | ಕಟ್ಟಾಯತದಿ ತೇಜಿಯನು ||
 ಮೆಟ್ಟಿಪ ದೊರೆಯ ನೋಡವನೀಗ ಭೇದ್ಯನು | ಕಟ್ಟಾಳಗಳಾರವನಂತೆ || ೫೨ ||
 ಸರದಾಟವಾಡುವ ಕುಪಿತಹಯನ ಕಂ-| ಧರವ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಂತೈಸ ||
 ತುರಗರೇವಂತನನೋಡಿದ ಮಹಾವ್ಯಾಲ | ಧರೆಯೊಳಗ್ಗದ ಚೆನ್ನಿಗನು || ೫೩ ||
 ನಲಿವಂಚೆಯೆನೆ ನರ್ತಿಸುವ ಚಾಮರಗಳೊಂ-| ದಲೆಪಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆಗಳಲಿ ||
 ನೆಲೆಗೊಂಡ ಕೆಂಧೂಳು ಕೆಂದಾವರೆರಜ-| ದೊಲು ಸೂಸುತಿದೆ ನೋಡತ್ತ || ೫೪ ||
 ದೊರೆವೋಹರವದು ಮಿಸುನಿದೇರ್ಗಳ ಬಲು | ನೆರವಿಯ ಬಳಸಿನೇಳೆಯಲಿ ||
 ಎರಡು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಹದಿನಾರು ಚಾಮರಗಳು | ಕರಮೆಸೆವನ ನಮ್ಮ ನೃಪನು || ೫೫ ||
 ಹರಿವರ್ಮ ಸಿಂಹವರೂಢರವರು ನಮ್ಮ | ದೊರೆಯೆಡಬಲದಿ ಬಪ್ಪವರು ||
 ಗರುಡನ ಹಳವಿಗಿಯವ ರತ್ನ ಸಂಚಯ-| ಪುರಪತಿ ಖಚರಕುಮಾರ || ೫೬ ||
 ಸಿಜಗಲಿ ವ್ಯಾಲನಾ ಭೇದ್ಯರವರು ಭದ್ರ-| ಗಜಗಳನೇರಿ ಬಪ್ಪವರು ||
 ಭುಜಗೇಂದ್ರತನಯಗವರು ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ-| ಭುಜಗಳವರೆ ನಟ್ಟನಡುವೆ || ೫೭ ||
 ಮಣಿವಿರಾಜಿತಪೂರ್ವಶೈಲಾಗ್ರದ ದಿನ-| ಮಣಿಯ ಸೊಬಗನೇಳಿಸುತ ||
 ಮಣಿರಂಜಿಕೆಗಜವೇರಿ ಬರುವ ಗುಣ-| ಮಣಿಯನ ಫಣಿರಾಜತನಯ || ೫೮ ||
 ಪೇರುರದೊಳು ನೆಲಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ | ಚಾರುಕಟಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳು ||
 ನೇರದಿ ನೆಮ್ಮಿದವನಲಿಸೆದುವು ತೋರ-| ಹಾರಗಳವನ ವಕ್ಷದೊಳು || ೫೯ ||
 ನೆರೆ ಪರ್ಚಿ ಮನದನುರಾಗವೆ ತಿರದೊಳು | ಪೊರಪೊಣ್ಣೆ ತೆನೆ ಮಣಿಮುಕುಟ ||
 ಮಿರುಗುತಲಿದೆ ತತ್ತ್ವಾಂತಿ ತೊಟ್ಟಿಡುವಂತೆ | ಮರೆದಿವೆ ಮಣಿಕುಂಡಲಗಳು || ೬೦ ||
 ತೊಳಗುವ ದೇಹಕಾಂತಿಯ ಕಡಲೊಳು ಕೊಬ್ಬ | ಬೆಳೆದ ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯ ||
 ಅಲರೊ ತಾನೆನಲಿದೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಕಾವಿನ | ಬೆಳುಗೊಡೆ ಯಾ ರಾಜಸುತನ || ೬೧ ||
 ಬೆಂಗಡೆಯಿಂದೆಳೆವೆಣ್ಣುಳು ನಿಡುಚಮ-| ರಂಗಳ ಧಾಳಿಸಲೆಂಟ ||
 ಇಂಗಡಲಿನ ತೆರೆದುರುಗಲೊಳಿಹ ನೆರೆ-| ದಿಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ನೋಡಿದರು || ೬೨ ||
 ತುಪ್ಪುಳುವಿನಾಸೆಗಳಂದೆಯ್ದುವಾಗಿನಿಂ | ಕಪ್ಪೇರಿದುವು ಪನ್ನೆಗಳು ||
 ಒಪ್ಪುವಾದುವು ಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇಹವ-| ನಪ್ಪಿದಳೆಂದು ನೋಡಿದರು || ೬೩ ||

ಅಂಗೋಪಾಂಗದೊಳಿವನಂತಾ ಕೋಮ-| ಲಾಂಗದ ಕೊನಬವನಾರು ||

ಅಂಗಜನೆಂಬವಗುಗಿಲ್ಲೆಂದಂತ-| ರಂಗ ಕರಗೆ ನೋಡಿದರು ||೬೪||

ಭಾವಜರೂಪನ ಹೃದಯದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು | ಭಾವಿಸಿ ಕಲೆಗಳನೊದಗಿ ||

ಭಾವಕಿಯೋರ್ವಳು ತನ್ನ ನೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ | ಭಾವರತಿಯೊಳೊರಗಿದಳು ||೬೫||

ವಿರಹದಿಂದೋರ್ವಳ ಮುಡಿಯಲರ್ಗಳ ಸೀ-| ಕರಿಯೋಗೆ ಸಖಿ ನೋಡಿ ಕಂಡು ||

ದೊರಕದವನ ಕೂಟ ಭಾವರತಿಯು ನೀನು | ವಿರಚಿಸೆಂದದ ಮಾಣಿಸಿದಳು ||೬೬||

ಎವೆಯಲುಗದೆ ನೋಳ್ವ ಕಾತರಾಕ್ಷಿಯರಕ್ಷಿ | ಯವಯವದೊಳು ಪುದಿದಿರಲು ||

ದಿವಿಜೇಂದ್ರನಂತೆಯ್ದಿ ದ ವಿಭವದಿ ದೇವ-| ನಿವಹದಂತಿರೆ ನೃಪನಿಜಯ ||೬೭||

ಕಳಸಕನ್ನಡಿಗಳಿಕ್ಕಲದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಬಟ್ಟು | ಮೊಲೆಗಳು ಸುಣ್ಣದಪುಗಳು ||

ಕಳಸಕನ್ನಡಿ ಮೂರ ಪಿಡಿದಿದರ್ನೆ ಚೆಲ್ವ | ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಳಿದಿವಂದರೊಸೆದು ||೬೮||

ಎಲರಿಗೊಲೆವ ಜ್ಯೋತಿರಂಗವಲ್ಲರಿಗಳ | ಬಳಗವೆನಲು ಕೋಮಲೆಯರು ||

ಬೆಳಗುವಾರತಿಗಳಿಂ ಭೋಗಭೂಮಿಯ ಚೆಲ್ವ | ಗೆಲೆವೆಂದುದಾ ಪುರವೀಧಿ ||೬೯||

ಅರುಣಾಂಬರವನುಟ್ಟಬಲೆಯೋರ್ವಳು ಕ-| ತ್ತುರಿಯೂಡಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಮುಗುಳ ||

ಇರದೆತ್ತಿ ಕೆದರಿದಳ್ಳಿಮಿರ ತಾರಾಳಯೊಂ-| ದಿರವಾಗಿ ಸಂಜಿವೆಣ್ಣೆಸಿಸಿ ||೭೦||

ಮದನಾನುರಾಗವ ಕೆದರಿದರೆಂಬಿನ | ಮುದದೊಳು ಘಟ್ಟಿವಾಳ್ಳಿಯರು ||

ಕೆದರುವ ಕುಂಕುಮರಜದೊಳೆಯ್ದಿದನವ-| ನುದಯದ ಚಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ||೭೧||

ತುಂಬಿ ತುಳುಂಕುವೃತ್ತಾಹವಾರ್ಧಿಯ ತುಂತು-| ರೆಂಬಿನ ಸೇಸೆಯ ಮುತ್ತು ||

ಅಂಬರಕೇಳ್ವ ಚಿನ್ಮಂಗಳು ಬೆಳ್ಳೊರೆ | ಯೆಂಬೊಲು ರಾರಾಜಿಸಲು ||೭೨||

ತಡೆಯದಂಕುಶವ ಕುಂಭದೊಳೊತ್ತೆ ಕರವೆತ್ತಿ | ನಡೆವಾನೆ ಸಕ್ರದಂತೆಸೆಯೆ ||

ಕಡಲಾಣ್ಮನೆಂದೆನಲೆಯ್ದಿದನವ ಮಣಿ-| ದೊಡಿಗೆಯ ಪ್ರಭೆ ಪಸರಿಸುತ ||೭೩||

ಅರಮನೆಗೀಪರಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ಪೋಗಿ | ದೊರೆಗಳಿಳಿಯೆ ವಾಹನಗಳ ||

ಕರಿಕರ್ಣಮೂಲದೊಳಿರಿಸಿಯಂಕುಶವನು | ಕರಿಸತಿಯನು ಮೆಲ್ಲನಿಳಿದು ||೭೪||

ಕೆನ್ನೀರು ಕೆಂಗೊಳು ರನ್ನದಾರತಿಗಳ | ಚೆನ್ನೆಯರೆತ್ತಿಯುತ್ಸಹದಿ ||

ಪನ್ನಗತನಯನೋಲಗಶಾಲೆಗೈದಿದ | ಸನ್ನತದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೭೫||

ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ ಝಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿ ರಾರಾಜಿಸ | ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ||

ಇತ್ತೆರದುಚಿತಾಸನದೋರಿ ನೃಪರ್ಗೆ ಭೂ-| ಪೋತ್ತಂಸ ಕುಳಿತ ವಿಷ್ಣುರದಿ ||೭೬||

ಹರಿವರ್ಮ ಸಿಂಹವರೂಢರಕ್ಕೆಲದೊಳು | ವರಮಣಿಪೀಠದೊಳ್ಳುಳಿರೆ ||
 ಪೊರೆಯೊಳು ಕುಳಿತ ಚಿತ್ರಾಸನದೊಳು ಬೀ-| ಚರಸುತಸಹ ನಾಗತನಯ ||೨೭||
 ಬಂದುದೊ ರಾಜಮೇರುವನೋಲಗಿಪೆ ತಾ-| ವಂದೆನೆ ರನ್ನವೆಟ್ಟುಗಳು ||
 ಅಂದವಡೆದ ಮಕುಟಾಳಂಕೃತನೃಪ-| ವೃಂದ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೨೮||
 ಚಂದ್ರಲೋಕವೆ ದಿಟದೊಳು ಬಂದುದೆಂಬಿನ | ರುಂದ್ರವಿಮಾನಗಳೇರಿ ||
 ಚಂದ್ರಾನನೆಯರೈತಂದರು ಲೋಚನ-| ಚಂದ್ರಿಕೆ ಪುರವ ಬಾಸಣಿಸೆ ||೨೯||
 ಅರಿಕೆಯ ಭೂಭುಜರುಳಿದುಳಿದವರಿಂದ | ತೆರಸಾದುದೋಲಗಶಾಲೆ ||
 ಬೆರಗಾಗಿ ಪೌರರು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಳ್ಳಿನ | ನೆರೆವೆಣ್ಣುಳಿಳಿದು ಪುಷ್ಪಕವ ||೩೦||
 ಕೆಳದಿಯಗೊಡೆ ಕೈಲಾಗಿನೊಳ್ಳರೆ ಪೀಲಿ-| ದಲೆಯೊಳು ಬರೆ ತುಂಬಿವಿಂಡು ||
 ನಳಿನ ದಳದ ನಡೆಮಡಿಯೊಳು ಬರೆ ಪದ-| ತಳದ ಕೆಂಬೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿಸೆ ||೩೧||
 ಚರಣದಾಭರಣಸಿನಾದ ಕಂಚುಕಿಯರ | ಸ್ವರಮೆಂಬ ಕೋಕಿಲಂಚರವ ||
 ವರಮಾಗಿ ತಾನೆಂಬಿನ ಸುಣ್ಣನೆ ನುಂಗು-| ತಿರೆ ಬಂದರೋಲಗದೊಳಗೆ ||೩೨||
 ಪೊಸ ದೇಸಿ ಮೆರೆಯೆ ಮದನಮಂಜರಿ ಬಂದು | ನೊಸಲಿಗೆ ಕರಗಳ ತಂದು ||
 ವಸುಧಾಧಿನಾಥ ಚಿತ್ತೈಸೆಂಟುಸಾಸಿರ | ಸೊಸೆಯರನೆನಲವರೆಯ್ದಿ ||೩೩||
 ಒಡಗೂಡಿ ಸುರಿವಂತು ಬಿಳ್ಳಿಯ ಪೂಗಳ | ಬೆಳಗಾಗಿ ಸೆಳ್ಳುಗುವೆಳಗು ||
 ಬಡನಡು ಬಳ್ಳಿ ನೀಳ್ಳಿಳಿದುಂಬಿಗುರುಳ್ಳು | ಹಿಡಿಹೊನ್ನುಗಳ ಪುಂಜವಿಕ್ಕಿ ||೩೪||
 ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ಲಾವಣ್ಯವತಿಯರು | ಕೊಬ್ಬಿದ ಕೋರಿವೆಣ್ಣುಗಳು ||
 ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲನ ಜಿಲ್ಲ ತಂದೊಪ್ಪಿಪೊಲು ನಿಡು-| ಹುಬ್ಬ ಚಾಚಿದರಡಿಗಳಿಗೆ ||೩೫||
 ಎಡೆವಿಡದೊಗುವಾನಂದಾಶ್ರು ಕಣ್ಣು | ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಮುಗುಳಿಸೆ ||
 ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸೊಸೆಯರ ಹರಸಿದ ಸಂತಸ-| ಗಡಲೋವರು ಮೂಡಿ ಮುಳುಗೆ ' ||೩೬||
 ಗುಣವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ರು-| ಗ್ನಿಣಿಯಾದಿ ಸೊಸೆಯರನಿಬರು ||
 ಪ್ರಣತರಾದರು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಗವಳು ತೋ-| ಳ್ದಣಿವಂತೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳು ||೩೭||
 ಹಸೆಯ ಹಾಕಿಸಿ ನಾಗತನಯನ ತನ್ನಯ | ಸೊಸೆಯರೆಲ್ಲರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಎಸಗಿದಳಾರತಿಯುಕ್ತತೆಗಳ ಸಂ-| ತಸದೊಳಂದಾ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ||೩೮||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಾ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಂದರ್ಶನೆಯೆಂಬ ದೇವಿ ನಾಲಕ್ಕಾಸಿರ
 ವಿದ್ಯಾದೇವಿಯುಕ್ತರಸು ಭೋಂಕನೋಲಗಮಂ ಪೊಗುತಂದು ಕಾಲಗುಹೆಯೊಳ್

ಭೀಮರಕ್ತಸನಿಂ ಕಾಣೈಗೊಂಡ ಕಾಮಕರಂಡ ತುಪ್ಪುಳುವಾಸು ಚಂದ್ರಹಾಸಮು
ಮಂ ವೇತಾಳಗುಹೆಯೊಳ್ ಪಡೆದ ಸಸ್ತಕಟಾಹದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳುಮನಾಶೀರ್ವಾದ
ಪುರಸ್ಕರಂ ಮುಂದಿರಿಸೆ ನೀಡುಂನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ದೇವಿಯರಂ ಮಣಿವಿ
ಷ್ಣುರಾದಿಗಳಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಜಯಧರಮಹಾರಾಜಂ ವ್ಯಾಲಸ ವೊಗಮಂ ನೋಡಲ
ವಂ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಜಿನ್ನ ಪವೆಂದವರ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಮಂ ನಿರ್ದರಿಸಿ
ಜಯಸ್ತಂಭಮುಮನೆತ್ತಿಸಿದುದಂ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯುಪವಾಸಮುಮಂ ಕೈಕೊಂಡ
ತೆರನುಮನೇನುಳಿಯದಾದ್ಯಂತಮಾಗೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದಾನಂದಬಾ
ಷ್ಪಾಂಬುಸಂಜನಿತಲುಳಿತನೇತ್ರನಾಗಿ ವ್ಯಾಲಸನನೇಕಪ್ರಿಯವಚನಂಗಳಿಂ ಮನ್ನಿ
ಸಿ ಬೇರೆವೇರರಮನೆಯುಲಿಪೆ ಕೀಲಾರಾದಿಗಳಿಂ ದಶವಿಧಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳ ಗುಣಂ
ಗಳೊಬ್ಬಳಿಗೊಂಡು ನಡೆನುಡಿಗಲ್ಲದೆಂಬ ಸೌಭಾಗ್ಯದೇಳೈಯಲಿ ||

ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||

ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನೆಲೆವೆಂದು ನೃಪರ ಮನ್ನಿಸಿದ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೮೯||

ಪರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆಂಟನೆಯ ||

ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೊಂದನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೯೦||

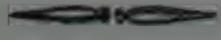
ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ವೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||

ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೨೦. ನಾಗಕುಮಾರನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಸಂಧಿ

ಪಟ್ಟವ ಫಣಿರಾಜತನಯಗೆ ಜಯಸೃಪ | ಕಟ್ಟಿದ ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪಲ್ಲವಿ||
 ಜನನಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ವರಸೈದಿ ಶ್ರೀಧರ | ಜಿನದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದಿರಲವರ ||
 ಮನವ ಪ್ರಕಾಶವೆಯ್ವಿ ಸಿದನು ಫಣಿರಾಜ | ತನಯ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ||೧||
 ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವ | ದೊರೆಯಿತ್ತ ವಿಕ್ರಮಂಧರಗೆ ||
 ತೆರಳಿತು ಹರಿವರ್ಮಮುಂತಾದ ದೊರೆಗಳ | ನೆರವಿ ತಂತಮ್ಮಯ ಪುರಿಗೆ ||೨||
 ಅವನಿಪಾಲನು ಪೃಥ್ವೀದೇವಿಯು ನೋಡುತ | ಕುವರನ ಸಂಪತ್ತುವನು ||
 ವಿವಿಧವೈಭವದಿಂದಿರುತೊಂದಾಸೊಂದು | ದಿನದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗವಿರಲು ||೩||
 ಬೇಗದಿ ಭೂಪನ ತಹುದು ನೀನೆಂದು ನಿ- | ವೇಗದೂತಿಗೆ ತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿ ||
 ರಾಗದಿ ಕುರುಹ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟಿದ ದೂತನಂ- | ತಾಗಳೈತಂದು ಕ್ಷೌರಿಕನು ||೪||
 ಬಿಗಿದ ಬಿಳ್ಳುಗಿಲನುಗಿವ ವಾಯುವೆನಲುರ್ಚಿ | ದುಗುಲದ ಗವಸಣಿಗೆಯನು ||
 ಮಿಗೆ ಮಣಿದರ್ಪಣದೋರಿದ ರಾಜೀಂ- | ದ್ರಗೆ ಕಾಣಿಸಂತು ರಾಜನನು ||೫||
 ರಂಜಿಪ ಮೋಕ್ಷನಿದಾನವ ಕಾಣಿಸು- | ವಂಜನದರ್ಪಣವೆಂಬ ||
 ರಂಜನೆದೋರ್ಪ ಕೈಪಿಡಿಯ ನೋಡಿದ ಕರ್ಮ- | ಭಂಜನ ಜಯಭೂಭುಜನು ||೬||
 ತಿಳಿಗೊಳದೊಳು ತೋರ್ಪ ಚಂದ್ರನಂತಿರೆ ಮುಖ | ಸಲೆ ಸಂದ ಪನ್ನೆ ಕಳಂಕ ||
 ಗಿಲಿದಿರೆ ಸಸಿಗದಿರೊಡೆದುಬ್ಬಿತೆನಲಲ್ಲಿ | ತಲೆದೋರಿತಂದೊಂದು ನರೆಯು ||೭||
 ಇದು ಧೈರ್ಯಪರ್ವತಕಿಕ್ಕಿದ ಕುಲಿಶ ಮೇ- | ಣಿದು ಕಾಯ ಕಬ್ಬಿನ ಪೂವು ||
 ಇದು ವೆಳೆವೆಣ್ಣುಳ ಕಣ್ಣೆಳೆಮಿಾನ್ಣುಳ | ಬೆದರಿಸ ಬಂದ ಬಳಾಕ ||೮||
 ಬೆಳ್ಳಿರಳಿಗೆ ಕೊಂಡ ಮಸೆಯ ಸರಳು ಭೋಗ- | ದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಿಗಿದುವೆ ||
 ಬಲ್ಲ ಸುಜಾಣರಿಗರಿವಿನಂಕ ರ ಪೆರ- | ತಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆದು ಭೂಭುಜನು ||೯||
 ಇತ್ತ ಬಾರೆಂದು ಕುಮಾರನ ತನ್ನಯ | ವೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದು ಮೈದಡಹಿ ||
 ಬಿತ್ತರಿಸುವ ನೀತಿಗಳಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂ- | ದೊತ್ತಿ ಗಲ್ಲವ ಮುದ್ದಾಡಿ ||೧೦||
 ಪಡೆದು ಪಾಲ್ಗಡಲು ಚಂದ್ರನ ರೋಹಣನಗ | ಪಡೆದು ರತ್ನವ ಪೂರ್ವಶೈಲ ||
 ಪಡೆದು ಧನಿಯ ಫೆಸರ್ವೆತ್ತವೊಲ್ಲಿನ್ನವ | ಪಡೆದು ಕೀರ್ತಿಗೆ ಬಂದೆ ನಾನು ||೧೧||

ಪಡಿಮಾತೇನು ತನಯ ನೋಡೆನ್ನ ತೋಳ್ | ಸಡಿಲಿದ ಕೀಲಿನ ನರೆಯ ||
 ಪೊಡವಿಯ ನಿನ್ನಯ ಭುಜಶಿಖರಿಯೊಳು ನೀ-| ನೆಡೆಗೊಳು ಯಿದೆಯಿದೆಯೆನುತ ||
 ತನಯಗಾಳೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನೊಪ್ಪಿಸಿ | ಯನುರಾಗ ಮಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ||
 ಜನಪತಿ ಪೋಗಿ ಶ್ರೀ ಪಿತೃತಾಸ್ರವಜಿನ-| ಮುನಿಗಳಿಂ ದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದನು ||೧೩||
 ಪುಬರು ದೊರೆಗಳು ದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದರಾಗ | ಸಲೆ ಸಂದ ಮಂತ್ರಿಸಪ್ತದೊಳು ||
 ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನಯ ಸುತ ನಯಶೇಖರನನು | ತಳೆದ ತಪನ ನಯಂಧರನು ||೧೪||
 ಕಾಲ ಸುತ್ತಿದ ಸೊಸೆಯರ ನಿಡುದೋಳ ಸಂ-| ಕೋಲೆಗಳನು ಕೈಕೊಳದೆ ||
 ದಾಳಿವರಿವ ಕಣ್ಣೀರ ಬಲಿಷ್ಟಳೆಯನು | ಕಾಲುಪಳ್ಳವ ಮಾಡಿ ಕಳೆದು ||೧೫||
 ಕುವರನೊರೆದ ದೈನ್ಯವಚನದ ಗದ್ದದ-| ರವ ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕವಾಗಿ ||
 ಯುವತಿ ಪೃಥ್ವೀದೇವಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಂತಿಕೆ-| ಯವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದಳು ||೧೬||
 ಈ ಪರಿ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ಕೇವಲಿಯಾಗಿ | ಯೇಪೇಳ್ವ ಜಯಂಧರಯೋಗಿ ||
 ಪಾಸವ ಕೆಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದ ತ್ರಿಜಗವ | ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಸುರಜಯಘೋಷ ||೧೭||
 ಪಡಿಮಾತೇನು ಪೃಥ್ವೀಕಂತಿಕೆಯರು | ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದು ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನು ||
 ಪಡೆದರಚ್ಯುತಕಲ್ಪವನು ಮುಂದೆ ಮೋಕ್ಷವ | ಪಡೆವೊಂದು ಸೂಚಕವೆನಲು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಸನೆಸಗಿ ತನ್ನಯ ಗುರುವಿನ ನಿ-| ವಾಣಕಲಾಣವೂಜಿಯನು ||
 ಮಾಣದಿತ್ತನು ನಿಜರಾಜ್ಯದೊಳರ್ಥವ | ಪ್ರಾಣಸಖನು ವ್ಯಾಲನಿಗೆ ||೧೮||
 ಕೌಸಲ ಮಾಳವ ಧರೆಯನಾ ಛೇದ್ಯರ್ಥ | ಲೇಸನೆ ಪೂರ್ವದೇಶವನು ||
 ಸಾಸಿರಭಟ ಶತಭಟರಿಗೆ ವರಗಾಳ-| ದೇಶವ ಮಹಾವ್ಯಾಲನಿಗೆ ||೧೯||
 ಇತ್ತನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗವಳೊತ್ತಿನೊ-| ಳಿತ್ತನು ಧರಣಿಸಾಂದರಿಗೆ ||
 ಇತ್ತನು ತ್ರಿಭುವನರತಿ ಗುಣವತಿಯರಿ-| ಗುತ್ತಮು ಮಾದೇವಿಪದವ ||೨೦||
 ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯನುರದೊಳು ಮುಖದೊಳು ವಾಕ್-| ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ||
 ಏಕಚ್ಛತ್ರದೊಳಾಳುತ ಧರೆಯನಾ | ಲೋಕೈಕವೀರನೊಪ್ಪಿದನು ||೨೧||
 ಒಂದು ದಿವಸ ತಳಿರಲರ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ | ತಂದಿತ್ತು ವನಪಾಲಕನು ||
 ವಂದಿಸಿ ಪೇಳ್ವನು ರಾಜೇಂದ್ರ ಬಿನ್ನಪ-| ವೆಂದು ಕೈಗಳಸತ್ತಿ ಮುಗಿದು ||೨೨||
 ವಸುಧೆಯ ಮಸಕದಿ ಶಿಶಿರಾಹಿ ಕೊಳೆ ಮಿಗೆ | ಮುಸುಕಿದ ಮಂಜಿಂಬ ನಂಜ ||
 ಬಸೆದು ದಕ್ಷಿಣದಿಜ್ಞಾಂತ್ರಿಕನೂದಿದೊಂ-| ದೆಸಕದೋರಿತು ತೆಂಕಣೆಲರು ||೨೩||

ಸಲಿಸಂದ ಶಿಶಿರಮದಾಂಧಸಿಂಧುರ ವೊಕ್ಕು | ಕಲಕಿದ ಭುವನತಟಾಕ ||
 ಎಲೆ ನೃಪ ಕೇಳು ಭೋಂಕನೆ ತಿಳಿದುದು ತೆಂಕ-| ಣೆಲರೆಂಬ ಕತಕಸೋಂಕಿನೊಳು ||
 ಸಸಿಸಾಣೆಯನು ತೆಂಕಣೆಲರ್ವರಗ್ಗ ದೊಳು ತೂಂತು | ಮಸೆಯೆ ಮಾಧವಸಾಣೆಗಾರ ||
 ನಿಶಿತವಾದುವು ನೀರೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣುಗ-| ಳಸುಕೆಯ ತಳಿರು ಮಾಂಗೊನರು ||೨೬||
 ಎದೆ ಬಿರಿವಿನ ಕಾಮುಕರ ಕೋಕಿಲಭೇರಿ | ಪದಪಿನಿಂ ದನಿದೋರಿದುವು ||
 ಒದಗಿತು ಭೋಂಕನೆ ಸುರಭಿರಾಜನ ಜೂಣಿ | ಮದನ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆದಿದನು ||
 ನೆಲ ನೆರೆಯದು ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಶುಕಪಿಕಾ-| ವಳಿಯಂಚೆಕೊಂಚೆಗಳಾದಿ ||
 ಬಲಕೈಯ್ದ ದಾಗಸಯೋಗಿಗಳೆದುದುರ್ಗ | ತಳಪಟವಾದುವೇನೆಂಬೆ ||೨೭||
 ಹರಿ ಕಡಲೊಕ್ಕ ನುಬುಜದೊಳು ವಾಣೀ-| ವರ ಮೈಗರೆದ ಗಂಗೆಯೊಳು ||
 ಹರ ಮುಳುಗಿದನೆಂಬಂಕಮಾಲೆಯ ಸ್ಮರ | ಬರೆದ ಸುರೇಂದ್ರನಂಗದೊಳು ||೨೮||
 ಇಂತೆಸೆದಿಹ ವೀರಮದನನ ಸಖನು ವ-| ಸಂತ ವನಕೆ ಬಂದ ಜೀಯ ||
 ಎಂತೆಂಬಿನದರ ವಿಸ್ತಾರವನೆನಲು ಭೂ-| ಕಾಂತ ಕೇಳ್ವನುರಾಗವೆಯ್ದಿ ||೨೯||
 ದನಿದೋರೆ ಭೇರಿ ಸಿಂಗರವಾಂತು ಗಜವೇರಿ | ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವತಿವೆರಸು ||
 ವನಕೆಯ್ದಿದನು ರಾಣಿಯರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗ-| ಳನುವೆತ್ತು ಬರೆ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ||೩೦||
 ತಾರಾಲಲನೆಯರೆನಿಸಿ ರಾಣಿಯರಗ್ಗ-| ನಾರಿ ರೋಹಿಣಿಯ ವೋಲ್ತಿಸೆಯೆ ||
 ವೀರವಸಂತನ ಕಾಣ್ಬಿತ್ತಿಯೊಳು ನೃಪ | ಚಾರುಚಂದಿರನೊಲೈದಿದನು ||೩೧||
 ಬೆಲೆವೆಣ್ಣುಳಂದಣ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಬರೆ ಕೂಡೆ | ಮೊಳಗಲು ಭೂರಿವಾದ್ಯಗಳು ||
 ತಳರ್ಧನು ಮಕರಸತಾಕನೆಂಬಿನ ಪೆ-| ಣ್ಣಲದ ಸಘಾಟದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ||೩೨||
 ಅಳಿಗಳ ಗಾನ ಕೀರಗಳ ಕೋಳಾಹಳ | ಕಳಕಂತಗಳ ಚಪ್ಪರಣೆ ||
 ಅಲೆದುದು ಕರ್ಣವ ಶೈತ್ಯ ಸಾರಫ ಮಾಂದ್ಯ-| ದೆಲರಿದಿವೆಂದುದು ನೃಪನ||೩೩||
 ಅಲಗೊಂಬು ತೆರೆಮಾಲೆ ಕುಸುಮಮಂಜರಿ ಫೇನ | ತಳಿರ್ಗಲು ಪವಳ ತುಂಬಿಗಳು ||
 ಜಲಧರಕುಲವಾಗಿ ಸಿಂಗರಗಡಲೆಂಬ | ಚೆಲುವುದೋರಿತು ನಂದನವು ||೩೪||
 ನಂದನದಿಂ ಮೇಲೆ ತಳಿರಲರ್ಗಳ ಪ್ರಭೆ | ಸಂದಣಿಗೊಂಡಂಬರವು ||
 ನಂದನವನು ದೇವನಂದನ ಮುಂಡಾಡು-| ವಂದದಿ ರಾರಾಜಿಸಿತು ||೩೫||

ವಚನ || ಆಗಳಾ ನೃಪನ ಬರವಿಗೆ ವನದೇವಿಯು ಬೆಸೆಂಬೆತ್ತು ಕುಕಿಲ್ವ
 ಪಡಿಯರವಕ್ಕಿಗಳುಗ್ಗ ಡಣೆಗೆ ಬೀಸರಂವೊಗದೆ ಕೊಣಕೊಣಂಗಳ ತೀರದೊಳ್ಳವುರ್

ರದ ಪಸೆಯಂ ಪಾಸಿದಂತೊಪ್ಪಂ ಬೆತ್ತ ತಣ್ಣುಳಿಲ ತಾಣದೊಳ್ ತೆರೆಗೈಗಳು
 ಜಲದೇವಿಯರ್ ಪರಪಿದ ಪದ್ಮಕಿಂಬಲ್ಕದೊಳ್ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂ ಬರೆವ ಹಂಸಗಾಮಿನಿ
 ಯರುಂ ಮೊಳಸುದ್ದಮನಗಳು ನೆಲಂಗಾಣದೊಳೊಳೆ ಕಳಿಯುವಿನೆಸಳ ಸಮಂ
 ಶಿಖಂಡಿತಂಡಂ ಪೀಲಿವಿಡಿಯೊಂದುಡುಗಿ ಪಳಚ್ಚನಾದ ವನವೀಡಿಯೊಳ್ಳ ಕರಂದಬಲ
 ಜಸೇಚನಂಗೊಟ್ಟಲವೃದಿಯ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಂ ಪರಪಿ ಪೂವಲಿಗಿದರುವ ಭೃಂಗಬಾ
 ಳಕಿಯರುಂ ಮಾಂದಳಿರ ಪಸೆಯಂ ಪಾಸುವ ಕಳಕಂತನಲ್ಲಭೆಯರುಂ ಕುಸುಮದೆ
 ಸಳ ಜವನಿಕೆಯೊಳ್ ಗಾಸಂಗಿಯ್ವ ಮದಾಳಿಗಾಯಕರ ಗಾಸದೊಳ್ ಮೈಸಿರಿ
 ವೆತ್ತು ಲತಾನಚ್ಚ ಗೆಯರ್ಗೆ ನರ್ತನವನೊಡರ್ಚುವ ಮಂದಾಸಿಲನಟನುಂ ಪೊಂಗರಗ
 ದೊಳ್ ತೀವಿದ ಘುಸ್ಮಣರಸಮೊನಿಸುವ ಜೂತಫಲರಸಸಾರದರವಟ್ಟಿಯ ನೆರೆವ
 ಸಾರಿಕಾಪ್ರಪಾಕಾಂತೆಯರುಂ ತಳಿರ ತೋರಣಂಗಳ್ವಿ ಪೂಗುಡಿಗಳಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ
 ಫಳಾವಳಿಗಳಂ ರಚನೆದೋರ್ಪ ಸುರಭಿಪರಿಚಾರಕನುಂ ಮೊದಲಾದವರ್ ತಂತಮ್ಮ
 ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಚೆನ್ನಂ ಗೆಯ್ದ ವನದೇವಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿನಿಸಿ
 ಮೆರೆವ ಕೇತಕಿಯ ಬಾಳ್ವೇಲಿಯುಂ ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿವೆರಸು ಗಂಧ
 ಸಿಂಧೂರನುಂ ಮೆಲ್ಲನಿಳಿದು ರಸ್ಸವಾವುಗೆಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿ ರಾಜೇಂದ್ರಂ ತತ್ತ್ವಾಂ
 ತೆಯ ಹಸ್ತಾವಲಂಬನನಾಗಿ ಧರಣಿಸೌಂದರಿ, ತ್ರಿಭುವನರತಿ, ಗುಣವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಮತಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ, ಕನಕಪ್ರಭೆ, ಸುವರ್ಣಮಾಲೆ, ಸಂದೆ, ಪದ್ಮೆ, ಪದ್ಮಶ್ರೀ,
 ನಾಗದತ್ತೆ, ರುಗ್ಮಿಣಿ, ಶಶಿಪ್ರಭೆ, ಮೇನಕಿ, ಶ್ರೀಮತಿ, ಮದನಮಂಜೂಷೆಯುಂ
 ಮೊದಲಾದೇಣ್ಣಾಸಿರ ರಾಣಿಯರುಂ ಕಿನ್ನರಿ ಮನೋಹರಿಯರ್ವರಸನೇಕ ಸತಿಸ
 ಮೂಹದೊಡಗೂಡಿ ವನದ್ವಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತದ್ವನದ ವಿಸ್ತಾರಮಂ ನೋಡುತ್ತಂ
 ನಡೆವೆಡೆಯೊಳು ||

ಮಧುಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪತ್ರಾಲಂಬನ ಮಾಡಿದ | ಮದನಾಗಮದ ಪೊತ್ತಗೆಯು ||

ಬದವುಗಾಣಿಸುವ ಕೇತಕಿಯುಲರ್ಗಳ ನೋಡಿ | ಮದನಮಂಜರಿ ತೋರಿ ನೃಪಗೆ||

ಕುಸುಮಶರನ ಮೆಳೆಗತ್ತರಿಯುವು ಗೋಣ | ಮಿಸುಕೆ ಕತ್ತರಿಪವೆಂದಂಜಿ |

ಮಿಸುಕಲಮ್ಮನು ಹರನೆಂದೊಡೆ ಮೊಗಳ್ವಿಸು | ಮಿಸುನಿಗೇದಗೆ ಯಿವೆ ನೃಪತಿ ||

ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿದ್ಧರಸದ ಪೊಂಗಸಮಂ-| ಬಿನ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕಾಂತಿಯೊಳು||

ಜನಪತಿ ನೋಡು ಚಿನ್ನಕೆ ಪರಿಮಳ ಬಂದು-| ದೆಸಲಿವೆ ಮಾದುಫಲಗಳು ||೩೯||

ಎಳೆನಗೆವೊಗವಿವು ವನದೇವಿಗೆನ್ನದೆ | ಕೆಲಬರೀ ದಾಡಿಮಂಗಳನು ||

ಎಳೆಮಾಣಿಕ್ಕಕರಂಡಕಮೊಂಬರು | ಸಲೆ ಚಾಣರರಸ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೦||

ವಚನ || ಎನಲವಂ ನೋಡಿ ದೇವಿಯರುಂ ತಾನುಂ ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಂ
ನಡೆವೆಡೆಯೊಳು ಕುಂದಣದ ಕರಂಡಕಂಗಳಂತೊಪ್ಪಂಜಿತ್ತು ಪಣ್ಣುರುಗಲಿಂದೆಸೆವೈ
ರಾವತಂಗಳ ಸಂದಣಿಯೊಳು ಸಾಲೊಂದು ವನದೇವಿಗೆ ಧಾಳಿಪ ಚಾಮರಂಗಳೆನೆ
ಕೆದರಿ ಪೊದರುಗೊಂಡು ಕಂಪಿಗೆ ಸೋತೆರಗಿದ ಕತ್ತುರಿಯ ಖಣೆಗಳೆನೆ ಮುಸು
ಕಿದಳಿಗಳಿಂ ಪೀಲಿಯ ಸೀಗುರಿಗಳಂತಿಂಬುವೆತ್ತು ಪೊಂಬಾಳೆಗಳ ಭಾರದಿಂ ಬಾಗಿ
ತೂಗುವ ತೊನಸುಕ್ಕುಡಿಗುಮೊಂದಪ್ಪದಂತೊಪ್ಪಂ ಜಿತ್ತು ಸುತ್ತಿಪತ್ತಿ ಕವಲ್ವರಿದಾ
ಕೀರ್ಣಪರ್ಣಂಗಳಿಂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಂ ಮನಕ್ಕುಸುರಾಗಮನಾಗಿಸ ನಾಗವ
ಲ್ಲಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಪೂಗವನದ ಪುದುವಿನೊಳ್ಳದನನ ಪಸುವೆಟ್ಟಿಯ ಪಳವಿಗೆಗಳೆನೆ
ನಳನಳಿಸುವೆಳೆದುರುಂಗಲ ಸೊಂಪಿಂಗಂ ಕೊನೆಗಳ ಬಿಣ್ಣಿಂಗಂ ಮೂಲಬಲಮನಾ
ರೈಯ್ಯಲಾಗಿದಂತೆ ಬಾಗಿದ ಬಾಳೆಗಳಂ ನೋಡಿ ನೃಪಂಗೆ ಮದನಮಂಜರಿ ತೋರಿ ||
ಸುಳಿಯೆಲೆ ಪೋಲ್ತುವೆ ಪಟ್ಟಬಂಧವ ನೋ-| ಡೆಳೆವಾಳೆಗಳಿಗೆ ಪೇರ್ವಾಳೆ ||

ಕಳಸ ನೀರೆರೆವವೊಲಿವೆ ಪೂಮುಗುಳಿಸಿಂ-| ದಿಳಿತಪ್ಪ ಜಲಜಿಂದುಗಳು ||೪೧||

ವನಕೇಳಿಗೆ ಬಪೆವೆಂದು ನಾಗಿನಿಯರು | ಕನಕದ ನಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಳ ||

ಅನುಗಿಯರೆನೆ ಕಡಲಿನ ನೀರೊಳು ಪ-| ಣ್ಣೊನೆನೆಳಲಿವೆ ಕದಳಿಗಳ ||೪೨||

ವಸುಧಾರಮಣಿಯ ಗುರುಕುಚಮುಧ್ಯದಿ | ಪಸುವಣಿಸರಗಳೆಂಬಂತು ||

ಮಿಸುವಾಳೆಯು ಮುಳ್ಳಿಳಂಗಳಿರುಂಬಿನೊ-| ಳೆಸದಿವೆ ಯೇಲಾಫಲವು ||೪೩||

ವಚನ || ಎನಲವಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಳಗಿನ ದುಗುಲಮಂ ಪೊದಿಸುತ್ತಂ ನಿಜಮ
ನೋವಲ್ಲ ಭಗನೊನ್ನಪಸ್ತಾವಲಂಬನನಾಗಿ ವನದೇವಿಯ ಜೈತಲೆಗಳೆನಿಸಿದ ನೀರ
ಸಾದಿಗಳಂ ದಾಂಟಿದಾಂಟಿ ಕುರುಕುರಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟುತ್ತೆ ಕುರುಹಿನ ತೆಕ್ಕೆಯಂಗಳಿ
ಂದಲಂಕಾರಮಾದ ಮದನನ ಜಯಸ್ತಂಭಂಗಳೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ನಾಳಿಕೇರವನಮಂ
ಪುಗುವ ಮಾನವಮದನಂಗೆ ಮದನಮಂಜರಿ ತೋರಿ ||

ಮಡಲ್ಮುಟ್ಟ ಕಾಯ್ಗಳ ಭಾರಕೆ ತರುಗಳು | ಪೊಡವೆಯೊಳಾಳ್ವೆಂದೆನಿಸಿ ||

ಪೊಡವಿಪ ನೋಡೀ ತೆಂಗಿನ ಸಸಿ ಕಾಯ್-| ಳಿಡಿಕಿರಿದಿವೆ ಕಟ್ಟೆಯೆನಲು ||೪೪||

ಮಿಸುಗೊಡಂಗಳೊಳ್ ಗಗನಗಂಗೆಯ ನೀರ | ಸಸಿಗಳಿಗೆರೆದಪುವೆನಿಸಿ ||

ಮಿಸುಪ ಚಿಂದೆಂಗಿವೆ ಕಾಯ್ಗಳೊತ್ತೊರಸಿನಿಂ-| ದೊಸವೆಳೆನೀರ ಧಾರೆಯಲಿ ||

ಎನಲವ ನೋಡಿ ನಾಂಟಿದ ಕಣ್ಣು ತೆಗೆ-| ವನು ಗಾಣದಲ್ಲಾ ಡಿಪಂತೆ ||
 ಕೊನೆಮೂಡಿದೂಗುತ್ತಲ್ಲಿಂ ಮೆಲ್ಲ ನೈದುವ | ಜನನಾಥಗಾ ಗಾಯಕಿಯು ||೪೬||
 ಎಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮರನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಗಳೇ | ತಳೆದುವೊ ತರುರೂಪವೆನಿಸಿ ||
 ಫಲಗಳಂ ಪಲಸಿನ ಮರನಿವೆ ಬೇರ್-ಗಳೊ-| ಳ್ಳಲಮಿವೆ ನೆಲನೊಡೆದುಬ್ಬಿ ||೪೭||
 ವನದೇವಿಗೆ ಮಂದವಾರದೊಡವು ತಾ-| ವೆನಿಸರೆ ನೇರಲ ಪಣ್ಣು ||
 ಇನನೊಳು ಪಚ್ಚೆಯಡ್ಡಣವಾಂತ ತಿಮಿರಾಳಿ | ಯೆನಲಿವೆಯೆಲೆದುರುಗಲೊಳು ||
 ಮತ್ತಗಜವನುಗಿಬಗಿಮಾಡಿ ಕೇಸರಿ | ನೆತ್ತರಿದಗುವುದೋರ್ಪಂತೆ ||
 ಮುತ್ತುಗಮಿದೆ ಗುಜ್ಜಗೊಂಡ ತಮಾಳದ | ನೆತ್ತಿಯನುಗಿದು ಪೂವಾಂತು ||೪೯||
 ಚಿತ್ತಜಶಬರ ವಿಯೋಗಿ ಮೃಗವನೆಚ್ಚು | ನೆತ್ತರು ಬೊರೆದ ಪೇರ್ವೆದೆಯ ||
 ಮೊತ್ತವಿರಾಚಿತತೂಣೀರವೆನೆ ತಳಿ-| ವೊತ್ತಸುಕೆಗಳಿವೆ ನೋಡು ||೫೦||
 ಮಧುಮಾಸವೆಂದೆಂಬ ದೀಪಾವಳಿಯೊಳು | ಮದನನೃಪಾಲನುತ್ಸಹದಿ ||
 ಪದಪಿನಿಂದೆತ್ತಿದ ದೀಪಮಾಲೆಯ ಚೆಲ್ವಿ-| ನೊದವಿವು ಪೂತಚಂಪಕವು ||೫೧||

ವಚನ || ಎನಲವಂ ನೋಡಿ ದೀಪಿಕೆಯಂದಮಂ ಕನ್ನಡಿಸಿದಪುವೆನಿಸಿ
 ಪಾಯ್ಬು ಬೀಳುವ ಭೃಂಗಶಿಶುಗಳೆ ತೀಕರಿಯೋಗಿ ಬೀಳ್ವ ಪತಂಗಂಗಳೆನಿಸಿದ
 ಪುವೀ ತಪನೀಯಕುಸುಮಂಗಳೆ ತಪ್ಪತಪನೀಯಕುಸುಮಂಗಳಾದುವಳಿವ್ರಜಕ್ಕೆಂಬ
 ನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಪಸಾಯನಮನೀಯುತ್ಪಂ
 ಪೋಪ ಕವಿಮುಖತಿಲಕಂಗೆ ಮದನಮಂಜರಿ ಹಸ್ತದಿಂ ನೊಚಿಸಿ ತೋರಿ ||

ಇತ್ತ ನೋಡೆಳೆಮಾವು ಸೆಳೆಗೊನೆಗಳ ಸುತ್ತಿ | ಪತ್ತಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಬೆಳ್ಳುಗುಳ ||
 ಪೆತ್ತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಂದ ಮೆರೆದಿವೆ ಮದನನ | ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯೆನಿಸಿ ||೫೨||
 ತಳಿರು ಪೂ ಮಿಡಿಗಾಯಿ ಪಣ್ಣುಳ ಭಾರದಿ | ಸೆಳೆಗೊನೆ ಬಾಗಿ ಮಾಮರನು ||
 ಅಲರ ಶರನ ಜಗಜಂಪಿನ ಸತ್ತಿಗೆ-| ಯೊಲು ತೋರುತಿದೆ ನೋಡತ್ತ ||೫೩||
 ತಳಿರಲರ್ಪಣ್ಣುಳ ಸೊನೆ ಮಧುರಸವನು | ನಲವಿನಿ ಪಿಡಿದೀಂಟಿ ಕುಡಿದು ||
 ಕಲಕಂಠ ಪರಮೆ ಶುಕಾಳಿ ಸೊಕ್ಕಿನೊಳಿವೆ | ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚಿತ್ತಾರವೆನಿಸಿ ||೫೪||
 ಅಲರ ಜೊಂಪನೆ ಬಿಲ್ಲಳಿಮಾಲೆ ಸಿಂಜಿನಿ | ತಳಿರ್ಗಳು ಕೈಪೊಡೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಕಳಕಂಠಮದನ ಕಾಮುಕರೆಸೆ ಪಾಯ್ಬುಂ | ಕಳಿಕೆಗಳಿವು ಬೀಳ್ವವರಸಾ ||೫೫||

ವಚನ || ಎಂದು ಗಂಡುಕೋಗಿಲೆಯು ತುಂಡುಬಂಡನದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿ ಬೀಳ್ವ
ಮಾವಿನೆಳೆದಳಿರಂ ತೋರಿ ನುಡಿದ ಮದನಮಂಜರಿಯ ಸೊಲ್ಲಿಂಗಂ ಮರಂಗಳ
ಚೆಲ್ಲಿಂಗಂ ಭಾವಕಮುಕುರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಯುವಳ್ಳಂ ವನಪಾಲಂಗಂ ಬೇರೆವೇರೆ ಕಾಲೋ
ಚಿತ ಪಸಾಯನಮನೀವುತ್ತುಂ ಪೋಪಲ್ಲಿ ಮುನ್ನ ವನಪಾಲಂ ಬಿನ್ನಣದಿಂದ ಚೆನ್ನ
ಗೆಯ್ದು ತಳಿರೇರಿದಶೋಕವಲ್ಲರಿಗಳ ತೆರೆಸುತ್ತಿನೊಳಂ ಕುಲಿತದ ಮೊಳೆಗಳಂ ತೆತ್ತಿ
ಸಿದಂತಪ್ಪ ಮುಗುಳ ಮೊಗ್ಗ ರದಂತೆಸೆನ ಬಕುಳದ ಬಾಗಿಲವ್ವಾಡದೊಳಂ ಅಲರ್ಗಂ
ಪಿಗೆ ಮುಸುಕಿದಳಿಗಳಿಂ ನೀಲಮಣಿರಚಿತಂಗಳೆನಿಸುವ ಪಾದರಿಯ ಪಟ್ಟಸಾಲೆ
ಯೊಳಂ ಬಂದ ಮಾವಿನ ಬಳ್ಳಿವಾಡದೊಳಂ ತಳಿತ ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿ
ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ದುಪ್ಪಳಗಳಿಂದಂ ತಳಿತ ತಮಾಳದೋವರಿಗಳೊಳಂ ಸಜ್ಜು ಕದಿಂ
ಪಜ್ಜಳಿಪ ಗುಚ್ಚು ಮಾವಿನ ಸಜ್ಜೆವನೆಗಳಿಂ ಚೆಲ್ವಾಗಿರೆ ಅಂದಮಾದ ಮಂದಾರ
ಚಂದನಗಂಧ ಸುಗಂಧ ವಂದನಮಾಲೆಗಳೊಳಂ ರಮ್ಯಂಚಿತ್ತ ಲತಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ
ಮಂಡನನೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವ ಸಹಕಾರದ ಬಾಳ್ಗಂಬುಗಳಂ ಸುತ್ತಿ ಪತ್ತಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮು
ಗುಳ್ಳ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳೊಪ್ಪಂಚಿತ್ತ ಕರ್ಪೂರದ ಜಗತಿ
ಯೊಳಪ್ಪಾಸಿದ ಕುಸುಮದೇಸಳುಗಳ ಪಸೆಯ ಪಸರದೊಳ್ ತಾನುಂ ನಿಜಾಗ್ರಮುಖ
ಷಿಯುಂ ಕುಳ್ಳಿದರ್ ಸಮುಚಿತಾಸನಗಳಿಂ ದೇವಿಯರೆಲ್ಲರಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಣ್ಣುಂಬಿ
ಗಳಂ ಲತಾವಿತಾನದ ಕುಸುಮಮಂಜರಿಯೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಮದನಮಂಜರಿಯ
ಗಾಸರಸಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಕುಹರಮುಂ ತೆರವುಗೊಟ್ಟು ವನಿತಾವಸವಸಂತಂ ಕುಸುಮೋ
ಪಚಯೋತ್ಸುಕತೆಯರಪ್ಪ ಬಿಲೆವೆಣ್ಣಳಾದಿಸತೀಸಂದೋಹಮುಂ ನೋಡಿ ಅಂಚೆಯ
ಸುಚಯಮುಂ ಗಜವ್ರಜಮುಂ ಸಿಂಗದ ಜಂಗುಳಿಯುಂ ಕೋಕನಿಕರಮುಂ ಗಿಳಿಯ
ಬಳಗಮುಂ ಕೋಕಿಲಕುಲಮುಂ ಚಕೋರನಿಕರಮುಂ ಭೃಂಗವಂಗಡಮುಂ ಮಯೂ
ರವೋಹರಮುಂ ತಡೆಯುಂ ಬಿಡುವಂತು ಕೈವೀಸಲೊಡನೆ ನಡೆಯ ನಡಗರಮುಂ
ಪೊರವಾರ ಪೊದಳ್ಳೆಯುಂ ನಡುವಿನ ನಟನೆಯುಂ ಕುಚದ ಕುಣಿತಮುಂ ನುಡಿಸು
ಬಿಡಂಗುಂ ಸ್ವರದ ಸೊಂಪುಂ ಕಣ್ಣಳ ಕವರ್ಕೆಯುಂ ಕುರುಳ್ಳ ತೆರಳ್ಳೆಯುಂ
ಮುಡಿಯ ಮುರುಕಮುಂ ನೆರೆಯ ಮೆರೆಯ ||

ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ಪೂಭಾರವೆಂಬಿನ ಪೆಣ್ಣು-| ಳೊಬ್ಬಳಿವೇಳಾ ವನಕೆ ||

ಉಬ್ಬಿತು ಸಿಂಗರದಿಂಗಡಲೆಂಬಿನ | ಹಬ್ಬಿತಾ ವನದೊಳೆತ್ತಿತ್ತ

||೫೬||

ತಳಿರಲರಳಿ ಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲೆಯದರ ಕಂ-| ಗಳಕವಚನಸರದೊಂದು ||
 ಚೆಲುವಿನೊಳ್ಳುಳುಗಿದವಂಚೆಗಳ್ ಗಮನದಿ | ಸುಳಿಯೊಳು ಸುಳಿದು ಸುತ್ತಿದುವು ||
 ತಳಿರು ಪೂದುರುಗಲ ವನವೀಧಿಗೆ ಪದ-| ತಳರುಚಿ ನಖರೋಚಿಯೊಳು ||
 ಸೆಲೆಗೊಳಿಸುತ ಸುಳಿದುದು ಮಧುಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬಳಗವೆಂಬನ ಸತೀಸಿವಹ ||೫೮||
 ಅಗರು ಚಂದನ ಮೃಗಮದ ಕಾಶ್ಮೀರಾದಿ | ಸೊಗಯಿಪ ಪರಿಮಳಾದಿಯೊಳು ||
 ಬಗೆವೆತ್ತು ಪೂಜಿಸಿ ಮಾವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾದಿ | ಬಗೆಬಗೆದಂಪತಿತರುವ ||೫೯||
 ತೊಡೆ ನಡು ಕೊರಲ್ಗಳು ಸೆಡೆವುವೆನ್ನದೆ ಕಾಲ | ತೊಡರ್ದ ನಿರಿಯ ಕೈಕೊಳದೆ ||
 ಕೆಡೆದ ಹಾರದ ಮುತ್ತ ನೋಡದೆ ಸತಿಯರ | ಗಡಣ ಪೂಗೊಯ್ಯುದೇನೆಂಬೆ ||
 ಅಡರು ಹೊಹೋ ನಿಲ್ಲು ಸೆಳೆಗೊನೆ ಹಿಂಮೆಟ್ಟು | ನಡೆನಡೆ ಮುಂಚಿದರವರು ||
 ಕಡೆಸಾರಕ್ಕಾಜಿ ತಂಗಿ ಜಾ ಕೊಯ್ಯೆಂಬ | ನುಡಿ ಪೊಣ್ಣೆ ತೆಲ್ಲ ನೋಡದೊಡೆ ||
 ಸುದತಿಯರರೆಂಬರು ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಪೊರವಾರ್ಗ-| ಳೊದವಿಸಿ ನಡೆ ಹಿಂಚಿದವರು ||
 ಬವೆದಸುಕೆಯ ತಳಿರ್ಗಳ ಪಡೆದರು ತಮ್ಮ | ಪದರಾಗ ಪರ್ಜಿದುದೆನಿಸಿ ||೬೦||
 ವದನಸರೋಜದ ಮಧು ತುಳ್ಳಿತೆನಲೋರ್ವ | ಸುದತಿ ಕಾಶ್ಮೀರಮಧುವನು ||
 ಪದವಿಸಿಂದುಗುಳ್ಳೊಡೆ ಬಕುಳ ಪೂವಾಂತುದು | ಮಧುಪಗಷ್ಟವಿದು ಕತ್ತರಿಸೆ ||೬೧||
 ವನದೇವಿಗಿದು ವಶ್ಯತಿಲಕಮೆಂದೆನುತೋರ್ವ | ವನಿತೆ ತಿಲಕ ಭೂರುಹವ ||
 ಕೊನೆಗಣ್ಣಳಿಂ ನೋಡೆ ಪೂತುದು ಕಣ್ವೆಳ-| ಗಿನ ಬಿತ್ತ ಬಿತ್ತಿದಳೆನಿಸಿ ||೬೨||
 ತೊಡೆಗಳು ತಳ್ಳು ತೋಳ್ಗಳು ಸುತ್ತಿ ಕಟಿ ಕುವು | ತಡರ್ತ್ತೋರ್ವಳು ಕುರವಕವ ||
 ಮಡಲ್ತುವು ಪುಳಕಾಂಕುರವೆನೆ ಕಳಿಕೆ ಕ-| ನ್ನಡಿಸೆ ವೃಕ್ಷಾರೋಹಬಂಧ ||೬೩||
 ಮಲಯಜತರವನೇಳೆಲೆವಾಳೆ ತಳ್ತರೆ | ನಳಿತೋಳ ಸೊಂಡಿಲಂತೆತ್ತಿ ||
 ಅಲರಂಜನಾನೆ ತಾನೆನೆ ತೋರಿದಳೋರ್ವ-| ಳೆಲೆಗೊಯ್ದು ಕರ್ಪುರವಳುಕ ||೬೪||
 ಎಳೆವಾಸನಪ್ಪಿದ ಮಲ್ಲಿ ಕಾವಲ್ಲರಿ-| ಯೊಳು ಬೆಮರ್ವನಿಗಳೆಂಬಂತು ||
 ಬಿಳ್ಳಮುಗುಳಿರೆ ತಂಬಿಲರ್ಕ್ಕಿಯೆನಲೋರ್ವ|ಲಲನೆಯಾಯ್ದುಳು ವಿಲಾಸದೊಳು||
 ಅಲರ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಪ್ಪಿದದ್ರಿಸಂದನೆ ಹರ-| ಸೆಳೆವಾವು ಪೂವಿಡಿ ಭಸ್ಮ ||
 ತಳಿರ್ಗಳು ಕೆಂಜಿಡೆಯಾಗೆ ಬಾಂಬೊಳೆವೆಣ್ಣೆ-| ನೊಲು ಪೂಗೊಯ್ಯಳೊಪ್ಪಿದಳು ||
 ಇವು ತಳವಿವು ತಳಿರಿವು ಬೆರಲಿವು ಕೊನ-| ರಿವು ಕರನಖರೋಚಿಗಳು ||
 ಇವು ಪುಷ್ಪಮಂಜರಿಯೆಂದರಿಯದೆ ಮುಗ್ಧೆ | ನವಚೂತಲತೆಯನುಳಿದಳು ||೬೫||

ಅಲಗೊಯ್ಯೆನೆಂದಳಿಗಳ ಸೋವು ತವೆಯದೆ | ತಳವಳ ಮೈಗಂಪಿಗಳಿಸಿ ||
 ಅಳಿಗಳು ಬೆಂಬತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟವಳು ವೂ-| ಗೊಳೆನೆಂದು ಮೈಸೋದಿಗಿಯ ||೨೦||
 ಲಲನೆಯೋರ್ವಳ ಪಂತಿಗುರುಳ ಪೆಣ್ಣುಂಬಿಯ | ಬಳಗಮಂದೆರಗೆ ಮದಾಳಿ ||
 ತಲೆಯನೆತ್ತದೆ ಪೂತತಪನೀಯಲತಿಕಾ-| ನಿಳಯವ ಪೊಕ್ಕಡಗಿದಳು ||೨೧||
 ಶಿಶಿರಕಾಮಿನಿಯೆನೆ ಶೀತಾಂಶುಮುಖಿಯೋರ್ವ-| ಳೊಸದಾಯ್ದುಳಂಬುಜದಲರ ||
 ಬಿಸರುಹವದನೆಯಾಯ್ದುಳು ಗ್ರೀಷ್ಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ-| ಲಸಿತಾಬ್ಜಕುಟ್ಟಲಂಗಳನು ||
 ಬಾಳಕಬ್ಬಾಳದ ಬೇರ್ಗಳ ತಮ್ಮಯ | ಭಾಳದೊಳ್ಳೆಮರ್ವನಿ ತೊಳಗೆ ||
 ಬಾಳೆಯರ್ಕಿತ್ತರು ತಲೆಗೊಯ್ದು ಲೋಭಿಯ | ಪೂಳಿದರ್ಥವ ಕೀಳುವಂತೆ ||೨೨||
 ಮುಗಿಲ ಮೊಗ್ಗರಡಿ ತಾರಗೆ ತಳ್ಳ ನಭವೆನೆ | ಸೊಗಯಿಸ ಸುರಹೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಮೊಗ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತಿರೆ ಚಂದನದಣ್ಣು | ಸೊಗಯಿಸ ಪಾಂಡುರಗಾತ್ರ ||
 ಸುರಚಾಪವೆನೆ ಭೂಷಣರುಚಿ ಯೆಳೆಮಿಂಚಿ-| ನಿರವಾಂತು ಪೊಳೆಯೆ ಕಣ್ಣೆಳಗು ||
 ಶರದ್ವಧುವೆನಲೆಸದಳು ಬೆಳ್ಳರಿಯಂತೆ | ಸುರಿವ ಬೆಳ್ಳುಗುಳೊಪ್ಪದೋರೆ ||೨೩||
 ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೂಗೊಯ್ದು ಸತಿಗಳಿರವದೊಳು | ಸನುವಾಸವೆಸಗಿ ಬೆಳಗುವ ||
 ಅನುಪಮ ರನ್ನದಾರತಿಯೊ ತಾನೆನೆ ತೂಗಿ | ತೊಸೆವ ಪಾಟಲಿಯಲಗೊನೆಗೆ ||
 ಅನಿಮಿಷಲೋಚನೆಯಾಗಿ ತೋಳ್ಗಳನೆತ್ತಿ | ಮೊನೆಗಾಲಿನೊಳು ನಿಂದು ಬಳವ್ವ ||
 ವನಿತೆಯ ಮೊಲೆ ನೂಂಕೆ ಮೇಲುದ ಪಿಂತೆ ಬಂ-| ದಿನೆಯ ಪೊರ್ದಿಸೆ ಕೈದಳಿರ ||
 ಝುಂಕಿಸಿ ಮುರಿದವಳ್ಳೋಡೆ ಚುಂಬಿಸಿ ಮುಖ-| ಪಂಕರುಹವ ತುಂಬಿಯಂತೆ ||
 ಅಂಕವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪೂಗೊಯ್ದಿದ ಪುಳ-| ಕಾಂಕುರದೋರಿ ನೀರೇರೆ ||೨೪||
 ಅಳಿಗಳ ಭಾರದಿ ಬಾಗಿದ ಮಂದಾರ-| ದಲಗೊನೆ ದುಡುಕಲವು ಪಾರೆ ||
 ಅಲಜೊಂಪಕೆಣೆಯಾದಳೋರ್ವಳು ವನದೇವಿ | ಯಲಗೊಯ್ಯೆತೂಗಲಿಟ್ಟಂತೆ ||
 ಎಲಗೆ ಹೊಹೋ ನಿಲ್ಲೆನುತೆಯ್ದಿ ಸಖಿ ತನ್ನ | ಮೊಲೆಗಳ ನೆಟ್ಟನೆ ಸಾರ್ಚಿ ||
 ನಳಿತೋಳುಗಳನೆತ್ತಿ ಜರ್ಚಿ ಕೆಂದಳವ ಬ-| ಲ್ಮೊಲೆವಿಡಿದಿಳುಪಿದಳವಳ ||೨೫||
 ಈಸರಿ ಹರಿದಾಡಿ ಕೊಯ್ದು ಪೂಗಳ ಪುಷ್ಪ-| ಚಾಪನ ಪಾಯ್ತಳವೆನಿಸಿ ||
 ಚಾಪಳಾಕ್ಷಿಯರ ಬಲ್ಲಂದಣಿ ಮಗುಳಿತು | ನೂಪುರರವದ ಸನ್ನೆಯೊಳು ||೨೬||
 ಶಶಿಲೇಖೆ ತಮದ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಪೊರಮುಡು-| ವೆಸಕದೊಳೋರ್ವ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ||
 ಧಿಸುಪ ತಮಾಳದ ಪೊದರಿಂದ ಬಂಧಳೊಂ-| ದೆಸೆಯ ಮತ್ತೋರ್ವ ರೂಪಾಂಗಿ ||

ಅಳಿಮಾಲೆ ಧೂಮ ಪೂಮುಗುಳ್ಳ ಚರ್ಚಿಷ್ಕಣ | ತಳಿರ್ಗಲು ಜ್ವಾಲೆ ತಾವಾಗೆ ||
 ಇಳಿದಳಶೋಕದ ಕೆಲದೊಳಿರಲು ಪತಿ | ಗೆಲುವಂತೆ ಸೀತೆಯುಗ್ನಿಯನು ||೮೩||
 ಪೋಗದಿರೆಂಬಂತು ಮೇಲುದ ತೊಡರಿದ | ಪೂಗಿಡಗಳ ಕೈಕೊಳದೆ ||
 ಬೇಗದಿ ಮಗುಳ್ಳರು ಬೆನ್ನ ಸಲೆವ ಮುಡಿ | ಸೋಗೆಯ ಸೊಬಗುಗಾಣಿಸುತ ||೮೪||
 ಅಲರ್ಗಲು ನಿಮ್ಮಂಗಲತೆಯೊಳುಂಟಾಗಿ ಮ-| ತ್ತಲರ್ಗೊಯಿವಂದವೇನೆಂದು ||
 ಪುು ಮೊರೆವ್ರತ ಬಂದುವೆನಲು ಬಂದುವು ಪೀಲಿ-| ದಳೆಯೆನೆ ಮುಸುಕಿ ತುಂಬಿಗಳು||
 ಕೆದರಿದ ಕುರುಳು ಮೈಯ್ಯೊಳು ತಳ್ಳಿ ಬಾಸುಳಿ | ಪುದಿದ ಬೆಮರು ನಿಟ್ಟುಸುರು ||
 ಕದಲಿದ ನಿರಿ ಭೂಜಘೋಜಗರೊಳು ಕೂಡಿ-| ದೊದವ ಕನ್ನಡಿಸೆ ಚೆನ್ನೆಯರು ||೮೫||
 ನನೆಯಂಬಗಂಬಿನ ಜಂಗಮಲತೆಗಳೆಂ-| ದೆನೆ ಬಂದು ನೃಪಗಿತ್ತು ಪೂವ ||
 ಮನವೊಲ್ಪು ತಂತವೊಳು ಮುಯಿಗೊಟ್ಟು ಮಂ-| ಡನವ ಕೈಗೈದರರ್ಥಿಯೊಳು ||

ವಚನ || ಮತ್ತವಾಗಳಡಕೆಯ ಪಾಳೆಗಳೊಳಂ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯೆಲೆಗ
 ಳೊಳಂ ಪದ್ಮಪತ್ರಂಗಳೊಳಂ ಬೇರೆವೇರೆ ಪುಂಜಂಗೈದು ಕರ್ಪಾಗದೇವೇರ್ಗೊಳಂ
 ಸಪ್ತಚ್ಚದತಂತುಗಳೊಳಂ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗಿಯನರಿ ನೇರಂಬಿತ್ತು ರಚನೆಗೈದ ಕೇತಕಿಯ
 ಕುತ್ತಿಸಳ ಕುತ್ತಂಗರಿಯೊಳಂ ಸುರಪೊನ್ನೆಯ ಸೂಸಕಂಗಳೊಳಂ ಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕದ
 ಸೀಮಂತಸಿಂದೂರದೊಳಂ ತಿಲಕದಲರ ತಿಲಕದೊಳಂ ಪೊಂಬಾಳೆಯೆಸಳ ಪೊಂಬಾಳೆ
 ರಸದೊಳಂ ದಾಡಿನುದ ಸೊಡಂಗದೊಳಂ ಕರ್ಣಿಕಾರದ ಪೂರದೊಳಂ ಪದ್ಮಕ
 ರ್ಣಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯೊಳಂ ಕಂಪಿನ ಚಂಪಕಂ ಬೆರೆದ ಕಾಂಚಿವಾಲದ ಕಾಂಚೀ
 ದಾಮದೊಳಂ ಗೊಜ್ಜಗಿಯ ಗೆಜ್ಜೆಗಳೊಳಂ ಬಂದುಗೆಯಂದುಗೆಗಳೊಳಂ ಪಾದ
 ರಿಯ ಪಾಯವಟ್ಟಗಳೊಳಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ವೊದಲಾದ ಸತೀನಿವಹಂ ಪೊಸದೇಸಿ
 ಮೆರೆಯೆ ಮಂಡನಂಗೊಳ್ಳುದುಮಾ ರಾಜೇಂದ್ರಂ ವಿದ್ಯಾದೇವಿಯರನುಗೆಯ್ದು ಮಂ
 ದಾರದಲರ ಬಾಸಿಗದೊಳಂ ಪಾರಿಜಾತಸ್ತಬಕದ ಕರ್ಣಪೂರಂ ವೊದಲಾದ
 ಪೂದೊಡವಿನಿಂದಲಂಕಾರನಾಗಿ ಪೂದುರುಗಿದ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳ ಬಳಸಿನೊಳಲರೇರಿದ
 ಪಾರಿಜಾತದ ವಿಳಾಸಂ ಮೆರೆಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ||

ಅಳಿಗಳು ಕವಿದು ಕಾಡಲು ನೀರ ಪುಗುವಂ-| ದಳವ ಕೈಕೊಂಡೆಯ್ದುವಂತೆ ||
 ಕಳರ್ಧು ನಿಂದನು ತಿಳಿಗೊಳಧ ತೀರದಿ ಸುತ್ಥ | ಬಳಸಿ ನಿಂದುದು ಸತೀನಿವಹ ||

ಅದು ತೂಣೀರದೊಲ್ ಶರಮಯ ವನದ ವೊ-| ಲದು ಪುಂಡರೀಕೋಪಶೋಭಿ ||
ಅದು ರಾಮನೊಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತನಭದ ವೊ-| ಲದು ವಿನಾಸ್ಕಳ ಮಯ ಕೊಳನು ||

ವಚನ || ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ಗಗನಗಂಗೆಯ ತೆರೆದುರುಗಲೆಡೆಯೆಡೆಯ ನೀಳ್ವು
ಪೊಳೆವ ನಭವೆನೆ ಪಳುಕಿನ ಸೋಪಾನಂಗಳ ನಡುನಡುವೆ ಬಳ್ಳಿವರಿದು ತೊಳಪ
ಹರಿಸೀಲಸೋಪಾನಪಜ್ಜಾಗಳಿಗಳಂಕಾರಮಾಗಿ ||

ಮಲಯಜ ಕುಂಕುಮ ಕಸ್ಮೂರಿನೀರ್ತಿವಿ | ಪಳುಕು ಮಿಸುನಿಸೀಲಗಳ ||
ಪೊಳೆವ ಕಟಾಹಮಿದುವು ಶಶಿರವಿರಾಹು-| ಗಳ ಮಂಡಲಂಗಳಿಂದೆನಿಸಿ ||೪೦||
ಶಶಿಮುಖಿಯರ ಲೋಚನಾಂಶುಕೌಮುದಿ ಪರ್ಜಿ | ಶಶಿಮಣಿಸೋಪಾನಗಳು ||
ಬಸರ್ದು ನೀರುಬ್ಬಿತು ನೃಪ ಬರೆ ಜಲದೇವಿ | ಯೊಸದಿದಿರೇಳ್ವಳೆಂಬಂತು ||೪೧||
ಕಳಹಂಸಗಾಮಿನಿ ಕೂರ್ಮಚರಣೆಯು-| ತ್ಪಲಗಂಧಿ ಪುಳಿನಸಿತಂಬೆ ||
ಜಲಜಾಸ್ಥೆ ಕೋಕಪಯೋಧರೆ ವಿನಾಸಾಕ್ಷಿ | ಯಳಿಕುಳಾಳಕಿ ಜಲದೇವಿ ||೪೨||
ಸರಸಿಜಕಿಂಜಲ್ಕದನುರಾಗದೇಳ್ಗೆಯೊಳ್ | ಪರಸಿ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಯ ರವದಿ ||
ತೆರೆದೋಳುಗಳನತ್ತಿ ಸೂಸಿದಳೊಲ್ಲು ಸೀ-| ಕರಗಳಿಂದೆನಿಪಳೆಮುತ್ತ ||೪೩||
ಜಲಕೇಳಿಗಿವರೊಡನೊಡ್ಡಿ ಚೆಲ್ವಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ತಲೆದೂಗುವೊಲು ನಾಗಿಣಿಯರು ||
ಎಲರ ಲೇಪದಿ ತೆರೆ ಮಸಗೆ ಕೋಮಲೆಯರ | ನೆಳಲು ಕಣ್ಣೆಸೆದುವಂದಲ್ಲಿ ||೪೪||
ಮೊಲೆ ಮೊಗ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳು ರುಳ್ಳಳಿಗೆಣೆವಕ್ಕಿ | ಜಲರುಹ ಕುಮುದ ಮೃಣಾಲ ||
ಅಳಿಗಳ ಪಡಿಸೋಡ ಪುಗುವವೊಲ್ಪೊಕ್ಕರು | ಕೊಳಕೆ ಕೋಮಲೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
ಲಲನೆಯರಿಂ ತಾವು ಜಲದೊಳಾಡುವ ಚೆಲ್ವು | ಕಲಿಯಲು ತೆರಪಿತ್ತವೆನಿಸಿ ||
ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳು ಪಾರಿ ತೆಟರುಹವಿಡಿದುವು | ಸೆಳೆಗೊನೆಗಳು ತೂಗಿ ಬಾಗಿ ||೪೫||
ಕೊಳನದು ಸುಳಿನಾಭಿ ವನದೇವಿಗೆನಿಸಿದು-| ದಳಿಮಾಲೆ ರೋಮರಾಜಿಯನು ||
ಗೆಲೆವಂದು ಪಂತಿಗೊಂಡೇಳೆ ಮೊಲೆಗಳಂತು | ತೊಳಗೆ ಪಾರುವ ಚಕ್ರವಿಧುನ ||
ನಡುವಿಸುದ್ದವ ನೀರು ಪುಗುವಾಗ ಪೊರವಾರ | ಕಡುಬಿಣ್ಣೆಗೆದೆಯುದ್ದವಾಯ್ತು ||
ಮಡದಿಯರಿನಿಸು ಕುಸಿಯೆ ಬಲೊಲೆಗಳ | ಬಿಡಗಿನಿಂ ಮುಡಿ ಮುಸುಕಿದುದು ||
ಗಳಗಳು ಕಂಬುಗಳಧರ ವಿದ್ಯುಮಲತೆ | ತೊಳಪ ದಂತಗಳು ಮುತ್ತುಗಳು ||
ಮೊಲೆಗಳು ಭೀಮಾದ್ರಿ ಮುಡಿ ಮುಗಿಲ್ವಿಂಡಾಗೆ | ಜಲನಿಧಿಯೆನಿಸಿತಾ ಕೊಳನು ||

ಮುಳುಗದೆ ಪಸರಿಸಿ ನಿರಿಗಳಂಭೋರುಹ-| ದಲರ್ಗುಳಂತಿರೆ ಸಿರಿಯಂತೆ ||
 ಲಲನೆಯರೆಸೆದರು ಪಿಡಿದಬ್ಬ ವೆನೆ ಕರ-| ತಳರುಚಿ ನಿಮಿದೊಪ್ಪದೋರೆ ||೧೦೦||
 ಮಡಲ್ತು ಬೆನ್ನೊಳು ನಿರಿ ತಿಂತಿರೆ ಗರಿಯ ಕ-| ನ್ನಡಿಸೆ ಕಿನ್ನರಪತ್ರೆಯೆಂಬ ||
 ಬೆಡಗಾದಳೋರ್ವಳು ದಂಡಿಗೆಯೆಂಬಿನ | ಪಿಡಿದ ಸನಾಳಾಬ್ಬವೆಸೆಯೆ ||೧೦೧||
 ಬಿಳುನಿರಿ ಕಾಲೆಡೆ ಪಾಯ್ತು ಬೆನ್ನೊಳು ತೋರ್ಪ| ಮಲಯಜಪಾಂಡುರಾಂಗಿಯನು||
 ಕಳಹಂಸೆ ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು ಪೆಣ್ಣಂಚೆಯ ಪಾದ-| ತಳದ ತಾಡನಕೊಳಗಾಯ್ತು ||
 ಮೊಲೆಗಳ ತಾವರೆಮುಗುಳೆಂದು ಪಿಡಿವರು | ನಳಿತೋಳ ಬಿಸುತೆಯೆಂದು ||
 ಸೆಳೆವರು ವದನವ ಕನಕಾಂಬುಜವೆಂದು | ನಿಲುಕುವರಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧಿಯರು ||೧೦೨||
 ಮುಳುಗುವ ಪೊರವಾರ್ಗಳೆಂದೆಂಬ ಕೃತಕಾ-| ಚಲಗಳು ಮುಳುಗಿಸದಂತು ||
 ಮೊಲೆಯೆಂಬ ತುಂಬೀಫಲಗಳ ಕೊಂಡೇಳು-| ವೊಲು ಪುಟನೆಗೆವರುಬ್ಬನೊಳು ||
 ಜಲಕರಿಕುಂಭಗಳೆಂಬಿನ ಪೊರವಾರು | ಜೆಲುವುಗಾಣಿಸಲೀಸುವರು ||
 ನಲವಿನಿಂ ಪೊಡೆಮಗುಳ್ಳೀಸುವರೊಮ್ಮೆ ಬ-| ಲೊಲೆ ಚಕ್ರಮಿಥುನದಂತೆಸೆಯೆ ||

ವಚನ || ಇಂತು ನೀರೊಳ್ಳೂಡಿ ಮುಳುಂಗಿ ಪಾರಿ ಪೊಳೆದಾಡುವ ಪೆಣ್ಣಳ
 ವಿಳಾಸವಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಮಾದೇವಿವೆರಸರಸಂ ಬಾಂದೊರೆಯ ಮಡುವನಭ್ರಮು
 ವೆರಸೈರಾವತಂ ಪುಗುವವೊಲೊಕ್ಕನಂ ಪುಗುವುದುಂ. ಗುಣವತಿ, ತ್ರಿಭುವನರತಿ,
 ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ, ಸುಪ್ರಭೆ, ಕನಕಪ್ರಭೆ, ನಾಗದತ್ತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಮೊದಲಾದೇ
 ಣ್ಣಾಸಿರರಾಣಿಯರೆಲ್ಲಂ ಶುಕ ಪಿಕ ಪಾರಿವ ವಾಚಿಗಳಂದದಿಂ ರಚನೆಗಿಯ್ದ ಮರಕತ
 ಹರಿನೀಲ ರಾಜಾವರ್ತ ಪಳುಕಿನ ಶೃಂಗಂಗಳಿಂ ಕೆಂದಳದೊಳಾಂತು ಪರಿಮಳಾಂ
 ಬುವಂ ತೀವಿ ನಳಿತೋಳ್ಗಳನೆತ್ತಿ ನೃಪನಂ ಮಾದೇವಿಯಂ ಬೇರೆವೇರೆ ಸುತ್ತುಗೊಂ
 ಡಬ್ಬರಿಸಿ ಪೊಯ್ಯಾಗಳು ||

ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಳ ಮೊತ್ತ ಕೆದರಿತು ಭೋಂಕನೆ | ಕೆಳದಿಯರ್ಕೆಲ ಸಾರಿದರು ||
 ಮಲಯಜಕುಂಕುಮಕಸ್ಮೂರಿನೀರಿನೊಳ್ | ಮುಳುಗಿತು ನೃಪನ ದಿವ್ಯಾಂಗ ||
 ಮುಸುಕಿದ ಜಲಕಣ ಮಂಜಿನಂತಿರೆ ಚಂದ್ರ-| ನೆಸಕವೆತ್ತನು ರಾಜೇಂದ್ರ ||
 ಎಸೆದಳು ಕುಮುದಿನಿಯೊಲು ದೇವಿ ರಾಣಿಯರ್ | ಶಿಶಿರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪೋಲ್ತರಾಗ||
 ಅಲರಂಬನಾನೆಗಳೆನೆ ಕುಂಭಕುಚೆಯರಿ-| ಕೈಲಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ||
 ತಲೆಯೊಳು ಪೊಂಗಳಸವನೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದರು | ಮಲಯಜಾಂಬುವ ಕ್ಷೀರವೆನಿಸಿ ||

ಮಲಯಜವಾರಿ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲೆನೆ ಮುಸುಕುವ | ಮೊಲೆಗಳೆಂಬುದಯಶೈಲದಲಿ ||
 ತಲೆದೋರಿದುದು ಶರದಿಂದುವೆಂಬಿನ ತೊಳ-| ತೊಳಗೆ ತತ್ತ್ವಾಂತೆಯ ವದನ ||
 ಉದಯದ ಕೆಂಪಿದು ಚಂದಿರಗೆನುತೋರ್ವ | ಸದತಿ ಕಾಶ್ಮೀರವಾರಿಯನು ||
 ಪದಪಿನಿಂ ಪೊಯ್ಕೆ ಕತ್ತುರಿನೀರ ಮತ್ತೋರ್ವ-| ಳದಕಂಕವೆನುತ ಸೂಸಿದಳು ||
 ಮಲಯಜ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕಸ್ಮೂರಿ ನೀರ್ಗಲು | ಮೊಲೆಗಳೆಡೆಯ ಮೊರೆದಿಳಿಯೆ ||
 ಲಲನೆ ಪೋಲ್ತಳು ಗಂಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನೆಯ | ತಳೆದಳಾಕಾಂತೆಯೊಂದಿರವ ||
 ಒತ್ತಂಬ ದೇವಿಗಾದುದ ನೋಡಿ ಕಾಶ್ಮೀರ | ಕತ್ತುರಿ ಮಲಯಜಾಂಬುವನು ||
 ಎತ್ತಿ ಪೊಯ್ದನು ಮಣಿಶೃಂಗದಿ ತನ್ನೊಳು | ತತ್ತ ಪೆಣ್ಣಳ ಮೇಲೆ ನೃಪನು ||
 ಮುಸುಕಿತು ಪೆಣ್ಣಳಾಸಾಬ್ಜವ ತಂಪಿನ | ಬಿಸಿಲೆನೆ ಕುಂಕುಮವಾರಿ ||
 ಪಸರಿಸೆ ಕವಿದುದು ಕಂಪಿನ ತುಂಬಿಗ-| ಳೆಸಕದಿ ಕತ್ತುರಿನೀರು ||೧೧೩||
 ವಸುಧೇಶ ನಾಲ್ಮೊಗನೆಸೆ ಕಮಂಡಲ-| ದೆಸಕವೆತ್ತಿರೆ ಮಣಿಶೃಂಗ ||
 ಮುಸುಕಿತು ಗಗನಮಧ್ಯೆಯರ ಬಾಂಬೊಳೆಯೆನೆ | ಪಸರಿಸಿ ಚಂದನವಾರಿ ||
 ತಾವರೆಯೊಳು ಬೆಳೆದುವು ತಾವರೆಯೆನೆ | ಭಾವೆಯರ್ ಬೆನ್ನಾಗೆ ವದನ ||
 ತಾವೆಸೆದುವು ನೃಪಹಸ್ತಾಬ್ಜದೊಳು ನೀಳ್ವ | ಬಾವನ್ನ ಜಲನಾಳವೆನಿಸಿ ||೧೧೪||
 ತಳುವದೆಲ್ಲರು ತನ್ನ ಮರೆಗೆಯ್ದ ದೇವಿ ಜೀ-| ಗೊಳವೆಯೊಳರಸನ ಮೇಲೆ ||
 ಮಲಯಜಾಂಬುವನೊತ್ತಿದಳು ರತಿಮುಗುಳಂಜಿ-| ನೊಳು ಮನ್ಮಥನಸೆಸುವಂತೆ ||
 ಇಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಯಿವಳಾ ದೇವಿಪದವಿಯ-| ಸಂತಾಳ್ವಳೆಂಬ ಮೆಚ್ಚಿ ನೊಳು ||
 ಕಾಂತೆಯನಪ್ಪಿದ ಕೋಳ್ವಿಡುವಬ್ಬರ-| ವಂ ತೋರಿ ಮುಸುಕೆ ಪೆಣ್ಣೆವಹ ||೧೧೫||
 ಪರಪುತ ಕಣ್ಣಳ ಪೊಳಪೆನಿಪೆಳವಿಂಜ | ಗುರುಪಯೋಧರೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||
 ಗಿರಿಧೈರ್ಯನ ಮೇಲೆ ವಾರಿಧಾರೆಗಳನು | ಸುರಿದರು ಪೇರ್ಮಳೆಯೆನಿಸಿ ||೧೧೬||
 ನರನಾಥ ಪೊಲೆ ವಸಂತನ ಪೆಣ್ಣಳ | ನೆರವಿ ಜಗಮುಲತೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಪರಿಮಳಜಲಬಿಂದುಗಳ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ | ಯಿರವುಗಾಣಿಸೆ ಕೆದರಿದರು ||೧೧೭||
 ಓಕುಳಿಸೆವದೊಳಗಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆಂದು | ಲೋಕಕಿದಾಗದೆ ಗಾದೆ ||
 ಸಾಕು ಬಿಡೆಂದೆಂಬ ಸನ್ನೆ ಬಿನ್ನಣದೊಳು | ನೂಕಿ ತಕ್ಕೆಯ ಜಗುಳ್ಳಿಳಿದು ||೧೧೮||
 ತೆರೆಮಸಗಿದ ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯೊಳ್ ಮಂದರ-| ಗಿರಿಯನೊದೆದು ಪದ್ಮವನಕೆ ||
 ಸಿರಿ ಪಾಯ್ವವೊಲು ಭೂಭೃತ್ಪತಿಯೊತ್ತಿನಿಂ-| ದರಸಿ ಪಾಯ್ವಳು ಪೆಣ್ಣಳೆಡೆಗೆ ||

ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲರು ತುಮುಳಯುದ್ಧದಿ ತಾವು | ತುಳುಕಾಡೆ ಜಲಬಿಂದುಗಳ ||
ಕೊಳದೊಳು ಮೂಡಿತು ಮುತ್ತಿನ ಬೆಟ್ಟವೆಂ-| ಬಳವುಗಾಣಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆ ||೧೨೨||

ವಚನ || ಅಂತಾಗಳಾ ತತ್ತ್ವಾಂತೆಯರಸಾಂಗಗಳಿಂ ನೀಳ್ವು ಬಳ್ಳಿವರಿದ
ಬೆಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ಮಹಾಶೇಷನೆ ತೆಗೆನೇಣುವಾಗಲಾ ಘನಿರಾಜತನಯನೆಂಬ ಮಂದ
ರಾದ್ರೀಂದ್ರದಿಂ ತನ್ಮನೋನುರಾಗಮೆಂಬಮರೇಂದ್ರವಾ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಹಾಸ
ರೋವರವೆಂಬ ಪಾಲ್ಗಡಲಂ ಮಥಿಸಲುದಿಸುವನೇಕೈರಾವತಂಗಳ ಶಿರಃಕುಂಭಂಗಳ
ಭಂಗಿಯನೇಳಿಸುವಲಘುಬಘನಮಂಡಲಂಗಳ ಕುಣಿತದಿಂ ಕುಣಿವುತ್ತಂ ಮತ್ತಮಾ
ಕಂತುರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಯಧಿಕಪ್ರತಾಪದೇಳಿಗೆಯ ವಸಂತವನಕೇಳಿಯುತ್ಸವದೊಳಾ
ದಕ್ಷಿಣಾನಿಲನಾಡಿಸುವೆಳೆಲತೆಗಳ ಸರ್ತನದಂತೆ ಸರ್ತಿಸುತ್ತಂ ಮನೋಜರಾಜನ
ಮನೋನುರಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಪಲವು ರೂಪಂಬಿತ್ತು ಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾದಂತೆ ಬಲೈಡಗಂ
ಬೀರುತ್ತಂ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತು ತೋರ್ಪಮರನಾ
ರಿನಿಕಾಯಮಂ ನೆನೆಸುತ್ತಮಾ ಕಾರ್ಗಾಲದ ಪೊಳೆವೆಳೆಮಿಂಚಿನ ಮಾಲೆಗಳಂತೆ
ಪೊಳೆವುತ್ತಮಾ ಚಂದ್ರಮನ ಸುತ್ತಂ ಬಳಸಿಯುಜ್ಜ್ವಲಿಸುವ ತಾರಾಗಣದಂತೆ
ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಮಾ ನರೇಂದ್ರನ ಹಿಂದುಂ ಮುಂದುಂ ಸುತ್ತಂ ಬಳಸಿಯಾ ರಾಣಿ
ವಾಸಿಯರ್ ವೊದಲಾದನೇಕವನಿತಾಸಮೂಹಂ ರಜತ ಮಹಾರಜತ ಸ್ಫಾಟಿಕಾ
ದಿಪಾತ್ರಂಗಳೊಳ್ ತೀವಿದ ಕುಂಕುಮ ಕಸ್ಮೂರಿ ಮಲಯುಜ ಕರ್ಪೂರ ರಜಸ್ಸುಗ
ಳಂ ಬಿರೆದ ದಿವ್ಯಪನ್ನೀರ್ಗಳಂ ಮರಕತ ಮಾಣಿಕ್ಯ ವಜ್ರ ಹರಿನೀಲ ವಿದ್ರುಮಂಗಳೆ
ನಿಸಿದ ಶೃಂಗಗಳಿಂ ಕನಕಮಯಕುಂಭಂಗಳಿಂದೆ ಸೇದಿಸೇದಿಯೊತ್ತುಗೊಳ್ವರಲ್ಲದೆ
ಯುಂ ಸ್ವಕೀಯಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬುಕಣಂಗಳಿಂ ನಾಂದುತ್ತಂ ಪರಮಸಂತೋಷ
ವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುತ್ತಂ ಕೊಳದೊಳ್ಳುಳುಂಕಿಯಾಡುವ ಕುಮುದ
ಜಲವಾರಿಕೇಳೀವ್ಯಾವರ್ಣನಂ ವಿಚಕ್ಷಣಜಾಹುಬಲಿಕವಿವಿರಚಿತ ನಾಗಕುಮಾರಮ
ಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷನ ಚರಿತಪುರಾಣಮಂತರಿಸಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ
ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಚಕ್ಷಣರಾದ ವೇಣುಪುರದ ಸಮಸ್ತ ಭವ್ಯಜನಶಿರೋಮಣಿಗಳುಂ ಪೇಳ
ಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾ ವರ್ಧಮಾನಕವಿಯ ವಾಕ್ಯ ಸಂಚಮೆಂತೆಂದೊಡಿ ||

ಲೀಲೆಯೊಳರಸ ಕತ್ತರಿನೀರ ವೊಗೆತಂ-| ದಾ ಲಲನೆಯರ ಮೇಲೊತ್ತೆ ||
 ನೀಲದ ಬೊಂಬೆಗಳಾಟವೆಂದೆನಲಾ | ಲೋಲಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೧೨೩||
 ಚಾರುಚಂದಿರ ತನ್ನೊಡಲ ಕಲಂಕವ | ತೋರುವನೆಸಕವ ತೋರಿ ||
 ನೀರೆಯ ವೊಗದೊಳೊತ್ತಿದ ಮೃಗಮದಜಲ | ಧಾರೆ ತಾನೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ||೧೨೪||
 ಕತ್ತರಿರಸವ ತಂದರಸ ಸತಿಯ ಮೇ-| ಲೊತ್ತಿದೊಡದು ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು ||
 ಒತ್ತಿನ ಸತಿಯ ವೊಗದೊಳು ಕಪ್ಪೊಗೆದುದು | ಮತ್ತವರೊಳು ಕಾಂತಿಯೊಗೆಯೆ ||
 ಅರಮಗ ಮೃಗಮದಜಲವನೊತ್ತಿದ ನೀರೆ | ತಿರನ ಮುಂಬಾಗಿ ಸಿ ನಿಲಲು ||
 ಸುರಿದ ಕತ್ತರಿನೀರು ತುಂಬಿಯ ಹೆದೆಯಾಗಿ | ಸ್ಮರಚಾಪಲತೆಯೊಲೊಪ್ಪಿದಳು ||
 ಬಂದುಗೆ ಬಾಯ್ತೆರೆಗಳಿಸಿ ಬಂದೆಳೆದುಂಬಿ | ಯಂದದಿ ಮೂಗುತಿಮುತ್ತು ||
 ಅಂದರಮಗ ಕತ್ತರಿನೀರನೊತ್ತಿದೊ-| ಡಿಂದುವದನೆಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೨೫||
 ತರುಣಿಯೋರ್ವಳ ಮೇಲರಸನೊತ್ತಿದ ಕ-| ತ್ತರಿ ವೊಗಕಿಳಿತರುವಾಗ ||
 ಹರಿಣಧರನ ರಾಹುಮಂಡಲ ಕವಿತಂ-| ದಿರನ ಪೋಲಿಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ||೧೨೬||
 ಆಟವೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಮನವಿರೆ ಬೆನ್ನ ತ್ತ | ನೋಟ ಬೇರೊಬ್ಬಳೊಳಾಯ್ತು ||
 ಮಿಟಾಗಬೇಕೆಂಬಗ್ಗ ಳಿಕೆಯ ಹರಿ-| ದಾಟವನೇನೆಂಬಿನವರ ||೧೨೭||
 ಒಬ್ಬರೊಳೊಬ್ಬರು ತತ್ತರಿರಸೆ ಮುಟ್ಟಿ | ಹಬ್ಬತು ನೀರಾಟದೇಳ್ಗೆ ||
 ತಬ್ಬಿಬ್ಬಗೊಂಡು ನಲಿವ ರಾಣಿಯರ ಕಾ-| ಡುಬ್ಬುವನರಸನೇನೆಂಬೆ ||೧೨೮||
 ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಪೋರುವರು ಕೇ-| ಸರಿಮಧ್ಯೆಯರ ಕಂಡು ಬಿಡರು ||
 ಕರಿಗಮನೆಯರೊಳು ಮಸಗಿ ಕೆಲರು ವನ-| ಚರಿಯರೆಂಬಿನ ಬೆರಸಿದರು ||೧೨೯||
 ಇದೆಯಿದೆ ಯಿವಳು ನಮ್ಮ ರಸನ ಗಾಯಕಿ | ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂದವಳ ||
 ಚದುರೆಯರೆಯ್ಯಂದು ಸುರಿದರು ವೊಗದೊಳು | ಕದರಿದ ಕತ್ತರಿರಸವ ||೧೩೦||
 ನಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಸನ ಗಾಯಕಿಯೊಳು ನೀ-| ವೆಲ್ಲರಿಂತೊದಗುವದೇನು ||
 ಬಲ್ಲಿದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಶೃಂಗವನೆತ್ತಿ | ಜೆಲ್ಲಿದರವರೊಳಗಾಂತು ||೧೩೧||
 ಇದು ಕರಲೇಸು ಹೊ ಲೇಸು ನೀ ಬಂದುದೆ-| ದೊದಗಿ ಬಂದಾ ಸತೀನಿವಹ ||
 ಹುದುಗಿಹೊಯ್ದು ಸುತಿಮುತ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ | ಯೆದೆವೊಗದಾಯವನೋಡಿ||
 ದೇವಿಗೊತ್ತಂಬವಾದುದ ಕಂಡು ನೃಪತಿ ತಾ-| ನೋವದೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣುಳತ್ತ ||
 ಕೈವೀಸಲೊಡನೆ ಶೃಂಗವನೆತ್ತಿ ಬಂದರು | ಕಾವನ ಮಾಸಾಳ್ಗಳಂತೆ ||೧೩೨||

ಮೃಗಮದಜಲ ಪನ್ನೀರು ಮಲಯಜಾಂಬು | ಸೊಗಸು ಕುಂಕುಮರಸೆಗಳನೆ ||
 ಮೃಗನಯನೆಯರೊತ್ತಿಕೊಂಬ ಕೈಚಳಕವ | ಬಿಗುಹೇರಿದನು ನೃಪ ನೋಡಿ ||
 ಲಲನೆಯರೊಲಿದು ಜೀರ್ಗೊಳವಿಯನಾಂತ ತು-| ಮುಲವಾರಿಕೇಳಿಯ ನಡುವೆ ||
 ಜೆಲುವರ ದೇವನೊಪ್ಪಿದ ಮಂಜು ಮುತ್ತಿದ | ಚಳಿವೆಟ್ಟವೆಂದೆನಲಾಗ ||೧೩೭||
 ದೊರೆಗಳರಸ ಮಲಯಜತೋಯವನೆ ತ-| ನ್ನ ರಸಿಯಗೊತ್ತಲೊಪ್ಪಿದರು ||
 ಸ್ಮರನೆಸಕದ ಕೀರ್ತಿವೆಣ್ಣೆ ಹಲವು ರೂಪ | ಧರಿಸಿ ತಾನೆಸೆದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||೧೩೮||
 ಮಲಯಜಾಂಬುವಲಕ್ಷ್ಮೀಮುತಿಯಕರೆದುಚೇ-| ರ್ಗೊಳವಿಯಿಂದೊತ್ತಲುನೃಪತಿ ||
 ತಲೆನವಿರೊಳು ಮುತ್ತಿನ ಒಲೆಯೆನಿಸಿತು | ಮೊಲೆಗಳೆಡೆಗೆ ಹಾರವಾಯ್ತು ||೧೩೯||
 ಲಲನೆ ಬಳಿಯೊಳೆ ಸಲ್ಲ ನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತರಿ | ಜಲವ ತಂದೊತ್ತಿದಳಾಗ ||
 ಜೆಲುವರ ದೇವನೊಪ್ಪಿದ ನೀಲಬಣ್ಣದಿಂ-| ದಲರ್ವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ಹಸೆನಿಸಿ ||೧೪೦||
 ನೀರಸೊತ್ತುವ ಚೀರ್ಕೊಳವಿಯ ಪನ್ನೀರ | ಧಾರೆ ಕುಚದ ಚೂಚುಕದೊಳು ||
 ನಾರಿಗೊಪ್ಪಿತು ಬಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಕರ್ದುಂಕುವ | ವಾರಿಬ ನಾಳಗಳೆನಿಸಿ ||೧೪೧||
 ಅಂಗನೆ ತನ್ನ ನೆಯನ ಮೇಲೊತ್ತಲು | ರಂಗು ಕುಂಕುಮ ವಾರಿಯನು ||
 ಕಂಗೊಳಿಸಿದುದು ಮೇಲ್ಪಾಯ್ವಂತೆ ತನ್ನಂತ-| ರಂಗದ ರಾಗವೆ ಪೊಣ್ಣೆ ||೧೪೨||
 ಕುಚಯುಗ ಹೊಂದಾವರೆಯೆನಿಸಿತು ಬದ್ಧ-| ಕಚಭರಕೇತಕೀಮುಗುಳ ||
 ರಚನೆದೋರಿತು ರಾಯನೊತ್ತಲಾಗೋರ್ವೆಗೆ | ಪ್ರಚುರ ಕುಂಕುಮದ ವಾರಿಯನು ||
 ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕವಜ್ರನೀಲದ ತೊಡಿಗೆಯ-| ನಿತ್ತನೋ ಸಲ್ಲಳಿಗೆನಿಸಿ ||
 ಚಿತ್ತೇಶ ಮಲಯಜಕುಂಕುಮ ಪನ್ನೀರ | ಕತ್ತುರಿಸವನೊತ್ತಿದನು ||೧೪೪||
 ಕನಕಶೃಂಗವನೆತ್ತಿ ಕುಂಕುಮಾಂಬುವ ತ-| ನ್ನ ನೆಯಳ ಮೊಗಕೊತ್ತಲಿನೆಯ ||
 ವಸಿತೆಯ ಮೊಗದಾವರೆ ಗೆಲಿವೆಂದುದು | ದಿನಕರನಂದಯದಬ್ಜವನು ||೧೪೫||
 ಲಲನೆಯೋರ್ವಳ ಪೇರುರದೊಳು ಪನ್ನೀರ | ಕಳಸವನೆತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲಿದೊಡೆ ||
 ಮೊಲೆವೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವಿಳಿದುದು ನಿರ್ಘರ | ಜಲವಿಳಿದೆಸಕವ ತೋರಿ ||೧೪೬||
 ಶರಧಿಯ ಮಧಿಸಲದ್ದಳವೆದ್ದು ಮೇರುವ | ತೆರೆಗಳಪ್ಪಳಿಸಿ ಪೊಯಿವಂತೆ ||
 ಅರಸಿಯರಾಗ ಸಲ್ಲ ನ ಮೇಲೆ ಪೊಯ್ದರು | ಸುರಭಿಮಲಯಜಾಂಬುವನು ||೧೪೭||
 ಚಂದನವಾರಿಯನಂತರಿಸದೆ ನೃಪ-| ನಂದು ಚೀರ್ಕೊಳವಿಯಿಂದೊತ್ತಿ ||
 ಇಂದುವ ಕಂಡಬ್ಜವನದಂತೆ ಬಿಂಗೊಟ್ಟ-| ರಂದು ಸರೋಜಮುಖಿಯರು ||೧೪೮||

ಕಳಶದಿಂದಿನೆಯನಿಗೊತ್ತಲೆಳಸಿ ಚೇ-| ಕೊಳವಿಯ ಬಿಟ್ಟೋರ್ವ ಮುಗುಧೆ ||
 ಕೆಲದೊಳು ಮುಳುಗಿದ ಸತಿಯ ಮೊಲೆಯ ಹಿಡಿ-| ದೆಳೆದು ನಗಿಸಿದಳು ನೃಪನ ||
 ಮೊಗವೆಚ್ಚ ಪನ್ನೀರೊಳಕ್ಕೆ ಗಳ್ಳೀನಗ | ಬಗೆದೊರಲಂಜಿಸೊವೃತಿಹ ||
 ಮುಗುಧೆಯ ಕಂಡು ಪೊಯ್ದರು ಸುತ್ತಿ ರಾಯನ | ನಗಿಸುತ ಕೆಲದ ರಾಣಿಯರು ||
 ಕೊರಳುದ್ಧ ಮುಳುಗಿದಂಬುಜಮುಖ ಮೊಗ ತಾ-| ವರೆಯೆಂದು ಚಿವುಟಲು ತರಳೆ ||
 ಕೆರಳಿ ಪೋರುವ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣುಳಾಟವ ಕಂ-| ಡರಸ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ ||೧೫೧||
 ಜಲದೊಳು ನಿಜಮುಖ ಪೊಳೆಯಲದನು ಕಂಡು | ಜಲರುಹವೆಂದು ಕೈದುಡುಕೆ ||
 ಸಿಲುಕದಿರಲು ಮುಗ್ಧಿ ನಾಣ್ಣಿ ನಗಿಸಿದಳು | ಕೆಲದ ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರನು ||
 ಪೊರವಾರ ಘನತೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುಳುಗಿದ | ಕರಿಶಿರವೆಂದು ತಾನಂಜಿ ||
 ದೊರೆಯ ನಗಿಸಿ ಪವ್ವನೇಪಾರಿ ಪೋದಳು | ತರಳೆಯೋರ್ವಳು ತಡಿವಿಡಿದು ||
 ಇಂತೀ ಮುಗ್ಧಿ ಯಿರವ ನೋಡುತ ಭೂ-| ಕಾಂತ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ ||
 ಕಾಂತೆಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿದೇವಿ ನೋಡೆಂದಾಗ | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ||೧೫೪||
 ಈಪರಿಯೊಳು ನಾಲ್ಕೆಂಟುಸೊಳ್ಳರ ತಾ-| ನಾ ಪೆಣ್ಣೊಡನರ್ಥಿ ಮಾಡಿ ||
 ಭೂಪನೇಸಗಿ ಜಲಕೇಳಿಯ ತಟದ ಶಿ-| ಲಾಪಟ್ಟದೆಡೆಗೆಯ್ದೆವಂದ ||೧೫೫||
 ಎಡಗೈಯ್ಯೊಳಾಂತು ಕೇಶವನೊರೆಬಾಗಿ ಪೊಂ-| ಗೊಡಮೊಲೆಯೊಳು ಬಲಗೈಯ್ಯೊ||
 ತೊಡಚಿ ಕುಸಿದು ಕೊಂಕಿ ಬಂದರಬಲೆಯರು | ನಡುಗೆ ಕೈಕಾಲುಮೈವೊಗವು ||
 ಮಲಯಜ ಕುಂಕುಮಕಸ್ತೂರಿ ರಜ ಬಿದ್ದು | ಪೊಳೆಯಲೊಪ್ಪಿದುದಾ ಕೊಳನು ||
 ಜಲದೇವಿಗುಚಿತಪಸಾಯನವನು ಪೆಣ್ಣು-| ಳೊಲಿದಿತ್ತರೆಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ನಳಿತೋಳುಗಳ ಕೋಕಕುಚದ ಕೋಮಲೆಯರು | ಯೆಳೆವಿನಾನ್ಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರು ||
 ಸೆಳೆಗೊಂಡರೆನ್ನ ಬಳಗವನೆಂದಾ ಕೊಳ-| ನಳಿರವದಿಂದಳುತಿಹುದು ||೧೫೮||
 ಕೆಂಪಡರಿದ ಕಣ್ಣು ಕೆದರಿದ ಕಜ್ಜಳ | ಕಂಪನವೆದ್ದಂಗಲತೆಯು ||
 ಪೊಂಪೇರಿದಾನನ ಸೀತ್ಕೃತ ಜಘನೋರು | ಲಂಪಟಸ್ನಿಗ್ಧ ಚೇಲನವು ||೧೫೯||
 ಬಿಳುಪೇರಿದಧರ ಸಂಪುಟವು ಮೊರೆವ ಪಲ್ಲು | ವಿಲುಳಿತಾಳಕದ ಕಪೋಲ ||
 ಗಳಿತಲೇಪನವು ಶಿಥಿಲನೀವಿ ಬಂಧವಾ | ಲಲನೆಯರ್ಗಿಸೆದುದೇನೆಂಬಿ ||೧೬೦||
 ಹರಿಣಧರನ ತುಡುಕಿದ ರಾಹುವ ಪಿಡಿ-| ದಿರದೆ ತೊರಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಕರವೆಸೆದುಧು ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಾಂತ ಚಂ-| ದಿರವದನೆಯ ಕೇಶಪಾಶ ||೧೬೧||

ಎಸೆವ ಮುತ್ತುಗಳಾ ಮೇಘಪಟಲದಿಂದ | ಪಸರದೊಳ್ಬೀಳ್ವವೆಂಬಂತೆ ||
 ಶಶಿಮುಖಿಯರ ಕೇಶದಿಂದ ಬೀಳ್ವಾಗ ತಾ-| ವೆಸೆದುವು ವಾರಿಬಿಂದುಗಳು ||೧೬೨||
 ಕುಡಿವಿಲ್ಲ ನ ಜಿರುದಿನ ಪೀಲಿಯ ಝಲ್ಲಿ | ತೊಡರಿದ ಚಾಪಲತೆಗಳ ||
 ಬಿಡಗ ಪೋಲ್ತರು ಹಿಮ್ಮಡ ಮುಟ್ಟಿಳಿತಂದ | ನಿಡುಗೇಶದಬಲೆಯರಾಗ ||೧೬೩||
 ಕಾಮುಚಕ್ರೇಶ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ತುಡುಕುವ | ರಾಮಣೀಯಕ ಖಡ್ಗಲತೆಯ ||
 ಸಾಮಜಗಮನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಪೋಲ್ತಳಂ-| ದಾ ಮಹೀಪಾಲನೊತ್ತಿನೊಳು ||

ವಚನ || ಆಗಳಾ ಸರೇಂದ್ರಂ ಭಾಂಡಾಗಾರಾಧಿಕಾರಸಿಯುಕ್ತರಸ್ಪ
 ಕನಕಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ನಾನಾಮಣಿಕೇವಣದಿನಂದಂಬಡೆದನರ್ಘ್ಯ
 ಭೂಷಣಂಗಳ ಪೇಟಕಾಪ್ರಸರಮಂ ದಿವ್ಯಪರಿಮಳಾನುಲೇಪನ ಸವಪ್ರಸೂನಮಾ
 ಲ್ಯಾದಿಗಳುಮಂ ತರಿಸಿ ಮನೋನುರಾಗದಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ತಾನುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮ
 ತಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಪೊಸತಹ ಶೃಂಗಾರಭಂಗಿಯನಂಗೀಕರಿಸಲಾ ಬಳಿಯಮುಖ
 ಲರಾಣಿಯರ್ಗೆ ಬಗೆಯೊಳ್ವಯಸಿರ್ಪ ಕುಸುಮಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನದುಕೂಲಮಣಿ
 ಮಯಭೂಷಣಂಗಳನಿತ್ತು ಕೈಗೈಯಲಾ ಮಿಕ್ಕ ಮದನಮಂಜರಿವೊದಲಾದ ವಾರ
 ನಾರೀನಿಕಾಯಕ್ಕಂ ಮುಂದಿಳುಪಿದ ನಾನಾಮಣಿಖಚಿತಕಲಾಪಂಗಳ ದಿವ್ಯವ
 ಸನಕುಸುಮಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನಂಗಳಂ ಕಲ್ಪಮಹೀರುಹಮೇ ತಾನೆಂಬೊಲು
 ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಯ್ಯ ಬಯಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಿಸುತ್ತಂ ತದ್ವನಪಾಲಕನಂ ಪೆಸ
 ಗೊಂಡು ಮಾವಿಂಗಿದು ಮಲ್ಲಿವಲ್ಲಿಗಿದು ಕೌಂಗಿಂಗಿದು ನಾಗವಲ್ಲಿಗಿದು ವಿಮ
 ಲಲತಾಮಂಟಪಕ್ಕಿದು ಯೆಂದು ಬೇರೆಬೇರೆ ತದುಪಚಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲಾರ್ಥಿ
 ವ್ರಾತಚೇತೋಮುದಮನೊದವಿಸುತ್ತಂ ಪಟ್ಟದರಸಿಯೊತ್ತಂ ಸಾರ್ದು ನಿಜರಾಣಿ
 ಯವೊದಲಾದ ವನಿತಾಸಮೂಹಂ ಬಳಸಿ ಬರೆವರೆ ||

ಭೇರಿ ಕಹಳೆ ವೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳುಲಿ| ದಾರಿನಿಡಿಯೆ ಸಭಕಾಗಿ ||
 ನಾರಿಯರೊಡವೆರಸಹಿರಾಜತನಯನಂ-| ದಾರಾಮವನು ಹೊರಹೊಂಟ ||೧೬೪||
 ಚಂದಿರನುದಯಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನೇರು-| ವಂದದೊಳಾನಂದವೆರಸು ||
 ಅಂದಣಗಳೊಳು ರಾಣಿಯರೆಸೆಯಲು ಸೃಪ-| ನಂದಡರಿದ ನೀಲಗಿರಿಯ ||೧೬೫||
 ಎತ್ತಿದ ಸಿಂದಸೀಗುರಿ ಛತ್ರವೊದಲಾದ | ಮೊತ್ತವೆಸೆಯಲೆತ್ತಿತ್ತ ||
 ಕತ್ತಲೆ ಮಸಗಿ ಕವಿಯ ಬರುತಿರಲದ | ಬಿತ್ತರಿಸಲು ಬಂದವುದೆ ||೧೬೬||

ಕರಿ ಹಯ ಭಟಸಂಕುಳ ಪದಹತಿಯಿಂದ | ಧರೆಯ ಕೆಂಧೂಳಿದ್ದು ಮುಸುಕೆ ||
 ಗಿರಿಕುಹರಗಳ ಪೊಗಲು ಕಲಕಲರವ | ಪುರಿಗಾಗಿ ಪುಗುತಂದ ನೃಪತಿ ||೧೬೮||
 ಸುರಪತಿ ಶಚಿವರಸಮರಾವತಿಯೆಂಬ | ಪುರವ ಪುಗುವ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಅರಸಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಪರಮವೈಭವದಿಂ-| ದರಸ ಪೊಕ್ಕನು ನಿಜಪುರವ ||೧೬೯||
 ಮನವನಂಟುವವೀ ರೂಪು ಮನ್ಮಥನಿಗೆ | ಯನಿಮಿಷಪತಿಗೀ ಸಿರಿಯು ||
 ಜನಿಸದೆಂದಾ ಪುರನನಿತೆಯರೆನಲರ-| ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಪೊಕ್ಕ ನೃಪತಿ ||೧೭೦||
 ಆ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳು ನಾರಿಯರು ರನ್ನ-| ದಾರತಿಗಳ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ||
 ಆರಾಧಿಸಿದರು ಚಾಂಗು ಭಲಾಯೆನ-| ಲಾ ರಾಯನೆಸೆದ ಬಾಗಿಲೊಳು ||೧೭೧||
 ಕೆಲರ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಯಿಂದಂಗುಲಿಚಾಲದಿಂ | ಕೆಲರ ತಿರೋನಮ್ರತೆಯಿಂ ||
 ಕೆಲರ ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಭೂ-| ಲಲನೇಶ ಸುತಪಾದಪದ್ಮ ||೧೭೨||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಿವಾರಜನವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆಂಟನೆಯು ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳೆರಡನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೭೪||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೩೧. ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಭಾವಿಸಿ ಕೇಳಿ ಪೇಳುವೆ ನೃಪತಿಯ ಚಂದ್ರಿ-| ಕಾವಿಹಾರದ ಸತ್ಯಥೆಯ ||ಪ||
ಮಂಡಲಿಕರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಮಂತರು | ದಂಡನಾಥರು ಮೊದಲಾದ ||
ಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ಸರವಿಯೊಳೊಲಗವಿತ್ತು | ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿಯಿರುತಿರಲು ||೧||
ಆ ಸರನಾಥನೊಡನೆ ವನಜಲಕೇಳಿ | ಯಾನಂದ ಮಿಗೆ ಗೋಷ್ಠಿಗಿಯ್ದು ||
ಆ ನಾಗಸುತನೊಪ್ಪಿರಲಿನನಪರಾಂ-| ಭೋನಿಧಿಗಭಿಮುಖನಾದ ||೨||
ಗಗನವೆಂದೆಂಬ ಧರಿತ್ರಿಯನುತ್ತು ತಾ-| ರೆಗಳೆಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ||
ತೆಗೆದು ಹೋದನೊ ಹೊಲಕೆಂಬ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳಿನ | ನೆಗೆದನಸ್ತಾಚಲಕಂದು ||೩||
ಕಮಲಿನಿಗಾದ ವಿಯೋಗದಳಲ ಕಂಡು | ಕುಮುದಿನಿ ಕೆಲದೊಳು ನಗುತ ||
ಭ್ರಮರರವದಿ ಪಳಿವುದ ನೋಡೆನೆಂಬೊಲು | ದ್ವ್ಯಮಣಿಯಸ್ತಾದ್ರಿಗೈದಿದನು ||೪||
ಜಲರುಹವಿಕಸನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊರಗೆ ಕೋಕ-| ಲಲನೆಯರ್ಗೇರಿದುದಳಲು ||
ಗೆಲೆವರೆ ತಿಮಿರಾಳಿ ದುರ್ಗವೇರಿದೊಲಸ್ತಾ-| ಚಲವನೇರಿದ ಸೂರ್ಯನಂದು ||೫||
ವರುಣರಾಜನು ನಿಜಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದೊಳೊ-| ಪ್ಪಿರೆ ಮಣಿಮುಕುಟವಿದೆನಲು ||
ಮಿರುಗುವ ಕೆಂಬೆಳಗಿನ ದಿನಕರನಸ್ತ-| ಗಿರಿಯ ಮಸ್ತಕದೊಳೆಸೆದನು ||೬||
ವರುಣದಿಗ್ವಧುವಿನ ಕೊರಲ ತಾತಿಯೊ ಅಸ್ತ-| ಗಿರಿಯೊಳೊಗೆದ ದಾವಶಿಖಿಯೊ ||
ಶರಧಿಯೊಳ್ಪೊಳೆವ ಕೆಂದಾವರೆಯೊಲು ದಿನ-| ಕರನಸ್ತಬಿಂಬವೆಸೆದುದು ||೭||
ಪೊಡವಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಕಮಲಮಿತ್ರ ಬಂದನೆಂ-| ದಡದಿದಿರಾಗಿ ವಾಡಬನು ||
ಕಡುರಾಗವೆರಸಿ ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡೆಸಕದೊಳ್ | ಪಡುವಣ ರವಿ ರಂಜಿಸಿದ ||೮||
ವಾರುಣಿಸಂಗದಿಂದಳಿದುದು ತೇಜ ಕ-| ಣ್ಣಾರೆ ತಾನೆ ತನ್ನ ಕಂಡು ||
ಧಾರುಣಿ ಪಳಿವುದರಿದೆಯೆಂದು ರವಿ ಹೇಸಿ | ವಾರಿಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದನು ||೯||
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಗಾಯ್ತು ರಾಜಬಂ-| ಧನ ತೇಜವಳಿದುದೆಂದಾಗ ||
ಮನನೊಂದು ಕಮ್ಮರಿ ಬೀಳ್ವೊಲಸ್ತಾದ್ರಿಯಿಂ | ವನಧಿಯೊಳ್ಪಿದ್ದನಾ ಸೂರ್ಯ ||
ದಿನನಾಥ ಬಂದನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗಿಂದಪರದಿ-| ಗ್ವನಿತೆ ಕೆಂಬಟ್ಟಿಯನುಟ್ಟು ||
ಘನಕುಂಕುಮಧನುಲೇಪದೊಳ್ ಸಂಜೆಗಿಂ-| ಪನುವೆತ್ತುದಪರಭಾಗದೊಳು ||೧೦||

ಜಲನಿಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದ ಲೋಕಬಂಧು ಕ-| ತ್ತಲೆ ಮುತ್ತು ಮುಸುಕುತದೆಂದು ||
 ಗಲಭೆದೋರುವೊಲೆದ್ದು ಹರಿದೋಡೆ ಖಗತತಿ | ಕಲಕಲರನ ಪುಟ್ಟಿತಾಗ ||೧೨||
 ಇನನೊಲಿದಪರದಿಗ್ವನಿತೆಯೊಳೊಡಗೂಡ-| ಲನಿಮಿಷಸತಿದಿಗ್ವಧುಗೆ ||
 ಜನಿಸಿದ ಮೊಗದ ಕಪ್ಪೆನೆ ಕತ್ತಲೆ ಮೆ-| ಲ್ಲನೆ ತಲೆದೋರಿತ್ತೈಂದ್ರಿಯೊಳು ||೧೩||
 ವಾರುಣಿಸಂಗವಿಡಿದು ತೇಜವ ನೀಗಿ | ದೂರಿಗೀಡಾಗಿ ಹೋದವನ ||
 ಶೂರರಾದವರು ಮೊಗವ ನೋಡೆವೆಂಬೊಲು | ವಾರಿಜಗಳು ಮುಚ್ಚಿದುವು ||೧೪||
 ಕಮಲಮಿತ್ರನು ವರುಣನ ಮರೆಗೊಳಲಾ | ತಿಮಿರರಾಜನ ಭೃತ್ಯರೆನಿಸಿ ||
 ಭ್ರಮರಗಳುಲಿವುತ ಪದ್ಮಿನಿಯನು ಸಂ-| ಭ್ರಮದಿ ಮುತ್ತಿದುವಾಗ ಮುಸುಕಿ ||
 ಪಗಲಾಣ್ಮ ಕೋಶದ ಮನೆಯು ಮುಚ್ಚಿದ ಜಾಗಿ-| ಲಿಗೆ ಯರಗಿನ ಮುದ್ರೆಯೆನಿಸಿ ||
 ಬಗೆದೋರಿದೆಳೆದುಂಜಿ ಮುಗಿದ ತಾವರೆಯೊಳು | ಮಿಗೆ ಮುಸುಡಿಟ್ಟಿರಗಿದುವು ||
 ಜಲರುಹಸಖನ ವಿಯೋಗದೊಳಬ್ಬಗ-| ಳೊಲೆದಳಿರವಗೂಡಿಯಾಗ ||
 ತಲೆತಲೆತಾಗಿಸಿಕೊಂಡಳುವೆಸಕದೊ-| ಳಿರ ಲೇಪದಿ ತೂಗುತಿಹವು ||೧೫||
 ಕುಸಿದ ಮೈ ಕುಗ್ಗಿದ ಕೊರಳು ಗದ್ದದರವ | ವೊಸರ್ವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ನಾಂದ ||
 ಮುಸುಡು ವಿಯೋಗದಳಲು ಕೋಕನಿಚಯ-| ಕೈಸೆದುದಿನೆಯನಗಲೈಯೊಳು ||
 ಧರೆ ನಡುಗಲು ದಿಕ್ಕರಿಗಳು ಬೆದರಲು | ಶರಧಿ ತುಳಕ್ಕಾಡುವಂದದೊಳು ||
 ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾ ಡುವೊಲರುಹನಾಲಯದೊಳು | ಪಿರಿದಾಷ್ಟು ಭೇರಿನಿನಾದ ||೧೬||
 ಇನನ ವಿಯೋಗದವಸ್ಥೆಯೊಳಿಹ ಕಮ-| ಲಿನಿಯನುಡಿಸಬಂದುದೆನಿಸಿ ||
 ಅನುಪಮಮಲಯಪರ್ವತವ ತಾಸಿಳಿದು ಮೆ-| ಲ್ಲನೆ ತೀಡಿತಾಗ ತಂಗಾಳಿ ||೧೭||
 ಸರಸಿಯ ಪೊಕ್ಕು ನೀರಾಟವನಾಡಿ ಕ-| ಪುರವಾಳೆಗಳ ಬಾಗಿಸುತ ||
 ಸರಸಿಜರೇಣುವ ಕೆದರುತಾನೆಯೊಲು ಸಂ-| ಚರಿಸಿತೊಂದಾಗ ತಂಬಿಲರು ||೧೮||
 ಪರಿವಾರದೊಲು ಜಲಕಣಗಳೆಸೆಯೆ ಪಾತ-| ಕರವೊಲುಲಿಯೆ ತುಂಬಿಗಳು ||
 ದೊರೆ ಬರುವೊಲು ಪುರವೀಧಿಯೊಳಾಗೊಂದು | ಮರುತ ಬಂದೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ||
 ವಾರನಾರಿಯರ ನಿರಿಯನೆತ್ತಿ ಮೇಲುದ | ಜಾರಿಸಿ ಮೊಲೆಗಳ ಸೋಂಕೆ ||
 ಪೇರುರವನು ಪರ್ವ ವಿಟಗಾರನೊಲು ಸೊಳೆ-| ಗೇರಿಯೊಳ್ಳಿದಿತೊಂದನಿಲ ||೧೯||
 ಮುನಿಸುಗೊಂಡಗಲಿದ ಕಾಮುಕರೆದೊಪ್ಪುತ್ತ-| ವಿನ ವಿರಹಾನಲ ಪರ್ಚೆ ||
 ಮನಸಿಜರಾಜನಟ್ಟಿದ ಚರನೆನಿಸಿ ಕ-| ಮ್ಮನೆ ತೀಡಿತೊಂದಾಗ ಮರುತ ||೨೦||

ಗಿರಿಕುಹರವ ಪೊಗುತಂದ ಭಲ್ಲೂಕನಿ-| ಕರವ ಪೋಲ್ತಿಸೆವಂಧಕಾರ ||
 ಧರೆಯಾಕಾಶದೊಳಿನಿತೆಡೆಗೊಡದಿಡಿ-| ಕಿರಿಗೊಂಡು ತೀಡಿತೆತ್ತೆತ್ತ ||೨೫||
 ದೇವಕಿದೇವಿಯು ವುದರವನೆಡೆಗೊಂಡ | ಭಾವಜಪಿತನಂತೆಯಾಗ ||
 ತೀನಿತು ಜಗವನೆಲ್ಲ ವಸಂಧಕಾರ ನಾ-| ನೇವೇಳ್ವನದರ ಮಹಿಮೆಯು ||೨೬||
 ಬಲು ಮೂಢರೆದೆವನೆ ತುಂಬಿದಜ್ಞಾನಸಂ-| ಕಿಲದ ಹೇಸಾಟದಂದದಲಿ ||
 ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿ ದೆಸೆ ನಭಗಳ ಜಗವ ಕ-| ತ್ತಲೆ ತೀವಿತೆತ್ತೆತ್ತ ಮುಸುಕಿ ||೨೭||
 ಸರಸಿಜಗರ್ಭ ಭುವನಕರಂಡದೊಳು ಕ-| ತ್ತುರಿಯು ತುಂಬಿದನೆಂಬ ತೆರದಿ ||
 ಭರಿತಾಂಧಕಾರ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯಲೊಂದೆ | ತೆರನಾಯ್ತು ನೋಡಲೆತ್ತೆತ್ತ ||೨೮||
 ಕೆಟ್ಟಲೆ ಮುರಿಗೋಟಡಕೆ ಬಾಯೊಳು ಪಣೆ-| ಗಿಟ್ಟ ಸುಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿಸೆಯೆ ||
 ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಾಗ ದಾಸಿವೆಣ್ಣುಗಳಡಿ | ಯಿಟ್ಟರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠದೊಳು ||೨೯||
 ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲನೊಡನೊಡನಾರೈದು | ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದಾಸಿಯರೊಳು ||
 ಹಿಂದೆ ವಿಟರು ಸನ್ನೆದೋರಿ ತಮ್ಮುಚಿತದ | ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳ ಸೇರಿದರು ||೩೦||
 ಆಸೆಯಿಲ್ಲ ನುಲೇಪನದೊಳಡಕೆಗೊಂದೆ | ಕಾಸ ಬೇಡುವಳಲ್ಲ ಹಣವ ||
 ಬೇಸರಳೊಡಗೂಟದೊಳು ದಾಸಿಯ ಸಂಗ | ಲೇಸೆಂದನಾಗೋರ್ವ ವಿಟನು ||
 ಹೊಡೆದೊಡೆ ನೆಗೆದುಬ್ಬುವಳು ಬೈದು ಕೆಲನೂಂಕಿ-| ದೊಡೆ ನಗುತೊಡನೆ ಬರುವಳು||
 ಪೊಡವಿಯ ಸೂಳೆವೆಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದಾಸಿವೆ-| ಣ್ಣಡುಲೇಸೆಂದನಾಗೋರ್ವ ||೩೧||
 ಬಿರುಸುಯ್ಯ ಸುಯ್ಯದಿರುಲಿಯದೆ ಕಂಕಣ | ತರಹರಿಸದಿರೆನ್ನ ಮುತ್ತೆ ||
 ಹರಣದೊಡತಿ ಕರುಣಿಸಿ ಕೂಡೆಂಬ ಹಾ-| ದರಿಗರೊಂದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದರು ||೩೨||
 ತುರುಬ ಸೈತೊತ್ತುತಲೆಡಬಲನಾರೈದು | ನಿರಿಯ ತಿದ್ದುತಲೋರ್ವ ಪಾಣೈ ||
 ಸುರತಕ್ಕೈಳನಿ ವಿಟಸಿದ್ಧ ತಾಣಕೆ ಪೋದ-| ಳುರುಬಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ||೩೩||
 ಎಡಬಲನಾರೈಯ್ಯದಿರು ಕಣೈಳಗು ಮುಂ-| ಗುಡಿಯಿಡುತದೆಯದೆ ಜತನ ||
 ಮಿಡುಕದಿರೆಂದಾಗ ಸನ್ನೆವಾತಿಲಿ ಪಾಣೈ-| ಯೊಡವೆರಸೈದಿದನೋರ್ವ ||೩೪||
 ಕೆಲದೊಳೇನಾಸೊಂದು ಮಿಡುಕಲಂಬುತಲೆಡ-| ಬಲನಡಿಗಡಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ||
 ತೊಲಗುತ ಕೂಡುತಲಿದ್ದ ನೋರ್ವನು ಕ-| ತ್ತಲೆಯ ಬಯಲ ತಾಣದೊಳು ||೩೫||
 ಇದಿರೊಳೆಸೆಯಲೊಂದು ಸ್ಥಾಣು ಕಂಡದ ಝಗ್ಗ-| ನೆದೆಗುಂದಿಯೋರ್ವನೆಂದಂಜಿ||
 ಪದವಿಡಲರಿಯದೆ ಪೋಪೆಡೆಯೊಳು ವಾ-| ರಿದಳೋರ್ವ ಮುಗ್ಧಿ ಮಿಂಡನೊಳು ||

ಎಲೆಗಳಿಗೆಯ ಬಾಯಿಗೊಂದು ಮಿಂಡನ ಕಿವಿ-| ಯಲಿ ತಂದಿಡುವಳರಿಯದೆ ||
 ಲಲನೆ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕಾಣದೆ ವಿಟನೋರ್ವ ತಂ-| ಬುಲವ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಿಡುವೆ||
 ವೊಲೆ ಕೊರಳಿದೆಯ ಬಿಟ್ಟೊರು ಕಂಕುಳ ಹೆಡ-| ತಲೆಗಳೊಳುಗುಗೊನೆ ದೋರೆ||
 ಸುಲಿಯದೆ ಯಧರ ಜತಸದಿ ಕೂಡೆಂಬ ಮೇ-| ಲುಲಿ ಪೊಣ್ಣೆತಾಗ ಪಾಣ್ಣೆಯರ ||
 ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾಗಿ ತನ್ನಾಡುಗಚ್ಚು ತ ಹಲ್ಲ | ಕಡಿದು ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಮಿಡುಕಿ ||
 ಕಡುಗಾಯ್ದು ಮಿಂಡಿಯ ಬರವ ಕಾಣದೆ ನಾಡ | ಮಡೆಯ ಬೇಸತ್ತನೊಂದೆಡೆಯ||
 ಎಸೆವ ಚುಂಬನ ತಕ್ಕೆ ಲಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯಗಳು ಕಂ-| ಪಿಸುವ ಸುಯೋವೊರೆಗೆಟ್ಟನುಡಿಯ ||
 ನಸುಮುನಿಸಿನ ಸಟನೆಗಳಿಂದ ಜಾರರ | ಸುಸಿಲೊಪ್ಪಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಯಾಗ ||೪೧||
 ಕೆದರಿದ ಕುರುಳು ಕೆಂಪಡರ್ಧ ಕಣ್ ಸೊಪ್ಪಡ-| ಗಿದ ಮೈಬೆಮರು ನಿಟ್ಟುಸುರು ||
 ಕದಡಿದ ತಿಲಕ ಜಾರಿದ ನಿರಿ ನಿಟ್ಟುಸು-| ರೊದವೆ ಬಂದರು ಪಾಣ್ಣೆಯರು ||೪೨||
 ತಳಿತವಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾರೆಗಳು ಗಗನದೊಳು | ಹೊಳವೇರಿದುವು ದಿಕ್ಕುಗಳು ||
 ತೆಳುವಾಯ್ತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಯಿಡಿಗತ್ತಲೆ | ಸುಳುಹು ತಗ್ಗಿತು ಪಾಣ್ಣೆಯರ ||
 ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕಾಮಿನಿ ಮುಡಿಗಿಕ್ಕಿದ | ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆಯೊ ತಾನೆನಲು ||
 ಬಿತ್ತರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದುದು ತಾರಾಳಿ | ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡಂಬರದೊಳು ||೪೪||
 ಸುರಕರಿ ದೇವಗಂಗೆಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ಫೂ-| ತ್ತರಿಸಲೆದ್ದಂಬುಕಣಗಳು ||
 ಮಿರುಗುವ ತಾರೆಗಳಾದಂತೆ ನಭದೊಳು | ಕರಮೆಸೆದುವು ಧಳಧಳಿಸಿ ||೪೫||
 ಶಶಿಬಿಂಬ ಫಲವಾಗಲೆಳಸಿ ಗಗನತರು | ಕುಸುಮಿತವಾಯ್ತೊ ತಾನೆನಿಸಿ ||
 ಪಸರಿಸಿ ಕಾಂತಿ ಮಿರುಗಿ ತಾರೆಗಳು ಕ-| ಣ್ಣೆಸೆದು ತೋರಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೪೬||
 ಗಗನವೆಂದೆಂಬಮರೇಂದ್ರನ ಮೈಯ್ಯ ಕ-| ಣ್ಣುಗಳೊ ತಾವೆಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಬಗೆದೋರಿಯಂಬರತಳದೊಳು ತಾರೆಗ-| ಳೊಗೆದು ಶೋಭಿಸಿದುವೇನೆಂಬೆ ||೪೭||
 ತಮವೆಂಬ ಮದಕರಿಗಳೆಸಿ ಮೂಡುವ ಚಂ-| ದ್ರಮನೆಂಬ ಕೇಸರಿ ಬಂದು ||
 ಅನುರದಿಕ್ಪಟವ ಸೇರಲು ಕೆಂಜಿಡೆಯ ರ-| ಕ್ತಿಮವೆನೆ ಕೆಂಪಾದುದಾಗ ||೪೮||
 ಹರನ ಭಾಳದ ಶಿಖಿಯಾಗ್ನೀಯಶಿಖಿಯವ-| ರೆರಡರಗ್ಗ ಳಿಕೆಯ ನಡುವೆ ||
 ಸುರಪನ ಮನೆ ಬೆಂದುದನೆ ಕಿಡಿಹಾರಿ ರು-| ಧಿರಮಯವಾಯ್ತೊಂದ್ರದಿಕ್ಕು ||೪೯||
 ಉದಯಾದಿ, ಶಿಖರದೊಳೊಡುವ ಸುಟ್ಟರೆ | ಕೆದರಿದ ಕುಂಕುಮರಜವೋ ||
 ಮದನನ ತೇಜೋವಿಕಾಸವೋ ಮೇಣ್ ತಾ-| ನಿದು ಶಶಿಯರುಣೋದಯವೋ ||

ಸುರದಿಕ್ಕನ್ನೆಯೊಳೊಲಿದು ಕೂಡುವ ಚಂ-| ದಿರನನುರಾಗವ ತೋರಿ ||
 ಬರದೆಬ್ಬುವರೆ ಕಂಡು ಮಿಕ್ಕ ದಿಗಂಗನೆ-| ಯರ ಮೊಗ ಬೆಳ್ಳಾದುದಾಗ ||೫೧||
 ಸುರಪತಿ ದಿಗ್ಗಂಧಕಿಯ ಪೇರುರದಾ | ಗಿರಿಕುಚದೊಳು ಸಂಜೆವಿಟನು ||
 ಸುರತದೊಳೊತ್ತಿದ ಸುಖಪತಿಯೆನಲೆಳೆ-| ವರೆಬಿಂಬವೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ||೫೨||
 ಕತ್ತಲೆಯೆಂದೆಂಬ ಬೇಡನಾಯಕನೊಳು | ತತ್ತ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಸೂಕರನ ||
 ನೆತ್ತರೂಡಿದ ದಾಡೆಯೆನಲಾಗ ಕಣ್ಗೆನೆ-| ದತ್ತು ಬಿಡೆಂದುಮಂಡಲವು ||೫೩||
 ನಸುದೋರ್ಪ ಬಿಂಬ ಚಂದ್ರಟಿಯಾಯ್ತೆಳೆವೆರೆ-| ನೊಸಲ ಭಾವವ ತೋರಿದುದು ||
 ಶಶಿ ಪೂರ್ವಮಂಡಲವೊಗದ ಚೆಲ್ವುಕೆಯ ಕಾ-| ನಿಸಿತಾಗ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕತಿಯ ||
 ಉದಭಯಿಂದೊಗೆವಾಗ ಮೈಯ್ಯ ಪರ್ಜದ ಪವ-| ಳದ ಲತೆವೆರಸುದಿಸಿದೊಲು ||
 ಉದಯಗಿರಿಯ ಶಿಖರದೊಳು ಕೆಂಪಡದೊ-| ಫ್ಪಿದನಾಗ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನು ||
 ಸ್ಮರರಾಜನಧಜೀರಿ ಕಾಮುಕರೆದೆಯೆಂಬ | ಗುರಿಯನೆಚ್ಚಿ ಳಗುರುಳಿಸಲು ||
 ಕರದೊಳಾಂತನೊ ಹೊನ್ನವಿವಾಂಚಿಯನೆನೆ ಪೂರ್ವ | ಗಿರಿಯೊಳೆಸೆದುದಿಂದುಬಿಂಬ ||
 ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕಪ್ಪಿನ ತೆರೆ ನೀರೆಯ-| ನೊತ್ತರಿಸಲು ದಿಕ್ಕನ್ನೆ ||
 ನರ್ತಕಿಯೊಲು ಪೊತ್ತ ಪೊಂಗಡವೆನಲೆನೆ-| ದತ್ತು ರಾತ್ರಿಶಮಂಡಲವು ||೫೪||
 ಪರಿತಾನಂದ ಚಕೋರಗಳಿಗೆ ನಯ-| ವೇರಿತು ಸೈದಿಲ ಬಳಗ ||
 ಪರಲುದ್ವುದ್ವಕೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಿ-| ಳ್ವೆರಿದನಾಗ ಚಂದ್ರಮನು ||೫೫||
 ಜೀರಿತು ಬಿಳ್ಳನೆ ಬಿಳ್ಳದಿರಾ ಪವ್ವನೆ | ಪಾರಿತು ಕೂಡೆ ಕತ್ತಲೆಯು ||
 ವಿವಾರಿತು ವಿರಹ ಕಾಮುಕರೆದೆಯೊಳು ಕರೆ | ದೋರಿತು ಚಂದ್ರಬಿಂಬದೊಳು ||
 ಎಸೆನ ಸ್ಥಿತಿಮಯದೊಯ್ಯ ಬಂಡಿಯನಾ | ಕುಸುಮಸಾಯಕಸೃಪನಡರಿ ||
 ಮನಕದೊಳ್ಳಿದ ಬಪ್ಪವೊಲಾಗ ಕರೆಯಾ | ಶಶಿಬಿಂಬದೊಡಲೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ತಿಳಿಗೊಳದೊಳಗಾಡುವರಸಂಜೆ ನೀಲೋ-| ತ್ಪಲವ ಕರ್ಮಕಿತೆಂಬವೊಲು ||
 ಬೆಳಗಿದಂಬರತಳದೊಳು ಚಂದ್ರಬಿಂಬದೊ-| ಡಲ ಕರೆಯೊಪ್ಪಿದುದಾಗ ||೫೬||
 ಮುಗುಳುಗೋಲನ ಪಳುಕಿನ ಕರಡಿಗೆಯೊಳು | ಮೃಗಮದವಿಪ್ಪ ಬೆಡಗಿನ ||
 ಬಗೆದೋರಿತಾಗ ಕಲಂಕಲೇಖೆಯ ಚೆಲ್ವು | ಮೃಗಧರಬಿಂಬದೊಡಲೊಳು ||೫೭||
 ಅಂಬುಧಿಯೊಳು ಕೃಷ್ಣನಹಿರಾಜತ್ವದೊ-| ಳಿಂಬವೆತ್ತೊರಗಿದನೆನಲು ||
 ಅಂಬರತಳದೊಳು ಕಣ್ಗೆನೆದುದು ಚಂದ್ರ-| ಬಿಂಬದೊಳ್ಪೋರ್ಪ ಕಳಂಕು ||೫೮||

ಸರಸಿಯೊಳರಳಿದ ಬೆಳ್ಳಾವರೆಯೊಳು | ಮುರಿದುಂಬಿ ಯೆರಗಿದಂದದೊಳು ||
 ಕರಚೆಲ್ವಾದುದಂಬರತಳದೊಳು ಚಂ-| ದಿರಬಿಂಬದೊಳು ತೋರ್ಪ ಕರೆಯು ||೬೪||
 ತೊಲಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಸೀರೆಯೊಲು ತಾರೆಗಳುದಿ-| ಸಲು ಬಿಮರೊಲು ಚಂದ್ರಕಾಂತ-||
 ಶಿಲೆಯೊಸರಲು ಪೊರವಾರೊಲು ನಭವೆಂಬ | ಲಲನೆಯೊಳ್ಳೂಡಿದನಿಂದು ||೬೫||
 ಶರಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಚಂದಿರನೆಂಬುದದು ವುಸಿ | ಶರಧಿ ಚಂದ್ರನೊಳೊಗೆದವೊಲು ||
 ಧರೆಯಾಕಾಶವಮ್ಮ ತಮಯವಾಯ್ತು ಚಂ-| ದಿರನ ಬೆಳ್ಳದಿರ ಶುಭ್ರತೆಯಿಂ ||
 ಅಸಹಾಯಶೂರ ಘಣೀಂದ್ರನಂದನಕೀರ್ತಿ-| ಯೆಸಕವೊ ಮೇಣು ಚಂದಿರನ ||
 ಮೊಸಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊ ಭಾವಿಸೆ ಜಗವೆಲ್ಲ | ಶಶಿಕಾಂತಿಯವಾಯ್ತಾಗ ||೬೬||
 ಮೊರವುದೋರದೆ ತೆರೆ ಮಸಗದಿಳೆಗೆ ಕ್ಷೀರ-| ಶರಧಿಯೆ ಕವಿತಂದುದೊಸಿ ||
 ನೊರೆಬುದ್ಬದಗಳೆನಲು ಚರಾಚರಗಳು | ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯು ||
 ಪೆರ್ಚಿತು ವಾರ್ಧಿ ತುಳಾಡಿ ವಿರಹವಪ್ಪಿ | ಪೆರ್ಚಿತು ಕಾಮುಕಬಸರ್ಗೆ ||
 ಪೆರ್ಚಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ನೋಡೆ ಯಾನಂದ | ಪೆರ್ಚಿತು ಘಣಿತನಮನಿಗೆ ||೬೭||
 ತನ್ನಂತರಂಗದ ನಿರ್ಮಲತೆಯವೊಲು | ಬೊನ್ನ ಪಸರಿಸೆ ಲೋಕವನು ||
 ಸನ್ನು ತರಾತ್ರಿವಿಹಾರಕೇಳಿಯೊಳೆಂದು | ಪನ್ನ ಗಮತ ಮನದಂದ ||೬೮||
 ಆಗಳಾ ಕೇಳಿಗುಚಿತಶೃಂಗಾರದು-| ದ್ಯೋಗವನೆಸಗಿಯರ್ತಿಯೊಳು ||
 ನಾಗರಿಕನು ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ವರುಗೂಡಿ | ನಾಗನಂದನನಡಿಯಿಟ್ಟ ||೬೯||
 ಕುಸುಮಮಾಲಾಸುಲೇಪನ ನವ್ಯಪರಿಮಳ-| ದೆಸಕ ಜೀರಲು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
 ಮಿಸುಗುವ ಹಾರ ದುಕೂಲಗಳಿಂದ ಕ-| ಳ್ಗೆ ಸೆದು ಹಚಾರವನೊದ ||೭೦||
 ದಟ್ಟಿ ಚಲ್ಲಣ ವೀರಗಾಸೆ ನಿತಂಬದೊ-| ಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಬಾಕು ರಂಜಿಸಲು ||
 ಪಟ್ಟವರ್ಧನನಾಗ ದಾರಿವಿಡಿದನಿಳಿ-| ವಿಟ್ಟ ಜೀನಾಂಶುಕವೆಸೆಯೆ ||೭೧||
 ಮೇಳವೆರಸು ನಡೆತರಲೆಡಬಲದಿ ಭೂ-| ಪಾಲ ಕಣ್ಣೆಳಗ ಧಾಳಿಸುತ ||
 ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ವೀಧಿಗೊಂಡೈದಿ ಬಂದನಾ | ಸೊಳೆಗೇರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಮುಟ್ಟ ||೭೨||
 ಘಟ್ಟಿವಾಳರ ನವ್ಯಪರಿಮಳದಿಡುಗುಡ್ಡೆ | ಯಿಟ್ಟ ಗಂಪಿನ ಗಂದಿಗರ ||
 ಬಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಹ ಪನ್ನೀರ ಚೆಂಬುಗಳ ಬ-| ಲ್ಗಟ್ಟಿಯ ಕಂಡನಾ ಸ್ಮೃಪತಿ ||೭೩||
 ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ | ಝಲ್ಲಿಯ ಮುಡಿವಾಳಗಳ ||
 ಚಲ್ಲೆ ಗಾತಿಯರೆತ್ತಿದ ಮಾಲೆಗಳೆನ-| ಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆಯ್ಯವಾಗ ||೭೪||

ಸಂಪಗೆ ದಂಡೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ ನಿಡುದಾಮ | ಕಂಪಿನ ಮುಗುಳ ಮಾಲೆಗಳ ||
 ನೊಂಪೆಸೆದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಗಾತಿಯರುಮ-| ಲಂಪಿನಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡಿಹರು ||೨೭||
 ಕರನೊಸೆದೊಂದೆಸೆ ದಂತದ ರುಚಿ ಬಳ್ಳಿ-| ವರಿದ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿಯತ್ತ ||
 ತರುಣಿ ಯೆತ್ತಿದ ಮಾಲೆಗಳಿಮಾಲೆ ನೊಳ್ವರು-| ತಿರಲದ ಕಂಡನಾ ನೃಪತಿ ||೨೮||
 ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಕೇತಕಿ ಮುಗುಳ್ಳುಳ | ಪರಿಮಳಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ||
 ದೊರೆಗಿದಿವೆಂದು ಕಾಣೈಯನಿತ್ತುದೆಂಬಂತೆ | ಸುರಭಿಮಾರುತನಿದಿವೆಂದ ||೨೯||
 ಮಾರುಗೊಳ್ಳುವ ಮಾಲಾಧಿಗಳನು ವಿಟ-| ಗಾರರಿಟ್ಟಣಿಸಲು ಸುಳಿದು ||
 ದಾರಿಗೊಂಡೈದೆ ವಿದೂಷಕ ನಾಗಕು-| ಮಾರ ನಡೆದ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ||೩೦||
 ಸಂಗೀತನಿನದ ನೂವುರವ ರಾಜಭು-| ಜಂಗ ತಾಟಿತಘಂಟಾನಾದ ||
 ಭೃಂಗನಿಶ್ವನ ಮೆರೆದಿರೆ ಪೊಕ್ಕ ನೃಪತಿ ವಾ-| ರಾಂಗನೆಯರ ವಿಧಿಯನು ||೩೧||
 ಕಾಮಚಕ್ರಶನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಂತೆ | ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾವೋಹಿಗಳ ||
 ನೇಮಗಾರಿಕೆಯ ಕಂಡವೊಲು ಸುಳಿವ ವಿಟ-| ಸ್ತೋಮವ ಕಂಡನಾ ನೃಪತಿ ||
 ಕತ್ತೂರಿತಿಲಕ ಕೆಂಬರಲೋಲೆ ಸೋಮುಡಿ | ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ ಯೆಸೆಯೆ ||
 ವೃತ್ತಕುಚವ ನಸುದೋರಿ ಬಾಗಿಲ ಸಾರ್ದು | ವೊತ್ತಿಗೆ ನಿಂದಳ ಕಂಡ ||೩೨||
 ಮಾಣಿಕದೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು ಬಿಡಗ ಬೀರಿ | ವೀಣೆಯ ನುಡಿಸಿ ಬರುತಲೆ ||
 ಏಣಾಕ್ಷಿ ವಿಟನ ಭುಜವ ಹಾದು ಪೋಗೆ ಪೂ-| ಬಾಣ ತಟ್ಟುಚಿದೊಲಾಗಿ ||೩೩||
 ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ ಭುಜಂಗರೊಡನೆ ಬೆಲೆ-| ವೆಂಡಿರೆಸೆದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
 ಕಂಡು ವಿದೂಷಕನೊಲಿದು ತೋರಿದನಾ | ಚಂಡನಿಕ್ರಮಿಫಣಿಸುತಗೆ ||೩೪||
 ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯೋರ್ವಳು ನವಿಲುಯ್ಯಲೇರಿ ಚಂ-| ದಿರನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ತೂಗೆ ಭರದಿ ||
 ದೊರೆಮಗನಾಗ ಬರುತಲೇರ ನೋಡೀ-| ವರು ಚಂದ್ರರ ಬಗೆಗಂಡ ||೩೫||
 ಚಿತ್ತಜರಾಜನ ಮಾಸಾಳುಗಳೊ ಮೇಣು | ಮತ್ತವ ಕಿತ್ತಲಗುಗಳೊ ||
 ಒತ್ತಿಗೆ ನಿಂದವರೆಸೆದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೃ-| ಪೋತ್ತಮ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದನು ||೩೬||
 ಅಂಬುಜಮುಖತಿಲಕುಸುಮನಾಸಿಕಮರಿ-| ದುಂಬಿಗುರುಳ ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣ ||
 ಕಂಬುಕಂತದ ತೋರವೊಲೆಗಳ ಪೀನನಿ-| ತಂಬದ ಬಿಂಬಾಧರದ ||೩೭||
 ಕಳಹಂಸಗತಿ ಮೆಲ್ಲಡಿ ನುಣ್ಣೊಡೆ ಕೋ-| ಕಿಲನಾದ ಬಿಳಿದುಡುಗೆಗಳ ||
 ಜಲಜಗಂಧದ ಮದನಾಂಬು ಕುಸುಮಪರಿ-| ಮಳಗಳ ಬಯಸುವ ಜಾಣೆ ||೩೮||

ಕಲೆನೆಲೆಗಳೆ ಬಲ್ಲ ಕೋವಿದೆಯರಳಿಯು | ಯೆಲೆಯಂದಮಾದ ನಾಣ್ಣಾಣ ||
 ಲಲನೆಯರಿವರು ಪದ್ಮಿನಿಯರೆಂದರಸನಿ-| ಗೊಲಿದ ತೋರಿದ ವಿಟನಾಗ ||೯೦||
 ಬಲುಜಘನದ ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆಯ ಮೆಲ್ಲಡಿ ಸಮ | ಸಲೆ ಹಂಸಗತಿ ಹಸನಾದ ||
 ಕೆಲವು ರೋಮವನಾಂತು ನೆಲೆಯುಬ್ಬ ಬಡವಾಗಿ | ಸಲೆಯೊಸರುವ ನಾಣ್ಣಾಣ ||
 ಅಸಿಯ ಮೈ ಜೀನ ಕಂಪಿನ ಮದನಾಂಬು ಕಾ-| ಣಿಸುವ ರತ್ನುತ್ಸವಗೀತ ||
 ಕುಸುಮಭೂಷಣ ಚಿತ್ರವಸನಾನುರಾಗದ | ಯೆಸಳುಗಂಗಳ ತೋರದುಟಿಯು ||
 ಚಿತ್ತಿನಿಯರು ತರತರಗೊಂಡರತ್ತತ್ತ | ಮೊತ್ತಿಗೆ ನಿಂದ ಬಲ್ವೆಡಗ ||
 ಒತ್ತಿನ ವಿಟನು ಬಿನ್ನೈಸಿ ತೋರಲು ನೋ-| ಡುತ್ತ ಮುಂದೈದುವ ನೃಪತಿ ||೯೩||
 ಕಿರುನೆಲೆ ಬಾಗಿದೊಡಲು ಶಂಖಧ್ವನಿ ರೋಮ | ತುರುಗಿದ ಮದನನಿವಾಸ ||
 ಸುರತದೊಳುರೆ ನಖಹತಿಗೆ ಮೈಗೊಡುವಲ್ಪ | ಸ್ಮರಜಲವದು ಚೂರ್ಣಗಂಧ ||೯೪||
 ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣುಳ ಮಿತವೆನಿಸುಂಬ ಗೋಪ್ಯದ | ನುಡಿಗಳನಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ವ ||
 ಕಡುಗೊಂಪನುಟ್ಟ ಶಂಕಿನಿಯರ ಮುಂದೊಂ-| ದೆಡೆಯ ಕಾಡನು ನೃಪನೆಯ್ದಿ ||
 ಕರಿಮದಗಂಧದೊಲ್ತನು ತನುಜಲದಾ | ಕರಿಯು ದನಿಯೊಲು ಪೇರ್ದನಿಯು ||
 ಕಿರುನವಿರುಬ್ಬಿದ ಕಾಮಗೃಹದ ಗುಡ್ಡ | ಕೊರಳಿನ ಕೊಬ್ಬಿದ ತನುವ ||೯೬||
 ಬಗೆಗೊಡದತಿಥೂರ್ತೆ ಕಹಿ ಕಾರವನು ತಾ | ಮಿಗೆಯುಂಬ ಸೊಗಸಾದ ನಡೆಯು ||
 ಬಿಗುಹಿನ ಬೆಲೆವೆಂಡಿರನೊಂದೆಡೆ ಕಂಡು | ಬಗೆದ ಹಸ್ತಿನಿಯರೆಂಬುದನು ||೯೭||
 ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡುರವ ಕೊಳುಗೊಳದೊಡೆ | ಶಿರವನೇರದೊಡಾ ಶಿವನ ||
 ಸರಸಿಜಭವನ ತೋಳಾಶದಿ ಕಟ್ಟದಿ-| ದ್ದರೆ ಮೊತ್ತವಿವು ಮೊಲೆ ಮುಡಿಯೆ ||೯೮||
 ಎಂದು ಮನವನಂಟುವ ರೂಪು ಭಾಗ್ಯಮ-| ದಾಂಧೆಯೋರ್ವಳು ವಿಟನೊಡನೆ ||
 ಅಂದೊರೆಯಲು ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಹಿರಾಜ-| ನಂದನನಡಿಯಿಡುತಿರ್ದ ||೯೯||
 ಪರಿವಳದಲರುಂಗುರಹಾರಂಗಳ | ಕರಡಿಗೆಯೊಳು ನಲ್ಲನಿಗೆ ||
 ಗುರುತಿದೆಯೆಂದು ಸಖಿಯೊಳೊರೆವಳ ಮಾತ | ನರಮಗ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದನು ||೧೦೦||
 ಮುನಿಸುಗೊಂಡಗಲಿದನ್ಯೋನ್ಯವಿಟೀವಿಟ-| ಜನರ ಪ್ರಿಯೋಕ್ತಿಗಳೆಸೆಯೆ ||
 ಮನುಜೀಶನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ ಕೆಳೆಯರೊ-| ಡನೆ ಸಂತಸವೆಯ್ದೆಯ್ದೆ ||೧೦೧||
 ವಾಸಿ ಪನ್ನಿರಿಂದ ಬಾವನ್ನ ದನುಲೇಪ | ಹಾಸುವ ತಳಿರ ಜೊಂಪಗಳು ||
 ಬೀಸುವರಲ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಳೆಸೆದುವು | ವೇಸಿಯ ವಿಠಹದೊಂದೆಸೆಯು ||೧೦೨||

ಕರುಣರಸದೊಳು ಮುಳುಗಿ ಮೂಡಿ ನಿನ್ನ ಶ-| ಕರೆದುಟೆಯಮೃತವನುಂಡು ||
 ಗುರುಕುಚದೊರಗಿನಗಿಂದಂದಿಗಿರಲೆಂ-| ದೊರೆದನಾಗೋರ್ವ ಭುಜಗನು ||೧೦೩||
 ಮುದಿವೇಸಿಯುದರದೊಳಿಳಿದಿದ್ದ ವೊಲೆಗಳ-| ನೆದೆಗೇರ ರವಕೆಯ ತೊಟ್ಟು ||
 ಒದವೆ ಕಣ್ಣೆವೆಗಂಜನನ ತಂದೂಡಿ ತೊ-| ಡೆದ ಮನಿ ಸರೆದಲೆಗೆಸೆಯೆ ||೧೦೪||
 ತುರುಜಿಗರುವೆಯ ತುರುಗಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ವಿ-| ಟರ ಕೂರ್ಮೆಗಳಿಸಿ ನಂದಿರಲು ||
 ಕರೆಯ ನಂದವಳೆ ವಿದೂಷಕ ಪೋಗಿಂ-| ದೊರೆದು ನಗುತ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ||೧೦೫||
 ಒಂದೆಡೆಯೊಳು ಪೀಠಮರ್ಧಕನೆಯ್ವಿ ಚಾ-| ಇಂದರವೊಳು ವೊಗವಿಟ್ಟು ||
 ಕಂದರ್ಪಕೇಳಿಯೊಳಿದರ್ ಚಾಣೆಯ ಪದ-| ದಂದುಗೆ ಚಿಲಿಮಿಲಿಯೆನಲು ||೧೦೬||
 ಗಳರವವ್ರಣ್ಣೆ ಕಂಕಣ ದನಿದೊರೆ ಚೊ-| ಕ್ಕಳವಾಗಿಯುಧರ ಸೀತಾರ ||
 ಬಿಳಿವ ಕೂಟದ ತಾಡನ ಹೂಂಕೃತಿಯೊಡ-| ನಳುವರ್ ಶಕುನಿ ಮಂಚನಾದ ||
 ಕೊಳುಗೊಡುವಿನಿದಂಬುಲ ಚುಂಬನ ಲಲ್ಲೆ-| ಗಳು ಬಿಗುಹಿನ ತಕ್ಕೊಡು ||
 ಕಲೆನೆಲೆ ವೊಲೆಗಳ ಸೋಂಕಿನೊಳುಗುರಾಟ | ಪುಳಕದೇಳಿಗೆ ಜಿರುಸುಯಿಲು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಯೋರೋರ್ವರು ಸವಿಸವಿಯ ಚ-| ದುರಹದೂರನ ಮಾತುಗೊಡುವ ||
 ಸುರತವ ನೋಡಿಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡಿ ಬಂದನೊ-| ಳರಸ ಮುಗುಳ್ಳಗೆವೆತ್ತ ||೧೦೭||
 ಮುತ್ತುಕೊಡುವೆನೊತ್ತಿಗೆಂದ ಧೂರ್ತನ ಮನ-| ವಿತ್ತು ಮುಗುಧೆ ಕೂಡಿಯವನ ||
 ಮುತ್ತ ಬೇಡಿದೊಡೆ ಸವಿದ ಮುತ್ತ ಬೆಳ್ಳರೆಂ-| ದೊತ್ತಿ ನುಡಿಯೆ ನೃಪ ನಗುತ ||
 ಸಡಿಲಿದ ನಿರಿ ಮುಡಿ ಬಿಮರು ನಿಟ್ಟುಸುರು ಕೆಂ-| ಪಡದಿರೆ ಕದಪು ಕಂಗಳೊಳು ||
 ಮಿಡುವಳ್ಳೆಯದೆ ಬಿಚ್ಚು ವೊಲೆ ನಾಣೊನ್ನ ಸರಡಿ-| ಗಡಿಗುಸ್ಸೆನುತೂದಿಕೊಳುತ ||
 ಲಲನೆಯೋರ್ವಳು ಒಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಿಂದು ತಂ-| ಬಿಲರಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟಿರಲು ||
 ಚಿಲುವರ ದೇವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸುರತಾಂತ್ಯದ | ಬಳಲಿಕೆ ಪಿರಿದಾಯ್ತೆಂದ ||೧೦೮||
 ಎರಡು ತೊಡೆಗಳೊಳಗಾತ್ತೊರಗುಗಳನಿಟ್ಟು | ಹರಿನೀಡಿಯೊರಗಿ ಪುರುಷನು ||
 ನೆರೆಯೆ ಚಿತ್ರಣಿಯ ನಾಗರಬಂಧದೊಳು ನಾ-| ಗರಿಕನಿಟ್ಟಿಸಿದನೊಂದೆಸೆಯ ||
 ನಲ್ಲನ ತೊಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಪೆಗಲಿಗದೊಮ್ಮೆ ತಾ | ಪಲ್ಲಟದಿಂದ ಕಾಲ್ನೀಡಿ ||
 ಬಲ್ಲಿದೆ ಶಂಕಿಸಿ ವೇಣುದಾರಿಕ ಕೇಳಿ-| ಯಲ್ಲಿರೆ ಕಂಡನಾ ವಿಟನು ||೧೦೯||
 ಸರಸದಿಂದಿಸೆಯನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿತ-| ನ್ನಿರಡು ತೊಡೆಗಳ ಚುಂಬನದಿ ||
 ತೊರೆದ ಲಜ್ಜೆಯೊಳು ಹಸ್ತಿನಿಷ್ಕಂದ ಪಾದದೊ-| ಳಿರೆ ವಿದೂಷಕ ಕಂಡನಾಗ ||

ಓರ್ವಳ ರಮಿಸುತೋರ್ವಳ ಚುಂಬಿಸುತ ಮು-| ತೋರ್ವಳೆಡೆಯೊಳುಂಗುಟವ ||
 ಗರ್ವನೆಸಗುವತಿಸಾರಬಂಧನ ವಿಟ-| ನುರ್ವೀಶ ಕೇಳೆ ಪೇಳುವನು ||೧೧೬||
 ಇವ್ರವೊದಲಾದ ಚೌರಾಶೀತಿರತ್ನು-| ತ್ಸವದೊಳೆದರ್ಥ ಮಿಥುನಗಳ ||
 ತವೆ ನೋಡಿ ಸಖರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದೊರೆಯಲು | ಭವನೇಶ ನಗುತೆಯ್ದವನು ||೧೧೭||
 ಮುಂದೊಂದೆಡೆ ಮಣಿಮಾಡದ ಮುಂದಣ | ಚಂದದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳು ||
 ಕಂದರ್ಪಮೋಹಸಿದ್ಧಾಂತಸಾರವ ವಿಟ-| ವೃಂದಸಲ್ಲಾಪದಿ ಕೇಳ್ದ ||೧೧೮||
 ಕೊರಲನಪ್ಪುತ ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದು ಬೆನ್ನೊಳು-| ಗುರನೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಕದಪ ||
 ತುರುಬ ಪಿಡಿದು ನೆರೆಯಲು ಪಾಡ್ಯದೊಳು ಸತಿ-| ಯೆರಕದೊಳಿಹನೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಕದಪು ಕಂಕುಳು ಕೊರಳ್ಳೆಂದರುಟಿ ಪೇರ್ವೊಲೆ-| ತುದಿಯ ಚುಂಬುನ ನಾಣ್ಣೊಯ್ಯೆ||
 ಬದಿ ಕಂಕುಳೊಳುಗುರೆಂದೋರ್ವ ನುಡಿದನಾ | ಬಿದಿಗೆಯೊಳ್ಳತಿಯನೊಲಿಸಲು ||
 ಉಗುರಾಡೆ ಬದಿಯೊಳು ಬಿದಿದೊತ್ತಿ ಮೊಲೆಗಳ | ನೆಗಸಿ ಚುಂಬಿಸಿ ತೋಳವೊದಲ||
 ನೊಗಸಿ ನೆರೆಯಲೊಲಿವಳು ಸತಿ ತದಿಗೆಯೊ-| ಳ್ಳುಗುಣ ಭುಜಗನೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಬಿಡದಪ್ಪಿ ಪಿಡಿದು ಮೊಲೆಯು ಚೆಂದುಟಿ ಜೇನ-| ನೊಡನೆ ಸವಿದು ಬಾಹುಮೂಲ ||
 ಎಡದ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳೊಳುಗುರೊ ನೆಚೌತಿಯೊಳು|ಕಡುಗೂರ್ವಳೆಂದೋರ್ವನುಡಿದ ||
 ತುರುಬನೆಡದ ಕೈಯೊಳಾಂತು ಮೊಲೆಯನೊತ್ತಿ | ಬುರುಬುರನಿನಿದುಟಿ ಪೀರ್ದು ||
 ಕುರುಪ ತೋರುತಲುಗುರಂದ ಪಂಚಮಿಯೊಳು | ನೆರೆಯಲೊಲಿವಳೆಂದ ನೋರ್ವ ||
 ಮೊಲೆಯನುಗುರೊಳಾಂಕಿ ತೊಡೆಯೊಳುಗುರ ರೇಖೆ-| ಯೆಳೆದು ತುಟಿಯ ಸವಿವ್ರತ್ತ||
 ಪುಳಕವೇಳಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿ ನೆರೆಯಲು ಪಷ್ಟಿ-| ಯಲಿ ಕೂರ್ಪಳೆಂದನಾಗೋರ್ವ ||
 ಕೊರಲೆದೆ ಕದಪುಗಳೊಳು ಕಾಮಗುಹದೊಳು | ಕುರುಪಿಸುಗುಗೊನೆದೋರಿ ||
 ಬೆರಸಿನಿದುಟಿಯ ಚುಂಬಿಸೆ ಸಪ್ತಮಿಯೊಳಾ | ತರುಣಿಗೆ ಲೇಸೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಇನಿದುಟಿಗರ್ಚೆ ಕೊರಲನಪ್ಪಿ ಯೆದೆ ಪೊಕ್ಕು-| ಳೆನು ಕೊನೆಯುಗುರಿದೌಂಕಿ ||
 ಮನಸಿಜಕೇಳಿಯೊಳೆರೆ ಯಷ್ಟಮಿಯೊಳು ಮಾ-| ನಿನಿಯೊಲಿದಿಹಳೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಸ್ಮರನಾಲಯ ಸೋಂಕಿ ಮೊಲೆಗಳನೊತ್ತಿ ಯ-| ಧರವ ಚುಂಬಿಸಿ ಯೊಡಗೂಡೆ ||
 ಬರೆವುದಂಗಜಕೂಪ ನವಮಿಯೊಳೆಂದೋರ್ವ-| ನೊರೆಯೆ ಕೇಳಿದ ಘಣಿತನಯ ||
 ಬಿದಿಯಪ್ಪಿ ಕೊರಳೊಳುಗುರನೊತ್ತಿ ಯೆದೆ ಕುಚ-| ಯುಗ ಕಿವಿಗಳ ವಾಮಕರದಿ ||
 ನೊಗಸಲೊರಸಿ ಪಣಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಕೂಡುವ | ಬಗೆ ದಶಮಿಯೊಳೆಂದನೋರ್ವ ||

ಒಡನೊಡನಪ್ಪಿ ಚೆಂದುಟೆಯ ಚುಂಬಿಸುತೆಡೆ-| ವಿಡದೆ ಮುದ್ದಿ ಸುತ ನೆರೆಯಲು ||
 ಬಿಡದೆ ಕೂರ್ತೊಲಿದಿಹಳೇಕಾದಶಿಯೊಳು | ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ಮತ್ತೊರ್ವ ||
 ದ್ವಾದಶಿಯೊಳು ಬೆಳ್ಳಾಗಲಧರವನ್ನಾ-| ಸ್ವಾದಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಕದಪ ||
 ಕಾದಲೆಯೊಳು ಕೂಡಲೊಲಿವಳೇನೆಂಬೆನೆಂ-| ದಾದರ ಮಿಗೆ ಪೇಳ್ವನೋರ್ವ ||
 ಗಲ್ಲವನೊತ್ತಿ ಮೊಲೆಯನಾಂಕಿ ಕೊರಳೊಳು | ಮೆಲ್ಲನುಗುರ ರೇಖೆಯೆಳೆದು ||
 ಲಲ್ಲೆಗರೆದು ಕೂಡಲೊಲಿವಳ್ತಯೋದಶಿ-| ಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಮಿದೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಅಂಗಜಾಲಯವ ಬೆದಕಿ ಜಿಗಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ | ಕಂಗಳನುರೆ ಚುಂಬಿಸುತ ||
 ಸಂಗದೊಳೆರೆ ಚತುರ್ದಶಿಯೊಳು ಸತಿ ಮನ | ಪಿಂಗದಿರುವಳೆಂದನೋರ್ವ ||೧೩೨||
 ಲೇಸೆನಲುಗುರ್ಗೊನೆಯೂರಿ ಹುಣ್ಣುಮೆಯಮಾ-| ವಾಸೆಗಳೊಳು ಪೇರುರದಿ ||
 ವಾಸಲಾಗಂಗಜಾಲಯದೊಳು ಕೈಯಿಡೆ | ಲೇಸುಗೊಂಡಿಹಳೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಇಂತೀ ಕಲೆನೆಲೆಗಳು ಮೊದಲಾದುದ | ತಂತಮ್ಮೊಳೊರೆವ ಮಾತುಗಳ ||
 ಸಂತಸದೊಳು ಕೆಳೆಗೊಂಡು ಕೇಳುತ ಭೂ-| ಕಾಂತನೆಯ್ದುವ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ||
 ಸುದತಿಯರಿಂಗಿತವಿದು ಗುಣವಿದು ಬಗೆ | ಯಿದು ಸಾಜವಿಂತಿದು ಚೇಷ್ಟೆ ||
 ಇದು ಜಾತಿಯಲೊಂದಿದ ಧರ್ಮವೆಂದರಿ-| ಯದವನಧಮನೆಂದನೋರ್ವ ||
 ಒಳಗಾದವಳ ಕೂರಿಪುದೊಂದು ಕೂರ್ತದೊ-| ಳ್ಳಿದೊಡನಿರ್ಪುದದೊಂದು ||
 ಕಲೆಯರಿದೊಂದುವುದೊಂದೊಳುಗುಣವೆಂದು | ತಿಳಿಯಪೇಳಿದನೋರ್ವ ವಿಟನು ||
 ತಿಳಿ ನೀರು ಚಂದ್ರಮನಿದರ್ ತಾಣಗಳಿವು | ತಳಮುಂಗುಟ ಪರಡುಗಳು ||
 ಮೊಳಕಾಲುಜಘನಮಂಡೆಯು ಪೊಕ್ಕುಳಿದೆ ಪೇ-| ರ್ಮೊಲೆ ಕಂಕುಳುಕೊರಳುಗಳು ||
 ಪೊಳೆವ ಕದವು ಚೆಂದುಟೆ ಕಣ್ಣಣೆ ನೆತ್ತಿ-| ಗಳನರಿತೊಡಗೂಡುವನೆಯ ||
 ಇಳೆಯೊಳಗಾತನೆ ನವಮನ್ಮಥನೆಂದು | ಲಲನೆಯೊರೆದಳೋರ್ವಳಾಗ ||೧೩೪||
 ಮುಳಿದು ತಿಳಿದ ಪೆಣ್ಣು ಕೂರ್ತ ಕಾಮಿನಿ ತಿಂ-| ಗಳ ಬಾಣತಿ ಋತುಸ್ನಾತೆ ||
 ಎಳೆವೆಣ್ಣೆ ನೊಡಗೂಟ ದಾರಿನಡೆದ ಕೋ-| ಮಲೆಯ ಮೈಸೋಂಕಿನ ಸೊಗಸು ||
 ಅರುದಿಂಗಳ ಗರ್ಭಣಿಸಂಗ ನರ್ತಿಸಿ-| ದೆರೆಯಳ ರತ್ನುತ್ಸವವು ||
 ಕರಲೇಸೆಂದು ನುಡಿದ ಮೋಹಿಗಾರರ | ದೊರೆಮಗ ಕಂಡನೊಂದೆಸೆಯ ||೧೩೫||
 ಆ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಳೆಗೊಂ-| ಡಾ ನರನಾಥನೊಲ್ಲಾಗ ||
 ಸಾಸುರಾಗದೊಳೆಯ್ವಿ ಮುಂದೊಂದೆಡೆ ಮುದಿ | ಮಾನಿನಿಯಳ ನುಡಿಗೇಳ್ವ ||

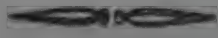
ಪಣವುಳ್ಳವನ ಸಂಗ ನಿನಗಿರಲೆಂಬಿ ಕೃ-| ಪಣನ ಸಂಗವ ಮಾಡದಿರ ||
 ಹಣವ ನೀ ಗಳಿಸೆಂಬಿ ವಿಟನಹೊ ಹಣ ಬಾ | ಹಣವ ಗಳಿಸುತಿರು ಮಗಳೆ ||೧೪೨||
 ಗಣಿಕೆಯರಿಗೆ ಹಣವೆಂಬುದೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ | ಹಣನಾದರವ ಕಾವದೇವ ||
 ಫಣಿರಾಜಸುತಸಮನಾದರು ಒಡವನ | ಗುಣಕೆ ಮೆಚ್ಚುವೆ ಕಂಡ ಮಗಳೆ ||೧೪೩||
 ಗುಣರೂಪುಗಳ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿಟನೊಡನಿರೆ ನಿನ-| ಗುಣಿಸು ಭಂಗಾರಾಗದೆಂದು ||
 ಹಣವ ಮಾಡಿಕೊ ಯೆಂಬಿ ಕುವಿಟಂದೆದೆದ-| ಲ್ಲಣವನು ನೀ ಮಾಡಬೇಡ ||
 ಹಣವ ಕಂಡಲ್ಲದೆ ವಿಟರೊಳು ಕೂಟ-| ಕೃಣಿಸುವೆಯೌ ನೀ ಬಳಿಕ ||
 ಹಣವ ಕೇಳಿದರಿಲ್ಲಣವೆ ಚಲ್ಲಣವೆ ಹ-| ಲ್ಲಣವೆಂದವಳನಣಕಿಸರು ||೧೪೪||
 ನೋಟ ವೊಬ್ಬನ ಮೋಲರಬೇಕು ನಿನೊಡ-| ನಾಟವೋರ್ವನೊಳಿದ್ದಂತೆ ||
 ಕೂಟವೋರ್ವನೊಳಿರುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತೊರ್ವನ | ಬೇಟ ಬೇರಿರಬೇಕು ಮಗಳೆ ||೧೪೫||
 ಕಲೆನೆಲೆಗಳ ತೋರಿ ಹಣವುಳ್ಳ ಭುಜಗನಿ-| ಗೊಲಿದು ಮತ್ತಾತನ ಹಣವ ||
 ಸುಲಿವುದು ಲೋಕವರಿಯೆ ವೇಶ್ಯೆಯರಿಗದು | ಕುಲಧರ್ಮವೆಂದನೀನರಿಯ ||
 ಕುಂಟನೆನ್ನದೆ ಯಾತ ಕುರುಡನೆನ್ನದೆ ಮನ | ನಾಂಟದ ತೊನ್ನನಾದರುವೆ ||
 ನಂಟುಗೊಂಬುದು ಧನಮುಳ್ಳೊಡವರೊಳು ಕೈ-| ಗಂಟಿನ ಮಾತಿದು ನಂಬು ||
 ಕುಡಿದೊಡೆ ಬಳಿನೀರು ಸುಡುವುದೆ ಬಾಯ ಮ-| ತೊಡೆವುದೆ ತಾನುದರವನು ||
 ಮಡಿದಳೆ ಕೊಂದೆನೆಂದರೆ ತಾಯಿ ಸೊರುಳ | ನುಡಿಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟುದದೇನು ||೧೪೬||
 ಮನವನರಿಯಬೇಕು ಕೂರ್ತವರೊಲು ನಸು | ಮುನಿಸು ಮಜ್ಜರಗಳು ಬೇಕು ||
 ನಿನಗೊಲಿದವಳಿನಬೇಕಡಿಗಡಿಗಿ ಕಾಂ-| ಚನವ ಪಡೆವುತಿರಬೇಕು ||೧೪೭||
 ವಾರಣದೊಲು ವಾರನಾರಿ ಕೋಡಿಲ್ಲದೆ | ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆಮೆರೆಯಳು ||
 ನೀರರೊಡನೆ ಮೋಕುದೋರಿ ಬೇಕಾದ ಭಂ-| ಗಾರ ಪಡೆವುದದೇಗೆಯ್ತು ||೧೪೮||
 ಅಳಿಕುಳ ನಾನಾಕುಸುಮನಿಚಯಪರಿ-| ಮಳವ ಕೊಂಬೊಲು ವಿಟಗೊಲಿದು ||
 ಸುಲಿವುದುಳ್ಳೊಡವೆಯ ತನುವೊಂದನುಳಿವುದು | ಬೆಲೆನೆಣ್ಣಳ ಜಾತಿಧರ್ಮ ||೧೪೯||
 ಹಾಡುವ ಬೇಡುವ ಸೊಕ್ಕಿ ಕೆಲವ ಹರಿ-| ದಾಡುವ ಬಂಡುಗರೆವರು ||
 ಚಾಡಿಗಾರರು ಮೊದಲಾದ ಕುವಿಟರೊಡ-| ಗೂಡದಿರೊಮ್ಮೆಯು ಮರೆದು ||
 ಎರಗದಿಹುದೆ ಸುರಭಿಗೆ ತುಂಬಿ ಕೋಗಿಲೆ | ಯರಮಾವ ಕಂಡು ತೊರೆವುದೆ ||
 ನೆರೆ ಜಾಣವಿಟನ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದದೆಂತೆಂ-| ದೊರೆಗಳು ಸುತೆ ಜನನಿಯೊಳು ||೧೫೦||

ಇಂತೆಂದು ಮುಂದಿಗುಂಟಣಿ ಪೇಳ್ವ ಸೊಳೆ ಸಿ-| ದ್ಧಾಂತವ ಸಖರೊಡವೆರಸು ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಕೇಳಿ ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದ ಭೂ-| ಕಾಂತನೆಯ್ದು ವನತ್ತತ್ತ ||೧೫೫||
 ರೂಪು ಸೌಂದರ್ಯ ಕಲಾಪ್ರಾಥಿಯಖಿಲಭೋ-| ಗೋಪಭೋಗಾದಿಗಳೊಡನೆ ||
 ಏ ಪೇಳ್ವೆನತಿನಿಪುಣತೆಯಿಂದಲೆಸೆದುದಾ | ಪೋಪೆಡೆಯೊಳು ವಿಟನಿಜಯ ||೧೫೬||
 ನೆರೆಯದೊಡೇನು ತನ್ನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆ | ಕರುಣದ ಮಾತಿಗು ಬರನೆ ||
 ತರುಣಿ ತನ್ನತ್ತ ಸುಳಿಯಲಾಗದಾಯ್ತೆಯೆಂ-| ದೊರೆವ ಭುಜಗರನು ಕಂಡ ||೧೫೭||
 ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹಗೆಯಾದೆನು ನಾನೀಗ | ಹೊರಗಾದೆನು ಜಾತಿಯಿಂದ ||
 ಮನಸೋತು ಮನಸಿಜನಂಬಿಗೆ ಗುರಿಯಾದೆ | ವನಿತೆ ನೀ ಸಲಹೆಂಬನೋರ್ವ ||
 ತಳಿಗೆ ಯಿದೇಕೆಂಬ ಪಡಿಗವಿಡಲು ಪರಿ-| ಮಳದನುಲೇಪಸಂಗಳನು ||
 ಲಲನೆಯಿವೇತರ ಹಿಟ್ಟುಗಳೆಂಬ ಗಾ-| ವಿಲಭುಜಗರ ಕಂಡು ನಗುವ ||೧೫೮||
 ಬಡವನ ಸ್ತ್ರೀ ವೃದ್ಧನ ವಧು ಪಂಡನ | ಮಡದಿ ರೋಗಿಯ ಪೆಂಡತಿಯು ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳಿವಾರಾದಿಸೃಷ್ಟಿ ಹಾದರಕೆಂದು | ನುಡಿದನಾಗೋರ್ವ ಭುಜಗನು ||
 ಕುಸುಮಮಾಲಾಸುಲೇಪನದಿಂದ ಕನ್ನೆಯ | ವಸನಭೂಷಣದಿ ಯೌವನೆಯ ||
 ಎಸೆವ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಥೆಯನೊಲಿಸೆಂ-| ದುಸುರ್ದನಾಗೋರ್ವ ಭುಜಗನು ||
 ಸುರಿಸ ಬಿಮರು ನಡುಗುವ ತೊಡೆ ಬೆಳೆದ ಸುಯಿ | ಯರೆಗಣ್ಣೊರಗಿದ ಕೊರಲು ||
 ಪಿರಿದೆಸೆಯಲು ನವಿರಾ ಪೆಣ್ಣು ಸುರತದೊ-| ಳರಿದವಳೆಂದನಾಗೋರ್ವ ||೧೬೦||
 ಅಡಿಗಡಿಗಪ್ಪಿ ತಕ್ಕೆಯ ಬಿಗುಹೇರಿಸು-| ತೊಡನೆ ಚುಂಬನ ಕೊರಲುಲಿಯಿಂ ||
 ಬಿಡದೊಡಗೂಡಲು ಸುರತದೊಳ್ಳಣಿಯದ | ಮಡದಿಯೆಂದರಿಯೆಂದನೋರ್ವ ||
 ತೊಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ನುಡಿಸಿ ಮೆಲ್ಲ-| ನಡರಿಸಿ ಮೊಲೆಗೆ ಕೂರುಗುರ ||
 ಕಡುಜಾಣಿಸಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಾಲಕಿಯರ | ಬಿಡಿಸು ಲಜ್ಜೆಯನೆಂದನೋರ್ವ ||೧೬೪||
 ಬಾಲೆ ಬಾಣತಿ ಋತುಸ್ನಾತೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ರತಿ-| ಲೋಲೆ ಹರಿಣಿ ತನ್ವಂಗಿ ||
 ಪೇಳಿದನಾಗೋರ್ವ ವಿಟನಿವರುಪರತಿ-| ಕೇಳಿಗನುಚಿತೆಯರೆಂದು ||೧೬೫||
 ಹಿರಿಯರಂಗನೆ ಗುರುವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಸೋ-| ದರದತ್ತೆ ಮಿತ್ರನ ಭಾರ್ಯೆ ||
 ಹೊರೆದನ ಸತಿಯಾದಿಯವರ ನೋಡದಿರೆಂ-| ದೊರೆದನಾಗೋರ್ವ ಭುಜಗನು ||
 ಬಲವಂತನ ವಧು ಪಾತಕನಬಲೆಯು | ಸಲಿಗಿವಾಳನ ಮಾನಿನಿಯು ||
 ನೆಲನಾಳ್ವನ ತೊತ್ತು ಸೋಲ್ತು ಬಂದರು ನೀ | ನಿಲುಕಿಸೋಡದಿರೆಂದನೋರ್ವ ||

ದಾಸಿ ಭಿಕ್ಷುಕಿ ಯಸಗಿತಿ ತೆಲುಗಿತಿ ಮ-| ತ್ತಾ ಸೂಲಿಗಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಿಕೆಯು ||
 ವೇಸಿ ಗೊರವಿ ಮಾಲೆಗಾತಿ ದೂದವಿಯರೆ-| ದೀ ಸತಿಯರನೋರ್ವ ನುಡಿದ ||
 ನುಡಿ ಸವಿ ಸವಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಬೈಯ್ಯೆ ಮುಳಿಸು ಸವಿ | ಮಡದಿಯ ಮತ್ತಾ ತೋಟಿ ||
 ಒಡಗೂಟ ಸವಿ ತನಿವೇಟಕೆಂದೋರ್ವನೀ | ಪೊಡವಿಯೋಳ್ ಸವಿಯಿಲ್ಲವೆಂದ ||
 ಇತ್ತುದೊಂದರೆಕಾಸು ಹಗಲಿರುಳಗಲದೆ | ಪೊತ್ತಿನೋಳೇಕಿರಗೊಡುವೆ ||
 ಕತ್ತ ಹಿಡಿದು ಹೊರನೂಂಕೆಂಬ ಹಳೆಮುದಿ | ಯೊತ್ತಿ ನುಡಿಯೆ ನೃಪಗೇಳ್ ||೧೭೦||
 ಕರವನೊತ್ತುವ ಪೊಯ್ಯಾಡೆಯೊದೆಯಲು ಕಾ-| ಲ್ಗಿರಗುವ ಬೈದರೆ ನೋಯ ||
 ಹೊರನೂಂಕಲಪ್ಪುವ ವಿಟನ ನಾನೋವೆನೆಂ-| ದೊರೆವ ವೇಸಿಯ ನುಡಿಗೇಳ್ ||
 ನಲ್ಲರ ಲೇಸುಗೊಂಬುದು ಸಲ್ಲ ಲೇಸಿನೊ-| ಳ್ಲದ್ದು ಮುಳಿದಗಲುವುದು ||
 ಸಲ್ಲದಗಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ತಾನದು ಬಾ-| ಳ್ಲವೆಂದೋರ್ವ ನುಡಿಯಲು ||೧೭೧||
 ನೋವಿನ ನುಡಿಯಹುದಕಟ ಮತ್ತವಳಿಗೆ | ಸಾವು ಬಂತಯ್ಯಯ್ಯೊಂದೆ ||
 ಆ ವಿದೂಷಕ ಸಖರೊಡನೊರೆಯಲು ಕೇಳಿ | ಭೂವರ ನಗುತೆಯ್ದುವಾಗ ||೧೭೨||
 ಕೊರಲುಲಿ ಮಂತ್ರವೆಸೆಯೆ ಕಾಂಚಿಧಾಮವೆಂ-| ಬುರಗ ಪಿಂಗಲು ವಿಟಮಂತ್ರಿ ||
 ಪೊರವಾರ ಬೆಟ್ಟದ ಸ್ಮರ ನಿದಾನವ ಕಂ-| ಡುರೆ ಕುಣಿಯಲು ಕಂಡರೆಯ್ದಿ ||೧೭೩||
 ಮದನನಾಟ್ಯದೊಳಿರ್ದ ಮಿಥುನವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಗೋ-| ಪ್ಯದೊಳೆಯ್ದಿ ಯೆದೆನೋಡೆಂದು ||
 ಚದುರ ವಿಟನು ಸುಟಿದೊರಲು ಕಂಡು ಕೋ-| ವಿದನಡಿಯಿಡುವನು ನಗುತ ||
 ಈಪರಿಯಿಂದುಚಿತಾನುಚಿತಗಳ | ಗೋಪ್ಯದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ||
 ಭೂಪತಿ ನೋಡುತೆಯ್ದುವ ಪದದೊಳು ನಿಂ-| ತಾ ಪೀಠಮರ್ಧಕನೆಂದ ||೧೭೪||
 ಯಾಮಿನಿಸಂಗದಿಂದಾಗಲೆ ಚಂದ್ರ ತ್ರಿ-| ಯಾಮವ ಕಳೆದಿಳಿತಂದ ||
 ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಂಬರಿಸತ್ತ ಬಿನ್ನ ಪವಿನ್ನು | ಧಾಮವನೆಯ್ದಬೇಕೆಂದ ||೧೭೫||
 ಅಂತಾಗಲೆಂದು ಕೆಳೆಯರೊಡಗೊಂಡು ನಿ-| ಶಾಂತಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ||
 ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಘಣಿರಾಜತನಯ ಮಗು-| ಳ್ಲಂತರಿಸದೆ ನಡೆತಂದು ||೧೭೬||
 ಅರಮನೆಗೆಯ್ದಿ ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯೊಳು | ದೊರೆಮಗ ನಿಂದು ಸಖರನು ||
 ಕರುಣೋಕ್ತಿವೆರಸು ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನಿತ್ತು | ಹರುಷದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ||
 ಉಚಿತಸತ್ತ್ವ ಯೆಗಳನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ತಾ | ಶುಚಿಯಾಗಿ ಘಣಿರಾಜತನಯ ||
 ರಚನೆವಡೆದ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಕ್ಕು ವರಮಣಿ-| ಖಚಿತಮಂಚಾಗ್ರವನೇರಿ ||೧೭೭||

ಸೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಮನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಓತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊಡಗೂಡಿದನು ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನು ||೧೮೧||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದುವೆಂಟನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳೂರನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೧೮೨||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರುಜಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು||೧೮೩||

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು

೩೨. ನಾಗಕುಮಾರನು ಮುಕ್ತಿವಡೆದ ಸಂಧಿ

ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಫಣಿರಾಜತನಯ ಮುಕ್ತಿ-| ವಡೆದ ಸತ್ಕಥೆಯ ಸೊಲ್ಲಿ ಪೆನು ||ಪ||
 ರತಿದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿದ ಮನ್ಮಥನಂ-| ತತಿಮುದದಿಂದ ಸೆಜ್ಜೆಯೊಳು ||
 ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಫಣಿರಾಜತನಯನಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-| ಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪವಡಿಸೆ ||೧||
 ತನ್ನಿಂದ ನಾಲ್ಮಡಿಯಧಿಕಸತ್ಕಲೆಗಳ | ಪನ್ನಗಮೃತನೊಳು ಕಂಡು ||
 ಬನ್ನವಡೆದು ಕಾಂತಿಗುಂದಿದನೆನಲಾಗ | ಜೊನ್ನವಡಗಿದುದಾ ಶಶಿಯ ||೨||
 ಹಾರವಳಿದು ಮುತ್ತು ಕೆದರಿದಂತೆಸೆಯಲಾ | ತಾರಾಳಿ ಯಂಬರ ವುಗಿಯೆ ||
 ವಾರುಣಿ ಶಶಿಯ ಕರವ ಪಿಡಿದೆಳೆವಂತೆ | ಸೇರಿದನಪರಭಾಗವನು ||೩||
 ಸುರುಚಿರಸನ್ಮಾರ್ಗದೋಜಿಯನುಳಿದು ತಾ-| ನಿರದೆಯ್ದಿ ವಾರುಣಿಯೊಡನೆ ||
 ಸೆರೆಯಲಧೋಗತಿಗಿಳಿದನೆಂಬೊಲು ಚಂ-| ದಿರನಪರಾಬ್ಧಿಗಿಳಿದನು ||೪||
 ಮೊದಲ ಗುರುತ್ವವಡಗಿ ನಾಕಗಣದೊಂ-| ದೊದವಗಾಣಿಸಿತಾ ಭಗಣ ||
 ಅಧಿದೈವನಿರದೆ ತೊಲಗೆ ಪೆಂಪುಗೆಡುವುದೊಂ-| ದದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲ ನೋವ್ವರಿಗೆ ||
 ಪಕ್ಕಗಳನು ಬಿಚ್ಚಿ ಪೊಯ್ದು ವೈಮುರಿದೆದ್ದು | ಕುಕ್ಕುಟನಿಚಯ ಗೋಣೆತ್ತಿ ||
 ಕುಕ್ಕೂಕೂ ಯೊಂದು ಕೂಗಿತು ತಲೆದೋರಿ | ಚೊಕ್ಕನೂದಿತು ತಂಗಾಳಿ ||೫||

ಅರೆಬಿರಿದಬ್ಬದೇಸೆಗಳ ಬಿರ್ಚಿ ಬಂ-| ಧುರಮಕರಂದದೊಳ್ಪೊರಳಿ ||
 ಮರುತ ಬಂದುದು ಶೈತ್ಯ ಸೌರಭ ಮಾಂದ್ಯದೊಂ-| ದುರುಗುಣಸಂಪದವೆರಸು ||
 ಬಲಿದಾಗ ಸುತ್ತ ನಾಲ್ದಿ ಸೆಯೊಳು ತಂತಮ್ಮ | ನೆಲೆಯೊಳೆಚ್ಚ ತ್ತು ಚಿಚ್ಚಿ ಬಿಕೆ ||
 ಚಿಲುಮಿಲು ಚಿಂಚಿಲು ಚಿಟಿಪಿಟಿ ಚಿಚಿಪೆಂ-| ದುಲುಹುದೋರಿದುವು ಸಕ್ಕಿಗಳು ||
 ಗಳವುನ ಜರಚುವ ಶುಕಪಿಕಗಳ ಕಲ-| ಕಲರವದಿಂದೆಚ್ಚ ತ್ತು ||
 ಬೆಳಗಾಗಲೆದ್ದು ಪಾಣ್ಣೆಯರಳಲಿಂ ತಳ-| ವೆಳಗಾದರವರನೇನೆಂಬೆ ||೯||
 ಇಪ್ಪಸರದೊಳಳಿವಿಂಡು ಮುಸುಕಲ್ಯೆ-| ತಪ್ಪ ಕೆಂಪೆಸೆವ ಬಂಧಕಿಯು ||
 ಕಪ್ಪಿನ ಸೀರೆಯ ಮುಸುಕಿಟ್ಟಳೆನೆ ಕ-| ಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಳಾಗ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ||೧೦||
 ಕಡೆಗಂಗಳೆಡೆಯಾಡಲೆಡಬಲನತ್ತಡಿ-| ಗಡಿಗೆ ಮುಸುಕ ಸಾರ್ಚುತಲು ||
 ಮುಡಿವೊಲೆ ಪೊರವಾರ ಬಿಣ್ಣಿಂದ ಬಳ್ಳುತ-| ಲಡಿಯಿಡುತಿದ್ದಳಾಗೋರ್ವೆ||೧೧||
 ಉಗಿಯೆ ಪೂವಾಲೆ ಮೇಲುದುಮುಡಿವೊಲೆಗಳಿಂ-| ದೊಗೆಯೆ ಕಂಪನನಿಟ್ಟುಸುರು||
 ಅಗಿವುತ ನಿರಿಯನಾನುತಲಾರೈವುತ | ಬಿಗುಹಿಂದ ನಡೆತಂದಳೋರ್ವೆ ||೧೨||
 ಇನಿಯನ ಬಿಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಬೆ-| ಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ದೈನ್ಯವ ನುಡಿದು ||
 ಇನಿದುಟಿ ಪೀರ್ದು ಮನವನಿತ್ತುಜೀಳ್ಕೊಂಡು|ತನುವೆಯ್ದಿದೊಲು ಪೋದಳೋರ್ವೆ||
 ಅಂಗಜಕೇಳಿಯ ಮನೆಮನೆಗಳೊಳು ದೀ-| ಪಂಗಳುರಿದು ಭುಗುಭುಗನೆ ||
 ನುಂಗಿದ ಕತ್ತಲೆಯನು ಕಾರುವೊಲು ದೀ-| ಪಂಗಳುಗಿದುವು ಕಜ್ಜಲವ ||೧೪||
 ಅರೆದೆರೆದಧರಾಕ್ಷಿ ಪುಟ ಮಂದಶ್ವಾಸ ಬಂ-| ಧುರವೆತ್ತ ಸ್ಮಿತವದನಾಬ್ಬ ||
 ಕರಮೆಸೆದಿರೆ ಶ್ರಮಜಲಬಿಂದು ನಿದ್ರೆಯೊ-| ಳೊರಗಿರಲಾ ಫಣಿತನಯ ||೧೫||
 ಏರಿತಾನಂದಪದ್ಮಿನಿಯೊಳು ಎರಹ ಬೇ-| ರೂರಿತು ಕೋಕಚಯದೊಳು ||
 ಜಾರಿತು ಕತ್ತಲೆ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳು ತಲೆ-| ದೋರಿದನಾಗಳಾ ಸೂರ್ಯ ||೧೬||
 ಗಗನಾಂಗಣದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ತಾ-| ರೆಗಳೆಂಬ ತಂಡುಲಗಳನು ||
 ಮಿಗುವ ಕಿರಣಚಂಚುಪುಟದಿಂದಾಯ್ದದಾ | ಪಗಲಾಣ್ಮನೆಂಬ ಕುಕ್ಕುಟನು ||
 ಬಿರಿದು ಬಿರ್ಚಿದವಬ್ಬನಿಗಳು ಕತ್ತಲೆ | ಹರೆಯೆ ಮುಚ್ಚಿದುವುತ್ಪಲಗಳು ||
 ತರಣಿಯುದಯದೊಳು ಬಸದಿಗಳೊಳು ಭೋ-| ಗರೆದುವು ಶಂಖನಾದಗಳು ||
 ಸುರಪತಿಮಂಣಿಮಕುಟದ ಮಾಣಿಕವೊ ತ-| ತ್ತರುಣಿಯ ರನ್ನ ಗನ್ನಡಿಯೊ ||
 ಸುರಕರಿಶಿರದೊಳು ತಳ್ಳ ಸಿಂದೂರದ | ದೊರೆಯಾಯ್ತು ತರಣಿಮಂಡಲವು ||೧೯||

ವಸುಧಾಧಿಪತಿಘನಿಸುತನ ಪ್ರತಾಪದೊಂ-| ದೆಸಕ ಜಗವ ಪರ್ವಿದೊಲು ||
 ಬಿಸರುಹಮಿತ್ರನುದಯದೊಳು ಸಭವ ಕೆಂ-| ಬಿಸಿಲಡರ್ದೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ||೨೦||
 ಆ ರವಿಯುದಯದೊಳರಮನೆಬಾಗಿಲ | ಸೇರಿದ ಪಾಠಕನಿಚಯ ||
 ಧಾರುಣಿಪತಿಯನೆಚ್ಚ ರಿಸಲಿಂತುದಯಗ-| ಭೀರನಾದವನೆಸಗಿದರು ||೨೧||
 ಎಲೆ ಘನಿರಾಜತನಯ ನಿನ್ನ ಪದಪದ್ಮ-| ಗಳ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವೆವೆಂದು ||
 ಒಲಿದೈವತ್ತಾರುದೇಶದ ದೊರೆಗಳು | ಸಲೆ ಕಾದಿಹರು ಬಾಗಿಲೊಳು ||೨೨||
 ನಿನ್ನ ಹೃದಯವ ಬೆಳಗುವ ಸುಜ್ಞಾನದ | ರನ್ನದ ದೀವಿಗೆಯೆನಲು ||
 ಮುನ್ನೇಸರೆಸೆದುದು ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳು ಸ್ವಾಮಿ | ಬಿನ್ನಣದಿಂದುಪ್ಪವಡಿಸೆ ||
 ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿ ನಿನ್ನ ಧಿಕಪ್ರತಾಪವ | ಕಂಡು ದುರ್ಗವನೇರಿದಂತೆ ||
 ಚಂಡಾಂಶು ವ್ರದಯಗಿರಿಯ ಶಿಖರದೊಳೆಡೆ-| ಗೊಂಡನು ನೀನುಪ್ಪವಡಿಸೆ ||೨೪||
 ಪರಮಮಂಗಳಗಳನೆಸಗುವೆನೆಂಬ ನಿ-| ಭರಚೇತೋಮುದದಿಂದ ||
 ದೊರೆಗಳ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸನಧಾನದಿಂ | ಪೊರಮಡು ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಿಂ ||೨೫||
 ಕರಕಮಲಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಸುನೇತ್ರೇಂದಿ-| ವರಗಳನರಳಿಸುವೆಮ್ಮ ||
 ಹರುಷಾಬ್ಧಿ ಪೆರ್ಚುತ ಪೊರಮಡು ಸ್ವಾಮಿ ಚಂ-| ದಿರನುದಯದ ವೈಭವದಿ ||
 ಜಿನ್ನಪ ಸ್ವಾಮಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಮಂತರು | ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ನಿನ್ನ ನೋಲಗಿಸಲು ಬರವ ಹಾರೈಸುವ-| ಚೆನ್ನಿಗ ನೀನುಪ್ಪವಡಿಸೆ ||೨೭||
 ಪಣ್ಣಿದಾನೆಗಳ ತೇಜಿಗಳ ಬಲ್ಲಂದಣಿ | ಕಣ್ಣರ್ತಿಯ ಪದಾತಿಗಳ ||
 ಬಣ್ಣಗಾರಿಕೆಯಿಂದಂಗಣ ತುಂಬಿದೆ | ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಸಂಪದವ ||೨೮||
 ಇಂತೆಂದು ಪೊಗಳುವ ಪುಣ್ಯಪಾಠಕಜನ | ಸಂತತಿ ಸುಪ್ರಭಾತದೊಳು ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ಯಲೆಚ್ಚತ್ತರು | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ದುಪತಿಗಳು|| ೨೯||
 ಸ್ಮರರಾಜ ನಿಜಚಂದ್ರಹಾಸವನಿಮ್ಮೈಯ್ಯ | ಮುರಿ ಮಾನಕೆ ತಂದಂತೆ ||
 ತರುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಮೈಮುರಿದೆದ್ದಳಾ-| ಗರಸನ ಜಿಗುತಕ್ಕೆಯಿಂದ ||೩೦||
 ಬಲದ ಮಗ್ಗುಲನೂರಿ ಶ್ರೀಪಂಚಗುರುಗಳ | ತಲೆಗೇರಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ವಲವಿನಿಂ ಸ್ಮರಿಸುತ ತಲ್ಪದಿಂದೆದ್ದ ಭೂ-| ಲಲನೇಶ ರವಿಯುದಯದೊಳು ||೩೧||
 ಚೆನ್ನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಕೈಲಾಗುಗುಡೆರಾಯ | ರನ್ನದ ಹಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ||
 ಹೊನ್ನ ಕವಾಟವ ತೆಗೆಯಲು ಸೆಜ್ಜೆಯಿಂ | ಬಿನ್ನಾಣ ಮಿಗೆ ಹೊರಹೊಂಟ ||೩೨||

ವಚನ || ಬಂದಾಗಳಾ ಸಕಲಜನುಗಳ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಕುಳೀಕರಿ
ಸುತಂ ದಂತಧಾವನಸ್ನಾನವಿಧಾನಾದಿ ವೈಭಾತಿಕ್ರಿಯಾವ್ಯಾಪಾರಮಂ ತೀರ್ಚಿ
ದೇವತಾರ್ಚನಾಯೋಗ್ಯನವ್ಯಸಂಸೇವ್ಯಂಗಳಪ್ಪ ರಜತಮಹಾರಜತಾದಿವಿರಚಿತಪವಿ
ತ್ರಪಾತ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಭವ್ಯಜನಂಗಳಿಕ್ಕಲದೊಳಗಂ ಬರೆ ಜಿನಚೈತ್ಯಾವಾಸಮನ
ಮರೇಂದ್ರನಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಮಂ ಪೊಗುವಂತೆ ಪೊಕ್ಕೀರ್ಯಾಪಥಶುದ್ಧಿಯಂ
ಮಾಡಿ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಮನಂತರಂಗದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಕ್ರಿಯಾ
ಪೂರ್ವಕಮುಭಿವಂದಿಸಿ ಜಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪುಷ್ಪಾವಳಿ ಚರು ದೀಪ ಧೂಪ ಪಕ್ಷಿಫಲಂ
ಗಳಿಂದಿಂತಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದರ್ಹದ್ದೇವನ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಂ
ಗಳನರ್ಚಿಸಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಸ್ತುಸ್ತವ ರೂಪಸ್ತವ ಗುಣಸ್ತವವೆಂಬಿಂತು ತ್ರಿವಿಧಮು
ಪ್ಪನೇಕ ಸ್ತೋತ್ರಮುಖರಮುಖನಾಗಿ ||

ಜಯ ಜಯ ಸುರನರೋರಗವಂದಿತಪಾದ | ಜಯ ಜಯ ದಿವ್ಯನಿನಾದ ||

ಜಯ ಜಯ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ನಿರ್ಬಾಧ | ಜಯ ಜಯ ಕೇವಲಬೋಧ ||೩೩||

ದೇವಾದಿದೇವ ಶ್ರೀಜಿನರಾಜ ಸರ್ವಜ್ಞ | ಪಾವನ ಮಂಗಲಮೂರ್ತಿ ||

ಕೈವಲ್ಯಸುಖದಾಯಕ ನಿನ್ನಡಿಗಳ | ಸೇವೆಯಿಂದಲಿ ಸುಖಿಯಹೆನು ||೩೪||

ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯ ಮಹಾಭಕ್ತಿಭೃತ್ಯದೊ-| ಳೀರಿಸಿ ಭವವಾರ್ಥಿಯೊಳು ||

ಚಾರುರತ್ನತ್ರಯಹಾನಿ ಬಾರದವೊಲು | ಸೇರಿಸೆನ್ನನು ಮೋಕ್ಷ ಪುರಿಗೆ ||೩೫||

ಸುರನರನಾಗೇಂದ್ರರೆಂಬರು ನಿನ್ನಯ | ಚರಣಸೇವನೆಯಿಂದ ಮುನ್ನ ||

ಪರಮವೈಭವದೊಳಿದರ್ಪ್ಪಯಸುಖವಡೆ-| ದರು ನಿನಗೆನ್ನೊಳ್ಪರಾಕೆ ||೩೬||

ನಿನ್ನ ಮುಖೇಂದುವ ಕಂಡ ಭವಾಬ್ಧಿಯೇ-| ನೆನ್ನ ಬಹುದು ಪಿಂಗುವುದು ||

ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದಯವೋ ಮೇಣು ಮತ್ತದು | ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯೊ ಪೇಳಿನಗೆ ||

ಅಡವಿಯೊಳಾ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯೊಳು ಮತ್ತಾ | ಸುಡುಗಾಡೊಳಬ್ಬಿಯೊಳ್ಳೇಣು ||

ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಧ್ಯಾನಿಸಲದು ತಾನೆ | ಕೊಡುವುದು ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||೩೭||

ನದಿನದಗಳ ಪೊಕ್ಕಡಗದಘಜ್ವಾಲೆ | ಯದು ನಿನ್ನ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳು ||

ಹದಗಿಡುತಿದೆ ದೇವ ನಿನ್ನ ಚರಣವ ಪೊ-| ದಿದೊಡಘ ತಾನೆಲ್ಲಿಹುದೊ ||೩೮||

ಇವು ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಿ-| ದವನತನಾಗಿ ಶ್ರೀಜಿನನ ||

ಭುವನೇಶಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಗುರುಮೂಲದೊಳು ಧರ್ಮ-| ಶ್ರವಣದಿಂ ಕಿರಿದಿರುತ್ತಿದು ||

ವ್ರತನಿಯಮಾದಿಸ್ವೀಕಾರದಿಂದಾ ಯತಿ-| ಪತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರಮನೆಗೆ ||
 ಅತಿಮುದದಿಂದೆಯ್ವಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾಸವ | ಮಿತನಿಲ್ಲದಿತ್ತನಾ ನೃಪತಿ ||೪೧||
 ಅತಿಶಯದಿವ್ಯದುಕೂಲವನುಟ್ಟು ಸ-| ನ್ನತ ಮಣಿದೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು ||
 ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಮಕುಟವ ಧರಿಸಿ ನೋಡುವ ಜನ-| ತತಿಗಾನಂದವನಿತ್ತು ||೪೨||
 ಸರ್ವಾವಸರಮೆಂಬೊಡ್ಡೋಲಗವನಿತ್ತು | ಗೀರ್ವಾಣಪತಿಯೆಂತಂತೆ ||
 ಉರ್ವೀಶನಿದ್ದ ನೇಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯ | ಪರ್ವಿಸಿ ಪರಮವೈಭವದಿ ||೪೩||
 ಭೋಗೋಪಭೋಗವಿಷಯವಸ್ತುಗಳನನು-| ರಾಗದಿಂದನುಭವಿಸುತ್ತ ||
 ಪೂಗೋಲನಿಂದತ್ಯಧಿಕಸಂಪದನಾಗಿ | ನಾಗಕುಮಾರನೊಪ್ಪಿದನು ||೪೪||
 ದುಷ್ಟರ ಜಡಿದು ತನ್ನ ಡಿಗಿರಗಿಸಿಕೊಂಡು | ಶಿಷ್ಟರ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ||
 ಸೃಷ್ಟಿಯನಾಳುತ್ತಿದನು ಘನಿಸುತ್ತ ತ-| ನ್ನಿಷ್ಟಭೋಗಗಳನುಭವಿಸಿ ||೪೫||
 ಧಾರುಣಿಯಿಹುದು ಮಂತ್ರಿಯೊಳಿಹುದಾ ಪರಿ-| ವಾರಸೇನಾನಾಥನೊಳು ||
 ಬೇರೆಬೇರೊಂದೊಂದನೋರೋರ್ವರೊಳಿತ್ತು | ಸಾರಸುಖದೊಳಿಹನೃಪತಿ ||೪೬||
 ಆನೆಯೇರಾಟದೊಳೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೈ-| ದಾಸದೊಳ್ಳೀಜಿಯೇರಾಟ ||
 ಗಾನಕುಶಲಕೌತುಕವಿದೈಗಳೊಳೊಮ್ಮೆ | ತಾನಿಹ ಘನಿರಾಜತನಯ ||೪೭||
 ನಾನಾದೇಶದ ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಬಂ-| ದಾನತರಾಗಿ ಕಪ್ಪವನು ||
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೀವರೆಂದರೆ ಮತ್ತಿನ್ನು | ತಾನು ಸಾಧಿಸುವಿಳೆಯುಂಟೆ ||೪೮||
 ನಾಡೆಲ್ಲ ನಗರವಾದುದು ಗ್ರಾಮಗಳೆಲ್ಲ | ಬೀಡುಗಳಾದವಲ್ಲ ||
 ಕಾಡೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣವಾದುದು ಪ್ರಜೆ ತುಂಬಿ | ಪಾಡಿಲ್ಲವೆನೆ ಸ್ಮರನರ್ಥ ||೪೯||
 ನಿಜ್ಜ ಮದುವೆ ಹಬ್ಬ ಚಾತ್ರೆಗಳೊಡಲಾದ | ಸಚ್ಚರಿತ್ರಗಳಿಂದ ನಾಡು ||
 ಅಚ್ಚರಿವಡೆದಿಹುದಯ್ಯೊ ಹಾವಳಿ ಸೂರೆ | ಕಿಚ್ಚು ಬರಗಳೆಂಬುದಿಲ್ಲ ||೫೦||
 ವಿಡಿವುದುಂಟಂಗನೆಯರ ಮೊಲೆವಿಡಿವಲ್ಲಿ | ನಾಡೊಳದೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲ ||
 ಕಾಡುವುದುಂಟು ಕಾತರೆಯೊಡಗೂಟದೊಳ್ | ನೋಡಲದೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲ ||೫೧||
 ಸುಲಿವುದಧರಚೀತ್ಪಾರದೊಳುಂಟುಂಟು | ಕೊಲುವುದು ಪಗಡೆಯಾಟದೊಳು ||
 ಮುನಿವುದುಂಟೆನೆಯನೊಳಪರಾಧವ ಕಂ-| ಡುಳಿದಂತಿವೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲ ||೫೨||
 ಬಡತನ ಸತಿಯರ ನಡುವಿಗುಂಟಾ ದಂಡ-| ವಿಡಿವುದು ವೃದ್ಧರೊಳುಂಟು ||
 ಜಡತೆ ವೋದಿಹುದು ರತ್ನಂತದ ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ | ತೊಡರದು ತಾನು ಮಿಕ್ಕರೊಳು ||

ವೊರೆಗೆಟ್ಟು ನುಡಿಯುಂಟಾ ರತಿಕೇಳಿಯೊ-| ಳಿದಾಟವುಂಟು ಕೂರುಗುರ ||
 ತರುಣಿಯರುಪರತಿ ವಿಸರೀತವಲ್ಲ ದಾ | ದೊರೆಯ ರಾಜ್ಯದೊಳದು ಸಲ್ಲ ||೫೪||
 ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳು ಜಾತ್ಯಶ್ವ ಮದೇಭಗಳಾ | ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳು ಮುತ್ತುಗಳು ||
 ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳು ರತ್ನ ಗಳದಿಸುವುವು ಭೂ-| ಲಲಸೇಶಪುಣ್ಯದೇಳೈಯಲಿ ||೫೫||
 ತ್ರಿದಶಪತಿಗೆ ತ್ರಿದಿವದ ಸಿರಿಯೆಂದು ಭೂ-| ಸುದತಿ ಪಲ್ಲಿರಿದು ನಗುವೊಲು ||
 ಉದಿಸಿ ರತ್ನಗಳೆಸೆದುವು ಸ್ಮಪತಿಯ ಪುಣ್ಯ-| ದೊದವ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಬಂದವುದೆ ||
 ವನಗಳೊಳಿಲ್ಲ ಕರ್ಪುರವಾಳೆಗಳು ಕಾ-| ನನವೆಲ್ಲ ಚಂದನದ್ರೂಮವು ||
 ಘನವಾಗಿ ಹೊಲನೆಲ್ಲ ಕತ್ತುರಮಿಗಗಳು | ಮನುಜೇಶನಿಳಿಯ ಪಾಲಿಸಲು ||೫೬||
 ನಲಸಿನಿಂದೀವ ದಾನಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರಸಂ-| ಕುಲವೆಯ್ಯದಾಯ್ತೆಳೆಯೊಳಗೆ ||
 ನೆಲದೆರಪಿಲ್ಲ ದೊಲರುಹನಾಲಯಗಳ-| ನೊಲಿದು ಮಾಡಿಸಿದನಾ ಸ್ಮಪತಿ ||೫೭||
 ಭಳಿರೆನಲಗ್ಗದ ಪುಣ್ಯಫಲವನೆ ಸಂ-| ಗಳಿಸುತ ಫಣಿರಾಜತನಯ ||
 ಇಳೆಯೊಲ್ವು ಜೋಜೋ ಯೆನಲೆಂಟುಸಾವಿರ | ಲಲಸೆಯರೊಳು ಸುಖಮರ್ದ ||
 ಎಷ್ಟುತ್ತುವರುಷ ಕುಮಾರಕಾಲದೊಳಿರ-| ಲಪ್ಪಾಜಿಯೊಪ್ಪಿಸಲೆಳೆಯು ||
 ಬಪ್ಪುಗೊಂಡೆಂಟುನೂರ್ವರುಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊ-| ಳೊಪ್ಪಿದನಾ ಫಣಿತನಯ ||
 ಧರೆಗತಿಶಯವಾಗಿ ರೋಹಣಾದ್ರಿಯನೆ ಕಂ-| ಡರಿಸಿ ಪದ್ಮಜ ನಿಲಿಸಿದೊಲು ||
 ವರಮಣಿಮಯದೇಳುನೆಲೆಯು ಹೊಂಗಳಸದ|ಕರಮಾಡವಹುದೊಂದು ಸೊಗಸಿಂ ||
 ಅಮರಲೋಕವನಡರುವ ನಿಜ್ಜನಿಕೆಯು-| ಪಮೆವೆತ್ತ ನೆಲೆವಾಡವನು ||
 ರಮಣಿಯರೊಡಗೊಂಡು ಸ್ಮಪನೊಂದು ಪಗಲೊಳು | ಗಮಕಿನಿಂದೆಯ್ವಿ ತಾನೇಲಿ ||
 ಆ ನೆಲೆವಾಡದಗ್ರದೊಳು ವೈಭವದಿಂದ-| ಲಾ ನಾರಿಯರ ನಟ್ಟನಡುವೆ ||
 ಮಾನವಪತಿಯೋಲಗವಸಿತ್ತನು ಪರ-| ಮಾಸಂದದಿಂದ ವೈವರ್ತಿ ||೬೩||
 ನರುಗೋಲನೊಲಿದು ತನ್ನ ಬಿಲರಾಣಿಯರೊಡ-| ವೆರಸಿ ಜಿನದವ ಮಾಳ್ವವೊಲು ||
 ಸರಸಸಲ್ಲಾಪವನೋದದಿಂದರಸ ತ-| ನ್ನರಸಿಯರೊಡನಿರುತಿರಲು ||೬೪||
 ತಾವರೆಯೆಲೆಯೊಳಗೊಲಿದು ಸರ್ತಿಸುತಿರ-| ಲಾ ವಾರಿಜಿಂದು ಯೆಂತುತು ||
 ಆ ವನಿತೆಯರ ಭೋಗವನಾಂತು ಜಾಣರ | ದೇವ ತಾನಿರುತಿರ್ದು ಮುದದಿ ||
 ಭೋಗಿಗಳರಸನೊಲಿದು ನೆಲೆವಾಡದಿಂ-| ದಾಗಳಾ ನಾಲ್ಕೆಸೆಗಳನು ||
 ಆಗಸದೊಂದು ಗುಣ್ಣನು ನೋಡಿ ಯುತ್ಕಂಠ-| ನಾಗಿದನಾ ಸಮಯದೊಳು ||

ಭೂಕಾಂತನೊಲಿಯುಬೇಕಾಗಿ ತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿ-| ಯಾಕರ್ಷಣಯಂತ್ರಮನಲು ||
 ಆಕಾಶದೊಳಗೊಂದು ಮೋಘ ಸಹಸ್ರಕೂ-| ಟಾಕಾರದೊಳು ತೋರಿತಾಗ ||೨೭||
 ಆ ಮೋಘದೊಡ್ಡತಿಶಯವನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ | ಭೂಮಿಶಾಶ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ನೋಡಿ ||
 ಹಾ ಮಹಾಚಿತ್ರವಿದೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ-| ದಾ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮೆಚ್ಚು ತವನು ||೨೮||
 ಸಾವಿರಕೂಟಂಗಳನುಳ್ಳ ಜಿನಜೈ-| ತ್ಯಾವಾಸದಾಕಾರವನು ||
 ಕೋವಿದ ಫಲಕವ ತರಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಬಗೆ-| ದಾ ವೇಳೆಗದು ಬಯಲಾಯ್ತು ||೨೯||
 ಆಗಸದೊಳು ಬಲೈಡಗುಗಾಣಿಸುತ ತಾ-| ನಾಗ ಬಂತೊಂದಭ್ರಪಟಲ ||
 ನೀಗಿತಾಗಳೆಯುಕಟಕಟ ಸಹಸ್ರೈಕ-| ಭಾಗವಾದರು ಕಾಣಿಸಿತೆ ||೩೦||
 ಜಗದೊಳು ಪುದ್ಗಲಪಿಂಡಂಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಿರ | ಮಿಗೆ ಯಾವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ||
 ಸುಗಂಧರ ದೇವನೀ ನರರ ಸಂಸಾರದ | ಬಗೆಯು ತಾಸಿದೆ ಯೆಂದನಾಗ ||೩೧||
 ಹುಟ್ಟುನರರೆಬರು ಬೆಳೆವರು ಕೆಲಬರು | ಬಿಟ್ಟೈಯ್ಯವರು ದೇಹವನು ||
 ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಸಾವುದಲ್ಲದೆ ಚಿರಮರ್ಷ | ಬಿಟ್ಟೆಯಾವುದು ಸಂಸೃತಿಗೆ ||೩೨||
 ಬಡೆಯನೀತನು ವೃದ್ಧನೀತ ಬಾಲಕನಿವ | ಕಡುಗಲಿ ಜಡರಿವರೆಂದು ||
 ತಡೆಯದಾ ಪಾತಕ ಯಮನಿರಗೊಡದೆ ತು-| ತ್ತಿಡುಸನು ಕಾಳ್ಗಿಜ್ಜೆನೊಲು ||
 ಜವಣಿಬಡಿಸುವ ಕ್ಲೇಶಗಳೆಂಬ ತೆರೆಗಳೊ-| ದನೆ ಚಿಂತಾವರ್ತನದ ||
 ಭವಸಾರ್ಥಿಯೊಳು ತನುಜಲವನಿರದೆ ಪೀರ್ವ | ಜವನೆಂಬ ವಾಡಬಸಿಹುದು ||೩೪||
 ಕರೆಯ ವೃಕ್ಷದವೊಲೀ ದೇಹ ಮತ್ತಾ ಭೋಗ | ಹರೆವುದು ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನೊಲು ||
 ಸುರಚಾಪದೊಲು ಸಿರಿ ಕೆಡುವದೆಂದರೆ ಯಿನ್ನು | ಸ್ಥಿರವಾವುದು ಮನುಜಗೆ ||
 ಸಿರಿಗೆಡರಾಗಿ ಬಂದಿಹುದಾ ಬಡತನ | ಜರೆ ಜನ್ಮನಕೆ ಕೇಡಹುದು ||
 ಮರಣ ಬಂದೆಡೆಗೊಂಬುದಾ ಬಾಳ್ಕೆಯೊಳು ಮೈ-| ಮರವೇಕೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ||
 ಜಲಜಪತ್ರದ ಜಲಜಿಂದುವೊಲ್ಪರಳವಾ | ಜಲ ದೀಪದೊಲು ಗಾಳಿ ತೊಡರ್ದ ||
 ಇಳೆಯೊಳಗೀ ಯಾವನ ರೂಪಾಯುಗ-| ಳ್ಲೆಲೆಗೊಂಬುದುಂಟೆ ಮರ್ತ್ಯರೊಳು ||
 ಎರಡುಕೊಟೆಗಳಿದ್ದುದನು ಲಕ್ಷವ ಕಂ-| ಡೆರಗುವೊಲಕಟ ಮಾನವಗೆ ||
 ಪಿರಿದಾದ ಬದುಕುಬಾಳುಗಳಿದ್ದರತ್ತ-| ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮಾಸೆ ||೩೮||

ಶರಧಿಯೊಳೊಡೆದ ಭೈತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು ಪಕ್ಷಿಗೆ | ಶರಣು ಮತ್ತಾವುದಿಲ್ಲದೊಲು ||
 ದುರುಳ ಸಂಸೃತಿಯೊಳು ನಿನಗೊಂದಪಾಯ ಬಂ-| ದರೆ ಶರಣಾರೆಲೊ ಜೀವ ||
 ಕತ್ತಿವಿಡಿದ ವೀರಭಟರು ಮುತ್ತಿದ ಬ-| ಲೊತ್ತದ ಒಂಧುಗಳಿರಲು ||
 ಮತ್ತಗಜಾಶ್ವಗಳ್ಳಸಿರಲಾತ್ಮ ಕೇ-| ಳ್ತತ್ತಿಡದುಳಿಯನಾ ಜವನು ||೮೦||
 ರುಜಿ ಜರೆಗಳು ನಿನ್ನ ಕಾಡದ ಮೊದಲೆ ಯಂ-| ಗಜನ ಜಯಿಸಬೇಕು ನಿರುತ ||
 ನಿಜತಂತ್ರಶರಣುಮಿಲ್ಲದೆ ಪರತಂತ್ರದಿಂ | ತ್ರಿಜಗದೊಳಾವುದು ಸ್ಥಿರವು ||೮೧||

[ಇತ್ಯಶರಣಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಅಸಿಯ ಪಂಜರದ ಬಂಧನದೊಳು ಕೇಸರಿ | ಯೆಸಕಗುಂದದೊಲೆಲೆ ಜೀವ ||
 ಹಸಗೆಡಿಸುವ ಯಾ ದೇಹವಿಡಿದು ಸೈ-| ರಿಸುವುದದೆಂತು ನೀನಕಟ ||೮೨||
 ಪಾಪದಿಂದಾ ತಿರ್ಯಂಚ ನಾರಕ ನೀ-| ನಾ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಸುರನು ||
 ಪಾಪಪುಣ್ಯೋದಯವೆರಡರಿಂ ಮರ್ತ್ಯ ನೀ-| ನೀಪುಯೊಳೆ ತಿರಿತರುನೆ ||೮೩||
 ಇಳೆಯೊಳಗಾವುದು ನೀನನುಭವಿಸದೆ | ಯುಳಿದುದು ಹೇಳು ಹೇಳಿನಗೆ ||
 ಜಲಧಿಯ ಕುಡಿದು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಬವನಿಗಾ | ಜಲಜಿಂದು ಸಾಕುದೋರುವುದೆ ||
 ಮತ್ತಮತ್ತುಂಡು ನೀ ಬಿಸುಟಿಂಜಲ ಬಯ-| ಸುತ್ತಿಹೆ ಹಿಂದೆ ನೀನುಣದ ||
 ಉತ್ತಮಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನುಣಬೇಕೆಂಬ | ಚಿತ್ತವದೇಕಿಲ್ಲ ಜೀವ ||೮೪||

[ಇತಿ ಸಂಸಾರಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಬಡಹುಟ್ಟಿದವರೀ ದೇಹವನೊಯ್ದಾ | ಸುಡುಗಾಡೊಳಿಟ್ಟು ಬರುವರು ||
 ಮಡದಿ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಳಿಯಳು ಗಳಿಸಿದೊಂ-| ದೊಡನೆ ಯಿದ್ದಲ್ಲಿರುತಿಹುದು ||

[ಇತ್ಯೇಕತ್ವಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಪುತ್ರಕಲತ್ರಾದಿಗಳು ನಿನೊಡನಾ | ಮಿತ್ರರು ಬಪ್ಪವರಲ್ಲ ||
 ಧಾತ್ರಿಯೊಳದು ಚೋದ್ಯವೆ ನಿನೊಡಬಂದ | ಗಾತ್ರ ತಾನದು ಬೇರೆನಲು ||
 ಎಲೆ ಜೀವ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ ಕರ್ಮಗಳನು | ಗಳಿಸುವಾತನು ನೀನವರ ||
 ಫಲಗಳ ಭೋಕ್ತೃವೆ ನೀನೆ ಯವರದೊಂದು | ತೊಲಗಿಕೆಯದು ನಿನ್ನಿಂದ ||೮೮||

ಕಾಯವೆ ಯಾತ್ಮನೆನ್ನದಿರೊರೆಯೊಳಗಿ-| ದರ್ಪಯುಧ ತಾನೆಂತುಟಾಯ್ತು ||
 ಕಾಯದಿಂದೀ ಯಾತ್ಮ ಬೇರಾಗಿಹನೆಂ-| ಜಾ ಯುಕ್ತಿಯನೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು ||೮೯||
 ಧರೆಯೊಳಜೇತನ ತಾನು ಮತ್ತಶುಚಿಯ-| ಸ್ಥಿರವಾಗಿಹುದೀ ದೇಹ ||
 ಸ್ಥಿರನಾಗಿ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ಚಿದ್ರೂಪನಾ-| ಗಿರುವ ಭಿನ್ನಾತ್ಮನನರಿಯ ||೯೦||

[ಇತ್ಯನ್ಯತ್ವಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಜೆನ್ನ ಪೂಮಾಲೆ ಜಾವನ್ನದೊಂದನುಲೇಪ | ಪನ್ನೀರು ವೊದಲತಾದುವೆಲ್ಲ ||
 ನಿನ್ನ ದೇಹವ ಸೋಂಕಲಪವಿತ್ರವಾದುದು | ಮುನ್ನಿನಂತದು ಸೇವ್ಯವಹುದೆ ||
 ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಕೆರೆ ರುಧಿರೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಿಲಯ ರೋಗಗಳಾವಾಸ ||
 ಏಲು ಚರ್ಮ ಮಾಂಸದ ಮನೆ ದುರ್ಗಂಧದ | ನೆಲೆ ಪಾಪಂಗಳ ಸೀಮೆ ||೯೧||
 ಹೇಸಿಕೆಗಳ ತುಂಬಿ ತುಳುಂಕುವ ಕೊಳ ಮ-| ತ್ತೀ ಶರೀರಕೆ ಜಾಫೆ ಬಂದು ||
 ವೋಸಹೋಗದ ಮುನ್ನಲೆಚ್ಚತ್ತಿರು ನೀ-| ನಾ ಶಿವಪದದುಜ್ಜುಗದೊಳು ||೯೨||

[ಇತ್ಯಶುಚಿತ್ವಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಪ್ರತಿಸಮಯದೊಳು ಕಟ್ಟುವ ಕರ್ಮವುಧ್ಗಲ-| ತತಿ ಕೆಳಕೆಳಗೊಯ್ವದೈಸೆ ||
 ಗತಿಹೀನನಾಗದಿರಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಜಲಪೂ-| ರಿತ ದೋಣಿ ಮುಳುಗುವಂದದೊಳು ||

[ಇತ್ಯಾಸ್ರವಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಸಮಿತಿ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿ ಯನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳ ಸಂ-| ಯಮಚಾರಿತ್ರಾದಿಗಳ ||
 ಕ್ರಮದಪ್ಪದಾಚರಿಸಲು ಸಂವರೆಯಹು-| ದಮಿತಾಸ್ರವದ ಕರ್ಮಗಳ ||೯೩||

[ಇತಿ ಸಂವರಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ದರುಶನ ಜ್ಞಾನಸುಚಾರಿತ್ರಂಗಳ | ನಿರತೀಚಾರತೆಯಿಂದ ||
 ಧರೆ ಪೊಗಳಲು ಕಟ್ಟುವ ಕರ್ಮಬಂಧ ನಿ-| ಜರೆಯಹುದದಕೆ ಸಂಶಯವೆ ||೯೪||
 ತಡೆದು ಛಿದ್ರಗಳ ವೊದಲ ನೀರ ಬತ್ತಿಸಿ | ಹಡಗನಡೆಸುವೊಲಬ್ಬಿಯೊಳು ||
 ತಡೆ ಜಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಕರ್ಮಬಂಧಕೆ ಭವ-| ಜಡಧಿಯ ದಾಂಟುವೆಯಾತ್ಮ ||೯೫||

[ಇತಿ ನಿರ್ಜರಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಜಗವಿದು ರಜ್ಜುಗಳಡಿತಳ ನಡುನೆತ್ತಿ | ಬಗೆಯೆ ಸಪ್ತೈಕಸಂಜೈಕ ||
 ಛಿಗೆ ಮೂರು ಗಾಳಿಸುತ್ಥಿರಲೂರ್ಧ್ವಾರ್ಧೋಮ-| ಧ್ಯಗಳೆಂಬ ಭೇದದೊಳಿಹುದು||

ಇದರೊಳು ಪಡ್ಡ ವ್ಯಭರಿತವಾಗಿಹುದು ಮ-| ತ್ತಿದರ ತತ್ತ್ವಗಳ ನೀ ತಿಳಿದು ||
ಸದಮಲನಾಗಿ ಕರ್ಮವ ಗೆಲ್ಲು ಲೋಕದ | ತುದಿಯೊಳಿವ್ವುದು ನಿನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆ ||

[ಇತಿ ಲೋಕಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಧರೆಯೊಳು ಮಾನುಷ್ಯಜನ್ಮವೆ ದುರ್ಲಭ | ಪಿರಿದು ದುರ್ಲಭ ಸತ್ಕುಲತೆ ||
ಬರೆವುದಿನ್ನೇನತಿ ದುರ್ಲಭ ಭವ್ಯತ್ವ | ದೊರೆವುದೆಂಬುದು ಮಾನವರ್ಗೆ ||೧೦೦||
ಕಾರಣವಶದಿಂದ ಪಡೆದ ದೇಹದೊಳು ಎ-| ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಬರಿದೆ ||
ಗಾರುಮಾಡುವೆ ಯೇಕಿದ ಮುಂದೆ ನೀನಾ | ಸಾರಸುಖವನೊತ್ತು ಪಡೆವೆ ||೧೦೧||

[ಇತಿ ಜೋಧಿದುರ್ಲಭಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಕರ್ಮವೆಂಬುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವೈರಿ ತಾ | ದುರ್ಮತಿಯನು ಪುಟ್ಟಿಸುಗು ||
ಪರ್ಮೆಯಿಂದರಿತು ಸಂಯಮದೊಳು ನೆಗಟ್ಟಿದೆ | ಧರ್ಮ ನಿನಗೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ||೧೦೨||
ಧರ್ಮವೆ ಸರ್ವಜೀವಗಳಿಗೆ ಮಿತ್ರ ಸ-| ದ್ಧರ್ಮವೆ ಭವ್ಯರ ಬಂಧು ||
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ನಿನಗಾ ಮುಕ್ತಿವೆಣ್ಣಿನ | ನರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ||೧೦೩||

[ಇತಿ ಧರ್ಮಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾ]

ಇಂತೀ ಯನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳ ಭಾವಿಸಿ ಯಾ ಕೃ-| ತಾಂತನ ಜಯಿಸುವುಚ್ಚಗವ ||
ಅಂತರಂಗದಿ ನಿಶ್ಚಲಧೈರ್ಯದೊಡಗೂಡಿ | ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ಧ ಸೃಪೇಂದ್ರ ||೧೦೪||
ಸೆಣಸಿಯೆ ಜಯಿಸುವೆ ಹಗೆಯನೆಂದಂಕದ | ಕಣಕಿಳಿತಂದ ಕಲಿಯೊಲು ||
ಘನಿಸುತನಾ ನೆಲೆವಾಡದಿಂದಿಳಿದಾ | ಮಣಿಮಂಟಪಕಾಗಿ ಬಂದ ||೧೦೫||
ಎಂಟುಸಾವಿರಮಂದಿ ಮಕುಟಬದ್ಧರು ತನ್ನ | ಸಂಟರಿಷ್ಟರು ವೊದಲಾದ ||
ಮಂಟಪ ತುಂಬಿದ ದೊರೆಗಳೊಪ್ಪರೆ ಕಂಬು-| ಕಂಠ ತಾನಿದ್ಧನೋಜಿಯೊಳು ||
ವಾರನಾರಿಯರಿಕ್ಕೆಲದೊಳಿಕ್ಕುವ ಪದಿ-| ನಾರುಚಾಮರಗಳ ನಡುವೆ ||
ಆ ರಾಯನಾಗ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲುಗಳೆಡೆಯೊಳು | ತೋರುವ ಚಂದ್ರಸಂತೆಸೆಯೆ ||೧೦೬||
ಇಕ್ಕೆಲದರಸುಗಳೋಳಿ ಸಭಾಲಕ್ಷ್ಮಿ-| ಯಿಕ್ಕಿದ ಕಂಠಿಕೆಯೆನಲು ||
ಜೊಕ್ಕಳವಾಗಿ ನಾಯಕರತ್ನಮೆಂಬಿನ | ಮಿಕ್ಕಿಸೆದನು ಸೃಪನಾಗ ||೧೦೭||
ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ವಾದಿಗಳು ವಾಗ್ಮಿಗಳೊ-| ಲ್ದವನೀಶನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ||
ಏನಿಧವಿದ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ತೋ-| ರುವಿನ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದರಾಗ ||

ಸರಸ ಪಾತಕ ಗಾಯಕರೋದುಗೇಳುತ | ಕಿರಿದು ಸಲ್ಲಾಪದೊಳಿರುತ ||
 ಪರಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈಭವಕಿದೆ ಮೊರೆಯೆಂ- | ದರಸ ತೋರುವೊಲಿದನಾಗ ||
 ಪಟ್ಟದರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗರ್ಭದೊಳ್ | ಪುಟ್ಟಿದ ದೇವಕುಮಾರ ||
 ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳು ಕಣ್ಗೆ ಸೆಯಲವನ ನೋಡಿ | ತಿಟ್ಟವ ನೆನೆದು ತಾಸಿಂತು ||೧೧೧||
 ಈತನಖಿಲಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದ ಮ- | ತ್ತೀತನುದಾರ ಸುಶೀಲ ||
 ಈತನಿಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ನೆನೆದು ಮ- | ತ್ತಾ ತನುಜನೊಳಿಂದ ನೃಪತಿ ||೧೧೨||
 ಮಗನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆದು ತನ್ನೊತ್ತಿಗೆ | ಜಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ನುಡಿದ ||
 ಸುಗುಣ ನೀಸಿಳೆಯ ಪಾಲಿಸು ಯೆನ್ನ ಜಿನದೀ- | ಕ್ಷಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ||
 ಜನಕ ನುಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳ್ವ ಕಂಗೆಟ್ಟನಾ | ತನುಜ ಬಿಬ್ಬಳನಾದ ಕೂಡೆ ||
 ಮನಗುಂದಿದನು ತಲೆವಾಗಿರುತ್ತರಗುಡ- | ದಿಸಿಸು ಪೌನವ ತಾಳ್ ಕುವರ ||
 ಎಲೆ ಕಂದ ನೀನಿಂತು ಧೈರ್ಯಗೆಡುವುದು | ಕುಲಧರ್ಮವಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ||
 ಇಳಿಯ ಪಾಲಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ | ತಳೆವುದದುವೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿ ||
 ಧರೆಯ ದಿಗ್ಗ ಜಗಳು ಶಿರಗಳೊಳಾಂತಂತೆ | ಧರಿಸಲಾಪವೆ ಕಳಭಗಳು ||
 ಮರುಮಾತಲ್ಲ ದೇವರು ಪೊತ್ತ ಭಾರವ | ಪೊರಲಾಪನೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ||೧೧೩||
 ಹರೆಯದ ಹೊಸಹೊತಕಾರಿಯಲ್ಲವೆ ನೀ | ತರಳನೆಂದಪೆ ಯೇಕೆ ಮಗನೆ ||
 ಶಿರದಡವ್ರತ ಬಲು ದಕ್ಷ ನೀನೆಂದು ನಾ- | ನರಿತು ಪೇಳ್ವಿನು ಯೆಂದ ಜನಕ ||
 ಎನ್ನ ಜನಕ ಯೆನಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯವ ತಾ | ಮುನ್ನ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಪೊಡುದರಿಯು ||
 ಇನ್ನೆವರಾನಿದ್ದು ಪೋಪೆನೆಂಬಾಗೆನ್ನ | ಚಿನ್ನವೆ ಮೈದೆಗೆಯದಿರು ||೧೧೪||
 ನಿನಗಿಷ್ಟವಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯವ ತೊರೆದು ನೀ- | ನೆನಗೀವುದೆಂತದು ಸ್ವಾಮಿ ||
 ಜನಕನನಿಷ್ಟವ ಕರೆದೀವುದದು ತನ್ನ | ತನುಜನಲ್ಲಿಯ ವೋಹನಹುದೆ ||೧೧೫||
 ಆನೆಕುದುರೆಯುಂಬಳಿ ಮೊದಲಾದ ಸಂ- | ಧಾನದೊಳೆನ್ನ ಸಲಹುತ ||
 ಸಾನುರಾಗದೊಳಿರುತಿರ್ದು ದೇವರು ಮ- | ತ್ತೇನಾಗಿ ಕೊಕ್ಕುರಿಸಿದಿರಿ ||೧೧೬||
 ಕಂದ ನಿನಗೆ ಕಲಿಯೇರುವನಕ ನಿ- | ನ್ನೊಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಿದೆ ||
 ಇಂದಿಗೆ ನೀ ನೆರೆಯಲು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮನ- | ದಂದೆ ನನ್ನಿಷ್ಟವ ಬಯಸಿ ||೧೧೭||
 ಅಂತಾದೊಡಪ್ಪಾಜಿ ನಾನೊಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ- | ನಾಂತಪೆ ನಾ ದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಫಿಂತಲೆ ಬರ್ಪೆನೆಂದೊರೆವ ಕಂದನ ನುಡಿ- | ಗಿಂತೆಂದನಾಗಳಾ ನೃಪತಿ ||೧೧೮||

ಸಲೆ ಸುಖವಿರ್ದ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಬಳಿಕಲಾ | ಕಲುಷವ ತಪದಿಂದ ಕೆಡಿಸಿ ||
 ಬಲಿಸಬೇಕಾ ಮುಕ್ತಿವೆಣ್ಣ ಕೇಳದು ಸಮ್ಮ | ಕುಲಜಿರದಲ್ಲವೆ ಮಗನೆ ||೧೨೩||
 ಮರುಮಾತಗೊಡದಿರೆನ್ನಾಣೆಯಿಂದಾ ಕಂದ-| ನೊರೆವ ನುಡಿಯ ನೃಪ ನಿಲಿಸಿ ||
 ಧರೆಯನಾಳುತ ಧರ್ಮವ ಮರೆಯದೆ ಶಿ-| ಪ್ಪರ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸು ಮಗನೆ ||೧೨೪||
 ನಡೆಯದಿರಾ ಪಾಪಮಾರ್ಗದೊಳೊಮ್ಮೆಯು | ನುಡಿಯದಿರೆಲೊ ನೀ ಪುಸಿಯ ||
 ಕಡುನುಡಿಯದಿರಿಷ್ಟಬಂಧುವರ್ಗದೊಳು ಬಿಂ-| ಗೊಡದಿರು ಪರರಾಯರಿಗೆ ||
 ನೋಡದಿರನ್ನ ಸತಿಯರತ್ತಲಾಜ್ಞೆಗೆ | ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರು ಭಂಗವನು ||
 ಕೇಡ ಹಾರದಿರೆಲೆ ನಿರಸರಾಧನೊಳೊಡ-| ನಾಡದಿರಾ ದುರ್ಜನರ ||೧೨೫||
 ನೀತಿವಿದರ ನೋಯಿಸದಿರು ಹಿರಿಯರ | ಮಾತ ಮಾರದಿರು ಮೈಮರೆದು ||
 ಭೂತಳದೊಳಗಪಕೀರ್ತಿಗೀಡಾಗದೆ | ಪ್ಪಾತನಾಗಿರು ನಿಜವರಿದು ||೧೨೬||
 ಗುರುಬನರೊಳು ಬಿಸಗೊಳು ಜಿನವೂಜಿಯ | ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳೆಸಗುತಿರು ||
 ನಿರುತ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಗಳ ಮಾಡುತಿರೆಂದು | ದೊರೆ ನೀತಿಯೊರೆದ ಕಂದನೊಳು ||
 ಓಲಗದೊಳು ಕುಳಿತಾ ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯ | ವ್ಯಾಲಾದಿಗಳ ಮೊಗದತ್ತ ||
 ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ನೃಪ ನೋಡಲಾಗವರು ಮ-| ಹಾ ಲೇಸು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆದ್ದು ||
 ದೊರೆ ನಿನ್ನ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವನೆಯಾ ಹೇಮ | ಪರಿಮಳವಡೆದಂತಾಯ್ತು ||
 ಕರದೊಳಮ್ಮತವಿರಲಾ ಮೂಢನಾದರು | ಗರಳವನುಣ ಬಯಸುವನೆ ||೧೨೭||
 ಪರುಷ ಸೋಂಕಿದ ಲೋಹ ಹೇಮವಾದಂದದೊ-| ಳರರೆ ನಾವೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ||
 ಚರಣವ ಸೇರಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವು ಸ್ವಾಮಿ | ಸರಿಯುಂಟೆ ನಿನಗಿಂದರವರು ||
 ಎ ವೇಳ್ವವಿನ್ನು ದೇವರು ಮೂಢರೆಯ ಭ-| ವ್ಯಾವಳಿಯನು ರಕ್ಷಿಸುವ ||
 ಭಾವವ ಬಗೆದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿಂಬಳೆಯೊಳೆ | ನಾವು ಬಪ್ಪವರೆಂದರವರು ||೧೨೮||
 ಆ ನುಡಿಗಾನಂದನೆತ್ತು ಮೈವೆರ್ಚಿದ-| ನಾ ಸರನಾಥನೊಲ್ಲಾಗ ||
 ಆನಂದಭೇರಿಯ ಪೊಯ್ಸಿ ಬರಿಸಿದನು | ನಾನಾದೇಶದ ದೊರೆಗಳನು ||೧೨೯||
 ಸಕಲದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಲು ದೊರೆಗಳು-| ತ್ಸುಕರಾಗಿ ಜಯಜಯವೆನಲು ||
 ಮಕುಟವ ಕಂದ ನೀ ಸುಖಬಾಳೆಂದು ಮ-| ಸ್ತಕದೊಳಿರಿಸಿದನಾ ನೃಪತಿ ||೧೩೦||
 ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಕಂದನ ಕೊರಳೊಳು ತಾನು | ತೊಟ್ಟ ಹಾರವ ತೆಗೆದಿಕ್ಕಿ ||
 ಬಟ್ಟಾಡಲಾನಂದಾಶ್ರು ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ | ಕೊಟ್ಟನು ನಿಜಚಿಹ್ನೆಗಳೆ ||೧೩೧||

ಸಂತಪಿಟ್ಟು ರಸಿಯರನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಭೂ- | ಕಾಂತ ಬಂಧುಗಳನು ತಿಳುಪಿ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಯರಮನೆಯನು ಕೂರಕೊಂಟು | ಸಂತಸ ಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ ||೧೩೬||
 ಮೊಳಗುವ ಒದ್ದ ವಣಂಗಳು ದೊರೆಗಳು | ಒಳಸಿದ ಬಂಧುಜನಗಳು ||
 ತಳಿತ ಪತಾಕೆ ಪೂವಲಿಗುಡಿ ತೋರಣ- | ಗಳು ಪುರದೊಳು ಸೊಗಸಿದುವು ||೧೩೭||
 ವ್ಯಾಲ ಮಹಾವ್ಯಾಲ ಭೇದ್ಯಾಭೇದ್ಯರು | ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ||
 ಶೀಲವುತ್ರಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ತೆರಳ ಭೂ- | ಪಾಲನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದರು ||೧೩೮||
 ಪರಿಜನ ಪುರಜನರಳುತಡ್ಡವರೆ ಕಾ- | ಲೈರಗೆ ಮತ್ತವರ ನೋಡಿದನೆ ||
 ಸುರಿವ ಕಂಠನಿಗೂಡಿ ಕುವರಸೆಯ್ಯುವನು | ಪಿರಿದೈನೆ ಜನಕನ ವಿರಹ ||೧೩೯||
 ಎಡಬಲದತ್ತ ನೋಡದೆ ಭರದಿಂದಡಿ | ಯಿಡುವಾಗ ಮಣಿಮಯದೊಂದು ||
 ಹಿಡಿದರಷ್ಟರೊಳು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ನೃಪ ತಾ- | ನಡರಿದ ಪರಮಸಂತಸನಿ ||೧೪೦||
 ಪುರವನಿತೆಯರೆತ್ತುವಾರತಿ ಧನಳಾರ | ವರಗೀತಾದಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
 ಪರಮಮಂಗಲವೈಭವಗಳನೆಸಗುವ | ದೊರೆಗಳ ಪೊತ್ತದೊಳೆಯ್ದಿ ||೧೪೧||
 ಅತ್ತಲಂತಃಪುರದರಸಿಯರೆಲ್ಲರು | ಚಿತ್ತೇಶನಗಲಿದನೆಂದು ||
 ಅತ್ತು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದರಕಟ ನಾಸಂತೆಂಬೆ | ಮತ್ತವರ್ಗಾದ ಮರುಕವ ||
 ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿವೊದಲಾದ ಪೆಂಡಿರು | ಘನಶೋಕದೇಳ್ಗೆ ಯನಾಂತು ||
 ಮನಗುಂದಿ ಮೈಗುಂದಿದರು ಬಿಸಿಲೊಣಗಿದ | ವನಲತೆಗಳ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಈ ಯೆಂಟುಸಾವಿರಪೆಂಡಿರೊಳೊಪ್ಪೆಯೆ | ಹೇಯಬುದ್ಧಿಯ ತಂದನಕಟ ||
 ರಾಯನ ಕಲ್ಲೆದೆ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ- | ರಾ ಯುವತಿಯರು ಮತ್ತಾಗ ||೧೪೪||
 ಬಳಿಕ ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಬೋಧೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾ- | ಕುಲವನುಳಿದು ಧೈರ್ಯವೆತ್ತು ||
 ಸುಲಲಿತಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮನದಂದರಾ | ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲರೇನೇಂಬೆ ||೧೪೫||
 ಮಿತವಲ್ಲದೊಂದು ಭಾಗ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದಾ | ಪತಿಯ ಮಾರ್ಗವೆ ನಮಗೆಂದು ||
 ಖತಿಯನುಳಿದು ದಾರಿವಿಡಿದು ಬಂದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- | ಮತಿವೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರು ||
 ಆ ವಾರ್ತೆಗೇಳಿ ಕುವರನಿಮ್ಮಡಿಸಿದ | ನೋವಿನಿಂದಿದಿರೆಯ್ಯಂದು ||
 ಆ ವೀಥಿಗೊಂಡುಬರುವ ಜನನಿಯರಡಿ- | ದಾವರೆಗಳಿಗೆರಗಿದನು ||೧೪೭||
 ಅಡಿಗೆರಗಿದ ನಿಜಕಂದನ ಮಂಡೆಯ | ತಡವಿ ನೀನೇಳೇಳು ಮಗನೆ ||
 ಪೊಡವಿಗೆರೆಯನಾಗಿ ಸುಖಮಿರು ಜಿನರಾಣೆ | ತಡೆಯದಿರೆಂದಳಾ ಜನನಿ ||೧೪೮||

ಬಲ್ಲಿ ದಿರವ್ಯಾಜಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಾ | ಸೊಲ್ಲಿ ಪುದೇನಾ ಗೆಲವ ||
 ನಿಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳು ಬಳಲಿದಿರೆಂದಾಗ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ತರಿಸಿದನು ||೧೪೯||
 ಮಗನ ಮುದ್ದಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಹರಸಲು | ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಯಪ್ಪಿ ಮಿಕ್ಕವರು ||
 ಒಗುವ ಕಂಬನಿಗಳ ಕುವರನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ನೆಗೆದರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳನು ||೧೫೦||
 ಮದಿಲುಮಾಡಗಳ ಬಂದಡರಿಯಾ ಪುರದ | ಸುದತಿಯರಳುತ ನೋಡುತಿರೆ ||
 ಪುದಿದೆಯ್ವಿ ಬರುತಿರೆ ಹಿಂದೆ ಪೆಂಡಿರ ತಂಡ | ಮುದದಿಂದ ರಾಯ ಮುಂದೆಯ್ವಿ ||
 ಕೆಲರು ಕಂಬನಿಯ ಸೂಸುತ ಬೇಡಿಕೊಂಬರು | ಕೆಲರಳುತಡಿಗಿರಗುವರು ||
 ಕೆಲರಡ್ಡವಂದು ತಡೆಯೆ ಸೃಪನದಕೆ ಮು- | ಗುಳುನಗೆ ನಗುತೆಯ್ದುವನು ||೧೫೧||
 ಕರ್ಮರಾಜನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಡುವೊಲು ನಿತ್ಯ- | ಶರ್ಮದುರ್ಗವ ಸಾಧಿಸಲು ||
 ಪರ್ಮಯಿಸ್ನೆಂತೊ ಮತ್ತವನು ಜೀವದಯಾ- | ಧರ್ಮವ ಬಗೆದೆಯ್ದುವನು ||
 ಅಳುತಡ್ಡಬರುವ ಜನರ ತಾನಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಸಿಲಿಸುತ ಪುರವ ದಾಂಟಿದನು ||
 ನಲವೇರಿ ಬಂದನಮಲಮತಿಯೆಂಬ ಕೇ- | ವಲಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗಂಧಕುಟಿಗೆ ||೧೫೨||
 ದೂರದಿಂದಾ ಸ್ವಾಮಿಗಂಧಕುಟಿಯ ಕಂ- | ಡೇರಿದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯಿಳಿದು ||
 ಆ ರಾಯನುಚಿತಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಶುಚಿಯಾಗಿ | ಭೂರಿವಿಡಾಯವನುಳಿದು ||೧೫೩||
 ವ್ಯಾಲಾದಿ ದೊರೆಗಳು ಭವ್ಯಬಂಧುಗಳು ಮ- | ತ್ತಾ ಲಲನೆಯರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಮೇಲಾದವರನುಳಿದೆಯ್ದುವ ಕುವರನ | ಕೈಲಾಗುವಿಡಿದು ಸೃಪೇಂದ್ರ ||೧೫೪||
 ಪೊಕ್ಕು ಕೇವಲಿಗಳ ಗಂಧಕುಟಿಯ ಮೈ- | ಯಿಕ್ಕಿದನವರಡಿಗಳಿಗೆ ||
 ಉಕ್ಕುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ | ಜೊಕ್ಕುಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ನೆಗಳಿ ||೧೫೫||
 ಎಲೆ ದೇವ ಭವವೆಂಬ ರೋಗಪೀಡಿತನಾಗಿ | ಬಲುನೊಂದೆ ಕೇಳೆನ್ನ ತಂದೆ ||
 ಸಲಹುವ ಭವರೋಗವೈದ್ಯ ನೀನೆಂದು ನಾ | ಹಲವ ಹಂಬಲಿಸದೆ ಬಂದೆ ||೧೫೬||
 ದುರುಳಸಂಸೃತಿಯೆಂಬ ಪೇರಡವಿಯೊಳೊಂದು | ದುರಿತವೆಂಬುರಗ ಕಚ್ಚಿದೊಡೆ ||
 ಪಿರಿದಾಯ್ತನಗೆ ಯಜ್ಞಾನಗರಳ ನಿನ್ನ | ಕರುಣಾಪೃಥದಿ ಪಿಂಗಿಸಯ್ಯ ||೧೫೭||
 ಭವವಾರ್ಥಿಯೊಳು ಬೋಧಿಭೈತ್ರವ ಹಿಡಿದು ನಾ | ಹವಣರಿಯದೆ ತೇಲುತಲೆದು ||
 ಬವಣಿಯಿಂದೆಯ್ವಿ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ಸೇರಿದೆ | ಜವದಿಂದ ತಡಿಗೆಯ್ವಿಸೆನ್ನ ||೧೫೮||
 ಈ ತೆರದಿಂದಲನೇಕಸ್ತೋತ್ರಗಳನು | ಪ್ರೀತಿ ಕೈಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ನೃಪತಿ ||
 ಓತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವ ಕೇಳ್ವ ಬಳಿಕ ತಾ- | ನಾತುರದಿಂದಡಿಗಿರಗಿ ||೧೫೯||

ಕಾಡುವ ಕರ್ಮವೃಕ್ಷದ ಬೇರ ಕಿತ್ತೀ-| ಡಾಡುವೆನಾ ದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಮಾಡಿಕೊಂಬೆನು ಪಾಲಿಸೆನಗೆ ನೀನೆಂದಾಗ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ನೃಪನೊಲಿದು ||
 ಆಗಳುದಯವಾಯಿತಾ ಕೇವಲಿಯ ಮ-| ಹಾಗಂಭೀರನಿನಾದ ||
 ರಾಗವೆರಸಿ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳೊಡಗೂಡಿ | ಯಾ ಗುಣನಿಧಿಯೊಡಂಬಟ್ಟು ||೧೬೩||
 ಶ್ರೀಯೋನಾಗದ ಚಾರಿತ್ರತೀಲಗಳನು | ಹೇಯೋಪಾದೇಯತತ್ತ್ವವನು ||
 ಕಾಯಜವಿಜಯ ಕೇವಲಿಯುಪದೇಶದಿಂ-| ದಾಯತನಾಗಿ ಭೂವರನು ||೧೬೪||
 ಬಿಸುಟರು ತೆಗೆತೆಗೆದೆಡಬಲಕಾಗಳಾ | ಮಿಸುನಿ ರನ್ನದ ತೊಡಿಗಳೆಗಳ ||
 ವಸುಧಾಧಿಪತಿಗಳು ಕಲೆಯೇರುತಿಹರು ಸಂ-| ತಸಗಡಲೊಳು ಮುಳುಗುವರು ||
 ಭೂತಳಪತಿಗಳು ದುಗುಲವ ಬಿಸುಟು ವಿ-| ನೂತನದೊಂದು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ||
 ಸಾತಿಶಯವನಾಂತು ಸಲೆ ಸೊಬಗಾಂತರು | ಜಾತರೂಪವ ಮಿಗೆ ಧರಿಸಿ ||೧೬೫||
 ಪಂಚಗುರುಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಕೇಶವ | ಪಂಚಮುಷ್ಠಿಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತು ||
 ಸಂಚಿತಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳೊಪ್ಪವೆತ್ತರಿ-| ನ್ನೀಂ ಚೆಲುವರೊ ತಾವಕಟೆ ||೧೬೬||
 ಕೇಶವನೊಂದನೆ ಕಿತ್ತರೆ ಮನದ ಸಂ-| ಕ್ಲೇಶಾದಿಗಳನುರೆ ಕಿತ್ತು ||
 ದೇಶಾಧಿಪರು ಯೋಗೀಂದ್ರರಾದರು ತ-| ಮ್ಮಾ ಶಾಪಾಶಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ||೧೬೭||
 ಆ ಮುನಿವರರಡಗೆರಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಬಂ-| ದಾ ಮಾತೆಯರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
 ಭೂವಿಾಶ ದೇವಕುಮಾರನೆಯ್ತಂದು ಲ-| ಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೊತ್ತ ಸಾರ್ದಿರಲು ||
 ಅರಸಿಯರಾಗ ಪದ್ಮಶ್ರೀಕಂಠಿಕೆ-| ಯರ ಪರಮೋಪದೇಶವನು ||
 ಹರುಷದಿಂದೊಡಬಟ್ಟು ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದೊಂ-| ದೆರಕದೊಳವರು ಕೇಳ್ದಾಗ ||೧೬೮||
 ಬಿಸುಟರು ಕೊರಳ ಚಿಂತಾಕು ಹಾರಗಳನು | ಬಿಸುಟರು ವಜ್ರದೊಲೆಗಳ ||
 ಬಿಸುಟರು ಕಡಗ ಕೇಯೂರಾದಿಗಳ ಕಿತ್ತು | ಬಿಸುಟರು ಬೆರಳುಂಗುರಗಳ ||೧೬೯||
 ಹರಿದರು ಪಂಚಸರಗಳ ತ್ರಿಸರಗಳ | ಹರಿದರು ವರಕಂಠಿಕೆಗಳ ||
 ಹರಿದರು ಮುಡಿಗಿಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆಗಳ | ಹರಿದರು ಸರಪಣಿಗೆಗಳ ||೧೭೦||
 ಕಿತ್ತರು ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟು ಮೂಗುತಿಗಳ | ಕಿತ್ತರು ಕೊರಳ ತಾತಿಗಳ ||
 ಕಿತ್ತರು ಕಾಂಚೀದಾಮಗಳನು ಬರೆ | ಕಿತ್ತರು ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳನು ||೧೭೧||
 ಉಗಿದರು ರನ್ನದ ತೋಳ ಬಳೆಗಳನು | ವುಗಿದರು ಮುಡಿಮುಸುಕುಗಳ ||
 ಉಗಿದರು ತೊಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯ ರವಕೆಗಳನು | ವುಗಿದರು ಮುಡಿದ ಮಾಲೆಗಳ ||

ಎಲ್ಲರೊಂದೇಬಾರಿ ಕೈಯ್ಯ ಬಳೆಗಳ ಘ-| ಣಿಲ್ಲ ಘರ್ಜೆಂದೊಡೆವಾಗ ||
 ಸೊಲ್ಲಿ ಪುದೇನಿನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಧೈರ್ಯಕೆ ಸಭೆ-| ಯೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಿದುದವರ ||೧೭೫||
 ಈ ಬಗೆಯಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆದೀಡಾಡಿ ತ-| ಮ್ಮಾ ಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನು ||
 ಆ ಬಾಲೆಯರೆಲ್ಲ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ತ-| ಚ್ಚೋಭೆಯೊಳಿದರೇನೆಂಬೆ ||೧೭೬||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳ ಸಭೆ ಯೆದ್ದ ವರಡಿದಾ-| ವರೆಗಳಿಗೆರಗಿದುದಾಗ ||
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ದೇವಕುಮಾರನು | ಶಿರವ ಬರ್ಗದನಜ್ಜಿಯರ್ಗೆ ||೧೭೭||
 ಕೇವಲಿಗಳಿಗೊಂದಿಸಿ ಯಲ್ಲಿಂ ಬಂ-| ದೋವದೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ||
 ದೇವಕುಮಾರ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದುಗುಡದಿ ತ-| ನ್ನಾವಾಸವನು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕು ||
 ಇತ್ತಲು *ಜಾಯಂಧರಿ ಮುನಿರಾಯನು ತ-| ನ್ನೊತ್ತಿಸ ಮುನಿವರರೊಡನೆ ||
 ಉತ್ತಮತಪದೊಳು ನೆಗಳಿ ಸಂಯಮಿಯಾಗಿ | ಚಿತ್ತಜನನು ನೆರೆ ಗೆಲ್ಲ ||೧೭೮||
 ದೇಶದೇಶಗಳೊಳು ಭವ್ಯರ್ಗೆ ಧರ್ಮೋಪ-| ದೇಶಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸತ ||
 ಮಾಸೋಪವಾಸ ಪಕ್ಷೋಪವಾಸಗಳಿಂದ-| ಲಾ ಸಂಯಮಿಯೊಪ್ಪುತಿಹನು ||
 ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳು ನದೀತೀರದೊಳು ವನ-| ತರುಮೂಲಗಳೊಳು ತಪಿಸುತ ||
 ವರಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರುತಿರ್ದು ಜಾಯಂ-| ಧರಿಯೋಗಿ ಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||
 ಬಗೆಗೆಡಿಸುವ ಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋ-| ಭಗಳೆಂಬುರಿವ ಬಲ್ಲಿಜ್ಜ ||
 ಮಿಗೆ ಶಾಂತರಸದಿಂದಡಗಿಸಿದನು ಮುನಿ | ಜಗವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕೊಂಡಾಡೆ ||೧೭೯||
 ಪಗೆಕೆಳೆಯರೊಳು ಪಾಪಾಣರತ್ನಗಳೊಳು | ಮಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳೊಳು ||
 ಅಗಣಿತಸುಖದುಃಖಗಳೊಳಾ ಮುನಿ ಸರಿ-| ಬಗೆದಂದಿರುವನೇನೆಂಬೆ ||೧೮೦||
 ರೋಷವುಂಟಾ ದೋಷದೊಳು ವೋಕ್ಷದೊಳು ವಿ-| ಶೇಷದೊಂದನುರಾಗ ತನಗೆ ||
 ರೋಷದೋಷಗಳಿರ್ದು ಮುನಿ ಚಿತ್ತದಿಂ ರಾಗ-| ದ್ವೇಷಗಳನು ಗೆಲ್ದಿರುವ ||
 ಐದಾಚಾರಗಳೀರಾರು ತಪಗಳೀ-| ರೈದು ಸದ್ಧರ್ಮ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿ ||
 ಐದುಸಮಿತಿಗಳಾರಾವಶ್ಯಗಳ ಮುನಿ | ಕಾಯ್ದನಖಿಲಶೀಲಭೂಷ ||೧೮೧||
 ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ತಪದುನ್ನತಿಕೆಯ-| ನಾಂತು ಜಾಯಂಧರಿ ಮುನಿಪ ||
 ಅಂತರಾಗದ ವೈರಿಗಳನು ಗೆಲಿದು ಕೃ-| ತಾಂತನ ಗೆಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದ ||೧೮೨||

ಧರ್ಮಶುಕ್ಲಗಳೆಂಬ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿ ಘಾತಿ-| ಕರ್ಮಗಳನು ಸಲೆ ಗೆಲ್ಲು ||

ನಿರ್ಮಲಕೇವಲಬೋಧೋದಯದಿಂದ | ಪರ್ಮವೆತ್ತನು ಮುನಿರಾಯ ||೧೮೭||

ವಚನ || ಅಂತಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ ದ್ವಾದಶವಿಧಮಹಾತಪೋತಿಶಯದೊಳು
ನೆಗಳು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನಾರ್ಥಂ ಭದ್ರಸ್ಥಾವಸ್ಥೆಯೊಳಿರುವತ್ತುನಾಲ್ಕುವರ್ಷಂ
ಬರಮಿದು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಮಂ ಪಡೆಯಲದನಮರೇಂದ್ರನವಧಿಬೋಧದಿಂದರಿದು
ಕುಬೇರಂಗೆ ಬಿಸಸಲಾತಂ ಬಂದು ಗಂಧಕುಟಿಯಂ ವಿರಚಿಸಲಾ ಗಂಧಕುಟಿ—
ಮಂಟಪಮಧ್ಯವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮುನಿಕರ ಪರಿಪೂಜಿತಕೇವಲ
ಜ್ಞಾನಕಲ್ಪಾಣಮಂ ಪಡೆದು ದೇವೇಂದ್ರ ಧರಣೇಂದ್ರ ಸರೇಂದ್ರಾದಿಶತೇಂದ್ರವೃಂದಂ
ದಪರಿವೃತನಾಗಿ-| ದ್ವಾದಶಮಹಾಭಾಷೆಗಳ ಸಪ್ತಶತಕ್ಷುಲ್ಲಕಭಾಷೆಗಳವಾಂತರ
ವಾದ ನಾನಾಭಾಷಾರೂಪದಿಂದುದಿಸಿದ ಪರಮದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯಂ ಭವ್ಯಜೀವಂಗಳ್ಳಿ
ಹಿತೋಪದೇಶಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಶ್ರೀವಿಹಾರದಿಂದಂಗ ಮಂಗ ಕಳಿಂಗ ಕಾಶ್ಮೀರ
ಗುರ್ಜರ ನೇಪಾಳ ತುರುಷ್ಕ ಕರ್ಣಾಟಕ ದ್ರಾವಿಡ ಗೌಳ ಪಾಂಚಾಲ ಮಾಳವ
ಕೇರಳ ಹವಿಮಾರ ವೊದಲಾದೈವತ್ತಾರು ದೇಶಂಗಳೊಳ್ಳು ಭವ್ಯಜೀವಂಗಳು
ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂದುದ್ಧರಿಸುತ್ತಮಿರ್ದರುವತ್ತಾರುವರ್ಷಂಬರಮಾ ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರ
ದಿಂದಿರುತ್ತಂ ಸ್ವಕೀಯಸಹಸ್ರಪರಮಾಯುಷ್ಯಾವಸಾನಂ ಬರಲಾ ಗಂಧಕುಟಿಯಂ
ವಿಸರ್ಜಿಸಿಯುಷ್ಯಾಪದಮೆಂಬ ಪರ್ವತಾಗ್ರಮನಾರೋಹಿಸಿ ಬಂಧುರನಾದ ಶಿಲಾ
ಮಯಪಾವನಪ್ರದೇಶದೊಳಘಾತಿಕರ್ಮೇಂಧನಂಗಳು ಚರಮಸಮಯದಯೋಗಿ
ಕೇವಲಿಗುಣಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊದಿ ಪರಮ ಚತುರ್ಥಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಾನಲನಿಂ ದಹಿಸು
ತ್ತಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಸಕಲಗುಣಗಣಮಣಿಭೂಷಣನಾಗಿಯುಂ ಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರ
ತ್ರಪತಾಕನಾಗಿಯುಂ ಪರಮಶೀಲಕರನಾಗಿಯುಂ ವೋಕ್ಷುಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿರಂಭಾ
ರಂಭಕೇಳಿಗುತ್ತುಕನಾಗಿ ||

ಅ ಇ ಉ ಣ್ಯ ಇ ಕೆಂಬೈದಕ್ಷರಗಳ | ನಿಯತೋಚ್ಚಾರಕಾಲದೊಳು ||

ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿವೆಣ್ಣಿಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲದ-| ಕ್ಷಯಸುಖ ಪಡೆದನಾ ಸ್ವಾಮಿ ||

ಅಷ್ಟಕರ್ಮಗಳ ನಿರ್ಮೂಲವ ಮಾಡಿ ಮ-| ತ್ತಷ್ಟಗುಣಗಳ ಪಡೆದು ||

ಅಷ್ಟಮುಖಮಿಯೊಳಾ ಸಿದ್ಧವರಪರ-| ಮೇಷ್ಟ್ರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ||೧೮೯||

ಸರ್ವಾಮರೇಂದ್ರರೈಯ್ಯಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ | ಪರ್ವತಶಿಖರಭಾಗದೊಳು ||

ನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಪಾಣಪೂಜಿಯ ಮಾಡಿ ಸು-| ಪರ್ವಲೋಕವನಡರಿದರು ||೧೯೦||

ವ್ಯಾಲಾದಿ ನಾಲ್ವರು ಮುನಿಗಳು ಕರ್ಮನಿ-| ಮೂಲವ ಮಾಡಿಯುಂತ್ಯದೊಳು ||
 ಶೀಲಭೂಷಣರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವನು | ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಪಡೆದಿಹರು ||೧೯೧||
 ಧರೆ ಬಣ್ಣಿ ಸಲೆಂಟು ಸಾವಿರಜ್ಜಿಯರು ದು-| ಧರತಪಕನುಸಾರಿಯಾಗಿ ||
 ವರಸೌಧಮಾರಾದಿಕಲ್ಪಗಳೊಳು ಪುಟ್ಟಿ | ಸುರರಾಗಿ ಸುಖವ ಪಡೆದರು ||೧೯೨||
 ಶತಭಟರಾದಿಗಳು ವೆ ತಪವೆತ್ತು ಸ-| ನ್ನು ತಚಾರಿತ್ರಾನುಸಾರಿ ||
 ಗತಿವಡೆದರು ತತ್ಕಲ್ಪಗಳೊಳು ಜಿನ-| ಪತಿಯ ವಚನವಿದು ಸಂಬ ||೧೯೩||
 ಇತ್ತಲು ದೇವಕುಮಾರನಾ ಜನಕನ | ವೃತ್ತಾಂತವನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ತತ್ಪೂಜೆಯನೆಸಗಿ ಸಂ-| ಪತ್ತಿನಿಂ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿದ್ ||
 ತಂದೆಯೋಪಾದಿಯ ಜಿನಬಿಂಬವನೊಂದ | ಕುಂದಣದಿಂದನುಗೆಯ್ದು ||
 ಚಂದದಿಂದಹ ನಾಲಯವ ಮಾಡಿಸಿ ತಾ-| ಸಂಧು ಮೊದಲು ಪೂಜಿಸಿದ ||೧೯೪||
 ಶತ್ರುಗಳನು ಸೆರೆ ಗೆಲ್ಲು ದಂಡೆದ್ದು ಕ-| ಲತ್ರಪುತ್ರರ ಸಂತಸದಿ ||
 ಧಾತ್ರಿಗೆರೆಯನಾಗಿ ದೇವಕುಮಾರನು | ಸುತ್ರಾಮವಿಭವದೊಳಿದ್ ||೧೯೫||
 ಇದು ಮಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷನ ಚರಿತ್ರ ಮ-| ತ್ತಿದು ಭವವಾರ್ಥಿಗೆ ಭೈತ್ರ ||
 ಇದು ಪುಣ್ಯಸಸ್ಯಂಗಳಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ತಾ-| ನಿದು ಕರ್ಮಭೂಜ ಲವಿತ್ರ ||೧೯೬||
 ಧರೆಯೊಳೀ ಕೃತಿಯ ದೋರ್ಬಲಿಯೆಂಬ ಕವಿ ತಾನು | ವಿರಚಿಸಿ ತುದಿಯೊಳಂತರಿಸೆ||
 ತರಳನಹುದು ನಾಸು ನಾಯಕಾತಿಶಯವೆ-| ತ್ತಿರೆ ಪೇಳ್ವೆನಿದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ||
 ಇದು ಪುಣ್ಯಕಥೆಯಂತರಿಸಿತೆಂದಾನು ಪೇ-| ಳಿದೆನು ಸಜ್ಜನರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ||
 ಇದರೊಳೀನಾನೊಂದು ದೋಷಮಿರ್ದೊಡೆ ಕೋ-| ವಿದರೊಲ್ಲ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳುವುದು ||
 ನೀತಿಕೋವಿದ ಕವಿತಾಸುನೋಹರ ಗುಣ-| ವ್ರಾತನುದಾರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದು ನೆರವಾದನೀ ಕೃತಿಗೆ ಸಂ-| ಗೀತಸುಧಾಬ್ಜ ಚಂದ್ರಮನು ||೨೦೦||
 ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ನಾಗತನಯನ | ಚರಿತೆಯೊಳಿದು ಯೆಂಟನೆಯ ||
 ಸುರುಚಿರಾಶ್ವಾಸದೊಳ್ಳಾಲ್ಕನೆಯದು ಸಂಧಿ | ಸರಸಪ್ರವಾಹಾನುಬಂಧಿ ||೨೦೧||
 ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮವನೊಂದುಪವಾಸಫಲದಿಂದ | ತಡೆಯದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದವ ||
 ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯಿದು ಭವ್ಯರು | ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಹುದು ||

ಗದ್ಯ || ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಜಿನವದನ
 ಕುಲಶೈಲೋಚ್ಚಯೋದ್ಭೂತಪ್ರವಚನಗಂಗಾತಟೋಪರಂಜ
 ತ್ಪಂಜಾಯಮಾನಾನೂನ ಪುಣ್ಯಸೈಕತಪ್ರಿಯ ವಿಬುಧ
 ಜನಸ್ತುತ್ಯ ಸತ್ಕೂಜಿತಪ್ರಕರಕವಿರಾಜಹಂಸ ಬಾಹು
 ಬಲಿ ವರ್ಧಮಾನಕವಿವಿರಚಿತಮುಮುಪ್ಸ ನಾಗಕು
 ಮಾರನ ಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಗಿದುವೆ ನಿರ್ವಾಣ
 ಕಲ್ಯಾಣಾಭ್ಯುದಯವರ್ಣನಂ ನಾಮಾ
 ಸ್ವಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿದುದು
 ಇಂತು ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತಗ್ರಂಥವು
 ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧	ಪೂರ್ವ ಪುರಾಣ—ಪೂರ್ಣ			೧೨	೦	೦
೨	ಪೂರ್ವ ಪುರಾಣ—ಉತ್ತರಭಾಗ			೭	೦	೦
೩	ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ—ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ			೪	೦	೦
೪	ನಾಗಕುಮಾರಚರಿತ			೨	೦	೦
೫	ಪೂಜಾಸಾರಸಮುಚ್ಚಯ				೧	೧೦
೬	ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳ ಪ್ರೇಗಳವರ ಭಾಷಣಸಂಗ್ರಹ			೧	೮	೦
೭	ಸರ್ವೀಕಾ ಪಂಚಸ್ತೋತ್ರ				೦	೮
೮	ದ್ರವ್ಯಸಂಗ್ರಹ—ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಗ್ರಹ			೦	೮	೦
೯	ಜಿನಭಜನಸಾರ				೦	೮
೧೦	ಅನ್ಯಯೋಗವ್ಯವಚ್ಛೇದಿಕೆ				೦	೪
೧೧	ರತ್ನಾಕರ ಅಪರಾಜಿತೇಶ್ವರ ಶತಕದ್ವಯ				೦	೪
೧೨	ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯ (ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ) ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ			೨	೦	೦

ವಿಳಾಸ:—“ ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯ ” ಕಾರ್ಯಾಲಯ,

ಮೈಸೂರು.